B. T. II. 326. RG. 74. n. 88

Breuiarij secūdum morem Sarū pars Estiualis.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA

¶ In dei nole ame. Breuiarij sm vsum Sarū pars estiualis incipit. ¶ In festo sancte trinitatis ad vel. sup spal.

Gloria tibi trinitas æq̃ equalis vna deitas & æterna scla & nūc & ꝑpetuū. ꝑ. Laudate pueri. aī. Laus et pennis gl̃ia tr̃o pr̃i & filio sc̃o ſ̃l̃ pacuto in scla seculoꝝ. ꝑ. Laudate dñm o. aī. Sit tibi laus sit honor sit gl̃oria deo patri genitoq; pri spūi sc̃o gutur resultet laude pennis. ꝑ. Laudabia mea. aī. Laus tr̃o pr̃i genitoq; pri & tibi sc̃e studio pennis spūi nr̃o resonet ab ore eē p cuūꝑ. Lau. w. qñ̃ w. aī. Et quō oia p quē oia i q̃ oia ipi gl̃ia i scla. ꝑ. Lau. bi.

Gratia dñi nr̃i ihesu xp̃i et charitas dei & cōmunicatio sci spūs sit sp cū oibus nobis. ℟. Deo: vt⁹. Deste sc̃i mi hymn⁹. Unitas par splēdor vna deitas: q eternas rex oium sine fine p̃ncipiū. Te celoꝝ milicia laudat adorat p̃dicat: triplexq; mūdi machina bñdicat p scla. Rsum⁹ & nos cernui te adorates famuli vote p̃cesq; supplicū hymnis iūge celestiū. Cui te lumē credimus qs & ter idē colimus: alpha & o quē dicimus te laudat oia spūs. Laus pri sit igēito laudi⁹ vnigenito laus sit sancto spiritui trino & o et simplici. Amē. ℣. Bñdicam⁹ p̃rem & fi. aī. Gr̃as tibi d⁹ gr̃as tibi vera vna trinitas vna & summa deitas sc̃a & vna vnitas.

Oꝛõ. Mag̃t. Oso. Omp̃o sempiterne d⁹ q deditisti famulis tuis i confessione vere fidei eterne trinitatis gl̃iam agnoscere: & i potētia maiestatis adorare vnitatē: quesumus: vt eiusdem fidei firmitate ab oib⁹ sp muniamur: eduere nos. In q̃ vnus & reg. deus p Ad cōplet. aī. Miserere. ꝑ. Cū inuocarē. ℣. aī. Tu in nobis. Hymn⁹. Saluator mūdi ℣. Custodi nos. aī. Lucē tuā dñe nobis ꝓcede vt destructis cordiū tenebris ꝓcurre possimus ad lumen q est xp̃s ꝑ. Nūc dimittis. Hoc ꝓpe. vsq; oib⁹ festis duplicib⁹ ab hac die vsq; ad adūētū dñi & ab octa. epiphie vsq; ad dñicas p̃mā. xl. nisi i festis & octa. sc̃e marie: & nisi i festo reliqz

etni scōz. Dicit et i festo ⁊ in octa. dicatōis eccle dr quo cūz sit seruitꝰ si extra aduētū ⁊.xl.ⁿ ⁊ tps paschē si p estatem exigerit: vl alias qñ oct. cū regi. chori habere poterit. sicut habetur in eodem festo. Ad matutinas inuitatorium. De am verum vnum in trinitate: ⁊ trinitatem in vnitate. Venite adorem⁹. ℣. Venite. Hymn⁹ Ad esto scā trinitas J-j. noc. añ. Ad esto dr⁹ vn⁹ ops: pr ⁊ filius ⁊ spūs scūs. ℣. Dñe dñs nr, añ. Te vnū in substātia: trinitatē i psonis cōfitemur. ℣. Celi enarrāt gloriā dei añ. Te sp idē ee vivere ⁊ intelligere cōfitemur. ℣. Dñi est terra ⁊ plenitudo. ℣. Bñdicam⁹ pr̄em ⁊ filiū cum

Oremus. Lec. j. scō spū. sācta trinitate id ē pr̄em ⁊ filiū ⁊ spm̄ scm̄ deum oipotētē vni⁹ substātie: vni⁹ ētie: vni⁹ pōtis creatorem oium creaturaꝝ: a q̄ oia ⁊ p quē oia ⁊ i q̄ oia sūt. Credimus pr̄em a seipo nō ab alio filiū a pr̄e genitū dm̄ verū dr de vo: lumē ex dr lumie re: nō tm̄ duo lumina sz vnū lumē. Tu át. ℣. Bñdicat nos deus dr⁹ nr̄ bñdicat nos dr⁹ Et metuāt eū oēs fines terre. ℣. Deus misereat nr̄i ⁊ bñdicat nos dr⁹. Et metuant. Lec. ij.

Credim⁹ spm̄ scm̄ a pr̄e ⁊ filio eq̄liter procedentē ⁊ substātialē ⁊ coeternū pr̄i ⁊ filio. pr̄ē dr⁹ plen⁹ in se filiū dr⁹ plenus a pr̄e genit⁹: spūs scūs plen⁹ dr⁹ a pr̄e ⁊ filio p̄cedēs. Nō tm̄ tres dr̄os dicim⁹. sz vnū dm̄ oipotētē eternū imutabilē ⁊ incōmutabilē q tot⁹ vbiq; ē: ⁊ tot⁹ vbiq; p̄sens ē. ℣. Bñdict⁹ dñs deus isrl q facit mirabilia sol⁹. Et bñdictū nomē maiestatis ei⁹ i eternū. ℣. Replebit maiestate eius oīs terra fiat fiat. Et.

Non p pres di⁹. Le. iij. missus ē: sz tot⁹ in osb⁹ nō localiter sz potentialiter. Qui sine cōmutatiōe sui mirabilia creauit ⁊ creata gubernat: sp manēs q̄s ē. Cui nihil accidēs ee poterit: q: simplicia diuinitatis nature nihil addi vl minui pōt: q: sp ē q̄s ē. ℣. Quis deus magnus sicut deus nr̄. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in populis virtutē tuā redemisti in brachio tuo pplm tuū. Tu. Glia. Qui facis. In. ij. noct. añ. Te invocamus te adorā

mus te laudam⁹ o btā trinitatē Dñs nr redēm. Spes nostra salus nra honor nr o btā trinitatē. Oēs gentes. ℟. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitatē. ℣. Magnus dñs. ℟. Benedictus es dñe in firmamēto. L. ij.

QUi pr̄iū cui sempiternū ē cui idē ē eē viuere ⁊ intelligere. Et hec tria vn⁹ ds ⁊ vn⁹ deus b ⁊ tria. Idē ds ⁊ dñs vera ⁊ sempiterna vnitas ē in substātia p̄ et filius ⁊ spūs scūs. Nec vo scā trinitas nihil maius ē in tribus psonis simul noiatis: q̄ in vnaquaq̄ psona sēl dicta. Unaquaq̄ psona plēa ē substātia in se: nō tres substantie: sed vn⁹ ds vna substantia vna potentia: vna ēntia vna eternitas. vna magnitudo. vna bonitas p̄ ⁊ filius ⁊ spūs scūs. ℣. Magnus dñs nr ⁊ magna virt⁹ eius. Et sapiētie ei⁹ non ē numerus. ℟. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis ei⁹ nō ē

SEd nec Le. ⁊ finis. Et. aliud ē p̄ in natura q̄ filius ⁊ spūs scūs. Nec aliud filius ⁊ spūs sanct⁹ q̄ pater i natura: q̄bus vna ē natura. Sed alius pater in psona: alius filius in psona: ali⁹ spiritus scūs in psona. In patre manet eternitas. in filio eq̄litas: i spū scō eternitatis eq̄litatisq̄ connexio. Unū oēs in substātia ⁊ ēntia oipotentia ⁊ ūitate. Sicut ent cadē scā trinitas inseparabilis ē in opibus ⁊ psonis in volūtate: ita eq̄lis in gīa. ℣. Būa p̄ii gentes q̄ pū ⁊ tibi cōpar vtriusq̄ semp spūs alme ds vnus Omni tpe seculi. ℟. Da gaudioꝝ p̄mia da gratiarū munera dissolue lītis vincla astringe pacis federa. Oi. Lec. v.

REdimus eundē filiū dei verbum eternaliter natū ⁊ patre: ⁊ consubstātialem p̄i p oia: temporaliter natū ⁊ spū sancto ex maria vgine: duas habentem naturas. vnā ex patre eternā: aliam ex mr̄e tpalem. Quia filius dei sue carnis ꝯceptiōe ē ꝯcept⁹: ⁊ sue carnis natiuitate nat⁹. Deinde deum vez ꝯceptuꝫ cōfitemur: ⁊ dū vez natum: eundēq̄ verū deum ⁊ verum hoiem vnū Iesum xp̄m: vnū filiū dei vnigenitū: pr̄ium ⁊ pfectum in duabus naturis i vnius p̄sone singularitate: i

passibilem ⁊ passibilē: mortalē atq; imortalē: crucifixū in sūa infirmitate nā: eūdemq; viuētē semp i virtute sua. ℟. Honor virtus ⁊ ptās et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate. In perenni seculoz tpa. ℟. Trinitati iur perēnis vnitati sit decus ppetuū In perennū. Sūap. i. In perenni secu In. iij. no. c. aū. Charitas pi est gra tpis ḡicatio spūs: o beata trinitas ℟. Nō ne deo aū. Verax ē pi veritas filius: veritas spūs scūs o bta trinitas ℟. Deus iudicium aū. Una igitur patrr logos paracliturq substantia ē o bta trinitas ℟. Cantate. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spū oris ei⁹ omis virtus eoz̄ Tres vltie lectiones legātur in capite sertis. Secūdū ioannē

IN illo tpe. Erat homo ex pharisēis nichodemus nomine princeps iudeoz̄. Hic venit ad iesum nocte ⁊ dixit ei. Rabbi scimus q: a deo venisti magr. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis nisi fuerit deus cuz eo. Ideo igit xp̄m venisse ac magisteriū celeste mūdo adhibēdum cōfessus ē. Deum fuisse cū illo miraculis pdentibus intellexit: nec tñ ip̄m deū esse cognouit: sed q: quē magrm nouerat veritatis: studiose docēdus adijt merito ad agnitionē diuinitatis eius pfecte edoctus subijt: merito vtriusq; natiuitatis eius diuine .s. ⁊ humane: sz et passionis et ascēsionis ip̄ius archana pcepit: necnon ēt modū scē regenerationis: igressū quoq; regni celestis aliaq; plurima doctrine euāgelice sacra dño

Rabbi scimus q: a deo venisti magr. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis nisi fuerit deus cuz eo. Ideo igit xp̄m venisse ac magisteriū celeste mūdo adhibēdum cōfessus ē. Deum fuisse cū illo miraculis pdentibus intellexit: nec tñ ip̄m deū esse cognouit: sed q: quē magrm nouerat veritatis: studiose docēdus adijt merito ad agnitionē diuinitatis eius pfecte edoctus subijt: merito vtriusq; natiuitatis eius diuine .s. ⁊ humane: sz et passionis et ascēsionis ip̄ius archana pcepit: necnon ēt modū scē regenerationis: igressū quoq; regni celestis aliaq; plurima doctrine euāgelice sacra dño

revelante didicit. ℟. Bñdicamus p̄iem et filiū cū scō spū laudem⁹ ⁊ superaltemus eū In secula. ℣. Bñdictus es dñe in firmaméto celi ⁊ laudabilis et gñosus. In. Le. ix.

RExponḋit iesus ⁊ dixit. Amē amē dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo non p̄t videre regnum dei. Que sentētia tāto aptius cūctis fidelibus liquet q̄nto cōstat q; sine hutus lucr fideles eē nequeūt. Quis enī sine lauacro regenerationis remissionē petōz cōsequi et regnuz valeat intrare celoz? Sed nichodem⁹ q venit ad iesum nocte: necdū lucis mysteria carpe noverat: nā et nox in q̄ venit ip̄am ei⁹ q̄ p̄mebatur ignorātiā designat: necdū numero eoz sociat⁹ erat: qbus ait ap̄l⁹. Fuistis aliq̄n tenebre nūc aūt lux i dño. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna divinitas eālis gña coeterna maiestas p̄i pliz scōq; flammini. Qui totum subdit suis orbē legib⁹. ℣. P̄reste nobis gr̄am deitas btī p̄tis ac nati pariterq; spiritus almi. Qui Gña. Qui. ℣. Bñdictus es dñe i firmaméto celi. In laud.

OBtā et bñdicta et mā. gñosa trinitas p̄i et filiūs et spūs scūs. p̄o. Dñs re. ℣. Tibi laus tibi gña tibi gr̄ārū actio. mā. O btā bñdicā gñosa trinitas p̄i et filius ⁊ spūs sanct⁹. p̄o. Jubilate deo. ℣. Miserere mihi miserere mihi miserere nobis. mā. O va sūma sēpiterna trinitas p̄i et fili⁹ ⁊ spūs scūs p̄o. Deus de⁹ me⁹. ℣. Tibi laus tibi gña tibi gr̄az actio. mā. O va sūma sēpiterna trinitas p̄i filius ⁊ spūs scūs. p̄o. Bñdicite. ℣. Miserere mihi miserere miserere nobis. mā. Te iure laudāt te adorāt te glificāt q̄s creature tue o btā trinitas p̄o Lauda. ℣. Tibi laus tibi gña tibi gr̄az actio. Capi.

OAltitudo divitiaz sapientie ⁊ scie dei: q̄ īcōp̄hēsibilia sūt iudicia ei⁹ ⁊ inuestigabiles vie ei⁹: q̄m ex ipo ⁊ p̄pz ⁊ i ipo sūt oia ip̄i gña in

OPater scē [illegible] scta. mitis atq; pie o iesu xp̄e fili venerāde pacitusq; spūs o alme de⁹ eterne. Trinitas scā vnitasq; firma deitas ta bōitas immēsa lux angelorz. sal⁹ orphanorz spesq; cūctorz. O erumūt tibi cūcta q̄ creasti: te tue cūcte laudant creature

nos quoq; tibi psallimus te/ uoti tu nos exaudi. ℟. Ha tibi oipotens deꝰ trinus ⁊ vnus magnus ⁊ excelsus: te decet hymnus laus bono: et decꝰ nūc ⁊ in cuū. Amē. ℣. Sit nomen dñi bñdi. añ. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix omniū scā ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nūc ⁊ semp ⁊ per infinita seculoꝝ scla. ps. Bñdictꝰ. Qui Ops. l. deus. Ad. j. añ. O btā ps. Deꝰ in noie. Bti i macula ti. Retribue. Quicūq; vult. Dec añ O btā. dī p totā be/ do. super oēs psal. ad p̄mandū trinitate sit seruitium. Qñ vo fit seruitiū de aliquo scō infra octā trinitatis tūc dī eadem añ. O btā. super psal. Qui cau ℟ vult. ℟. Jesu xp̄e cū alla. ℣. Qui sedes. Ad. iij. ⁊ ad alias horas cū añ. sine ℣. dicunt añ O btā bñdicta. ps. Lege p̄ce. Lap. O altitu ℟. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū scō spū. Alla alla. ℣. Laudemus ⁊ superaltem⁹ cū i scla Alla alla. ℣. Bñdictus es dñe in firmamēto celi. Ad. vj. añ. O ꝑa. ps. Defecit. Capitulū

TRes sūt q testimonium dāt in celo. p̄ verbum ⁊ ꝓpūs scūs ⁊ hi tres vnū sunt. ℟. Bñdictus es dñe in firmamēto celi. Alla alleluia. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus i scla ℣. Uerbo dñi celi. ad. ix. añ. Te ture. ℣. Mirabilia. Lap.

QUus dominꝰ vna fides vnū baptisma vnꝰ deꝰ ⁊ p̄ oim: q sup oēs ⁊ per oia ⁊ in oibus nobis qui ē benedictꝰ in secula. ℟. Uerbo dñi celi firmati sunt. Alleluia alleluia. ℣. Et spū oris eiꝰ ois virtus eoꝝ. ℣. Sit nomē dñi benedictum. Ad vel. añ. O btā. ps Dixit dñs. Et ceteri psal. dñicales. Lapis. O altitudo. ℟. Bñdicam⁹ p̄ncz. hymnū Ad esto scta. ℣. Bñdicamus. p̄ncz añ. Te deū patrē ingenitū te filiū vnigenitū te spū scū paritū scāz ⁊ indiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore confitemur laudam⁹q; atq; bñdicim⁹ tibi glia in secula. ps. Magt. Qio. vt. s. Ad has vel. nō solet fieri mēo. de festo iij. lect. sine regi. chozi in crastino cōtingēte. per tres dies sequētes fiat fruitiū de trinitate sine regi. chozi vsq; ad festiuitatē corp̄is xp̄i nisi aliqd festū iterurrat siue. ix. lect. siue. iij. lect. vel ꝓmemoratio btē marie siue scī loci fuerit faciēda.

Et qñ de trinitate agit ad matut. huiusmodi hymn. ñi. ℟. spal. sicut ip̄ia die. ℣. ℟. ℣. fm ordinē. noct. l. ñi. p̄ hebd. dicant.

CONfitemur ℟ crē. Licet dim⁹ scām atq; ineffabilē trinitatē p̄iem ℟ filium ℟ spm̄ scm̄ vnū cūm naturaliter eē vni⁹ substātie vni⁹ nature vniusq; maiestatis atq; virtutis. Et p̄iem qdē nō genitum nō creatū: sz ingenitū p̄hitēur. Jp̄e enim a nullo originē ducit: et quo filius natiuitatē et spūs scūs p̄cessionē accepit. Fons igit ip̄e ē ℟ origo totius diuinitatis. Jp̄e quoq; p̄ cētia quidē ineffabili substātie sue filiū suū ineffabiliter genuit nec tñ aliud ḡ qd ipse ē. Genuit ℟⁹ deū lux lucē. Ab ip̄o ergo ē ois p̄nitas i celo ℟ i terra. Filiū quoq; credim⁹ de substantia p̄tis sine initio ñi secta genitū: nec tñ scm̄ eē latemur: qz nec p̄ sine filio: nec filiⁿ aliqñ extitit sine p̄e. Et tñ nō sicut filiⁿ de p̄e: ita p̄ de filio: qz nō p̄ a filio generatiōem accepit. Filiⁿ ḡ ℟⁹ a p̄e: p̄ aūt de⁹: sz nō de filio. Ille aūt filiⁿ p̄tis: deus ℟ p̄e: eccl̄is tñ p̄ ois filius p̄ti: qz nec nasci cepit aliqñ nec ℟ fuit hic ℟ vnūs cū patre substātie credit. p̄opt qd ℟ homousion patri di. hoc ē eiusdem cū p̄e substantie. hō enī grece vnū dicitur: vsya vero substātia dicit: qd virtūq; cōiunctū sonat vna substantia. ℘. Te ℟ū. ℣ Bñdicam⁹ eos domine. Jste ℣. dicat quotidie ñi laudes p̄ hebdomadā qñ de trinitate agit: nisi qñ dī ñi lec. tunc enī dicet ñi laud. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt In laudi. quotidie dī hec sola ñi. Obtā ℟ bñ. ℘. Dñs regnauit. Cap̄. hym. ℟. ℣. sicut l die Sup. Bñdicam⁹ e. Magn. dicant ñe suo ordine q ad p̄mas vel. sup spal. dicebant. Qñ vero fit festū ℟ aliquo scō i his trib⁹ diebⁿ tūc dicūtur ad méo. ℟ trinita. ñi. de nocturnis suo ordie. Due tñ méo p̄ hebd. fiēt. s. ℟ scā maria ℟ de oib⁹ scis cū ñi. ℣. ℟ ofo. sicut inferi⁹ patebit videz in ij. fe. p⁹. Deⁿ oim. Ad p̄mas ℟ ad alias ℣. ois fit sicut in die p̄ter cap̄. ℟ ofa. ad p̄mas. L. In hac hora. Ad vesp. ñi. Obtā ℟ bñdicam⁹ psal. feria. ℟ dicant quotidie ad vel. p̄ hebd. qñ de trinita. agit cap̄. hym. ℟. ℣. sicut in die trini. Cōpl̄

toriū dī sicut i crastino oc. epi phanie supradictum ē. Et qñ fit plenū seruitiū ō aliquo scō ptra oct. nic ad vo. ō die dicū tur. ℟. ℣. sine ℣lla. ¶ In festo corporis xpi ad vesp. añā.

SAcerdos in eternuz xps dñs sm ordinē melchisedech: panē t vinū obtulit ꝟs. Dixit dñs. añ. Miserator dñs escā dedit timentib⁹ se in memoriaz suoꝝ mirabiliū. ꝟs. Cōfitebor. añ. Calicē salutaris accipiā t sacrificabo hostiam laudis. ꝟs. Credidi. añ. Sicut nouelle oliuaꝝ eccle filii sūt in circuitu mēse dñi. ꝟs. Oēs Bti. añ. Qui pacē ponit fines ecclie frumēti adipe satiat nos dñs. ꝟs. Lauda hie. Dominus nr ie. Cap. Ihesus xps in q nocte tradebat accepit panē t gras agēs fregit t dixit: accipite t māducate hoc ē corp⁹ meū qđ pro vobis tradet. ℟. Dō gdā fec cenā magnā t misit puū suuz hora cene dicere inuitatis vt venirēt. Ora pata sunt oia. ℣. Uēite cōedite panē meū t bibite vinum qđ miscui vobis.

SQuia. Ella. Ora. hymn. Aeris solēnijs iūcta sint gaudia: t er p̄ ora dulcia sonent p̄conia: recedāt vetera noua sint oia cor da voces t opa Nocte recolit cena nouissima: q̄ xps credit agnū t azyma: dedisse frib⁹ iurta legitima p̄scas idulta p̄fib⁹. Hoc agnū typicuz expletis epulis corp⁹ dñicū datū discipulis sic totū oib⁹ q̄ totū singulis eoꝝ sumimur mānib⁹. Hoc edit fragilibus corpis ferculuz: deditq tristibus sanguis poculū: dicēs accipite qđ trado vasculū oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit cuius officium cōmitti voluit: solis p̄sbyteris qb⁹ sic cōgruit: vt sumāt t dēt ceteris. Panis angelic⁹ fit panis hoim: dat p̄is celic⁹ figuris terminū: o res mirabilis manducat dñz paup seruus t humilis. Te trina deitas vnaq̄ poscim⁹ sic q̄: nos visitas sicut te colim⁹: p tuas semitas duc nos q̄ tēdim⁹ ad lucē quā inhabitas. Amē. ℣. Panē ō celo p̄stitisti eis. ℟. Hoc delectamētū i se habētē alla. ℣. Hoc suauis ē dñe spūs tu⁹ qui vt dulcedinē tuā i filios demonstrares p̄ie suauissimo ō ce-

to ꝓstito esurientes replēs bonis fastidiosos diuites dimittens inanes. ℣. Magt. ℟. o.

DEus q nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriā reliqsti: tribue q̄sumꝰ ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra mysteria venerari vt redemptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis ⁊ regnas. ℟. Nulla fiat mēdicinalis nisi aliqs festū duplex in ista octaua feria celebratum fuerit tūc fiat de festo solēnis memo. Ad ꝓpleto. ola fiāt sic ut in festo scē trinitatis. Ita tñ q̄ in fine hym. dicet Ga tibi de q̄ natus. Vsq; et ℣. dicet, ℣ne dimittis. sup horas q̄tidie p. otc. ⁊ in octa. qñ fit seruitiū de corpore xpi. Ad mat. iuxta. Christum regē adorem⁹ dñantē gentib⁹. Qui se mādūcātib⁹ dat spūs pinguedinē ꝓs. Te ℣. Angelin' hym. nite

QUa gliosi corpis mysteria sterni: sanguisq; ꝓciosi quē in mūdi ꝓciū fructꝰ ventris genetrix effudit gentiū. ℣. obis datꝰ nobis natꝰ ex intacta virgine ⁊ i mūdo conuersatꝰ sparso verbi semine: sui mirās incolatꝰ miro clausit ordine. ℣n supreme nocte cene: recūbēs cū fratrib⁹: obseruata lege plene cibis in legalibus: cibū turbe duodene se dat suis manibus. ℣. Verbū caro panē verū: verbo carnē efficit: fitq; sanguis xpi merū: ⁊ si sensus deficit ad firmandū cor sincerū sola fides sufficit. ℣ tū ergo sacrū veneremur cernui: ⁊ antiquum documentū nouo cedat ritui ꝓstet fides supplemētū sensuū defectui. ℣ genitori genitoq; laus ⁊ iubilatio: salus honor virtꝰ q̄; sit ⁊ benedictio procedēti ab vtroq; cōpar sit laudatio. Amē. In ℣. mo. ad. ℣. Fructū salutiferē gustādū credit dominꝰ mortis suscepe. ꝓs. Beatus vir ad. ℣. Fructu frumenti ⁊ vini multiplicati fideles i pace xpi regescunt ꝓs. Tū inuoca. ad. Cōmunione calicis quo deus ipe sumit nō vitulorū sanguie cōgregauit nos dñs ꝓs. Cōfessua. ℣. Panē celi dedit eis. ℟. Panē āgelorū mādūcauit hō

HOmenā diuine [illegible].

largitatis beneficia exhibita pplo xpiano inestimabilē ei cōferūt dignitatē. Neq; enī ē aut fuit aliqn tā grādis natio que habeat deos appropinquantes sibi. sicut adest nobis deꝰ nr̄. ℣. Immolabit hedū

multitudo filioꝝ isrl ad vesperam pasche. Et edent carnes & azimos panes. ℣. Pascha nrm immolat⁹ ē xp̃s itaq epulemur i azimis sinceritatis & veritatis. Et. Le. ij.

Unigenit⁹ sīqdē dei filius sue diuinitatis voles nos ee pticipes: nraz naturā assūpsit: vt homines nos faceret factū ē hō: & hoc isup qs & nr̄o assūpsit totū nobis cō tulit ad salutē. ℣. Cōedens carnes & saturabimini pān⁹ Iste est pān⁹ quē dedit vobis dns ad escēdū. ℣. Nō moyses dedit vobis panē de celo: sz pr̄ me⁹ dat vobis panē de celo vez. Iste. Lect. iij.

Corpus naq suū p nra reconciliatione i ara crucis hostiā obtulit deo pr̄i: sanguinez suū fudit l̄ pciū fil & lauacrū vt redempti a miserabili fuitute: a pctis oīb⁹ liberemur & mūdemur: & vt tāti bñficij iugis i nobis maneret memoria: corpus suū i cibū & sanguinē suū i potū sub spē pānis & vini sumēdū fidelibus dereliqt. ℣. Respexit helyas ad caput suum subcinericiū panē q̄ surgēs cōedit & bibit. Et dormiuit i fortitudine cibi illi⁹ vsq ad mōtē dei. ℣. Si qs māducauerit de hoc pane viuet i eternū. Et Ysa. Et. In. ℣. noc. nr̄i: Mēor sit dns sacrificij nr̄i: & holocaustū nr̄m pingue fiat. ℣s. Exaudiat. Ps. Parat nobis mēsa dñi aduersus oēs q̄ tribulāt nos. ℣s. Dns regit. nr̄i. In voce exultatiōis resonāt epulantes i mēsa dñi. ℣s. Quē admo. ℣. Cibauit eos ex adipe frumēti. ℣. Et de petra melle saturauit eos. L. ij.

O pr̄ciosū & admirādū conuiuiū & salutiferū & oi suauitate repletū. Quid enī hoc conuiuio pciosi⁹ ee pōt: in q̄ nō carnes vitulorū & hyrcorū vt olim i lege: sz nobis xp̃s sumēdus pponit ver⁹ deus: Quid hoc sacro mirabili⁹? ipo naq panis & vinū i corp⁹ xp̃i & sāguinē substāntialiter cōuertūt. Jōq xp̃s de⁹ & hō p̃fectus: sub modici pānis spē cōtinet. ℣. Pānis quē ego dabo caro mea ē p mundi vita litibāt ergo iudei dicētes. Quō pōt hic nobis dare carnē suā ad māducādū. ℣. Locut⁹ ē p̃ pul⁹ ptra dñz aia nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Quō

Tillū ergo sacrm. L. v. Ē isto salubr⁹ q̄ purgā

tur pctā: vtutes augēt: ⁊ mēs oim ſpūaliū caritatū abundātia impinguat. Offert i ecclesia p viuis ⁊ mortuis: vt oibꝫ pſit qđ ē p ſalute oim inſtitutū. Suauitatē denich hꝰ ſacri nullus exprimere ſufficit p qđ ſpūalis dulcedo in ſuo fōte guſtat: ⁊ recolit mēoria illiꝰ quā i ſua paſſiōe xp̄s mō ſtrauit excellētiſſime charitatis. ℣. Cenātibꝰ illis accepit ieſus panē ⁊ bñdixit ac fregit deditq; diſcipulis ſuis ⁊ ait. Accipite: cōedite hoc ē corpꝰ meū. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei qs det de carnibꝰ ꝰ vt ſaturēur. Accipite. Le. vij.

ROmanꝰ igit pōtifex vrbanꝰ q̄rtus huiꝰ deuotione ſacri affectꝰ: pie ſtatuit iſtā ſolēnitatē ꝑma qnta feria pꝰ octauas pēthecoſtes a cūctis celebrari: vñ oibꝰ vere ꝓtritis ⁊ cōfeſſis: q matutinali officio huiꝰ feſti p̄ſentialiter itereēnt in eccla vbi celebraret centū dies. Qui vero miſſe totidē. Similiter q ꝑmiſ vesp. totidē. q ho ſcdis totidē. Eis ho q prie tertie: ſexte none ac cōpletorij adeſſēt officijs p q̄libet horaꝫ ipaꝫ q̄ draginta dies: ac ſinglis diebus octauaꝫ q miſſe ⁊ oībus ceteris horis adeſſent: ſiliter cē tū dies. ℣. Accepit ieſus calicē poſtq̄ cenauit dicens. Hic calix nouū teſtm̄ē i meo ſanguine. Hoc facite i meā cōmemorationē. ℣. Mēoria mēor ero ⁊ tabeſcet in me aia mea. Hoc. Būa. Hoc. In iij. noc. aiā Introibo ad altare dei ſumā xp̄s q renouat iuuētutē meā. ℣. Judica me deꝰ ⁊ diſcerne. Libauit nos dñs ex adipe frumēti ⁊ de petra melle ſaturauit nos. ℣. Exulta deo. Ad altari tuo dñe xp̄s ſumimꝰ unq̄ cor ⁊ caro nr̄a exultāt. ℣. Quā dilec. ℣. Educas panē de terra. ℣. Et vinum letificet cor hoīs. Tres vltie lec. legūt in capis ſericis. Euā ſm hucā.

In nil. t. d. i. d. ſ. ⁊ Le. vij. turbis iudeorum. Caro mea vere ē cibus ⁊ ſāguis meus vere ē potꝰ. Et rel. Omel.

QUm enim cibo ⁊ potu id appetāt boies vt nō eſuriant neq; ſitiāt. Hoc vere nō p̄ſtat niſi iſte cibꝰ ⁊ potꝰ q eos a qbꝰ ſumit: imortales ⁊ incorruptibiles facit id ē ſocios coꝝ ſcōꝝ vbi pax erit et vnitas plēa atq; p̄fecta. Propter

ea oppe sicut ēt aūi nos hoc intellexerunt hoies dī: dñs nr̄ ihesus xp̄s corp⁹ t sanguinem suū i eis reb⁹ p̄mēdauit q̄ ad vnū aliqd redigūt. Ex multi nāq; granis efficit vn⁹ pāis: t ex multis racemis vinū cōfluit. ℟. Qui mānducat meā carnē t bibit meū sāguinē: in me mānet: t ego i illo. ℣. Non ē alia natio tā grādis q̄ hēat dīos appropinquantes sibi sicut dn⁹ nr̄ adē nobis. In me.

Oniq; tā expo Le. vig. mit quō id fiat qs loqt t qd sit mānducare corp⁹ eius t sāguinē bibere. Et q mūducat meū carnē t bibit meū sāguinē i me mānet t ego in eo. Hoc ē ergo mānducare illam escā: t illū potū bibere in xp̄o mānere: t illū manētē in se habere. ℟. Misit me pr̄ viuens t ego viuo pp p̄rem. Et q mānducat me viuit pp me. ℣. Libauit eū dñs pane vite t intel

Alp Le. ix. lect⁹. Et q. hoc q nō mānet in xp̄o nō mānet i corp̄e: pculdubio nō mānducat carnē eius spūaliter lz carnaliter t visibiliter p̄mat dētib⁹: sacra corpis t sāguinis xp̄i. Sz magis tāte rei sacrām ad iudiciū sibi mandu cat t bibit: q imūdus p̄sumit ad xp̄i accedere sacra: qz alit nō digne sumit nisi q mūdus ē t qb⁹ dī. Bti mūdo corde qm ipi dñm videbūt. ℟. Unus pāis t vnū corpus multi sumus. Oēs q de vno pane. Et de vno calice pticipamus. ℣. Parasti i dulcedine tua paupi de⁹ q bitare facis vnānimes in domo. Oēs. Glia. Et. ℟. Ia per heb. vbi hūt oct. cū regi. chori. ℟. Melchisedech vero rex salē pferēs panē t vinū: erat ēt sacerdos dī altissimi. Bñdixit abrahe et ait. ℣. Bñdictus abrahā dō excelso q creauit celū et terrā. Bñ. ℟. Latr bñdictiōis tue quē bñdicim⁹ nōne cēcatio sāguis xp̄i ē Et pāis quē frāgim⁹ nōne pticipatio corpis dñi est. ℣. Qñi vn⁹ pāis et vnū corpus multi sumus: nā oēs de vno pane et vno calice pticipamus Et. ℟. Ego sū pāis vite et patres esi mānducauerūt māna i deserto t mortui sūt. Hic ē panis de celo descēdēs: si qs ex ipo mānducauerit Nō morietr ℣. Ego sū pāis viuus q de celo descēdi: si qs mānducauerit ex hoc pane viuet i eternum. Hic Glia. Nō ē Te dū. ℣. Pa

nē ꝺ celo ꝑstiti sti ei ſſe. Oē ꝺ lectamētū i se habēte alla. In

SApia edificauit ℓaꝛ. aſ ſibi wmū: miſcuit vinū ⁊ poſuit mēſā alla. ꝑs Dñs re. an. Angelo ⁊ eſca nutriui ſti pplꝫ tuū: ⁊ panē ꝺ celo ꝑſti tiſti eis alla. ꝑs. Jub. añ. Pinguis ē pāis xpi ⁊ ꝑbebit ꝺlitias ℞gibꝰ alla. ꝑs Deꝰ xꝝ. añ. Sacerdotes ſci icēſū: ⁊ pānes offerūt ſoalla. ꝑs. Vſidi. añ. Uicēti dabo mānā abſcōditū ⁊ nomē nouū alla. ꝑs. Lau. ꝺs ℓapim. Dñs noſter ieſus.

OErbū ſupnū p hym. ꝺiēs nec pāis liquēs ꝺcceꝛā ad opꝰ ſuū exiēs ꝛe nit ad vite ꝛſpam. In mo ꝛtem a diſcipulo ſuis tradendus emulis ꝑpus i vite ſercu lo ſe tradidu ꝺiſcipulis. Qui bus ſub bina ſpē carnē ꝛedit ⁊ ſanguinē: vt duplicis ſube torum cibaret hoiem. Se na ſcēs ꝛedit ſociū pueſcens in eduliū: ſe moꝛtālēs i pciū: ſe re gnās dat i pmiū. O ſalutaris hoſtia q̄ celi pādis hoſtium: bella pmis hoſtilia da robur ſer auxiliū. Tui trinoq; dño ſit ſempiterna glia q vitā ſine termino: nobis ꝛnet i pātia. Amē. ℣. Poſuit fines tuos pace. ℟. ⁊ adipe frumēti ſatiat te. añ. Ego ſū pāis viuꝰ q ꝺ celo ꝛeſcēdi: ſi quis māducaue rit ex hoc pāe viuet in eternū alla. ꝑs. Vſidiꝰ. O ſo Deꝰ q nobis. Ad. j. añ. Sapiētia. ꝑs Deꝰ i noſe tuo. añ. O bta ⁊ be nedicta. ꝑs. Quicūq; vult. ℟. Jeſu xpe. cū alla. ℣. Qui ꝺvir gie Ad. ij. añ. Angelo ⁊. ꝑs. Legē pōe. ℓap. Dñs nr̄ ieſus ℟. Panē celi ꝺdit eis alla alla ℣. Panē āgelo ⁊ māducauit hō. ℟. Libauit eos. O ſo Deꝰ q nobis. Ad. ij. añ. Pīguis. ꝑs. Deſecit in. ℓapim

QUotieſcūq; māducabi tis panē hūc ⁊ calicē bibetis mortē dñi annūciabitis dōec vēiat. ℟. Libauit eos ex adipe frumēti. Alla alla. ℣. Et ē pe tra melle ſaturauit eos. ℣. Educas panē. O ſo Deꝰ q no bis. Ad. iij. añ. Uicēti dabo mina. ꝑs. Mirabilia. ℓap.

QUicūq; manducauerit panē ⁊ biberit calicem dñi indigne reꝰ erit co ꝛpis ⁊ ſāguis dñi. ℟. Educas panē ⁊ ꝛa tra. Alla alla. ℣. Et vinū letifi cet co ꝛ hois. ℣. Poſuit fines. O ſo Deꝰ q no. Ad. iij. vl. añ. Sapia. ꝑſal. ſert. ℓa Dñs ibi ℟. Reſpexit hell. Uerbū

supnũ ℟. Posuit fines meos pacẽ.alł. O sacr cõuiuiũ in q̃ xp̃s sumit recolit mẽoria passionis ei⁹: mens iplet gr̃a: t future glie nobis pignus datur alia. ℣. Magt. Oꝛo Deus q nobis. Per to tã oct. fiat festũ de corpe xp̃i sine regimine chori: nisi aliqs festũ intercurrat: t nũ in dñica q̃ hic fit. Deus qui m. capiet: t nũ commemo festi loci vel commemoratio dñe marie fuerit cantãda. Et si aliqs festũ scõz interuenerit idẽ modus seruetur hic p omia sicut ifra oct. trinita. Quãcũq festum ix. lectiõ hac die cõtigerit differat vsq in crastinũ vel vlteri⁹ si necesse fuerit vt videlz q̃n in crastino hui⁹ diei sequat aliud festum. ix. lec. vel festũ sci albani vt ves. habeat differat in vastio scõz iohãnis t pauli. In sabbato ent fiat totũ seruitiũ de sci maria. Si hoc festũ in die nati. ioannis baptiste forte cõtigerit: festũ natiuitatis sci ioannis differat i crastinũ. Et ad scõs ad vesp. q erũt de corpe xp̃i: fiat solẽnis memoria de scõ ioanne. Deinde eat pcessio ad altare sci ioannis ibq̃ habeat cantando ℟. inter natos cũ ℣. t dicat oꝛo in vigilia. In reuertendo de scã maria mane solite: t tũc nihil fiat de corpe xp̃i p oct. nisi mẽoria t medie lec. de dñica vsq ad oct. die: tũc ent fiat totũ seruitiũ de corpe xp̃i t memoria. t medie lec. de octa. sancti ioannis baptiste. Et ad ꝑmas vesp. q erũt de oct. corpis xp̃i fiat mẽo. de apłis videlicet: i die cõmẽoratiõis sci pauli. t postea ỽ scõ ioãne. Si vo in die sci albani hoc festũ cuenerit: differat festum sci albani vsq i crastinũ: t ad secãs vesp̃as q erũt de corpe xp̃i fiat ꝑuati mẽo. de scõ albano: t ỽ scã etheldreda ỽgine. Et ad mat. tũc de scõ albãno fiãt medie lec. ỽ scã etheldreda. Missa ỽ scõ albano p⁹ tertiã di. Et missa ỽ vigil. p⁹. vj. di vsq ad ꝓncipale altare t ad ꝓcessionẽ vesp. tũc de scõ ioãne fiat solẽnis mẽoria ỽ scõ albano. Tñ vbi nõ fit ꝓcessio de scõ ioanne: fiat tũc mẽoria ꝑuatim de scõ albano. Cum vo i vigilia sci ioãnis bap. hoc ꝓdictũ festũ forte cõtigerit ibi celebret t tũc nihil fiat ỽ scã etheldreda. Et ꝑ post missam de festo di missa de vig. post. vj. i cho

ro ad aut̃ticū altare cū no
ta: ⁊ mēo. ⁊ scā etv̄ dādreā ꝙ
placuerit ad eand̄ missā. Ue
spere. ⁊ co: pe xpi hāt: ⁊ so
lēnis mēo. ⁊ scō io ine: ⁊ pces
sio ad altare eiusdē ꝙ habeat
Quotidie ad mat. tuū. hym.
ānē ⁊ psal. sicut i pma die. ℣.
⁊ ℟. in o:dine noc. cū aū lec.
dicant cū Te deū. ℣ panē de
celo. In lau. q̄tidie hec ioca an
Sapientia. ℣ Dñs reg Cap.
hym. ⁊ ℟. sicut i die sup Bñ
dicam⁹. et Magn. dicant ānē
tuo o:dine: q̄ ad pmas vel di
cebant sup psal. Qñ to fit ser
mō ut alīq̄ scō vel ut dñica:
fiat ad mēo. ut co: pe xpi dicā
tur ānē ut uoc. suo o:dine cū
hoc. ℣. Posuit fines tuos pacē
tū ad vesp̄. ad matu. Dio De
us noster qui nobis. Tid horas oīa ha
bi sup. In tū q̄ fer. infra oc.
post dñicā dr̄ ad pmā sup ps
Quicūq; vult. ān Glia tibi tri
nitas. Tid vesp̄ Sapientia.
psal. fer. Cap. Dñs ihesus. ℣ Ver
bū supernū. ⁊ Posuit fi
nes tuos pacē. vt̄ō. Lopie. di
cant in ferijs p̄cedēt̄ infra
octa. trini. cū ℣. hym Glia ti
bi w. q̄ nat⁹. ¶ Feria. vj. L.

DE totius mūdi op̄ibus
legistis q: ip̄e dixit ⁊ fa
cta sunt: ip̄e mādauit ⁊ creata
sunt. Sermo igit̄ q̄ potuit ex
nihilo facere q̄d nō erat: nōne
potuit ea q̄ sunt in id mutare
q̄d nō erāt. Nō ē mirū⁹ dare q̄d
mutare nouas creaturas reb⁹
Sed qd: Cui⁹ argumen
tis vtimur: suis vtamur exem
plis. Incarnatōis q̄s astrua
mus mysteriū veritatē. Nun
quid nature vsus p̄sensit eū
dñs ihesus ex maria nasceret.
Si o:dine q̄ mulier viro mixta
scia generare ꝙsueuerat. Li
quet igit̄ q̄ p̄ter nature o:
dinē virgo ḡnauit. Et hoc q̄d
cōficitur⁹ co:pus ex virgine est
Quid hic queris nature o:di
nē in xpi co:pe: cū p̄ter natu
rā sit ipse dñs ihesus partus ac
nat⁹ ex virgine. Uera vti⁹ ca
ro xpi q̄ crucifixa q̄ sepulta est
Uere ergo illius carnis sacrifi
cium est. Isti tres ante te. dicant
per octa. vbi nūt cū regi. clūsi
sup Bñdicam⁹. et Magn. cum
iteratōe cantūde ān Memo
riā fecit mirabiliū suoꝝ miseri
cors ⁊ miserator: dñs escā de
dit timentibus se alla. ān Me
moria mea in ḡnatione se⁹q;
qui edūt me adhuc esuient ⁊
qui bibūt me adhuc sitiēt alla
ūā Qui habet aures audien

di audiat qđ spūs dicat eccle sijs vincenti dabo manna ab scōditū alla ¶ Sabbō.

Ipse clamat dñs nr ihesus xps: hoc est corpus meū ¶ bñdictionē hoc celestiū alia species noiat. Post cōse crationē: corp⁹ xpi significat. Jpe dicit sāguine suū: aū cōse crationē aliud di post cōsecra tionē sāguis xpi nūcupat. Tu dicis amē. hoc est: verū est: qđ sermo sonat: affect⁹ sēūat P anus in altari vūtat. Hoc n. est: aū verba sacramento: ū. Ubi accessit cōsecratio: de pa ne fit caro xpi. Quō aūt pos test iste q panis est esse corpus xpi p cōsecrationē. Cōsecratio igit et qbus verbis ? cui⁹ sr mōb⁹ est vtiq; dñi ihesu. ¶ Nam per reliq̄ q dicunt laus deo offert: oīone petit p ppio pregibus ? p̄ceteris. Ubi sa cramētū cōficit: iam nō suis sermonib⁹ sacerdos: sed vtiq; sermonib⁹ xpi: q̄ hmo xpi hoc cōficit sacramētū. ¶ Iste, tres lec. nō dicūt in sab. nisi oct. fūt cū regi. chori. Nā ipso sabbo. erit plenū seruitiū de scā maria si a festo vacauerit. ¶ Dūica in fra oct. corpis xpi incipiet hy storia De eo⁹ aliquā dñi

et oportet differri. et fūt me die lec. ? solēnis memoria de festo nisi festū trū lec. ibidem cōtigerit: vel nisi festū nativita tis scti ioannis baptiste hūcdi em p̄cesserit: tūc fūt mes. lec. de scō ioāne vt sup̄ dictū est. Ubi fūt oct. cū regi. chō. p to tas oct. fiat mētiō de corpe xpi etiā in vo. nisi fest. ix. lect. inter currat. De festo aūt trū lec. fi at nec. in nisi qñ fūt medie lec. in fest. ix. lec simpli. Nam in fest. ix. lec. fūt medie lec. de oct. Dūica vo infra oct. corpis xpi: si a festo. ix. lect. vacauerit fiat mētiō de corpe xpi. Tūc p mo vesp. aij. Sapiēcia. Dixit dñs. Cōfitebor. Credi dim⁹. Uti oēs. Lauda bie rusa. Dym. psal. cū pdicta. an. dicāt singulis diebus infra oct. qñ de oct. fūt mētiō: ad ij. vesp. in. j. die: cetera oīa. ūt ad vesp. qñ ad matuti. sic in p̄ma die fier vj. p̄ma lec. ad matu. Tūc cōple. oīa fūt hic in festo scē trinita. Nec fiat in vo. infra oc. de ad. ? de trinita. ? p̄cessio fiat aū crucē. Et missa de tē. in cap di. vel in. vj. fer p⁹ oct. si vacauerit nisi missa dūicalis. q̄no differat visq; ad alia dñicā. Et qūdo hyems. q̄no differat

semp cū suo ℟. ad ℣mas. vel. inchoet: cū ceteris q̄ ad incepcionē hyſto. pūnēt. Ad mat. vero in ℣. oia fāt ſicut i ℣ma die cū. vj. lect. ℣mio de dñica ⁊ expoſitōe eiꝰ. ſicut in ℣ma die vna ſolaꝫ añ. dī ad landes. Ad. j. in dñica ⁊ in ferijs ſequi tuoꝝ infra oct. dicat ſup pſal.

Quicunq; vult. añ. Teſtare. Notandū ēt q̄ quotieſcunq; fuerint. xxvij. dñice: tūc ꝓpter plenitatē ipſius infra iſtas octa. p̄ſ vna miſſa ℣. differri: niſi q̄nq; ſe p⁹ oc. vacauerit Si tu erint. xxvj. dñice ⁊ hyſto. **De⁹ eſum** ſepius ⁊ plenꝰ cātet ꝑ feſtiuitā vna miſſa dñicalis hic differri niſi alterutra feſtā bīē marie i dñica ꝓtigerint: vl. vj. feria poſt oct. vacauerit. Et q̄ñ hyſto. ſic differat: tūc in duplicibus feſtis ⁊ ſimpli octa. ſine regi. choti habēt⁹ in dñicis ꝓtingēnbus ⁊ etiā in dñica infra octa. cū regi. choꝝ fiat memoria ⁊ dñica: ⁊ miſſa in capñ aliq̄ feſta in eadē beb. poſt oct. cū regi. choꝝ vacauerit. Si feſtū ſcōꝝ ioānis ⁊ pauli i dñica infra oct. ꝓtige. q̄ erit āno dñi milleſimo. cccc. lvj. ꝑma lunatiōis oct. fiat ſeruitiū ⁊ ſeſts ⁊ medie lec. ⁊ co:pe xpi: mēo. ⁊ octa. vt dñica ⁊ de trinita. ⁊ ꝓceſſio añ crucē cō miſſa in capitulo. Et tūc in oct. ſci ioānis baptiſte ſit tertiū ℟. **Petrus q̄ ſoluaſt.** Si feſtū ſanctoꝝ ioānis ⁊ pauli in aliq̄ feria infra hāc octa. cōtigerit niſi fiat cū regi. choꝝ tñ fiat memoria ⁊ ſanctis. Seruitiū vero infra octa. vt p̄dictū eſt: niſi q̄ñ fit ſeruitiū ⁊ aliquo feſto nouē lec. tūc ad memo. ⁊ co:pe xpi dicunt añe q̄ ad primas veſp. ſup pſal. dicebant ſuo ordine vel añ. **Memoriā** vel añ. **Memoria mea.** vel añ. **Qui habet aures** cū hoc ℣ ad mat. **Poſuit fines tuos.** Ad vel. ℣. **De ne ⁊ celo** Ad laū. vna ſola añ nō dī ℟m ad vſ. In oct. oia fāt vt ſupra: excepto q̄ ſi ſimplex feſtū. ix. lec. hac die ꝓtigerit differat in craſtinū. Et ad ſcōas vel. ⁊ oct. fiat ſolennis memoria ⁊ feſto. Si duplex feſtū in octa. die cōtigerit: tūc in dñica oia fāt ſicut ſ octa. notatū eſt. Si vero duplex feſtū in craſtino octa. cōtige. fiat ſolēnis memo. ⁊ octa. Q̄ſi commemo. ſci pauli hac die cōtigerit: differatur in craſtinū: ⁊ in octa. fiat mēoria ⁊ apoſto. Ad mat. añ **Petr⁹ apoſto.** Ad vel.

as. **O**ptre pastor. In cōmēo rationē sci pauli tūc fiat tantū mēo. ꝛ octa. sci Ioānis baptiste. Si dupler festū in octa. die cōtigerit to:ū seruitiū de festo ꝛ mēoria de oct. trī eo anno. Si festū sctō ꝓtobis ꝛ pauli in oct. die euenerit fiat mēoria ꝛ medie lec. ꝛ scis. Laudes ho de scis que ꝓpria habent eo tno oio ptermittāt in crastino ho octauaꝝ fiat cōmēoratio de sct imaria. ꝛc. Dnica infra oct. qñ fūt cū regi. chori. L. j.

Christus panis ē: ꝛ quo q mūducat viuet in eternū: ꝛ ꝙ ipsemet dixit. Et p iis quē ego dabo caro mea est: p mūdi vita. Determiat quō sit panis: nō solū ꝑm verbū quo viuāt oia: sed ꝛ ꝑm carnē assūptā p mundi vita. Lect. ij. Humana enī caro ḡerat pcca to mortua: carni mūde vnita ꝛ icorpata: ac vnū cū illa effecta viuit de spū eius sīc viuit corpus ꝛ spū suo. Qui vero nō est ꝛ corpe xpi: nō viuit ꝛ corpus ꝛ san. Le. ij. spū xpi. guinē xpi dicimus illud qđ ꝛ fructuosū terre est acceptū: ꝛ ꝑce mystica cōsecratū: recte sumimus ad salutē spūalē in mēoriā dnice passionis. Lect. iij.

Quod cū ꝑ manus hoīs ad illā visibilē producat speciē nō sctificat vt sit tā magnū sacrm: nisi operante inuisibiliter spū scō: cui ꝛc oia que p corpales motus in illo opē sunt deus operetur. Lect. v.

Hoc est scrm pietatis ꝛ est signū vnitatis: ꝛ vinculū charitatis. Qui vult viuere accedat ꝛ credat ꝛ incorpet hūc cibū ꝛ potū: ꝛ satietatē vult intelligi corpis ꝛ mēbroꝝ suoꝝ quod est eccle in ꝑdestinatis. L. vj.

Hoc est qđ dicimꝰ q ꝛ omnibus modis approbare cōtendimus sacrificiū eccle duobꝰ cōstici: duobus cōstare visibili elemētoꝝ spē: ꝛ inuisibili dñi nr̄i iesu xpi carne et sanguine et sacro ꝛ re sacramēti: id est corpe xpi. Tres vltē lect. ꝛ ex pōtifice euāgelij sīc in prima die In laud. vna sola. aū. ꝛc. vsus. **F**eria. ij. Lect.

Sicut enī xpi psona constat ꝛ cōsicit ex deo ꝛ homine: cū ipe xps verus sit deus ꝛ verꝰ homo: q: omis res illaꝝ natura ꝛ veritatē in se cōtinet: ex quibus conficitur. Lect. ij.

Conficit aūt sacrm eccle duobus sacramēto ꝛ re sacramēti id est corpore xpi. Caro eius

est quę subforma panis operta in sacro accipim⁹ :et sanguis eius quę sub vini spē ac sapore Caro visi Lec.iij repotam⁹. bilis videlicet est scām carnis et sanguis sacām est sanguis. Carne et sanguie vtroq; inuisibili et intelligibili spūali signat visibile corp⁹ vñi nr̄i ihesu xpi et palpabile plenūq; gr̄e oim virtutū et diuina maiestate.

SIcut er Fer.iij.Lec.j. go celestis panis: q vere xpi caro est suo mō vocat corpus xpi cū revera sit scām corporis xpi: illius videlz qs palpabile: qs visibile et mortale in cr̄ce est positum. Lec.ij. Vocatur q; ipsa carnis immolatio ꝙ sacerdotis manib⁹ fit xpi passio mors crucifixio nō rei veritate: sed signāti mysterio fit sacramentū fidei qs baptism⁹ intelligit fides est. Lec.iij Iteraf quotidie hec oblatio: licet xp̄s semel passus in carne per vnam eandēq; mortis passionē semel saluauit mundum: ex qua morte idē resurgens ad vitā: mors illi vltra nō dñabit. Feria.iiij.Lec.j.

QUod pfecto sapiētia dei pīs necessario p multis causis hoc puidit. Primo quidē q: quotidie peccamus saltē i pcīo: sine quib⁹ mortalis infirmitas viuere nō potest Quia licet oia pcā cō Lec.ij. donata sint i bapti mo tñ pcā tati fomes siue infirmitas adhuc manet in carne. Vñ psalmista. Bñdic alia mea dñm: q ppitiat oibus imq̄tatib⁹ tuis Quia sanat oēs infirmitates Lec.iij tuas. Ideo q: quotidie labimur: quotidie p nobis xp̄s mystice imolat. Et passio xpi mysterio tradit: vt qui semel moriēdo morte vicerat: quotidie recidiua pcā per hec sacra corpis et sanguinis pcā relaxet. Vñ oram⁹ Dimitte nobis debita nra: q: si dixerim⁹: q: pcā nō habem⁹ ipsi nos seducim⁹: et veritas in nobis nō est. In octa. corpis xpi ad prias vsq; sup psal. hec sola añ. Sacerdos in eternū. psal. feriales. Cap. ij. et cetera ofa fiāt sicut i pma die ad pās mas vsq; Cōple. vñi sicut infra oct. di. Ad matu. in le. fiāt Invita. triplex totꝰ cōtextꝰ sicut in pma die cū eisdē lect. et expōi. cuiꝰq; vita sint oct. sint rect. chori vñita oct. sint cū rect. chori. dicant iste le. sequ.

HYmnus sacri ritꝰ Lec.j.

melchisedech ostendit: vbi panem & vinū obtulit: sed tu mihi dicis. Quō ergo melchisedech vinū & panē obtulit? Quid ibi voluit admixtio aquæ? Rationē accipe. Primo figura olim fuit quæ ita processit tempore moysi. Lect. sexta

Quia cū populus sitiret iudeo: & murmuraret q̄ aquā inuenire nō posset: iussit dñs moysi vt tāgeret petrā cū virga: tetigit petrā: & petra vndā maximā fudit: sicut dicit apls. Bibebāt aūt de spūali Lect. sequēte eos petra: petra aūt erat xp̄s. Nō immobilis petra quę populū seqbat & tu dixi vt & xp̄s sequatur. Vide mysteriū moyses hoc est ppheta: virga hoc est verbum dei.

Sacerdos verbo Lect. iiij. dei tangit petrā et fluit aqua & bibit populus dei. Tangit ergo sacerdos calicē: reddūdat aq̄ in calice & salit in vitā eternā: et bibit populus dei: q̄ gratiam dei cōsecutus est. Lect. v.

In tpe dñice passiōis cū sabbatū magnū instaret q̄: dñs viuebat in cruce dñs nr̄ ihesus xp̄s & latrones missi sunt qui frangerēt eos: q̄ venientes inuenerunt defunctū dñm ihesum xp̄m. Tūc vnus de militibus lācea tetigit latus & de latere ei⁹ aq̄ fluxit & sanguis. Aqua aūt vt mūdaret: sanguis aūt vt redimeret. Quare de latere: quia vñ culpa inde gratia: culpa p femina: gr̄a per dñm nostrū ihesum christū. Lect. vj.

Si vero calix dñi nō est aqua sola et vinū solū: nisi vtrūq̄ misceat: quō corpus dñi pōt esse farina sola et aq̄ sola nisi vtrūq̄ adunatū fuerit & copulatū & panis vnius cōpage solidatū in sacramēto corporis & sanguinis dñi nihil amplius offerat q̄ quod ipe dñs tradidit hoc est panis & vinū aq̄ mixtū: nec amplius in sacrificijs offerat q̄ de vino et frumēto hec tria vnū sunt in ihesu xp̄o hec hostia & oblatio dei in odorē suauitatis. Tres vltime lect. & exposītōe euāge. sicut ī prima die legunt. Ad laud. oēs ita dicunt. Ad primā et ad alias horas ita fiāt sicut ī prima dic. Ad sextas vesp. ita fiāt sicut in die pxīa. Et quod nō dicet vbi octa. sunt cū resi. christi. Et si aliquod festū trū lect. hac die celebrit fiāt inde tres medie lect. ū pprie habeātur: fiant ibi tantū nichil. Si autē

festū simplex. ix lectio. hac die
euenerit festū differat in cras
tinū ⁊ erāt vesp. de festo: ⁊ me
moria de oct. nisi qñ cōmemo
ratio sancti pauli hac die con
tingēs differat in crastinū, tūc
enim fiēt de vesp. erūt de octa.
Et ad matu. de cōme. fiat me
moria tm̄ de octa. sancti ioan
nis baptiste. Et si festū sancti
albani fuerit: tūc fiāt mediū lec.
de sēs et heldreda ad matu. de
scō albano. Missa vero de scō
albano post tertiā dicit ⁊ mis
sa de vigilia post. vj. vtraq; ad
principale altare. Si vero du
plex festū hac die cōtigerit nō
differat sed tota fiat seruitū de
festo ⁊ tm̄ mediū de octa. in illo
anno. Et si cōme. s. pauli hac
die cōtige. differat in crastinū
Qñ vo oct. corpis xpi i vigi.
scī ioānis bap. vi i vigi. apto;
petri ⁊ pauli euc. totū seruitiū
fiat de oct. ⁊ mediū. ⁊ medi. lec. de
scis q ibidē pugerē pñt. Missa
vero de octa. post. iij. di. Et
missa de vigi post. vj. vtraq;
ad principale altare. Cū autē
in fest. scō; ioānis ⁊ pauli oct.
corpis xpi cōtige. festū differat
in crastinū ⁊ fiāt ibi. iij. lec. tm̄.
Et totū fiat seruitiū de octa ⁊
medi. lec. de scō ioāne bapti. cū
℣. ⁊ ℟. de. j. noct. hystoriā tē
ge in tertio ℟io. sic. **Deuote le**
ctores. Tūc fiat plenū ser
uitiū de scīs maria in crastino
scī ioānis baptiste. Cū vero fe
stū scō; ioānis ⁊ pauli in dñica
mūra oct. corpis xpi cōtige
rit festū differat in crastinū ⁊
ibi incipiet hystoria. **Deus in.**
Et fiat ibi solemnis mēo. ad vesp.
ad matu. ⁊ mediū lec. de corpo
re xpi in festū triū lec. cuius
tis ad ppias habeat lec. vel fe
stū sancti ioānis baptiste hāc
dñicā precesserit: tūc fiat me
dium lec. de scō ioāne vt supra
dictū est vbi fiāt octa. cū regi.
chori de corpe xpi di in dñica
⁊ oct. die corpis cuī. sicut in
pma die tē. Dñica. j. post
festū sēte trinit. Ad vesp. ant. **Be**

Benedictus. de Jpm. Ca.

Benedictus deus ⁊ pater
dñi nostri iesu xpi: pater mise
ricordiarū ⁊ deus totius cōso
lationis q consolat nos in oi
tribulatiōe nra. ℣. Deū time
⁊ mādata eius obserua hoc
est omnis homo. ℣. Timēti
bus deū nihil deest nec hic q
diligūt in veritate. Hoc. **Ba.**
hoc. Hoc fm̄ erat ad has
vesperas tamē scilicet in pri
cipio huius hymni: ℣. Pro

O Lux beata trinitas ⁊ principalis vnitas iã sol recedit igneus infũde lumẽ cordib⁹. Te mane laudũ carmine te deprecemur vespere: te nostra supplex gẽa per cũcta laudet secla. Deo p̃ri sit gl̃a eiusq; soli filo: cũ spũ paracleto ⁊ nũc ⁊ ppetuũ. Die by⁹ dñi ad vẽ oibus sabbatis vsq; ad adventũ dñi cãs de dñica agitur ℣. Vesperna oro ascendat ad te dñe. ℟. Et descẽdat sup nos mia tua. Dñe Loquere dñe audit seruus tuus. ℣. Magnificat O. De⁹ in te sperãtiũ. Deo gratias. Si hebdomadã habeat ppria⁹ alicui⁹ sancti eccl̃ie. ix. lect. fieri debent. Et postea de corpe xpi hac die dominica dñi: deinde de trinitate. Dñica festũ alicui⁹ sc̃i. ix. lec. in hoc sabbato celebratũ fuerit tũc in p̃ntis fiet meo de tpõe festo: deinde memo. sub dicte Ad mẽa. de trinita. añ. Spes nr̃a. ℣. Benedicam⁹ patrẽ. O. Ops sempiterne deus: q dedisti hũc tot processio añ cruce cũ thuribulo ⁊ ceroferariis cantãdo vnã istarũ. añ. de cruce p ordinẽ. añ. O crux gl̃iosa crux adorãda o lignũ pciosum ⁊ admirabile signũ per quẽ ⁊ diabolus est victus ⁊ mũdus xpi sãguine redẽptus alla. hec sola. añ. Dimittet cũ alia quãcũq; die alia añ. O crux splẽdidior cũctis astris mũdo celebris vsibus multũ amabilis sctior vniuersis que sola fuisti digna portare talẽtum mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs pondera salua pñtem caterua i tuis laudib⁹ congregatã. Alia añ. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis nulla silua talem pfert frõde flore germine dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs põdera: assis nobis custodia cõtra inimici iacula. ℣. Adoramus te dñe. O. Deus qui vnigeniti filii tui dñi nr̃i iesu xpi: pciosso sanguine viuifice crucis vexillũ sanctificare voluisti: cõcede q̃s eos q eiusdẽ sctẽ crucis: gaudẽt honore: tua quoq; virtute protectiõe gaudere. Per eũdẽ xp̃m do. In introitu chori dicat vna ex ãtuor istis. añ. Dum sc̃a maria p ordinẽ. añ. Beata dei genitrix maria virgo p pretua tẽplũ dñi sacrariũ spũs sancti sola sine exẽplo plãcuisti dño iesu xpo ora pro populo interueni pcleero intercede p devoto femineo sexu. añ. Aue regina celor̃ aue dña angelor̃

salue radix sctā ex qua mūdo lux est orta aue gēmosa sup oēs speciosa vale valde decora et ꝓ nobis xp̄m semp exora aīa. Alma redēptoris mater que pia dei porta manes et stella maris succurre cadenti surgere q curat' ppio tu q genuisti natura mirāte tuū sctm genitorē virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorū miserere. aīa. Speciosa facta es et suauis in delicijs virginitatis sancta dei genitrix quā vidētes filie syon verūtāmen in floribus rosarū et liliis cōualliū beatissimā p̄dicauerūt et regine laudauerūt eā. Iste due aīe. non dicant ad vesp. sed post processionē in introitu chori aīa missa aīa. Ibo mihi ad montē myrrhe et ad collē libani loquar spōse mee tota speciosa es proxima mea et macula nō est in te veni a libano spōsa veni a libano veni veries et trāsibis ad montē seyr et hermō a cubilib⁹ leonū a mōtibus leopardorū aīa. Quā pulchra es et decora charissima i deliciis statura tua assimilata est palme et vbera tua botris caput tuū vt carmel⁹ coll̄is tuus sicut turris eburnea veni dilecte mi egrediamur in agrū videamus si flores fructus parturiūt si floruerūt mala punica tibi dabo tibi vbera mea aīa. Intra assumpt. et nat. bte marie dicit vna istarū aīarū vel ordinē in introi. chori. aīa. Tota pulchra aīa. Ascēdit xp̄s. aīa. Dia mea aīa. Descēdi in hortū. Quere hās aīas. in assūp. bte marie ad pri. vesp. ℣. Sancta dei genitrix semp cū hac oīone vñ.

Oremede quesum⁹ dīe misericors de⁹ fragilitatē nostre pcidit: vt q sctē dei genitricis et virgis marie cōmēoratione agim⁹: intercessionis eius auxilio a nīis iniquitatib⁹ resurgamus Per eūdē

Sup dictus ordo aīarū. ℣. et oro. ad pcessionē tā in cūdo q in introitu chori seruet vsq; ad aduentū dñi q̄cūq; fit pcessio ad ves. in sabbato sunt de dñica agit sine mō. nīa per oct. assūp. et nati. bte marie. nūc erit dicat in introitu chori de ofbus sctis sic ibidē notatur. De sequētes aīe. fuit historie. Deus oīm. q̄diu durat in sabbatis sup psal. Magt. vel ad mēoriā de dñica cū 3 aliis festo. ix. lect. ꝙ et sequitur. Alia.

Cognoverũt oẽs a dan vsq; bersabee q̃ fidelis samuel p̃pheta esset dñi. añ. Prevaluit dauid in p̃bisteũ in funda & lapide in noĩe dñi an. Nõne iste est dauid & quo canebãt i choro dicẽtes saul p̃cussit mille & dauid decẽ milia i mulib⁹ suis añ. Iratus rex saul dixit nubi mille dederũt & filio ysai dederũt decẽ milia. añ. Quis enim in oĩbus sicut dauid fidelis in ueĩus est in regno suo egrediens & regrediẽs & p̃cedẽs ad imperiũ regis. añ. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniat sup̃ vos q; in te abiect⁹ est clypeus fortiũ clypeus saul quasi nõ esset vnctus oleo quõ ceciderũt fortes i p̃lio ionathas in excelsis tuis interfectus est saul & ionathas amabiles & decori valde in vita sua in morte quoq; nõ sunt separati. añ. Doleo sup̃ te frater mi ionatha amabilis valde sup̃ amorẽ mulierũ sicut mater vnicũ amat filiũ ita te diligebã sagitta ionathe nunq; abiit retrorsum nec declinauit clypeus eius in bello & hasta ei⁹ nõ est auersa. añ. Dixitq; dauid ad dñm cũ vidisset angelũ cedentẽ populũ, ego sum q̃ peccaui ego inique egi isti q̃ oues sunt q̃d fecerũt. añ. Rex aũt dauid cooperto capite incedẽs lugebat filiũ dicẽs absalon fili mi fili mi absalon quis mihi det vt ego moriar p̃ te fili mi absalon Cũ vero tps pasch fuerit nunc oĩa añe precedẽtes suo ordine dicit. Cũ vo breue fuerit in ordine infra: tñe sp dicant vltime hec añe sequẽtes scz Montes gelboe. & añ. Rex aũt dauid. & alie añe precedẽtes eo anno vino p̃mittunt. Ad matutinũ Laudem⁹ iesum xp̃m Quia ipe est redẽptor omniũ seculo p̃. Venite. hoc inuitatorio. dr oĩbus dñicis vsq; ad primã dñicã post quinquagesimã sẽptembris q̃n & dñica agit. p̃y.

Hac surgẽres vigilem⁹ oĩes sp̃ in psalmis meditemur atq; viriliter totis: dño canam⁹ dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canẽtes cũ sanctis scis mereamur aulã ingredi celi fil' & beatã ducere vitã. Presetet hoc nobis deitas btã patris acnati: pariterq; sancti spũs cui⁹ reboatin oi gẽ amẽ do Amẽ. In j noc. an. Protidei ꝛc. Bẽus vir & ceteri psal. ficut in psalt. notant. ℣. Memor fui nocte. Hac die incipia

tur liber regū ꝛ legat vsq; ad
finē dñice post octo kls Au
gusti qñ de dñica egit. Lectio j.

ERat vir unꝰ de ramatha
im sophin de monte effra
im: ꝛ nomē eiꝰ helchana filius
hieroboā filij heliu: filij thau:
filij suph ephrateus. Et habuit
duas uxores: nomē uni anna
ꝛ nomē secūdę fenēna. Fuerūtq;
fenēne filij. Anne aūt nō erant
liberi. ℟. Deus omniū exaudi
tor est ipse misit angelū suū ꝛ
tulit me de ouibꝰ patris mei Et
unxit me unctiōe misericordie sue. ℣.
Dñs qui eripuit me de ore leo
nis ꝛ de manu bestie liberauit
me. Et ascēde Lectio. Et
abat vir ille de ciuitate sua
statutis diebus ut adoraret ꝛ
sacrificaret dño deo exercituū
in silo. Erant aūt ibi duo filij
heli: ofni ꝛ finees sacerdotes
dñi. Uenit ergo dies ꝛ immola
uit helchana. deditq; fenenne
uxori sue ꝛ cūctis filiis eius ꝛ
filiabꝰ partes. Anne aūt dedit
partē unā tristis: q; annā dili
gebat. ℟. Dñs q eripuit me de
ore leonis ꝛ de manu bestie li
berauit me. Ipse me eripiet de
manibꝰ inimicorū meorū. ℣.
Misit deus miam suā ꝛ veritatē
suā animā meā eripuit de me
dio catulorū leonū. Ipse. Lectio.

OMinus aūt cōclusē
rat vulua eius. Affligo
bat quoq; annā emula eius: ꝛ
vehemēter angebat inimā ut
exprobraret q dñs cōclu
sisset vulua eius. Sicq; faciē
bat p singulos annos cū ascē
deret de templū
dñi: ꝛ sic puocabat eā. ℟. Ego
te tuli de domo patris tui dicit
dñs ꝛ posuite pascē gregē ppl̄m
mei ꝛ fui tecū in oībus ubicūq;
ambulasti firmās regnū
tuū in eternū. ℣. Feciq; ubi no
mē grāde iuxta nomē magno
rū q sunt in terris ꝛ requiē de
di tibi ab oībus inimicis tuis
Fir. Glia. In eter. In. ℣. no. sñ
Nature. ℣. Cōserua. ut ipsa
te notat. ℣. Media nocte sur.
gi habeat ppter eas alicuius
sancti unde ad ves. facta fue
rit mēo. sit in de tres mēd. ler.
cū ℣. ꝛ ℟. de ipso not. Si ve
ro ppter lec. nō habeant fiant
medie de corpore xpi ubi oct.
sūt sine regi. chori: ubi ℟. de
scdo not. in aliqua dñica vel
in festis dū hystoria durātu
ra fuerit possunt cātari ut infe
rius subnotatū est. Si vero nō
poterūt cātari infra pdictū tē
pus: tūc in ipsa dñica tota cap

tet hystoria dñicalis. Et mēo. nō de scō ñ habeat. Et postea de octa. absq; medijs lectōnō⁹ de ciuitē ⁊ cetera. L. iij.

POrro anna flebat ⁊ non capiebat cibum. Dixit ergo ei helchana vir suus. Anna, cur fles: ⁊ quare nō comedis? ⁊ ꝯ obrē affligit cor tuū? Nunqd nō ego melior tuꝰ tibi ꝯ decē filijs? Surrexit aūt anna postq̄ comederat in silo ⁊ bibérat: ⁊ heli sacerdote sedēte sup sellam ante postes tēpⁱ dñi. Cū esset anna amaro aīo: orauit dñō flens largiter. ℣. Exaudisti dñe oratiōnē serui tui vt edificarē templū nomini tuo Sanctifica tēpⁱ istud i sempiternū deus israel. ℣. Dñe q custodis pactū ⁊ misericordiā seruis tuis q ambulāt cora te in toto corde suo. Bene. L. v.

VOtū igit vouit anna dicēs. Dñe etercituū si respiciēs videris afflictionē famule tue: ⁊ recordat⁹ mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisq; seruę tue semē virile dabo eū dño oībus diebⁿ vite eius: ⁊ nouacula nō ascendet sup caput eius. ℣. Audi dñe hymnū ⁊ oratiōnē quā seruꝰ tuus orat cora te hodie vt sint oculi tui aperti ⁊ aures tue intēte Sup tēpⁿ istud die ac nocte. ℣. Respice dñe de scō tuo ⁊ de excelso celoꝝ habita culo. Super. Lc. vi.

FActū est āt cū anna multiplicaret p̄ces coram dño vt heli obseruaret os eius. Porro anna loq̄bat in corde suo: tantūq; labia mouebant ⁊ vox p̄nⁱ nō audiebat. Estimauit āt eī heli temulentā: dixitq; ei. Usq̄q̄ ebria eris. Digere paulisper vinū quo mades. ℣. Dñe si conuersus fuerit populꝰ tuus ⁊ orauerit ad sanctuariū tuū Tu exaudies in celo dñe. Et libera eos de manib⁹ inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si peccauerit in te ppls tuus ⁊ conuersus egerit pēnitētiā vniēsq; orauerit i. in loco isto. Tu. Bña. Et. In. iij. noc. aū. Spōsue. ℣. Celi enarrant in psal. ℣. Exaltare dñe in virtu. Cuius sm tuā. dō qdā erat diues. ℣. Peccaui super numerū arenę maris ⁊ multiplicata sūt pcā mea dñe ⁊ nō sum dignꝰ videre altitudinē celi pre multitudine iniqtatis mee qm̄ irritauī irā tuā Et malū cora te feci. ℣. Qm̄ iniqtatē meā agnosco ⁊ delictū meū coram me est sp ubi soli peccaui.

Et ma. ℟. Recordare dñe te-
stamẽti tui ⁊ dic angelo pcu-
enti cessẽt iã man⁹ tua Ut nõ
ꝛesolet terra ⁊ ne pdas oẽm
aiaz viuã. ℣ Quiescat dñe iã
ira tua a populo tuo ⁊ a ciuita
te scã tua. Ut. ℟ Bñdicas nos
xus. Et hec sp in oib⁹ dñicis
vsq; ad aduẽ. ℣. obseruet vt
ix. ℟ m ⁊ trini. dẽ qñ hystoria
dñicalis cãtet: tñ nõ sp illud
℟. sed vnũ post aliud ordina
tim sicut posita sunt in hysto.
ꝛe trini. Et post vltimũ ℟. re
trinita. reincipiat ad initiã hy
storie eiusdẽ. Qñ vo vltimo
fit seruitiũ de dñica añ aduẽ
dñi sp dr ℟ Sũme trinitati.
Feriale ℟ Preparate corda
vra dño ⁊ seruite illi soli Et li-
berabit vos de manib⁹ inimi-
corũ vroz. ℣ Auferte deos ali
enos de medio vri. Et li. ℟
Prevaluit dauid in philisteũ
In funda ⁊ lapide i nõie dñi
dei agminũ israel. ℣ Abstulit
ergo obprobriũ a filijs israel
In. ℟ Mõtes gelboe nec ros
nec pluuia veniat sup vos Ubi
ceciderũt fortes israel. ℣ Oẽs
mõtes q in circuitu ei⁹ sunt vi
sitet dñs a gelboe aũt trãseat.
Ubi. Glia. Ubi. ℣ Excelsus su
per oẽs gẽtes. In laudẽ. an-

Regnauit dñs pceptor⁹ for-
titudie cũ decore vtutũ
cui⁹ sedes est ieternũ. ps. Dñs
reg. añ Sciamus oẽs q; dñs
ipse est de⁹ cui iubilem⁹ ⁊ exal
temus ⁊ laudem⁹ nomẽ eius
et ernũ. ps. Jubil. añ. Bñdicã
te dñe i vita mea vt videã vir
tutẽ tuã ⁊ gloriã tuã. ps Deus
de⁹. añ Oẽs creatura celi ⁊ ter
re bñdicat dñz hymnũ dicat
⁊ superexaltet eũ in secula. ps.
Bñdicite. añ Spũs oẽs lau-
det dñm quia ipe dixit ⁊ facta
sunt vniuersa. ps. Lauda. De
añe suprascripta cũ suis psal. hac
die ⁊ ceteris dñicis diebus ad
initiũ vnius cuiusq; hyste. dñi
calis q; euenerit vsq; aduẽ. ℣.
cãtent. Illis vo dñicis qñ hy
storia nõ inchoat: ⁊ tñ fit ser-
uitiũ de dñica cãtãtur hec sola añ.
Regnauit. sup oẽs psal. i lau-
date. Qñ vero vltimo fit ser-
uitiũ de dñica añ aduẽ. ℣. tunc
oẽs añe sup lau. dicunt. Laꝰ

Benedictio ⁊ claritas ⁊ sa
piẽcia ⁊ grãrũactio ho-
nor virt⁹ ⁊ fortitudo deo nr̃o
in secula seculoz amẽ. Hym.

Oleciam noctis tenuat
vmbra lucis aurora u
rilis chorus cat nisib⁹ totis to
gitem⁹ oẽs cũctipotentẽ. Ut

ꝛus nr̄ miſerat⁹ omnē pellat
languorē tribuat ſalutē: ꝙnet
e nobis pietate pīs regna po
lorū. Preſtet hoc nobis ꝛitas
trata piis ac nati: pariterq; ſcī
ſpūs cui⁹ reboat in oī gīla mū
do. Amē. ℣. Dñs regnauit. ℟.
Decorē induit alla. ℣. Pater
peccauī. ℟. Benedictus. Quere
hic aīaz ꝛ oīs zhaa aīaz ſu
per pſal. Benedict⁹ et Magn. cū
oratione dñicali ꝛ expoſitōibus
euāgelior in fine pſalmi ſicz p⁹
brīo. Vidi dñm. Oio. Deus
in teſperatiū. Mēo. ſiat ſi ha
trat⁹ aliquo ſcō vnde ad veſ
ſpera fuerit mēe. deinde de co
pore xp̄i hac die dñica tñ: ac
poſtea de trinitate añ. Libera
nos. ℣. Sit nomē dñi bñdi.
Oio. Ops ſempiterne deus q
Nulla ſiat mēoria de cru ad
matutinū neq; de ſcā maria in ſe
bus dñicis. Oſbus dñicis
q; ad aduentū dñi qñ de dñi
ca agit vel de dñica ſit memo
ria etiā mēo. de trinit. ad pmas
veſ. niſi in feſto omniū ſancto
rū qñ in ſabbato cōtigerit vel
in dñica. Ad primā ꝛ ad alias
horas oia fiāt ſicut in pſalte.
notatū eſt. Ad ſedas veſ. añ.
Sede a dextris meis. ps. Di
xit dñs domino. Capitu.

O Dominus gutē dirigat
corda ꝛ corpora veſtra
in charitate dei ꝛ paciētia xp̄i.
Deus creator hymnus
Lopame lucē dierū proſe
rens primordijs: lucis noue
mūdi paras originē. Qui ma
ne iunctū veſperi: die vocari
precipis tetrū chaos illabitur
audīces cū fletib⁹. Ne mēs
grauata crimine: vite ſit exul
munere: dū nil phemne cogi
tat ſeſe q; culpis illigat. Cla
rū palſet animū vitale tollat
premū: vitem⁹ omne noxiū:
purgemus oē peſſimū. Iheſu
ſta p̄ piiſſime p̄ior cōpar vni
ce cū ſpū pacito: ꝛ nūc ꝛ imp⁹
ꝛ tuū. ℣. Dirigatur dñe ad te
oio mea. ℟. Sicut incenſus in
ſpectu tuo. Filii recordare
p̄ Magn. Oio vt. ſ. Ad has
veſ. nulla ſiat mēoria niſi de
corpe xp̄i hac die tñ: vel niſi
feſtū trū lec. in crāſtino inge
rit: tūc enī fiat mēoria' de ipo
feſto, Si vo feſtū. ix. lec. in ipa
q; feria cōtigerit vel a dñica
reſeruat ꝓpter inchoationē
hyſtorie die lune celebret tūc
ſñm in dñica veſpe de feſto: ꝛ
mēoria de dñica niſi forte ipa
dñica ſuis ꝓpriis careat veſpe
tūc enī cōuenit oportet vt dñica

dras.ij. vel habra: fili hat ob
bus dñicis vsq; ad aduentū
dñi. feria.ij.z in otbus feriis
vsq; ad aduentū dñi te inuita
mū.psal.z.k. seruet ordo q in
feriis post **Dicne lirā** prin
cipio ad matu. ad laū. z ad vesp.
℟ in dñica. precedēti dicunt tā
in dñicis q; in feriis vsq; ad
aduentū dñi qñ de tpali agit
Ad matu. vero in feriis vsq;
ad aduentū dñi dicūt. ℟. de
hystoria. dñicali scōm ordinē
noc. ita tñ q. ℟. feria. nō omit
tant ñ cōmode poterit dici ibi
vel alibi sicut in quarta feria
pme heb. aduētus dñi nota
tum est. Si vna feria vel duę
tū vacauerint ibi cātent pari
ter vel diuisim ℟ia feri. Quā
do vero ℟. te. in noct. dicunt
in feria: tūc fiat tertiū ℟. vnū
de feria. Nunq; dicunt tria ℟.
ferialia simul p̄ festate: nec di
cunt ℟ia ferialia p̄ totā
cantet hysto. Cū vero nulla fe
ria vacauerit: tūc oīno preter
mittant: z si fuerint tria ℟ia
ferialia in vna feria hui⁹ tpis
cantāda vnū p̄termittat. Ab
hac die vsq; ad aduentū dñi
tā in fer. q; i festis. iij. lect. sine
regi. dicti: z in octa. z infra qñ
chor⁹ nō regit dicunt hē tres

nūo. l. de cruce: de scā maria: e
de o⁹ sanctis. Cū vero in
festis triū lec. aliq; festū seōq;
cōgerit tūc in primis fiat me
moria de seō: z postea memo
rie suprādicte. Per octa. vero
reliquarū siue fiat de sanctis
siue de feria: semp̄ fiat p̄ma
memoria de cruce. Memo
ria de cruce ad matu. añ. **Nos**
aūt gl̄iari oportet in cruce dñi
nostri ihesu xp̄i. ℣. **Omnis ter**
ra adoret te deus. ℟. **Et psal**
lat tibi psalmū dicat nomini
tuo.

Deus qui nobis Oro tuo.
dñe deus noster: z quos
sancte crucis letari facis hono
re: eius quoq; perpetuis de
fende subsidiis. p̄. Melo.

Deus qui sanctā crucem
ascendisti z mūdi tene
bras illuminasti: tu corda et
corpora nostra illuminare di
gnare. Qui vi. Melo.

Perpetua nos dñe pace
custodi: quos per lignū san
cte crucis redimere dignatus
es saluator mūdi. Qui viuis
z re. Missa de sancta maria
ad matuti. añ. **Beata mater e**
immupta virgo gl̄iosa regina
mūdi intercede pro nobis ad d̄m
minū. ℣. **Post partū.** Oro **Fa**
mulorū tuorū. Ad ozatio

Omps sempiterne deus nos famulos tuos dexterā potētie tue a cūctis ptegepiculis: ⁊ gīosa bte marie sp virginis intercessione facnos p:esenti gaudere psperitate e futura. Per. Nō dicit. Lōce de ꝙs misericord dr. Ad memoriā ꝙ scē maria p totū annū sed ad pcessionē ⁊ ad cōpiete. dr ea trā. Mēo. dr festo loca. Mēo. dr oibus scis. Ad magnificat. aīa Exultabūt sci in gīa letabunt in cubilibus suis. ℣. Mirabilis dr in scis su. Dic.

Infirmitatē nostrā ꝙs dne mine pius respice: ⁊ ma la oīa q iuste merem̄ oīum scōr tuor intercessiōe auerte. p

Ade dne infir Vel oic. mitates nr̄as: ⁊ intercede pro nobis pietate succurre. p.

Omniū scōr tuor ꝙs dne Vel oic. intercessione placat°: ⁊ veniā nobis dr licto: nr̄or tribue ⁊ remedia sempiterna p:ocede. p. Vel oic

Tribue ꝙs dne oēs scōs tuos inquiter orare p nobis: ⁊ eos sp clemēter exaudire digneris. Per. Ad prima ⁊ ad. ⁊ as he oīa hāt sicut in ij. feria in psalt. Ad vel. aīe ⁊ psal. feria. Lāp. Dns gūt dirl. Hym. Lucis creator. ℣. Dirigat dn. Sup psal. Magī. dicit aīa. sīlius serie. Dic octo dnicalis. Dic octo do seruet in osb° sertis eius ad aduē. dn. qñ dr ser. agitur. Mēo. dr cruce. Ad vel. aīa Salua nos xp̄e saluator mūdi p virtutē scē crucis q saluasti petrū in mari miserere nob Dei aīa. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos dr mr̄ Dei. aīa Adoram° te xp̄e ⁊ bñdicimus tibi q: per sanctā crucem tuā redemisti mundū. ℣. Oīs terra. Dic vig. Mēo. de scā maria. Ad vel. aīa Scā maria virgo intercede p toto mūdo q: genuisti regē orbis Dei aīa Scā dei genitrix virgo. ⁊ c.

In pace mater in partu virgo gaude ⁊ letare pia mr̄ dñi ℣. Scā dei genitrix. Dic vig. Mēo dr scīo loc. Mēo dr oibus scis. Ad vel. aīa Scā dei oēs. aīa Scōr p̄cibus cūctor redde salutē corpi ⁊ aīe xp̄e tuis famīs. aīa. Oēs electi dei memoramini aīa dū vt vīis p̄cibus adiuti mereamur vobis adiūgi. aīa O gīosū est regnū in quo cū xp̄o gaudēt oēs sancti amicti stolis albis sequunt agnū quocūq

℣. Letamini in ℣. Oño vt ỹ. Ad matutinũ. iſti duo ℣. ſ. Letamini in dño ℣. Mirabilis deus. nõ variant ad memoriã de oſb⁹ ſcto: niſi qñ ℣. Letamini in dño ad primas vel. vñ: tũc ad miſſã de oſb⁹ ſcto dicet ℣. Exultẽt iuſti ſimiliter ad matutinũ qñ ℣. Mirabilis deus in laudibus. dñ: tũc ad miſſã de oſbus ſctis dicet ℣ Juſtorũ aĩe: qs̃ p totũ ãnũ obſeruetur niſi in aduentu dñi: et in tẽpe paſca. Oño vt ſupꝫ.

℟. Lectiones p hebdam Reſpondẽs ãna. Nequaq̃ dñe mi: nam mulier infelix nimis ego ſum Vinũ et oñe qs̃ inebriare pòt nõ bibi: ſed effudi aĩam meã in cõſpectu dñi. Ne reputes ancillã tuam quaſi vnã de filiab⁹ belial: qz ex multitudine wloris et meroris mei locuta ſum vſq̃ in preſens. Tũc heli ait illi. Vade in pace: et deus iſrl̃ det tibi petitionẽ quã rogaſti eũ. At illa dixit. Vtinã inueniat ancilla tua gratiã in oculis tuis. Et abijt mulier viã ſuã et comedit vultu ſq̃ illi⁹ nõ ſunt ãpli⁹ in diuerſa mutati. Et ſurrexerũt mane et adorauerũt coram dño: reuerſiq̃ ſunt et venerũt in wmũ ſuã in ramatha. Cognouit aũt helchana annã vxorẽ ſuã. Et recordatus eſt eius dñs. Et factum eſt poſt circulũ dierũ: cepit anna et peperit filiũ vocauitq̃ nomẽ eius ſamuel eo q̃ a dño poſtulaſſet eũ. Aſcẽdit aũt helchana et omis domus eius: vt imolaret dño wſtiã ſolemnẽ et votũ ſuũ: et anna nõ aſcẽdit. Dixit enĩ viro ſuo. Nõ vadã donec ablactet ifans vt ducã eũ et appareat in ꝓſpectu dñi: et maneat ibi iugiter. ℣. In ſabbato aũt p totũ tẽpus plenũ ſeruitutẽ de ſcta maria ſolet fieri: niſi tale feſtũ incurrat vñ. ix. lec. fieri debẽt vel oct. cũ regi. chori: vel feſtũ trũ lec. vñ ppria ℟ia vl ppria lam. habent: vel aliquã ppriam tẽ ad miſſam habeat: excepto dño ſecre. et poſtcõ. vel ieiunũ ſiũ. tpm: vel vigi. ipedierit. Cũ aũt in ipo ſabbato ppter ꝑdicta impedimẽta ſeruitutẽ de ſcta maria fieri nõ poterit tũc i alia qua feria ipſius heb. hatebi cõmodiũ fieri poterit. Et cũ fuerit feſtũ alicuius ſci vel oct. ſine regi. chori: et plenũ ſeruitiũ de ſcta maria fuerit dicendũ: tũc de feſ. ſiue de oct. ſine regi. chori: fiet iuxta mẽo. Qs̃ ſi p tã

¶ celate siue in sab. siue i vig
seria tor⁹ hebdr. lec. fiant nul
la tūc ad vs. nec ad mat. fiat
mēo. nūl in ipso die aliqs se
stum sctōz cuene. vt ni festo
scē marie magdalene fiat me
mo. de scō vuādrageſilo ⁊ in
cōmūnib⁹: ⁊ nisi in festis. ix. lec. q
ptigūt infra oct. sctōz: tūc eni
fiet mēo. de octa. sed poſt vs.
de die ad vs. de scā maria fiat
mēo. de scō spū de festo loci de
reliquis de oīb⁹ scīs ⁊ de pace
vt supꝰ dictū est in do pma ad
uent⁹ dñi. Q3 si a festo scē tri
nitatis vsq; ad aduētū dñi aliqs
duplex festū i dñica cue. totū
seruiti. fiat de festo ⁊ nihil de
dñica: nisi forte missa dñicalis
de necessitate in eadē peb. fu
erit cantāda tūc eni ad vs. ſcs
vs. ⁊ ad matu. fiat mēo. sub si
lētio de dñica ⁊ de trinitate. vi
delicet ad pmā vs. ⁊ ad mat
tūr pulsati. processio tñ vsq;
ad crucē siue fiat mēo siue nō
dīno differat. Tñ si festū ex
altatōis scē crucis in dñica cō
tigerit tūc ad. j. vs. fiat mēo.
sub silētio de dñica ⁊ de trini.
⁊ solēnis mēo. de martr. ⁊ po
stea fiat processio añ crucē. cum
missa dñicali in caplo. Et ad
ij. vs. fiat mēo. subsilio. de dñi
ca et de scō nichomede. Si
vo. ij. fer. B festū cōtigerit fiat
solemnis mēo. de dñica et de
martyr. In duplicib⁹ aūt festis
sctōz q̄ habēt mēo. illis anne
xas fiē in festis scti iacobi: scti
bartholomei: augustini docto
ris ⁊ scti matthei apli ⁊ cōmūib⁹ fi
ant ille mēo. solēniter in audi
ētia nec omittant. Secretū et
postcō. de scīs q̄ in missis mu
tulant. Tñ q̄n festa abnuſmōi
in dñicis celebrant: tūc mēo.
sctōz adiūcte cū mēo. de dñica
⁊ de trini. fiāt sub silē. In festo
scti aug⁹. dic. ad. ij. vs. fiat so
lēnis mēo. de scō io⁹ ne ⁊ d scā
sabina. Si festū. s. aug⁹. dic. in
dñica cōtige. fiat mēo. de scīs
vt p̄dictū est: ⁊ mēo. de dñica:
⁊ de trini. sub silēn. Ad vs. q̄n
fit mēoria de trini. sp dicāt añ
Spōnſa. ℟. Benedicam⁹ pa
tre. Oio **Ops sempiterne de⁹**
Ad matu. añ **Libera nos do.**
℣. Sit nomē dñi Oio vt supꝰ
¶ Si festū dup. in sab. cōtige.
fiat mēo. ⁊ de dñica ⁊ de trini.
sub silē. ⁊ nulla pcs. añ crucē.
Ad. ij. vs. dicū purifi. ⁊ nati.
tē marie ⁊ dñice in albis: ⁊
scē trini. ⁊ corpis xp̄i nulla oi
no. fiat mēo. de festis. iij. lec. in
crastino cōtin. nisi festū. ix. lec.

cōiunctū fuerit tūc de vtrisq; fiat solēnis méo. ñcut in festo epiōz petri ⁊ pauli: nulla fiat memo. de octa. sci ioānis bap. neq; solet fieri méo. de trini. in festo coīpio xpi nūs hātcū regimine chori. méo. de vnpli. festis ⁊ de aliis fest. ⁊ oct. cū regi. chori ⁊ de comē. s. loci. sci thome martyr. ⁊ bte marie cui⁹ in vup. festis cūi solēnes. Si vero festū simplex. ix. lect. alicui⁹ sci ⁊ minime duplex infra pdictū tpe in dñica cōtigat. ⁊ i ipa dñica hysto. inchoāda fuerit festū differat in crastino: nisi sit festū trāsla. s. edmūdi pfes. sci barnabe apī ad vincla sci petri: vl de colli. sci ioānis bapti. p quib⁹ solet i choro fieri hysto. incipiēda ⁊ nūs sit aliqs tale festū. ix. lec. qđ i crastino sequat aliud festū ix. lec. ⁊ nisi sint oct. cū regi. chori q̄ solēt in dñicis infra oct. plenā riū suū seruitiū hīe. Si vero festū. ix. lec. inchoando hysto. in aliq̄ dñica infra oct. cū regi. chori pcurrāt: fiat seruitiū de festo méo. de oct. ⁊ de hysto. ⁊ ceteris q̄ ptinēt. Cū itaq; ob aliq̄ causā pdictā aliq̄ hysto. in sua dñica cū suis ℟. inchoari nō poterit: tūc p heb. si fer. va cauerit incipiat. Si vero nulla feria vacauerit ⁊ hysto. illa dūrauta fuerit plusq̄ p vnā hebdo. tūc differat vsq; ad primā dñicā vel heb. sequēs. Ita tamē si ñ fuerit dūratura nisi p vnā hebdo. tm̄: tūc ex necessitate in. iij. mes. seruos p hēb. tota cātet hysto. ⁊ expon. cuā. ⁊ ℟. seriatim eo āno nō dicunt pter vnū solū ℟. feriale qđ dicet in vltima sc. loco. ix. ℟. ita tm̄ qđ si aliqđ festū. ix. lec. ibi occurrat. illo āno omino pmittat. Q̄n aūt simplex festū. ix. lec. alicui⁹ sci in dñica celebrat ⁊ si eodē die aliqđ festū. ix. lec. vel oct. si ne regi. chori cuenerit. tūc i pmis fiet méo. de festo siue de oct. ad pmas ves. ⁊ ad mātu. deinde de dñica ⁊ de trini. ⁊ pces. ip̄ fiat sñ crucē: nisi missa dñicalis. nulla dñica oino detrahat differri: ⁊ nisi in festis dup. tūc cui⁹ nulla fiat pces. Q̄d si festū simplex. ix. lec. in sabb̄ato celebratur: tūc ad ves. de dñica in sabbato fiet in primis méo de festo. ix. lec. ⁊ postea de festo alicui⁹ sancti. iij. lec. si habeat: deinde de trinitate. Si vero festum. ix. lect. in secūda feria celebrat ⁊ in eodē die aliquod festū triū lectio. cuenerit, tunc

¶ festate siue in sab. siue i aliq̃ feria dr̃ hęb. ix. lec. fiant nulla tñc ad vesp. nec ad mat. fiat méo. nisi in ipso die aliqđ festum sctõr cueniat. vt in festo sce marie magdalene fiat memo. de scõ vuádragesimlo ¶ in cõsilib⁹: ¶ nisi in festis. ix. lec. q̃ ptigũt infra oct. sctõr: tñc eni fiet méo. de octa. sed. post ps. de die ad ves. de scá maria fiat méo. de scõ spũ de festo loci: de reliquis de oib⁹ scis: de pace vt supr̃ dictũ est in do. pma aduent⁹ dñi. Qđ si a festo sce trinitatis vsq; ad aduẽtũ dñi aliqđ duplex festũ i dñica eue. totũ seruiti. fiat de festo ¶ nihil de dñica: nisi forte missa dñicalis de necessitate in eadẽ hęb. fuerit cantãda tñc eni ad vtras ves. ¶ ad matu. fiat méo. sub silẽtio de dñica ¶ de trinita. vt dilecti ad pmas ves. ¶ ad mat. sitir puati. Processio tñ vsq; ad crucẽ siue fiat méo siue nõ dñto differat. Tñ si festũ exaltatõis sce crucis in dñica cõtigerit tñc ad. j. ves. fiat méo. sub silẽtio de dñica ¶ de trini. ¶ solẽnis méo. de mat de: ¶ postea fiat processio añ crucẽ. cum missa dñicali in caplo. Et ad ij. ves. fiat méo. subsilẽtio. de dñica et de sctõ nichomede. Si do. ij. fer. B festũ cõtigerit fiat solennis méo. de dñica et de martyr. In duplicib⁹ aũt festis sctõr q̃ habẽt méo. illis annexas tñc in festis sctõr iacobi: sctí bartholomei: augustini docto ¶ sctí mathei apli ¶ cõsilib⁹ fiant ille méo. soleniter in audiẽtia nec omittant. Secretũ et postcõ. de sctis q in missis intitulant Tñ qñ festa huiusmõi in dñicis celebrant: tñc méo. scõr adiũcte cũ méo. de dñica ¶ de trini. fiãt sub silẽ. In festo sancti aug⁹. dc. ad. ij. ves. fiat solẽnis méo. de scõ to ane ¶ ỹ scá sabina. Si festũ. s. aug⁹. dc. in dñica cõtigerit fiat méo. de sctis vt pdictũ est: ¶ méo. de dñica: ¶ de trini. sub silẽtio. Ad ves. qñ fit méo: ia de trini. sp dicat añ. **Sponsa.** ℟ **Vidi cum⁹ pa**ce. Oio **Ops sempiterne de⁹** Ad mat. añ **Libera nos do.** ✠ **Sit nomẽ dñi** Oio vt supr̃ ¶ Si festũ dup. in sab. cõtigerit fiat méo. ¶ de dñica ¶ de trini. sub silẽ. ¶ nulla pces. añ crucẽ. Ad. ij. ves. dierũ purifi. ¶ natiuitatẽ marie ¶ dñice in albis: ¶ sce trini. ¶ cõpis xpi nulla omino fiat méo. de festo. ij. lec. in crastino cõuin. nisi festũ. ix. lec.

cōiunctū fuerit tūc de vtriq; fi
at solēnio mēo. ñcut in festo
xpi ꝓ petri ⁊ pauli: nulla fiat
memo. de octa. sci ioānis bap.
neq; solet fieri mēo. de trini. in
festo corpis xpi nisi fiat cū re
gimie chori. xpō. de vupli. fe
stis ⁊ de aliis fes. ⁊ oct. cū regi.
chori ⁊ de come. s. loci. sci tho
me marty. ⁊ bte marie ei⁹ in
vup. festis erūt solēnes. Si ve
ro festū simplex. ix. lect. alicui⁹
sci ⁊ minime duplex infra p̄di
ctū tp̄s in dñica cōtige. ⁊ i ipa
dñica hysto. inchoāda fuerit
festū differat in craslino: nisi
sit festū trāda. s. edmūdi ꝓfes.
sci barnabe apī: ad vincla sci
petri: vl de coll. sci ioānis bapti.
ꝓ quib⁹ solet i choro sarū dif
ferri hysto. incipiēda ⁊ nisi sit
aliqs tale festū. ix. lec. qs i cra
stino sequat aliud festū. ix. lec.
⁊ nisi sint oct. cū regi. chori q̄
solēt in dñicis infra oct. plena
riū suū seruitiū hie. Si vero fe
stū. ix. lec. ⁊ inchoato hysto. in
aliq̄ dñica infra oct. cū regi. chō
ri occurrāt: fiat seruitiū de festo
⁊ mēo. de oct. ⁊ de hysto. ⁊ cete
ris q̄ ptinēt. Cū itaq; ob aliq̄s
causas p̄dictas aliq̄ hysto. in
sua dñica cū suis ℟. inchoari
nō poterit: tūc ꝓ heb. si fer. va
cauerit incipiat. Si vo nulla
feria vacauerit: ⁊ hysto. illa du
rauta fuerit plusq; p vnā hēb
dō. tūc differat vsq; ad primā
dñicā vel heb. sequ. Verum si
si nō fuerit dura tura nisi p vnā
hebdo. tm̄: tūc ex necessitate
in. iij. mes. seruis p hēb. tota
cātet hysto. ⁊ exposi. cui⁹. ⁊ ℟.
ferialia eo āno nō dicunt p̄ter
vnū solū ℟. feriale qd dicet in
vitia sc. loco. ix. ℟. Ita tm̄ ꝙ si
aliqs festū. ix. lec. ibi cōtige. in
illo āno oino ptermittat. Q̄n
aūt simplex festū. ix. lec. alicui⁹
sci in dñica celebrat ⁊ si eodē
die aliqs festū. ix. lec. vel oct. si
ne regi. chori cuenerit. tūc i p̄mis
fiet mēo. de festo siue de oct. ad
p̄mas ves. ⁊ ad matu. deinde
de dñica ⁊ de trini. ⁊ p̄ces. sp fi
at ad crucē: nisi missa dñicalis
in illa dñica oino dicat differ
ri: ⁊ nisi in festis dup. tūc cui⁹
nulla fiat p̄ces. Q̄s si festū sim
plex. ix. lec. in sabbato celebra
tur: tūc ad ves. de dñica in sab
bato fiet in primis mēo de fe
sto. ix. lec. ⁊ postea de festo ali
cui⁹ sancti. iij. lec. si habeat: de
inde de trinitate. Si vero fe
stum. ix. lect. in secūda feria ce
lebrat ⁊ in eodē die aliquod
festū triū lectio. cuenerit, tunc

ad vesp. in dñica ꝛt festo in pri
mis fiet méo. ꝛt festo ix. lect. ꝛ
postea ꝛt dñica. Hoc etiã in o
bus dñicis huiusꝑpis obser
uet nisi in dup. festo sese inui
cẽ cõcomitãbus. s. qñ nr̃o. ꝛt
dñica ad vtraſq; vesp. ꝛ ad ma
tutin. dr̃ tũc méo. ꝛt trini. fit ad
ꝑmas vesp. ꝛ ad matu. Proceſ
sio fiat ad ꝑmas vesp. añ crucẽ
ꝛ missa dñicalis in illa dñica
cantãda erit in aliq̃ fer. ꝑ hebd.
si vacauerit vel in dñica missa
dñicalis dicat in cap̃. si nulla
feria vacauerit. Qđ si ꝯtingat
nullã ꝑtotã ixhd. ꝛt missa dñi
calis nẽtionẽ fieri ꝛ tp̃s plurũ
fuerit videlicet in die dñica in
cap̃. ꝓpter dup. festũ nec in fe
ꝑ hebdo. ꝓpter festa ix. lec. vel
triũ lec. seu octa. cũ regũ. ctwri:
tũc in dñicis ꝑdicte memo. scz
ꝛt dñica ꝛ ꝛt trinita. ꝛ ꝓcessio
añ crucẽ oino vsserat. Tamẽ
si aliqđ festũ simplex ix. lec. vel
oct. sine regi. ctwrũ in dñica cõ
tigerit ꝛ ꝑ hebd. sequẽtẽ nul
la feria ad hoc vacauerit: ꝛ tẽ
pus breue fuerit: tũc in dñica
dr̃ missa dñicalis in cap̃. ꝛ fiat
méo. ad vesp. ꝛ ad matu. ꝛt ipa
dñica ꝛ ꝛt trinit. ꝛ ꝓcessio añ
crucẽ. Silr fiat in exaltatione
scẽ crucis qñcũq; fuerit: licet
dup. festũ fuerit. Si aliqđ du
ꝑ ꝛt festũ ꝑ hocidẽ tp̃s in sab.
ptige. nulla tũc fiat ꝓcessio añ
crucẽ ad scẽtos vesp. q̃ crũt ꝛt fe
sto: neq; méo. in audiẽtia ꝛt
dñica: nec ꝛt trini. siue hysto.
inclwãda fit siue nõ nisi in ex
altatione scẽ crucis: tũc eni fi
et solẽnis memoria. ꝛt oct. ix
ate marie. ꝛ ꝛt scõ nichomede
martyre sub silẽcio dicunt me
morie scz ꝛt dñica ꝛt trinitate
Et quotiẽscũq; ad vesp in sab.
vel ad matu. in dñica per ꝑti
cũ tp̃s dicit méo. ꝛt dñica di
cetur etiã méo. ꝛt trinita. nisi
in festo ojum scõꝝ qñ in sab
bato vel in dñica cõtigerit. Et
notandũ est q̃ qñ festũ. ix. lec.
ꝓpter inchoationẽ hystorie a
dñica differt in. ij. feriã: ꝛ eidẽ
festo aliqđ festũ triũ lec. ꝯmu
cũ fuerit: festũ triũ lec. nõ de
bet differri: sed in ipsa dñica fi
ꝛ méoria ꝛt eo ad vesp. ꝛ ad ma
tutin. vt supr̃ dictim⁹: ꝛ mes. lec.
si ꝓprie habeant. Singulẽ: tñ
méoria: tñ si illa hysto dura
tura fuerit ita q̃ ℟. ꝛt ij. not.
nõ possunt cãtari in dñicis: ni
si in feriis tũc nõ fiãt mes. lec.
ꝛt festo in ꝑma dñica in q̃. in
ctwck hystoria dñicalis: ꝫ me
moria tũ ꝛt festo triũ lec. qđ

m ofbus dñicis vul' ipis in q
bus incipiẽde sũt hyſtorie ob
seruet. Preterea ꝓnder andũ
est q' ℟ia ꝛ.ij.noc.nullo mó
dient p heb. qñ duo se., nisi
sta adminus vacauerit. Nã sp
p vnúquáq; heb. in ꝑmis di
cunt. ℟. de j. nocl. deinde de
ij. ⁊ postea de iij. q' p totũ an
nũ obseruet qñ oia ℟. de hy
sto. do. per hebdo. cantet. In
med. vro w. qñ ꝛ dñica agit
quod cũq; fest. iij. lect. euc. sp
mẽo. ⁊ medie lect. de eo fiãt ñ
ue ppie lect. habeant siue nó
nisi ℟. de. ij. noct. cãtan. fuerit
ibidẽ vt supꝫ dixi. Qñ festũ. ix.
lect. ppter inchoatioẽ hyſto.
a dñica differt in. u. feriã ⁊ in
eadẽ feria festũ. iij. lec. euc. fiat
inde mẽo. ⁊ mes. lect. ñ ppie
habeant: ñm aũt: tñ mẽo. Cũ
aũt festũ. ix. lect. infra hoc pre
dictũ ips ĩ sab. celebrat: in. vi.
sper. ꝓceden. vel. de illo ppter
aliqꝫ festũ. ix. lec. fieri nó po
terũt: tũc in sab. vel. ꝛ eo fiãt
siue hyſto. inchoanda sit siue
nõ ⁊ mẽo. ⁊ pcel. vt supꝫ dictũ
est: aliꝫs tñ vſ. ꝛ dñica erũt.
Hoc enĩ generalit obseruet p
totũ annũ vt quodlibet festũ
ix. lect. vel. iij. lect. cũ regi. cho
ri ⁊ ois dies dñicus vnꝫs ad
minꝰ habeat vſ. nisi aliqꝫ du
plex festũ ꝓcluerit vt in vigi
lia nati. dñi vel si dies dñicus
in vigi. epiphie eue. vel si se
stum aplorꝫ philipi ⁊ iacobi
in sab. ꝓtigerit: tũc in ipo sab.
erũt vespe. de aplis et in dñi
ca erũt vespe ꝛ cruce: ⁊ tũc di
eo dñica nullas habeat vſ.
Sũt qñ oc. assump. in sab. ꝓti
gerit: tũt in ipo sab. erũt vſ. o
oct. ⁊ in dñica erũt vſ. ꝛ scõ
bartholomeo ⁊ ñc fiat in cõ
nalib⁹. Et eadẽ qñ festũ sci ai
delmi in crastino sce trinitatis. cõ
tigerit: tũc vtrisq; carebit vſ.
Et sic nota. q' oct⁹ do. ⁊ nõ alia
festa que octo careãt vſ. Hã
ofbua festa duplicib⁹ p totũ
annũ erũt ꝑme ⁊. ij. vſ. de fe
sto: nisi aliud duplex festũ ipe
dit. vt in heb. nati. dñi ⁊ in cõ
similibus. ⁊ nisi in festo sci an
dree apli qñ in sab. cõtigerit:
⁊ nisi in duplici. festis tõtigen.
in sabbo. passionis ⁊ palmaꝝ
⁊ in. iij. fer. pxi. qñ pasca q tñ
habebũt ꝑmas vſ. vt ibidem
supra dictũ est. ¶ Et notãdũ
est q' in oct. cũ regie chori vi
delicet epi. assump. ⁊ nati. bte
marie ⁊ corpis xpi vbi sũt oc.
cũ regi. chori ⁊ dedicatio. eccle
sie sp erũt. ij. vſ. ꝛ oct. ⁊ tñ

mẽo. ꝛc festo vel de w. in cra
stino seqñti ⁊ qñ fit cõmẽo. sci
loci vel scti thome marty. vel
dñe marie crastino alicui⁹ scti
ꝛc quo ꝑme vsl. nõ dicebant
tũc fiet mẽo. debut⁹ cõme Si
festũ scẽ marie magdalene vl
scẽ margarete vel sci laurẽtij:
vel sci martini in dñica euene.
dictis cõsuetis mẽo. ꝑmo cat
ꝓcs. ad altare co:ñdẽ vende
añ crucẽ. Sciendũ est q' due
sunt cause ꝙ cogũt missaꝫ dñi
cale ab vna dñica in aliã oino
differri. s. plenitas ⁊ pis ⁊ cuẽt⁹
assũp. vl nati. dñe marie vel de
dica. ecclie ꝑ hoc tẽps in dñica.
Quotiẽ scũqꝫ assũp. vel nati.
dñe marie vel dedica. ecclie ꝑ
hoc tẽps in dñica cõtige. de ne
cessitate oportet eo ãno ꝓpter
oct. que sunt cũ regi. chori vt
vna missa dñicalis vl due dif
ferant ab vna dñica in aliã: si
ue breue siue plicũ tẽps fuerit
scz cõtinẽs .xviij. vel.xv. vel
plures. Itẽ quotiẽ scũqꝫ ab in
ceptione hyslo Deus oim vsqꝫ
ad aduẽtũ. w. cõtinent dñice
xxvj. vel.xxvij. tũc oportet⁹ ne
cessitate vt vna vel due dñica
les misse vbicũqꝫ cõueniẽtius
differri poterint differant. Si
vero fuerint dñice. xxvj. tũc
infra oct. ꝑdictarũ festus. dñe
marie vel dedi. ecclie vna dif
ferat. Si vero fuerint. xxvij.
tũc due differant vtraqꝫ si fie
ri põt infra ꝑdict. oct. et si ibi
nõ possit nisi vna tm differri:
tũc vbicũqꝫ alias poterit cõue
nient⁹ differri differat siue ꝑ
oct. co:pis xpi scẽ ioãnis bap.
vel apl̃oꝝ petri ⁊ pauli vl scti
laurẽtij vel sci martini qvtiqꝫ
fieri sp nõ põt nisi qñ festa illo
rum in. dõ. cõtingũt. Tñ qñ
natiui. s. ioãnis bap. in. vj. fer.
⁊ festũ scẽtoꝝ ioãnis ⁊ pauli in
do. cõtigerit tũc poterit ibi vna
miss. do. differri: qñ tota seqñs
hebd̃. in oct. vel in festis scoꝝ
q̃ ibi cõtige. poterũt ex prdi. vl
si oct. sci laurẽ. in dñi. cõtige.
tũc ibi vna missa do. differat
⁊ miss. de oct. sci laurẽ. in ca. di
cat. Silr extra choꝝ Sacꝫ vbi
dicit̃ seruꝰ. in hebd̃: de scẽ lo
ci põt altera missa do. differri
infra oct. co:pis xpi dicẽdo in
crastino oct. de scõ loci. vel vl
tima heb. dicẽdo in. vj. fer. ꝛc
feriali seruꝰ. cũ oratione ꝓcedẽti
dñica et missa de cruce. Cũ aũt
xxvij. do. fuerit ⁊ lra dñicalis
Otũc vna miss. infra oct. as
sumꝑ. ⁊ altera infra oct. dedica
differt: vt videlz festõ sci hie

rouymii sit in crastino oct. dedicati. translatiõ: q̃ erit anno dñi .M.ccc.lxxxiij.· Q̃ si fuerint dñice .xxv. vel infra: tunc mis. dñical in cap. dñi et missa de oct. s. laurẽtij si .w. fuerit in illo ãno oino ꝓtermittat Q̃ si fuerint do. xxv. vel infra tũc nulla oino differat mis. .w. ni si alterutra festiuitas btẽ marie vel dedicati. ecclie vt s. dixim⁹ in .w. eue. Cũ ãt. xxv. vel infra fuerint .w. et fes. nati. s. ioannis bap. vel apl̃oꝝ ꝑtri et pauli in do. cõtigerit totũ fiat seruitiũ. de festo et missa. do. in tribꝰ qua fes. infra oct. q̃ a festo vacauerit. cantet ꝑ magna mis. illi⁹ dici. Si cõmẽo sci pauli vel festũ. s. laurẽ. vel sci martini in .w. eue. totũ seruitiũ fiat de festo cui missa .w. in cap̃. Cũ vo fuerit do. xvij. et ifra dñicalis Q̃ tũc oportet vnã mis. .w. dicere ꝓpter festũ assump. beate marie et duas mis: q̃ ꝓpria habẽt officia vltia hẽb. in iij. et vj. fes. cãtari oporteat et mat. fieri de festiuo. iij. lect. et mis. de .w. q̃ restãt cãtan. sic fit inter oct. epi. et .lxx. q̃si vna tm̃ .w. ibidem eue. Cũ vero fuerit .xxiiij. do. vel infra vt oio. Incipit ad vs. et ad mat et ad oẽs alias horas illi⁹ vlti. dñice et añ. de euãg. sup Dicit⁹. ad mat. et sup Dixit ad. ij. vel. Si vero tps plurũ fuerit q̃ singlis dominicis ãt oio dñicalis ꝓxi. dñica añ aduẽ. vel altera dñica ꝓcedẽ. nõ vacauerit a festo. in lec. nõ dicetur .iij. dñica ꝓcedẽte añ aduẽ. oio Incipit ad. nec ad missaz epla. Ecce dies. nec ad missaz euã Cũ iubilauerit. ꝺ̃ius vlti. q̃n fit dñicale seruitiũ aliꝰ sup̃ lau. tũc dici debẽt et vlti. Rm. s. Sume trinitatem. Vocitaꝝ bñ obꝺuet q̃ q̃libet cũꝝ vna vel plures misse dñicales differant: nisi ilouim⁹ certe q̃ restãt cantãde suo ordine dicũt. Ita tñ q̃ offiũ. Dicit⁹ vltimũ cũ sua oione Incipit q̃si Epla et euã. et cete. vt p dictũ ẽ vlti. dñica si vacauit. cãtet. Si aũt nõ vacauerit: tũc i fer. primo loco cãtet: xide reliq̃ que restãt cãtãde. Si aũt acciderit q̃ due misse dñicales q̃ officia cãrẽt ꝓ ꝺuitate tpis nec q̃ cãtari: nõ est inconueniẽs si oio ꝓtermittant. Cũ vo ꝓ tpis plicitate cantãde fuerint: tunc offiũ. Dicit⁹ in tribꝰ missis dominicalibus cantabit. Proxima dominica tamẽ antecaduentꝰ dñi dicitur añ.

Lū sublevasset. t añ Illi volen
sup Bñdict⁹ cū dogt. vel ad
mēo. t dñica cū de alīq. festo
ir. lec. sit seruitiū cū otone. Et
cita qēs. Ettūc hec oso dicat
Quotidie p beb. l feriis ad vs
t ad matu. t ad alias bo. licet
per hebdo. ipam due vel tres
missē dñicales cantent. Scien
dū est aūt q̄ p̄dicta hysto. De
us olim. q̄cunq; incipiat sp
dicet vsq; ad p̄ma dñicā post
v. kls augusti. Prima aūt dñi
ca q̄ dī augustinō sp infra au
gustū iucipit. Nā est ita q̄ si
dñica i iulio ſcipit t facī iulio
.q. vltiō. sc. t tūc di tota hebd.
augustinō iuiq. Qđ si mēſis
augusti in. v. vel in vi. fer. incī
pit: ipa tūc dñica nō augusti
sed iulij est. Unde in p̄ma dñi
ca post. v. kls augusti sp incho
atur hysq; In principio. De in
choatiōe hysto. q̄re in loco su
is cū hysto. Nullus enī mēſis
habet plenā vel plectā hebdo.
in initio suiſue. iiij. feria. Et p
xima dñica post. v. klas septē
bris: incipiēda est hysto Si bo
na. Et pxima dñica post. iij. id⁹
septēbris: incipiēda est hysto.
Pero dñe. Et pxima dñica p⁹
vj. kls octobris ichoat hysto.
Adonai. Et pxima dñica post
v. kl. octob. inchoāda t hysto.
Adaperiat. Et proxima dñica
post. v. kls nouēbris inchoan
da est hysto Audi dñe. Et pri
ma dñica post. v. kls decēbris
incipit hysto Aspicies. Sciē
dū est aūt q̄ in initio vniuscu
iusq; hysto. hui⁹ ipis sequētis
sp vnū R. t hysto. q̄ incipien
da est cātet ad p̄mas vel. vi in
hysto. subnota. est: nisi q̄n hy
storia in med. feriis hebd. inci
pit vel differt in aliā heb. vi in
fine magne rubrice aū hysto.
Dñe ne in ira plen⁹ notatū est

¶ Dominica .q. L.

Et ait ei helchana vir su
us. Fac q̄d tibi bonū videt: t
mane donec ablactes filiū tuū
precorq; vt impleat dñs verbū
suū. Manſit ergo mulier t la
ctauit filiū suū donec amouē
ret eum a lacte. Lectio secūda
Qū post ablactauerat eū ad
duxit eū secū in vitulis trib⁹ t
trib⁹ modijs farine: t ampho
ra vini t adduxit eū in domū
domini in silo. Lectio tertia.
Puer aūt samuel erat adhuc
infantul⁹. Et immolauerūt vitu
lū: t obtulerūt puerū heli: t ait
anna: Obsecro mi dñe viuit aīa
tua: ego sū mulier illa q̄ steti co
ram te hic orās dñm p puero isto

O Raui ꝛ vdit mi L. iiij. b dño petitionē meam quā postulaui eum. Idcirco ꝛ ego cōmodaui eū dño oibus diebus vite eius quibus fuerit accōmodatus dño. Let. v. Adorauit itaq; anna ꝛ ait Exultauit cor meū in dño: ꝛ exaltatū est cornu meū i deo meo. Dilatatū est os meū sup inimicos meos: q: letata sum i salutari tuo. Non est sctūs vt est L. vsq; tuo dño neq; enī est alius extra te: ꝛ nō est fortis sicut deus nr̄. Nolite multiplicare loq sublimia gloriantes. Lcoco p bebdaz

ET abiit helchana in domū suā in ramatha. Puer aūt samuel erat minister i cōspectu dñi ad faciē hely sacerdotis. Porro filij hely: filij belial erāt nescientes dñm neq; officium sacerdotij ad ppl̄m. Quicūq; aūt immolabat victimas veniebat puer sacerdotis dū coqrent carnes: ꝛ habebat fuscinulā tridentē i manu sua Et mittebat eā in lebetē. vel in caldariā aut in ollā siue in cacabū: ꝛ oē qđ leuabat fuscinula tolleba sacerdos sibi: sic faciēb̄t filij hely vniuerso israeli venienti in silo. Et antequā adoleret adipē veniebat puer sacerdotis ꝛ dicebat immolāti. Da mihi carnē vt coquā sacerdoti: nō enim accipiā a te carnē cocta sed crudā. Dicebatq; illi immolāti. Incēdatur primū iuxta morē ad epō hodie: ꝛ tolle tibi quātūcunq; desiderat aia tua. Qui rndebat. Nequaq; Nūc enī dabis alioquin tollā vi. Erat aūt peccatū puerorū grāde nimis coram dño q: detrahebāt homines sacrificio dñi. ¶ Dñica.xij. L. j.

SAmuel aūt ministrabat ante faciē dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunicā parua faciebat ei mr̄ sua: quā afferebat statutis diebus ascēdēs cū viro suo: vt immolaret hostiā solē

EG benedixit hely hel L. h. nē. chane: ꝛ vroni ei Dixitq; Reddat tibi deus semē de muliere hac p fenore qđ cōmodasti domino: ꝛ abierūt in locū suum. Visitauit aūt dñs annā L. iij. ꝛ concepit ꝛ peperit tres filios ꝛ duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel coram dño.

HEly aūt erat senex L. iij valde ꝛ audiebat oia q faciebāt filij ei⁹ vniuerso israeli: ꝛ quō dormiebāt cū mulieribus q̄ observabāt ad ostiū tabernaculi. Dixit aūt hely L. vbernaculi filijs suis. Quare res facitis

huius tēnōi q̄s ego audio res
pessimas ab oi pplo Nolite fa
cere filij mee: nō enī est bona fa
ma quā ego audio vt trāsgre
di faciatis pplm dñi. Lec.vi.
Si peccauerit vir i virū: placa
ri pōt ei dr̄o Si aūt peccauerit
in dño: quis orabit p eo? Et
nō audiebāt vocē p̄tis sui: q: dr̄
us voluit eos occidere. Lec.p
Puer aūt samuel pbēb.
proficiebat atq; crescebat
et placebat tā dño q̄ hoīb⁹. Fa
ctū est g̃ die q̄dā heli iacebat
in lecto suo: et oculi ei⁹ caligaue
rūt: nec poterat videre lucernā
dñi añ q̄ extingueret. Samu-
el aūt dormiebat in tēplo vbi
erat archa dei. Et vocauit dñs
Samuelē. Qui r̄ndens ait Ec
ce ego. Curres ergo ad heli
dixit. Ecce ego Vocasti enī me
Qui dixit. Nō vocaui te: reuer
tere. Abiit samuel et dormiuit
Et adiecit dñs rursus vocare
eū. Consurgēsq; samuel abiit
ad heli et dixit. Ecce ego voca
sti enī me. Qui r̄ndit. Nō vo-
caui te fili mi: reuertere et dor-
mi. ℣ Dñica.iiij. Lec.j.
Sermo samuel nō erā pre
bat dñm: neq; reuelat⁹ ei fue-
rat sermo dñi. Et adiecit dñs
et vocauit samuel tertio. Qui
surgēs abiit ad heli: et ait Ec
ce ego: quia vocasti me. c.ij.
Intellexit ergo heli: q: dñs
vocasset puerū: et ait ad samue
lē. Vade et dormi: et si dixerit
tibi vocauerit dicēs. Loq̄re dñe
quia audit seruus tuus. Lec.iij.
Abiit g̃ samuel et dormiuit in
loco suo. Venit aūt dñs et stetit
et vocauit sicut vocauerat secūdo
Samuel samuel. Et ait samu-
el. Loq̄re dñe: q: audit seruus
Dixit aūt dñs Lec.iiij. tu⁹.
ad samuelē. Ecce ego fa
cio verbū in isrl: et quicūq; audi
erit tinniēt ambe aures ei⁹ Lec.v
In die illa suscitabo aduersus
heli oia q̄ locut⁹ sū sup domū
ei⁹. Incipiā et cōplebo. Lec.vi.
Predixi enī ei q̄ iudicatur⁹ es
sem domū ei⁹ in eternū ppter in
iquitatē eoq; nouerat indigne
agere filios suos: et nō corripu
it eos. Idcirco iurauī domui he
li q̄ nō expiet iniqtas domus
eius victimis et muneribus vsq;
in eternū. Lec.p hebd.
Dormiuit aūt samuel vs
q; mane: aperuitq; ostia domus
dñi. Et samuel timebat indica
re visionē heli. Vocauit ergo
heli samuelē et dixit: Samuel
fili mi. Qui r̄ndēs ait. Presto
sum. Et interrogauit eū. Quis

est sermo quē locut⁹ fuer dñs ad
te. Oro te ne celaueris me hec
faciat tibi deus: & hec addat si
abscōderis a me ꝙmonē ex bis
oīb⁹ vbis q̄ dicta sunt tibi. In
dicauitq; ei samuel vniuersos
sermōes: & nō abscōdit ab eo
Et ille rndit: Dñs é. Ois nouū
est in ocūlis suis faciat. Creuit
aūt samuel: & dñs erat cū eo &
nō cecidit ex oīb⁹ verbis ei⁹ in
terrā: & cognouit vniuersus
isrl a dan vsq; bersabee q̄ fide
lis samuel ppheta eēt dñi. Et
addidit dñs q̄ appareret i syl
lo q̄m reuelat⁹ fuerat dñs sa
muelī in sylo iuxta verbū dñi.
Et venit sermo samuelis vni
uerso isrāeli. ℣ Dñica.v. L.i.

FACTŪ est i dieb⁹ illis cō
uenerūt philistīm i pug
nā. Egressus est nāq; isrl ob
uiā philistīm in plīū: & castra
metat⁹ est iuxta lapidē adiu:o
Petro, philistei vene L.v.ii.
rūt cōtra isrl. Initoq; certamīe
terga verūt isrl philisteis. Et
cesi sunt i illo certamīe passi
p agros q̄si q̄tuor milia viroꝝ
& reuersus est ppls ad castra.
Dixerūtq; maiores na L.iij
tu de isrl. Quare percussit nos
hodie dñs coram philisteis a fe
ramꝰ de sylo archā federis dñi &
veniat i medio nr̄i vt saluet nos
de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. L.iiij

IGIT ḡ ppls i sylo & tule
runt archā federis dñi ex
crauitq; sedētes sup cherubin.
Erāt aūt duo filij heli cū archa
federis dñi ofni & phinees L.v
Cūq; pueniss archa federis
dñi in castra: vociferat⁹ est oīs
isrl & psonuit tra a voce clamo
ris eoꝝ. Et audiētes philistei
vocē clamoris eorū dixerunt.
Quenā hec vox est clamoris
magni i castris hebreoꝝ. L.vi
Cognouerūt q̄ archa dñi ve
nisset i castra. Timuerūt aūt
philistei dicētes. Uhe nob. Nō
fuit tāta exultatio heri & nu
dius tertius. Ecc.phebs.
Ue nob. Quis nos saluabit de manu deoꝝ sublimiū istoꝝ. Isti sunt q̄ percusserūt egyptū
oī plaga. Pugnauerūt igit &
cecidit isrl & fugit vnusq; q̄q; i
tabernaculū suū. Et facta é plaga magna nimis. Et ceciderūt
de isrl triginta milia peditū: &
archa dñi capta é. Duoq; filij
heli mortui sūt. Curres aūt vir
de tribu ꝑamīn ex acie venit in syl
lo. Cūq; venisset heli sedebat su
per sellā contra viam spectās.
Erat aūt cor ei⁹ pauēs p ar
cha dñi. ℣ Dñica.vj. L. ꝑms.

QIr aũt ille postq̃ nũcia
uit: vlulauit oĩs ciuitas
Festinãs aũt venit ad hely et
nũciauit ei. Dixit aũt hely ad
nũtiũ. Quid actũ est fili mi:
Et ille. Fugit inq̃t isrl: Lec.q.
t ruina magna fct̃ est i pplo
insup et duo filij tui mortui
sunt ofni et phinees: t archa
dei capta est. Lectio tertia.
Cũq̃ ille noiasset archã dei:
ceccidit de sella retrorsũ iuxta
ostiũ: t fractis ceruicib⁹ expi-
Philistijm aũt Lvij rauit
venerũt t tulerunt ar-
chã dei: t asportauerũt eã a la
pide adiutorij in azotũ. Lv.
Tulerũt aũt philistei archaz
dei: t intulerũt eã in tẽplũ da-
gon Et statuerũt eã iuxta da-
Cũq̃ surrexissent Lev
gon mane altera die azotij ecce da
gon iacebat pnus in terra añ
archã dñi. Lec.p hebdam
QT tulerũt dagõ t resti-
tuerũt eũ in locũ suum.
Rursũq̃ mane die altera cõ-
surgẽtes inuenerũt dagõ iacẽ-
tem sup faciẽ suã in terra coram
archa dñi. Caput aũt dagon
t due palme manuũ ei⁹ absci
se erãt sup limẽ. Porro dagõ
truncus solus remãserat in lo
co suo. Propter hãc causam
nõ calcãt sacerdotes dagon t
oẽs q ingrediũt templũ eius
sup limẽ dagõ in azoto vsq̃
in hodiernũ diẽ. Dñica.vij
AGgrauata est aũt Lec.j.
manus dñi sup azotios:
t demolitus ẽ eos: t percussit in
secretiori pte natiũ azotũ. Lb
Videntes aũt azotij huiusce
modi plagã dixerũt. Nõ ma-
neat archa dei isrl apud nos:
qm̃ dura est manus ei⁹ super
nos t sup dagõ deũ nr̃m. Lc
Congregauerũt aũt oẽs sa-
trapas philistinoz ad se: t di
xerũt ei s. Quid faciemus de
archa dei isrl Lcm.
QT circũduxerũt archaz
dei isrl: illis aũt circũducẽtib⁹
archã: fiebat manus dñi sup singu
las ciuitates interfectionis ma-
gnæ nimis
Expectabat Lvi
viros vniuscuiusq̃ ciuitatis:
a paruo vsq̃ ad maiorẽ: t cõ-
putrescebãt pmĩnẽtes extales
Miserũt aũt archã Lvij eoz.
dei in accharõ. Cũq̃ venisset
archa dei in accharon: excla-
mauerũt accharonite dicẽtes
Adduxerũt ad nos archã dei
isrl: vt interficiat nos t omnẽ
pplm nostrũ. Lcões p hebd.
MIserũt itaq̃ t cõgrega
uerũt oẽs satrapas phi

listinoꝝ. Qui dixerũt. Dimittite archã ꝛi israel: ℓ reuertat in locũ suũ: ℓ nõ interficiat nos cũ pplo nr̃o. Fiebat autẽ pauor mortis in singulis vrbibꝰ ℓ grauissima manꝰ dñi. Viri quoq; q̃ mortui nõ fuerãt: percutiebant℞ secretiori parte natiũ. Et ascẽdebat vlulatꝰ vniuscuiusq; ciuitatis in celũ. Fuit ergo archa dñi in regione philistinoꝝ septẽ mẽsibus.

¶ Dominica. viij. L.j.

ET vocauerũt philistym sacerdotes ℓ diuinos dicẽtes Quid faciemꝰ de archa dei. Indicate nobis quõ remittemus eam in locũ suũ. Lec.ij.

Qui dixerũt. Si remittitis archã dei israel: nolite dimittere eã vacuã. Sed q̃ debetis reddite ei pr̃ctõ ℓ tũc curabimini ℞ scietis ãre nõ recedat manꝰ eius a vobis. Iuxta numerũ prouinciarũ q̃nq; aureos facietis ℓ q̃nq; mures aureos: q̃ plaga vna fuit oĩbus vobis ℓ satrapis vestris. Lec.iij.

FAcietisq; similitudi nes anoꝝ vlcoꝝ ℓ muriũ qui demoliti sunt terrã ℓ dabitis deo isrl̃ gliam: si forte releuet manũ suã a vobis ℓ a dijs vr̃is ℓ a terra vr̃a. Quare gravatis corda vr̃a: sicut aggrauit egyptꝰ ℓ pharao cor suũ. Lec.iv.

Cũ ergo posteq̃ percussus est tũc dimisit eos ℓ abierunt. Nunc ℞ arripite ℓ facite plaustrũ nouũ: ℓ duas vaccas fetas q̃bus non est impositũ iugũ iũgite in plaustro ℓ reducite vitulos earũ domi. Lec.v.

TOlletisq; archã dñi ℓ ponetis in plaustro ℓ vasa aurea q̃ exoluistis pr̃ delicto ponetis in capsella ad latus eius ℓ dimittite eam vt vadat ℓ aspicietis. Lec.vj.

¶ Lectiões p hebdam.

ET siquidẽ p viã finiũ suorũ cõtra beth sames ascẽderit: ipe fecit nobis hoc malũ gr̃ãde. Sinautẽ minime scimus q: nequaq̃ manꝰ eius tetigit nos: sed casu accidit. Fecerũt ergo illi hoc mõ: ℓ tollẽtes duas vaccas q̃ lactabãt vitulos: ℓ tũxerũt ad plaustrũ: vitulosq; eaꝝ cõclusserũt domi: ℓ posuerũt archã dei sup plaustrũ ℓ capsellã q̃ habebat mures aureos ℓ similitudinẽ anorum. ¶ Dñica.ix. L.j.

IBãt in directũ vaccę viã que ducit beth sames ℓ itinere vno gradiebant pgentes ℓ mugiẽtes: ℓ nõ declinabãt neq; ad dexterã neq; ad sinistrã:

sed & satrapæ philistinorum sequebantur vsq; ad termi-
nos bethsa-
mitæ metebant triticũ in val-
le. Et eleuãtes oculos vidẽtes
archã & gauisi sunt cũ vidissẽt
& plaustrũ venit in agro iosue
bethsamite & stetit ibi. Lectio
Erat ibi lapis magnus & scidẽ-
runt ligna plaustri: vaccas q; i-
posuerũt sup ea holocaustum

Cuite aũt de Lectio
posuerũt archã dñi & cap-
sellã: q; erat iuxta eã in q; erant
vasa aurea: & posuerũt sup la-
pidẽ grandem. Lectio.vi.
Viri aũt bethsamite obtulerũt
holocausta: & immolauerũt vi-
ctimas i die illa dño. Et quinq;
satrapæ philistinorum viderũt &
reuersi sunt i accharõ i die illa
Percussit aũt dñs de Lectio
viris bethsamitis eo q; vidis-
sent archã dñi. Et percussit de
pplo, septuaginta viros & quin-
quaginta milia plebis. Lectio
Luctus pplo eo q; hebd.
percussisset dñs plebẽ pla-
ga magna & dixerũt viri beth-
samite. Quis poterit stare in
cõspectu dñi dei sci huius: & ad
quẽ ascẽdet a nob. Miserũtq;
bethsamitæ nũcios ad habita-
tores cariathiarim dicẽtes. Re
duxerũt philistiim archã dñi
Descẽdite & reducite eã ad vos
Venerũt ergo viri cariathiari-
im & reduxerũt archã dñi: &
intulerũt eã i domo aminadab
in gabaa Ypsoza. In pncipio
vbi sunt due cõme. vna de scõ loci: & alia de scã maria:
domiñ hyemis. incipiũt. In pn
cipio. Lra dñicalis A. iij. kls
augusti tota cãtet hyemo. i pri-
ma dñica: & tm̃ mẽo. de sexta
martyr. Abdon & semẽ: & vi.
feria & sab. fiũt cõme. Sequẽtia
nõ dicunt. In sequẽti hebdo.
feria. ij. & sab. fiũt cõme. In iij.
hebdo. nulle fiũt cõme. ppter
oct. assump. q; fuit cũ regi. ely
ri. In iiij. hebdo. vi. fer. & sab.
fiunt cõme. In. v. heb. v. fer. et
sab. fiũt cõme. Lra dñicalis
B. ij. kls augusti tota cãtetur
hyemo & mẽo. de scõ germano
Feria. v. & sab. fiunt cõme. & in
dñica fiũt missa in cap. de vig.
assũp. cũ hoc Alii postea
In iij. hebdo. nulle fiũt cõme.
ppter oct. assump. In. iiij hebdo. vj. fer. & sab. fiũt cõme. In
v. hebdo. vi. fer. & sabba. fiũt
cõme. & ad pmas vesp. sci aug⁹
in dñica. Memo. de scõ ger-
mane: de dñica & de trinitate si
unt p̃uatim: & nulla pcessio

ante cruce. Et ad scas vesp. sicut de scō ioāne: ꝛ sancta sabina memoria solēniter ꝛ prius de dñica priuatim. Lra dñicalis .G. nonas augusti incipit hystoria cum memoria. Et feria quarta ꝛ sabbato fiunt cōme. ꝛ in sequēti dñica tota cantet hystoria: ꝛ tantū memoria de sancto cyriaco sociorūq; eius Reia ferialia nō dicunt. In .iij. feria ꝛ quinta eiusdē hebdo: fiunt cōmemo. In .iij. hebdo. nulle fiēt cōmemo. ppter oct. assump. ꝛ ibidē differat vna dñica. In quarta hebdo. feria quarta. ꝛ quinta fiunt cōmemo. Lra dñicalis .D. quarto nonas augusti in prima dñica cātetur hystoria: ꝛ memoria mi de scō stēphano. Et tertia feria ꝛ sabbato fiēt cōme. Reia ferialia nō dicunt. In .ij. hebdo. iij. feria ꝛ .iiij. fiunt cōme. ꝛ in ipsa dñica. Missa de vigilia sancti laurentij in capi. dicat. In tertia hebdo. nulle fiunt cōme. ppter oct. assump. In quarta hebdo. iij. feria ꝛ .iiij. fiunt cō memo. ꝛ in ipsa dñica nihil de vigilia scti bartholomei ꝑter mēo. ꝛ in sab. vltime vesp. crūt de oct. ꝛ solēnis mēo de dñica ꝛ de trinita: post mēo. de martribus ꝑ cessio ante cruce fiet In dñica vesp. crūt de scō bartholomeo: ꝛ solēnis memo. de dñica post mēo. de scō audoeno. Lra dñicalis .G. iij. nonas augusti tota cantet hystoria: ꝛ festū scī stephani i crastino. differat. In qnta feria. ct vj. fiēt cōme. ꝛ nō mēo. de sancto ꝛ in crastino scī bartholomei Reia ferialia dicunt. In .ij. hebdo. ij. feria ꝛ .iij. fiēt cōme. In .iij. hebdo. nulle fiēt cōme. ppter octa. assump. ꝛ in dñica infra octa. fiat missa in capi. de scō laurēcio: ꝛ in vigilia bartholomei dicit missa dñicalis in capi. nisi aliqua dñica ibidē differat. In .iij. hebdo. ij. fer. ꝛ sabbato fiunt cōme. ꝛ ad primas vesp. sancti bartholomei ꝛ in die fiant mēo. de scō audoeno de dñica ꝛ de trinitate privatim ꝛ nulla ꝑcessio ad crucē. Littera dñicalis .F. ij. nonas augusti cātet hysto. ꝛ .iij. feria ꝛ quta fiunt cōme. Reia ferialia nō dicunt. In secunda hebdo. secūda feria fiat cōme. de ate marie. In .iij. hebdo. nulle fiunt cōmemo. ppter octa. assumpti. In .iij. hebdo. ij. fer. ꝛ sabbato fiēt cōme. ꝛ in sab. ad ij. vesp. scī bartho. fiat mēo. de

ōlica : de trinitate p̄uarim : nulla dcessio fiet. Litera dñi calis G. viij. kls. augusti incipitur hystio. et hāt mes. lect. de scō felice sociisq; ei⁹. Et. iij. fer. : sab. fiēt cōme. et. ij. idus augusti hāt mes. lect. de scō laurentio : vij. kls septēbris tota cātet hystio. : ferias nō dicunt. In. ij. heb. iij. fer. et sabba. sicut cōme. In. iij heb. nulle fiunt cōmēo. ppter octa assumpti. In. iiij. heb. in sab. de sancta maria : de feria loci nichil in illa hebdo. In. v. hebdo. ij. fer. et. vj. sicut cōme. et tñ memoria de scīis. ¶ Dñi. xij. post. v. kls augusti. Ad vesp. añ. Bñdict⁹. ps Jp̄m. Lapi. Bñdict⁹ dnus. ℣. Qui fecit celi t̄ram. Olur dtā. ℣. Vespertina oō. añ. Dis sapientia a dño dco est : cū illo fuit semp : est añ cuū. ps Magt. De sequēti añ: seruiūt hystio. In principio. q̄diu duret sup ps Magnificat. In sabba. vel ad mēo. de vñica cū de aliquo sest o. it. de octo. hāt seruitiū. Añ Sapiētia edificauit sibi domū excidit columnas septē sbdidit sibi gētes superbosq; : sublimiū colla p pria virtute calcauit. ps Magnificat. Añ Sapia clamitat in plateis si qs dilgit sapiaz ad me declinet : cā inueniet : cui dū inuenerit bīus est si tenuerit illā. ps Magt. añ. Dñs possedit me ab initio viaz suaz añq̄ qcq̄ faceret a pncipio necdū erāt abyssi : ego pturiebar qñ pparabat celos aderā cū eo cōponēs oia. ps Magt añ. Ego in altissimis habito et thron⁹ meus in colūna nubis. ps Magt. Ad matu. inuitā. Laudem⁹ iesū xp̄m. hac die incipiat liber sapie : et legat vsq; ad p̄mā dñicā post. v. kls septembris. Lectio. j.

Omnis sapia a dño dco est : cū illo fuit sp̄ : est añ euū. Arenā maris : pluuie guttas : dies sēculi qs dinūerauit. Altitudinē celi : latitudinē tre : : p̄fundū abyssi qs dimensus est : Sapiam dei p̄cedentē oia quis inuestigauit. Prio : oīa creata est sapia : : intellect⁹ prudētie ab euo : R. In principio deus ante q̄ terrā faceret priusq; abyssos cōstitueret : priusq; p̄duceret fontes aquarū : anteq̄ montes collocarent. Ante oēs colles gīauit me dñs. ℣. Quādo preparabat celos aderam cum eo cuncta cōponens. Ante. Lectio ij.

Fons sapiẽtie verbũ dei excelsis: et ingressus illi⁹ mãdata eterna. Radix sapie cui reuelata ẽ: et astutias illi⁹ qs agnouit. Disciplina sapie cui reuelata ẽ et manifestata: et multiplicatiõez ingressus illius qs intellexit. ℟. Ego celi circuiui sola: et i fluctib⁹ maris ãbulaui in oi gẽte et in oi pplo ꝓmatũ tenui. Supbor et sublimiũ colla ppria virtute calcaui. ℣. Ego i altissimis hito: et thron⁹ me⁹ in columna nubis. Sup. L. ij.

Tunus ẽ altissimi⁹ et creator oiuz: opꝰ rex et menuẽdus nimis sedẽs sup thronũ illi⁹ et dñans oi⁹. Ipe creauit illã spũ scõ: et vidit et dinũerauit et mensus ẽ: et effudit illã sup oia opa sua. Et supoẽz carnẽ ẽm datũ suũ: et ꝓuet illã diligẽtib⁹ se. ℟. Emitte dñe sapiẽtiã de sede magnitudis tue Ut mecũ sit et mecuz laboret vt sciã quid acceptũ sit coram te. Oi tpe. ℣. Da mihi dñe sedium tuaz assistricẽ sapiaz.

Ut. Bꝫa. Omni. L. iij.

Timor dñi gla et gllatio et corona exultatiõis. Timor dñi delectabit coz: et dabit leticiã et gaudiũ in lõgitudinem diez. Timẽti dñm bñ erit in extrẽis: et i die cõsũctiõis sue bñdicet. Dilectio dñi honorabilis sapia qb⁹ aũt apparuerit i visu diligũt eã in visiõe et in agnitiõe magnaliũ suoz. ℟. Da mihi dñe sedium tuaz assistricẽ sapiaz: et noli me reprobare a pueris tuis. Qm̃ seruus tu⁹ sũ ego et filius ancille tue. ℣. Dñe pi et dꝰ vite mee ne derelinqs me i cogitatu mala

Initiũ L. v. ligno Q. m̃.

sapie timor dñi: et cũ iustis et fidelib⁹ agnoscet. Timor dñi scientie religiosis assistentiã ditate atq gaudiũ dabit. Timẽti dñm bñ erit: et in dieb⁹ ꝓsolatiõis illi⁹ bñdicet. Plenitudo sapie timere dñũ. Corona sapie timor dñi replẽs pacẽ et salutis fructũ. ℟. Dñe pi et dꝰ vite mee ne derelinqs me i cogitatu maligno extollẽtiã oculoz meoz ne deseras mihi: et desiderium malignũ auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscẽtiã. Et aio irreuerẽti et insipiẽti ne tradas me dñe. ℣. Ne derelinqs me dñe ne accrescãt ignorãte mee: et multiplicẽt delicta mea. L. vj.

Radix sapientie ẽ timere dñũ: rami eius long e

ui. In thesauris sapie intellectus ⁊ scientie religiositas: exercratio aũt pctõrib⁹ sapia. Timor dñi ei pellit peccm: nam q sine timore é: nõ poterit iustificari. Usq; in tpus sustinebit patiẽs: ⁊ postea reddet illi iocũditatis. ℣. Sup salutem ⁊ oẽm pulchritudinem dilexi sapiam: ⁊ ppposui p luce habere illã. Uenerunt mihi oia bõa pariter cũ illa. ℣. Dixi sapiẽtie soror mea es: ⁊ prudẽtiã vocaui amicã meã. Uenerũt. In.ij.noc. ℣. Initium sapie timor dñi: intellect bon⁹ oibus facientib⁹ eã. Laudatio ei⁹ manet in scm scli. ℣. Dilectio illius custodia legum é: q; ois sapiatior dñi. Lauda ℣. Uerbũ iniquũ ⁊ volos um lõge fac a me dñe: diuitias ⁊ paupiatem ne dederis mihi. Sz tm victui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte satiatus euomã illud: ⁊ piurẽ nomen dei mei. Sz tñ. Feria secunda Ne derelinq̃s me dñe pñ et dñator vite mee: vt nõ corruam i ꝓspectu aduersatiorũ meoꝝ. Ne gaudeat de me inimicus me⁹. ℣. Apphẽde arma ⁊ scutũ: ⁊ exurge i adiutoriũ mihi. Ne. ℣. Magna eni sũt iudicia tua. et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populũ tuũ ⁊ honorasti. ℣. Deduxisti sicut oues pplm tuũ i manu moysi ⁊ aaron. Multi. Lectiões per hebdomadaz.

BOnus sensus ẽsq; i tpe abscõdet vba sua: ⁊ labia multiorũ enarrabũt sensũ illi⁹. In thesauris sapie significatio discipline. Execratio aũt pctõri cultura dei. Fili ꝛcupiscẽs sapiam ꝛserua iusticiaz: ⁊ de⁹ ꝓvebit illaz tibi. Sapiam ⁊ disciplia tior dñi: ⁊ qd tibi placitũ é illi. fides ⁊ mansuetudo ⁊ iplebit thesauros illi⁹. Lõtumaz nõ fias: ⁊ incredibilis timori dñi: ⁊ ne accesseris ad illũ duplici corde. Ne fueris hypocrita in cõspectu hoim: ⁊ nõ scãdalizẽris in labijs tuis. Attẽde tibi illis ne forte cadas ⁊ adducas aie tue honorationẽz. ℣ Dñica.ij.L.

AIli accedẽs ad seruitutẽ dei: sta in iustitia ⁊ timore ⁊ ꝓpara aiam tuaz ad tentationẽz. Dechme cor tuum ⁊ sustine: et inclina aurez tuã ⁊ cipe verba intellectus ⁊ ne festines in tpe obductionis. Sustine sustẽtationẽs dei ꝛiungere deo ⁊ sustine vt ce

scat i nouissimo vita tua. Le.ij.
Accede ad eo & recupabit te: dirige viã tuã & spera in illum. Serua timorem illi⁹ & in illo veterascе. Qui timetis dñm sustinete misericordiam ei⁹ & non declinetis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi: & non euacuabit mercedẽ vã. Qui timetis dñm spate in illũ: & in oblectatiõe veniet vobis mia. Le.iij.
Qui timetis dñm diligite illũ: & illuminabũt corda vã. Respicite filij natõẽs ho⁹ & scitote q; null⁹ sperauit i dño & cõfusus é. Quis enī permansit in mandatis eius & derelictus est? Aut quis invocauit illũ & despexit illũ qñ pius & misericors est de⁹. Le.iiij.
Deus enim remittit in tpe tribulatiõis peccã & protector é oĩb⁹ exqrẽtib⁹ se in veritate Vbe duplici corde & labijs sceleratis & manib⁹ malefacientib⁹ & pctõri terrã ingredienti duab⁹ vijs. Vbe dissolutis corde q nõ credunt deo: ideo nõ protegẽtur ab eo. Le.v.
Vbe vobis q pdidistis sustinẽtiã: qui dereliquistis vias rectas & diuertistis i vias prauas. Et qd facietis cũ inspicere cepit dñs. Qui timẽt dñm nõ incredibile est verbo illi⁹: & q diligũt illũ: seruabũt vias illius. Qui timet dñm ingrediet q̃ placita sũt illi. Le.vj.
Qui diligũt deũ replebunt legẽ pi⁹: & q timẽt dñm pparabũt corda sua: & in cõspectu illius sanctificabunt aias suas. Qui timẽt dñm: custodiunt mãdata illi⁹: & patiẽtiã habebũt vsq; ad inspectiõem illi⁹ dicẽtes. Si penitam nõ egerim⁹: incidam⁹ in manꝰ dei: & nõ in manꝰ hoĩm. Le.vij. p hebd.
Secũdũ est magnitudo eẽ illi⁹: sic & misericordia ipsius cũ ipõ é. Filij audite me sanctorum: & facite sic plantabimini quasi lilium germinate odorẽ & florete quasi lilium: & date odorẽ & canticũ benedictionis. Benedicite opera dñi in nomine dñi. Le.viij.
Date magnificentiã deo nr̃o: quia perfecta sunt opa eius. Omnia opa eius in iudicio fiunt: & ambulãtes in directo omnia seruiunt illi. Le.ix.
Omnia opa dñi bona valde: & in tpe suo deseruient. Non est dicere quid hoc est: quia omne in tpe suo requiretur. Le.x.
Et in verbo labiorum eius stabilita sunt omnia: & in ore eius iudicium. Et in mandato eius iudicauit omnia: & ante illum non est iniquitas. Le.xj.
Et in ore eius omnis iustificatio: & non est in eo iniquitas. Et in conspectu eius omnis actus lucidus: & non est latere iniustum ante faciem eius. Le.xij.
Et in omnibus hominibus non est tale sapiẽtia dei: & non est finis prudentie eius. Le.xi

Quãmet tũ honorat parẽtes: ⁊ q̃ dñs fuiet bis g se gñauerũt in ope: ⁊ fmõe ⁊ ois patiẽtia. Honora pẽz tuũ: vt supueniat tibi bñdictio a tro ⁊ bñdictio illi⁹ in nouissimo. Bñdictio pris firmat domos filioz: maledict⁹ ois ⁊ mis eradicat fũdamẽtũ. Ne glieris i cõtũelia p̃is tui: nõ ẽ eni tibi gla iz ꝓfuño. Glia eni bois ex honore pris sui: ⁊ dedec⁹ filiꝰ pr̃ sine honore. Fili suscipe senectã pris tui: ⁊ ne ꝓtristes eũ i vita illi⁹ ⁊ si defecerit sensu: veniã da: ⁊ ne spernas eũ i virtute tua. Tu. Elemosyna eni pris. Le. iij. nõ erit in obliuiõe: nã ꝓpcis mis restituet tib bonũ: ⁊ in iusticia ẽdificabit tibi: ⁊ i die tribulatõis cõmemorabit tui ⁊ sicut i sereno glacies solues pcã tua. Q̃m male fame ẽ q derelinq̃t pr̃z. ⁊ ẽ maledict⁹ a tro q exasperat matrẽ. Le. Fili i mãsuetudie opa tua pfice: ⁊ sup oẽz gliaz diligeris. Quãto magn⁹ es humilia te i oĩb⁹: ⁊ coꝝ tro iuenies gr̃am: q̃ magna potẽtia dei soli⁹: ⁊ ab humilibus honorat. Ignẽ ardentẽ extinguit aq̃: ⁊ elemosyna resistit pctis. Cor duz male se hẽbit

Fili eleo Le. iij. in nouissimo. synam pauperis ne defraudes: ⁊ oculos tuos ne transuertas a paupe. Iam esurientẽ ne despexeris: ⁊ ne exasperes pauperem in inopia sua. Cor iopis ne affligas: ⁊ ne ꝓtrabas datũ angustiãt. Tib inope ne auertas oculos ut/os pp irã ⁊ nõ relinq̃s ꝝrenti b⁹ tibi retro maledicere. Cõgregatiõi pauperꝫ affabilem te facito. Eccle. vj.

Presbytero humilia aiaz tuã ⁊ magnato humilia caput tuum: ⁊ tñ de pacifice in mãsuetudie. In iudicãdo esto pupillis misericors vtpr̃ ⁊ misericordiꝫ tui magis q̃ mr̃. Sapiã suis vitam ispirat ⁊ suscipit exqrẽtes se. Et q̃ illaz diligit: diligit vitaz. Et q̃ vigilauerit: ꝓplecief placorem ei⁹.

Fili: Cõnes p hec dam

Oserua tpus ⁊ de vita a malo. Pro aia tua nõ ꝓfũdaris dicere q̃ vez. Est eni ꝓfuño adducens pcãm: ⁊ ẽ confusio adducẽs gr̃am ⁊ glã. Ne accipias faciẽ aduersus faciẽ tuã: nec aduersus aiaz tuã mẽdacio. Nõ reuearis primũ tuũ i casu suo: nec retuncas vbuz i

tpe salutis. Nō absōdas sapiēciā tuā in tēpore suo. In lingua ēni agnoscit sapia: ⁊ sensus ⁊ scia: ⁊ doctrina in vbis sensati. ⁊ firmamētū in opib⁹ iusticie. Nō ⁊tradicas veritati vllo mō: ⁊ de mēdacio ineruditōis tue ꝓfūdef. Nō ꝓfūdaris ꝓfiteri pcā tua: ⁊ ne sb̄ tgias te hoi p pcō. Noli resistere ꝓtra la cié potentis: nec coneris ꝓtra icū fulminis: p iusticia agonizare p aia tua: ⁊ vsq ad mortē certa p iusticia: ⁊ dñs expugnabit p te inimicos tuos. ¶ Dñica.iiij. L.j.

NOn tardes cōuerti ad dñm: ⁊ ne differas ɔ die in die. Subito ēni veīt ira illius: ⁊ in tpe vindicte dispdet te. Noli fieri p amico inimicus primo. Improperiū ēni ⁊ ꝓtumelia malus hereditabit: ⁊ ois pcō: inuidus ⁊ bilinguis. Nō vētiles tq̄ oi vēto: ⁊ nō eas in oēm domum. sic ēni pcō: pbat duplici lingua. Nō te ertollas in cogitatiōe aie tue velut thaur⁹: ne forte elidat virt⁹ tua p stulti/ ¶ erbū dulce multi/ L.ij. cia siplicat amicos: ⁊ mitigat inimicos: ⁊ lingua eucharis gratiosa in hoīe bono abūdabit multi pacifici sint tibi: ⁊ ꝓsiliar⁹ tibi sit vn⁹ de mille. Si possides amicū: in tētatione posside eū: ⁊ nō facile credas te illi. Est ēni amic⁹ sm tp̄us suū: ⁊ nō pmanebit in die tribulatiōis: ⁊ ē amic⁹ q̄ ꝓuertit ad inimicitiam. L.ecūdo.iij.

Et ſi amic⁹ q odiū ⁊ rixam et iniuria denudabit. Et ē amic⁹ socia⁹ mēse: ⁊ nō pmanebit in die necessitatis. Amic⁹ aūt si pmāserit fix⁹. erit tibi q̄si coequalis: ⁊ in domesticis tuis fiducialiter aget. Si hūiliauerit se ꝓtra te ⁊ a facie tua abscōderit se: vna mīnē hēbis amiticiā bonā. Ab inimicis tuis separe ⁊ ab amicis tuis attē

Amic⁹ fidelis L.iij. dr. Apte dicto fortis: q̄ aūt inuēit illū inuenit thesaur⁹. Amico fideli nulla ē cōparatio: ⁊ nō est digna pōderatio auri ⁊ argēti ꝓtra bonitatem fidei illius. Amic⁹ fidelis medicamētū vite ⁊ imortalitatis: ⁊ q timuerunt dñm inuenīēt illū. Qui timet drū eque hēbit amiciciā bonā: quīm sm illū erit amicitia illi⁹. Fili a iuuētute tua excipe doctrinā: ⁊ vsq ad cānos inuēies sapiam: q̄si is q arat ⁊ sēinat accede ad illā. L.c.v.

Sustine bonos fructº illius in ope enī ipiº erigūt labora bis: et cito edes de gñatiōibº illiº. Qui aspa ē nimiū sapis indoctis hoibº: et nō pmanebit i illa etcet. Quasi lapidis vrus pbatio illiº erit: et nō demoabūt pjcere illam Sapia enī doctrie fm nomē ēiº: et nō nullis ē mānifesta. Quibº aūt ē agnita sapia: permanet vsq; ad conspectū dei. Audi fili et accipe pfiliū intellectº: et ne abjcias cōsilium meum. Injice pedē tuum in cōpedes illiº: et i torques illius collū tuū. Subjice humerū tuū et porta illam: et ne accidieris vinculis eius In oī aīo tuo accede ad illam et i oī vtu: e tua serua vias eiº inuestiga illā et manifestabit tibi. Lectōes p hebdā

Qui timet deū faciet bona: et qui tenet illā apprehendet illā: et obuiabit illi quasi mr honorificata. Si ambulauerit illā non deflectet: si crediderit illi non confundet: si glorificauerit illā exaltabit illā: et in cōspectu cōgregationis aperiet os eius: et in plenitudine virtutis suscipiet illā: et coronā gaudij imponet illi. Nomē sempiternū hereditabit illi: et qui timent deū inuenient illā. Et erit illis sicut matr honorificata: et sicut sponsa suscipiet illos. Et pascet illos in lignō vite: et panis intellectus potabit illos aq; sapie. Et firmabit illos: et non flectet: et adiuuabit illos: et non confundet. Et exaltabit illos: et in medio ecclesie aperiet os eius: et implebit illos spū sapie et intellectus: et stole glorie vestiet illos. Gaudiū et exultationē inueniet in illa: et nomē eternū hereditabit. Et qui indisciplinati fuerūt: non videbūt illā: et qui longe sunt a sapia non ascendent illā. Et qui mendaces sunt: non memorabūt illius: et qui viri vanitatis non videbūt illā. Quoniā longe est a superbia: et qui viri mendacij non memorabūt illius. Laus in ore peccatoris non est: quia non est data ei a dño. Quia in labijs sapie inuenit: et qui indisciplinati fuerūt non intelligent illā. Et qui mendaces sunt non memorabūt illius

Dixes locutus ē ⁊ oēs tacu
er ūt: ⁊ verbū illi⁹ vsq; ad nu
bes ꝑducēt. Paup locup̄ē: ⁊
vicūq; qs ē hic: Et si offēderit
subuertēt illū. Bona ē subꝫ
cui nō ē ꝑcūſ in conſciētia: ⁊
neq;ſſima pauptas i ore ipij:
q; facies ⁊ color inutat⁹ dilu
cide ꝯmōſtrat aut gaudium
ai aut doloꝛē. Cor hois imu
tat faciē illi⁹: siue in bōa siue
in mala. Veſtigiū cordis bōi
⁊ faciē bonā difficile inuenies
Quā bo. L.iij ⁊ cū labore.
nūq; arguere ēſ irasci: ⁊ cōſi
tētē in oſtione nō ꝓhibere. Sa
piēs in vbis ꝑducet ſcipm. ⁊
hō prudēs placebit magna
tis. Qui opat terrā ſuā exal
tabit aceruū frugū: ⁊ q opat
iuſticiā ipe exaltabit. Qui vo
placet magnat⁹: effugiet ini
Q xenia ⁊. L.v qtatē. Tu.
dona exercētocēs iudicum:
⁊ q̄ſi mut⁹ in ore auertit cor
reptiōes coꝝ. Sapia abſcō
dita ⁊ theſaur⁹ inuiſus que
vtilitas i vtrisq; ? Melior ē q
celat inſipiētiā ſuā: ēſ hō qui
abſcōdit ſapientiā ſuā. Fatu
us in riſu exaltat vocē ſuā ſa
piēs vir vir tacite ridebit.
Fili ſi peccaſti: nō adiꝫ vj.
cias itēꝝ ſed de ꝓſtinis dep
recet tibi dimittant: q̄ſi a fa
cie colubri fuge pcā: ⁊ ſi ac
ceſſeris ad illa ſuſcipient te.
Dētes leonū dētes ei⁹ ⁊ iterfi
cientes aias hoīm. Quaſi rō
phea bis acuta oīs iniqtas:
plage illi⁹ nō ē ſanitas. Qui
odit correptiōem veſtigiū eſt
pctōris: ⁊ q timet deū ꝑuerte
tur ad cor ſuū. Qui edificat
domū ſuā ipēdijs alienis: q̄
ſi q colligit lapides ſuos in
In trib⁹ L.p heb hyeme
placitū ē ſpū meo: q ſūt
ꝓbata corā deo ⁊ hoib⁹. Cō
cordia fratꝝ et amor prioꝝ
et vir et mulier ſibi cōſentien
tes. Tres ſpēs odiuit anima
mea et aggrauor valde anie
eoꝝ. Pauperꝝ ſuperbū et diuitē
mēdacē ⁊ ſenē fatuū ⁊ inſēſa
ſatū. In iuuētute tua nō con
gregaſti: et quō inuēies ea in
ſenectute tua? Quā ſpecioſū
canicies iudiciū: et p̄ſbyteris
ꝓgnoſcere ꝓſilium. Corona ſe
nū multa peritia: ⁊ glōria illoꝝ
timor dñi. Qui diligit filium
ſuū aſſiduat illi flagella. vt le
tet i nouiſſimo ſuo ⁊ nō pal
pet prioꝝ oſtia. Qui docꝫ fi
liū ſuū laudabit i illo: ⁊ i me
dio dōeſticoꝝ gloriabitur i
illo. Tu. Regula de byſſopo

Si bóa Lra dñical. A. iij. no nas septēb. tota cātet hystoria iiij. feri. r. v. hāt ꝓmēo. r B. feriale in vigi. nati. btē marie cātet. Lra dñical. B. ij. noñ. septēb. tota cātet hysto. r tñ mēo. ꝫ scō cuthberto ñ fuerit cū. iij. lec. tñ si fuerit cū. ix. lec. differat i crastinum: r hāt ibi mes. lec. de scō bertio. cū. v. et B. de. ij. noc. vnī ꝓfessoris r abbatj cū mēo. ad matu. añ.

Iste Et i. ij. feri. r. iij. fient cō mēo. r B. feriale dī i vigl. p̄dicta. Lra dñicalis G. iiij. kall. septē inchoet hysto. cuz cōme. sub silētio tñ r ꝫ trini. Nulla vo pcel. fiet r solemnis mēo. de scō ioāne r de scā sabina. r missa de scā sabia i cap. dī. Et. v. feri. r. vj. fiēt ꝓme. et missa dñicalis dī i festo sācte Cuthburge ꝓgis nō marty. ꝓ mag̃ missa dici r mēo. ꝫ eā tm ad missaz. Tñ si trāslatio sci cuthberti epi r ꝓfes. i. xl. ce lebrata fuerit. tūc fiēt ꝓmēo. vj. feria. r sabbato r missa dominicalis i. v. feria cū. ij. r. B. de. j. noc. hysto. dñicalis. r i sequēti dñica tota cātet hysto. r mēoria tñ de scō bertino. Et in. ij. feria. r. in. hāt ꝓmemo. et B. feriale i viglia p̄dcia cātet.

Littera dñicalis D. iij. kal. septē. inchoet hysto. cū mēo. ꝓ ij. vel. ꝫ scō ioāne: r fiēt mes. lect. de scio felire r sdaucto. Et v. feri. r sabba. fiēt cōme. r in sequēti dñica tota cantet hysto. Et. ij. feria. sequēti oia dicūt ꝫ feria cū B. feriali vsq; ad missaz q̄ erit de vigi. i. Lra dñicalis E. ij. kal. septēb. tota cātet hysto. r mēo. tñ ꝫ sācta cuthburga. Et. iij. feria. et sabba. fient cōme. r. iij. noñ. septēb: isdē B. feriale. Littera dñical A. kal. septē. tota cātet hysto. r fiet mēo. de scō ꝓsco tñ: r festū sci egidij dif ferat i crastinū cū expōne cuāgelij. Nēo accendit lucer nam Et. iij. ferie. r. vj. fiēt cōme. in crasti. oia dicūt de feria cū B. feriali vsq; ad missam de vigi. Lra dñicalis F. iiij. no. septē. ꝓma dñica tota cantet hysto. ij. feri. r. v. hāt cōme. r in. vj. feria hāt sequēti dī totum seruj. de feria. cū B. feriali vsq; ad missam q̄ erit de vigi. ¶ Dñica. j. ꝓ. v. kal. septē. ad vel. añ. Bñdict⁹ ꝓs. Ipm Lap. Bñdict⁹ de⁹, &. Añ. Cōfēda. Dym. O lux bta ✠ Vespīna oīo. añ. Lū audisset iob nūcioz verba susti

muit patiēter: ⁊ ait Si bona su
scepim⁹ ꝺ mālu ꝺñi i mala aūt
ꝝre nō suscipiam⁹: i oīb⁹ his
non peccauit iob labijs suis
neq; aliq̄d stultū cōtra deū lo
cut⁹ ē. ℣. In oībus his nō peccauit iob labijs su
is neq; stultū q̄d ⁊tra deū lo
cut⁹ ē. ℟. Ad mat. in
vita. Laudemus amen ꝺñi
qñ sanctus ē. In hymnis con
stemimur i q; ipe ē ꝺñs de⁹
mr̄ nr̄. Uenite. Hac die incipi
atur liber iob. ⁊ legat p. xv. di
es vs. viij. dies fm q; ipe scri

IR erat i ter/ gra bus noie iob sim/
plex ⁊ rect⁹ ac timēs deū ⁊ re
cedēs a malo. Natiq; sūt ei se
ptē filij ⁊ tres filie. Et fuit pos
sessio ei⁹ septē milia ouium ⁊
tria milia camelor. Quinq̄
ginta q̄ iuga boū: ⁊ quingē
te asine ⁊ familia multa nimis
Eratq; vir ille magn⁹ iter ōes
oriētales. Et ibāt filij ei⁹ ⁊ fa/
ciebāt cōuiuia p domos suas
vnusq; in ꝺmo sua. Si
bōa suscepim⁹ ꝺ mālu ꝺñi ma
la ār̄e nō suscipiam⁹. Ds̄ is
dedit ꝺñs abstulit. sicut ꝺño
placuit ita factū ē sit nomē ꝺñi
bñdictū. ℣. In oīb⁹ his non
peccauit iob labijs suis neq;
stultū q̄d cōtra deū locut⁹ est

ET mittēs Iob. ℣. Ds̄.
vocabant tres sorores
suas: vt cōmederēt et bibrēt
cū eis. Cūq; i orbē trāsirēt di
es conuiuij mittebat ad eos
iob vt sanctificabat illos. Cōsur
gēsq; diluculo offerebat ho/
locaustā p singulos. Dicebat
enī. Ne forte peccauerint filij
mei: ⁊ bñdixerint deo in cor/
dib⁹ suis. Sic faciebat cunct⁹
dieb⁹. ℟. Aīcq; comedam su
spiro ⁊ tanq; īmūdā es aq̄ fic
rugit⁹ me⁹: q; timor quem ti
mebā euenit mihi: ⁊ q̄ vere
bar accidit. Nōne dissimulaui
nōne silui ⁊ iā q̄ui ⁊ vēit sup
me indignatio tua ꝺñe. ℣. No
lo multa fortitudie contēdat
mecum ne magnitudinis sue
mole me p̄mat eq̄tē pp̄oat
cōtra me. Nōne Iob. iij.

QUad ā ār̄ die cū venis/
sent filij dei vt assisterēt cora
ꝺño: affuit iter eos et sathan.
Cui ꝺñs dixit. Unde vēis? Qui
rñdēs ait. Circuiui terrā ⁊ p
ambulaui eā. Dixitq; ꝺñs ad
eū. Nūq̄d cōsiderasti seruum
meū iob q⁹ nō sit ei similis i ter/
ra: hō simplex ⁊ rectus ac ti/
mēs deū ⁊ recedēs a malo. ℟.
Utinā appēderēt pcā mea q

bus ir3 merui. Et calamitas quã patior in statera. ℣. Quasi arẽa maris hec grauior apparet uñ: et uerba mea dolore sũt plẽa. Et calũtas.

Dixit dñs L. iij pa. Et ca. ad dñm satban. Numquid frustra tiet iob ꝛũ. Nõne tu uallasti eũ et domum eius: uniuersa q̃ habet in circuitu opib⁹ manuũ eius benedixisti: et possessio eius creuit in terra. Sz extẽde manũ tuã paululũ et tãge cũcta q̃ possidet: nisi in facie benedixerit tibi. ℣. Quare ꝛtraxistis sermonẽ ueritatis ad increpãdũ uerba coponis: et subuertere nitimini amicũ uestrum. Uerũtñ q̃ cogitatis explete. ℣. Militia est uita hominis sup terrã: et sicut dies mercenarij dies eius. Uerũtñ.

Dixit dñs ad sa. L. v. tban. Ecce uniuersa q̃ habz in mãu tua sũt: tñ in eũ ne extẽdas manũ tuã. Egressus est satban a facie dñi. Cum esset quadã die filij et filie eius comederẽt et biberẽt uinum in domo fratris sui pmogeniti nũcius uẽit ad iob q̃ diceret ei. Boues arabãt et asine pascebãt iuxta eos: et irruerunt sabei tulerũtq; oia: et pueros percusserũt gladio: et euasi ego solus ut nũciarẽ tibi. ℣. Induta est caro mea putredine et sordib⁹ pulueris cutis mea aruit et ꝛtracta est. Memento mei dñe q: uent⁹ est uita mea. ℣. Dies mei sicut umbra declinauerũt et ego sicut fenum arui. Me.

Adhuc illo L. vj. loq̃nte uẽit alius et dixit Ignis dei cecidit de celo et tactas oues et pueros cõsumpsit: et effugi ego solus ut nũciarem tibi. Sz adhuc illo loquente: uẽit alius et dixit. Chaldei fecerũt tres turmas: et irruerũt camelos et tulerũt eos: necnõ et pueros percusserũt gladio: et effugi ego solus ut nunciarẽ tibi. Adhuc loquebat ille et ecce alius intrauit et dixit. Filius tuis et filiab⁹ uescentib⁹ panẽ in domo fratris sui primogeniti: repẽte uẽtus uehemẽs irruit a regiõe deserti: et cõcussit q̃tuor ãgulos domus q̃ corruẽs oppressit liberos tuos: et mortui sunt: et effugi ego solus ut nunciarem tibi. Tu. ℟. Paucitas dierũ meorum finiet breui: dimitte me dñe. Sine plãgere paululũ doloremeũ. Antequã vadam ad terrã tenebrosam et opertam

mortis caligine.℣. Ecce ſ pul
uere ſedeo:e tñ puluere uo
mio:et ſi mane me queſieris
nõi ubſtáz. Sine Bba. Aſſũ
In.iij noc. ℟. Meñto mei ó
us. Quia uent⁹ ẽ vita mea:
nec aſpiciat me viſus hoiſ.
℣. Depſundis clamani ad te
dñe:dñe exaudi uocẽ meaz.
Quia. ℟. Ne abſcõdas me
dñe a facie tua manũ tuã lon
ge fac a me. Et fortitudo tua
nõ me terreat .℣. Uocame
et ego rñdebo tibi aut certe
loquar:et tu rñde mihi. Et.
Aliũ ſerial. Nocte os meũ p
forat uloꝛ⁹ z qui me come
dunt nõ uꝛmiunt a multitu
dine eoꝛ cõſumit veſtimẽtũ
meum. Lompatus ſuz luto
Et aſſimilatus ſum fauille z
cineri.℣. O cuſtos hoium: q̃
re poſuiſti me cõtrariũ tibi:z
ſcis ſum mihimetipſi grauis
pce mihi dñe:nihil enĩ ſunt
dies mei. Lompa. Bũa. Et.

In Une ſur Lec.p hebs
rexit iob et ſcidit veſti
mẽta ſua:et tor ſo capite coꝛ
ruẽs i terrã:adoꝛauit et dixit
Nudus egreſſus ſum de ute
ro mr̃is mee:et nudus reuer
tar illuc. Dñs dedit:dñs ab
ſtulit:ſicut dño placuit ita fa
ctũ ẽ:ſit nomẽ dñi bñdictuz.
In oĩb⁹ hiis nõ peccauit Job
labiis ſuis:neq; ſtultũ q̃d cõ
tra deũ locut⁹ ẽ. Fac ũẽ ẽt cũ
q̃dã die veniſſẽt filii dei et ſta
rẽt coꝛã deo: veniſſetq; ſathã
iter eos z ſtaret ad ſpectu ei⁹
et diceret dominꝰ ad ſathan
Unde uẽis. Qui rñdẽs ait. Lir
cuiui terram et pambulaui
eam. Et dixit dñs ad ſathan
Nũqd cõſidꝛaſti ſeruũ meũ
iob:q; nõ ſit ſimilis ei in terra
vir ſimplex z rect⁹ ac timens
deũ.et recedens a malo:z ad
huc retinẽs innocentiam. Tu.

Tu aũt (¶ Dñica.ij.L.)
cõmouiſti me aduerſus
eũ:vt affligerẽ eum fruſtra.
Cui rñdẽs ſathã ait. Pellẽ p
pelle:et cũcta q̃ habẽt hõ dabit p
aia ſua. Uerũtamen mitte manũ
tuã:et tãge os ei⁹ et carnez:z
tũc videbis q̃ ſi facie bñdi/
Dixit ḡ dñs. L. q̃ cat ũbi
ad ſathan. Ecce ſ mãu tua ẽ
uerũtamẽ aiaz illi⁹ ſua. Egreſ
ſus igit ſathan a facie dñi.p
cuſſit iob vlcere peſſimo: a plã
tu pedis vſq; ad vertẽ. Qui
teſta ſaniem radebat:ſedens
in ſterquilinio. Dixit autem
illi vxor ſua. Adhuc tu per/
manes in ſimplicitate tua.

Benedic deo ꝛ morere, Tu autem. Lectio .iij.

Dixit autem Job vroti sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bóa suscepim⁹ de manu dñi: mala aũt ꝙre nó sustineam⁹. In oĩbus his nó peccauit iob labijs suis. Igit audientes tres amici iob oẽ malũ qđ accidisset ei: venerunt singuli đ loco suo. Eliphas themanites: ꝛ baldath suites: ꝛ sophar naamathites. Conditerãt enĩ sibi vt piter venientes visitarẽt eũ ꝛ consolarentur. Le. iij.

Quunqz eleuasset pcul oculos suos: nó cognouerũt eũ ꝛ damãtes plorauerũt. Scissisqz vestib⁹ sparserũt puluerem sup caput suũ ĩ celũ: et sederũt cũ eo ĩ terra septẽ dieb⁹ et septẽ noctib⁹: et nẽo loqbatur ei verbũ. Videbãt enĩ dolorẽ ei⁹ eẽ vehemẽtẽ. Le. v.

Post hec aperuit iob os suũ. et maledixit diei suo dicẽs. Pereat dies i ꝙ nat⁹ sum: et nox in ꝙ dictũ é: cõcept⁹ é hõ. Dies ille vertat ĩ tenebras nó requrat eũ de⁹ de sup: et nó sit i recordatiõe: nec illustret lũine. Obscurẽt eum tenebre et vmbre mortis: occupet eũ caligo: et inuoluat amaritudie. Noctẽ illã tenebrosus turbo possideat: nec ꝓputet i dieb⁹ ãni: nec nũeret i mẽsib⁹. Sit nox illa solitaria: nec laude. Quare Le. vj. digna. Tu. data é misero lux ꝛ vita his q̃ in amaritudie aĩe sũt. Qui expectãt mortẽ ꝛ nó iueniunt ąsi effodiẽtes thesauꝝ gaudẽtqz vehemẽter cũ inuenerint sepulchꝝ. Viro cui⁹ abscõdita é via: ꝛ circũdedit eũ tenebris. Ãñ̃ comedã suspiro: ꝛ q̃si inundãtes aq̃ sic rugit⁹ me⁹. Quia timor quẽ timebã euenit mihi ꝛ qđ verebar accidit. Nõne dissimulaui: nõne silui ꝛ iã quiui: ꝛ venit sup me indignatio. Lectões per dñ.

Respõdẽs aũt dominꝰ Eliphas themanites dixit. Si cepim⁹ loq tibi: forsitan moleste accipies: sz cõceptũ sermonẽ qs tenere possit. Ecce docuisti plurimos et man⁹ lassas roborasti. Rñdẽs aũt iob ait. Militia é vita hois sup terrã: ꝛ sicut dies mercẽnarij dies ei⁹. Sicut ceruus. desiderat vmbrã: ꝛ sicut merceãri⁹ pstolat finẽ opis sui: sic ꝛ ego habui mẽses vacuos ꝛ noctes laboriosas e

numeraui mihi. Si dormiero dicã qñ cõsurgã: & rursus expectabo vespaz: & replebor doloribus vsq; ad tenebras Nõ eñi ait iob pcry pp imineñtes tenebras: nec faciẽ meam opuit caligo. Ab oipotẽte nõ sũt abscõdita tpa: q aũt nouerũt eũ: ignorãt dies illi⁹. Alij termios statuerũt: viri puerũ greges: asinũ pupilloꝝ abigerũt: abstulerũt p pignore boues: viduæ. Subuerterunt paupeꝝ viã: & oppſerũt mãsuetos terre. Alij q̃ñ onagri in deserto vigilantes ad pdã egrediũt. Tu. Regula de hystoria. Deo domine. L̃ra dñicalis K. xv. kal. octobris tota cãtet hystoria: & fiet tñ méoria ꝫ scõlamberto. ij. feri. & iij. fiet cõme. in quarta fer. di. B. iũ feriale & ad missã q̃ tuoꝝ tpoꝝ hat memo. de vigi. sci matthei: eodẽ vie & i sabbo. fiet seruitiũ de scã tecla cum missa. iiij. tẽpoꝝ. L̃ra dñicalis B xiij. kal. octobris tota cãtet hystoria. & in. vj. feria fiet seruitiũ de scã tecla cũ missa. iiij. tẽpoꝝ. Et. ij. fer. di de scã maria pp. iiij. tpa: & i sab. di B. iũ feri. L̃ra dñical. C. ij. idus septẽ. incipiet hystoria cũ memo. tñ. nisi forte pp. pritatez tpis debeat ibi vna missa dñicalis oio differri. Nulle fiẽt cõme. p hebdaz In sequẽti vero dñica tota cãtetur hystoria. & iij. feria dicit B. iũ. feriale. Et i. vj. fer. & sabbato fiẽt ꝫme. L̃ra dñicalis D. idus septẽbris celebratur hystoria cũ méoria tñ: & ad ꝑmas vñ. exaltatiõis scẽ crucis fiat méoria de dñica ꝑsentim: & de scis solẽniter. Et in v. feria dicat de scã maria cũ memo. de scõ lãberto. In sequẽti dñica tota cãtet hysto. & missa de vig. sci matthei in cap. di cũ vno Alla. Et. v. fe. & sabbato fiẽt ꝫmẽo. cũ méo. de scis cipriano & iustina. B. ferialeno di. L̃ra dñical E. xviij. kal. octob. incipiet hysto. cũ méo. ꝑsati: eodẽ mõ fiet ꝫ trinitate: & ꝫ scis solẽnis méo. fiet: & medie lec. cũ B. de ij. noc. & cẽ plurimoꝝ mar. Pcessionalis fiet cũ crucẽ ibidẽ iiij. fer. vj. & sab. cãtet hysto. cũ B. io ferali. In. iij. noc. & i sabba ad missã. iiij. tẽpoꝝ fiet tñ méo. de vigi. sci matthei: Et in v. feria fiet ꝫme. bẽ marie. et eo ãno nihil fiet de scõ lãberto: L̃ra dñicalis F. xvij. kal.

octob:is inchoet hist:ia cũ mẽo. tñ. p̃mo fiãt mẽo. ℟. sã cto nichomede ℟inde ℣ dñi ca:℟ ℟ trinitate sub silẽno et solẽnis mẽo.℟℟ oct.scẽ marie nulla pcessio fiet:℟ in. iij. feria fiet cõme. btẽ marie vgi nis cũ mẽo. ℟ scõ lãberto. Et in.iiij.fe.v.℟.vj.cãtet hist:o.cũ ℣io feriali. In.iij.noct.℟ ad missã.iiij tẽpo℟ fiet tñ mẽo. ℣ vigi matthei. L.fa dñicalis ℣.xvj.kal.octo.tota cãterur hist:oria:℟ tñ mẽoria ℟ martyrib⁹. In sab.ij.vspe ℟ oct. fiet cũ mẽo. ℟ scis: ℟ dñica.℟ ℣ trinitate solẽnit cũ pcessiõe Festũ edithe differat in crastinũ:℟ fiãt ibi medie lecti. ℟ scõ Lãberto. In .iij. feria fiet cõme. btẽ marie et in .v. feria dica t ℣itũ feriale. vt in hist:oria notat. Dñica.v. post.iij idus septẽbris. Ad vesp. añ.

Bñdict⁹. ℣s. **Jp̃m** Cap. **Bñdict⁹ ℟.** ℟. **O ir pe℟p̃m. O lux.** ℣. **Vesptina ozo. aii. Ingressus raphael archãgelus ad thobiã salutauit cũ dicẽs gaudiũ tibi sp sit: cui thobias ait: quale gaudiũ mihi erit q̃ in tenebris sedeo: et lumẽ celi nõ video: cui ãgelus ingt: fortis aio esto in p̃timo ẽ vita tua cito curetis. ℣s. Mãt. iñ. Ne reminiscaris dñe ℟licta mea vel parẽtũ meo℟: neq̃ vindictam sumas ℟ peccatis meis. ℣s Mãt. Ad matu. inuita. Laudemus nomẽ dñi. ℣s'. Ucti ℟. Hac die icipiat liber Thobie: et legat p. xv. dies vel pro octo sin q̃ tp̃us plixũ fuerit vel breue ℣ q̃ tpali agit. L. i:**

THobias ex tribu et ciuitate neptalim: que ẽt supior: ib⁹ galilee sup̃ naasonp⁹ viã q̃ duẽ ad occidentẽ i sinistro hñs ciuitatẽ cephet. Luz capt⁹ eẽt i dieb⁹ salmanasar reg⁹ assyrioz: i captiuitate tñ posit⁹ viã vitat⁹ nõ ℟ fuit. ita v. o. a q̃ bẽre potuit quotidie cõcaptiuis fratrib⁹ q̃ ex ciuitate ierant in parte tẽ. ℟. Peto dñe vt ℟ vinculo ip:operij hui⁹ absoluas me: aut certe ℟sup terrã eripias me. Ne reminiscaris ℟licta mea vel parẽtũ meo℟ neq̃ vindictaz sumas ℟ peccatis meis: qz eruis sustinẽtes te dñe ℣. Dia iudicia tua iusta sum. et oẽs vie tue misericordia et veritas ℟ nũc dñe memento mei. Ne.

OTunq̃ eẽt thobi L. ij. as iumẽz oib⁹ i tribu neptalim: nihil tamẽ pueri

le gessit in ope. Deniq; cū iret
oēs ad vitulos aureos q̄s
hieroboā fecerat rex isrl. Hic
solus fugiebat p̄sortia oium
et p̄gebat ad hierl̄ ad tēplū
dñi: et ibi adorabat dñm deū
isrl: oia p̄mitiua sua et decias
suas fideliter offerēs: ita vt i
tertio āno p̄selitis et adductis
mīstraret oēm dociationem.
Hec et his similia ꝑm legem dñi
puerulus obseruabat. ℟. Di
rige deus viā tuā: et pete ab eo vt
vias tuas dirigat. Et oī tēpo
re cōsilia tua i ipo p̄maneāt.
℣. Mēor esto fili q̄m paupe
rē vitā geri⁹: habebis mul
ta bona si timueris deū. Et. Le.

Quūq; fetus fuisset il-
lius: accepit vxorem an
nam de tribu sua: genuitq; ex
ea filiū nomē suū ponēs ei:
quē ab infātia tiere deū docuit:
et abstinere ab oī pctō. Igit cū
p captiuitatē duēiisset cū vxo
re sua et filio i ciuitatē niniue
cū oi tribu sua: et oēs ederēt
ex cibis gētiliū iste custodiuit
animā suā: et nūq̄ cōtaminat⁹ é
i escis eoꝝ Tu. ℟. Mēor esto
fili q̄m paupertē vitā geri⁹.
Hebdo mīsta bona si timueris
deū. ℣. Fiducia magna é coram
summo deo cleosyna oib⁹ q̄ fa
ciūt eā. Hebdo. Elia. Si. L. sicut

Memor fuit dñi thobi
as i corde suo: et de-
dit illi d⁹ gratiā i cōspectu sal
manasar regis. Et dedit illi po
testatē q̄cūq; vellet ire habēs
libertatē q̄cūq; facere voluis
set. Pergebat igit per oēs qui
erāt i captiuitate: et mōita sa
lutis dabat eis. ℟. Sufficie-
bat nobis pauptas nr̄a vt di
uine cōputarēt nunq̄ fuisset
pecūia ista p q̄ mīsisti filium
nr̄m. Baculū senectutis nr̄e. ℣.
Deus me fili nū: vt qd te misi
ui⁹ gegriari lumē oculoꝝ no-
stroꝝ. Baculū. Le. v.

Cum aūt venisset i rages
ciuitatē medoꝝ: et ex his qui
bus honoratus fuerat a rege
habuisset decē talēta argēti ei
cū i multa turba gētis sui ga-
brelū egētē vidēt q̄ erat de tribu
sua sb cirographo dedit illi me
moratū pōd⁹ argēti. ℟. Be-
dicite deū celi et coram oib⁹ vi-
uēt ib⁹ confitemini ei Quia fecit nobis
cū mīaz suā. ℣. Tpus ē vt re
uertar ad eū q̄ me misit: vos āt
p̄dicite deū. Qz. L. vi

Post multū vo tempus
mortuo sl̄manasar rege cū
regnaret senacherib fili⁹ ei⁹
p eo: et filios isrl̄ exosos habe

ret in cōſpectu ſuo. Thobias
ꝓgebat p oēm cognatiōez ſu
am ⁊ cōſolabatur eos. Diui
debatq; vnicuiq; put poterat
⁊ facultatib⁹ ſuis. Eſurientes
alebat: nudiſq; veſtimenta p
bebat: et mortuis atq; occiſis
ſepultur⁊ ſollicit⁹ exhibebat.
℟. Ipſe vt reuertar ad eū
q me miſit: vos aūt bñdicite
ꝝ. Et enarrate oia mirabi
lia ei⁹. ℣. Bñdicite ꝝ celi et
cor⁊ oīb⁹ viuēt⁹ cōfitemini
ei. Et. Glia pa. Et. In.vij.noct.
℟. Tribulatiōes ciuitatū au
diuim⁹ q̄s paſſe ſūt ⁊ ꝝfeci
mus: timor ⁊ hebetudo mēſ
cecidit ſup nos ⁊ ſup filios
nr̄os: ipſi mōtes nolūt recipe
fuga nr̄a. Dñe miſerere. ℣.
Peccauim⁹ cū p̄ib⁹ nr̄is: in
iuſte egim⁹ iniq; tatē fecimus
Dñe. ℟. Nos aliū ꝝ neſci
m⁹ p̄ter dñm i quo ſpamus.
Qui nō ꝝſpiciet nos nec a
mouit ſalutē ſuā a gñe nr̄o.
℣. Indulgentiam ei⁹ fuſis la
chrymis poſtulem⁹ ⁊ hūi
liem⁹ aias nr̄as. Qui. ℟. Iuz
ta eſaie. Dñe ꝝ⁹ q cōteris bel
la ābūtio cleua brachiū tuū
ſup gētes q̄ cogitāt ſeruis tu
is mala. Et ꝝtera tua glīfice
tur i nobis. ℣. Allide virtutē
illor⁊ i virtute tua: cadat vir
tus illor⁊ in tracūdia tua. Et

Lectio p hebdam ꝝt.

Cum dies feſt⁹ dñi cēt
⁊ ſcm cēt p̄ſidiū bonū in do
mo thobie dixit filio ſuo. Va
de et adduc aliq̄s de terra no
ſtra timētes ꝝū vt epulēt no
biſcū. Cūq; abiſſet reuerſus
nūciauit vnū ex filijs iſrl' iu
gulatū iacere in platea. Sta
timq; ex lectō de cubili ſuo reli
quēs p̄ſidiū iciun⁹ ꝝnit ad
cor⁊p⁹ tolleſq; illud portauit
ad domū ſuā occulte. vt duz
ſol occubuiſſet: caute ſepeli
ret illud. Cū occultaſſet cor⁊
pus māducauit panē cum lu
ctu ⁊ trēor⁊: memor⁊s illum
ſermonē quē dixit dñs per
amos pphetā. Dies feſti vri
cōuertētur in lamētatiōem ⁊
luctū. Cū vo ſol occubuiſſet
abijt ⁊ ſepeliuit eū. Tu aūt

Argue Dnica.ij. Le.

Labant aūt illū oēs proxi
mi dicētes: iā hui⁹ rei cā iter
fici iuſſus es: et vix fugiſti
mortis impiū: ⁊ iterꝝ ſepeli
mortuos. Sz thobias plus
timēs ꝝū dñ̄ regem: rapiebat
cor⁊pa occiſor⁊: ⁊ occultabat i
domo ſua: ⁊ mediis noctib⁹
ſepeliebat ea. Contingit aūt

quasi die fatigatus thobias a sepultura veniés, tñmū suā iactasset se iuxta parietē & obdormisset: & ex nido hyrundinū tñmiēte calida stercora inciderēt sup oculos eius: fieret Hanc aūt tēptati. L. Hēc cecitatis passionē ideo pmisit dñs euenire illi: vt posteris daret exemplū patiētie eius sicut & sancti iob. Thobias cū ab infantia sua sp deū timuerit: & mādata eius custodierit: nō est cōtristandus cōtra deum: q plaga cecitatis euenerit ei: sed imobilis in dei timore pmansit agēs gratias deo oībus diebus vite sue. L. iij. Anna vxor eius ibat ad textrinū opus quotidie & de labore manuū suarū victū quē cōsequi potuisset deferebat. Vñ factū est vt hedū caperet & accipiens detulerat domi. Cui cū vocē balātis vir eius audisset

O Lectio quarta dixit Videte ne forte furtiuū sit reddite eū dñis suis: quia nō licet nobis ex furto aliquid aut edere aut cōtingere. Ad hec vxor eius irata dixit. Manifeste vana facta est spes tua: et elemosyne tue modo apparuerūt. Atq; his & alijs huiusmodi verbis exprobrabat ei. Lec. v. Tūc thobias ingemuit & cepit orare dicēs Justus es dñe et oīa iudicia tua iusta sunt: et oēs vie tue misericordia & veritas & iudicium Et nūc dñe memor esto mei: & ne vindictā sumas de peccatis meis: neq; memineris delicta mea vel parentū meorū: qm̄ nō obediuimus preceptis tuis: & traditi sumus in direptionē & captiuitatē et mortē & in fabulā & improperiū oībus nationib⁹ inq̄b⁹ dispersi Nūc dñe inq̄t L. vi. fiat mea thobias sm̄ voluntatē tuā fac mecū: & precipe in pace recipi spūm meum. Expedit enī mihi mori magis q̄ viuere. Eadē itaq; die cōtigit vt sara filia raguel in ciuitate medorū audiret ipperiū exprobrari ab ancillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris & demonium noie asmodeus occiderat eos nuper vt ingressi cēnt ad eā. Lectio

O Tūm ergo puella verbis oppa sua increparet puellā: respondit ei dicēs. Numquid ex te nō videamus filiū & filiā sup terrā: interfectrix virorū tuorū. Nūquid & me occidere vis: sicut iā occidisti sep̄tē viros Ad hāc vocē pretrit in supiusculū domus sue: & tribus

ñoctibus et nõn manducauit nec bibit: sed in oratione pernoctans lachrymis deprecabat deũ vt ab isto improperio liberaret eam. Factũ est tertia die dũ cõpleret sara orationẽ benedicens dñm dixit. Benedictũ est nomẽ tuũ dñe deus patrũ nostrorũ: qui cũ iratꝰ fueris misericordiã facis: et in tẽpore tribulationis petã dimittis his q̃ invocãt nomẽ tuũ. Ad te dñe faciẽ meã cõuerto: ad te oculos meos erigo: ꝓto domine vt a vinculo improperij huiꝰ absoluas me. Tu scis domine q̃ nũq̃ cõcupiui virũ: et mũdã seruaui animã meã ab omni cõcupiscentia. Regula et hystoria. Adonay. ybi nũt duc cõmẽo. Lra dñicalis H. viij. kls octobris tota cãtet hysto. Et in. ũ. feria. v. fiẽt cõmẽo. R̃. fer. nõ dr. Lra dñicalis B. vij. kls. Oct tota cãtet hysto. Mẽo. tñ de scto Firmino. Et. iij fer. et iiij. fient cõmẽo. Lra. dñical. G. vj. kls. octob. tota cãtet hyst. Mẽo. tñ de scts. Cipriano et iustina. Et in iij. fer. et sab. fient cõmẽo. R̃. feri. nõ dr. Lra dñicalis D. v. kls. Octo tota cãtet hyst. cũ mẽo. tñ de martri. Cosma et Damiano Et iij. fer et sabba. fiẽt cõmẽo. R̃. fer. nõ dr. Lra dñical. G. vj. kls octob. inchoet hysto. ꝑuati ꝑmo memoria de scõ: postea de dñica et de trinitate fiẽt processio nulla: et in dñica ad. ij. vesp. matutini fiat solẽnis memo. de scõ mauritio socioꝝq̃ ei⁹. Et iij. iiij. et. vj. feria cantent Laia et hysto. cũ R̃io feriali. In iij noc. et festis in his ferijs cõtingẽtibus omino ꝑmittant. Et feria. v. et sabbato fiẽt cõmẽo. Lra dñicalis A. x kls octob. tota cãtet hysto: et festũ sancti mauritij cũ socijs suis differatur in crastino: et fiet memo. de scta tecla tñ. Et iij. feria et sabbato fiẽt cõmemo. R̃n feriale cõdicit. Lra dñicalis G. ix kls octobris tota cantet hystoria: et memo. tñ de scã tecla Et ij. feria et. vj. fiẽt cõme. R̃. feriale nõ dicat. ℣ Dñica prima. ix. kls octobris Ad vesp. ãn. **Benedictus.** ps. Jpm. Cantemus. **Benedictus deus.** R̃. Dñe refugium. hym. **O lux beata.** ℣. **Uespertina oratio.** ℟. **Adonai dñe deus magne et mirabilis q̃ dedisti salutẽ in manu femine exaudi preces seruoꝝ tuorũ.** ps. **Magnificat** Ad magnificandum. **Laudemus**

tionem dñi. [illegible] Si bona suscepimus. hac die incipiatur liber Judith: et legatur per hebdomadā quā do & tēpore agitur. Le. ꝑma.

ARphaxat itaq; rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo: & ipse edificauit ciuitatem magnā quā appellauit egbathanis ex lapidibus quadris et sectis: fecitq; muros eius in altitudine cubitorū septuaginta: & in latitudine cubitorum triginta. Turres vero eius posuit in altitudine cubitorū centum: per quadrū vero earum latus vtrūq; vicenorū pedum spacio tendebat. posuitq; portas eius in altitudine turrium. Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui: & in gloria quadrigarū suarū. Tu autem. ℣. Adonai domine deus magne & mirabilis qui dixisti salutē in manu femine Exaudi preces seruorum tuorum. ℣. Benedictus es domine qui non derelinquis presumentes de te & de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi

ANno igitur Lectio. ii. duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyriorū qui regnabat in ninive ciuitate magna pugnauit contra arphaxat: & obtinuit eum in campo magno qui appellatur ragau circa eufratem & tygrim: & iadason in campo crioch regis elimeorum. Tunc exaltatus est regnū nabuchodonosor: & cor eius elevatus est. Tu autem. ℣. Dominere omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita & non est qui possit resistere voluntati tue Libera nos ꝓpter nomen tuū. ℣. Exaudi dñe orationē nostrā & cōuerte luctū nostrū in gaudium. Libera. Le. iii.

AT misit ad omnes qui habitabant in cilicia & damasco & libano: & ad gentes que sunt in carmelo & cedar & inhabitātes galileā in campo magno esdrelon: & ad oēs q erāt in samaria & trans flumē iordanē vsq; in hierusalē: & oēm terrā ieſſe quousq; peruenias ad mōtes ethiopie. ℣. Dominator dñe celorū & terre creator aquarū rex vniuerse creature tue Exaudi orationē seruorū tuorū. ℣. Tu dñe cui humiliū semper & māsuetorū placuit deprecatio. Exaudi orati. Gloria pa. Exaudi. Lectio. iii.

Ad hos oēs misit nūcios nabuchodonosor rex assyriox̄ qui oēs vno animo cō tradixerūt ⁊ remiserūt eos vacuos: ac sine honore abiecerūt. Tūc indignatus nabuchodonosor rex ad oēs terrā illā ⁊ iurauit p regnū ⁊ thronū suum q̄ defenderet se ex oībus his regionibus. Rem. Spē in alīū nūq̄ habui p̄ter in te deꝰ isrl' Quia rascēris ⁊ ppitiꝰ eris ⁊ oia pcā hoim in tribulatōe dimittis. ℣. Dñe deꝰ rex celi respice ad hūilitatē nr̄az Qui

In tempore illo vocauit holofernes principē milicie sue ⁊ dixit ei. Egredere ad versū regnū oē occidētis: ⁊ p̄tra eos p̄cipue q cōtēpserūt imperiū meū. Tūc holofernes vocauit duces ⁊ magistratus virtutis assyriox̄: ⁊ dinumerauit viros in expeditionē sicut p̄cepit ei rex. Be. Cōfortā me rex sctōx̄ p̄ncipatū tenēs. Et da sermonem rectū et bñ sonantē in os meū. ℣. Da nobis dñe locū penitēcie ⁊ ne claudas ora canētiū te dñe. Et. Lec. vj.

Exiit p̄fectus ē holofernes ⁊ ois exercitus cū q̄drigis et equitibus ⁊ sagittarijs qui cooperuerūt faciē terre sicut locuste. Et cecidit timor illius super oēs inhabitātes terrā. Tā tusq̄ metus p̄uenit illis incubuit: vt vniuersaq̄ vrbiū habitatores p̄ncipes ⁊ honorati simul cū pplis exirent in obuiā venīēti: excipiētes eū cū coronis ⁊ lāpadibus ducētes choros in tympanis ⁊ tybijs. ℟. Laudate dñm deū nostrū Qui nō dereliquit sperātes in se ⁊ in me adipleuit misericordiam suā quā p̄misit domui isrl' ℣. Laudate dñm oēs gētes ⁊ collaudate eū oēs ppli. Qui. Glia Qui. In. iij. noc. ℟. Tribulatiōes ciuitatū audiuim⁹. ℣. Nos aliū deū nescim⁹. Require hec duo ℟. in hysto. prima precedēte. ℟. In feriale

Vos qui in turribus estis aperite portas dñs op̄s fecit virtutē. Et victoriā dedit de inimicis nr̄is. ℣. Laudate dñm deū nr̄m qui nō dereliquit sperātes in se. Lec. p hebd.

Recepit holofernes Nabucho donosor rex vt oēs deos terre exterminaret et videlz vt tpe solus diceret deꝰ ab his nationib⁹ q̄ potuissent holofernis potētia subiugari. Tūc audientes hec filij isrl' q̄ habitabāt in terra iuda: timuerūt valdē

a facie ei⁹. Tremor etiã ⁊ horror inuaſit ſenſus eoꝝ ne hoc faceret hierlm ⁊ tẽplo dñi qꝫ fecerat ceteris ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis eaꝝ. Et miſerũt omnẽ ſamariã p circuitũ: ⁊ muris circũdederũt vicos ſuos: ⁊ congregauerũt frumẽta in ꝓparationẽ pugne. Achior dux omniũ filiorꝝ amon dixit ad holofernẽ. Si dignetur audire me dñe meus dicã veritatẽ in cõſpectu tuo de ꝓpło iſto qui in mõtanis habitat: ⁊ nõ egredietur verbum falſũ ex ore meo

Regula de hyſto. **Aperiat** vbi due cõmẽ fiũt Lra dñica A kls Octobris cantet tota hyſto. mẽ. B ſcõ meloro: tñ in ſabba. fiẽt mẽo. de ſcõ meloro de dñica ⁊ de trinita. ꝓuati: et nulla ꝓceſſio fiet: ⁊ feſtũ ſcõꝝ differat in craſti. ⁊ fiẽt ibi mẽdie. lec. de ſcõ leodegario ⁊. v. feꝝ. ⁊ ſabba. fiẽt cõmẽo. ⁊. iiij. feꝝ. in eadẽ hebdã. vnũ R. iũ. feꝝ. dicat: ⁊ alud i vigil. ſimo ⁊ iude. Jn. ij. heb. v. ferie ⁊ ſabba. fiẽt cõmẽo. Jn. iij. heb. iij. feri. ⁊ vj. fiẽt cõme. ⁊ in ſabb. totũ fiat de feſto. xj. miliavirgi nũ Jn. iiij. heb. iij. fene ij. v. fiẽt cõmẽ. Lra dñicalis B in ſab. fiẽt veſ. de. ſ. remigio germã ⁊ Bauone mẽo. de dñica ⁊ de trinitate ꝓceſſio fiet. vj. noñ. Octobris cãtet hyſto. ⁊ medi. le. de ſcõ leodegario. Et. iij. feꝝ ⁊ ſabba. fiẽt cõmẽo. et in. iiij. feꝝ. cuſdẽ hebdõe dñi R. de. ij. noct. hyſto. dñica. vnũ feriale R. dñi in craſtino ſcti luce cuã. ⁊ aliud in vigi. ſimõis ⁊ iude Jn. ij. hebd. ij. feria. ⁊ iiij. fiẽt cõmẽo. Jn. iij. hebd. v. ferie et ſabba. fiẽt cõmẽo. Jn. iiij. heb. ij. feria ⁊ ſabba. fiẽt cõmemõ. Lra dñicalis C v. noñ. Octobris tota cãtet hyſto. Et. ij. feꝝ ⁊. vj. fiẽt cõmẽo. ⁊ iij. feꝝ ꝓt feſtũ ſcti luce cuã. vnũ R. feriale dñi: ⁊ aliud in craſtinũ ſi monis ⁊ iude. Jn. ij. heb. ij. feꝝ. ⁊ iij. fiẽt cõmẽo. Jn. iij. heb. vj. feꝝ. ⁊ ſabb fiẽt cõmẽo. Jn. iiij. heb. iij. feꝝ. ⁊ ſabba. fiẽt cõmẽ. Lra dñica. D. iij. noñ. octo. tota cãtet hyſtori. Et. ij. feꝝ et ſabba. fiẽt cõmẽo. R feriale: ꝓmũ dñi feꝝ. v. poſt feſtũ ſcti luce cuã. ⁊. ij. in craſti. ſimonis ⁊ iude. Jn. ij. heb. ij. feꝝ. ⁊ ſab. fiẽt cõmẽ. Jn. iij. heb. iij. feria. ⁊ ſab. fiẽt cõm. in. iiij. heb. ij. feria ⁊ vj. fiẽt cõmẽo. Lra dñicalis E. iiij. kls. octob. tota cãtet hyſtoria. feꝝ. vj. ⁊ ſab. fiẽt cõmẽo. R. feriale dicit ꝓmũ

in crastino scãz vndecim mi
liũ virginũ ꝛ.y. in vigilia simo
nis ꝛ iude. In.y. hebdo. iiij. fe.
et sab. fiẽt cõmẽo. In.iij. heb.
iij. ꝛ. vj. fer. fiẽt cõmẽo. In. iij.
heb. vj. fer. ꝛ sab fient cõmẽo.
In. v. heb. iij. fer. ꝛ. v. fient cõ
mẽo. Lra dñicalis A. iij. kls
octobris: incboet hystoꝛia. pua
tim cũ mẽo. trĩ.: eodẽ modo
de trinitate: et pcessio nulla.
Et. v. fer. ꝛ sabbo. fiẽt cõmẽo.
ꝛ in prima dñica fient medie
lectio. de sctã fide virgine: ꝛ in
prima dñica post festũ sancti
luce euãgeli. tota cantet hystoꝛ
ria: ꝛ. v. fer. sequen. dicũt. ℟.
ferialia. In. y. heb. iij. fer. ꝛ sab
fiẽt cõmẽo. In. iij. heb. v. feria
ꝛ sab. fiẽt cõmẽo. In. iij. heb.
iij feria ꝛ sab. fient cõmẽo. In
v. heb. iij. fer. ꝛ. iij. fiẽt cõmẽ.
ꝛ missa de vigilia simonis et
iude in cap. dicit cũ alia. de cõ
muni plurimoꝝ martyrũ Lit
tera dñicalis G. y. kls octob.
incboet hystoꝛia puatim cũ
memo. trĩ de eodẽ modo de
trinitate: ꝛ p cessio nulla. Et
i dñica ad. ij. vesꝑ. fiat mẽo. de
dñica in primis sub silentio ꝛ
inde mẽo. de sctis solẽniter fi
ant. iiij. ꝛ. vj. feria dicunt. ℟.
de primo noct. ꝛ. ij. noct. aut

dicim hebd. ꝛ. v. fer. ꝛ sab. fient
cõmẽo. R ia ferialia dicunt.
primũ in vigilia simonis ꝛ iude
ꝛ scom in crastino simonis ꝛ
iude. In. y. heb. y. feria ꝛ. vj. fi
ent cõmẽo. In. iij. heb. vj. feria
ꝛ sabba. fiẽt cõmẽo. In. iij.
heb. y. fer. ꝛ. vj. fient cõme. In
v. heb. iij. fe. ꝛ sab fiẽt cõmẽo.
℣. Dñica prima post. v. kls
octobris ad vesꝑ añ. Bñdict⁹
ꝓs Jpm. ℣ Bñdict⁹ de. ℟.
Tua est potẽtia. ꝓpm. O lux.
℣ Ue ꝑ prima oratio. añ Ad
aperiat dñs cor vestrũ in lege
sua ꝛ in preceptis suis ꝛ faci
at pacẽ. ꝓs Magt. ℣ Deſe
quetes añ. seruiut hyste Ad
apiat in sab. ad vesꝑ. qđiu cãta
bit sup Magt. vel ad mẽo. de
dñica añ ꝺ festo. ix. de. fiat seruꝫ
hũ. añ. Da pacem dñe in die
bus nost ris quia nõ est alius
qui pugnet ꝓ nobis nisi tu de
us noster. ꝓs Magt. añ Tua
est potentia tuum est regnuz
dñe tu es super omnes gẽ
tes da pacem dñe in die
bus nostris alleluia. ꝓs Ma
gnificat. añ Accingimini filij
potẽtes ꝛ estote parati in pre
lio quoniã melius est nobis
mori in bello ꝙm videre mala
gentis nostre ꝛ sanctorũ sicut

fuerit voluntas in celo sic fiat ℣. Magn. Exaudiat dominus orationes vestras ⁊ reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo dominus deus noster. ℣. Magnificat. Ad mattutinas inuitatorium. Ad aperiat dominus cor vestrum in lege sua Et in preceptis suis ⁊ faciat pacem. ℣. Venite exultemus. Hac die incipiatur liber machabeorum ⁊ legatur usq; ad primam dominicā post. v. kalendas nouembris: quando de temporali agitur. Lectio.

Factum est post q̄ percussit alexander philippi rex macedo qui primus regnauit in grecia: egressus de terra celtim: darium regem persarum ⁊ medorum ⁊ constituit prelia multa: ⁊ omniū obtinuit munitiones: ⁊ interfecit reges terre: ⁊ pertransiit usq; ad fines terre. ℟. Ad aperiat dominus cor vestrū in lege sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacē in diebus vestris Concedat vobis salutē ⁊ redimat vos a malis. ✠ Exaudiat dominus orationes vestras ⁊ reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. Concedat vobis. Lectio secunda

Et spolia multitudinis gentium cepit: ⁊ siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem ⁊ exercitus fortem nimis: ⁊ exaltatum ⁊ eleuatum est cor eius. Et obtinuit regiones gentium ⁊ tyranos: ⁊ facti sunt illi in tributū Et post hec cecidit in lectum: ⁊ cognouit quia moreretur. Tu autē. ℟. Exaudiet dominus orationes vestras ⁊ reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. Dominus deus noster. ✠ Ad aperiat dominus cor vestrū in lege sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacem. Dominus. Lectio. iii.

Et vocauit pueros nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnū suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim: et mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisq; in loco suo. Tu autē. ℟. Tua est potentia tuum regnū domine tu es super omnes gentes Da pacem domine in diebus nostris. ✠ Creator omnium terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors. Da pacem. Gloria patri. Da pacē. Lectio. iii.

SAT iposuerũt sibi oēs desdemata post mortē ei⁹ ⁊ filij eox post eos annis multis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati antioch⁹ illustris filius antiochi q fuerat rome obses ⁊ regnauit in anno cēteſimo tricesimo ⁊ septimo regni grecox. ℟. Cōgregati sunt inimici nri ⁊ gliant in virtute sua cōtere fortitudinē illox dne ⁊ disperge illos Ut cognoscāt q: nō est alius q pugnet p nobis niſi tu deus nr ✠. Dispge illos in virtute tua ⁊ destrue eos protector noster dne. Ut Lec. v.

IN diebus illis exierũt ex isrl filij iniq ⁊ suaserũt multis dicētes Eamus ⁊ disponamus testamentū cū gētibus q circa nos sunt q: ex quo recessimus ab eis inuenerũt nos multa mala. Et bonus visus est sermo i oculis eox: ⁊ festinauerũt aliqui de pplo: ⁊ abierũt ad regē ⁊ dedit illis potestatē vt facerēt iusticiā gentiū. ℟. Impetū inimicorũ ne timueritis memores estote quō salui facti fūt pres nri Et nūc clamem⁹ in celū et miserebit nri deus nr ✠. Memētote mirabiliū eius q fecit pharaoni ⁊ exercitui ei⁹ in mari rubro. Et Lec. vj

ET edificauerũt gymnasiū in hierosolymis sm leges nationū: ⁊ fecerũt sibi ꝓputia ⁊ recesserũt a testamēto scō. Et iūcti sunt nationib⁹ ⁊ venūdati sunt vt facerent malū. Et paratū est regnū i cōspectu antiochi ⁊ cepit pugnare in terra egypti vt regnaret sup duo regna. Et itrauit antioch⁹ in egyptū in multitudine graui: i curribus ⁊ elephātis ⁊ equitibus ⁊ copiosa nauiū multitudine. ℟. Resultat sol i clipeos aureos ⁊ resplendebūt mōtes ab eis Et fortitudo gentiū dissipata est ✠. Erat enī exercit⁹ magn⁹ valde ⁊ appropiauit iudas ⁊ exercit⁹ eius i pliū. Et. Glo. Et. In. iij. no. ℟. Ornauerũt faciē tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare dño Et facta est letitia magna in pplo. ✠. In hymnis ⁊ cōfessionib⁹ benedicebāt dñm. Et ℟. In hymnis ⁊ cōfessionib⁹ benedicebant dñm Qui magna fecit in isrl ⁊ victoriā dedit illis dñs ops. ✠. Ornauerũt faciē tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare domino. Qui. ℟. feriale. Cōgregate sunt gētes in multitudine vt dimicēt contra nos Et

ignoram⁹ qđ agere debeamus
Dñe dⁿ ad te sunt oculi nri ne
preuam⁹. ℟. Tu scis q̄ cogitāt
in nos quō poterim⁹ subsis/
re ante faciē illoꝝ nisi tu adiu
ues nos. Et. ℟. Dixit iudas si
moni fratri suo elige mbiros
& vade liberа fratres tuos i ga
laad ego aūt & ionathas fra
ter meus ibim⁹ in galaaditim
Sicut fuerit volūtas i celo sic
fiat. ℟. Et nūc clamauem⁹ ī ce
lum & miserebit nostri. Sicut

Lectiones p hebdo.

FACT⁹ est planctus ma/
gnus i israel & in oī loco eorū
& gemuerūt pncipes & sacer
dotes & iuuenes & virgines in
firmati sunt: & spēciositas mu
lierū immutata est. Oīs marit⁹
sumpsit lamentū: & q̄ sedebāt
in thoro maritali lugebāt. Et
cōmota est terra sup habitātes
in ea & vniuersa dom⁹ iacob in
duit cōfusionē. Et post duos
annos misit rex principem tri
butorū in ciuitates iuda: & ve
nit hierusalē cū turba multa &
magna & locut⁹ est ad eos vr
ba pacifica i dolo & crediderūt
ei. Et irruit sup ciuitatē repēte
& percussit eā plaga magna & p
didit ppl'm multū ex israel. Et
accepit spolia ciuitatis & succe
dit ea igni: & destruxit domos
eius & muros eius & captiuas
duxit mulieres & natos. Dñs

ET scripsit rex antiochus oī regno suo vt esset oīs ppl's vn⁹. Et relīq
rūt vnusq̄sq̄ legē suā & cōsen/
serūt oēs gētes ſm verbū re/
gis antiochi. Et multi ex isr'l
cōsenserūt ei: & sacrificauerūt
idolis & coinquinauerūt sabbatū
Et mulieres q̄ circūcide
bant filios suos trucidabant
scōm iussum regis antiochi &
suspēdebāt pueros a ceruicib⁹
& eos q̄ circūcidebāt eos truci
dabāt Et multi ex pplo isr'l dif
finierūt apud se vt nō mandu
carēt immūda & elegerūt ma/
gis mori q̄ cibis coinquinari
In dieb⁹ illis imundis
Surrexit matathias filius ioā
nis filius simeonis sacerdos
ex filijs ioarim ab hierim: & cō
sedit in mōte modin: & habe
bat filios quinq̄ ioannā q̄ co/
gnominabat gaddis & simo/
nē q̄ cognominabat thassi &
iudā q̄ vocabat machabeus &
eleazarū q̄ vocabat abaron &
ionathā q̄ vocat apphus

ET scidit matathias & fi/
lij eius vestimēta sua: & o
pruerūt se cilicijs: plāxerūq̄

valde ⁊ venerūt. Illuc q missi erāt a rege antiocho vt cogerēt eos q fugerāt i ciuitatē modin immolare ⁊ accēdere thura: ⁊ a lege dei sui discedere. Lec. v.

Et multi exiūt cōsentientes ac cesserūt ad eos: ꝯ matathias ⁊ filij ei⁹ cōstāter steterūt. Et respondētes hi q missi erāt a rege antioch⁹ dixerūt matathie. Princeps ⁊ clarissimus ⁊ magnus es in hac ciuitate ⁊ ornatus filijs ⁊ fratribus. Le. vi.

Ergo accede prior ⁊ fac iussū regis sicut ⁊ fecerūt oēs gētes ⁊ viri iuda ⁊ q remāserūt i hierusalē ⁊ eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis ⁊ amplificatus argento ⁊ auro. Lectiones per hebdomadam.

Et respondit matathias et dixit magna voce. Et si omnes gētes regi antiocho obediunt vt discedāt vnusq̄sq̄ a seruitute legis patrū suorum ⁊ cōsentiāt mandatis ei⁹. Ego et filij mei ⁊ fratres mei obedientes legi patrū nostrorum. Propitius nobis sit deus nō est nobis vile relinquere legem ⁊ iusticias dei. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidā iudeus in omniū oculis sacrificare idolis super aram in ciuitate modin secundū iussum regis. Et vidit matathias ⁊ doluit: ⁊ cōtremuerunt renes eius: ⁊ accensus est furor eius secundū iudicium legis: ⁊ insiliēs trucidauit eū super aram. Sed et virū quem miserat rex antiochus. qui cogebat immolare occidit i illo tempore et aram destruxit.

Et exclamauit voce magna matathias in ciuitate dicēs. Omnis qui zelū legis habet ⁊ statuēs testamentū exeat post me. Et fugit ipse ⁊ filij ei⁹ in mōtes ⁊ reliquerūt omnia que cūq̄ habebant in ciuitate. Et dñica in ramis palmarum L. i.

Et circuiit matathias L. ij. et filij ei⁹ ⁊ amici: ⁊ destruxerūt aras et circūciderūt pueros incircūcisos quotquot inuenerūt in finibus israel in fortitudine: ⁊ persecuti sūt filios superbie: ⁊ prosperatum est opus manuū eorum. Lectio tertia

Et appropinquauerūt dies matathie moriēdi: dixit filijs suis. Nūc cōfortata est superbia ⁊ castigatio ⁊ tēpus eversionis ⁊ ira indignationis. Nos ergo filij emulatores estote legis ⁊ date animas vestras pro testamento patrū et virtutem

agite in lege. Lectio quarta.

QUia cū scritis qs vo-
bis ꝓceptū est a dño deo
vestro in ipso glorioſi critis.
Ecce ſimon frater vester ſcio
quod vir cōſilij est ipm audi-
te ſemp: et ipe vobis erit pater
et iudas machabeus L.v.
fortis viribus a iuuentute ſua
princeps militie ſit vobis: et
aget populi bellū: et adduce-
tis ad vos omnes factores le
gis et vindicate vindictam po
puli veſtri. Lectio ſexta.

Et benedixit eos et appoſitus
est ad patres ſuos et defunctus
est centeſimo quadrageſimo
ſexto anno: et ſepultus est in
ſepulcris patrū ſuorū in mo
dū: et planxerūt eū oēs iſrael
planctu magno. Lectio ſeptima.

ET ſurrexit iudas qui vo
catur machabeus filius
eius ꝓ eo: et adiuuabāt eū
omnes fratres eius et vniuer
ſi qui ſe cōiunxerant patri ei⁹
et preliabant preliū iſrael cum
leticia. Et dilatauit gloriā po-
pulo ſuo: et induit ſe loricam
ſicut gygas et ſuccinxit ſe ar-
mis bellicis ſuis in prelijs et pro
tegebat caſtra gladio ſuo. Si
milis factus leoni in operi-
bus ſuis: et ſicut catulus leo
nis rugiens in venatione ſua.
Et perambulauit ciuitates iu
de et perdidit omnes impios
ex eis: et auertit iram ab iſrael
et nominatus est vſq; ad no-
uiſſimum terre: et congrega-
uit perecuntes. Et congregauit
appollonius gentes et a ſama
ria virtutem magnā ad bellan
dum contra iſrael. ¶ Dominica quarta. Lc. prima.

ET cognouit iudas et ex
iit obuiā ei et percuſſit et occidit
eū: et cecidērūt vulnerati mul
ti et reliqui fugerunt et accepit
ſpolia eorū et gladiū appollo-
nij abſtulit iudas: et erat pu-
gnās in eis oībus diebus. L.ij

ET audiuit ſeron princeps ex
ercitus ſyrie q̄ cōgregauit iu
das congregationē et eccleſiā
fideliū ſecum et ait. Lc. iij.

Faciā mihi nomen et gloriā
boz in regno et celebrabo iudā
et eos qui cum eo ſunt: q̄ ſper
nūt verbū regis. L.iij.

ET exiuit iudas obuiam
illi cum paucis. Ut aute vide
runt exercitum venientē ſibi
obuiā dixerūt iude. Quomo
do poterimus pauci pugnare
contra multitudinē tantam et
tam fortem: Et nos fatigati ſu
mus ieiunio hodie. L. cxno. v

Et ait iudas: Facile est cōclu
di multos in manib⁹ paucoꝝ
& nō ē differētia ī cōspectu cē
li liberare ī multis aut ī pau
cis: q: nō in multitudiné exer
citus victoria belli: sed de celo
fortitudo est vos aūt netimue
tis aūt cessauit Le.vj. ritis.
loq subito ī eos insiluit. Et cō
trit⁹ est seron: & exercit⁹ eius in
cōspectu ipius Et cecidit timor
iude ac fratrū ei⁹ & fortitudo
sup oēs gētes q̄ erāt in circui
tu eorū. Le.p hebd.

Et pcenit ad regē nomē
eius: & de plūs iude narrabāt
oēs gētes. Ut audiuit rex anti
ochus sermōes istos: iratus⁹ est
nimis: & misit & cōgregauit exer
citū vniuersi regni sui castra
fortia valde & aperuit erariuz
suū & dedit stipēdia exercitui in
annū. Et mādauit illis vt essent
parati ad oia: & cogitauit re
in pfidē & accipe tributa regi
onū & congregare argētū multū
& reliqt lysiā nobilē de genere
regali sup negocia regia: & vt
nutriret antiochū filiū suū do
nec rediret Et tradidit ei dimi
diū exercitū & elephātes: & mā
dauit ei de oibus q̄ volebat: &
de inhabitātib⁹ iudeā & hierlm
& vt mitteret ad eos exercitū et
ad cōterendā & extirpandā vir
tutē isrl & reliquas hierlm & au
ferēdā memoriā eoꝝ de loco &
vt cōstitueret habitatores filii
os alienigenas in oibus fini
bus eoꝝ & sorte distribueret
terrā eoꝝ. Dñica.v.L.i.

Et elegit lysias ptoleme
um filiū dorimini & nicanorē
& gorgiā viros potētes de amici
cis regis & misit cū eis quadra
ginta milia viroꝝ & septē mi
lia equitū vt irēt in terrā iuda
& dispderēt eā sm̄ vbū regis
Et vidit iudas & frēs ei⁹ L.p
quia multiplicata sunt mala in
terra & exercit⁹ applicabat ad
fines eoꝝ: ieiunauerūt & indu
erūt sacilitys & cinerē posue
rūt ī capite suo: & scidērūt ve
stimēta sua & clamauerūt voce
magna in celū dicētes. Le.iij.
Quid faciem⁹ istis & quo eos
ducem⁹? Ecce natiōes cōuene
rūt aduersus nos: vt nos disp
dāt. Tu scis q̄ cogitāt in nos
quō poterim⁹ subsistere aīa fa
cies illoꝝ: nisi tu adiuues nos
Et ait iudas. Accingi L.iij.
mini et estote filij potētes: et
estote parati mane vt pugne
tis aduersus natōes has q̄ cō
uenerūt dispdere nos & sancta
nra. Q̄m melius est nobis mo

ri in ꝛello: ꝙ videre mala gen
tis nostre ⁊ sanctorū. Lec v.
Sicut fuerit volūtas i celo: fiat. Et cū dies factꝰ esset vide
rūt castra gentiū valida ⁊ loricatos ⁊ eqtatꝰ i circuitu eoꝝ ⁊ bi
ceti ad ꝓliū Et ait iudas viris q secū erāt. Ne timueritis
virtutē illoꝝ: ⁊ ipsorū eoꝝ ne formidetis. Memētote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro. Lectio vi.
Et nūc clamemꝰ i celū: ⁊ miserebit nr̄i deus. Et mēor erit
testamēti patrū nr̄oꝝ: ⁊ cōteret exercitū istū ante faciē nostrā hodie ⁊ sciēt oēs gētes: quia
est ds̄ q redimat ⁊ liberet isr̄l.
Et leuauerūt l.p heb. aligenigene oculos suos ⁊ viderūt eos veniētes ex aduerso: ⁊ exierūt de castris in ꝓliū. Et tuba cecinerūt hi q erāt
cū iuda: ⁊ cōgressi sunt ⁊ cōtriti sunt, gētes. ⁊ fugerūt in cāpum nouissimū: ⁊ ceciderūt
ex illis vsq ad tria milia virorū. Et reuersus est iudas ⁊ exercitꝰ eius ad spolia castrorū
⁊ acceperūt aurū multū ⁊ argentū ⁊ hiacyntū ⁊ purpurā
marinā: ⁊ opes magnas ⁊ cōuersi hymnū canebāt ⁊ bñdicebāt in celū deū qm̄ bonꝰ est
qm̄ in sc̄m mia eius. Et facta
est salus magna in isr̄l in die
illa Dixit aūt iudas ad fratres
eius Ecce cōtriti sunt inimici
nr̄i. Ascēdam⁹ mūdare sācta
⁊ renouare: et obtulerūt sacrificiū secundū legē sup altare holocaustorū nouū qs fecerant. Et cecidit ois ppls in facié ⁊ adorauerūt ⁊ bñdixerūt
in celū eū q ꝓsperauit eos. Et
fecerūt dedicationē altaris diebus octo ⁊ obtulerūt holocausta cum lētitia et salutaria
laudis ⁊ ornauerūt faciē tēpli
coronis aureis ⁊ dedicauerūt
portas ⁊ facta est lētitia magna in pplo ⁊ auersū est opp
brium gentiū. ℣ Regula de hy
storia vbi nūt due cōmēora.
Lr̄a dñicalr̄ A. iij. kls nouēb
tota cātet hysto. ⁊ .ij. feria. sequē. di pmū B. fer. Et. vj. fer.
⁊ sabba. nēt cōmēo. ⁊ .ij. Bri
fer. di in crastio. scti lini pape.
Jn. ij. heb. ij fer. ⁊. vj. fient cōmēo. Jn. iij. heb. iij. fer. ⁊ sab.
fient cōmēo. cū mēoria trīs de
octa. scti martini. Jn. iij. heb
ij. fer. ⁊. vj. fiēt cōmēo. Jn. v.
heb. iij. fer. ⁊ sabba. fiāt cōmē.
Lr̄a. dñicalis B. iij. kls nouē
tota cātet hysto. Et. v. feria et
sabbo nēt cōmē. Reia feriali

dicunt p̄mū. vj. feria. eiusdē hebdo. r. ij. in crastino scti leonardi. In. ij. b. b. v. feria r sab. fiēt cōmēo. In. iij. hebdo. ij. feria r sab. fiunt cōmēo. In. iiij. hebdo. ij. feria r sab. fiēt cōmemor. In iij. heb. ij. fer. r sab. fiet cōmēo. Lra dñicali. O. ij. kls nouē. cātet hystoria. cū medijs lect. de scō qntino: r mēo de eo ad vesp. r ad matu. r ad missā de dñica: r missa de vigi. in cap. dicūt aliq mēo. eū loc

A lra. Mirabilis. s. fer. r. vj. fiēt cōmēo. R. ber. n3. dñi illo mo. In. ij. heb. iiij. fer. r. vj. fiēt cōmēo. r mēo. de oct. scti martini. In. iiij. hebdo. iiij. feria r sabba. fiēt cōmēo. Lra dñica. O kls nouēbris inchoet hystoria p̄iuet mi cū memoria trīn etiā de trinitate p̄cessio nulla r. v. fer r sab. fiunt cōmemo. R. ferialia nō dicūtur. In. ij. hebdomada. iij. feria r sabbato fiēt cōmēo. In iij. heb. v. feria r. sab. fiēt cōme. In. iiij. hb. vj fer. r sab. fiēt cōmēo. Lra dñicalis. G. iij. nonas nouēbris cātet hystoria: r medie lect. de martyrib⁹ eustachio socioq̄ eius cū mēoria de e. sdē ad matu. r ad missā. In sabbato fiet mēoria trīn de dñica prima

ps: processio nulla fiēt Cōmēo, aīa differat in crastinū: et in iij. fer. r sab. fiāt cōmēo. R. ia ferialia nō dicūtur. In secūda heb. ij. fer r. vj. fiēt cōme. In. iij. hebdo. iiij. fer. r. vj. fiēt cōmēo. In. iiij. heb. v. fer. r. vj. fiunt cōmēo. Lra dñica. F. iij. nonas nouē. tota cātet hystoria Et in. iij. fer. r sabba. fiēt cōmēo. R. ia feria. dicūt in crastino scti leonardi. In. ij. heb. iij. fer. r. v. fiēt cōmēo. In. iij. heb. iij. fer. r. v. fiēt cōmēo. In. iiij. heb. iiij. fer. r. v. fiēt cōmēo. ra. Lra dñicalis G. ij. nonas nouēbris tota cātet hysto. Et. ij. fer. r. sab. fiēt cōmēo. R. feria dicūt: p̄mū in crastino scti edmūdi regis Scom feria. iij. post festū scti lini pape. In. ij. hebdo. ij. feria. r. iiij. fiēt cōmemora. In iij. heb. ij. feria r sabbato fiēt cōmēo. In. iiij. heb. iij. fer. r sab. fiāt cōmēo ratōe; ¶ Dñica p̄ma post. v. kls nouēbris. Ad vesp. ant. **Benedictus** ps. **Ipsum.** Cap. **Benedictus deus.** ℣. **Aspice dñe de.** hymn **Olur.** ℣. **Uespertina oīo.** ant. **Uidi dñm sedentē sup soliū excelsum r plena erat oīs terra maiestate eius et ra q̄ subsīpo erāt replebāt templū.**

Magt. he sequẽtes aũe seruí
unt hystorie Vidi dñm iudi
cãtabit in sab. sup Magt. vel
ad mẽoriã de dñica: cũ de ali
quo festo nouẽ lec. fit seruitũ
aĩi. Muro tuo inexpugnabili
circũcinge nos dñe ꝛ armis
tue potẽtie ꝓtege nos semp
deus noster. ℟. Magt. aĩ.
Qui celoꝝ cõtines thronos
ꝛ abyssos intueris dñe rex re
gum mõtes põderas terram
palmo cõcludis exaudi nos
dñe in gemitibus nostris. ℟.
Magt. aĩ. Sustinuim⁹ pacẽ
ꝛ non venit dñe sup nos que
fiuimus bona ꝛ ecce turbatio
cognouim⁹ dñe petã nostra
ne in eternũ irascaris nobis de
us israel. ℟. Si vero
in qnta dñica in mense nouẽ
bris forte cõtigerit tũc recẽ ta
tur aĩ Qui celoꝝ. Ad vesp. in
sabbato. ℣. dñice. Ad matut.
inuit. Deus rex celestis Qui
sedes in throno miserere no
bis. ℟. Ante. Hac die incl
ptat ezechiel: ꝛ legat vsq; ad
aduentũ dñi qñ de tpale agit
Lectio prima de hystoria.

IN factũ est in tricesimo
anno: id est quarto in quinta
mẽsi cũ essem in medio capti
uoꝝ iuxta fluuiũ chobar ape
sunt celi. Et vidi visiones dei
in quinta mensis: ipse est an
nus quintus transmigratio
nis regis ioachim. Hec dicit
dñs deus conuertimini ad me
ꝛ salui eritis. Omnes lectiones
de prophetia finiuntur cum hac
clausula. ℟. Vidi dominum se
dentem super solium excelsum
ꝛ elevatum ꝛ plena erat om
nis terra maiestate eius. Et ea
que sub ipso erant replebant
templum. ℣. Seraphin sta
bat super illud sex ale vni et
sex ale alteri. Et ea. Lectio. ij.

FActum est verbũ domi
ni ad ezechielem filium
buzi sacerdotẽ in terra caldeo
rum secus flumen chobar. Et
facta est super eum ibi manus
domini: ꝛ vidi ꝛ ecce ventus
turbinis veniebat ab aquilo
ne: ꝛ nubes magna ꝛ ignis in
uolues: ꝛ splendor in circuitu
eius. Et de medio eius quasi
species electri: hoc est de me
dio ignis. Hec dicit do. ℟.
Aspice domine de sede sancta
tua ꝛ cogita de nobis inclina
deus meus aurẽ tuã ꝛ audi.
Aperi oculos tuos ꝛ vide tri
bulationẽ nostrã. ℣. Respice
dñe de sctũario tuo ꝛ de ecce
lso celoꝝ habitaculo. Aper. ij.

Et de medio eoꝝ similitudo quatuor animaliū: et hic aspectus eorū. Similitudo hominis in eis: et quatuor facies vni et quatuor penne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti: et planta pedis eoꝝ quasi plāta pedis vituli: et scintille quasi aspectus carbonū ardentium. Hec dicit. ℟. Aspice dñe q̄m facta est desolata ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia dñā gentiū. Nō est qui cōsoletur eā nisi tu deus. ℣. Ploꝛans ploꝛauit in nocte et lachryme eius in maxillis eius Nō est. Glōa. Nō est. Lectio

Et manus hominis sub pennis eoꝝ in quatuor partibus Et facies et pennas p quatuor partes habebāt iunctas erāt penne eoꝝ alterius ad alterū. Non reuertebant cū incederēt. sed vnūquodq; ante faciē suā gradiebat. Similitudo aūt vultus eoꝝ facies hominis et facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuor Tu. ℟. Super muros tuos hierlm cōstitui custodes Tota die et nocte nō tacebunt laudare nomē dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis et ne detis silentiū ei. To. Lectio

Facies aūt bouis a sinistris ipsoꝝ q̄tuor: et facies aq̄le a dextris ipsoꝝ q̄tuor Et facies eoꝝ et pēne eoꝝ extēte desup Due pēne singulorū iungebant et due tegebāt corpa eoꝝ et vnūquodq; coꝝ corā facie sua ambulabat. Ubi erat ipetus spūs illuc gradiebant nec reuertebant cū ībularent. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine et armis tue potētie ptege nos semp. Libera dñe deus isrl clamātes ad te. ℣. Erue nos i mirabilibus tuis et da gloriā noī tuo.

Et similitudo Lectio vj.

animaliū et aspectus eoꝝ q̄si carbonū ignis ardentiū: et q̄si aspectus lāpadaꝝ. Hec erat visio discurrēs in medio animaliū. Splēdor ignis et de igne fulgur egrediēs ℟. Sustinuimus pacē et nō venit q̄siuimus bona et ecce turbatio cognouimus dñe peccā nr̄a. Nō i ppetuū obliuiscaris nos Peccauimus cū patribus nr̄is iniuste egimus iniq̄tatē fecimus. Nō. Glōa. Nō. In iij. noc. ℟. Angustie mihi sunt vndiq; et qd eligā ignoro Melius est mihi incidere in manus hominū Quā derelinquere legē dei mei. ℣. Si enī voluero egero mors mihi est si aūt nō egero nō effugiā manus vras. Mcli.

℟. Laudabilis ppls qué dominus exercituũ benedixit dicés: op9 manuũ meaz tu es. Hereditas mea tisr'. ℣. Btá gens cuius é dñs dr9 eius populus qué elegit in hereditatem sibi. Hereditas. ℟. Iũ fer. Misit dñs angelũ suũ r conclusit oza leonũ. Et nõ me cõtamnauerũt: q: coz á eo iustitia inuẽta é i me. ℣. Misit dr9 misericoz diá suam r vitatez suã: aiam meá eripuit de medio catuloz leonum. Et. ℟. Qui celoz cõtines throzum r abyssum intueris dñe rex regum mõtes põderas: terram palmo concludis. Exaudi nos tus in gemitib9 nostris. ℣. Non eni in iustificationibus nr̃is pstemum9 pzeces aũ faciẽ tuã: sed in miserationib9 tuis multis. Exaudi. Glia. Et. Lec.p' hebdam.

OT aialia ibant r reuertebãtur in similitudinem fulguris chozuscãtis. Cũq aspicerẽ aialia: apparuit rota vna sup terrã iuxta ea quatuoz hñs facies. Et aspectus rotaz r opus eaz quasi visio maris: r vna similitudo ipsaz quatuoz. Et aspect9 earuz et opera qnasi si sit rota in medio rote. Per quattuoz: ptes earum cũtes ibãt et nõ reuertebãtur cũ ambularẽt. Statura quoq; erat rotis: et altitudo et hozribilis aspectus et totũ coz p9 plenũ oculis i circuitu ipsoz quatuoz. Dñica

OTinq; ambu- .ij. L.j. larent animalia ambulabant pariter et rote iuxta ea Et cum eleuarentur aialia de terra: eleuabãtur simul r rote Quocuuq; ibat spiritus: illuc cũte spiritu r rote pariter eleuabãtur sequentes cum. Spiritus eñ vite erat i rotis. Cũ euntibus ibant: r cũ stantib9 stabant. Et cum eleuatis a terra pariter eleuabantur: r rote sequentes ea. q: spũs vite erat in rotis. Lectio.ij.

Et similitudo super capita animalium firmamenti quasi aspectus cristalli hozribilis r extenti super capita eoz de super. Sub firmamento autẽ pene coz recte alterius ad alterum. Unumquodq; duab9 alis velabat coz pus suum: et alterz similiter velabat. L.ij Et audiebã sonũ alaz q̃si sonũ aquaz multaruz quasi a sonum sublimis dei. Cum ambularẽt q̃si son9 erat mul-

titudinis vt sonus castrorum. Cumq; starēt demittebantur pēne eorum. Nā cū fieret vox super firmamētū qđ erat super caput eorum stabant & submittebāt alas suas. Lectio iij.

Et sup firmamētum qđ erat imminens capiti eorum q̄si aspectus lapidis sapphyri similitudo throni. Et super similitudinem throni similitudo q̄si aspectus hominis desup. Et vidi q̄si speciem electri velut aspectū ignis intrinsecus eum p circuitū a lūbis

Et a lūbis Lectio. vj. eius desup. eius vsq; deorsum vidi quasi speciem ignis splendētis in circuitu velut aspectū arcus cū fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splēdoris per circuitum. Iste visio similitudinis gloriē dñi. Et vidi & cecidi in faciem meam: & audiui vocem loquentis mihi. Et dixit ad me. Fili hominis sta super pedes tuos & loquar ad te. Et locutus est ad me: & dixit mihi. Fili hominis mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserūt a me. Lectio. vij. hebdam.

Patres eorum prevaricati sunt pactū meū vsq; ad diem hanc: & filij dura facie & indomabili corde sūt ad quos ego mitto te: & dices ad eos. Hec dicit dñs deus. Si forte vltra audiant: & si forte quescant qm̄ domus exasperans est: & scient q; prophēta fuerit in medio eorum. Tu ergo fili hominis ne timeas eos neq; metuas: qm̄ incredulus & subuersores sūt tecū: & cū scorpionibus tu habitas. Tu ergo fili hominis audi oēs sermones quos ego loquor ad te: & noli esse exasperans sicut domus exasperatrix illa.

Dñica. ij. Lectio. j.

Aperi os tuū & comede quecūq; inuenis. Comede volumē istud & vade & loquere ad filios israel. Et aperui os meū: & cibauit me volumine illo. Lectio. ij.

Et dixit ad me: fili hominis venter tuus comedet: & viscera cōplebūtur volumine isto qđ ego do tibi. Et comedi volumen illud: & factum est in ore meo tanq; mel dulce. Lectio. iij.

Et dixit aūt dñs ad me. Fili hominis vade ad domū israel: & loqris verba mea ad eos. Non enim ad populum profundi sermonis & ignote ligue tu mitteris ad

domum isr̃l: quoz nó possis audire sermones. Lectio.v. Et si ad illos mittereris: ipi audirent te. Domus aũt isr̃l nolunt audire te: q; nolunt audire me. Omis qppe domus isr̃l attrita fronte é. & dura corde. Ecce dedi faciẽ tuã valẽtiozẽ faciebꝰ coz: & frontẽ tuã duriozẽ frõtibꝰ eorum Ut adamãtẽ & vt silicẽ dedi faciẽ tuam. Ne timeas eos neq; metuas a facie eoz: q; domꝰ exasperans é. Et dixit dñs ad me. Fili hois oẽs sermones meos quos loquor ad te assume i corde tuo & auribꝰ tuis audi. Lect.p hebd.

OT vade ingredere ad trãsmigratiõez ad filios ppli mei: & loqris ad eos & dices eis. Hec dicit dñs deꝰ. Si forte audiãt & quescant & assumpsit me spũs: & audiui post me vocẽ cõmotionis magne: benedicta gla dñi de loco suo: & vocẽ alaz alarum sibi inuicẽ alteram ad alteram: audiui & vocẽ rotaz sequẽtiũ ad alia: & vocẽ cõmotiõis magne. Spũs eq; leuauit me & assumpsit me: & abij amarꝰ in indignatione spũs mei. Manꝰ enim dñi erat mecũ cõfortans me. Et veni ad transmigrationẽ & ad cetum nouaz frugũ ad eos qui habitabãt iuxta stagnũ chobar. Tu aũt. Dñica.iiij.Lect.j.

OT sedi vbi illi sedebãt: & mansi ibi septẽ diebus merẽs in medio eoz. Cũ ãt pterãssent septẽ dies: factus est verbũ dñi ad me dicens. Fili hois speculatorẽ dedi te domui isr̃l: & audies de ore meo verbũ: & ãnũciabis eis ex me. Si dicente me ad impiũ. Lect.ij. morte morieris & nõ annũciaueris ei: neq; locutus fueris vt auertat a via sua impia & vivat: ipe impꝰ in iniqtate sua morietur: sanguinẽ aũt eiꝰ de manu tua requiram. Si aũt tu annũciaueris impio: & ille nõ fuerit cõuersus ab impietate sua: ipe quidẽ in iniqtate sua morietur tu aũt aiaz tuã liberasti. Sz si cõuersus iustꝰ a iustitia sua fuerit: & fecerit iniquitatẽ ponã offiPse Lect.iij. culũ coram eo. morietur, q; nõ annũciasti ei. In pcato suo morietur: nõ erũt in memoria iustitie eiꝰ q̃s fecit. Sanguinẽ vo eiꝰ de manu tua requiram. Si aũt tu ãnũciaueris iusto vt non peccet iustꝰ & ille nõ peccauerit viuẽs viuet q; annũciasti ei: et tu aiaz tuã liberasti. Lect.v.

¶ t sctē sup me manꝰ dñi: et dixit ad me Ingredere et includere in medio domꝰ tue. Et tu fili hois ecce data sunt sup te vincula t ligabūt te in eis: t non egredieris i me

¶ t lingua Le.vi. dio cor tua adherere faciam palato tuo: t eris mutus: nec quasi vir obiurgās: qz domus exasperās ē. Cū aūt locutꝰ fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hec dicit dñs deus. Qui audit audiat: t q qescit qescat: qz domꝰ exasperās ē.

¶ T tu fili Le.p.hebdaz hois. Sume tibi lateres t pones eū coram te: t describes in eo ciuitatē hierlm. Et ordinabis aduersus eam obsidionē: t edificabis munitiōes. Et cōportabis aggerem: t dabis cōtra eā castra t pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginem ferream t pōes eā in murū ferreū inter te t inter ciuitatē. Et obfirmabis faciē tuā ad eā: et erit i obsidionez t circūdabis eā. Signū ē domui isrl. Et tu dormies sup latus tuū sinistrū: et pōes iniqtatē domꝰ isrl sup eo nūero dierū qbꝰ dormies sup illis t assumes iniqtates

¶ Dñica.v.Le.i.cor Ego aūt tradidi tibi annos iniqtatis eoꝝ nūero dierū trecētos t nonagīta dies: t portabis iniqtatē domꝰ isrl. Et cū cōpleueris hec: dormies sup latꝰ tuū dextrū scdo et assumes iniqtatē domꝰ iude q draginta diebꝰ. Tu. Lec.q. ¶ t tu sume tibi frumentū et ordeū et fabā et lētem: t milium t vicia: et mittes ea i vas vnū t facies ib i pānes nūero dierū qbꝰ dormies sup latus tuū trecētis nonaginta diebꝰ comedes illud. Tu. Lec.iij. ¶ ibus aūt tuꝰ quo vesteris erit i pōdere viginti stateres i die. Ad tpe vsqz ad tps comedes illud. Et aquā in mēsura bibes sextā ptē hyn: a tēpore vsqz ad tps bibes illud: t q/ si subcinericū ordeaceū cō/

¶ t scūs Le.iij. medes illud. est sermo dñi ad me dicens. Fili hois pone faciē tuaz ad mōtes isrl t pphetab ad eos et dices. Montes isrl audite verbū dñi dei. Hec dicit dñs montibꝰ et collibꝰ et val

¶ ce ego indu Le.v.libꝰ cā sup vos gladiū: t dispdā excelsa vra: et demoliar aras vras t cōfringēt simulachra

vra: t delicia interfectos ve
stros añ idola vra. Lect. vj.
Et dabo cadauera filiorum
isrl añ faciem simulachrorum
vroz: et dispdā ossa vra añ aras
vras in oib⁹ habitationib⁹
vris. Urbes xerte erunt: et
excelsa xmolient et dissipa-
būt. Et interibūt are vre et cō
fringent. t cessabūt idola vra:
t conterentur delubra vra
et xlebūt opa vra. Lect per

ET cadet iterfe hebdas.
ecus in medio vestri: t
scietis qz ego dñs. Et reliquā
in vobis eos q fugerint gla-
diū in gētib⁹ cū dispsero vos
in terra: et recordabūt mei li
berati vri in gētib⁹ ad ās ca
ptiui ducti sūt: qz cōtriui cor
eoz fornicās t recedēs a me:
et oculos eoz fornicātes post
idola sua. Et fcūs ē sermo dñ
mini ad me dicens. Et tu fili
hois: hec dicit dñs xp⁹ terre
isrl. Finis venit: vēit finis su
per qtuor plagas terre. Nūc
finis sup te: t emittā furorem
meū: t iudicabo te iuxta vias
tuas: t ponā cōtra te oēs ab-
hoiationes tuas. Tu. Inci
piunt exposiōes euāgelioz
dñicaliū cū oīonibus añis: a
dñica.j.p⁹ trinita. vsq ad ad
ventū dñi. Dñica.j.p⁹ se
stum scē trinitatis. Oratio-

DEus in te sperātiū fortis
tudo adesto ppicius i
uocationib⁹ nris: et qz sine te
nihil pōt mortalis infirmitas
psta auxiliū gre tue: vt in exe
quēdis mādatis tuis: t volū
tate tibi t actiōe placeamus.
Per dñm nrm. Sedz lucam.

IN illo tpe. Dixit iesus di-
scipulis suis parabolā hanc hō q
dā erat diues t inducebatur
purpura t bysso: t epulabat
quotidie splēdide. Et erat
qdā mendic⁹ nomine lazar⁹: qui
iacebat ad ianuā ei⁹ vlceri-
bus plen⁹. Et rel. Omel. bti greg.

NOnnulli putant pcepta
exteris testamēti distric
tiora eē q̄z noui. Sz hi nimi
rū improuida ꝓsideratiōe fal-
lunt. In illo ei nō tenacitas sz
rapia mulctat. Ibi res iniuste
sublata restitutiōe qdruplici
punit. Hic aūt diues iste non
abstulisse aliena reprehendit:
sz ppria nō tribuisse. Nec di qz
vi quē piā oppsit. sz qz in ac
ptis reb⁹ se extulit. Lec. viij.

HInc ergo sūmope colligen
dū ē qua pēa mulctādus sit q
aliēa diripit si iferni dānatiōe
pcutit q ppria nō largit. Neo

itaq; secuꝝ se estimet dicens. Ecce aliena nō rapio: sꝫ pces sis licite reb⁹ vtor. Q: diues iste nō iccirco punit⁹ ē: q: alienā nō abstulit: sꝫ q: acceptis reb⁹ semetipm male dereliqt Hoc ꝙꝫ fuit qđ būc iferno tradidit: q: in sua felicitate timidus nō fuit: q: pcepta dona ad vsū arrogātie inflexit: q: pctā sua redimere cet cum sibi aplūdaret pciū noluit. Tu ät ūt nōnulli q cultū subtiliū pciosarūq; vestiū nō putāt esse pctm̃. Qđ si videlicet pctm̃ nō cēt: nequaq; sermo dei tā vigilāter exp̃meret q diues q torquet apud inferos: bysso atq; purpura ldutus fuisset. Nēo qppe vestimēta pciosa nisi ad inanē gloriā q̄rit: videlicet vt honorabilio: ceteris cē videat. Naꝫ q: p sola inani glia vestimentū pciosius q̄rit: resipa testat q nēo vult ibi pciosis vestib⁹ indui: vbi ab alijs non possit videri. Quā culpā possumus meli⁹ ēt ex aduerso colligere q: si abiectio vilis vestimēti: virt⁹ nō cēt: euāgelista vigilāter: dx io ine nō diceret: erat indut⁹ pilis camelo. ꝛ. Pater abzaham miserere mei: ꝛ mitte lāzaꝝ vt intingat extremū digiti sui i aquā vt refrigeret liguā meā. ps. Bñdict⁹ Ad vt. añ Fili recordare: q: recepisti bona in vita tua ꝛ lazarus sil̄r mala. ps Magn.

Sancti Dñica. ꝛ. Oño tui nos dñe timoꝛem piter ꝛ amoꝛē fac nos hēre p petuū: q: nūq; tua gubernatiōe destituis: qs i soliditate tue dilectionis instituis. Per.

In illo ipe Scōz lucaꝝ diritie. dis. sui pabolam hāc. Hō qdam fecit cenā magnā ꝛ vocauit multos. Et misit seruū suū hoza cene dicere inuitatis vt venirēt: q: iā parata sūt oia Et rel. Omel. bēat: gregō. pape. Lect. vū.

Q Uis iste hō ē: nisi ille de quo p pphetā dī. Et hō est ꝛ qs cognouit eū. Qui fecit cenā magnā: q: satietatē nobis interne dulcedinis p̃parauit Qui vocat multos. sꝫ pauci veniūt: q: nōnūq; ipi q ei p fidē subiecti sūt: eterno ei⁹ cōuiuio male viuēdo ꝓtradicūt Misit ät seruū suū hoza cene dicere inuitatis vt venirent Quid hoza cene: nisi finis ē mūdi. In quo nimiꝝ nos sum⁹ sicut iā dudū paul⁹ testat

dicēs. Nos sum⁹ in quos fines seculoꝝ deuenerūt. Tu. Si ḡ iā hora cene ē L. vtq; cū vocamur: tāto mag⁹ debem⁹ excusari a quiuio dei q̄to ꝓpinq̄sse iā cernim⁹ finē seculi. Quo enī pēsam⁹ q̄ nihil ē q̄ restat: eo debem⁹ ptimescere: ne tps gre q̄ ꝑsto ē pereat. Iccirco aūt hoc cōuiuiū dei: nō p̄ādiū sz cēa vocatur q̄ post p̄ādiū cēa restat: post cenā vo quiuiū nullum restat Et q̄ eternū dei cōuiuiū nobis i extremo parabit: rectū fuit vt hoc nō p̄ādiū: sed cēa vocaret Tu. Lectio. ij.

Sed qs p hūc seruū q̄ a pre familias ad inuitādū mittitur niſi ꝓdicatoꝝ ordo signatur. De quo videlz ordine q̄ quis adhuc indigni etiſtim⁹ q̄ quis peccatoꝝ pōderib⁹ grauamur: t nos tñ in iſtis dieb⁹ sum⁹ Et cum de edificatiōe vra aliquid vobis loquor: hoc ē q̄ ago. Seruus enim sum sūmi p̄ſſamilias cū vos admōeo ad contemptum seculi inuitare vos venio ad cōuiuiū dei. Nēo me ꝓpter me hoc in loco respiciat. Et si ad inuitādū nequaq̄ dignus appareo. sed tñ sunt delitie quas ꝓmitto. ſi dō quidā fecit cenā magnā t vocauit multos t misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt q̄ oia parata sunt alia. ꝑs. Bñs. Adhe. ad. Exi cito i plateas t vicos ciuitatis t paupes ac debiles cecos t claudos spelle intrare vt impleat̄ dom⁹ mea alia. ꝑs. Mgt. Dñe

Oratione. ca. iij. Ofo.

Oratione nostrā q̄s dne benigne exaudi: t qbus supplicādi pietas affectū: tribue desideriis nr̄is auxiliū. Per. Sc̄m lucā

In illo tpe. Accesserūt ad iesum publicani t peccatores vt audirēt illū Et rel. Omelia

Audiistis in lectione euāgelica fratres mei: quia peccatores t publicani accesserunt ad redēptoꝛē nostrū: t nō solū ad loquendū sed etiā ad cōuescendū recepti sunt. Qs videtes pharisei dedignati sunt Et q̄ re colligite q̄ iusticia cōpassionē habz falsa iusticia dedignationē: q̄uis t iusti solent recte peccatoꝛib⁹ indignari. Sed aliud est q̄s agitur typo supbie: aliud quod agitur zelo disciplīne. Dedignantur etenim sed nō dedignātes. Despiciunt sed nō despicientes.

psecutiõem cõmouẽt ſz amá
tes.q: ꝛ ſi ſoꝛtis increpatiões
exaggerãt p diſciplinã: tñ in/
tus dulcedinẽz p charitatem

Aꝛ cõtra Lc.viij. fuãt
hi q. de falſa iuſticia ſu/
perbire ſolẽt: ceteꝛos q̃ ſqz ꝛ
ſpiciũt: nulla in firmãtb⁹ mi
ſericoꝛdia condeſcendũt ꝛ q̃
petõꝛes ſe eẽ nõ ꝛedũt: eo ꝛ
teꝛi⁹ petõꝛes fiũt. De quoꝝ p
fecto numeꝛo phariſei eꝛꝛite
ãt: q diiudicãtes dñz: q⁹ pec
catoꝛes ſuſcipeꝛ: aꝛẽti coꝛde
ipm fontẽ mĩe ꝛep̃hendebãt
ſed q: egꝛi eꝛãt: ita vt egꝛos
ſe eẽ neſciꝛẽt quanꝛ⁹ qz eꝛãt
cognoſceꝛẽt: celeſtis eꝝ medi
cus blãdis fomentis curat:
Benignum paradigma obij
cit ꝛ in eoꝝ coꝛdib⁹ vulneꝛis
tumoꝛẽ p̃mit. Dic nob̃. Quis
ex vobis hõ q hz cẽtũ oues:
ꝛ ſi pdiderit vnã ex illis nõne
dimittit nonaginta nouẽ i de
ſerto ꝛ vadit ad illã q̃ pierat
donec inueniat illã. Tũ aũt.

Oꝛcemiꝛa diſpẽ Lir.
ſatiõe pietatis ſiſtrudi/
nẽ veritaꝛ dedit: quã ꝛ i ſemet
ipſo hõ recognoſceꝛet: et tñ
hec ſp̃aliter ad ip̃m auctoꝛez
oĩum ptineꝛet. Quia eni cen
tenaꝛi⁹ numeꝛ⁹ ẽ pfect⁹: ipe
centũ oues habuit cũ ãgelo
ſubam et hoim ꝛeꝛauit. Sed
vna ouis tãc peꝛiit: qñ pecã/
do hõ paſcua vite deꝛeliquit.
Dimiſit aũt nonaginta nouẽ
in deſerto: q: illos ſũmos an
geloꝝ choꝛos ꝛeliqt in celo.
Cur aũt celũ deſertũ vocatuꝛ
niſi qz deſertũ dr deꝛelictum.
Tãc aũt celũ hõ deſeꝛuit cuz
peccauit. ama. Quis ex vobis
hõ q hz cẽtũ oues et pdide/
ꝛit vnam ex illis nõne dimit
tit nonaginta nouẽ in deſerto
ꝛ vadit ad illã que pieꝛat do
nec inueniat illã. ala. Bñ/
ctus. Aug. ſer. ann. Que mu/
lieꝛ hñs dragmas decẽ ꝛ ſi p
ꝛ diderit vnã ex illis nõne accẽ
dit lucernã et euerꝛit domuz
ꝛ quꝛit diligẽter donec iue/
niat. pe. Mag. ¶ Dñica.iiij.

Pꝛotector in te ſpe Dio.
ꝛãtiuz de⁹ ſine q̃ inhabiẽ
validũ nihil ſanctã multiplica ſu
per nos miaz tuã vt te rectoꝛe
te duce ſic tranſeam⁹ p bõa tpa
lia vt nõ amittam⁹ eterna. p.

In illo tpe: Secũm luc̃.
D.J.d. ſuis. Eſtote mi/
ſericoꝛdes ſicut ꝛ pr̃ veꝛ mi/
ſericoꝛs eſt. Et re. Sermo ex
come. bede. p̃ſb.

Mſericoꝛs ẽ dñs ſuper

ingratos ⁊ malos vt multiplicet scilicet sua mia qua etiã iumenta seruat tpalia bõa largiendo vel ad ecclesiã võsingulari gra qua electos solum gllificat inspirando. Sz siue hoc siue illud siue vtrũqz intelligas: magna ẽ bonitate sit que nobis imitãda apponunt si filij ẽ volumus. Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini. Duo aũt sũt in qb⁹ temerariũ iudiciũ cauere debemus Luz incertũ ẽ quo aio qcqd fiũ sit: vel cũ incertũ ẽ qualis futur⁹ sit q nũc vel bon⁹ vel malus apparet. ec. viij.

NOlite ꝯdẽnare ⁊ nõ cõdẽnabimini. Hoc loco nobis nihil aliud ꝓcipi existio: nisi vt ea fcã que dubiũ ẽ quo aio fiant in meliorẽ ptẽ intẽrpretemur. Qs enĩ scriptũ est: ex fructib⁹ eoz cognoscetis eos ⁊ manifestis dcõ ẽ que non pñt bono aio fieri sicut sunt stupra ⁊ blasphemie vel furta vel ebrietates ⁊ si qua sunt talia ⁊ quib⁹ iudicare nobis pmittit. Dimitte ⁊ dimittemini. Date ⁊ dabitur vobis. Dimittere nos iniurtã: dare bñficia iubet: vt nobis pctã dimittant: ⁊ vita ẽtur eterna. Qua sñia breuisz eximia: cũcta que latissime ⁊ cõuersando cum inimicis mãdauerat cõprehẽdendo cõcludit. Tu

OFfuram .Lc.vi aũt bonã ⁊ cõfertã ⁊ cogitatã ⁊ supefluent⁹ dabũt in sinũ vr̃m. Huic sñie ẽ qs alibi dicitur vt ⁊ ipi recipiãt vos in eterna tabernacula. Nõ enim paupes ipi sz xp̃s bis mercedẽ q elemosynã fecere: redditurus ẽ. Quã tñ in sinũ dare dicũt q: pmerẽdi illis occasionẽ ẽdere: cũ vel egẽtes misere vel improbe seviẽtes fortiores sunt ⁊ tolerati patiẽtia ⁊ bñficio sustẽtati ⁊ ad ipam aliquoties fidẽ vulci gra pvocati. Eadẽ quippe mensura qua mẽsi fueritis remetietur vobis. Põt hoc nõ soluz de elemosyna sed de oib⁹ ꝯmente: mgnu: lingua: gerim⁹ accipi. Ẽ Estote ergo miseri cordes sicut ⁊ pater vr̃i miseri cors ẽ vic dñs. ps. Bñdictus Ad vesp. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini i quo enĩ iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. ps. Magt.

OAno Dñica.v. Oro bis dñe ꝯs: vt ⁊ mundi cursus pacifice nobis tuo

ordine dirigat ꝛ ecclesia tua
tranquilla ꝛuotiõe leteꝛ. Per.

In illo tpe cũ Secundã
turba irrueret ad iesuꝫ vt
audiret verbũ dei: ꝛ ipe stabat
sec⁹ stagnũ genesareth. Et reꝛ.
Sermo et comẽ. in de. pas-

Stagnũ siue mare pñs
selmi designat dñs ꝛro
secus mare stat postꝫ vite la
bẽtis mortali: atẽ deuincẽs in
ea q̃ passus est carne stabilita
tẽ ppetue quietis adut. Tur
barũ ꝓuenit⁹ adeũ gẽtiũ i fide
cõcurrentiũ typ⁹ est. Et vidit
duas naues stãtes sec⁹ stagnũ
Due naues sec⁹ stagnũ posite
circũcisionẽ ꝛ ꝓputiũ figurãt
Quas bñ dñs vidisse pbibet
qꝛ in vtroꝫ pplo nouit dñs
q̃ sunt eiusdẽ: eozũq; coꝛ a fluc
tibus scti huius ad future vite
tranquillitatẽ q̃si ad soliditatez
litoꝛis vidẽdo hoc est miseri
coꝛdie visitãdo ꝓuehit. L. viii

Piscatoꝛes aũt descẽde
rãt ꝛ lauabãt rhetia sua
Piscatores sunt ecclesie doc
tores: qui nos rhete fidei cõpꝛe
hẽsos: ꝛ de pfundo ad lumẽ
elatos q̃si pisces litoꝛi: sic ter
re viuẽtiũ aduehũt Quasi enĩ
quedã rhetia piscatiũ sunt cõ
plete ꝓdicantiũ dictiões: que
eos q̃s ceperint i fide nõ amit
tãt: vnde ꝛ rhetia q̃si retinẽtia
sunt uocata. Sꝫ hec rhetia mõ
relaranti capturã mõ lota pli
cant: qꝛ nõ oẽ tpus est abile doc
trine sꝫ nũc exercẽda lingua
doctoꝛis nũ suimet cura gerẽ

Ascendẽs aũt in L. ii.
vnã naué q̃ erat simonis
rogauit eũ a tra reducere pu
sillũ: ꝛ sedẽs docebat de naui
cula turbas. Nauis simõis est
ecclia ꝓmitiua de qua docebat
turbas: qꝛ de auctoꝛitate eccle
sie vsq; hodie gẽtes ad celoꝛũ
regna inuitat. Ut cessauit aũt lo
qui: dixit ad simonẽ. Duc i al
tũ ꝛ laxate rhetia vꝛa i capturã
Qꝫ ꝓmo rogauit simonẽ na
uẽ a terra reducere pusillũ: si
gnificat vel tẽperate ꝛtenduꝫ
verbo ad turbas: vt nec terre
na eis ꝓcipiant: nec sic a terre
nis in pfunda sacꝛoꝛ recedat
vt ea pẽnit⁹ nõ intelligãt vel pri
us in primis regiõib⁹ gentiũ
ꝓdicandũ. Ut qꝫ dixit itẽ pe
tro: duc in altũ ꝛ laxate rhetia
vꝛa in capturã: ad remotioꝛes
gẽtes quibus postea ꝓdicatũ est
ptineat. an. Ascẽdẽs iesus in
naué ꝛ sedẽs docebat turbas
alla. ps. Bñdict⁹. Ad vel. an.
Preceptoꝛ pro tã noctẽ labꝛã

tēs nihil cepim⁹ in verbo aūt tuo laxado thete. ps. Magt.

Dominica. vi. Oratio.

DEus q diligētib⁹ te bona inuisibilia ꝑparasti: infunde cordib⁹ nr̄is tui amoris affectū: vt te l oibus ⁊ sup oia diligētes: promissiones tuas que oē ⁊sideriū superāt cōsequamur. Per. Scōm matheū

IN illo tpe: Dixit ic. dis. suis parabolā hāc. Amē dico vob q: nisi abūdauerit iustitia vra plus⁹ scribarū ⁊ phariseorū nō introibit⁹ in regnū celoꝝ. Et rel

Ome excerpta de diuersis tractatibus.

IUstitia phariseoꝝ est vt nō occidāt. Iustitia coꝝ q intraturi sunt i regnū celi est vt nō irascant. Minimū ergo est nō occidere ⁊ q illud soluerit minim⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Qui aūt illud ꝑpleuerit vt nō occidat: nō cōtinuo magn⁹ erit ⁊ apt⁹ regno celoꝝ: sed thi ascēdit in aliquē gradū. Perficiet aūt si nec irascit. Qđ si pfecerit multo remotior erit ab homicidio Quapropter qui iubet vt nō irascamur: non soluit legē vt nō occidam⁹ sed implet potiꝰ vt ⁊ fortis dū nō occidim⁹ ⁊ intus dū nō occidimur innocētiam custodiam⁹

Lectio. viii.

AUdistis q: dictū est antiqs. Nō occides. Qui aūt occiderit: reus erit iudicio. In lege enī iudicabat vt q alīū occidebat: ⁊ ipe occideret. Ego aūt dico vobis: id est ego nouus hō vobis nouis noua loquor. Quia enī ois q irascit fratri suo: reus erit iudicio Tradendū est ēgrū interīt iter iustitiā phariseoꝝ ⁊ xp̄ianoꝝ q introducit i regnū celoꝝ. Ibi enim occisio reū facit iudicio. Hic aūt ira reū facit nihilominus iudicio Qui aūt dixerit fratri suo racha: reus erit cōcilio Racha enī grece: hebraice dicenos id est inanis ⁊ vacuꝰ quē possum⁹ vulgata iniuria abstrahere cerebro nūcupare. Si ergo ociosos frāos reddituri sum⁹ rationē q̄ tomagis ⁊ ptumeliā.

SIgnāter addit qui dixerit fratri suo racha. Frater enī noster nullus est: nisi q eundē nobiscū habz patrē. Cū ergo silr credat i deum ⁊ xp̄m dei nouerit sapientiā: qua rōne stultucie elogio dēnotari pōt Quid inferi aūt inter reū iudicio ⁊ reū cōcilio ⁊ reū gehēne ignis? Nam hic postremū grauissimū sonat ⁊

admonet gradus quos ſcā/ctoꝝ a leuioꝝ ad grauioꝝ tonec ad gehēnā ignis veniret Et iō ſi leuius eſt reū eſſe iudicio ꝗ reū eſſe cōcilio Jtē ſi leuius eſt reū eſſe cōcilio ꝗ reū eē gehēne ignis: oportet vt leuius eſſe intelligat traſci fratri ꝗ dicere racha: et rurſus leuius eē dicere racha ꝗ dicere ſtulte. Nō eni reat⁹ ipe haberet gradus niſi gradati etiā petā cōmemorarent. añ Audiſtis q: dictū eſt antiqs nō occides q aūt occiderit reus erit iudicio ꝗs Bñdic. Ad vel. añ Si offers munꝰ tuū ad altare et recordat⁹ fueris q: frater tuꝰ habet aliqd aduerſuꝫ te relinq ibi munus tuū añ altare ⁊ vade pus reccōciliari fratri tuo et tūc veniēs offeres munus tuū alla. p̄a.

Dñica.vū.

OEus virtutū cuiꝰ eſt totū qđ eſt optimū inſere pectoribꝰ nr̄is amorē tui noīs ⁊ p̄ſta i nobis religiōis augmētū: vt q̄ ſunt bona nutrias ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. p. Scām mar cū.

In illo tpe. Cū multa turba eēt cū ieſu nec haberēt qđ māducarēt: vocatis diſcipulis ait illis. Miſereor ſup turbā: q: ecce iā triduo ſuſtinet me nec hūt qđ māducēt. Et rel. Ser. ex cōmē. ve bē. p̄ſ.

In hac lectiōe cōſideranda eſt i vno eodēq redēptore nr̄o diſtincta opatio diuinitatis ⁊ hūanitatis: atq error eutices q vnā tñ in xp̄o opationē dogmatizare p̄ſumit: procul a xp̄ianis finibus expellendus. Quis eni nō videat hoc qđ ſup turbā miſeret dñs: ne vel inedie vel vie longioris labore deficiat affectū eē ⁊ cōpaſſionē hūane fragilitatis. Qđ vero de ſeptē panibus ⁊ piſciculis paucis quatuoꝝ milia hominū ſatiauit: diuine opus eē virtutis xp̄ſtice aūt hoc miraculo ꝛ̄ignat q: vīa p̄ſtis ſcīa aliter icolumes trāſire neq⁹ niſi nos gr̄a redēptoris nr̄i alimēto ſui verbi reficiat. L. viij.

Hoc vo typice inter hāc refectiōez ⁊ illā q̄nq panū ac duoꝝ piſciū diſtat: qđ ibi lr̄a veteris teſtamēti ſpūali gr̄a plena eē ſignata eſt. Hic aūt nouiveritas ac gr̄a teſtamēti fidelibus miniſtrāda mōſtrata. Sane vtraq refectio i mōte celebrata eſt: vt alioꝝ euangeliſtarū narratio ꝛ̄eclarat: q: vtriuſq ſcriptura teſtamēti re

ete intellecta altitudinē nobis celestiū ꝓceptoꝝ mādat ⁊ ꝑmi ozum. Utraq; altitudinē xp̄i q ē mōs dom⁹ dñi in vertice montiū ꝓsona voce ꝓdicat. Qui eni edificatꝰ sup se ciui tatē domū dñi idest ecclām in alta b noꝝ extollit operū ⁊ cūctis manifestā gentibus exhibet: ipe hāc ab infimis ō lectationib⁹ abstractā pāce celi reficit atq; ad appetitū superne suauitatis dato pigno re cibi spūalis accēdit. L.ij.

MIsereoꝝ inquit sup turbā q: iam triduo sustinent me nec habēt qđ māducēt. Et si dimisero eos ieiunos in domū suā deficient in via. Quare triduo turba dominū sustinuerit: matthe⁹ exponit plenius q ait. Et ascēdēs i mōtem sedebat ibi. Et accesserūt turbe multe habentes secum multos cecos claudos: debiles ⁊ alios multos: ⁊ ꝓiecerunt eos añ pedes eius ⁊ curauit eos. Turba ergo dñm sanatione infirmoꝝ suoꝝ triduo sustinet: cū electiquiq; fide sce trinitatis lucidi domino ꝓ suis suoꝝq; petis aie videlicet languoribus per seueranti instātia supplicāt. añ. MIsereoꝝ sup turbā quia ecce iam triduo sustinēt me nec habent qđ māducēt: ⁊ si dimisero eos ieiunos deficiēt i via alia. ℟. Bñdict⁹. Ad vespe. añ. Et accipiens iesus septē panes gias agēs fregit ⁊ dedit discīplis suis vt ponerent ⁊ apposuerūt turbe aleluia. ℣. Magt. Domini

DEus cui⁹ ca.viij. Oño. Oppidētia in sui dispositione nō fallitur te supplices exoram⁹ vt noxia cūcta submoueas ⁊ oia nobis ꝓfutura cōcedas. Per. Scōm mat.

IN illo tpe Dixit ie. dis. s. Attēdite a falsis ꝓphetis q veniūt ad vos in vestimentis ouiū: intrinsecꝰ aūt sūt lupi rapaces. Et tre. Omelia

QUod paulo origenis supius frēs karissimi dñs noster iesus xp̄s spaciosam ⁊ latam viā noiauit: hoc nūc aperti⁹ falsos ꝓphetas oñdit ꝓ quos multi in ꝑditionē abhominabilē abierunt Qui ꝑmo in iudea multi apparuerunt: ⁊ mō ꝑdia totū ipleuerūt mūdū. Sz illi q ꝓrius falsi ꝓphete fuerūt: veritatis mos dñi ꝓphetas vsq; ad mortē ꝓsecuti sunt sicut hie

remiá miches aliosq; multos
Isti aũt nũc falsi ppbete ⁊ fal
si xpiani qui sunt: veraces xpi
anos sine mia psequunt ⁊ op
primũt: aliqñ ii defecta cuá
gladijs sine intermissiõe: aut
suis prauis moribꝰ ⁊ exẽplis
Idcirco oés puenies dñs ad
hortat dicés Attẽdite a falsis

ATtẽdite L.viij. ppbis.
diligẽtiꝰ: obseruate cau
tius vt nõ seducamini vt non
circũueniamini: vt nõ fallam
ni. Attẽdite ergo hoc est cõsi
derate qz nõ sũt oues sed lu
pi in vestimẽto ouium. Quia
nõ sunt religiosi sz irreligiosi
in figura religiositatis Quia
nõ sunt xpiani sed veritate va
cui xpianoꝝ psecutores. Attẽ
dite a falsis ppbetis q veniũt
ad vos in vestimẽtis ouiũ: in
trinsecꝰ aũt sunt lupi rapaces
Ipsos ⁊ btũs apls ad ephesios
loquẽs designabat dicẽs: scio
eni post decessum meũ intro
ibũt in vobis lupi graues lu

LUpi enĩ L.ix. pi rapaces
graues noiant oés infi
deles heret ci q grauiter san
ctã ecclĩam opprimũt ⁊ perse
quunt vel molestare frequen
tãt: q sine mia rapere ⁊ coacer
uare nõ cessãt. Aliqñ pcũie
irruunt aliene: aliqñ in ipsos
dñcos. Multo magis satagũt
aias rape ⁊ secum miserabili
ter deducere. Et vestigiũ oui
um habere dicunt: qꝝ nomẽ
habẽt xpianitatis: vl qz assi
milãt se ministris iustitie: ñ
gurã religiositatis mẽtiẽtes
Per xpianũ itaq; nomẽ mul
tos seducere nituñt dulcibꝰ ser
mõibꝰ multis scãdalũ inserẽ
tes. Isti sunt de qbus aiat apls
Per suos dulces sermones ⁊
blandos seducũt corda inno
centum. Sed ex fructibꝰ eorũ
cognoscetis eos. L.xi. Attẽdite
a falsis ppbetis qui veniũt ad
vos in vestimẽtis ouiũ intrin
secus aũt sunt lupi rapaces a
fructibꝰ aũt eoꝝ cognoscetis
eos. ℣s. Ẽ dictꝰ. Ad vel. ãñ.
Nõ ois qui dicit mihi dñe dñe
nunc intrabit i regnũ celoꝝ sz
qui facit voluntatẽ ptismei qui
in celis est ipe intrabit i regnũ
celoꝝ alla. ℣s. Dñica. ix

LAvgire nobis dñe Do.
cõs sp spiñ cogitãdi que
recta sunt ppitius ⁊ agẽdi: vt
qui sine te esse nõ possumꝰ sm
te viuere valeamꝰ. p. Scõm

IN illo tpe: Dixit ie. Lucã.
dis. suis parabolã hãc ho
mo qdã erat diues q habeba

villicū: ⁊ hic diffamat⁹ est apꝫ
eū quasi dissipasset bona ipsi⁹
⁊ rel. Ome. ve. de. pf.
AD clemētiā nr̄ dñi ⁊ sal
uator nr̄ pertat sub exēplo vil
lici ⁊ debitoꝝ dñi sui: vt si di
mittim⁹ debitoribꝰ nr̄is: dimit
tant ⁊ nobis debita nr̄a Diues
aūtiste q habebat villicū: dñs
ihe ihesus xp̄s: cuius villici id est
dispēsatores: sunt oēs fideles
in scā ecclīa. Exules enī ⁊ pere
grini sum⁹ in hoc mūdo: ⁊ hic
nō habemus hereditatē. Sed
que in p̄senti videmur habe
re: ad dispēsandū nobis com
missa sunt: nō ad possidendū
Noster autē municipatus: vt
ait ꝓphulus: in celis est. L. e. vig.
IN villico ergo isto quē dn̄
min⁹ suus eiciebat ⁊ vil
licatiōe ⁊ laudauit eū quia fu
turā sibi vitā prospexerit: non
oīa debemus ad imitandū su
mere. Nō enim aut dño nr̄o
faciēda est in aliquo fraus vt
de ipa fraude nos elemosynas
posse facere speremus: aut
eos qui nos recipiāt in eterna
tabernacula id est scōs ange
los tanqꝫ debitores esse dñi no
stri fas est intelligi: cū fideles
quiqꝫ sicut dixim⁹ in scā eccle
sia significent in villico. Si er
go laudat a dño villic⁹ q fraū
dē faciebat qđ to ꝑplius placēt
dño do q fm ei⁹ ꝑceptū bona
sua fideliter dispēsant. L. e. m.
QUi ergo intra huius ser
mōis exemplū sedulo red
ende villicationis id est vlti
mū tēporis sui diē ⁊ rationis
reddēde tēpus prouiderit: fa
cile terrenoꝝ oium delectatio
ne simul ⁊ dilectione nudatus
ꝑ lus sibi de amicis cōquiren
dis in futuro qđ de diuitijs in
p̄senti colligendis ꝑpicere
necessariū ducit. qz ablata vil
licatione fodere nō valemus
quia finita hac vita in qua la
borare ꝑ eterna debem⁹ nequa
qđ postea bone cōuersationis
fructum licet inquirere. Sed
illo tunc tēpore mēdicare cō
fusio est: illo scilicet pessimo
genere mendicādi quo illevir
gines fatue quebic pro operi
bus suis mercedē hūane lau
dis percip'iebāt mēdicasse re
ferunt. ⁊ in. Dixit dñs villico
quid hoc audio de te redde ra
tionē villicationis tue alias. s
Bñdic ad vesp. Quid fa
ciā qz dñs me⁹ aufert a me vil
licatōz fodere nō valeo mēdi
are erubesco scio qd faciā vt
cū amor⁹ fuero a villicatōe re

cipiant me ℓ domos suas. ꝑs. Magñ. Dñica.x. Oratio.

PRæte ät aures misericor die tue dñe ꝓcibus ſ up plicãtũ. ⁊ vt petẽtib⁹ ꝺ tẽſide rata cõcedas: fac eos que tibi pl3cita ſunt poſtulare. ꝑ. Sm

IN illo tp3. Cũ appꝛopinq3 aſſet ieſus hĩrlm videns ciuitatem flenit ſuper illã dicẽs: q3 ſi cognouiſſes ⁊ tu. ⁊ rel. Omel. bñ gr̃eg. pape

QUod flẽte dño illa hie roſolymozum ſubuerſio deſcribat: que a veſpaſiano ⁊ tyto romanis ꝓncipib⁹ facta ẽ: null⁹ q hyſtoriã euerſionis eiuſdẽ leꝝit ignozat Romani enim ꝓncipes dñũ ciantur cũ dr̃. Q3 venıẽt dies in te. ⁊ circũꝺabũt te inimici tui vallo: ⁊ circũꝺabũt te ⁊ co angu ſtabũt te vndiq3: ⁊ ad terrã ꝓſternẽt te: ⁊ filios tuos qui in te ſunt. Dnor quoꝙ q̃ addit: ⁊ nõ relinquẽt in te lapidẽ ſup lapidẽ ẽt ipa eiuſdẽ ciuitatis trãſmigratio teſtat. Q3 dũ nũcin eo loco cõſtructa ẽ: vbi extra portã crucifixus fuerat dñs: ꝓꝛior illa hierlm vt dr̃ fundit⁹ eſt euer

HIeruſalẽ ex Lc.xix. ſa qua culpa euerſionis ſue pena ſuerit illata ſubiungitur. Eo q̃ non cognoueris tp̃s viſitationis tue. Creator ꝙppe omium p incarnatiõis ſue myſteriũ hãc viſitare dignatus ẽ. Sꝫ illa timoris ⁊ amoris illius recordata nõ ẽ. Sꝫ querẽdũ pr̃ ẽ q̃d ſit q̃ dicit videns ciuitatẽ flenit ſup illã dicẽs. Q3 ſi cognouiſſes ⁊ tu flenit eteni pio redẽptor ruin i pñde ciuitatẽ quã ipa ſibi nõ cognoſcebat cẽ venturã. Cui a flẽte dño recte dr̃ q3 ſi cognouiſſes ⁊ tu: ſubaudi fleres: que mõ: q3 neſcis q̃ imineat: exultas. Vñ ⁊ ſubdit Et quidẽ in hac die tua que ad pacẽ tibi. Cũ eni ſe carnis voluptatib⁹ daret. ⁊ vẽture mala nõ pſpiceret: in die ſua q̃ ad pacẽ ei cẽ poterãt hẽbat

QUr vo pñtia Lc.xi. bona ad pacẽ habũerit mani feſtat cũ dr̃. Nunc autẽ abſcõdita ſũt ab oculis tuis Si eni a cordis ei⁹ oculis ma la que imminebãt abſcondita nõ ẽent: leta in pñtibus proſperis nõ fuiſſet. Cui⁹ mor ẽt pena que de romãis ſicut ꝓdixi ꝓncipib⁹ imminebat adiuncta ẽ. Qua deſcripta q̃d dñs fecerit ſubditur. q3 igreſ

sus templū cepit ēūcere vendentes ⁊ emētes de tēplo: dicens illis. Scriptū est quia domus mea domus oōnis est Vos aūt fecistis illā spelūcā latronū. Qui ēni narrauit mala vētura: ⁊ primus templū ingressus est. ut de illo vēdētes ⁊ emētes ēūceret: pfecto innotuit q; ruina ppli maxime ex culpa sacerdotū fuit. ¶. Luz appropinquaret dñs hierusalem videns ciuitatē flenit super eā et dixit q; si cognouisses ⁊ tu q; veniēt dies in te et circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiq; ⁊ ad terram prosternent te et co qđ nō cognoueris tēpus visitatiōis tue alla. ps. Bñdictus. Ad vesp. Scriptū est ēni q; domus mea domus oōnis est cūctis gētib⁹ vos aūt fecistis illā spelūcā latronū ⁊ erat docens in tēplo ps Magt. ℣ Dñica.xj. Oze

OEus qui omnipotētiaz parcēdo maxime ⁊ miserādo manifestas: multiplica sup nos gratiā tuā: vt ad tua pmissa currētes celestiū bonorū facias esse cōsortes pr w

In illo tpe Sermo lucā. Dixit ihesus ad quosdā q in se cōfidebāt tāq; iusti ⁊ aspnabāt ceteros parabolā istam dicēs. Duo homines ascenderūt in tēplū ut orarēt vn⁹ pharisēus ⁊ alter publicanus. et rel. Sermo ex cōmenta. ve. de

OPtia parabolā dom⁹ qua semp orare ⁊ nō deficere docebat ita cōclusit vt diceret ꝙ nēte iudice difficile in terra fidē reperiendā ne quis sibi forte de superua cua fidei cogitatione vel etiā confessione blandiret: mox altera iūcta parabola: diligēt⁹ adeo fidei nō verba examinanda sed opera Inter que mirū opera maxima regnat humilitas. Publicanus humiliter orās ad illa p̄fate vidue: hoc est ecclesie mēbra p̄tinet: ⁊ quibus dicit. Deus aūt nō faciet vindictā electoꝝ suorū clamantiū ad se Pharisēus aūt merita iactās ad ea de quib⁹ terribilis in cōclusione sententia subdit. Verūtamen filius hominis veniens putas inueniet fidē in terra. Pharisēus stans L. vii. Hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi: quia nō sum sicē ceteri homines raptores iniusti adulteri: velut etiam hic publican⁹. Quatuor sunt

ſpecies q̄bus oīs tumor ar/
rogantiū demōſtrat. Cū bo/
nū aut aſeme ipſis ſe habere
exiſtimāt. aut ſi ſibi datū deſu/
per credūt: p ſuis ſe hoc ac/
cepiſſe meritis putāt: aut cer
te iactāt ſe habere q̄s nō ha/
bent: aut deſpectis ceteris ſin
gulariter videri appetūt habe
re q̄s non habēt. Q ua phari
ſeus iſtetiactātie peſte laborāſ
ſe dēbendit: q̄ideo de tē/
plo abſq; iuſtificatiōe deſcen
dit: q; bonoꝝ operū merita ſi
di q̄ſi ſinḡlariter tribuēs ora/
u publicano ſe p̄tulit. Lect.

Decimas do oium que
poſſideo. Ezechiel ꝓpheta o
ſtenſis ſibi celi aialibus ſcri
bit. Et totū corpus plenū ocu
lis i circuitu ipſoꝝ quatuor
Corpora ḡppe aialium idcir
co plena oculis deſcribuntur
q; ſeōꝝ actio ab omni parte
circūſpecta eſt: bona deūdera
biliter p̄uidēs: mala ſolerter
cauēs. Sed nos ſepe dū alijs
rebus intēdim⁹: fit, vt alia ne/
gligamus. Et vbi negligim⁹
ibi ꝑculdubio oculū nō habe
mus. Nā ecce phariſeus ad
obtinendā abſtinētiā: ad ipe
trandā miſericordiā: ad reſe
rendas deo gr̄as oculuꝝ ha/
buerat: ſed ad humilitatis cu
ſtodiā nō habebat. Et q̄d p/
deſt q̄s cōtra hoſtiū inſidias
pene tota ciuitas caute cuſto/
ditur: ſi vnū ſoꝝanie apertuꝝ
relinq̄tur vñ ab hoſtibus in
tretur. Ad. Duo homines aſce/
derūt in tēplū vt orarēt: vnuꝝ
ꝑ pharisēus ⁊ alter publican⁹:
deſcēdit hic iuſtificatus in do
mum ſuam ab illo alia. Ho.
Benedictus. Ad vel. ch. Stās
a lōge ⁊ publican⁹ nolebat ocu
los ad celū leuare: ſed ꝑcute
bat pectus ſuū dicēs: deus ꝑ
pitius eſto mihi peccatori. Pſ.
Magnificat. ℣. Dñica. xij.

Omnipotēs ſem/ Dō.
piterne deus: q̄ abun/
dantia pietatis tue ⁊ merita
ſupplicū excedis ⁊ vota: effū/
de ſup nos miſericordiā tuā
ut dimittas que cōſcientia me/
ruit: ⁊ adūcias quod oīo nō
p̄ſumit. Per. Scōm marcū.

In illo tpe: Exiēs ieſus ꝑ
finib⁹ tyri venit p ſydo/
nē ad mare galilee inter me/
dios fines decapoleos. Et
rel. Dñe veni. vide pec.

Surdus ille ⁊ mut⁹ quē
mirabiliter curatum a
dño modo cū euāgeliū lege/
retur audiuimus: genus hu/
manū deſignat: in his qui ab

errore diabolice deceptiõis diuina merent gratia liberari. Obsurduit nãq; homo: obaudiendo vite verbo postq; mortifera serpẽtis verba contra dñm tumid⁹ audiuit. Mutus a laude cõditoris effect⁹ est et quo cũ seductore colluquiũ habere ꝑsumpsit. Et merito clausit aures ab audienda inter angelos laude creatoris: quas ad audiẽdã eiusdem creatoris vituperationes sermonib⁹ hostis incautus apuit. Merito clausit os ad ꝓdicandam cum angelis laudẽ creatoris: qs velut ad meliorandũ eiusdẽ opus creatoris: cibi vetiti ꝓuaricatiõe superb⁹ ꝑplcuit. Tu. Luc. viij

AT heu miser geueris hũani defect⁹. Qs̃ i radice vicio suꝫ germinauit: vitiosus mlto dilatari cepit i ꝓpagie ramos: ita vt veniẽte i carne dño exceptis paucis de iudea fidelib⁹: tot⁹ pene mũdus ab agnitiõe et cõfessione vitatis surd⁹ errauet et mut⁹. Sꝫ vbi abũdauit peccatũ: supabũdauit et gra. Venit nãq; dñs ad mare galilee vbi nouerat egrotare quẽ sanare et. Venit sue gre pietatis ad tumẽtia turbida et instabilia gẽnium corda: i qb⁹ nouerat eẽ q ad suã graz ꝓficeret. Et bñ inter medios fines decapoleos ad mare galilee: vbi egrotũ sanaret vẽisse phibet: q; flicto ob phidiã ppio q decalogi mandata accepat: exteras vẽit ad gẽtes: vt siẽ ioãnes aut: filios dei q erãt dispsi congregaret i vnũ

AT adducũt iqt Luc. ij. ei surdũ et mutũ: et deꝓcabant eũ vt ponat ei manũ. Qz ille surdus saluatorẽ agnoscere mut⁹ rogare negbat: adducũt eũ amici et ꝓ ei⁹ salute dño supplicãt. Sic nimiꝫ fic spũali necesse ẽ curatõe gerat vt si qs bũna idustria ad auditũ ꝓfessionẽq; vitatis ꝓducti nõ ꝓt: diui ꝑpietatis offerat aspectib⁹: atq; ad sanãdũ cuꝫ supne man⁹ flagitet auxiliũ. nec tardat celestis misericordia medici. si itẽtio ꝓcãtiũ nõ debilitat nec ꝛficit oño. Dñi. Exiẽs iesus de finib⁹ tyri: venit ꝓ sydonẽ ad mare galilee iter medos fines decapoleos alla. ꝑ. Bñs. Adu. ſan. Bñoia fecit et surdos fecit audire et mutos loq; ꝑ. Mgt. Dñica.xv. Lte

OMps et misericors ⁊c⁹ de cuius munere venit

vt tibi a fidelibus tuis digne
& laudabiliter seruiat. tribue
nob ꝙsvt ad promissiones tuas
sine offensione curram⁹. Per

In illo tpe. Sermo lucas.
Dixit iesus discipulis suis
Bti oculi q videt q vos vide
tis. & rel. Sermo est cõmẽ. vt.
Non oculi sti be. presti.
gazũ neq; pharisco⁹ q
corpus dñi tm videre: sed illi
bti oculi q eius possunt co
gnoscere sacramẽta: de qui
bus di. Et reuelasti ea parvu
lis. Bti oculi paruloꝝ qb⁹
& se & patrẽ filius reuelare di
gnat. Dico aũt vobis q̃ mul
ti prophete & reges voluerũt
videre q̃ vos videtis & nõ vi
derũt: & audire que vos audi
tis & nõ audierũt. Lect. viij.
Abraham vo exultauit
vt videret diem xpi: vi
dit et gauisus est. Esaias quo
q; & micheas & multi alii pro
phete viderũt gloriã dñi: q & ꝓpter ea vidẽtes sunt appella
ti. Sed vi oẽs a lõge aspicien
tes & salutãtes p speculũ in enĩ
gmate viderunt. Apli aũt im
pñtia habentes dñm cõuescẽ
tesq; ei qneq; voluissent inter
rogando discẽtes ne quaq; p
angelos & varias visionum
spẽs opus habebant doceri
Quos vo lucas multos ꝓphe
tas & reges dicit. Matheus
aptius ꝓphetas & nuntios ap
pellat. Iſti sunt reges magni
q tẽtationũ suarũ motibus nõ
ꝓsentiẽdo succũbere sed regẽ
do pẽsse nouerũt. Lect. ix.
Et ecce quidã legisperi
tus surrexit tentans eũ & dicens.
Magister qd faciendo vitã
eternã possidebo? Legisperi
tus q de vita eternã dñm ten
tans interrogat: occasionẽ vt
reor de ipsis domini sermoni
bus sumpsit vbi ait: Gaude
te autem: q nomina vestra
scripta sunt in celis. Sed ipa
sua tẽtatione indicat q̃ vera
sit illa dñi cõfessio q̃ ꝓhi loqui
tur: q abscõdisti hec a sapiẽti
bus & prudẽtibus & reuelasti
ea parvulis. Ait. Nõ quidã de
scẽdit ab hierlm i hiericho & ici
dit i latrones q etiã despoliaue
rũt eũ: & plagis ipositis abie
runt seminuo relicto. ꝓs Be
nedict⁹. Alia lectio. Quis ti
bi videt proximus fuisse illi
qui incidit i latrones? at ille
qui fecit misericordiã i illũ va
de & tu fac sĩl alia. ꝓs Magĩ

Oratio Dñica. xiij. Oratio
Ops sempiterne deus

da nobis fidei spei ⁊ charita/
augmentū: ⁊ vt mereamur as
sequi qđ ꝓmittis fac nos ama
re qđ ꝓcipis. Per. Sc̄m lucā
In illo tpe: dū iret iesus in
hierusalē trāsibat p medi
am samariā ⁊ galileā. Et dum
ingrederet quoddā castellū:
occurrerūt ei decē viri lepr̄osi
et rel. Sermo etcōmē. vt.be.
Lepr̄osi nō absurde intel
ligi pōt: qui sciētiā vere fi
dei nō habētes varias doctri
nas ꝓfitent errorīs. Vi aūt
tā vitiādi sunt eccl̄ie: vt licet
pōt lōgius remoti: magno
clamore interpellent. Unde ⁊
apte subiūgit. Qui steterūt a
lōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes
Iesu ꝑceptor miserere nostri
Et bñ vt saluent: ieiū ꝑcepto
rē noiant. Quia eni in eo vr
bis se errasse significāt: hūc
saluādi hūiliter ꝑceptorē vo
Quum ad co/gni/ L. viij. cant
tionē ꝑceptoris redeūt: mox
ad formā salutis recurrūt Nā
sequit. Quos vt vidit dixit.
Ite ostēdite vos sacerdotib⁹:
et factū est dū irēt mundati sūt.
Nullū dñs eorū quibus hec
corporalia bñficia prestitit in
uenit missūsse ad sacerdotes ni
si lepr̄osos. Quia videlicet sa
cerdotiū iudeor̄ figura erat
futuri sacerdotij regalis: qđ
est in eccl̄ia quo cōsecrant oēs
ptinētes ad corpus xp̄i sum/
mi ⁊ veri ꝓncipis sacerdotū.
Et qsquis vel heretica prāui
tate vel supstitione gētili: vel
iudaica pfidia vl'etiā scismate
fraterno quasi vario colore p
xp̄i grām caruerit: necesse est
vt ad eccl̄iam vniat colorēq;
fidei vērū quē accepit ostēdat
Cetera vero vitia tāq; L. xv.
valitudines ⁊ quasi morbos
aie atq; sensuū p se ipm inte/
rius in cōscia ⁊ intellectu dñs
sanat et corrigit. Unde autē
vnus ex illis vt vidit q: mun/
dat⁹ est: regressus est cū ma/
gna voce magnificās deū. Et
cecidit in faciē ad pedes eius
gratias agens. Ille eni vere
deo gratias agit: q repressis
cogitationib⁹ p̄sumptionis
sue: q in semetipso infirmus
sit humiliter videt: q nihil si
bi virtutis tribuit: q bona q̄
egit de mīa cōditoris cogno/
scit. Mñ. Dū ingrederet ie sus
quoddā castellū occurrerūt ei
decē viri lepr̄osi qui steterūt a
lōge et leuauerūt vocē dicētes
iesu ꝑceptor miserere nobis.
ps. Benedictus. Ad vel. ali.

Nõne decē mūdati sūt: ⁊ nouē vbi sūt nō ē inuēt⁹ q rediret ⁊ daret gl̃iā deo niſi hic alienigena: vade q; fides tua te saluū fecit alla. ℣. Magnifice at

¶ Dominica.xv. Oratio.

OCtroci q̃s dñe ecclīaz tuā ꝓpitiatꝰ ẽe ꝓpetua ⁊ q: ſine te labit hūana mortalitas: tuis semp auxilijs ⁊ abſtrahat a nocitis: ⁊ ad salutaria dirigat. Per dn̄m. ¶ Lectio

IN illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nemo põt duobus dominis ſeruire. Etrel. Sermo excõmẽtatoꝝ venerabilis bedē presbyteri.

NEmo põt duob⁹ dñis ſeruire: q: nemo valet trãſitoria ſimul ⁊ eterna diligere. Si.n. eternitatē diligim⁹ cūcta tpalia i vſu nō i affectu poſſidem⁹. Aut.n. vnū odiet ⁊ alterū diliget aut vni adherebit ⁊ alterū ꝓtēnet: hec ꝑba diligēter cõſiderāda ſūt. Nā q ſint duo dñi: ꝙ ſequēter exponit dicēs. Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ mãmone. Audiat hec auar⁹: audiat q cēſet nomie xp̃iano: nō poſſe ſimul mãmone: hoc ē diuitijs xp̃oꝫ ſeruire. Tu aũt. Lec.viij.

ET tū nō dixit q habet diuitias: ſz q ſeruit diuitijs. Qui n. diuitias ſeru⁹ eſt: diuitias cuſtodit vt ſeru⁹. Qui ãt ſeruitutis excuſſit iugū: diſtribuit eas vt dñs. Sz q ſeruit mãmone: illi vtiq; ſeruit: q reb⁹ iſtis terrēis merito ſue puerilitatis ꝓpoſit⁹: princeps hui⁹ ſeculi a dño dicit. Ergo aut vnū odiet ⁊ alterū diliget. Utrũq; debet odiet .ſ. diabolū diliget deū: aut vni adherebit ⁊ alterū ꝓtēnet. Adherebit ſ. diabolo: cuiꝫ q̃ſi eius ꝓmia tpalia ſectat: ꝓtēnet aũt deū. Nō dixit odiet: ſz ſicut ſolent mīas ei⁹ ꝓponere cupiditatibus ſuis q de bõitate ei⁹ ſibi ad impietatē blãdiunt. Quibus p ſalomonē dicitur. Fili ne adijcias peccatū ſup peccatū: ⁊ dicas. Miſeratio dei magna eſt. Lectio.ij.

DIco vobis. Nolite ſolliciti eſſe aie veſtre q̃d manducetis: nut corpi vro quid induamini. Ergo quod omnib⁹ natura tribuit: ⁊ iumẽtis ac beſtijs hoib⁹ quoq; cõmune eſt: hui⁹ cura penit⁹ nō liberamur ſz ꝑcipitur nobis ne ſolliciti ſimus q̃d comedam⁹. Et q: in ſudore vultus ꝓparamus nobis panez:

labor exercendus est: sollicitudo tollēda. Anima plus est ꝙ̄ esca: ⁊ corpus plus ꝙ̄ vestimētū. Admonet vt memineri mus multo amplius nobis deū dedisse ꝙ nos fecit ⁊ cōposuit et aia ⁊ corpe: ꝙ̄ est alimētū atꝙ tegumētū: Ut intelligas eū q dedit aiam multo facilius escas eē datuꝝ. Similiter eū q corp⁹ dedit: multo facilius daturꝝ eē vestimētuꝝ. Nli. Nolite soliciti eē dicētes qd māducabimus aut qd bibemus: scit enim pater ve ster celestis qd vobis necesse sit alla. ꝓ. Bñd. Ad vel. Nli Querite ergo ꝓmū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹ ⁊ hec oīa adiicientur vobis alla. ꝓ. Magt.

Ad Dñica.xvj. Oratio.

Ecclesiā tuā dñe misericordia cōtinuata mūdet ⁊ munit: ⁊ qꝛ sine te nō pōt salua cōsistere: tuo semp munere gubernet. Per. Sequentia sancti lucam.

In illo tpe: Ibat ihesus in ciuitatē q vocat naym: ⁊ ibāt cū eo discipuli ei⁹ ⁊ turba copiosa. Cū aūt appꝛopinq̄ret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat filius vnic⁹ matris sue. ⁊ rel. Sermo ex cōmētā venerabilis bede ꝑsbr.

Dñs ꝛ̄ hic q extra portā ciuitatis multis ē intuētib⁹ clar⁹: significat hoiez letali crīmiū funere soporatū: eūdēq̄ i sup aīe mortē nō cordis ad huc cubili degētē: sz ad multoꝝ noticiā p locutionis opisue indiciū q̄si p sue ostia ciuitatis ppalantē. Quibꝰ filius vnic⁹ mr̄is sue fuisse p hibet. Qꝛ sz e multis collecta psonis vna sit pfecta ⁊ imaculata ẽcclia: singuli q̄q̄ tñ fideliū vniuersal̄ se ecclesie filios rectissime fatent. Nā ⁊ electꝰ q̄libz q̄si ad fidē ibuit filius est: quādo ad fidē aliꝗs ibuit: mater est. Lectio. viij.

Portaꝝ ciuitatis qua defunct⁹ efferebat puto alique de sensib⁹ esse corporis. Qui eni seminat inter fratres discordias q iniqtatē in ecclesia loqtur: p oris portā exhibet mortuū. Qui viderit mulierē ad cōcupiscēdā eā p oculoꝝ portā sue mortis indicia pfert. Qui fabulis ociosis obscenis ve carmīnibus vel vetra ciōibus aurē libēter aperit: hanc anime sue portā mortis efficit. Ceteroq̄ q nō seruat sensus: mortis sibi ipse reserat aditus. Tu. Lectio. ix.

& hec vidua erat: & turba ciuitatis multa cū illa. Vidua essecclesiā ois alia que sponsi dñi & sui se morte redemptā meminit agnoscit. Diuino aut nutu multa dñm turba: multa vidua cōmitabat: ut viso tāto miraculo multi testes: multi fierēt dñi laudatores: quā cū vidisset iesus mia motus super illā dixit: noli flere. Desiste ingt quasi mortuū flere quē mortuū resurgere videbis. Ubi mystice nouatī dogma cōfūdit q de sua mūdicia supbe gloriatus: humilē penitētiā mūdat & exacuare conat: verāq matrē ecclām de natoz suoz spāli extinctōe plorantē ipe vite redonande negat consolari debere. Ad. Abijt iesus in ciuitatē que vocat nayn et ecce defūctus eferebat filius vnicus matris sue & ipa vidua. Benedictus. Accepit aūt oēs timor & magnificabāt deū dicētes q: propheta magnus surrexit in nobis & q: deus visitauit plebē suā. Magnificat. Dñica xvij.

Mitta nos dñe grā tuā. Ut semp pueniat & sequat ac bonis operib⁹ iugiter prosiet esse intētos. p. Scd̄m lucā.

In illo tpe: Cum intrasset iesus in domū cuiusdam principis pharisēoz sabbato māducare panē & ipi obseruabāt eū. Et ecce qdā hō hydropicus erat aīe illū. Et reli.

Homelia eiusdē. Hydrops morbus ab aq̄so humore vocabulū trahit. Grece enī aqua hydor vocat. Est aūt humor subtercutaneus de vitio vesice natus: cū inflatiōe turgēte & ambitu sensibili. Propriū aūt est hydropici quā tomagis abūdat humoribus inordinatis: tāto amplius sitire. Et iō recte cōparat ei quē luxus carnaliū voluptatū et uberās aggrauat. Cōparat diuiti auaro: q quāto est copiosoz diuicys qb⁹ nō dñi vult tanto ardētiꝰ talia concupiscit. Et & respōdēs iesus dixit ad legis peritos & phariseos: licet sabbato curare? at illi tacuerūt. Qd̄ di respōdisse iesus Ad hoc respicit: qd̄ p̄missū est & ipi obseruabāt eū. Dñs enī nouit cogitatiōes hōm. Sed merito interrogau tacēt q cōtra se dictū quicqd dixerint vident. Nā si licet sabbato curare: quare saluatorē an curaret obseruāt: si nō licet quare

ipſi ſabbato pecora curãt: T. Ipſe vero apprehẽſum ſanauit eũ ac dimiſit. Prouida diſpẽſatione dñs añ legis peritos z phariſeos hydropy cũ curat z mox cõtra auaritiã diſputat vt videlicet p huius egritudinẽ corpis: in illis ex primeretur egritudo cordis. Deniq; poſt multa diſputationis eius hortamẽta ſubiũctũ eſt. Audiebãt aũt hec oia phariſei qui erãt auari: et deridebãt illũ. Hydropic9 quippe q̃ amplius biberit amplius ſitit. Et ois auarus ſitim multiplicat: qui cũ ea que appetẽda alia ampliꝰ ambelat. Dixit ieſus ad legiſpitos z phariſeos ſi licet ſabbato curare an illi tacuerũt: ipe vero apphendẽs hidropicũ ſanauit eũ ac dimiſitos. Bñdictus. Ad veſ. añ. Cũ vocatus fueris ad nuptias recũbe in nouiſſimo loco vt dicat tibi q te inuitauit amice aſcẽde ſupius tũc erit tibi gloria corã ſimul diſcũbẽtib9 alijs. Mgt. Dñica xviij.

OMnes dñe pplo Oſio. ruo diabolica vitare cõtagia z te ſolũ deũ pura mẽte ſectari. p. Domine michi cum

In illo tpe Phariſei audientes q ieſus ſilẽtiũ impoſuiſſet ſaduceis conuenerunt in vnũ. Et interrogauit ieſuz vn9 ex eis legis doctor tẽptãs eũ. Magiſter q̃ eſt mandatum magnũ in lege z re. Omelia

OMnes beati qui ſic pugnarũt vt multitudine vincerẽt: quẽ ratione ſupare nõ poterãt. Et veritate ſe eſſe nudos profeſſi ſunt: q multitudine ſe armauerãt. Dicebãt enim aput ſe. Vn9 loquat p oĩbus z oẽs loquamur p vnũ: vt ſi quidẽ vicerit oẽs videamur victores. Si aũt victus fuerit ſolus videat cõfuſus. O phariſei qui oia ppter hoies cogitatis z factis. Primũ quidẽ venientes cũ vno vincẽdi eſtis per vnum. Lectio viij. Tamẽ pone q: vno victo homines nõ intelligũt vos eſſe victos. Nunquid cõſciẽtie veſtre nõ ſentiũt ſe eſſe cõfuſas Leuis eni eſt cõſolatio cũ qs in ſeipo confuſus eſt q̃ ab alijs ignoratur. Magiſter quod eſt mãdatũ magnũ in lege: magiſtrũ vocat cuius nõ vult eſſe diſcipulus: nõ ſcire deſiderans ſed tẽptãs. Simpliciſſimus interrogator z malignus

simus ifidiato: de magno mãdato ĩterrogat: qui nec mini mũ obseruãt. Ille.n. debet interrogare de maiori iustitia: q iam minozẽ ꝓplenit. Lectio

Dominus aũt sic ei rñdit: vt interrogationis eius ficta cõsciam statim primo rñso peteret dicẽs. Diliges dñm deũ tuũ ex toto coꝛde tuo ⁊ in tota alia tua ⁊ i tota mẽte tua. Hoc est magnum ⁊ primũ mãdatũ. Maximuz aũt ⁊ minimũ mãdatum dicimus quantũ ad dignitatem mãdatoꝝ nõ quãtũ ad vtilitatem. Alioqn vtilitas omniuz mãdatoꝝ vna est: ⁊ oĩa mandata que vnũ vident esse mãdatũ: ita sibi coherẽt vt alterz sine altero esse nõ possit. Ad. Magister qs est mandatum magnũ in lege ait illi iesus diliges dñm deũ tuum ex toto coꝛde tuo alia. ꝑ. Benedictus. Ad vesp. ant. Quid vobis videt de xp̃o cuius filius est: dicũt ei oĩes dauid. dicit eis iesus: quo dauid in spiritu vocat eũ dñm dicens. dixit dñs domino meo sede a dextris meis. ꝓs. Mgt.

Dirigat coꝛda nostra qs domine tue misericordie operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per. Sctm matheũ.

In illo tempoꝛe Ascẽdẽs iesus in naviculam: trãsfretauit ⁊ venit in ciuitatẽ suã Et re. Omil. bti iohãnis epi.

Creato: rex oꝛdis dominus postea qz se ꝓpter nos angustiauit in carne cepit habere patriã: cepit ciuitatis iudaice esse ciuis: parentes habere cepit: parentũ omniuz ipse parens: vt inuitaret amoꝛ: attraheret charitas: vinceret affectio suaderet humanitas: quos fugauerat dominatio: metus dispersꝛat ⁊ secerat vis potestatis exoꝛtes. Uenit in ciuitatẽ suam ⁊ obtulerũt ei paralyticũ iacentez in lecto. Tu. Lectio. viij.

Et videns inquit iesus fidem illoꝛ: dixit paralytico. Confide fili. Dimittuntur tibi peccata tua. Audit veniam ⁊ tacet paraliticus: nec vllam rependit gr̃am: quia plus coꝛporis qz anime tẽdebat ad curã: ⁊ temporales crũnas resoluti coꝛporis sic deflebat: vt eternas penas resolutionis anime non deflꝛet: gratioꝛem sibi ꝑsentem vitaz

indicans ꝯ futuraꝫ. Meritis xp̃s fidem offerentium respicit ⁊ vecordiam vespicit siccis cētis vt fidei aliene suffragio paralytici anima ante curare tur ꝯ corpus. Lectio.ix.

REspiciens inquit fidē illoꝝ. Lernitis in hoc loco frēs ueū nō querere insipiētium volūtates: nō expectare ignorantiū fidem: nō infirmi stulta desideria pscrutari: sed alterius fidem subuenire. Re uera frēs qñ medicus lāguētium querit aut respicit volūtates: cū semper cōtraria desideret ⁊ reqrat infirmus. Hic est q̄ nunc ferrum nūc ignem nunc amara pocula ingerit ⁊ apponit inuitis: vt curam sani sentiant quā sentire nō poterant egrotantes. Dñs Dicit dominus paralytico fide fili remittunt tibi peccata tua alta. ℣s. Bñdic. Ad vesp. Videtes aūt turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt deū q dedit potestatē talē hominib⁹. ℣s. Magt. ℣ Dñica.xx Oratio.

OMnipotēs ⁊ misericors deus vniuersa nobis aduersantia ppitiat⁹ exclude vt mēte ⁊ corpe pariter expediti q̄ tua sūt liberis mētib⁹ exequamur. p vo. Secm matheū

IN illo tpe. Dicebat ihesus turbis parabolā hāc. Simile factū ē regnū celoꝝ hoi regi q fecit nuptias filio suo Et re.

OMel.bti gregorii pape.

LEctiōe in sancto euangelio p regnū celoꝝ pōsens ecclesia designat. Congregatio iustoꝝ: regnuꝫ celoꝝ dicitur. Quia.n.p ꝓpheta dñs dicit Celū mihi sedes ē. ⁊ salomō ait. Tia iusti sedes sapientie. Paulus etiam dicit xp̃m dei virtutē ⁊ dei sapiētiā. Liqdo colligere debemus: q: si dei⁹ sapiētia: aīa aūt iusti sedes ē sapiētie: dū celū dr̄ sedes dei celū ergo est aīa iusti. Hinc p psalmistā de scis p̄dicatoribꝰ dicit Celi enarrāt gl̄iam dei

REgnū ḡ celoꝝ Lectio. ecclesia iustoꝝ q: dū eoꝝ corda ambiunt p hoc quod ad superna suspirāt iā in eis dñs quasi in celestib⁹ regnat. Dicat ergo sīle est regnū celorū homini regi q fecit nuptias filio suo. Jam intelligit charitas vestra: quis est rex: regis filiꝰ pater ille nimiꝝ cui psalmista ait. Deus iudiciū tuum regi da ⁊ iustitiam tuam filio regis. Tu autem. Lectio.x.

Qui fecit nuptias filio Tūc
ait deus pater: ꝺño filio nupti
as fecit qñ hūc in vtero virgi
nis humane nature cōiunxit
Qñ deū ante scla fieri voluit
hominē in fine sclorꝝ. Sed q:
ex duabus psonis solet fieri
ista cōiūctio: absit hoc ab intel
lectib⁹ nr̄is: vt psonā dei: ho
minis saluatoris nostri iesu
christi ex duab⁹ psonis credā
mus esse vnitā. Ex duab⁹ qp
pe atq; in duabus naturis ex
istere dicimus. Sed ex duab⁹
personis cōpositū credi vt ne
phas vitemus. Illi Dicit in
uitatis ecce p̄sidiū meū para
ui venite ad nuptias alla. ℞.
Bñdict⁹. Ad vlt. ass. Nuptie
quidē parate sunt: sed qui in
vitati erāt nō fuerūt digni: ite
ergo ad exitus viarū: et quos
cunq; inueneritis vocate ad
nuptias alla ℞. Magt. Dñi

Largire ās ca. xxj. Oꝛo.
dñe fidelib⁹ tuis indul
gentiā placatus: et pacē: vt pa
riter ab oīb⁹ mūdent offen
sis: et secura tibi mēte deseruī
ant. Per. Sequentia sc̄i
In illo tpe. Erat quidā re
gulus cui⁹ filius infirmabat
capharnaum. Hic cū audisset
quia iesus aduenisset a iudea
in galileā: abijt ad eū: et roga
uit eū vt descēderet: et sanaret
filiū eius Incipiebat enī mori
Et rel. Homel. bti gregorij pape.

Lectio sc̄i euāgelij: qui
modo fratres auditis
expositione nō indiget. Sed
ne hāc tacite p̄terisse videa
mur exhortādo pot⁹ q̄ expo
nēdo in ea aliquid loquamur
Hoc aūt nobis solūmodo ad
expositiōē video esse requirē
dū. Cur is qui ad salutē peten
dā venerat audiuit. Nisi signa
et p̄digia videritis nō creditis
Qui enī salutē quere Lectio.
bat filio peu|dubio credebat
Neq; enī ab illo quereret salu
tē quē nō crederet saluatorē
Quare ergo dicit: nisi signa
et p̄digia videritis nō creditis
cū ante crederet q̄ signū vide
ret. Sed memētote qd petijt
et apte cognoscetis: quia in fi
de dubitauit. Poposcit nāq;
vt descenderet et sanaret filium
Q uo ꝛo ꝛale ergo Lectio
eius p̄sentiā dñi querebat qui p
spiritū nusq; derat. Minus
itaq; in eū credidit: quē non
putauit posse salutē dare nisi
p̄sis esset coꝛpe. Si enī p̄sentē
credidisset: peu|dubio sciret
quia nō esset locus vbi nō esset

deus. Ex magna ꝑte diffisus est: quia virtutē nō credit maiestati ꝛ ꝑsentie corporali Ait. Erat quidā regulus cuius filius infirmabat capharnaū hic cū audisset quia iesus adueniret in galileam rogabat eū vt sanaret filiū suum. ꝑ. Benedicte. Ad verba. Cognouit aūt pater q illa hora erat in qua dixit iesus vade filius tuus viuit ꝛ credidit ipe ꝛ domus eius tota alla. ℣. Magn.

Ad Dnica.xvij Oratio

Aimilia tua qs dne cōtinua pietate custodi vt a cūctis aduersitatibus te protegente sit libera: ꝛ in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per.

Lectio sci ewāgelij secm matheū

In illo tpe Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celorū hoi regi qui voluit rationē ponere cū seruis suis ꝛ rel. ℣. Omelia beati augustini epi

Lecte fratres i aperto est admonitio vtilis valde ꝛ salubris. Obediēs debet: vt quod iussus est impleatur quia ois hō debitor est dei: et debitorē habet fratrē suum. Quis est enī qui nō sit debitor: nisi in quo nullū peccatū potest inueniri: quis est aūt q nō habeat debitorē fratrem: nisi ille in quē nemo peccauit Putas ne quisq i genere humano repiri potest: qui non ꝛ ipse aliquo peccato obstrictus sit fratri suo. Tu. Lectio.viij. Debitor ergo est ois hō: habens tamē ꝛ ipse debitorem. Ideo deus iustus cōstituit tibi regulā in debitore tuo: quod faciet ꝛ ipse cū suo. Duo sunt opera misericordie que nos liberāt: que breuiter ipse dns posuit in euāgelio: Dimittite ꝛ dimittet vobis. date ꝛ dabit vobis. Dimittite ꝛ dimittet vobis: ad ignoscendū pertinet. Date et dabitur vobis: ad ꝑstandū bñficiū pertinet. Quod aūt dr ignoscēdo. Lic. ꝛ tu vis tibi ignosci quod peccas ꝛ habes aliū cui tu nō possis ignoscere. Rursus quod pertinet ad tribuendū beneficiū: petit te mēdicus: ꝛ tu es dei mēdicus. Omnes enī qñ oramus mēdici dei sumus. Ante ianuā patrisfamilias stamus imo etiā prosternimur supplices ingemiscimus aliquid volentes accipere. Et ipm aliqd ipse deus est? Quid a te accipit ipse mēdicus? panē. Et tu quid petis ab eo nisi xpm qui

vicit. Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi. ℣. Dimitte nobis debita nostra. ℟. Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Oratio. Deus refugium nostrum et virtus adesto pijs ecclesie tue precibus auctor ipse pietatis et presta vt quod fideliter petimus efficaciter consequamur. Per dñm. Secundū Matheū. In illo tempore abeuntes pharisei cōsilium inierunt vt caperent ihesum in sermone. Et reliqua. Oracio. Deus qui gregem tuum pastorem. Lectio. Querentes dominum comprehendere principes sacerdotum et scribe: timuerunt populum: atq; ideo quod per se non poterant pfidis manibus efficere temptabant: vt ipsi a morte eius viderentur immunes: et mittunt ei discipulos suos cum herodianis. Lectio octaua. Miserunt ergo discipulos suos quasi adhuc minus cognitos et minus suspectos: vt aut absconditi facilius caperent eum: aut deprehensi minus erubescerent apud eum. Nam consilio malo deprehenso tanto minus nascit confusio quāto fuerit persona deterior. Sed discipuli magistri sui minores etate erant: malitia autem pares. Lectio nona. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate docens et non est tibi cura de aliquo. Non enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis. Quid tibi videtur: licet censum dare cesari an non? Magistrū cum vocant et veracem: vt quasi honoratus et laudatus mysterium sui cordis eis simpliciter aperiret: tanquā eos volens habere discipulos. Tu autem. ℟. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces alleluia. ℣. Benedictus. Ad versus. Reddite ergo que sunt cesaris cesari et que sunt dei deo alleluia. ℣. Magi

Dominica xxiij. Oratio.

Absolue quesumus dñe

rum delicta populoꝝ ⁊ a pec
catoꝝ nexibus que pro nostra
fragilitate contraximus: tua
benignitate liberemur. Per d.

Secundū Matheum

In illo tempore: Loquen
te ihesu ad turbas: ecce princeps
unus accessit ⁊ adorauit eum
dicens. Dñe filia mea modo
defuncta est sed veni impone
manū tuā super eam ⁊ viuet.
Et rel. Ome. vene. de pbri.

Princeps synagoge nul
lus melius qꝫ ipse moy
ses intelligit. Unde bene iairus
id est illuminās siue illumina
tus dicit: quia qui accipit ver
ba vite dare alijs ⁊ per hec ce
teros illuminat ⁊ ipse a spiritu
sancto: quo vitalia monita
scribere vel docere possit illu
minatur. Tu autē. Lec. viij.

Qui iuxta euangelium luce
videns ihesum procidit ad pe
des eius: quia in spiritu ven
turū in carne dñm humili cor
de se eius potentie subdidit
quē ita circa finē seculi homi
nē incarnandū esse cognouit:
vt eternū ante omne seculū de
um existere nō dubitaret. Si
caput xpi deus: pedes eius qd
aptius qꝫ assumpta humani
tas, qua terrā nre mortalita
tis tetigit: accipiendi sunt. Et
procidere archisynagogū ad
pedes ihesu, est legislatorē cum
tota progenie mediatorē dei
⁊ hominū: longe sibi dignita
tis gloria preferendum esse
cognoscere confiteri cum apo
stolo: quia quod infirmū est
dei fortius est hominibus. I. ix

Filia ergo archisynagogi:
ipsa est synagoga: que sola le
gali institutione cōposita quasi
unica moysi nata erat: ⁊ hec
velut duodecimo etatis anno
hoc est tempore pubertatis:
appropinquante moriebatur
quia nobiliter a pphetis edu
cata postqꝫ ad intelligibiles
annos peruenerat: postqꝫ spi
ritualem dño sobolem genera
re deberet: subito languore er
roris consternata spiritua lis
vite vias ingredi desperabili
ter omisit: ⁊ ni non a dño ihesu ei
succurreretur in horrendam
mortem per omnia corruisset
Tu autem. añ. Loquente ihesu
ad turbas ecce princeps unus ac
cessit ⁊ adorauit eū dicēs dñe
filia mea defuncta est sed veni
et impone manū tuā sup eam
⁊ viuet alleluia. ℣. Benedictus

Ad vesp. aīi. Cōfide filia fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hora alleluia. ℣. Magn̄t. ℣ Dñica.xxa. Oratio

Excita quesum⁹ dñe tuorū fidelium volūtates vt diuini operis fructū ppensiu⁹ requērētes: pietātis tue remedia maiora capiāt. p. Sermo

In illo tpe. Cū sublevasset oculos ihesus et vidisset q: multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū vnde emem⁹ panes vt mādu cēt hi: et rel. Sermo et cōmentario dti augustini. epi.

Dominus in mōte exrbū in alto. Proinde nō quasi humiliter facerq3 in mōte factū nō trāseūter pertransiendū est: sz suscipiēdū. Turbas vidit esuriētes agnouit: miserico: diter pauit: nō solū p bonitate exrū etiā p potestate. Quid enī sola pdesset bonitas vbi nō erat panis vñ turba esuriēs pasceret Nisi bonitati ad L. vtq. rēt esset potestas: ieiuna illa turba et esuriēs remanēret. Deniq3 et discipuli q erāt cū dño in fame et ipsi turbas volebāt pascere vt nō remanerēt inanes Sed vnde pascerēt nō habebāt. Interrogauit dñs vnde emerent panes ad turbas pascēdas: vt ait scriptura. Hoc aūt dicebat tēptans eū discipulū scilicet philippū qué interrogauerat. Lectio. Ipse enī sciebat q̄d esset facturus. Cur ergo et bono tēptabat nisi q: ignorātiā discipuli demōstrabat. Et forte i demōstratione ignorātie discipli aliquid significauit. Apparebit ergo cū ipsum sacramentū et quinq3 panibus ceperit nobis loqui: et qd significet indicare aīi. Cū sublevasset oculos ihesus et vidisset q: maxima multitudo venit ad eū dicit ad philippū vnde ememus panes vt māducēt hi hoc aūt dicebat tēptās eū ipse enī sciebat qd esset factur⁹. ℣. Benedictus. Ad ℣ et pas aīi. Illi vbi es cū signū vidissent quod factum fuerat glorificabāt eū et dicebāt q: hic est saluator mūdi alleluia. ℣. Magnificat.

Explicit pars estiualis et tempo: videlicet secūda y sum Ecclesie Sarum.

¶ Quotiēscūq; fiunt .ix. lec. p totū annū: dicantur iste sex bñdictiones ad matu. ꝓterq; in festis beate Marie ⁊ oīum sanctorū: ⁊ in festis triū lect. sine expositione euangelij siue chorus regitur siue non: ⁊ in octaua ⁊ infrā octauas: ⁊ in seruis paschalibus sm ordinem nocturnorū in ꝑmo nocturno dicant iste bñdictiones. **Benedictione perpetua benedicat nos pater eternus. Deus ac filius nos benedicere et adiuuare dignetur. Spiritus sancti gratia illumiet corda ⁊ corpora nostra** ¶ In secūdo nocturno bñdictio. **Omnipotēs dñs sua gratia nos benedicat Christus perpetue det nobis gaudia vite. Intus ⁊ exterius purget nos spiritus alm⁹** ¶ In tertio nocturno Scōm Marcū. **Euangelicis armis muniat nos conditor orbis.** Secūdum matthēū. **euāgelica lectio sit nobis salus ⁊ protectio.** Secūdum Lucā. **euangelica dicta deleant nostra delicta.** Secundū Joannem. **Fons euāgelij repleat nos dogmate celi.** Quādo expositio nō habetur tunc dicit ad septimā lectionē ista benedictio. **Creator omniū rerum benedicat nos hic et in euum.** Ad octauā lectionem semper dicitur ista benedictio: nisi in festis beate Marie et omniū scanctorū. ¶ **Iuuinū auxilium maneat semp nobiscū.** Quādo vero dicitur expositio euāgelij ad primā lectionē tūc fit ista benedictio secunda. **Diuinū auxiliū** In festis sanctorū fit iste .ix. bñdictio. **Ad societatē ciuiū supernorū: perducat nos rex angelorum.** Et semp dicit **Rex angelorū:** qñ cunq; dī secundū vsum ecclie Sarum: nisi in festis btē Marie. Similiter in festis triū lectionū cū expositione euangelij ista tertia benedictio. **Ad societatē ciuiū** Quādo vero fāt nouē lectiones ꝛ tēpali per totū annum: nisi a festo sancte trinitatis vsq; ad aduentū dñi fit ista .ix. benedictio. **In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater ⁊ filius.** Dicitur in festo corporis xpi: ⁊ in oct. eiusdē: ⁊ in exaltatione sancte crucis: ⁊ in festo dedicationis ecclie: ⁊ in dominica infra octa. ⁊ in octa. eiusdē. Qñ vero fūt tres lectiones ꝛ tēporalicū expositione euangelij:

ctē festiua benedictio tertia. In vnitate festo vero sctē trinitatis vsq; ad aduentū dñi dñicis diebus quando de dñica agit fit ista .ix. benedictio. ℣ In charitate pfecta cōfirmet nos trinitas sctā. ℟ In oibus ter⁹ p annuz extra tēpus paschę quādo expositio nō habet vi cant benedictiones .ix. ℣ eus misereat nostri et det nobis suā pacē. ℣ irtus xp̄i habitet in cordibus nostris. ℟ e celo missus weeat nos spūs alm⁹

In festo oim sctōrū dicunt de benedictiones. In p̄mo noct. ℣ n charitate perfecta confirmet nos trinitas sancta. ℟ er intercessionez suc matris benedicat nos filius dei patris ℟ d societatez ci In .ij. noct. ℟ atriarcharum merita nos ducant ad regna celestia ℟ postolorū intercessio iungat nos angelorum consortio. ℣ artyrum constantia: nos ducat ad celi gaudia. In .iij. noctur. ℟ anctī euangelij lectio sit nobis salus ⁊ p tectio. ℣ horus sanctarū virginuz intercedat pro nobis ad dominuz. ℟ anctorū meritis mereamur gaudia lucis. In festis et in cōmemorationib⁹ beate marie dicuntur iste benedictiones. In primo nocturno. ℟ lma virgo virginū intercede pro nobis ad dominum. ℣ hristus marie filius sit nobis clemēs et propitius. ℟ ancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. In .ij. noctur. ℟ ancte marie merita nos ducant ad regna celestia ℣ ue peperit christū pro nobis postulet ipsum ℟ tella maria, maris succurre pijssima nobis. In .iij. noct. ℣ er marie suffragia p̄fit nobis lectio euāgelica. ℣ iuina solatia nobis ꝓpetret virgo maria. ℟ d sotieta ez ciuiū supernorum perducat nos regina celorum

Item alie benedictiones de sancta maria. ℣ ura pudica pia miseris miserere maria. ℣ irgo parens natū fac nobis propitiatū. ℣ os precib⁹ matris saluet sapiētia patris

Secunda die ℣ irgo deo digna precantibus esto benigna ℣ ntercede pia p nobis virgo maria. ℣ ue peperit florē det nobis floris odorez.

Tertia die. ℣ onserua famulos v̄go maria tuos. ℟ etē marie precibus benedicat nos pater ⁊ filius. ℟ ilius v̄ginis marie det nobis gaudia vite. Amen.

¶ Tabule partis Estiualis breuiarij Sarū: cōmoditatē reperiēdi celeriuscule prestantes: eorū videlicet que inibi cōtinent: et primo tabula dñicarū in parte estiuali.

In festo trinitatis 2
Festū corporis christi 5
Dñica infra oc. corpis xpi 9
Dñica prima post trinita. 12
Dñica.ij. post trinita. 16
Dñica.iij. post trinitatis 21
Dñica.iiij. post trinitatis 21
Dñica.v. post trinitatis 22
Dñica.vj. post trinita. 22
Dñica.vij. post trinita. 22
Dñica.viij. post trinita. 23
Dñica.ix. post trinita. 23
Dñica prima augusti 24
Dñica secunda augusti 25
Dñica tertia augusti 26
Dñica quarta augusti 27
Dñica quinta augusti 27
Dñica prima septēbris 28
Dñica. ij. septembris 30
Dñica iij. septembris 31
Dñica.iiij. septembris 32
Dñica prima octobris 33
Dñica secūda octobris 37
Dñica tertia octobris 37
Dñica.iiij. octobris 38
Dñica.v. octobris 38
Dñica prima nouēbris 39
Dñica.ij. nouembris 41
Dñica.iij. nouembris 41
Dñica.iiij. nouembris 42
Dñica.v. mouembris 42
Expōsitiones euangeliorum dominicalium 43

¶ Tabula psalmorum.

Nocturnus dñicalis 301
Psalmi ad laudes 308
Feria.ij. nocturnus 313
Feria.iij. nocturnus 327
Feria.iiij. nocturnus 332
Feria.v. nocturnus 337
Feria.vj. nocturnus 343
Sabbato nocturnus 350
Ordo prime 310
Ordo tertie 316
Ordo sexte 317
Ordo none 318
Psalmi ad vesperas 357
Ordo completorij 365

¶ Tabula de cōmuni sctōr

In natali vnius apl̄i vel pluri morū paschalis tpis 375
In natali vnius mar. vel vni cōfessō. paschalis tpis 376
In natali plimorū mar. vel cō fessorū paschalis tpis 377
In natali vnius apl̄i vel pluri morū per totū annū 377
In natali vni martyris 379
In natali plurimorū mar. 384
In na. q̄rūlibz fratrū mar. 385
In natali vnius pfes. pōti. 388
In natali vni cōfes. abbatis 392

In natali plurimorꝝ cõfes. 394
In natali vnius virginis 397
In natali plurimarũ vir. 401
In natali viuꝝ matrone 402
Seruitia cõmunia
In dedicatione ecclesie 401
In cõmemoratiõe eedde 407
In translatione eedde. 408
In cõmemoratõe thome 409
Seruitiũ beate marie 410
De officio mortuorũ 13
Tabula festiuitatũ sctõꝝ partis estiualis Fm ordinẽ mẽsiũ
Iunius
Germani episcopi 113
Junius.
Gildardi ⁊ medardi 114
Barnabe apostoli 114
Viti ⁊ modesti 115
Gervasij ⁊ protasij 117
Trãslatio eduardi regis 117
Albani martyris 118
Etheldrede virginis 119
Natiuitas ioãnis bap. 120
Petri ⁊ pauli apostolorũ 125
Cõmemoratio. s. pauli 127
Julius
Visitatio marie 130
Trãslatio. s. martini epi 140
Trãslatio. s. thome mar 144
Festum reliquiarũ 146
Trãsla. s. bñdicti abbatis 149
Trãslatio sancti osmũdi 150
Kenelmi regis 157
Margarete virginis 158
Marie magdalene 160
Jacobi apostoli 163
Anne matris marie 164
Augustus
Ad vincula petri 168
Inuẽtio. s. stephani pthꝝ. 171
Oswaldi regis 173
Transfiguratio christi 174
Festũ nominis Jesu 178
Laurentij martyris 191
Assumptio marie 196
Bartholomei apostoli 202
Augustini episcopi 203
Decollatio ioãnis bapt. 204
September
Egidij abbatis 206
Natiuitas marie 208
Exaltatio sce crucis 212
Matthei apostoli 218
Michaelis archangeli 222
October
Thome ẽrsordẽsis epi 225
Trãslatio eduardi regis 229
Michaelis in mõte tũba 230
Luce euangeliste 241
Simonis ⁊ iude 253
November
Omniũ sanctorũ 255
Cõmemoratio animarũ 259
Martini episcopi 246
Edmundi episcopi 252
Katherine virginis 258
Saturnini martyris 261

Finis

Aurē numerus **K.** Prima dies mēsis ⁊ septa trūcat vt ensis.
Januarius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

iij	A	Januarij		Circūcisio dñi nrīus duplex. ix. lec. D.
	b	iiij	no	Octa. sancti stephani pthomar. iij. lec
xj	c	iij	no	Oct. sancti iohānis apli ⁊ euāge. ix. lec.
	d	q	no	Octaua sanctorū innocentiū mar. iij. lec.
xix	e	Nonas		Oct. sancti thome mar. S. eduardi regis.
viij	f	viij	id⁹	Epiphania dñi maius du. ⁊ prin. ix. lec
	g	vij	id⁹	Clxues septuagesime.
xvj	A	vj	id⁹	Luciani p̄sbri sociorūq; eius mēo. trī
v	b	v	id⁹	
	c	iiij	id⁹	
xiij	d	iij	id⁹	Sol in aquario
ij	e	ij	id⁹	lario ep̄o.
	f	Idus		Octa. epīe. ix. lec. Medie lec. ⁊ sēch ⁊
x	g	xix	kls	Februarij S. felicis p̄sbri iij. lec.
	A	xviij	kls	Mauri abbatis. iij. lec.
xviij	b	xvij	kls	Marcelli pape ⁊ martyris. iij. lec.
vij	c	xvj	kls	Sulpicij epi ⁊ cōfessoi. iij. lec.
	d	xv	kls	Puisce virginis. Prima. lx.
xv	e	xiiij	kls	Uulstani epi ⁊ cōfessoris ix. lec.
iij	f	xij	kls	Fabiani ⁊ sebastiani mar. ix. lec.
	g	xj	kls	Agnetis virginis ⁊ mar. ix. lec.
xij	A	x	kls	Uincentij martyris. ix. lec.
j	b	ix	kls	
	c	viij	kls	
ix	d	vij	kls	Cōuersio pauli apli. Jnuita tripler. Et
	e	vj	kls	mēo. de sc̄o p̄iecto. ix. lec. D
xvij	f	v	kls	Juliani epi ⁊ cōfes. Inse. du. iij. lec.
vj	g	iiij	kls	Agnetis secundo. Jnuitō. ix. lec. Clx
	A	iij	kls	ues quadragesime.
xviij	b	ij	kls	Batildis regine virgi. ⁊ mar. iij. lec.
ij	c	j	kls	

Nox habet horas. xv. Dies horas. ix.

Aurc puerus. KL Quarta sbdit morte ꝑsternit tertia sorte.
Februar habet dies .xxviij. luna .xix.

d Februarij Brigide virginis .iij. lec.
e iij no Purificatio marie mat' dn. sed nō ꝓmi.
f ij nc Blasij epi ⁊ mar. Inse. du. ij. lect.
g j no
A Nonas Agathe virginis ⁊ mar. ix. lec.
b viij to' Vedasti ⁊ amandi epō ox. ij. lec.
c vij id' Vbicūq; ꝓma luna fuerit post festū sce
d vj id' agathe, ꝓxia dñica sequēte erit dñica .xl.
e v id'
f iiij id' Scholastice virgi. ij. lec. Sol in pisce
g iij id'
A ij id'
b Idus
c xvj kls Martij. Valentini epi ⁊ marti. lec.
d xv kls
e xiij kls Juliane virginis ⁊ mar. In. dup ij. lec.
f xij kls
g xj kls
A x kls
b ix kls
c viij kls Almūi .ix.
d vij kls Cathedra sci petri. Inui. triplex. ij. lec.
e vj kls
f v kls Mathie apli du. festū. ix. lec.
g iiij kls Si bissextus fuerit quarta die a cathedra
A iij kls sancti petri ⁊ ista bis numeret. Post ci-
b ij kls neres neuma: postcrucē postq; luciani.
c j kls Mercurie veneris sabbato ieiunia fi ant
Mar. habet horas .xij. Dies .xij.

Aure° | KL | Prim° mandente diſrūpit quarta bisextē
uūcrue | | Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx.
iij | d | Martij | Sancti dauid epi. ix. lec.
| e | vj | no | Leddc epi ⁊ cōfessoris. ix. lec.
| f | v | no
| g | iiij | no
xix | A | iij | no
viij | b | ij | no
| c | Nonas
xvj | d | viij | id°
v | e | vij | id°
| f | vj | id°
xiij | g | v | id° | Claues pasce. Sol in ariete. Equinoctiū
ij | A | iiij | id° | Gregorij pape ⁊ cōfes. Inui. du. ix. lec.
| b | iij | id° | Ultimum quadragesime.
| c | ij | id°
| d | Idus
xviij | e | xvij | kls | Apulis
vij | f | xvj | kls | Introitus nocte sanctorum.
| g | xv | kls | Eduardi regis ⁊ mar. ix. lec.
xv | A | xiiij | kls
iiij | b | xiij | kls | Cuthberti epi ⁊ cōfes. ix. lec.
| c | vij | kls | Benedicti abbatis. ix. lec.
xij | d | xj | kls | Primum pasche.
j | e | x | kls | Vic adam creatus
| f | ix | kls
ix | g | viij | kls | Annūciatio dñica. mai° du. ⁊ prin. ix. lec.
| A | vij | kls
xvij | b | vj | kls | Resurrectio dñi. mai° du. ⁊ prin. ix. lec.
vj | c | v | kls
| d | iiij | kls
xiij | e | iij | kls
ij | f | ij | kls

Nox habet horas xij. Dies vero xij.

Aure⁹ nūcup⁹ KL

	g		zipaulis
xj	A	iiij	no
	b	iij	no
xix	c	ij	no
viij	d	Nonas	
xvj	e	viij	id⁹
v	f	vij	id⁹
	g	vj	id⁹
xiij	A	v	id⁹
ij	b	iiij	id⁹
	c	iij	id⁹
x	d	ij	id⁹
	e	Idus	
xvi	f	xviij	kls
vij	g	xvij	kls
	A	xvj	kls
xv	b	xv	kls
iiij	c	xiiij	kls
	d	xiij	kls
xij	e	xij	kls
j	f	xj	kls
	g	x	kls
ix		ix	kls
	b	viij	kls
xv	c	vij	kls
vj	d	vj	kls
	e	v	kls
xiij	f	iiij	kls
iij	g	iij	kls
	A	ij	kls

Denus ⁊ ynde⁹ est mortis vulnere plen⁹
Tpalis habet dies.xxx. Luna.xxix.

Richardi epi ⁊ cōfessōris.ix.lec.
Ambrosij epi ⁊ p̄fess. Inferius du.ij.lec.

Golinthaure

Scōz Tyburtij valeriani ⁊ marti
mi mar.u.lec.

Alphegi archiepi ⁊ mar.u.lec.

Georgij mar.maius du.cū regimine chori.iij.lec.

Marci euāge. Inferius du.iij.lec. Letania maior. Ultimū pascha.

Vitalis mar.u regi.chori.iij.lec.
Egressio noctis arcba

Nor habet horas.s.Dies ver.viij

Aure⁹ uiérus. **KL**

Tertius occidit ⁊ septimus ora relidit

xj b Mau — Mauus habet dies. xxij. Luna. xxx.
c vj no. — Philippi ⁊ iacobi ap̃lor. Inse. d. ih. lec.
xix d v no — Inuentio crucis minus dup. iij. lec. xij
viij e iiij no — monia ⁊ mar. **alexandro euentij.**
f iij no
xvj g ij no — Johannis ante portā latio i. Inuī. trip. ih. lec.
v A Nonas — Johannis ante portā latio. iij. lec. cū regi. chori.
b viij id⁹
xiij c vij id⁹ — **Trāslatio sancti nicholai** cū regi. chori.
ij d vj id⁹ — **Gordiani ⁊ epimachi.** iij. lec. Inse. du.
e v id⁹ — Primus pontifex fuit
x f iiij. id⁹ — **Nerei ⁊ archilei atq; pancratij.** iij. lec.
g iij id⁹ — Solis gemini
xviij A ij id⁹ — Notandū est q; festū trāslationis. scī ceol-
vij b Idus — de epi ⁊ cōfes. sp habet celebrari
c xvij kls. Junij — dūica prima ante ascēsio-
xv d xvj kls — nē. w. iij. lec. cū regi. chori.
iij e xv kls
f xiiij kls — Dunstani archiepi ⁊ confes. ix. lec. Sermo
xij g xiij kls — nis ⁊ scī potētiana.
j A xij kls
b xj kls
ix c x kls
d ix kls — Nū sancti saluatoris.
e viij kls — Aldelmi epi. Mes. lectio **S. Vadano.** fe-
f vij kls — Augustini anglorū epi. ix. lec.
g vj kls
xiij A v kls — **Germani epi ⁊ cōfes.** ij. lec.
iij b iiij kls
c iij kls — tra octa. scē trinitatis cōtigerit.
xj d ij kls — **Petronille virginis ⁊ mar.** ij. lec. cū ex-
e — nor habet horas. viij. Dies xij.

Aurea numerus

KL

c Junij
f iij no
g ij no
A j no
b Nonas
c viij kl⁹
d vij id⁹
e vj id⁹
f v id⁹
g iiij id⁹
A iij id⁹
b ij id⁹
c Idus
d xvij kl⁹
e xvj kl⁹
f xv kl⁹
g xiiij kl⁹
A xiij kl⁹
b xij kl⁹
c xj kl⁹
d x kl⁹
e ix kl⁹
f viij kl⁹
g vij kl⁹
A vj kl⁹
b v kl⁹
c iiij kl⁹
d iij kl⁹
e ij kl⁹
f

Dauus paleſcit qñ cernus fœdera neſas.
Junius habet dies xxx. Luna. xxix.
Nicomedis mar. iij. lec.
Marcellini ⁊ petri mar. iij. lec.

Bonifacij ſociorūq; mar. Inui. ſ. iij. lec

Medardi ⁊ gildardi cōfeſſ. iij. lec.
Trāſlatio. ſ. edmūdi mr̄o. Et nicē. lec. ꝫ
mar. ix. p̄mo ⁊ ſcti. Inui. tri. iij. lec.
Barnabe apī. Inui. tri. ix. lec.
Baſilidis cyrini ⁊ naboris. iij. lec.
Ultimū paſca. Solis cancro. Solſtic̄iū
Iulij. Baſilij epi. iij. lec.
Viti ⁊ modeſti atq; creſcentie. iij. lec.
Trāſla. ſ. richardi Wed. lec. ix. ſcō cyri/
co ⁊ iulita. ix. lec.
Marci ⁊ marcelliani. Inui. du. ij. lec.
Geruaſij ⁊ protheſij. Inui. du. ij. lec.
Trāſla. ſ. edwardi regis ⁊ mar. ix. lec. ni/
ſi facte fuerint in. ſ.
Albani protho mar. ix. lec.
Etheldredevir. iij. lec. cū noc. Vigilia.
Nativitas io. bap. mīn⁹ du. ix. lec.

Joannis ⁊ pauli mar. Inui. du. iij. lec.

Leonis pape ⁊ ſcī iij lec. cū noc. Vigil.
petri ⁊ pauli ap̄ox. minus du. ix. lec.
Cōmemoratio. ſ. pauli. Inui. tri. ix. lec.
Nox habet horas vj. Dies vero. xviij.

Mare
rii cerus

KL

xix g Julij
xviij A vj no
b v no
xvj c iiij no
v d iij no
e ij no
xiij f Nonas
ij g viij id⁹
A vij id⁹
xviij b vj id⁹
viij c v id⁹
d iiij id⁹
xviij e iij id⁹
viij f ij id⁹
xv g Idus
iiij A xvij kl⁹
b xvj kl⁹
xij c xv kl⁹
i d xiij kl⁹
e xiij kl⁹
xij f xij kl⁹
g x kl⁹
xviij A ix kl⁹
vj b viij kl⁹
c vij kl⁹
xiij d vj kl⁹
ij e v kl⁹
f iiij kl⁹
xij g iij kl⁹
A ij kl⁹
xix b j kl⁹

Tredecim⁹ mactat iulij ten⁹ labefactat.
Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Octaua ioānis baptiste Jnui.du. ij.lec.
Uisitatio bē marie.du.mēo. & martyribus sub silentio
Trāslatio ⁊ ordinario.s.martini.ix.lect.

Octa.apl̄oz petri ⁊ pauli. Jnui.8.ix.lec.
Translatio sancti thome mar.ix.lect.
Dñica prima post festū trāslationis sancti thome celebret festū reliquiar̄ ix.lc.
Sanctorū septem fratrū. Jnui.du.iij.lc
Trāslatio.s.bñdicti.ix.lec. nisi facer̄ fuerint in xl̄e nāt.iij.lec.⁊ Jnui.du.iij.lec.

Sol in leone. Dies caniculares.
Trāslatio.s.fuitibini socioz̄ eius ix.lect.
Augusti Trāslatio scī oswaldi ix.lec.
Kenelmi regis ⁊ mar. Jnui.du.iij.lec.
Arnulphi epi ⁊ mar.iij.lec.

Margarethe virginis ⁊ mar.ix.lec.
Praxedis virginis nō mar.iij.lec.
Marie magdalene. Jnui.tri.ix.lec.
Apollinaris epi ⁊ mar.iij.lec.
Christine vir.iij.lec.cū noc. Vigilia
Jacobi apli. Jnfe.du.ix lec.
Anne matris marie. Jnui.tri.ix lect.
Septē dormientiū. Jnui.du.iij.lec.
Sampsonis epi. Jnui.du iij.lec
Felicis simpli.⁊ fau. Jnui.du.iij.lec.
Abdon ⁊ sennes. Jnui.du.iij.lec.
Germani epi ⁊ cōfes.iij.lec.
Non habet horas. vij. Dies v qr̄e xv.

Aurē mūcruo. KL Prima necat sortē pdit secūda cohortē

			Augustus habi dies.xxxj. Luna.xxx.
viij	c	Augusti	Ad vincula sancti petri. Inui.tri.ix.lec.
xvj	d	iiij no	Stephani pape ⁊ mar. Inui.du.iij.lec.
v	e	iij no	Inuētio stephani protomar.ix.lec.
	f	ij no	
xiij	g	Nonas	Festū niuis dīē marie cir. S.Oswaldi
ij	A	viij id⁹	Trāsfiguratio dñi.du. Memo.ꝛ mar.
	b	vij id⁹	Festū nois ihesu.du.maius.ix.c S.Do
			nati epī ⁊ mar. iij.lec.
x	c	vj id⁹	Liriaci sociorūq; martyr. Inui du.iij.lec.
	d	v id⁹	Romani mar.iij.lec. cū noc. Vigilia
xviij	e	iiij id⁹	Laurētij martyris. Inui.trip.ix.lec.
vij	f	iij id⁹	Tyburtij martyris. Inui.du.iij.lec.
	g	ij id⁹	
xv	A	Idus	Hypolitī sociorūq; mar. Inui.du.iij lec.
iij	b	xix klis	Septēdrio. S.Eusebij pbri. Vigilia.
	c	xviij klis	Assumptio marie.maī du.⁊ prin. Sol
xij	d	xvij klis	in virgine. Equinoctium.
j	e	xvj klis	Octaua sancti laurentij. memo.trīn
	f	xv klis	Agapiti martyris. memo.trīn.
ix	g	xiiij klis	Magni martyris. memo.trīn.
	A	xiij klis	
xviij	b	xij klis	
vj	c	xj klis	Octa.scē marie.ix.lec. Memo.ꝛ sanctis
	d	x klis	Thimothei ⁊ apolli. cū noc. Vigil.
xviij	e	ix klis	Bartholomei apī. Inte.du.ix.lec.
ij	f	viij klis	
	g	vij klis	
xij	A	vj klis	Ruphi martyris. Inui.du.iij.lec.
	b	v klis	Augustini epi ⁊ confo. Inui.du.ix.lec.
xix	c	iiij klis	Decollatio ioānis baptiste. Inui.tri ix.l.
vij	d	iij klis	Felicis ⁊ adaucti mar. Inui.du.iij.lec.
	e	ij klis	Luthburge vir.nō mar. Inui.du.iij.lec.

Nox habet horas x. Dies vero.xiiij.

Aure⁹ nūerus | KL | Tertio⁹ septēbris ꝛ ann⁹ fert mala mēbris.
September habet dies.xxx. Luna.xxv.

xvj f Septēbrio Egidij abbatis.ix.lec.
v g iiij no
A my no
xiij b ij no Translatio sci cuthberti. Inui.duo.iij.lc.
ij c Nonas Bertini abbatis. ij.lec.cum nocturn.
d viij id⁹ Dies caniculares finiunt
x e vij id⁹
f vj id⁹ Natiuitas ꝥ Marie.maius duplex
xviij g v id⁹ Gorgonij martyris.memo.trñ.
vij A iiij id⁹
b iij id⁹ Prothi ꝛ hiacincti mar.memo.trñ.
xv c ij id⁹
iiij d Idus dup.Sol in libra.
e xvij kls Octobris.Exalta.s.crucis.ix.lec.nimis
xij f xvj kls Oct.nat.Inui.tri.xxco.d.Cnichomede.
j g xv kls Eanbeorgenis ꝛ mar.ix.lec.
A xv kls Lamberti epi ꝛ mar. Inuit.tump.iij.lect.
ix b xiij kls Obserua menses noniciunia semper
c xij kls Post exaltatī seria quarta lucem.
xviij d xj kls Vigilia
vj e x kls Matthei apī ꝛ euāge.Inse.duplex.
f ix kls Mauritij sociorūq; eius mar.ix.lec.
xiij g viij kls Tecle virginis nō mar. ij.lec.cū noct-
ij A vij kls
b vj kls Firmini epi ꝛ mar.ij.lect.
xj c v kls Cypriani ꝛ iustine Inui.du.iij.lec.
d iiij kls Cosme ꝛ damiani. Inui.du.ij.lec.
xix e iij kls
viij f ij kls Michaelis archangeli.Inse.dup.
g j kls Hieronymi pbri. Inse.du.ix.lec.
Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.

Aure° nūerus. **K** Tertius ⁊ vndecimus ecclesiastici mensis alienus
October habet dies. xxxj. Luna. xxx.

xvj	A	Octobris		Remigij germa. ve. ⁊ ba. ix. lect.
v	b	vj	no	Thome cantuarien. epi. mem. lec. ix
xiij	c	v	no	**sancto leodegario epo ⁊ mar.** ix. lc.
ij	d	iiij	no	
	e	iij	no	
	f	ij	no	**Fidis virginis ⁊ mar iij. lec.**
	g	Nonas		**Marci ⁊ marcelli mar.** Jnui. dn. iij. lec.
xviij	A	viij	id°	
viij	b	vij	id°	Dyonisij sociorūq; eius mar. ix. lec.
	c	vj	id°	**Gereonis socioꝝ eius mar.** iij. lect.
xv	d	v	id°	**Nigasij socioꝝ eius.** Jnui. dn. iij. lect.
iij	e	iiij	id°	
	f	iij	id°	Translatio sancti eduardi regis. ix. lect.
xij	g	ij	id°	**Calixti pa.** Jnui. 3. iij. lc. Sol i scorpione.
	A	Idus		Vulfrani epi. ix. lec.
	b	xvij	kls	Nouembris. Michael in montetumba. ix. l.
ix	c	xvj	kls	Trifla. sce etheldrede. ix. lect.
	d	xv	kls	Luce euangeliste. ix. lec.
xvij	e	xiiij	kls	Fredeswide virginis. ix. lect.
vj	f	xiij	kls	
	g	xij	kls	**Undecim milia virgi.** Jnui. dn. iij. lec.
xviij	A	xj	kls	
iij	b	x	kls	**Romani epi ⁊ cōfes.** iij. lec. cū noct.
	c	ix	kls	
ij	d	viij	kls	Crispini ⁊ crispiani. Jnui. dn. ix. lec.
	e	vij	kls	
xx	f	vj	kls	Vigilia.
viij°	g	v	kls	Simonis ⁊ iude apl̄oꝝ. ix. lc.
	A	iiij	kls	
xvj	b	iij	kls	
v	c	ij	kls	**Quintini mar.** iij. lec. cū noc. Vigilia.

Mor habet horas. xiiij. Dies vero. x.

Mure' mucrus. **KL** Scorpius est signus 7 tertiꝰ est nececinctꝰ
Nouembr habet dies. xxx. Luna. xxx.

	e	Nouembris		Solénitas omniū scōꝝ. maiꝰ du. ix. lect.
xiij	f	iij	no	Cōmemoratio animarū. ix. lec.
ij	g	ij	no	Uenefrede virginis 7 mar. ix. lec.
	a	ij	no	
f	b	Nonas		D
	c	viij	idꝰ	Leonardi abbatis. ix. lec.
xviij	d	vij	idꝰ	
vij	e	vj	idꝰ	Quatuor coronatoꝝ mar. Inui. ꝯ. iij. l
	f	v	idꝰ	Theodori martyris. iij. lec.
xv	g	iiij	idꝰ	
iij	a	iij	idꝰ	Martini epi 7 cōfes. Inui. tri. ix. lec.
	b	ij	idꝰ	
xij	c	Idus		Brictij epi 7 ꝯfes. Inui. ꝯ. iij. lec. Sol ix
j	d	xviij	klꝰ	Decembris. sagittarie
	e	xvij	klꝰ	Machuti epi 7 cōfes. ix. lect.
ix	f	xvj	klꝰ	Edmūdi archiepi. Inui. tri. ix. lect
	g	xv	klꝰ	Hugonis epi 7 cōfes. is. lec.
xvij	a	xiiij	klꝰ	Octa. Martini epi. Inui. ꝯ. iij. lec.
vj	b	xiij	klꝰ	
	c	xij	klꝰ	Edmundi regis. ix. lec.
xiij	d	xj	klꝰ	
ij	e	x	klꝰ	Cecilie virginis 7 mar. ix. lec.
	f	ix	klꝰ	Clementis pape 7 mar. ix. lec.
xj	g	viij	klꝰ	Grisogoni martyris. iij. lec.
	a	vij	klꝰ	Katherine virgi. 7 mar. ix. lec.
xix	b	vj	klꝰ	Lini pape martyris. iij. lect.
viij	c	v	klꝰ	
	d	iiij	klꝰ	
xvj	e	iij	klꝰ	Saturnini 7 sociorū. iij. lect. Lūa
ij	f	ij	klꝰ	Sancti andree apli. Inui. du. ix. lec.

Nox habet horas xvj. Dies vero. viij.

Aure° nūerus KL Septim° cranguis vir osus trn° vt anguis
Decembr habet d'cs.xxij. Luna.xij.

	f	Decembris		
xiij	g	iiij no		
ij	A	iij no	Depositio sancti osmundi ix.lec.	
x	b	ij no		
	c	Nonas		
xviij	d	viij id°	Nicholai epi. Inuita. tri. ix.lec.	
vij	e	vi id°	Octa.sci andree apī. Inuit. du. ix.lec.	
	f	v id°	Cōceptio beate marie minus du. ix.lec.	
xv	g	iiij id°		
iiij	A	iij id°		
	b	ij id°		
xij	c	j id°	Solū ingreditur sagittariū.	Solstitium
j	d	Idus	Lucie virginis & martyris ix.lec.	
	e	xix klas	Januarij	
ix	f	xviij klas		
	g	xvij klas	O sapiā tulle vinculū hūt pces ad vi.	
xvij	A	xvj klas		
vj	b	xv klas		
	c	xiiij klas		
xiiij	d	xiij klas		Vigilia
iij	e	xij klas	Thome apī. Inserius du. ix.lec.	
	f	xj klas		
xj	g	x klas		
	A	ix klas		Vigilia.
xix.	b	viij klas	Natiuitas dñi nostri ihesu xpi. maius du.	
viij	c	vij klas	Stephani protho martyris. ix.lec.	
	d	vj klas	Joannis apī & euāgeliste. ix.lec.	
xxj	e	v klas	Sanctorū innocentū mar. ix.lec.	
v	f	iiij klas	Thome archiepi & mar. ix.lec.	
	g	iij klas		
xiij	A	ij klas	Silueſtri pape & cōfessō. ix.lec.	

Nox habet horas.xviij. Dies vero.vj.

¶ Annus habet duodecim menses: hebdomadas. lij. ⁊ di
em vnum ⁊ habet dies. ccclxv. ⁊ horas. vj.

¶ Tabula annoꝝ cõmuniũ ⁊ biſextiliũ: litterarũq; dñicaliũ quotannis currentiũ: reuolutio cuius eſt poſt annos. 28. poſt quos ad caput eiuſdẽ cũ annis tũc currẽtib⁹ reuertit: ſequit

A	g	f	e	d	c	b	A	g	f	e	d	c	b
		e				g				b			
e	d	c	b	A	g	f	e	d	c	b	A	g	f
d			f				A			c			

In tabula igit vel ſerie litterarũ dñicaliũ ſuprapoſita annũ vel cõmunẽ: vel biſextilẽ: litterã itẽ dñicalẽ ſingulis annis hoc pacto feliciter inuenies. Primã nẽpe litterã in ſuprascripta ſerie: que eſt A accipe: ⁊ da illi annũ ſalutis. 1486. Sequẽti littere: que eſt g. da. 1487. iterũ ſequẽtib⁹ litteris: vid dicet. f. e da. 1488. ſicq; incipes pgrediẽdo quousq; ad numerũ anni tui currẽtis ppoſiti pueniet. Quia littera ſuper quẽ cadit talis numerus anni propoſiti erit dñicalis. Que ſi vnica occurrit: annũ cõmune eſſe intelliges. Si duplex biſextilẽ. Et tũc prior id eſt ſuperior vſq; ad feſtũ matthie apoſtoli vtilis erit. Inferior autẽ ad reliquã anni partem accõmodabit.

¶ Tabula clauiũ feſtoꝝ mobiliũ: simulq; aurei numeri iunctiũ: reuolutio cuius eſt poſt annos. 19. poſt quos cũ annis tunc currẽtibus: ſemper ad eiuſdẽ regreditur initiũ. Sequitur

Claues feſtorũ mobilium

12	31	20	9	28	17	6	25	14	3	22	11	30	19	8	27	16	5
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4

Simili cõputo: vt dictũ eſt de lra dñicali: etiã de claues feſtoꝝ mobiliũ. Nã clauiũ numero primo q videlicz eſt. 12. da annũ. 1486. ſequẽti numero: q eſt. 31. da. 1487. ſicq; incipes ſemp ſingulos numeros clauiũ accõmoda: donec p duceris ad numerũ anni ppoſiti. Nã vbi ann⁹ tuus ppoſitus ſedẽ inueniet: illic numer⁹ clauis deprehẽdes. Sub quo cõtinuo aure⁹ numerus p noua luna reperiẽda valẽs apparebit.

¶ Festa igitur mobilia habita clave anni currentis: hoc modo inueniuntur. Animaduerte: quot vnitates sunt in clave anni currentis: deinde tot dies numera: decursum descendendo a loco cuiuslibet clauis in kalendario notati. vbi autem numerus ille terminat: ibi dominica proxima tale festū peragetur. In anno tamē bisextili: si septuagesimā aut quadragesimā quaeris: claui adde vnitatē: et si quadragesima iuxta talem cōpunctionē in. 24. die februarij: vel post inuenta fuerit: ipsa per vnum diem retracta: erit peragenda.

Nouilunioꝝ canon.

¶ Nouiluniū siue luna noua singulis mēsibus anni sic reperitur. Habito aureo numero anni tui: vbicūq; ille in ordine aurei numeri in kalendario posito tibi occurrerit. a loco illo illius diei iuxta posito: sequentiū verborū syllabas sursuz cōputa: vtputa. In celis est hic. vnicuiq; diei: accōmodando syllabam vnam diesq; ille sup: a quē syllaba: hic: ceciderit: dies est nouilunij proposito per singulos menses anni.

Carmina vetusta per nouilunia inuenire pascha

Post regum festa quere nouilunia trina.
Post dñica tertia sacrum pascha celebra.

Alia

Post veris equinoctium quere pleniluniū.
Et dominica proxima sacrum celebra pascha
Non verius inuenies: si mille legas codices.

Benedictio salis & aq̃ q̃s ꝺñi ci⁹ p annũ post pmã & cap. fiat ꝺñdictio salis & aq̃ ad gradũ chori a sacerdote hoc modo.

EXorcizo te creatura salis p ✠ ꝺeũ ✠ viuũ: p ✠ ꝺeũ ✠ verũ: p ✠ ꝺeũ ✠ scũm: p q̃ te p heliseũ ppbaz i aquã misti iussit vt sanaret sterilitas aq̃ vt efficiaris sal exorcizatũ i salutẽ credentiũ: & his oĩb⁹ te sumẽtib⁹ sanitas aie & corpis: & effugiat atq; discedat ab eo loco quo aspersum fueris ois fantasia & neq̃tia vel ꝺr̃sutia diabolice fraudis: oĩsq; spũs immũdus adiurat⁹ Per eũ q venturus ẽ iudicare vi. & moz. & seculũ p ignẽ ℟. Amẽ. Deq; oro sic Dñe vo sed tñ cũ Orem⁹

DEus q ad saluté hũani gñis maria queq; sacra i aq̃ substãtia ꝓdidisti: adesto ppitius iuocatiõib⁹ nr̃is & clemẽto huic multimodis purificationib⁹ ꝓparato ✠ virtute tue. bñ ✠ dictõis infunde vt creatura tua mysteriis tuis seruiẽs ad abiciẽdas ꝺr̃mões morbos q; pellẽdas diuine gr̃e sumat effectũ vt q̃cq̃d i oĩb⁹ vel i locis ñdeliũ hec vnda respersit: careat oi immũdicia: libr̃ret a nora: nõ illic resideat spũs pestilẽs: nõ aura corrũpens: discedãt ẽs insidie latẽtis inimici: & si qd est q̃d aut incolumitati habitãtiũ inuideat aut queri: aspersione hui⁹ aq̃ effugiat vt salubritas per inuocationẽ

Deq; exorcizm⁹ aque

EXorcizo te creatura aq̃ in noie ✠ ꝺei p̃ris oĩpotẽtis & in nole ✠ ihesu xp̃i filij ei⁹ ꝺñi nr̃i: & in ✠ tute spũs ✠ sci: vt has aq̃ exorcizata ad effugãdã omnẽ potestatẽ inimici & ip̃m inimicũ eradicare & explãtare valeas cũ angelis suis apostaticis p ✠ tute eiusdẽ ꝺñi nr̃i ihesu xp̃i q venturus est iudicare vivos & mortuos & seculũ p ignẽ ℟. Amẽ. Deq; oro sic Dñe

sancti tui nobis expetita: ab omnibus sit impugnatoribus expulsa. per dñm nr̃m. ic. xp̃m. Hic mittat in cendrale tale aquã in modũ crucis sic dicẽdo. sine nobis. Commixtio salis aq̃ pariter fiat. In nomine p̃is & filij & sp̃us sci. ℟. Amẽ. Dns vobis. Oremus. Oratio.

DEus invicte virtutis auctor: & infirmabilis imperij rector: ac sp magnifice triumphator: q̃ adversa dñationis vires rep̃mis: q̃ inimici rugientis seuitiã supas q̃ visibiles necnon & potenter expugnas te dñe tremẽtes & supplices exp̃camur ac petim⁹ vt hãc creaturã salis & aq̃ dignãter accipias: benigne illustres. pietatis tue more sancti ✠ fices: vt ubicunq̃ fuerit aspersa p̃ invocationẽ sci tui nominis: omnis infestatio imũdi spiritus abiciat terroremq̃ venenosi serpẽtis procul pellat: & p̃sentia sci sp̃us nob̃ mãam tuã poscentibus: ubiq̃ adesse dignet. Per dñm nr̃m ihesum xp̃m filiũ tuũ qui tecum vivit & regnat deus. Per omnia secula seculorũ. ℟. Amen.

Hec aqua cateſ bec aſ̃ Aſperges me dñe hyssopo & mũdabor: lauabis me & super niuẽ dealbabor. Miserere mei deus. Aſperges. Et spm. Aſper. ℣. Ostende nobis dñe misericordiam tuã. ℟. Et salutare tuum da nobis. Sequitur oratio sine Dns vobis tm̃ cũ Oremus. Oratio.

EXaudi nos dñe sancte pi ops eterne deus: & mittere dignare scm̃ angelũ tuũ de celis: q̃ custodiat: foueat: protegat: visitet & defendat oẽs habitãtes i hoc habitaculo. Per xp̃m. ℟. Amẽ. Benedictio panis. Dns vo. ℟. Et cũ. Oremus

BEnedic dñe istã creaturã panis: sicut benedixisti quinq̃ panes i deserto: vt oẽs gustãtes ex eo: recipiãt tã corporis q̃ aie sanitatẽ. In nomine p̃is & filij & sp̃us sancti Amẽ Aspergatur aqua benedicta. Alia benedictio panis. ℣. Adiutorium nr̃m in no. ℟. Qui fecit celũ & terrã. Dns vobis. Oremus.

OMnipotens sempiterne deus: benedic ✠ ere dignaris hũc panem: tua sancta spũali benedictione: vt sit omnibus sumẽtibus salus mentis & corporis: atq̃ contra oẽs morbos & universas inimicorũ insidias tutamẽ per dñm nr̃m ihesum xp̃m filiũ tuũ panẽ q̃ de celo descẽdit: & dat vitã & salutẽ mũdo: & tecũ vivit & regnat deus. Per omnia secula seculorũ. ℟. Amen.

Primo dicrū hymnus omniū quo mūdus extat conditus: vel quo resurgens conditor nos morte vita liberet. Pulsis procul torporibus surgam⁹ omnes ocius: ⁊ nocte queramus pium sicut ꝓphetā nouimus. Nostras preces vt audiat suāq; dextrā porrigat: ⁊ expiatos sordibus reddat polorū sedibus. Vt quiq; sacratissimo huius diei tēpore: horis quietis psallimus, donis beatis muneret. Iam mūc paterna claritas te postulamus affatim: abſit libido sordidans: omnisq; actus noxius. Ne edax sit vel lubrica: cōpago nr̄i corporis per quā aurium ignibus: ipsi cremamur acrius. Ob hoc redēptor quǽs vt pbra nr̄a diluas vite pennis cōmoda: nobis benignus cōferas. Quo carnis actu exules: effecti ipsi celibes: vt pōstolamur cernui: melos canamus gāe. Gloria tibi dñe: q natus. Et dicit in omni hymno eiusdē metri vsq; ad purificationē: preter in hymno Deus creator. Post purificationē vero dicit ℣. Presta pr̄. hymnus omēs: semp in psalmis meditemur: atq; vltribus totis dño canam⁹ dulciter hymnos. Vt pio regi pariter canētes: cū suis sanctis merea-mur aulā ingredi celi simul ⁊ beatā ducere vitam. Prestet hoc nobis deitas beata: patris ac nati piet⁹q; sancti spiritus: cuius rebo at in omnia gāa mūdo. Amē. Psalmus.

Beatus vir qui nō abijt in cōsilio impiorū: ⁊ in via peccatorū nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie nō sedit. Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabit die ac nocte. Et erit tanq; lignū qđ plātatum est secus decursus aquarū: quod fructū suū dabit in tpe suo. Et folia eius nō defluet ⁊ oia quecūq; faciet p̄sperabunt. Non sic impij nō sic sed tanq; pulvis quē p̄icit ventus a facie terre. Ideo nō resurgūt impij in iudicio neq; peccatores in cōsilio iustorū. Quōm nouit dñs vias iustorū: ⁊ iter impiorum peribit. ps. ij. Quare fremuerūt gētes ⁊ populi meditati sunt

inanis ℟ stiterũt reges terre
℣ principes conuenerunt in
vnũ aduersus dñm: ℣ aduer
sus xp̃m eius. ℣ irumpam⁹
vincula eor: ℣ proiciamus
a nobis iugũ ipsor. ℣ qui ha
bitat in celis irridebit eos: ℣
dñs subsannabit eos. ℟ tunc
loquetur ad eos in ira sua: ℣
in furore suo cõturbabit eos
℟ go aũt cõstitutus sum rex
ab eo super sion monte san
ctũ eius: predicans preceptũ
eius. ℣ dominus dixit ad me
filius meus es tu: ego hodie
genui te. ℟ postula a me ℣ da
bo tibi gentes hereditatem
tuã: ℣ possessionẽ tuã termi
nos terre. ℟ eges eos in vir
ga ferrea: ℣ tanq̃ vas figuli
cõfringes eos. ℟ t nũc reges
intelligite: erudimini qui iu
dicatis terrã. ℟ eruite dño
in timore: ℣ et exultate ei cũ tre
more. ℟ pprehendite disci
plinã neq̃n irascatur dñs ℣
pereatis de via iusta. ℟ um
exarserit in breui ira eius:
℣ ti oẽs qui confidunt in eo.

℣ Omine quid ps. iij.
multiplicati sunt q tri
bulant me: multi insurgunt
aduersum me. ℣ ultti dicũt
anime mee: nõ est sal⁹ ipsi in
deo ei⁹ ℣ u aũt dñe susceptor
meus es: gla mea ℣ exaltãs
caput meũ. ℣ oce mea ad dñm
clamaui: ℣ exaudiuit
me de mõte sancto suo. ℟ go
dormiui ℣ sopor⁹ sum ℣ exur
rexi: quia dñs suscepit me.
℟ on timebo milia ppli cir
cumdãtis me exurge dñe
saluũ me fac deus me⁹. ℣ uo
niam tu percussisti omnes ad
uersantes mihi sine causa: ℣
tes peccatorũ cõtriuisti. ℣ o
mini est salus: ℣ super popu
lum tuũ benedictio tua. Non
dicatur ad noctur. iste ps. iij

℣ Um inuocarẽ exaudi
uit me de⁹ iusticie mee
in tribulatiõe dilatasti mihi.
℟ iserere mei: ℣ et exaudi orati
onem meã. ℟ ili hominũ vs
ququo graui corde: vt quid
diligitis vanitatẽ ℣ queritis
mendaciũ ℟ t scitote quoniã
mirificauit dominus sanctũ
suum: dominus exaudiet me
cũ clamauero ad eum. ℟ ra
scimini ℣ nolite peccare: que
dicitis in cordibus vestris: ℣
in cubilibus vestris cõpungi
mini. ℟ acrificate sacrificiu⁹
iusticie ℣ sperate in domino:
multi dicũt quis ostendit no
bis bona. ℟ ignatũ est super

nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiā i corde meo A fructu frumēti vini ⁊ olei sui multiplicati sunt. In pace in idipsum dormiā ⁊ requiescam. Quoniā tu dñe singulariter in spe: ꝓstituisti me Non dicit ad noctē.iste psal.

VErba mea auribus pcipe dñe: intellige clamorē meū. Intēde voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus. Quoniā ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meā. Mane astabo tibi ⁊ videbo: quoniā nō deus volēs iniquitatē tu es. Nec habitabit iuxta te malignus neq; permanebūt iniusti ante oculos tuos Odisti oēs qui operant iniquitatē: perdes omnes qui loquūtur mēdaciū. Virum sanguinū ⁊ dolosum abhominabit dñs ego aut̄ in multitudine misericordie tue. Introibo in domū tuā adorabo ad templum sanctū tuum. in timore tuo. Dñe deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos: dirige in cōspectu tuo viam meam. Quoniā nō est in ore eorū veritas cor eorū vanū est. Sepulchrū patens est guttur eorū: linguis suis dolose agebāt iudica illos deus Decidāt a cogitatiōib⁹ suis scdm multitudinē impietatū eorū expelle eos: quōniā irritauerūt te dñe. Et letent oēs qui sperant in te: in eternū exultabunt ⁊ habitabis in eis. Et gloriabunt in te oēs qui diligūt nomē tuū quōniā tu benedices iusto. Dñe vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. ps

VI.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei dñe quōniā infirm⁹ sum sana me dñe quōniā conturbata sunt ossa mea Et aia mea turbata est valde: sed tu dñe vsq; quo Conuertere dñe ⁊ eripe aiam meā: saluū me fac ꝓpter misericordiā tuā. Quōniā nō est in morte q̄ memor sit tui: in inferno aut̄ quis cōfitebit tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Turbatus est a furore oculus meus inueteraui inter oēs inimicos meos. Discedite a me oēs q̄ operamini iniquitatē quōniā exaudiuit dñs vocē fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orationē meā suscepit.

Erubescãt ⁊ cõturbent vehementer oēs inimici mei: conuertant ⁊ erubescãt valde velociter. Ps. Iā. In oibus dñicis diebus p aduentū vsq; ad natiuitatē dñi. In p̄mo noc. añ. Nō auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat q mittēdus est. In omnibus dñicis ab octa. epi. vsq; ad passionē dñi. quādo de dñica agit in p̄mo noc. añ. Seruite dño in timore. In oibus dñicis a dñica trinit. vsq; ad aduentū dñi. qñ de dñica agit in p̄mo no. añ. Pro fide meritis vocitat iure btūs lege q dñi meditat nocte die q

Omine deus ps. vu. meus in te sperauī: saluū me fac ex oibus psequētibus me ⁊ libera me. Ne quādo rapiat vt leo aiam meā: dū nō est q redimat neq; qui saluū faciat. Dñe deus meus si feci istud: si est iniqtas in manibus meis. Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimicus aiam meā: ⁊ cōprehēdat ⁊ conculcet in terra vitā meā: ⁊ gloriā meā in puluere deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ Et exurge dñe deus meus in p̄cepto q̄ mādasti: ⁊ synagoga populoꝝ circūdabit te Et p̄pter hanc in altū regredere. dñs iudicat pp̄los. Iudica me dñe ecḋm iustitiā meam: ⁊ scḋm innocentiā meā sup me. Q. ōsumet ne quitia peccatoꝝ ⁊ dirige⁹ iustū scrutans corda ⁊ renes deus. Iustum adiutoriū meū a dño: q saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens: nūquid irascit p̄ singulos dies. Nisi cōuersi fuerint gladiū suū vibrauit: arcū suū tetēdit ⁊ paravit illū. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardētibus effecit Ecce parturit iniustitiā: cōcepit dolorē ⁊ peperit iniqtatē. Lacū aperuit ⁊ effodit eū: et incidit in foueā quā fecit. Cōuertet dolor eius in caput eius ⁊ in vertice ipsius iniqtas eius descēdet. Confitebor dño scḋm iustitiā eius: ⁊ psallā nomini dñi altissimi. Ps. viu.

Omine dñs noster: q̄ admirabile est nomē tuū: in vniuersa terra. Q. ēleuata est magnificētia tua sup̄ celos Ex ore infantiū ⁊ lactentiū

ꝓfecisti laudē ꝓpter inimi/
cos tuos: vt destruas inimicū
& vltorē. Q. ñ videbo celos
tuos opa digitorū tuorum
lunā & stellas que tu fundasti
Quid est homo q memor es
eius: aut filius hois quoniā
visitas eū. Minuisti eū paulo
minus ab angelis gloria & ho
nore coronasti eū: & cōstitui/
isti eū sup opa manuū tuarū.
O ia subiecisti sb pedib⁹ eius
oves & boues vniuersas insup
& pecora cāpi Uolucres celi &
pisces maris: qui pambulāt
semitas maris. Dñe dñe no
ster: q̄ admirabile est nomen
tuū in vniuersa terra. ꝑs.

Q Onfitebor tibi dñe in
toto corde meo: narra
bo oīa mirabilia tua Lęta/
bor & exultabo in te psallā no
mini tuo altissime. In cōuer
tēdo inimicū meū retrorsum
infirmabunt & peribūt a facie
tua. Quoniā fecisti iudicium
meū & causam meā: sedes su/
per thronū q iudicas iusticiā
Increpasti gētes & perijt im/
pius nomē eor delesti in eter
nū & in seculū seculi. Inimici
defecerūt framee in finē: & ci/
uitates eor destruxisti Perijt
memoria eorū cū sonitu: & do
minus in eternū permanet.
Parauit in iudicio thronum
suū: & ipse iudicabit orbē ter/
re in eqtate iudicabit popu/
los in iusticia. Et factus est
dñs refugiū pauperi adiutor
in oportunitatibus in tribu/
latione. Et sperēt in te q no/
uerūt nomē tuū quia nō dere/
liquisti querētes te dñe Psalli
te dño q habitat in syon: an/
nūciate inter gētes studia ei⁹
Q ñ requirēs sanguinē eor
recordatus est: nō est oblit⁹
clamorē pauperū. Miserere
mei dñe vide humilitatē me
am de inimicis meis. Q ui ex
altas me de portis mortis: vt
annuncie oēs laudationes tu
as in portis filie syon. Exul/
tabo in salutari tuo: infixe sūt
gētes in interitu q̄ fecerūt
In laqueo isto q̄ abscondē
rūt: cōprehēsus est pes eor⁹.
Cognoscet dñs iudicia faci/
ens: in opibus manuū suarū
cōprehēsus est peccator. Q ō
uertant pctōres in infernū:
oēs gētes q̄ obliuiscunt deū.
Q ñ nō in finem obliuio erit
pauperis: patiētia paupe/rū
nō pibit in finē. Exurge dñe
nō cōfortet homo: iudicent
gētes in cōspectu tuo. Con/

stitue dñe legislatorē sup eos vt sciant gētes qñ homines sunt. ℣ t quid dñe recessisti longe: ꝛspicis in opportunitatibus in tribulatione. ℣ dum supbit impius incēdit̄ pauper: cōprehēdunt̄ in ꝯsiliis quib⁹ cogitāt. ℣ñ laudat̄ peccator in ꝛsidertūs aie sue ꝛ iniqu⁹ benedicitur. ℣ racerbauit dñm peccator: scdm multitudinē ire sue nō quaret. ℣on est deus in cōspectu eius: inquinate sunt vie illius in omni tempe ℣ uferent̄ iudicia tua a facie eius: omniū inimicoꝝ suoꝝ dñabit. ℣ ixit enim in corde suo: nō mouebor a generatione in generationē ñe malo. ℣ uius maledictione os plenū est ꝛ amaritudine ꝛ dolo: sub lingua eius labor ꝛ dolor ℣ edet in insidijs cū diuitib⁹ in occultis vt interficiat innocentē. ℣ culi eius in pauperē respiciūt: insidiat in abscōdito quasi leo in spelunca sua. ℣ nsidiat vt rapiat pauperē: rapere pauperē dū attrahit eum. ℣n laqueo suo humiliabit eū: inclinabit se ꝛ cadet cū dominatus fuerit pauperum ℣ ixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suā ne videat in finē. ℣ surge dñe dꝰs ꝛ exaltet manꝰ tua: ne obliuiscaris pauperum. ℣ ropter qd irritauit impius deū: dixit enī in corde suo nō requiret. ℣ ides qñ tu laborē ꝛ dolorē cōsideras: vt tradas eos in manus tuas. ℣ ibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor. ℣ ontere brachiū peccatoris ꝛ maligni: queres peccatū illius ꝛ nō inuenies. ℣ dñs regnabit in eternū ꝛ in seculū seculi: peribitis gētes de terra illi⁹. ℣ desiderium pauperum exaudiuit dñs: ꝓparationē cordis eoꝝ audiuit auris tua. ℣ udicare pupillo ꝛ humili vt nō apponat vltra magnificare se hō

℣n dño cō ꝓfitor. ℣up terrā fido quō dicitis aie mee trāsmigra in montē sicut passer. ℣ñ ecce peccatores intēderunt arcū parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde ℣ñ ista que perfeciste destruxerūt: iustus autē quid fecit. ℣ omnis in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius. ℣ culi eius in pauperē respiciunt palpebre eius interrogāt filios hominū. ℣ dus interrogat

tustū ⁊ impiū: qui aūt diligit iniquitatē odit aiam suam. Pluet sup peccatores laqueos: ignis sulphur ⁊ spiritus procellarū pars calicis eoꝝ. Quā iust⁹ dñs ⁊ iustitias dilexit: equitatē vidit vult⁹ ei⁹. Ga an Erit ipe expectatio gentiū lauabit q̄ vino stolā suā ⁊ sanguine vue palliū suū. an Dñe de⁹ meus in te speraui. an Juste de⁹ iudex fortis patiens q̄ benignus in te sperātes munimiserādo fideles ps. xij.

Saluū me fac dñe quoniā defecit sanctus: q̄m diminute sunt veritates a filijs hoim. Vana locuti sunt vnusquisq; ad pximū suū labia dolosa in corde: ⁊ corde locuti sunt. Disperdet dominus vniuersa labia dolosa ⁊ linguā magniloquā. Qui dixerūt linguā nr̄am magnificabim⁹ labia nr̄a a nob sunt quis nr̄ dñs est. Propter miseriā inopū ⁊ gemitū pauper nūc exurgā dicit dñs Ponā in salutari: fiducialiter agā in eo. Eloquia dñi eloqa casta argentū igne examinatū pbatum terre purgatū septuplū. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodies nos a gñatiōe hac i eternū. In circuitu impij ambulāt: scm altitudinē tuā multiplicasti filios hoiū. pa. xij.

Usq;quo dñe obliui sceris me in finē vsq;quo auertis faciē tuā a me. Quā diu ponā consilia in aia mea dolorē in corde meo p diē. Usq;quo exaltabit inimic⁹ me⁹ sup me: respice ⁊ exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina oculos meos ne vnq; obdormiā in morte: neq; dicat inimic⁹ meus p̄ualui aduersus eum. Qui tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego aūt in mia tua speraui. Exultabit cor meū i salutari tuo cātabo dño q bona tribuit mihi ⁊ psallā nomi ni dñi altissimi. ps. xiij.

Dixit insipiens in corde suo nō est de⁹. Corrupti sunt ⁊ abhominabiles facti sunt i studijs suis nō est q faciat bonū nō est vsq; ad vnū. Dñs de cēlo prospexit sup filios hoiū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū. Omes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q faciat bonū nō est vsq; ad vnū. Sepulchr̄m patens est guttur eorū linguis suis dolose agebāt. Uenenū aspidū sb labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledicōe ⁊ amā

ritudine plenū est xloces pr
des eorū ad effundendū san
guinē. Contricio ⁊ infelicitas
in vijs eorū ⁊ viā pacis nō co
gnouerūt: nō est timor dei ante
oculos eorū. Nonne cognos
scent oēs q operant iniqtatē
qui deuorāt plebē meā sicut
escā panis Dominū nō inuo
cauerūt illic trepidauerūt ti
more vbi nō erat timor. Quō
dās in generatione iusta est
cōsiliū inopis cōfudistis quō
dās spes eius est. Quis da
bit ex syon salutare israel: cū
auerterit dās captiuitatē ple
bis su:: exultabit iacob ⁊ le
tabitur israel. Psalmus
Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo: aut quis
requiescet in mōte sancto tuo.
Qui ingredit sine macula: ⁊
operat iusticiā. Qui lo quit
veritatē in corde suo qui non
egit dolū in lingua sua. Nec
fecit primo suo malū: ⁊ ob
probriū nō accepit aduersus
proximos suos. ℟ Adnihilat
deductus est in cōspectu eius
malignus: timētes aūt dām
glorificat. Qui iurat primo
suo ⁊ nō decipit: qui pecuniā
suā nō dedit ad vsurā: ⁊ mu
nera sup innocentē nō accepit
Qui facit hec nō cōmouebit
in eternū. ℣ Gloria. Ant. Pul
chriores sunt oculi eius vino
⁊ dentes eius lacte candidiores.
℣ Et syon species decoris ei⁹
Deus noster manifeste veni
et. Ant. Respice ⁊ exaudi me
dne deus meus. ℣. Memor
fui nocte nois tui dne ℟. Et
custodiui legē tuā. alī. Surge
⁊ in eternū seruabi munimine
sacro custodiq tuos astripo
tes famulos. ℣. Memor fui
nocte. vt supra. ps. xv.
Conserua me dne: quō
spexaui in te dixi dne de⁹ me
us es tu: quō bonorū meorū
nō eges. ℟ Sanctis qui sunt in
terra eius: mirificauit oēs vo
luntates meas in eis. Multi
plicate sunt infirmitates eo⁊
postea acceleraueruūt. Nō cō
gregabo conuenticula eorū de
sanguinibus: nec memor ero
nominū eorū per labia mea.
Dominus pars hereditatis
mee ⁊ calicis mei: tu es qui re
stituis hereditatē meā mihi
℟ Funes ceciderūt mihi in pre
claris: etenim hereditas mea
preclara est mihi. ℟ Benedicā
dām qui tribuit mihi intelle
ctū: insup ⁊ vsq ad noctē in
crepuerūt me renes mei. p ro

videbs dñm in cõspectu meo semp: qñ a xtris est mihi ne cõmouear. Propter hoc letatũ est cor meũ: & exultauit lingua mea insup & caro mea requiescet in spe. Qñ nõ derelinques animã meã in inferno: nec dabis sanctũ tuũ videre corruptionẽ. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo: delectationes in xtera tua vsq; in finẽ. Gloria. Dñica die dies p aduentũ vsq; ad natiuitatẽ dñi in .q. noct. añ. Bethleẽ nõ es minima in pncipibus iuda ex te enim exiet dux q regat pplm meũ israel ipse enim saluũ faciet pplm suũ a peccatis eorũ. Diebus dñicis ab octa. epie vsq; ad passionẽ dñi in .q. noctur. añ. Bonorũ meorũ nõ indiges: in te spes raui cõserua me dñe. Dñicis diebus ab octa. in. ii. nocturnis vsq; ad aduentũ dñi in secũdo noc. añ. Nature genitor cõserua mortẽ redẽptos: ac tuo dignos seruitio famu

EXaudi dñe ps. xvi. ãiustitiã meã intẽde xpcationẽ meã. Auribus pcipe oronẽ meã: nõ in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciũ meum pdeat. oculi tui videant equitates. Probasti cor meũ & visitasti nocte igne me examinasti: & nõ est inuẽta in me iniquitas. Ut nõ loquat os meũ opa hominũ: propter verba labiorũ tuorũ ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nõ moueantur vestigia mea. Ego clamaui quoniã exaudisti me deus: inclina aurẽ tuã mihi: & exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te. A resistẽtibus dextere tue custodi me vt pupillã oculi Sub vmbra alarũ tuarũ protege me a facie impiorũ q me afflixerũt. Inimici mei animã meã circũdederũt adipẽ suũ cõclusserũt: os eorũ locutũ est superbiã. Proicientes me nũc circũdederũt me: oculos suos statuerunt declinare in terrã. Susceperũt me sicut leo paratus ad predã: & sicut catulus leonis habitãs in sbditis. Exurge dñe precueni eũ & supplanta eum eripe aiam meã ab impio frameã tuã ab inimicis manus tue dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorũ: de abscondito tuo adimpletus est ven

ter eorũ. ℣ aturati sunt filijs
t diuiserũt reliquas suas par-
uulis suis. ℟ go aũt in iusti-
cia apparebo in cõspectu tuo
satiabor: cũ apparuerit glo-
ria tua. ℣ ia. ℟ Ecce virgo
cõcipiet t pariet filiũ t voca
bitur nomẽ eius emanuel. ℟
Inclina dñe aurẽ tuã mihi t
exaudi verba mea. ℣ Prepa-
ra nr̃a tibi tu cõditor orbis
adure igne pio purgẽs atq;

OCtem ido pbãs. ℟ Jlligã te dñe fortitudo
mea dñs firmamentũ meũ t
refugiũ meũ: t liberator me⁹
Deus meus adiutor meus t
sperabo in eũ. ℣ Protector me
us t cornu salutis mee t su-
sceptor me⁹. ℟ Laudãs invo-
cabo dñm: t ab inimicis meis
salu⁹ ero. ℣ Circũdederũt me
dolores mortis: t torrẽtes in
iquitatis cõturbauerũt me.
℟ Dolores inferni circũdede-
rũt me: p̃occupauerũt me la-
quei mortis. ℣ In tribulatiõe
mea invocaui dñm: t ad dm̃
meũ clamaui. ℟ t exaudiuit
de tẽplo sctõ suo vocẽ meã: t
clamor me⁹ in cõspectu eius
introiuit in aures ei⁹. ℣ Cõmo
ta est t p̃tremuit terra funda
mẽta montiũ cõturbata sunt
t cõmota sunt qñ iratꝰ est eis.
℟ Ascẽdit fumus in ira eius t
ignis a facie eiꝰ exarsit: carbo
nes succẽsi sunt ab eo. ℣ Inclí-
nauit cẽlos t descẽdit: t cali-
go sub pedibꝰ eius. ℟ Ascẽ-
dit sup cherubin t volauit: vo
lauit sup pẽnas vẽtoꝝ. ℣ Et po
suit tenebras latibulũ suũ in
circuitu eiꝰ tabernaculũ eius
tenebrosa aq̃ in nubibꝰ aeris
℟ Prefulgure in cõspectu eius
nubes trãsierũt grãdo t carbo
nes ignis. ℣ Et intonuit de cẽ
lo dñs: t altissimus dedit vo
cem suã grando t carbones
ignis. ℟ Et misit sagittas su-
as t dissipauit eos: fulgura
multiplicauit t cõturbauit eos
℣ Et apparuerũt fontes aquaꝝ
t revelata sũt fundamẽta or-
bis terraꝝ. ℟ Ab increpatione
tua dñe: ab inspiratiõe spũs
ire tue. ℣ Misit de sũmo t acce-
pit me t assumpsit me de aqs
multis. ℟ Eripuit me de inimi
cis meis fortissimis: t ab bis
qui oderũt me qñ cõfortati
sunt sup me. ℣ Prevenerũt me
in die afflictiõis mee: t factꝰ
est dñs p̃tector meus. ℟ Et edu-
xit me in latitudinẽ: salvũ me
fecit qñ voluit me. ℣ Et retri-
buet mihi dñs secm̃ iustitiã

meꝫ ꝛ ſcm̃ puritatē manuū
mearū retribuet mihi. Q uia
cuſtodiui vias dñi: nec impie
geſſi a deo meo. Q ñ oīa iu
dicia ei⁹ in cōſpectu meo ꝛ iu
ſticias ei⁹ nō repuli a me. Et
ero immaculat⁹ cū eo: ꝛ obſer
uabo me ab iniqtate mea. Et
retribuet mihi dñs ſm iuſti
ciā meā: ꝛ ſcm̃ puritatē ma
nuū meaꝝ in ꝓſpectu oculoꝝ
eius. Cū ſcō ſcūs eris: ꝛ cū vi
ro innocēte innocēs eris. Et
cū electo electꝰ eris: ꝛ cū puer
ſo puerteris. Q ñ tu pplm̃ hu
milē ſaluū facies: ꝛ oculos ſup
boꝝ humiliabis. Q ñ tu illu
minas lucernā meā: dñe deus
meꝰ illumina tenebras meas
Q ñ in te eripiar a tēptatione
ꝛ in deo meo trāſgrediar mu
rū. Deus meꝰ impolluta via
eius: eloqa dñi igne examina
ta: ꝓtector eſt oīm, ſperantiū
in ſe. Q ñ quis deꝰ ꝓter dñm
aut quis deus ꝓter deū nr̃m.
Deus q̃ ꝑcinxit me virtute: ꝛ
poſuit immaculatā viā meā.
Q ui ꝓfecit pedes meos tanq̃
ceruoꝝ ꝛ ſup excelſa ſtatuēs
me. Q ui docet manꝰ meas ad
preliū: ꝛ poſuiſti vt arcū ereū
brachia mea. Et dediſti mi
bi ꝓtectionē ſalutis tue: ꝛ de
xtera tua ſuſcepit me. Et di
ſciplina tua correxit me in fi
nē ꝛ diſciplina tua ipſa me do
cebit. Dilataſti greſſus meos
ſubtus me: ꝛ nō ſunt infirma
ta veſtigia mea. P erſequar
inimicos meos ꝛ cōprehendā
illos: ꝛ nō cōuertar donec deſñ
ciant. Q confringā illos nec po
terūt ſtare: cadēt ſubtus pe
des meos. Et ꝑcinxiſti me vir
tute ad bellū: ſupplantaſti in
ſurgentes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti mi
bi dorſum: ꝛ odientes me di
ſperdidiſti. Q lamauerūt nec
erat qui ſaluos faceret ad dñm
nū: nec exaudiuit eos. Et
cōminuā eos vt puluerē ante
faciē venti: vt lutū plateaꝝ
delebo eos. Et ripies me de cō
tradictiōibus populi: conſti
tues me in caput gentiū. P o
pulus quē nō cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obe
diuit mihi. Filij alieni mentiti ſunt mihi: filij alieni inue
terati ſunt ꝛ claudicauerūt a
ſemitis ſuis. Q uiuit dñs ꝛ be
nedictus deus meus: ꝛ exal
tetur deus ſalutis mee. Deus
qui das vindictas mihi ꝛ ſub
dis pplos ſb me: liberator me
us de inimicis meis iracūdis

Ꝫ tab insurgẽtibus in me et
altabis me: a viro iniquo eri
pies me. Propterea cõfitebor
tibi in natiõibus dñe: et nomi
ni tuo psalmũ dicã. Magnifi
cis salutes regis ei⁹ et faciẽs
misericordiã xpõ tuo dauid
et semini ei⁹ vsq; in sclm. Glia.
Ant. Oriet in diebꝰ eius iusti
cia et abundãtia pacis et ado
rabũt eũ ẽs reges omnes gẽ
tes seruiẽt ei. ℣. Egredietur vir
ga de radice eius. ℟. Et flos
de radice ei⁹ ascẽdet. añ. Dñs
firmamentũ meũ et refugium
meũ. ℣. Media nocte surge
bã ad cõfitendũ tibi. ℟. Super
iudicia iustificationis tue. an.
Tu populũ humilẽ saluasti
ab hoste redẽptor: atq; superba
tuo colla premis iaculo. ℣.

Media nocte. ps. xviii.

Eli enarrãt gloriã dei: et
opa manuũ eius annũciat fir
mamentũ. Dies diei eructat
verbũ: et nox nocti indicat sci
entiã. Non sunt loquele neq;
sermones: quoꝝ nõ audiãtur
voces eorũ. In omnẽ terram
exiuit sonus eorũ: et in fines
orbis terre verba eorũ. In so
le posuit tabernaculũ suũ: et
ipse tanq; sponsus procedẽs de
thalamo suo. Exultauit vt
gigas ad currendam viã: a sum
mo celo egressio eius. Et occur
sus eius vsq; ad summum
eius: nec est q se abscondat a
calore eius. Lex dñi imacu
lata conuertẽs animas testimoniũ
dñi fidele sapientiã prestans
parvulis. Iustitie dñi rec
tificãtes corda: preceptũ do
mini lucidũ illuminãs oculos.
Timor dñi sanctus permanet
in seculũ seculi: iudicia dñi
vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurũ et la
pidẽ pciosum multũ: et dulcio
ra sup mel et fauũ. Etenim ser
uus tuus custodit ea in custo
diẽdis illis retributio multa
Delicta quis intelligit ab oc
cultis meis munda me: et ab
alienis parce seruo tuo. Si
mei nõ fuerint dñati tũc im
maculatus ero: et emũdabor
a delicto maximo. Et erũt vt
cõplaceãt eloquia oris mei: et
meditatio cordis mei in con
spectu meo semp. Dñe adiu
tor meus: et redẽptor meus.
Glia. Diebus dñicis pcedẽ
tibus vsq; ad nati. dñi in tertio
nocturn añ. Nox precessit dies
autẽ appropinquabit abiicia
mus ergo opa tenebrarum et in
duamur arma lucis. Dñicis

diebus ab octa. epbie vsq; ad passionē dñi quādo & dñica agit in. iij. noct. ali. Preceptū dñi lucidū illuminās ocilos Diebus dñicis per estatē .q. & dñica agit vsq; ad aduentū in. iij. noct. ali. Sponsus vt e thalamo pcessit xps in orbem ascēdens celo iure e salutifero. Psalmus. xix. Exaudiat te dñs in die tribulationis: protegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de sancto: & de syon tueatur te. Memor sit oīs sacrificij tui: & holocaustū tuū pinguē fiat. Tribuat tibi dñs cor tuū: & oēm consiliū tuū confirmet Letabimur in salutari tuo & in nōe dei nostri magnificabimur. Impleat dñs omnes petitiones tuas: nūc cognoui quōm saluū fecit dñs xpm suū. Exaudiat illū de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius. Hi in curribꝰ & hi in equis: nos aūt in nōe dei nr̄i inuocabimus. Ipi obligati sunt & ceciderūt: nos aūt surreximus & erecti sumus. Dñe saluū fac regē: & exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Alia. aī. Hora est iā nos de somno surgere & aperti sunt oculi nostri surgere ad xpm: quia lux vera est fulgēs in celis. Alia. Impleat dñs oēs petitiones tuas. Alia. Auxiliū nobis saluator mitte salutis & tribuas vitā tpe pergrino.

Domine in virtu tua letabit rex: & sup salutare tuum exultabit vehemēter. Desiderium cordis ei tribuisti ei: & volūtate labior ei nō fraudasti eū. Quōm preuenisti eū in bñdictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pciosō. Vitā tam petiit a te & tribuisti ei lōgitudinē dierū in seculū: & in seculū seculi. Magna gloria eius in salutari tuo: gloriā & magnū decorē impones sup eum. Quōm dabis eū in bñdictionē in seculū seculi letificabis eū in gaudio cū vultu tuo Quōm rex sperat in dño: & in misericordia altissimi nō cōmouebit. Inueniat manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui: dñs in ira sua cōturbabit eos: et deuorabit eos ignis. Fructū eorū de terra perdes: & semē eorū a filys hominū. Quōm de

dimauerũt in te mala: cogita/
uerunt cõsilia q̃ nõ potuerũt
stabilire. Q. ñ pones eos dor/
sum in reliquys tuis ꝑpara/
bis vultũ eor̃. Exaltare dñe
in ⁊tute tua: cãtabim⁹ ⁊ psal/
lemus virtutes tuas. Gla. an
Gaudete in dño semp mode
stia vĩa nota sit mnib⁹ homi
nibus dñs ꝑpe est nihil solli/
citi sitis sed in omni oratione pe
titiones vĩe innotescãt apud
eũ. ℣ Egrediet dñs de loco
sancto suo ℟ Veniet ⁊ saluet
ꝑplm suũ. Nõ dicat vlterius
an. Dñe in virtute tua letabit
r. ℣ Exaltare dñe in virtute
tua. ℟ Cãtabim⁹ ⁊ psallem⁹
virtutes tuas. ℣ Ker sine fi
ne manens miseris tu parce
ruinis ꝑmia ꝓcedẽs ⁊ tua cũ
cta regẽs. ℣ Exaltare dñe.

TE deũ laudam⁹ te dñm cõfitemur. Te
eternũ patrẽ: omnis terra ve
neratr. Tibi oes angeli: tibi ce
li ⁊ vniuerse potestates. Tibi
cherubin ⁊ seraphin: incessa
bili voce ꝓclamãt. Sanctus.
Sanctus. Sanctus. dñs deus
sabaoth. Pleni sunt celi ⁊ ter
ra maiestatis glorie tue. Te
gloriosus apl̃or chorus. Te
ꝓphetarũ laudabilis nume/
rus Te martyrũ candidat⁹ lau
dat exercitus. Te ꝑ orbẽ ter/
rarũ sancta cõfitet ecclia. Pa
trẽ immẽse maiestatis. Ve/
randũ tuũ verũ ⁊ vnicũ filiũ.
Sanctũ quoq; paraclitũ spi/
ritum. Tu rex glorie christe.
Tu patris sempiternus es fi
lius. Tu ad liberandũ suscep/
turus hominẽ nõ horruisti
virginis vterum. Tu deuicto
mortis aculeo aperuisti cre/
dentibus regna celorũ. Tu
ad dexterã dei sedes: in gloria
patris. Iudex crederis: esse
venturus. Te ergo q̃sumus tuis
famulis subueni: quos ꝓcio
so sanguine redemisti. Ete/
na fac cũ sanctis tuis in glã
mun erari. Saluũ fac populũ
tuũ dñe ⁊ benedic hereditati
tue. Et rege eos ⁊ extolle illos
vsq; in eternũ. Per singulos
dies benedicimus te. Et lau
damus nomẽ tuũ in seculũ: ⁊
in seculũ seculi. Dignare d
mine die isto: sine ꝓcato nos
custodire. Miserere nostri d
mine: miserere nr̃i. Fiat mise
ricordia tua dñe sup nos:
quẽadmodũ sperauimus in
te. In te dñe sperani nõ ꝙfun
dar in eternũ. ℣ Exaltare dñe
dẽs gẽtes dñs. ℟ Et sup celos

ſua eius. Deus in adiutoriū
Regnabit dñs in.ps.añ
Pcinctus fortitudine cū
Accreuiſtutū cui' ſedes eſt in
eternū. ps. Dñs regn. añ. Sci-
amus oēs qz dñs ipe eſt deus
cui iubilem⁹ t exaltem⁹ t lau
demus nomē eius in eternū.
ps. Jubilate. añ. Bñdicī te do
mine in vita mea vt videā vir
tutē tuā t glozīā tuā. ps. De⁹
deus meus. añ. Omnis crea-
tura celi t terre bñdicat dñm
hymnū dicat t superaltet eū
in secula. ps. Benedicite. añ.
Spiritus omnis laudet do-
minū quia ipse dixit t facta
sunt omnia mādauit t creata
sunt vniuersa. ps. Lauda. ℣.
Iste pauci cane sup tau. zican
tur hac die sez dñicam in qua
primo cantat hystoria. Dñe
ne in ira. vñ sez prima vnica
post octauā epphie t sic illa die
dñica qua vltimo cātat predi
cta hystoria ante. lxx. tñ. Le-
teris vro dñicas prima istaz
añ. dī tñ. Qñ vo alios festū
nouē lec. in prima dñica in q̄
inchoanda est hystoria cele-
bratū fuerit: tūc in prima dñi
ca sequēte dī hec sola añ. Re
gnauit. niſi vltima dñica fue-
rit ante. lxx. In qua dñica om-
nes alie dicunt. Psalm. xcij.

Dominus regnauit decō
rem indutus est: indu-
tus est dñs fortitudinē t pcin
xit se. ℟ tenim firmauit orbē
terre: qui nō cōmouebit. ℣ a
rata sedes tua extūc: a seculo
tu es. ℟ leuauerunt flumina
dñe: eleuauerūt flumina vocē
suā. ℟ Leuauerūt flumina flu
ctus suos: a vocib⁹ aquarum mul
tarū ℣ trabiles elationes ma
ris: mirabilis in altis dñs ℣ t
stimonia tua credibilia facta
sunt nimis domū tuā decet sā
ctitudo dñe: in longitudine
dierū. ℟ Gloria pa. ps. xcvij.

Jubilate deo omnis terra
seruite dño in letitia In
troite in cōspectu eius: in exul
tatiōe. ℟ scitote qñ dñs ipe est
deus: ipse fecit nos t nō ipsi nos
℣ populus eius t oues pascue
eius introite portas eius in cō
fessione: atria eius in hymnis
confitemini illi. ℣ laudate no
men eius qñ suauis est dñs:
in eternū misericordia eius t
vsq; in gñationē t gñationē
veritas eius. ℟ Gla. ps. xcviij.

Deus deus meus ad te de
luce vigilo. ℟ sitiuit in te
anima mea q̄multipliciter ti
bicaro mea. In terra deser-

ta inuia ⁊ inaquosa sic in san
cto apparui tibi vt viderē vir
tutē tuā ⁊ gloriā tuā. Q̄ m̄
lior est miericordia tua sup
vitas: labia mea laudabūt te
S ic benedicā te in vita mea:
⁊ in noīe tuo leuabo manus
meas. S icut adipe ⁊ pingue
dine repleat aīa mea: ⁊ labijs
exultationis laudabit os meū
S ic memor fui tui sup stratū
meū in matutinis meditabor
in te: quia fuisti adiutor me⁹.
S ub velamēto alarū tuarū
exultabo adhesit anima mea
post te me suscepit dextera tua
I pī vero in vanū quesierūt
aīam meā introibūt in in fe
riora terre tradent in manus
gladij partes vulpiū erunt.
Rex vero letabit in deo lau
dabuntur omnes qui iurant
in eo: quia obstructū est os
loquentiū iniqua. Deus mi
sereat nostri ⁊ benedicat no
bis illuminet vultū suum su
per nos ⁊ misereatur nostri.
Vt cognoscam⁹ in terra viaꝫ
tuam: in oibus gētibus salu
tare tuū. Q̄ onfiteant tibi po
puli deus cōfiteant tibi ppli
oēs. Letent ⁊ exultent gētes
q̄m iudicas populos in equi
tate: ⁊ gentes in terra dirigis

Q̄ onfiteant tibi populi deus
cōfiteant tibi populi oēs: ter
ra dedit fructū suū. B ñdicat
nos deus deus noster bñdicat
nos deus: ⁊ metuāt eū omnes
B Enedicite terre dño. ℣a. ps. xv
B Enedicite oīa opera do
mini dño laudate ⁊ superal
tate eū in scīa. B enedicite an
geli dñi dño: bñdicite celi dño
mino. B enedicite aque oēs
q̄ sup celos sūt dño: bñdicite
oēs virtutes dñi dño. Bene
dicite sol ⁊ luna dño: bñdici
te stelle celi dño. B enedicite
ymber ⁊ ros dño: bñdicite
omnes spūs dei dño. B ñdi
cite ignis ⁊ estus dño: bñdici
te frigus ⁊ estas dño. Bñdici
te rores ⁊ pruina dño: bñdi
cite gelu ⁊ frigus dño. B ene
dicite glacies ⁊ nives dño be
nedicite noctes ⁊ dies dño.
Bñdicite lux ⁊ tenebre dño:
bñdicite fulgura ⁊ nubes do
mino. B enedicat terra dño:
laudet ⁊ superaltet eū in scīa.
Bñdicite montes ⁊ colles do
mino: bñdicite vniuersa ger
minātia in terra dño. Bñdi
cite fontes dño: bñdicite ma
ria ⁊ flumina dño. B enedici
te cete ⁊ oīa que mouentur in
aquis dño: bñdicite oēs vo

lucres celi dño. ℟ñdicite cēs bestie ⁊ pecora dño: bñdicite ñli hominū dño. ℟ ñdicat israel dño: laudet ⁊ superal/tet eū in secula. ℟enedicite sa cerdotes dñi dño: bñdicite serui dñi dño. ℟enedicite spi ritus ⁊ aie iustorū dño: bene dicite sancti ⁊ humiles corde dño. ℟ enedicite ananias azarias misael dño: laudate ⁊ sup eraltate eū in secula. ℟ñdica mus patrē ⁊ filiū cū scō spiri tu: laudemus ⁊ superaltem⁹ eū in secula. ℟ñdictus es do mine in firmamēto celi: ⁊ lau dabilis ⁊ gñosus ⁊ superalta tus in secula. amē. ps. cxvj.

LAudate dñm de celis: lau date eū in excelsis. ℣ au date eū oēs angelicus: lau date eū omnes virtutes eius ℣ audate eū sol ⁊ luna lauda te eū oēs stelle ⁊ lumē. ℣ au date eū celi celoꝝ ⁊ aque que sup celos sunt: laudent nomē dñi. Q uia ipse dixit ⁊ facta sunt ipe mādauit ⁊ creata sūt ℟ tatuit ea i sclm ⁊ i sclm scli preceptū posuit ⁊ nō preterbit ℣ audate dñm de terra: dra cones ⁊ oēs abyssi ℣ gnis grā do nix glacies spiritus pcella rum: que faciūt verbū eius. Q ontes ⁊ oēs colles: ligna fructifera ⁊ oēs cedri. ℟ estie ⁊ vniuersa pecora: serpētes ⁊ volucres pēnate. ℟ eges terre ⁊ oēs populi: principes et oēs iudices terre. ℣ iuuenes ⁊ virgines senes cū iunioribus laudēt nomē dñi: quia exalta tū est nomē eius solius. Q on fessio eius sup celū ⁊ terrā: ⁊ exaltauit cornu pplī sui ℟ hymnus oīb⁹ sanctis ei⁹: filiis isrl populo appropinquāt sibi. Q antate dño canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctorū ℣ letet israel in eo q fecit eum ⁊ filie syon exultēt in rege suo ℣ laudent nomē eius in choro in tympano ⁊ psalterio psal lant ei. Q uia beneplacitū est dño in pplo suo: ⁊ exaltabit mansuetos in salutē. Q exulta būt sancti in gloria: letabunt in cubilibus suis Q exultatiōes dei in gutture eorū: ⁊ gladij ancipites in manibus eorū. ℣ d faciendā vindictā in na tionibus: increpationes in po pulis ℣ d alligandos reges eorū in cōpedibus: ⁊ nobiles eorū in manicis ferreis. ℣ t faciāt in eis iudiciū cōscriptū gloria hec est oībus sanctis eius. ℣ audate dñm in sanctis

eius laudate eū in firmamēto virtutis eius. ℣ audate eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū sm multitudinez magnitudinis eius. ℣ audate eū in sono tube: laudate eū in psalterio et cythara. ℣ audate eū in tympano et choro: laudate eū in chordis et organo. ℣ audate eū in cymbalis bene sonātibus laudate eū in cymbalis iubilationis: omnis spiritus ℟ laudet dñm. Gl̄a. Cap. ℟ Benedictio et claritas et sapiētia et grarārū actio: honor et virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorū amen

℣ Deo gratias. ℣ Terne rerū cōditor: noctē diēq; qui regis et tepora das tpa vt alleues fastidiū. ℣ reco dicētiā sonat noctis p̄funde peruigil: nocturna lux viātibus: a nocte nocte segregās. ℣ oc exultat⁹ lucifer: soluit polū caligine hoc ois erroꝝ chorus: vigā nocēdi deserit ℣ oc nauta vires colligit: pōtꝰq; mitescūt freta hoc ipsa petra ecclesie canēte culpā diluit ℟ urgamus ergo sirenue gallus iacētes excitat et somnolētos increpat gallus negantes arguit. Gallo canēte spes redit egris salus resundit mucro latronis cōdit: lapsis fides reuertit. ℣ esu labētes respice: et nos videndo corrige si respicis lapsi cadūt: fletuq; culpa soluit. ℣ u lux refulge sensibus: mētisq; somnū discute: tenostra vox primū sonet et vota soluam⁹ tibi. Gl̄a tib dñe qui natus. vsq; ad purificatione: post purifi. vero dicit. ℣ eo p̄ti sit gl̄ia eiusq; soli filio cū spū paraclito: et nunc et imp̄petuū Amē. ℣. Dñs regnauit. ℟ Decorē induit alls. Ille ℣ cū p̄dicto capitulo dicat in lau. esbus dñi cis vsq; ad lxx. et a. Deus oim vsq; ad aduentū ℣. q̄ si et ℣ minica agit. Miser. vsq; ad. xl. ℣ Dñe refugiū factus es nobis. ℟ Ai generatione et pge nie. Per eandē dñi.

℣ Lece iā noctis tenuatur vmbra lucis auroza rutilās chorusc at nitibus totis rogitemus omnes cuncti potentē ℣ t de⁹ noster miserat⁹ oēm pellat languorē tribuat salutē ℣net et nobis pietate patris regna polorū. ℣ resset hec nobis ℣itas beata: p̄tis ac nati pariterq; sancti spiritus: cui⁹ reboat in omni gloria mūdo

℣. Dñs regnauit. ℟. Decorē induit alla. ps. xcvij.

BEnedictus dñs deus isrl quia visitauit & fecit redēptionē plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorū: qui a seculo sunt ꝓphetarū eius. Salutē ex inimicis nr̄is: & de manu omniū qui odērūt nos. Ad faciendā misericordiā cū p̄tribus nr̄is: & memorari testamēti sui sancti. Iusiurādū qd iurauit ad abrāā patrē nostrū: daturū se nobis. Ut sine timore de manu inimicorū nostrorū liberati seruiam⁹ illi. In sanctitate & iustitia coram ipso: oībus diebus nr̄is. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: p̄ibis enim ante faciē dñi parare vias ei⁹. Ad dandā scientiā salutis plebi eius in remissionē pcōrū eorū. Per viscera misericordie dei nostri: in quib⁹ visitauit nos oriēs ex alto. Illuminare his q̄ in tenebris & in vmbra mortis sedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os in viā pacis. Gra. ps. xxvij.

AD te leuaui oculos meos qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorū in manibus dñorū suorū. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deū uostrū donec misereat nr̄i. Miserere nr̄i dñe miserere nostri: quia multū repleti sum⁹ de spectōe. Quia multū repleta est ala nr̄a obprobriū abundātibus & despecto superbis. Glōria. Kyriel. Xp̄el. Kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed li. Surge & adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. Ne deus virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā & salui erimus. Ne exaudi orationē. Et cla. Ois vobiscū. Et cū. Ore.

ECclesie tue dñe preces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ & erroribus reuniuersis secura tibi seruiat libertate: & pacē tuā nr̄is cōcede temporibus. Per. Ad p̄ma hȳm.

IAm lucis orto sidere deū precemur supplices vt in dīurnis actibus nos seruet a nocētibus. Linguā refrenās temperet: ne litis horror insonet visus fouēdo cōtegat: ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima absistat & vecors dia carnis terat superbiā por⁹ ci bis pctas. Ut cū dies abcesserit noctē q̄siti⁹ reducerit mūdi & abstinētia ip̄icanam⁹ gl̄ia

Deo patri sit glia eiusꝫ soli filio cū spiritu pacifico ⁊ nūc ⁊ imppetuū. Amē. Hec añ dicitur supp̄sal. ad primā vsqꝫ ad lxx. ⁊ a Deus omniū vsqꝫ ad aduentū dñi qñ dr̄ dñica qqḱ añ. Dns regit me ℈. ps. Deus deus meꝰ resp̄ice in me ℣ In oibus festis a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad xl. ⁊ a Deus ostum⁹ vsqꝫ ad aduentū dñi añ. Deus ℣ Deus deus noster in aduentu. Veni.

Psalmꝰ .xxi.

DEus deus meꝰ respice in me quare me dereliquisti lōge a salute mea: verba delictorū meorū. ℣ Deꝰ meus clamabo p̄ die ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad insipientiā mihi. ℣ Tu autē in scō habitas laus israℓ. ℣ In te speraverūt patres nri: speraverūt ⁊ liberasti eos. ℣ Ad te clamaverūt ⁊ salui facti sunt: in te speraverūt ⁊ nō sunt confusi ℣ Ego aūt sum vermis ⁊ nō hō obp̄ obriū hominū et abiectio plebis. ℣ Omnes videntes me deriserūt me. locuti sunt labijs ⁊ mouerūt caput. ℣ Speravit in dño eripiet eum: saluū faciet eū qm̄ vult eū. ℣ In tu es q̄ extraxisti me de vētre spes mea ab vberibus matris mee in te p̄iectus sum ex vtero. De ventre matris mee deus meꝰ es tu: ne discesseris a me. ℣ Quoniam tribulatio prima est: qm̄ non est q adiuuet. ℣ Circūdederūt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me. ℣ Aperuerūt super me os suū: sicut leo rapiens ⁊ rugiēs. ℣ Sicut aqua effusus sum: ⁊ dispersa sunt oia ossa mea. ℣ Factū est cor meū tabescens liquefactū in medio ventris mei. ℣ Aruit tanq̄ testa virtus mea: ⁊ lingua mea adhesit faucibus meis: ⁊ in puluerē mortis deduxisti me. ℣ Quoniam circūdederūt me canes multi: cōsilium malignantiū obsedit me ℣ Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oia ossa mea. ℣ Ipsi vero cōsiderauerūt ⁊ inspexerūt me: diviserūt sibi vestimēta mea: ⁊ super vestē meā miserūt sortē. ℣ Tu aūt dñe ne elōgaueris auxiliū meū a me: ad defensionē meā conspice. ℣ Erue a framea deꝰ animā meā: ⁊ de manu canis vnicam meā. ℣ Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicornium humilitatē meā. ℣ Narrabo nomen tuū fratrib⁹ meis: in me

dio ecclesie laudabo te. Q ui timentis dñm laudate eū: vniuersum semen iacob glorificate eū. Timeat eum omne semen isrl: qñ nō spreuit neq; despexit deprecationē pauperis nec auertit faciē suā a me: et cū clamarē ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddā in conspectu timentiū eū. Edent pauperes et saturabunt: et laudabūt dñm: q requirūt eū. viuent corda eorū in seculū seculi. Reminiscent et conuertent ad dñm: vniuerse fines terre. Et adorabūt in cōspectu ei⁹: vniuerse familie gentiū. Quia dñi est regnū: et ipe dñabit gentiū. Manducauerūt et adorauerūt oēs pingues terre in cōspectu eius cadent oēs q descendūt in terrā. Et alā mea illi viuet et semē meū seruiet ipsi. Annunciabit dño generatio venturā: et annunciabūt celi iusticiā eius: populo qui nascet quē fecit dñs. ps.xxi.

Dominus regit me et nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit: Super aquā refectionis educauit me: animā meā conuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: propter nomen suū. Nam et si ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala: quōm tu mecū es. Virga tua et baculus tu⁹: ipsa me cōsolata sunt. Parasti in cōspectu meo mēsam: aduersus eos q tribulāt me. Impinguasti in oleo caput meū: et calix me⁹ inebrians quā preclar⁹ est. Et misericordia tua subsequet me: oibus diebus vite mee. Et vt inhabitē in domo dñi: in longitudine dier. Psa.xxiii.

Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarū et vniuersi q habitāt in eo. Quia ipe sup maria fundauit eū: et sup flumina preparauit eū. Quis ascēdet in montē dñi: aut quis stabit in loco scō eius. Innocēs manibus et mūdo corde q nō accepit in vano animā suā: nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet bñdictionē a dño: et misericordiā a deo salutari suo. Hec est generatio querentiū eū: querentiū faciē dei iacob. Attollite portas principes vestras et eleuamini portē eternales: et introibit rex glie. Quis est iste rex glorie dñs fortis et potēs dñs potēs in pelio. Attollite portas principes vras et

eleuamini portę eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dñs virtutū ipe est rex glorie. Ps. xxiv

AD te dñe leuaui aiam meā: ꝛ meus in te cōfido nō erubescā. Nec irrideant me inimici mei: etenī vniuersi q̄ sustinēt te nō cōfundent. Cōfundant oēs iniqua agentes supuacue. Vias tuas dñe demōstra mihi: ꝛ semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ꝛ doce me: q̄z tu es deus saluator me⁹: ꝛ te sustinui tota die. Reminiscere miserationū tuarū dñe: ꝛ misericordiarū tuarū q̄ a seculo sunt Delicta iuuētutis mee ꝛ ignorantias meas ne memineris. Secōm misericordiā tuā memēto mei tu: ppter bonitatē tuā dñe. Dulcis ꝛ rectus dominus⁹ ppter hoc legē dabit delinquētibus in via. Diriget māsuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Oniuerse vie dñi mīs ꝛ vitas requirētibus testamentū ei⁹ ꝛ testimonia eius. Propter nomē tuū dñe ppciaberis peccato meo multū est enī. Quis est hō q̄ timet dñm: legē statuit in via quā elegit. Anima ei⁹ in bonis demorabit: ꝛ semē eius hereditabit terrā. Firmamentū est dñs timētibus eū: ꝛ testamentū ipsius vt manifestet illis. Oculi mei semp ad dñm q̄m ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice i me ꝛ miserere mei quia vnic⁹ ꝛ pauper sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate sunt de necessitatib⁹ meis erue me Vide humilitatē meā ꝛ labore meū: ꝛ dimitte vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos q̄m multiplicate sunt. ꝛ odio iniquo oderunt me. Custodi aiaz meā ꝛ erue me nō erubescā q̄m sperauī in te Innocētes ꝛ recti adhesērūt mihi: quia sustinui te Libera deus israel: ex oībus tribulationibus suis. Gloria. Ps. xxv.

IUdica me dñe q̄m ego in innocētia mea ingressus sum: ꝛ in dño sperās nō infirmabor. Proba me dñe ꝛ tēpta me: ure renes meos ꝛ cor meū. Q̄m misericordia tua añ oculos meos est: ꝛ cōplacui in veritate tua. Non sedi cū cōsilio vanitatis: ꝛ cū iniqua gerētibus nō introibo. Odiui ecclesiā malignantiū: ꝛ cū impijs nō sedebo. Lauabo inter in-

nocẽtes manus meas: ⁊ circũ
dabo altare tuũ dñe. ℣ t an
dirã vocẽ laudis tue: ⁊ enarrẽ
vniuersa mirabilia tua. ℣ dñe
dilexi decorẽ domus tue: ⁊ lo
cũ hãbitatiõis glorie tue. ℣ ne
perdas cũ impijs deus aiam
meã: ⁊ cũ viris sanguinũ vitã
meã. ℣ in quoꝝ manib⁹ iniqui
tates sunt: dextera eorũ reple
ta est muneribus. ℣ ego aũt in
innocẽtia mea ingressus sum
redime me ⁊ miserere mei de
meus stetit in directo: in eccle
sijs bñdicã te dñe. ps. xxv.

℣ Eus in noie tuo saluũ
me fac: ⁊ in virtute tua
iudica me. ℣ eus exaudi ora
tionẽ meã: auribus pcipe ver
ba oris mei. ℣ ñi alieni insur
rexerũt aduersum me: ⁊ fortes quesierũt aiam meã: ⁊ nõ
ppo suerũt deũ ante cõspectũ
suũ. ℣ ece enĩ deꝰ adiuuat me
⁊ dñs suscepto: est aie mee.
℣ uerte mala inimicis meis
⁊ in veritate tua dispde illos.
℣ oluntarie sacrificabo tibi: ⁊
cõfitebor nomini tuo qñ bo
nũ est. ℣ ñi ex oi tribulatione
eripuisti me: ⁊ sup inimicos
meos respexit oculs me⁹. ℣ Ga

℣ Onfitemini do ps. cxv.
mino qñ bonus: qñ m
seculũ misericordia eius. ℣ i
cat nũc israel qñ bonꝰ qñ in
seculũ miã eiꝰ. ℣ icat nũc do
mus aaron: qñ in seculũ miã
eius. ℣ icat nũc q timet dñm
qñ in seculũ miã eiꝰ: ℣ de tri
bulatione invocaui dñm ⁊ ex
audivit me in latitudine dñs
℣ ñs mihi adiutor: nõ time
bo qd faciat mihi hõ. ℣ ñs mi
hi adiutor ⁊ ego despiciã inimicos meos. ℣ onũ est cõfide
re in dño: q̃ cõfidere in hoie.
℣ onũ est sperare in dño: q̃
sperare in pncipibus. ℣ omnes
gẽtes circuierũt me: ⁊ in noie
dñi quia vlt⁹ sum in eos. ℣ ir
cũdantes circũdederũt me: ⁊
in noie dñi quia vltus sum in
eos. ℣ ircũdederunt me sicut
apes ⁊ exarserunt sicut ignis
in spinis: ⁊ in noie dñi quia vl
tus sum in eos. ℣ impulsus euer
sus sum vt caderẽ: ⁊ dñs su
scepit me. ℣ ortitudo mea et
laꝰ mea dñs: ⁊ factus est mi
hi in salutẽ. ℣ ox exultatiõis
⁊ salutis: in tabernaculis iu
storũ. ℣ extera dñi fecit virtu
tem dextera dñi exaltauit me:
dextera dñi fecit virtutẽ. ℣ ó
moriar sed viuã: ⁊ narrabo
opera dñi. ℣ astigans castigauit me dñs: ⁊ morti nõ tra

didit me. Aperite mihi portas iustitie: et ingressus in eas cōfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabūt in ei. Confitebor tibi qñ exaudisti me et factus es mihi in salutē. Lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic factꝰ est in caput anguli. A dño factū est istud et est mirabile in oculis nostris Hec est dies quā fecit dñs: exultemꝰ et letemur in ea. O domine saluū me fac: o dñe bene prosperare bñdictus q̄ venit in noie dñi. Bñdiximus vobis de domo dñi: deus dñs et illuxit nobis. Constituite diē solemnē in condēsis: vsq; ad cornu altaris. Deus meꝰ es tu et cōfitebor tibi: deus meꝰ es tu et exaltabo te Confitebor tibi qñ exaudisti me: et factus es mihi in salutē. Confitemini dño qñ bonꝰ: qñ in seculū misericordia eiꝰ. Alleluia. vsq; ad pascha diebꝰ dñicis p ista psal. Cōfitemini. de psal. Dñs reg. decorē. ps xxxvij.

Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege dñi Beati q̄ scrutant testimonia eius in toto corde exquirunt eum Non enī qui operant iniquitatē: in vijs eiꝰ ambulauerūt Tu mandasti mādata tua custodiri nimis. Vtinā dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas. Tunc nō cōfundar cū perspexero in omnibus mandatis tuis. Confitebor tibi in directiōe cordis in eo q̄ didici iudicia iustitie tue. Iustificatiōes tuas custodiā: nō me derelinquas vsq; quaq;. In quo corrigit adolescētior viam suam: in custodiendo sermones tuos. In toto corde meo exquiui te ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: vt nō peccē tibi. Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis pnūciaui omnia iudicia oris tui. In via testimoniorū tuorū delectatus sum: sicut in oībus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: et cōsiderabo vias tuas. In iustificatiōibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermōes tuos. Gimel. ps. xxxvij

Retribue seruo tuo viuifica me: et custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: et cōsiderabo mirabilia de lege tua Incola ego sum in terra: nō abscondas a me mādata tua. Concupiuit aia

mea vñdecrare iustificatiões
tuas in oi tpe. Increpasti su
perbos: maledicti q declinát
a mãdatis tuis. ℟ uer a me
obprobriũ ⁊ contẽptũ: quia
testimonia tua exquisiui. ℣ t
eni sederũt pncipes ⁊ aduer
sum loquebant: seruus aũt
tuus exercebat in iustificatio
nibus tuis. ℣ am ⁊ testimo
nia tua meditatio mea est: cõ
siliũ meũ iustificationes tue.
℟ dhesit pauimẽto aia mea
viuifica me scõm verbũ tuũ.
℣ ias meas enũciaui ⁊ exau
disti me: doce me iustificatio
nes tuas. ℣ iã iustificationũ
tuarũ instrue me: ⁊ exercebor
in mirabilibus tuis. ℣ ormi
tauit aia mea pre tedio: cõfir
ma me in verbis tuis. ℣ iam
iniquitatis amoue a me: ⁊ de
lege tua miserere mei. ℣ iam
veritatis elegi: iudicia tua nõ
sum oblitus. ℟ dhesi testimo
nijs tuis dñe: noli me cõfun
dere. ℣ iã mandatorũ tuorũ
cucurri: cũ dilatasti cor meũ.
℣ loria. In dieb9 dñicis aũ.
Dñs regit me ⁊ nihil mihi de
erit in loco pascue ibi me col
locauit. In festis aũ. Deus ex
audi orationẽ meã auribus per
cipe verba oris mei. In festis
per aduentũ aũ. Veni ⁊ libe
ra nos de9 noster. ps xxxiij.

QUicũq; vult saluus esse
ante oĩa opus est vt te
neat catholicã fidẽ. Quã nisi
quisq; integrã inviolatãq; ser
vauerit: absq; dubio i eternũ
peribit. ℟ides aũt catholica
hec est: vt vnũ deũ in trinitate
⁊ trinitatẽ in vnitate veneremur.
Neq; cõfundẽtes psonas neq;
substantiã separantes. ℟lia est enim
psona patris
alia filij: alia spũs sancti. ℣ ed
patris ⁊ filij ⁊ spũs sancti vna
est diuinitas equalis glia coe
terna maiestas. Qualis pa
ter talis filius: talis spũs san
ctus: Increatus pater increa
tus filius: increatus spũs scũs.
Immẽsus pater immẽsus fi
lius: immẽsus spũs sanctus.
℣ eternus pater eternus filius:
eternus spũs sanctus. ℣ t ita
nõ tres eterni sed vnus eter
nus. ℣ icut nõ tres increati
nec tres immẽsi: sed vnus in
creatus ⁊ vnus immẽsus. Si
militer oĩa pater oĩa filius:
oĩa spũs sanctus. ℣ t ita nõ
tres oĩpotẽtes: sed vnus oĩpo.
Ita de9 pater deus filius: de9
spũs sanctus. ℣ t ita nõ tres
dij: sed vnus est deus. Ita dñs

pater dñs filius dñs spiritus scūs. & t tñ nō tres dñi: sed vnus est dñs. Quia sicut singulatim vnāquāq; psonā dēū aut dñm cōfiteri xpiana veritate cōpellimur, ita tres deos aut dños dicere catholica religione prohibemur. Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus. Filius a pre solo est: nō factus nec crēatus sed genitus. & piritus sanctus a patre & filio: nō factus nec creatus nec genitus: sed procedēs. Unus ergo pater nō tres patres: vn⁹ filius nō tres filii vn⁹ spūs scūs nō tres spūs sancti & in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus: & ed tote tres psone coeterne sibi sunt & coequales Sicvt per oia sicut iam suprā dictū est: & vnitas in trinitate & trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo salus esse: ita de trinitate sentiat. & ed necessariū est ad eternā salutē vt incarnationē quoq; dñi nri iesu xpi fideliter credat. & st ergo fides recta vt credamus & cōfiteamur: quia dñs noster iesus xps dei filius deus & homo est. Deus est ex substātia patris ante secula genitus: et homo est ex substātia matris in seculo natus. Perfectus deus psectus hō: ex aia rationali & humana carne subsistēs. & qualis pri st̄m diuinitatē minor patre sm humanitatē Quilicet de⁹ sit & homo: nō duo tamen sed vnus est xps Unus aūt nō confusione diuinitatis in carnē: sed assumptione hūanitatis in deū. Unus omino nō confusione substātie sed vnitate psone. Nam sicut aia rationalis & caro vn⁹ est homo: ita de⁹ & hō vn⁹ est xps Qui passus est pro salute nra descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris omipotētis: inde venturus est iudicare vivos & mortuos. Ad cuius aduentū oēs homines resurgere habēt cū corporib⁹ suis: & reddituri sunt de factis pprijs rationē. & qui bona egerūt ibūt in vitā eternā. Qui vero mala in ignē eternū. Hec est fides catholica quā nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse nō poterit. & loria. In oibus diuisiōnibus de psal. Deus deus me⁹ respice. cū reliqs psal. ad primā vicē super Quicūq; vult, per

Te ūm patrē ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sanctū paraclitū sanctā ⁊ indiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore cōfitemur laudamus atq; bñdicimus tibi gloria in scla. In ceteris aūt dñicis simplicibus totus ānt. Et in oībus festis simplicibus: tā triū ℔.ix. lec. cū regimine chori: ⁊ in octa. ⁊ infra qñ chorus regit. Et in cōmemoratōibus btē marie ⁊ festi loci. Nūq in istis festis ⁊ cōmemoratōibus q cōtingit infra oct. scē trinit. dī sup Quicūq; vult. hec añ Te iure laudāt te adorāt te glificāt ōes creature tue o btā trinitas In tpe pa. all' In oībus festis duplicib⁹ per annū extra hebd. scē trinit. dī sup Quicūq; vult hec añ Gratias tibi ꝛ⁹ gras tibi vera vna trinitas vna ⁊ summa veritas sci ⁊ vna vnitas. In tpe pascali Alla. In oībus feriis qñ de feria agit p totū annū: ⁊ in festis triū lec. sine regimine chori: ⁊ in octa. ⁊ infra in quibus chorus nō regit. Et in vigilijs ⁊ in q̄tuor tpibus extra hebd. pēth ⁊ hebd. scē trinit. dī sup Quicūq; vult. hec añ Gloria tibi trinitas eq̄lis vna veritas ⁊ ante oīa secula ⁊ nūc ⁊ imp̄ petuū. In tpe pasce Alla hēr hebdo. scē trinita. de ono. sc̄i. seruitiū dī sup Quicūq; vult hec añ O bta ⁊ bñdicta ⁊ gloriosa trinitas p̄i ⁊ filius ⁊ spūs sanctus. Cāp Egi seculoꝝ imortali invisibili soli deo honor ⁊ glia in secula sc̄oꝝ amen. ℟. Deo gras. Hoc p̄dictū capi. dī oībus dñicis ⁊ in festis ⁊ in oct. ⁊ infra qñ chorus regit. Et in cōmemoratōibus btē marie ⁊ de festo loci p totū annū extra hebdo. pasce. In oīb⁹ aliis festis p annū ⁊ in oībus festis ab octa. pasce vsq; ad pēthe. ⁊ in oct. ⁊ infra sine regimine chori: ⁊ in vigil. ascē. ⁊ pēthe. ⁊ in vigi. natalis dñi. ⁊ epi. cū extra dñicā euenerit dī hoc cap̄.

O Omine miserere nr̄i te enim exp̄ctauim⁹: esto brachiū nr̄m in mane: ⁊ salus nr̄a in tpe tribulatiōis. In oībus aliis feriis p aduentū ⁊ a Dñica ira vsq; ad ce. d. ⁊ a De⁹ oim. vsq; ad aduentū d. qñ de feria agit dī hoc cap̄m

Pacē ⁊ veritatē dilexit: dñs omnipotēs. Et quādocūq; dicitur hoc p̄dictū cū cap. ad primā tūc fiāt p̄ces cū p̄stratione ad oēs horas

Dic sequēs cātus dicit̄ in die natiuitatis dñi: z ab hinc vsq; ad octa epīe z in ipīs octauis in vigilia epīe cū extra dñicā cōtigerit. Dicet etiā ab octa. pasce vsq; ad festū sce trinita. qñ cūq; chorus regit z in dñica q̄ in festis: z in festo de corpore xp̄i z i oct. eiusdem: z in exaltatione sce crucis Et i vigilia sancti michaelis. Et in festo dedicatōis ecclesie z quotidie infra oct. z in octa. qñ de dedicatiōe fit seruitiū. Si extra. lxx. vsq; ad pasca cōtigerit z in vigilia nat. dñi: z in vigilia epīe. Si dominica fuerit. ℟m Jesu xp̄e fili dei viui. Miserere nobis alleluia all̄. ℣. Qui sedes ad dexterā p̄tis. ℣. Qui de virgine dignatus es nasci. ℣. Qui hodie mūdo apparuisti. ℣. Qui surrexisti a mortuis. Miserere nobis. Glia Jesu xp̄e. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos ppter nomē tuū In oībus feriis z in festis. iij. lectionū sine regimine chori ab octa. pasce vsq; ad vigilia penthe. z in ipsa vigilia z per octa. trinita. z corpis xp̄i qñ de octa. fit seruitiū. Et in vigilia natiuitatis dñi: z in vigilia epiphanie cū extra dñicā cōtigerit dicit hic cātus. ℟ Jesu xp̄e fili dei viui. Miserere nobis alla alla. ℣. Qui sedes ad dexterā p̄tis. ℣. Qui de virgine dignat⁹ es nasci. ℣ Qui surrexisti a mortuis. Miserere nobis. Glia. Jesu xp̄e. In oībus feriis z festis triū lec. z p oct. sine regimine chori z in vigilia ab octa epīe. vsq; ad passionē dñi: z a festo sce trinita. vsq; ad vigilia nati. dñi dicit hic cātus: nisi p octauā trinit z corporis xp̄i qñ de octa. trinitatis fit seruitiū. ℟m Jesu xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexterā p̄tis Miserere nobis. Gloria Jesu xp̄e. Iste ℣. scz Qui sedet p totū annū post predictū ℟m. nisi in die nati. dñi. z ab hinc vsq; in crastino purificatiōis. Et a passione dñi vsq; ad ascensionē do. z nisi quādo dicat de sancta maria z nisi in festo z p octa. corporis xp̄i. quādo de octa. fit seruitiū. Sequit ℣ Exurge dñe adiuua nos ℟ Et libera nos ppter nomē tuū. Et hiis dictis sequunt̄ pces hoc modo: Kyrieleison. xp̄e. kyrieleison. Pater nr̄. Et ne nos. Sed li.

D luet aia mea ⁊ laudabit te
Et iudicia tua adiuuabũt me
G rraui sicut ouis q̃ pr̃it.
Quere seruũ tuũ dñe q̃ mã
data tua nõ sũ obliuis. G re
do in x̃ũ. A armis resurrec
one. Et vitã eternã amẽ. B e
pleat os meũ laude. Ut cantẽ
gloriã tuã tota die magnitu
dinẽ tuã. D ne auerte faciem
tuã a peccatis meis. Et oẽs in
iquitates meas dele. Cor mũ
dũ crea in me x̃e. Et spiritũ
rectũ innoua i visceribꝰ meis
Ne piacias me a facie tua. Et
spiritũ sc̃m tuũ ne auferas a
me. B edde mihi letitiã salu
taris tui. Et spiritu ꝓncipali
cõfirma me. G ripe me de inimi
cis meis x̃e meus. Et ab
insurgẽtibus in me libera me
G ripe me de operãtibus iniq
tatẽ. Et de viris sanguinũ salua me. G ic psalmũ dicã no
mini tuo in seculũ seculi. Ut
reddã vota mea de die in diẽ.
G raudi nos deus salutaris
noster. Spes omniũ finiũ ter
re ⁊ in mari longe. Deꝰ in ad
iutoriũ meũ intẽde. Dñe ad
adiuuandũ me festina. G an
ctus deꝰ sanctus fortis scũs ⁊
immortalis. B ignus dñs q̃ tol
lis peccata miserere no
bis. B ndicãa mea dño. Et
oia que intra me sunt nomi
ni sancto eius. B ndic anima
mea dño: et noli obliuisci oẽs
retributiones eius. Qui ꝓpi
ciat oĩbus iniq̃tatibus tuis.
Qui sanat oẽs infirmitates
tuas. Qui redimit de interitu
vitã tuã. Qui coronat te in mi
seri: ordia ⁊ miserationibus
Q ui replet in bonis desi
riũ tuũ. Renouabit vt aquile
iuuẽtus tua. Deinde dr Kyr
teo: ⁊ Miserea. Et Absolu
one. vsq̃ ad cõple. Sequant
preces hoc modo. D eus tu
cõuersus viuificabis nos. Et
plebs tua letabit in te. O sten
de nobis dñe misericordiã
tuã. Et salutare tuũ da nobis
D ignare dñe die isto. Sine
peccato nos custodire. Mi
sere nr̃i dñe. Miserere nr̃i.
Fiat misericordia tua dñe
sup nos. Quẽadmodũ spera
uimus in te. Dñe de⁹ virtutũ
cõuerte nos. Et ostẽde faciem
tuã ⁊ salui erimus. D ne ex
audi oõnẽ meã. Et cla. D ñs
vobi. Et cũ Oremus. De pre
ces ꝓdicte dicant supradicto
modo ad primã p totũ annũ
tã in festis q̃ in p̃riatis tã du
plici q̃ simplici: nisi a cena d

nmi vsq; ad octa pasce. t nũ
in die alarũ. Ja tñ q in o. b⁹
ferijs p aduentũ t a Dñe ne
in. vsq; ad cenã dñi t a De⁹
omniũ. vsq; ad aduentũ dñi
qñ ce feria agit: statim post
Fiat misericordia: sequat v.
Eraudi dñe vocẽ meã qua cla
mauj ad te. Cetera oĩa ad cõ
ple. supra notatũ est vsq; ad
oratione dicenda expleantur
Nec sequẽs oro dñi in oĩbus
festis duplicibus extra hebdomadã pa
sce dicat hec oratio.

Omine sce pr oĩps eter
ne dr: q nos ad principiũ hui⁹
diei peruenire fecisti tua nos ho
die salua virtute t cõcede: vt
in hac die ad nullũ declinem⁹
peccatũ nec vllũ incurramus
periculũ: sed sp ad tuã iusticiã
faciẽdã ois nra actio: tuo mo
deramine dirigat. Per Dñm
vo. R fidicam⁹ dñ. Deo grãs.
Deide dicat sacerdos hic. Pre
cedẽs est i cõspectu dñi Oratio

sanctor ei⁹. Deinde dicat sa
cer. nñ. Dñus vob. t fine Orem⁹

Sancta maria mater do
mini nri iesu xpi: atq;
oẽs sancti iusti t electi dei in
tercedãt t orẽt p nobis pecca
toribus ad dñm deũ nostrũ vt
nos mereamur ab eo adiuua
ri t saluari: q in trinitate pfe
cta viuit t regnat dr⁹ Per oĩa
scla sclor amen. Sacerdos di
cat. Deus in adiutoriũ meum
intende. R. Dñe ad adiuuandũ
me festina. Eode mõ dñi tri
cibus Deus in adiuto. Dñe
ad adiu. Et nec sequat in Glo
ria pri. Sicut erat. Kyrieley.
Xpe el. Kyrie. Pater nr. Et ne
nos. Sed li. Et ne inducat sup nos
misericordia tua dñe. Salu
tare tuũ fm eloquiũ tuũ. Et
respice in seruos tuos t in ops
tua. Et dirige filios eorũ. Et sit
splẽdor dñi dei nri sup nos. Et
opa manuũ tuarũ dirige sup
nos t opus manuũ nrarũ dirige.
Nec sequẽs oro dñi i festis
duplicibus t quotiẽscũq; cho
rus regit extra hebdã. pas. fine
Dñus vobis. sed tñ cũ Orem⁹.

Ops sempiterne deus
dirige actus nros in bñ
placito tuo: vt in nole dilecti
filij tui mereamur bonis op

ribus abundare. Qui te. vi. t
re. i vnit. ℣ fis w. ℟ dicam⁹
w. in oib⁹ alijs festis t pfali
bi hec o fo fine. ℣ dñs vobiscū.
℟ sed tm cu ℣remus.
Ogere t sanctificare t
regere dignare dñe deus ꝯ
corda t corpora nostra i lege
tua t in operibus mandato
rum tuorū vt hic in eternū te
auxiliante: sani t salui esse me
reamur. Per do. Et finiat su
pradicto modo videlicet cum
dñs vobiscū. t cū Benedica
mus do. Et sciendū est q̄ qñ
cunq; dicit psal. Ad te leua ui
gilia. post matuti. tunc ad
primā post tabulā lectā dicit
sine nota iste psalmus. xxxix.
Leuaui oculos meos in mō
tes: vnde veniet auxiliū
mihi. Auxiliū meū a dño: q̄
fecit celū t terrā. ℣ nō det in cō
motionē pedē tuū: neq; dor
mitet q̄ custodit te. ℟ ecce nō
dormitabit neq; dormiet q̄ cu
stodit isrl. ℣ dñs custodit te d
mini⁹ protectio tua sup manū dx
teram tuā. Per die sol nō vret
tenebras luna p noctē. ℣ dñs cu
stodit te ab oi malo custodiat
aiam tuā dñs. ℟ dñs custodiat
introitū tuū t exitū tuū ex hoc
nūc et vsq; in seculū. ℟ lotia.
Kyrieleis. Xpe. Kyrieleis. Pa
ter ur. ℟ t ne nos. Sed libera.
℣ ostende nobis dñe misericor
diā tuā. Et salutare tuū da no
bis. ℟ saluos fac seruos tuos t
ancillas tuas. Deus me⁹ spe
rantes in te. ℣ mitte eis dñe au
xiliū de sancto. Et de syon tue
re eos. ℟ sto eis dñe turris for
titudinis. A facie inimici. ℣ t
nihil proficiat inimicus in eis. Et
filius iniquitatis nō apponat no
cere eis. ℟ fie et audi. Et cla.
℣ dñs vobis. Et cū. ℣remus.
Adesto dñe supplicatio
nibus nris: t via famu
lorū tuorū in salutis tue p̄spe
ritate dispone vt inter cās vie
t vite hui⁹ varietates tuo sp
Protegatur auxilio. ℣ia.
Omnipotēs sempiterne
deus salus eterna credentiū
audi nos p famulis tuis p
quib⁹ mie tue imploram⁹ au
xiliū: vt reddita sibi sanitate
gr̄az tibi in ecclesia tua refe
rāt actiones. Per xp̄m. ℟ amē
Et cetera vt prima dicat. ℣ Be
dicite. dñs. In noīe p̄tis t filij
t spūs sci. Amē. Alleluia hymn.
Nunc sancte nobis spiri
tus vnū patri cum fi
lio dignare promptus inge
ri: nostro refusus pectori

os lingua mēs sensus vigor
confessionē pfonēt flāmet cat
igne charitas accēdat ardo:
ptimos. p̄ Resta p̄ p̄issime
patri ꝫ cōpar vnice: cū spiri
tu paracito regnās p oē secu
lum. Amē. p̄ Legē pone mihi
dne viā iu
stificationum
tuarū: ⁊ exqrā
cā semp. ☩ a
mihi intellectū ⁊ scrutabor: le
gē tuā: ⁊ custodiā illā in toto
corde meo. ☩ educ me i semi
tā mādatoꝝ tuoꝝ: qz ipsa ꝙ
lui. Inclina cor meū in testimo
nia tua ⁊ nō in auaritiā. ☩ uer
te oculos meos ne videāt vani
tatem: in via tua viuifica me.
☩ tatue seruo tuo eloquiū tuū
in timore tuo. ☩ mpua ob
probriū meū qđ suspicar: suꝝ
quia iudicia tua iocūda. ☩ ec
ce cōcupiui mādata tua: in eq
tate tua viuifica me. ☩ t veni
a: sup me mia tua dne: salu
tare tuū scđm eloquiū tuū.
☩ t respondebo exprobrā
mihi verbū: qz sperauī in ser
monibus tuis. ☩ t ne auferas
de ore meo verbū veritatis vs
quaqz: quia in iudicia tu
is supsperaui. ☩ t custodiā le
gem tuā semp in seculū ⁊ in se
culū seculi. ☩ t ambulabā in
latitudine: qz mādata tua exq
quiui. ☩ t loquebar de testi
moniis tuis in cōspectu regū
⁊ nō cōfundebar. ☩ t medita
bar in mādatis tuis q̄ dilexi.
☩ t leuaui manus meas ad mā
data tua que dilexi: ⁊ exercer
bor in iustificationib⁹ tuis. ☩ la

Memor esto verbi p̄s.
tui seruo tuo: in quo mi
hi spem dedisti. Hec me cōsō
lata est in humilitate mea: qz
eloquiū tuū viuificauit me.
☩ superbi iniique agebāt vsq
quaqz: a lege aūt tua nō decli
naui. ☩ memor fui iudiciorū
tuoꝝ a seculo dne: ⁊ cōsolat⁹
sum. ☩ defecio tenuit me: pro
peccatorib⁹ derelinquentibus
legē tuā. ☩ cantabiles mihi erāt
iustificationes tue: in loco pere
grinationis mee. ☩ memor fui
nocte nois tui dne: ⁊ custodi
ui legē tuā. ☩ hec facta est mihi
quia iustificationes tuas exq
siui. ☩ portio mea dne: dixi cu
stodire legē tuā. ☩ deprecatus
sum faciē tuam in toto corde
meo: miserere mei scđm eloqui
um tuū. ☩ cogitaui vias meas
⁊ cōuerti pedes meos in testi
monia tua. ☩ paratus sum ⁊ nō

ñm turbatus vt custodiã mã
data tua. ℟ Funes pcc̃atoꝝ cir
cũplexi sunt me: ⁊ legẽ tuã nõ
sum oblit⁹. ℣ Media nocte surgebã ad cõfitendũ tibi: sup iu
dicia iustificatiõis tue. ℟ Partic̃eps ego sum oĩum timentiũ
te: ⁊ custodientiũ mãdata tua
℣ Misericordia tua dñe plena
est ira iustificatões tuas doce
℟ Bonitatẽ fec̃isti cũ seruo tuo dñe se
cundũ vrbũ tuũ. ℣ Bonitatẽ ⁊
disciplinã ⁊ sciam doce me: qz
in mãdatis tuis credidi ℟ Priusq̃ humiliarer ego delinqui:
ppterea eloquiũ tuũ custodi
ui. ℣ Bon⁹ es tu ⁊ in bonitate tua
doce me iustificationes tuas.
℟ Multiplicata est sup me iniq
tas supboꝝ ego ãt in toto cor
de meo scrutabor: mãdata tua
℣ Coagulatũ est sic̃ lac cor: eoꝝ
ego vo legẽ tuã meditat⁹ sum
℟ Bonũ mihi qz humiliasti me
vt discã iustificationes tuas:
Bonũ mihi lex oris tui: sup
milia auri ⁊ argẽti. ℣ Man⁹ tue
fecerũt me ⁊ plasmauerũt me:
da mihi intellectũ vt discã mã
data tua. ℟ Qui timẽt te vide
bũt me ⁊ letabunt: qz in ỹba
tua supsperaui. ℣ Cognoui do
mine quia eqtas iudicia tua:
⁊ in veritate tua humiliasti me
℟ Fiat mia tua vt cõsoleẽ me: sz
eloquiũ tuũ seruo tuo. ℣ Ve
niant mihi miserationes tue ⁊ vi
uã: qz lex tua meditatio mea
est. ℟ Cõfundant supbi qz iniq
ste iniqtatẽ fecerũt in me ego
ãt exercebor in mãdatis tuis
℣ Cõuertant mihi timẽtes te ⁊
qui nouerũt testimonia tua.
℟ Fiat cor meũ imaculatũ in iu
stificatiõib⁹ tuis: vt nõ cõfun
dar. ℣ Gl̃a. In dñicis añ. Laus
⁊ perenis gl̃a deo patri ⁊ filio
sc̃õ simũ pacito in sc̃a sc̃oꝝ.

℟ Gratia dñi nr̃i iesu Cap̃
xp̃i: ⁊ charitas dei ⁊ cõmu
catio sancti spũs: sit sp cũ om
nibus nobis. ℣ Deo gra. ℟ In
clina cor meũ de⁹. In testimo
nia tua. ℣ Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ i via tua
viuifica me. In. Gloria. In. ℣.
Ego dixi dñe miserere mei. ℟.
Sana aiam meã q: pc̃caui ti
bi. In ferãs añ. Veniãt mihi
dñe miserationes tue ⁊ viuã.

℟ Sana me dñe ⁊ sa- Cap̃
nabor: saluũ me fac ⁊ sal
uus ero: qm̃ laus mea tu es.
℣ Sana aiam meã Quia pc̃
caui tibi. ℟ Ego dixi dñe mi
serere mei. Quia. Gloria. Sa
na. ℣ Adiutor meus esto dñe

R. Ne derelinq̃s me neq; despicias me dñe salutaris meus
Inferus p aduē aī. Tu autē
dñe exercita potentiā tuā: et ni
ad saluandū nos. Cap̃
QUi vēturus est veniet: et
nō tardabit iā nō erubescimus in
tribulac̃oēs nr̃is qñ tpe est saluato-
nr̃e. Veni ad liberandū nos
dñe deus vtutū. Et ostende fa-
ciē tuā: et salui erim⁹. dñe. Gla
Veni. Timebūt gentes no
mē tuū dñe. Et omes reges
R. terre gloriā tuā. Ps⁹.
REcto: potēs vrar deus q
tēperas rerū vices splendore
mane illustras: et igneb⁹ meridiē
extinguens flāmas lucū auser
calorē nocturnū: cōcede salutē cor-
porū: vrāq; pacē cordiū. Qui re
sta p̄ potissime p̄ q; cōparem
lecū spū pacifico: regnās p oē
sēculū. Amē.
OEsto tibi saluta
re tuū anīa mea
et in verbū tuū
supersperaui.
Oculi mei defecerūt ad
eloquiū tuū dicētes: qñ
cōsolaberis me. Quia factus sū
sicut vter i pruina: iustificatio
nes tuas nō sum oblit⁹. Quot
sunt dies serui tui: qñ facies de
p̄sequētib⁹ me iudiciū. Ar-
rauerūt mihi iniq̃ fabulatōes
sed nō vt lex tua. Omia mādata
tua veritas: iniq̃ p̄secuti sunt me
adiuua me. Paulomin⁹ q̄ nihil
minuerūt me in terra: ego aūt
nō dereliq̃ mādata tua. Secūz
miam tuā viuifica me: et custo
diā testimōia oris tui. In eter
nū dñe: verbū tuū permanet in ce
lo. In generatiōe et generationē ve
ritas tua: fundasti terrā et per ma
net. Ordinatiōe tua perseuerat
dies: qm̃ omia seruiūt tibi. Nisi
q̄ lex tua meditatio mea est tūc
forte p̄issem in humilitate mea
In eternū nō obliuiscar iusti-
ficatiōes tuas: q̄ in ipsis viuifi
casti me. Tuus sum ego saluū
me fac: qm̃ iustificatiōes tuas
exquisiui. Me expectauerūt pec-
res vt perderēt me testimonia tua
intellexi. Omnis consummatiōis vidi
finē: latū mādatū tuū nimis.
QUomō dilexi legē tuā dñe tota die me
ditatio mea est. Super inimicos
meos prudentē me fecisti mā-
dato tuo q̄ in eternū mihi est
Super omes docentes me intellexi
quia testimonia tua meditatio mea est. Super senes intelle
xi: q̄ mādata tua exquisiui. Ab oī
via mala phibui pedes meos
vt custodiā verba tua. A iudi

ctis tuis nō ꝛclinaui: qz tu le-
gē posuisti mihi. Quā dulcia
faucib⁹ meis eloquia tua: sup
mel ori meo. Ā mādatis tuis
intellexi: ꝓpterea odiui oēm
viā iniqtatis. Lucerna pe-
dibus meis verbū tuū: ꝛ lumen
semitis meis. Iuraui ꝛ statui
custodire iudicia iusticie tue.
Humiliat⁹ sum vsqquaqꝫ dñe
viuifica me ſm ꝟbū tuū. Vo
lūtaria oris mei bñplacita fac
domine: ꝛ iudicia tua doce me.
Anima mea in manib⁹ meis
semp: ꝛ legē tuā nō sum oblit⁹
Posuerūt peccatores laqueū mi-
hi ꝛ ō mādatis tuis nō erraui
Hereditate acquisiui testimōia
tua in eternū: qz exultatio cor
dis mei sunt. Inclinaui cor
meū ad faciēdas iustificatiōes
tuas in eternū ꝓpter retributiōez

Iniquos odio habui: ꝛ le-
gē tuā dilexi. Adiutor ꝛ
susceptor meus es tu: ꝛ in verbū
tuū supsperaui. Declinate a
me maligni: ꝛ scrutabor man
data dei mei. Suscipe me ſm
eloquiū tuū ꝛ viuā: ꝛ nō cō-
fundas me ab expectatione mea
Adiuua me ꝛ salu⁹ ero: ꝛ me-
ditabor in iustificatiōib⁹ tuis
semp. Reprobasti omes discē
dentes a iudiciis tuis: qz iniu-
sta cogitatio eorū. Prevarica
tores reputaui oēs peccatores ter
re ideo dilexi testimonia tua
Confige timore tuo carnes
meas: a iudiciis enim tuis ti
mui. Feci iudiciū ꝛ iusticiā nō
tradas me calūniantib⁹ mihi. Fi
at pro seruo tuo in bonū nō ca
lūnient me superbi. Oculi mei
defecerūt in salutare tuū: ꝛ in
eloquiū iusticie tue. Fac cū ser
uo tuo ſm misericordiā tu
am: ꝛ iustificationes tuas do
ce me. Seruus tuus sum ego da
mihi intellectū vt sciam testimo
nia tua. Tempus faciendi dñe
dissipauerūt legē tuā. Ideo
dilexi mādata tua sup aurū ꝛ
topazion. Propterea ad oia
mādata tua dirigebar omnē
viā iniquā odio habui.

In diuicis ait. Bña laudis re
sonet in ore omniū pī genite
ꝗ pi spiritui scō pariter resul

tet laude phēnix. Amē.

Tres sunt q testimoniū
dāt i celo pī ꝛ vbū ꝛ spūs san
ctus: ꝛ hi tres vnū sūt. In
eternū dñe permanet verbū
tuū. In celo ꝛ in cūctis veri
tas tua. Per. Bña. In eter.
Dñs regit me ꝛ nihil mihi de
erit. In loco pascue ibi me
collocauit. Ad sca ꝙ. Non

cõfundas me dñe ab expectatiõe mea.

Omnia Lap. tione mea ꝓbate: qs bonũ est tenete: ab oi specie mala abstinete vos. ℟. Benedicã dñm In oi tpe ✠ Semp laus ei⁹ in ore meo In. Glã. Benedi. ✠. Dñs regit me In adueñtu añ. In tuo ad-

Pcetu erue nos dñe. Lap

Ropter ē vt viat tpis ei⁹ et dies ei⁹ nõ elõgabũt nuꝑ edit dñs iacob: et isrl saluabit. ℟. Ostende nob dñe Miam tuã. ✠ Et salutare tuũ da nob. Mi. Glã. Oñ ✠ Memẽto nri dñe ut bñplacito ppli tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Hym.

Rerũ re⁹ tenax vigor: im mot⁹ in te pmanẽs lucis diurne tpa successibus determinãs. Largire clarũ vespere quo vita nusq̃ decidat: sed pij muũ mortis sacre phẽnis insiet gloria. Precẽs pr pũssime pñq̃ cõpar vnice cũ spũ paclito regnãs p oẽ sẽcm. ps

Quinquagesimus. Quinquagesimus. Quinquagesimus.

ba tua suspexi. Preuene/
runt oculi mei ad te diluculo vt
meditarer eloquia tua. Vocē
meā audi sm mīam tuā dñe:
& sm iudiciū tuū viuifica me.
Appropinquauerūt psequē/
tes me iniqtati: a lege aūt tua
lōge facti sūt. Prope es tu dñe
& oēs vie tue veritas. Initio
cognoui de testimonijs tuis:
quia in eternum fundasti ea.
Vide humilitatē meā & eripe
me: q; legē tuā nō sum oblit⁹.
Iudica iudiciū meū & redime
me propter eloquiū tuū viuifica
me. Longe a peccatorib⁹ salus:
q; iustificatiōes tuas nō custo/
dierūt. Miserico;die tue mul/
te dñe: sm iudiciū tuū viuifica
me. Multi q persequūtur me &
tribulāt me a testimonijs tuis
nō declinaui. Vidi p̄uaricā/
tes & tabescebā: quia eloquia
tua nō custodierūt. Vide qm
mādata tua dilexi dñe: in mia
tua viuifica me. Principiū ver
borū tuoꝝ veritas: in eternū
oia iudicia iustitie tue. Ora. ps

Principes psecuti sūt me
gratis: & a verbis tuis for/
midauit cor meū. Letabor
ego super eloqa tua sicut qui in
uenit spolia multa. Iniqtatē
odio habui & abhominatus su/
legē aūt tuā dilexi. Septies in
die laudē dixi tibi: sup iudicia
iustitie tue. Pax multa diligē/
tibus legē tuā: & nō est illis scā
dalū. Exspectabā salutare tuū
dñe: & mādata tua dilexi. Cu/
stodiuit aīa mea testimonia
tua & dilexit ea vehemēter. Ser
uaui mandata tua & testimo/
nia tua: q; oēs vie mee in con
spectu tuo. Appropinquet de
precatio mea in cōspectu tuo
dñe: iuxta eloquiū tuū da mi
hi intellectū. Intret postula/
tio mea in cōspectu tuo: sm
eloquiū tuū eripe me. Eructa
būt labia mea hymnū: cū do/
ceueris me iustificatiōes tuas.
Pronūciabit lingua mea elo/
quiū tuū: q; oīa mādata tua
equitas. Fiat manus tua vt
saluet me: qm mādata tua ele
gi. Concupiui salutare tuū do
mine & lex tua meditatio mea
est. Viuet aīa mea & laudabit
te: & iudicia tua adiuuabunt
me. Erraui sicē ouis q perijt:
quere seruū tuū: q; mandata
tua nō sum oblitus. Gloria.
In dñicis aūt. Ex quo oīa per
quē oīa in quo oīa ipsi gloria

Vnus dñs Lāp. scīa.
vna fides: vnū baptis/
ma: vn⁹ deus pr̄ oim q sup

oēs ⁊ pola: ⁊ in osb⁹ nobis q̄ est būdict⁹ in scla. ℟. Clamaui in toto corde. Exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas requirā. Exau. Glia. Cla. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis pce seruo tuo. Inferiū añ Iurta eloquiū tuū da mihi intellectū. Alter al Lap ctū dñe. Alteri⁹ onera portate: et sic adiplebitis legē xpi. Deo. ℟. Redime me dñe. Et miserere mei. ℣. Pes enī me⁹ stetit in via recta in ecclesijs bñdicā te dñe. Et mi. Glia. Re. ℣. Ab occultis meis. Inferiū aduētu añ Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. Lap hn

Venite ascēdam⁹ ad mōtē dñi: ⁊ ad dom̄ dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabim⁹ i semitis ei⁹: qz de syō exibit lex ⁊ verbū dñi de hierusalē. ℟. Sup te birbn. Oriet dñs. ℣. Et glia ei⁹ i te videbit. Oriet. Glia. Sup te. ℣. Dñe de⁹ vtutū conuerte nos ℟. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. ℣ Feria. ij. ad matuti. Inuitat. Venite exul. ps. Jubilem⁹ deo salutari nro. ⁊c. Ps Dñe ne in ira. ℣ Laz ad. xl. Laq

Deserta agit. hymn⁹

Omno refectis artubꝰ spreto cubili surgim⁹ nobis pī canētib⁹ adesse te deposcimus. Te lingua primū concinat: te mētis ardor ambiat vt actuū sequentiū tu sē lis exordiū. Sed āt tenebre lumini ⁊ nox diurno sideri: vt culpa quā nox intulit lucis labescat munere. Precamur idē supplices noras vt oes ām̄putes ⁊ orē te canentiū lauderis imppetuū. Glia ti. ad. Post pu

Item dicat iste hymn⁹

Nocte surgēte; vigilem⁹ oēs sp i psalmis meditemur atq; viribꝰ totis dño canam⁹ dulciter hymnos. Vt pio regi piter canētes cū suis sctis mereamur aulā ingredi celi simꝫ ⁊ beatā ducere vitā. Pre

Dñs illuminatio mea ⁊ salus mea quē timebo. Dñs protector vite mee: a q̄ trepidabo. Dū appropiāt sup me nocētes: vt edāt carnes meas Qui tribulāt me inimici mei ipi infirmati sunt ⁊ ceciderūt. Si cōsi

stāt aduersus me castra nō ti
mebit cor meus. Si exurgat
aduersus me pliū: in hoc ego
sperabo. Unā petij a dño hāc
requiram vt inhabitē in domo
dñi: oībus diēb⁹ vite mee Ut
videā voluntatē dñi: et visitē
templū eius. Quōniam abscōdit me
in tabernaculo suo i die malo
rum protexit me in abscōdito ta
bernaculi sui. In petra exalta
uit me et nūc exaltauit caput
meū: super inimicos meos. Circui
ui et immolaui in tabernaculo
ei⁹ hostiā vociferatōis cāt: abso
et psalmū dicā dño. Exaudi
dñe vocē meā q̄ clamaui ad te
miserere mei et exaudi me. Tibi
dixit cor meū exquisiuit te fa
cies mea: faciē tuā dñe requi
ram Ne auertas faciē tuā a me ne
declines in ira seruo tuo. Ad
iutor meus esto ne derelinquas
me neq; despicias me deus salu
taris meus. Quōniam pr̄ mei⁹ et mr̄
mea dereliquerūt me: dñs aūt
assumpsit me. Legē pone mi
hi dñe in via tua et dirige me
in semīta recta pp̄ter inimicos
meos Ne tradideris me in aīas
tribulantiū me: quōniam insurrexe
rūt in me testes iniq: et mēdacium
est iniquitas sibi. Credo videre
bona dñi: in terra viuētiū. Exspecta dñm viriliter age: et cōfortet cor tuū et sustine dñm.

Ad te dñe clamabo Deus meus ne
ne sileas a me
neq; taceas a me et assimilabor descēdentib⁹ in lacū. Exaudi dñe vocē deprecatōis mee
dum oro ad te dū extollo manus meas ad templū sanctū tuū.
Ne simul tradas me cū peccatōribus et cū operantib⁹ iniquitatē ne perdas me. Qui loquūt pacē cū
proximo suo: mala aūt in cordib⁹
eor̄. Da illis scm opa eor̄ et
scm nequitiā adinuentionū ipor̄
Secūdū opa manuū eor̄ tribue
illis: redde retributionē eorū
ipis. Quōniam nō intellexerūt opa
dñi: et in opa manuū ei⁹ destrue
es illos et nō edificabis eos Benedict⁹ dñs: quōniam exaudiuit vocē
deprecatōis mee Dñs adiutor
meus et protector meus et in ipo sperauit cor meum et adiutus sum
et refloruit caro mea et ex vo
lūtate mea cōfitebor ei. Dñs
fortitudo plebis sue: et protector
saluationū xpi sui est. Saluū
fac pplm tuū dñe et bñdic hereditati tue: et rege eos et extol
le illos vsq; in eternū. Ps. an.
Dñs derēlinquat me. Ps. xlij
Afferte dño filij dei: af
ferte dño filios arietū.

Affarte dño gloriá ⁊ honorẽ
afferte dño gloriá nominiꝰ ei⁹
adorate dñm in atrio scó ei⁹.
Vox dñi sup aquas dr⁹ maie
statis intonuit dñs sup aquas
multas. Vox dñi in virtute:
vox dñi in magnificẽtia Vox
dñi cõfringẽtis cedros: ⁊ con
fringet dñs cedros libani ⁊ t
cõminuet eas tanq̃ vitulũ li
bani: ⁊ dilectus quẽadmodũ
filius vnicornũ. Vox dñi in
tercedẽtis flammã ignis vox
dñi cõcutiẽtis desertũ: ⁊ cõmo
uebit dñs desertũ cades. Vox
dñi preparãtis ceruos ⁊ reue
labit condẽsa: ⁊ in tẽplo eius
oẽs dicẽt gloriã. Dñs diluuiũ
inhabitare facit: ⁊ sedebit do
minus rex in eternũ. Dñs vir
tutẽ pplo suo dabit: dñs bñ
dicet pplo suo i pace. ps.xliij.

EXaltabo te dñe qñ su
scepisti me: nec delecta
sti inimicos meos sup me. Do
mine de⁹ meus clamaui ad te
⁊ sanasti me. Dñe eduxisti ab
inferno aiam meã: saluasti
me a descẽdentib⁹ lacũ. Psal
lite dño sancti eius: ⁊ cõfite
mini memorie sanctitatis eius.
Quũ ira in indignatiõe ei⁹: ⁊
vita in volũtate eius. Ad ve
sperũ demorabit fletus: ⁊ ad
matutinũ letitia. Ego aũt di
xi in abũdantia mea: nõ mo
uebor in eternũ. Dñe in volũ
tate tua prestitisti decori meo
virtutẽ. Auertisti faciẽ tuã a
me: ⁊ factus sum cõturbatus
Ad te dñe clamabo: ⁊ ad dñm
meũ deprecabor. Que vtilitas
in sanguine meo: dũ descẽdo
in corruptionẽ. Numqd cõfi
tebit tibi pulvis: aut annũcia
bit veritatẽ tuã. Audiuit dñs
⁊ misertus est mei: dñs factꝰ
est adiutor meus. Conuerti
sti planctũ meũ in gaudiũ mi
hi: cõcidisti saccũ meũ ⁊ circũ
dedisti me letitia Vt cãtet ti
bi gloria mea ⁊ nõ cõpungar:
dñe deꝰ meus in eternũ cõfite
bor tibi. Gloria añ. Adorate
dñm in aula scã eius. ps.xliij.

IN te dñe speraui nõ cõfun
dar in eternũ: in iusticia
tua libera me. Inclina ad me
aurẽ tuã accelera vt eruas me
Esto mihi in deũ protectorẽ: et
in domũ refugij vt saluũ me
facias. Quoniam firmamentum meum et
refugium meum es tu ⁊ propter no
mẽ tuũ deduces me ⁊ enutries
me Educes me de laqueo quẽ
abscõderũt mihi: quia tu es p
tector meus. In manus tuas
cõmẽdo spiritũ meũ: redemi

sti me dñe de⁹ veritatis. O di-
sti obseruãtes vanitates sup-
uacue. Ego aũt in dño spera
ui et exultabo et letabor in mĩa
tua. Q ñ respexisti humilita-
tẽ meã: saluasti de necessitati-
bus aiam meã. Nec cõclusi-
sti me i manib⁹ inimici: statui-
sti in loco spacioso pedes me
os. Miserere mei dñe qñ tri-
bulor: cõturbat⁹ est in ira oc̃s
meus: aia mea et vẽter meus.
Q ñ defecit i dolore vita mea
et ãni mei in gemitibus. Infir
mata est i paupte virt⁹ mea
et ossa mea conturbata sunt. Su
per oẽs inimicos meos factus
sum: obp̃: obz̃ vicinis meis
valde: et timor notis meis.
Q ui videbãt me foras fugie
rũt a me: obliuioni dat⁹ sum
tanq̃ mort⁹ a corde. Factus
sum tanq̃ vas pditũ: qm̃ au-
diui vituperationẽ multorũ
cõmorantiũ in circuitu. In eo
dũ cõuenirẽt simul aduersus
me: accipere aiam meã cõsilia
ti sunt. Ego aũt in te speraui
dñe dixi deus me⁹ es tu in ma
nibus tuis sortes mee. Eripe
me de manu inimicor̃ meorũ
et a psequẽtibus me. Illustra
faciẽ tuã sup̃ seruũ tuũ: saluũ
me fac in mĩa tua: dñe nõ con
fundar qm̃ invocaui te. Con
fundat impĩ et deducat i infer
num: muta fiant labia dolosa
Que loquũt̃ur aduersum in
stũ iniqtatẽ: i superbia et i abuñ
one. Q uã magna multitudo
dulcedinis tue dñe quã abscõ
disti timẽtibus te. Perfecisti
eis q sperãt in te: in cõspectu
filior̃ holum. Abscõdes eos
in abscõdito faciei tue a cõtur
batione hoĩz. Proteges eos
in tabernaculo tuo: a cõtradi
ctione linguarũ. Benedict⁹ dñs
qm̃ mirificauit misericordiã
suã mihi: in ciuitate munita.
Ego aũt dixi in excessu mẽtis
mee: proiectus sum a facie ocu
lorũ tuor̃. Ideo exaudisti vo
cẽ orationis mee dũ clamarẽ ad
te. Diligite dñm oẽs sancti eĩ
qm̃ veritatẽ requirit dñs: et re
tribuet abundãter facientibus
superbiã. Viriliter agite et cõ
fortet cor vestrum oẽs q speratis
in domino. Ps. xxxi.
Beati quor̃ remisse sunt
iniqtates: et quor̃ tecta sunt
peccata. Beatus vir cui nõ im
putauit dñs peccatũ nec est in
spiritu ei⁹ dolus. Q uñ tacui in
uetauerũt ossa mea: dũ cla-
marẽ tota die. Q ñ die ac no
cte grauata est sup̃ manu⁹ tua:

cõuersus sum in ærũna mea:
dũ cõfigit spina Delictũ meũ
cognitũ tibi feci: z iniusticiam
meã nõ abscõdi. Dixi cõfite/
bor aduersum me iniusticiã
meã dño: z tu remisisti impie
tatẽ peccati mei. Pro hac ora
bit ad te oĩs scũs in tpe opor
tuno. Veruntamẽ in diluuio
aquaꝝ multarũ: ad eũ nõ ap
proximabũt. Tu es refugiũ
meũ a tribulatione q̃ circũde
dit me exultatio mea erue me
a circũdantibus me. Intelle/
ctũ tibi dabo z instruã te i via
hac qua gradieris: firmabo
sup te oculos meos. Nolite
fieri sicut equus z mulus qui
bus nõ est intellect⁹. In cha/
mo z freno maxillas eoꝝ cõ
stringe: qui nõ approximant
ad te. Multa flagella peccato
ris: sperantẽ aũt in dño miã
circũdabit. Letamini in dño
z exultate iusti z gloriamini oĩs
recti corde. ps. In tua iusticia
Liberame dñe. ps. xlvj.
Exultate iusti in dño: re
ctos decet collaudatio. Con
fitemini dño i cythara: i psal
terio decẽ chordarũ psallite
illi. Cantate ei canticũ nouũ
bñ psallite ei in vociferatione
Quia rectũ est verbũ dñi: et
oĩa opa eius in fide. Diligit
miam z iudiciũ: miã dñi ple
na est terra. Verbo dñi cœli
firmati sunt z spũ oris eius oĩs
virtus eoꝝ. Congregãs sicut
in vtre aquas maris ponens
in thesauris abyssos. Time
at dñm oĩs terra: ab eo autẽ
mouent oĩes inhabitãtes or
bẽ. Quĩ ipe dixit z facta sunt
ipse mandauit z creata sunt.
Dñs dissipat cõsilia gentiũ:
reprobat aũt cogitationes po
pulorũ: z reprobat cõsilia pn
cipũ. Consiliũ aũt dñi in eter
nũ manet: cogitatiões cordis
eius in gñatõe z generationẽ
Beata gẽs cuius est dñs deus
eius: pplus quẽ elegit in here/
ditatẽ sibi. De celo prospexit d
minus: vidit oĩes filios hoĩm
De pparato habitaculo suo
respexit sup oĩes q̃ habitãt ter
rã. Qui finxit singulatim cor/
da eoꝝ: q intelligit oĩa opa
eoꝝ. Nõ saluat rex p multã
virtutẽ: z gigas nõ saluabit
in multitudine virtutis sue.
Fallax equus ad salutẽ: in abũ
dãtia aũt virtutis sue nõ sal/
uabit. Ecce oculi dñi sup me
tuẽtes eũ: z in eis q̃ sperãt su
per miã eius. Ut eruat a mor
te alas eoꝝ z alat eos in fame

Anima nr̃a sustinet dñm: qm̃ adiutor ꝛ protector nr̃ ē. Quia in eo letabit cor nr̃m: ꝛ in nomine scō eius speravim⁹. Fiat mia tua dñe sup nos: quēadmodū speravim⁹ in te. ps. xlvij.

Benedicā dñm in oi tpe Semp laus eius in ore meo In dño laudabit aīa mea audiāt mites ꝛ lētent. Magnificate dñm mecū ꝛ exaltemus nomē eius in idipm. Exquisivi dñm ꝛ exaudivit me: ꝛ ex omnibus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies vre nō cōfundent. Iste pauper clamavit ꝛ dñs exaudivit eū: ꝛ ex omnibus tribulatiōibus eius salvavit eū. Immittit angelus dñi in circuitu timentiū eū: ꝛ eripiet eos. Gustate ꝛ videte qm̃ suavis est dñs bēdictus vir q sperat in eo. Timete dñm oēs sancti eius: qm̃ nō est inopia timentib⁹ eū. Divites egucrūt ꝛ esurierūt: inquirētes aūt dominū nō minuent oi bono. Venite filij audite me: timorē dñi docebo vos. Quis est hō q vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: ꝛ labia tua ne loquant dolū. Divierte a malo ꝛ fac bonū: inquire pacem ꝛ persequere eam. Oculi domini super iustos: ꝛ aures eius in preces eorū. Vultus aūt dñi super facientes mala: vt perdat de terra memoriā eorum. Clamaverūt iusti ꝛ dominus exaudivit eos: ꝛ ex omnibus tribulationibus eorū liberavit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde ꝛ humiles spū salvabit. Multe tribulationes iustorū: ꝛ de omnibus his liberavit eos dñs. Custodit dñs oia ossa eorū vnū ex his nō cōteret. Mors peccatorū pessima: ꝛ q oderūt iustū delinquēt. Redimet dñs animas servorū suorū: ꝛ nō delinquēt oēs q sperāt in eo. Gloria patri. Rectos decet collaudatio

Iudica dñe nos ps. xlvij.

Impugnā impugnātes me. Apprehende arma ꝛ scutū: ꝛ exurge in adiutorū mihi. Effunde framēā ꝛ cōclude adversus eos qui persequunt me: dic aie mee salus tua ego sum. Cōfundant ꝛ reverēant quērētes aīam meā. Convertāt retrorsum ꝛ cōfundant cogitātes mihi mala. Fiāt tanq̃ pulvis ante faciē venti: ꝛ angelus dñi coartans eos

Fiat via eoꝝ tenebre ⁊ lubri-
cũ: ⁊ angelus dñi psequẽs eos
Quia gratis abscõderũt mihi
interitũ laquei sui: supuacue
exp:obrauerũt aiam meam.
Veniat illi laqueus quẽ igno
rat ⁊ captio quã abscõdit ap̃
hẽdat eũ ⁊ in laqueũ cadat in
ipm. Anima aũt mea exul:a
bit in dño: ⁊ delectabit sup̃ sa
lutari suo. Omnia ossa mea
dicẽt: dñe qs similis tui. Ri
piẽs inopẽ de manu fortiorũ
eius: egenũ ⁊ pauperẽ a diri
pientibus eũ. Surgẽtes testes
iniqui q̃ ignorabã interroga
bant me. Retribuebãt mihi
mala p̃ bonis: sterilitatẽ aie
mee. Ego autẽ cũ mihi molc
sti essent: induebar cilicio. Et
humiliabã in ieiunio aiam
meã: ⁊ oꝛo mea i sinu meo cõ
uertẽt. Quasi primũ ⁊ quasi
fratrẽ nr̃m sic cõplacebã: q̃si
lugẽs ⁊ cõtristatus sic humili
abar. Et aduersum me letati
sunt ⁊ cõuenerũt: cõgregata
sunt sup̃ me flagella & ignora
ui. Dilacerati sunt nec cõpun
cti: tẽptauerũt me subsanna
uerũt me subsannatiõe: fren
duerũt sup̃ me dẽtibus suis.
Dñe q̃n respicies restitue aiam
meã a malignitate eoꝝ: a
leonibus vnicã meã. Confite
boꝛ tibi in ecclesia magna: in
pp̃lo grauilaudabo te. Non
supgaudeãt mihi q adũsant
mihi iniq̃ q oderũt me gra
tis ⁊ annũt oculis Quia mihi qui
dẽ pacifice loq̃bant ⁊ in iracũ
dia terre loquẽtes dolos cogi
tabãt. Et dilatauerũt sup̃ me
os suũ dixerũt euge euge vide
rũt oculi nri. Vidisti dñe ne
fileas: dñe ne discedas a me
Exurge ⁊ intẽde iudicio meo
deus meus ⁊ dñs me⁹ in cau
sam meã. Iudica me fm iusti
ciã tuã dñe de⁹ meus: ⁊ nõ su
pergaudeãt mihi. Non dicãt
in coꝛdib⁹ suis euge euge ani
me: nec dicãt deuoꝛabim⁹ eũ.
Erubescãt ⁊ reuereant simul
qui gratulant malis meis. In
duant cõfusione ⁊ reuerẽtia:
qui magnia loquunt sup̃ me
Exultẽt ⁊ letent q volũt iusti
ciã meã: ⁊ dicãt semp magnifi
cetur dñs: q volũt pacẽ serui
et⁹ Et lingua mea meditabit
iusticiã tuã tota, die laudẽ tuã

Dixit iniustus vt pe. xlix
delinquat in semetipso
nõ est timoꝛ dei ante oculos eius
Quia dolose egit in cõspectu
eius: vt inueniat iniqtas eius
ad odiũ. Verba oꝛis eius ini

quitas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bñ ageret. ℣ niqtatē meditat⁹ est in cubili suo: astitit ei omni vie nō bone: malicia aūt nō odiuit. ℣ñe in celo mia tua: ⁊ veritas tua vsq; ad nubes. ℣ iustitia tua sicut mōtes xi iudicia tua abyssus multa, ℣ homines ⁊ iumēta salvabis dñe: quēadmodū multiplicasti miam tuā deus. ℣ filij aūt hominū: in tegmine alaꝝ tuarū sperabūt. ℣ inebriabunt ab vbertate domus tue: ⁊ torrēte voluptatis tue potabis eos ℣ñ apud te est fons vite: ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumē ℣ protēde miserico:diā tuā sciētibus te: ⁊ iustitiā tuā his q recto sunt corde. ℣ nō veniat mihi pes superbie. ⁊ manꝰ pctōris nō moueat me, ℣ ibi ceciderūt qui operant iniqtatē: expulsi sunt nec potuerūt stare. ℣ liā ℣ñ Expugna impugnātes me ℣ Noli emulari in malignātibus: neq; zelaueris faciētes iniqtatē. ℣ñ tā fenū velociter arescent: ⁊ quēadmodū olera herbaꝝ cito decidēt. ℣ spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita terrā et pasceris in divitijs eius. ℣ delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. ℣ revela dño viā tuā: ⁊ spera in eo et ipe faciet. ℣ t educet ℣ñ lumē iusticiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tāq; meridiē: subditus esto dño ⁊ ora eū. ℣ noli emulari in eo q ꝓsperat in via sua: in hoie faciēte iniusticias ℣ desine ab ira ⁊ derelinque furorē: noli emularivt malignēris. ℣ñ q malignant exterminabunt: sustinētes aūt dñm ipsi hereditabūt terrā. ℣ t adhuc pusillū ⁊ nō erit pctōr ⁊ qres locū eius ⁊ nō invenies. ℣ mansueti aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt in multitudine pacis. ℣ observabit pctōr iustū: ⁊ stridebit sup eū dentibus suis. ℣ñs aūt irridebit eū: qm̄ ꝓspicit q veniet dies eius. ℣ gladiū evaginauerūt pctōres: intēderūt arcū suū ℣ t decipiāt pauperē et inopē vt trucidēt rectos corde. ℣ gladius eoꝝ intret in corda ipsoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ cōfringat. ℣ melius est modicū iusto sup divitias peccatorū multas ℣ñ brachia pctōrū cōterent cōfirmat aūt iustos dñs ℣ novit dñs dies immaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit. ℣ non cōfundent in tpe malo ⁊ in diebꝰ famis saturabunt.

quia peccatores peribũt. ℣ ni
mici vero dñi mox vt honorifi
cati fuerint & exaltati: deficiẽ
tes quẽadmodũ fumus defi
ciẽt. ℣ utuabit peccator & nõ
soluet: iustus aũt misereet et
tribuet. ℣ uia benedicẽtes ei
hereditabũt terrã: maledicẽ
tes aũt ei disperibũt. ℣ pud
dñm gressus hois dirigẽtur
& viã eius volet. ℣ um ceciderit iustus nõ collidet: quia dñ
minus supponit manũ suã.
℣ unio: fui etenim senui: & nõ
vidi iustũ derelictũ: nec semẽ
eius querẽs panẽ. ℣ ota die
miseretur & cõmodatur: & semẽ il
lius in bñdictione erit. ℣ declina a malo & fac bonũ: & inha
bita in seculũ seculi. ℣ uia dñs
minus amat iudiciũ: & nõ de
relinquet sanctos suos: in eter
nũ cõseruabunt. ℣ iniusti pu
nient: & semẽ impiorũ peribit
℣ usti aũt hereditabũt terrã:
& inhabitabũt in seculũ super
eã. ℣ os iusti meditabit sapien
tiã & lingua eius loquet iudiciũ
℣ ex rei eius in corde ipsius &
nõ supplantabunt gressus eius
℣ onsiderat peccator iustũ: &
querit mortificare eũ. ℣ ñs
autẽ nõ derelinquet eũ in ma
nibus eius: nec dãnabit eũ cũ
iudicabit illũ. ℣ xpecta dñm
& custodi viã eius & exaltabit
te: vt hereditate capias terrã
cũ perierint peccatores videbis.
℣ idi impiũ superexaltatũ &
elevatũ sicut cedros libani & tran
siui & ecce nõ erat: quesiui eũ
& nõ est inuentus locus eius. ℣ u
stodi innocentiã & vide equi
tatẽ: quũ sunt reliquie homini
pacifico. ℣ iniusti aũt disperi
bũt simul reliquie impiorũ interibũt
℣ alus aũt iustorũ a dño: & pro
tector eorũ est in tpe tribulatiõis. ℣ t adiuuabit eos dñs
& liberabit eos: & eruet eos a
peccatoribus: & saluabit eos: qz

℣ Sperauerũt in ec̃. xxxvij.

℣ Omine ne in furore tuo
arguas me: neq; in ira tua cor
ripias me. ℣ ñ sagitte tue in
fixe sunt mihi: & cõfirmasti su
per me manũ tuã. ℣ non est sani
tas in carne mea a facie ire tue
nõ est pax ossib9 meis: a facie
pecatorũ meorũ. ℣ ñ iniquitates
mee supergresse sũt caput meũ
sicut onus graue grauate sũt
super me. ℣ putruerũt & corrupte
sunt cicatrices mee: a facie in
sipientie mee. ℣ iser factus sum
& curuatus sum vsq; in finẽ: to
ta die cõtristabar. ℣ ñ lũbi mei impleti sunt illu

ſonibus :⁊ nō eſt ſanitas in carne mea. ℣ fflict⁹ ſum ⁊ humiliat⁹ ſum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. ℣ ie añte oē deſiderium meū: ⁊ gemit⁹ meus a te nō eſt abſconditus. ℣ Cor meū cōturbatū eſt i me derelict me virtus mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ: ⁊ ipm nō eſt mecū. ℣ mici mei ⁊ primi mei aduerſum me appropin quauerūt ⁊ ſteterūt. ℣ t q iuxta me erāt de lōge ſteterūt ⁊ vim faciebāt q querebāt aiaz meā. ℣ t q inquirebāt mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant. ℣ go aūt tanq̄ ſurdus nō audiebā ⁊ ſicut mut⁹ nō aperiēs os ſuū. ℣ t fact⁹ ſum ſicut hō nō audiēs: ⁊ nō habēs i ore ſuo re dargutōes. ℣ ñ in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deꝰ me⁹. ℣ uia dixi neq̄ ſupgaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dum ꝓmouent pedes mei ſup me magna locuti ſunt. ℣ ñi ego in flagella paratꝰ ſum: ⁊ dolor meꝰ in cōſpectu meo ſp. ℣ ñi iniquitatē meā annūciabo ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ cōfirmati ſunt ſup me: ⁊ mltiplicati ſūt q odierūt me iniq. ℣ ui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi: qñ ſequebar bonitatē. ℣ e derelinquas me dñe deus meꝰ: ne diſceſſeris a me. Intēde in adiutoriū meū: domine deꝰ ſaluti mee. ℣ loria ℟. Reuela dño viam tuā. ℣. Dñe in celo mia tua. ℟. Et veritas tua vſq̄ ad nubes. Lectiones ⁊ ℟ia de eadē feria. Ante laud. ℣. Fiat mīa tua dñe ſup nos. ℟. Quēadmodū ſperauim⁹ in te. ℣. Ille ante laud. in octus ſcdus ab hinc vſq̄ ad quadrageſimā. Et a Deus omniū vſq̄ ad ſequentē ℣. qñ de feria agit. In laudibus ℣ſal. ſm.

MIſerere mei deꝰ ſcdm magnā miaz tuā. ℣ t ſm multitudinē miſerationū tuarū: dele iniquitatē meā. ℣mplius lauā me ab iniquitate mea: ⁊ a pctō meo mūda me. ℣ ñi iniquitatē meā ego cognoſco: ⁊ pctm meū cōtra me eſt ſp. ℣ ti bi ſoli peccaui ⁊ malū coram te feci vt iuſtificeris in ſermonibus tuis ⁊ vincas cū iudicaris. ℣ ece enī in iniquitatib⁹ cōceptus ſum: ⁊ in pctis cōcepit me mr mea. ℣ ece enī veritatem dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti mihi

Asperges me dñe hysopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ sup nīue dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt ossa humiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis: ⁊ omnes iniqtates meas dele. Cor mundū crea in me deꝰ: ⁊ spīm rectū innoua in visceribus meis. Ne proicias me a facie tua: ⁊ spīm sanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutaris tui: ⁊ spū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impī ad te cōuertent. Libera me de sanguinib⁹ deus deꝰ salutis mee ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudem tuā. Qm̄ si voluisses sacrificium dedissem: vti holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus cor cōtritū ⁊ humiliatū deꝰ nō despicies. Benigne fac dñe i bona volūtate tua sion: ⁊ edificent muri hierusalē. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes ⁊ holocausta tūc imponēt sup altare tuū vitulos Gloria. In laudi aī Miserere mei deus. ps. liij.

VErba mea auribꝰ pcipe dñe: intelligе clamorē meum Intēde voci oronis mee: rex meus ⁊ deꝰ meus. Qm̄ ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̄ nō deus volēs iniquitatē tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebūt iniusti ante oculos tuos Odisti oēs q operant iniqtatē: perdes oēs q loquūtur mēdaciū. Virū sanguinū ⁊ dolosus abhominabit dñs ego aūt in multitudine mie tue. Introibo in domū tuā: adorabo ad templū sanctū tuū: in timore tuo. Dñe deduc me in iusticia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in cōspectu tuo viam meā. Qm̄ nō est in ore eoꝝ veritas cor eoꝝ vanū est. Sepulchrū patēs est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebāt iudica illos deus. Decidāt a cogitatiōib⁹ suis scm multitudinē impietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerūt te dñe. Et letent oēs q sperāt in te in eternū: exultabūt ⁊ habitabis in eis Et gloriabunt in te oēs q diligūt nomē tuū qm̄ tu bñdices iusto. Dñe vt scuto bone volūtatis tue coronasti nos. Gloria. aī. Intellige clamorē meū dñe.

ñ. Deus de⁹ meus ad te de luce vigilo. ℣. Ipm. ps. liij.

Onfitebor tibi dñe qñ iratus es mihi conuersus est furor tu⁹ & cõsolat⁹ es me. Ecce de⁹ saluator meus fiducialit agã & nõ timebo. Quia fortitudo mea & laus mea dominus: & factus est mihi in salutẽ. Hauritis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris: & dicetis in illa die confitemini dño & inuocate nomẽ eius. Notas facite in populis adinuẽtiões eius: memẽto te qñ excelsum est nomẽ eius. Cantate dño qñ magnifice fecit annũciate hec in vniuersa terra. Exulta & lauda habitatio syon: q⁹ magn⁹ in medio tui sctũs isrl. ℣. Ia. ñ. Conuersus est furor dñe & cõsolat⁹ es me. ñ. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum.

Vigilate & orate ne intretis in tẽptationẽ. Spiritus quidem promptus est caro autem infirma. State & fide: viriliter agite & cõfortamini: & oia vestra in charitate fiant. Hoc capi. dñi. ℣. Dñe ne in ira. vsq; ad caput ieiunij. & a Deus ipsum vsq; ad aduẽtũ dñi qñ de feria agit. hymnus.

Splẽdor paterne glie de luce lucẽ proferẽs: lux lucis & fons luminis dies diẽ illuminãs. Et sursus sol illabere micãs nitore perpetuo: subat q; sancti spũs infunde nostris sensibus. Votis vocemus te patrẽ: patrẽ phẽnis gñe precẽs potẽtis gre: culpã relinquat lubricã. Informet actus strenuos: dentẽ retũdat inuidi: cassus secũdet asperos: donet gerẽdi gratiã. Mentẽ gubernet & regat casto fidelis corpore fides calore ferueat: fraudis venena nesciat. Christus q; nobis cibus potus q; noster sit fides: leti bibamus sobriã ebrietatẽ spũs. Let⁹ dies hic irã seat pudor: sit vt diluculũ fides velut meridies crepusculũ mẽs nesciat. Aurora cursus pudicitia aurora totus p⁹ deat in pectore totus filius: & totus in vrbe pater. Deo patri sit glia eiusq; soli filio: cũ spiritu paracleto & nũc & in ppetuũ. amẽ. ℣. In maturinis domine meditabor in te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. Alle. ℣. dñi. ps. Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. & a De⁹ omnium vsq; ad aduẽ. w. qñ de fer. agitur. ñ. Benedictus deus israel. ps. Ipsum. Deinde dicantur preces feriales hoemõ. ℣. Kyrieleis. ij. Xpeleis. ij. Kyrieleis. ij. Pa

ter noster. ℟. tne nos. Sed li
bera. ℣. go dixi dñe miserere
mei. Sana aiam̃ meā q̃ pec
cauī tibi. Oāuertere dñe vsq̃
quo. Et ex̃pcabilis ēsto sup̃r
fuos tuos. ℟. fiat mia tua dñe
sup̃ nos. Quēadmodū spe
rauim⁹ in te. ℣. acerdotes tui
induant iustitiā. Et sancti tui
exultēt. ℣. ñe saluū fac regē.
Et exaudi nos in die q̃ inuo
cauerimus te. ℟. aluos fac ser
uos tuos ⁊ ancillas tuas. De⁹
meus sperātes in te. ℣. aluū
fac pplm tuū dñe ⁊ bñdic he
reditati tue. Et rege eos ⁊ ex
tolle illos vsq̃ in eternū. ℣. ñe
fiat pax in virtute tua. Et abū
dātia in turrib⁹ tuis. Oīem⁹
ꝓfidelib⁹ defunctis. Requiē
eternā dona eis dñe ⁊ lux ꝑ
petua luceat eis. ℟. xaudi dñe
vocē meā qua clamaui ad te.
Miserere mei ⁊ exaudi me.
Miserere mei ℟⁹. Totus ps.
dicat sine nota cū Gla et Si
cut erat. Finito psal. solus sa
cerdos erigat se: ⁊ ad gradū
chori accedat: sq̃ ad matu. ⁊
ad vesp. tūc dicēdo hos ℣. E
xurge dñe adiuua nos. Et libe
ra nos ꝓpter nomē tuū. ℣. ñe
⁊⁹ vtutū cōuerte nos. Et ostē
de faciē tuam ⁊ salui erimus

ñe exaudi. Et cla. ⁊⁹ vo
bis. Et cū. Oremus. In aduē
tu ℣. qñ de feria agit dicunt
memo. ad matu. añ. Spiritus
sanctus in te descēdet maria:
ne timeas habēs i vtero filiū
dei alīa. ℣. Egredietur virga de
radice iesse. ℟. Et flos de ra
dice eius ascēdet. Ora.
Deus q̃ de vtē marie vir
ginis vtero verbū tuū angelo
nūciante carnē suscipere vo
luisti ꝓsta supplicib⁹ tuis: vt q̃
vere eā genitricē dei credim⁹
eius apud te intercessiōib⁹ ad
iuuemur. ꝑ eūd. xp̃m. De
nocturna de eisdem scis añ. Ecce
dñs veniet ⁊ oēs sancti eius cū
eo ⁊ erit in die illa lux magna
alle. ℣. Ecce apparebit dñs su
per nubē cādidā. Et cū eo san
ctorū milia. Ora.
Onscientias nr̃as q̃sumus
mine visitādo purifica: vt ve
nies iesus xp̃s filius tuus dñs
nr̃ cū oīb⁹ sanctis: paratā sibi
in nob̃ inueniat mansionē Qui
vi. ⁊ re. Ad vesp. tē. Ab oct. scī
stephani vsq̃ ad purif. q̃ die
fiat mētio. de scā maria: de q̃
cū ℣ fuerit tā ad vesp. q̃ ad
matu. nūl in vigil. epīe: ⁊ in
die eiusdē. In festis. ix. lect. ⁊
infra octa. ⁊ in octa. qñ chorꝰ

regit. Et in dñicis ad vtrasp
ves. cū hac aīi. **Q**ñ nat⁹ es im
effabiliter et virgie tūc iplete
sunt scripture sic̄ pluvia i vel
lus descēdisti vt saluū faceres
gen⁹ humanū te laudam⁹ ds
us nr̄. Et ad matu. cū hac aīi.
Ecce maria genuit nobis sal
uatorē qué iohēnes vidēs ex
clamauit dicēs ecce agn⁹ dei
ecce q tollit pcā mūdi alr̄. In
ferijs vro t in festis. ij lec. si
ne regimine chori ad vēs. dñi
ca aīi: Rubū qué viderat mo
yses incōbustū cōseruatā agno
uimus tuā laudabilē virgini
tatē dei genitrix intercede p no
bis Et ad mat. cū hac aīi. Ger
minauit radix iesse orta ē stel
la et iacob virgo pr̄ pēt saluā
torē te laudamus ds us nr̄. Et
ad matu. dñi sp ℣. Post partū
virgo inuiolata pmānisti. Et
ad vr̄. dñi ℣. Speciosus for
ma p̄ filios hoim. Diffusa est
gra in labijs tuis. nō dñi vlteri⁹

O Eus q salutis eter⁹ oīo
one bte marie virginita
te fecūda humano gñi p̄mia
p̄stitisti: tribue qs vt ip̄am p
nobis intercedere sentiam⁹: p
quā meruim⁹ auctorē vite su
scipe. Do. no. ie. chr̄i. fi. t. q. ie.

in ferijs t festis sine regi. cho
ri ad vēs. t mat. p⁹ puri. vro
ad matu. dñi lec aīi. **B**tā mr̄ t
īmmupta virgo gllosa regina
mūdi intercede p nob ad dñm
℣. Post par. Oīo Famulor̄.
vel oīo Ops sempi. ds. vt fi
lium⁹ paici. Nō dñi oīo. Lōce
de qs mifico⁹ ds. Ad mēo.
et scā maria nūi ad pcess. tñ
memo. de oīb⁹ scis ad mat.
aīi. Exultabūt. ℣. Mirabilis
ds. Oīo. Infirmitatē. vel oīo.
Oīm ℣. vel oīo. Vide dñe.
vel oīo. Tribue. Post pur. in
ad mēo. et scā maria dicat
aīē sic̄ post hystoriā: Dc⁹ oīm
Et cētā de oīb⁹ scis ad vēs. t ad
matu de pas. tpe. Ꝑ fer. ij p⁹
octa. trinit. t ab hinc vsq ad
aduē. exc. tñ in fer. tñ in fes. iij.
lec. sine regi. chori: t in oct. t
infra: qñ chorus nō regit dicā
tur de. ij. mēo. sc̄z de cruce: de
scā maria: t de oīb⁹ scis. Et
vro i festo. iij. lec. aliqs festū
scōr̄ cōtigerit: tūc ī pmis fiat
memo. de scō t postea memo.
iuxp dicte per octa. vro relig
arū: siue dñi de scis siue de fer.
semp fiat in pmis mēo. de re
liquijs: t memo. de cruce. Ad
mat. aīi. Nos aūt gllari opor
tet in cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i.

Omnis terra adoret te deus
& psallat tibi. ℟. Psalmū dicat
nomini tuo. Oratio.

DEus q̄ sanctā crucē tuā
ascendisti & mūdi tenebras il
luminasti: tu corda & corpo
ra nr̄a illuminare dignare sal
uator mūdi. Qui viuis & re.

Pcū deo pa. Vel Oratio

PErpetua q̄s dn̄e pace cu
stodi quos p lignū sancte cru
cis redimire dignatus es sal
uator mūdi. Qui viuis & re.
cū deo pa. in vnit. s. Vel alia.

ADesto nobis dn̄e deus
noster: & quos sc̄e crucis
letari facis honore ei⁹ quo p
petuis defende subsidiis. p
xpm. Memoria de scā maria
ad matutinā. Beata mr̄ & in
nupta virgo. vt prime sup. v.

POst partū virgo. Alia

AMulorū tuorū q̄s dn̄e
delictis ignosce: vt q ubi pla
cere de actibus nr̄is nō vale
mus genitricis filij tui dei nr̄i
intercessōe saluemur. Vel alia

OMnīps sempiterne deus
nos famulos tuos & terre
na tue potētie a cūctis prege
periculis: & gl̄iose bt̄e marie
semp virginis intercessōe fac
nos p̄senti gaudere p̄speritate
& futura. Per xp̄m. Vel alia

Concede q̄s mi. ad memo. de
scā maria p totū annū. Sed
ad pcessionē & ad cōple. de cru
ce. Memoria de oibus scīs
Ad matutinā. Exultabūt san
cti in gloria & letabunt in cu
bilibus suis. ℣. Mirabilis de
us in sanctis suis. ℟. Et glo
rius in maiestate sua. Alia

INfirmitatē nr̄am q̄s do
mine ppitius respice: & mala
ola que iuste meremur oium
scōr̄ tuor̄ intercessione auer
te. Per dn̄m. Vel alia

OMnīū sanctor̄ q̄s dn̄e
intercessione placar⁹: & vni
uersor̄ nobis tribue: & reme
dia sempiterna cōcede. Per.

QUi de dn̄e infir. Vel alia.

mitates nr̄as et inter
cedentibus oibus sanctis cle
menter nobis pietate succurre. p.

TRibue q̄s dn̄e Vel alia

q̄s scōr̄ tuor̄ iugiter ora
re p nobis: & eor̄ semp clemē
ter exaudire dignet⁹. Per d.

Item. ℣ cruce ad vel. añ. Sal
va nos xp̄e saluator per virtu
tem sancte crucis q̄ saluasti pe
trū in mari miserere nobis. ℣
Dic terra ado. Vel añ. Per si
gnū crucis de inimicis nr̄is li
bera nos de⁹ noster. Vel añ.
Adorami⁹ te xp̄e & benedicim⁹

tibi quia p crucē tuā redemisti mundū. ℣. Dis terra. Dño vīs. ad matu. Memo. de sancta maria ad vesp. añ. Scā maria virgo intercede p toto mūdo q: genuisti regē oēm. ℣. Sancta dei genitrix virgo sp maria Uel añ. Scta dei genitrix virgo semp maria intercede p nobis ad dñm xp̄m nr̄m. ℣. Post partū. Uel añ. In ple mater in partu virgo gaude t letare pia mater dñi. ℣. Scā dei geni. Dño vt s. ad matuti. Memo. de oibus sanctis ad vesp. añ. Sancti dei oēs q estis cōsortes supnor̄ ciuiū intercedite p nobis. ℣. Letamini. Uel. Exul. Uel añ. Oēs electi dei nr̄i memoramini añ deū vt vestris p̄cibus adiuti mereamur vobis adiūgi. ℣. Letamini. Exul. Uel añ. Seq̄r p̄cibus cūctor̄ redde salutē corporis t aie xp̄e tuis famulis. ℣. Letamini. Uel añ. O d̄ gloriosum est regnū i quo cū xp̄o gaudēt oēs sci amicti stolis albis sequūt agnū quocūq; ierit ℣. Letamini. Isti duo versiculi ad memo. s oibus sanctis nō variant nisi cū ℣. Letamini. ad p̄mas vesp. dñi. tūc ad memoriā de oibus sanctis dicet ℣. Exaltēt iusti. Similiter ad mat. qñ ℣. Mirabilis de⁹. dñi. tūc ad memo. de oibus sctis dicet ℣. Justor̄ aie in manu dñi. q̄s per totū annū obseruet nisi in aduētu t in tpe pas. Dño vt s. Ad matu. a Deus omnium ad aduentū in lau. dñi hic hymnus

O Lucis noctis tenuat̄ umbra lucis aurora rutilās chorusc at: nisi b⁹ totis rogitemus oēs cūctipotentē Ut deus nr̄ miseratus omnē pellat languorē: tribuat salutē ōnet t nobis pietate p̄cis regna polorū. Prestet hec nobis xpitas beata p̄cis ac nati pariter q̄ sancti spūs: cui⁹ reboat in omni gloria mūdo Amē. ℣. In matutinis dñi. Cetera vt s. Feria. iij. ad matu. inuitat. Jubilemus xpo salutari nostro. ps

Venite ex. hymnus.

O Nsors paterni luminis lux ipse lucis t dies noctē canēdo rūpimus assiste postulātibus Aufer tenebras mentiū fuga cateruas demonū: expelle sōnolentiā ne pigritātes obruat. Sit xp̄e nobis oībus indulgeas credētib⁹: vt p̄sit exorātibus q̄s p̄cinētes psallim⁹ Presta p̄r p̄ssime. Per eūdē hym. Nocte surgētes. p̄s. hui.

Ixi custodiã
vias meas vt
nõ delinquaz
in lingua mea
Posui ori
meo custodi-
am cũ ꝓsisteret pecz aduer-
sum me. Obmutui: hũiliat⁹
sum ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor
me⁹ renouat⁹ est. Concaluit
cor meũ intra me: ⁊ in medi-
tatiõe mea exardescet ignis.
Locut⁹ sum in lingua mea no
tũ fac mihi dñe finẽ meũ ⁊ t
numerũ dierũ meoz q est
sciã qd desit mihi. Ecce mẽ
surabiles posuisti dies meos
⁊ substãa mea tãq̃ nihilũ ante
te. Verumtñ vniuersa vanitas:
omis hõ viuẽs. Verũtñ imã
gine pertrãsit hõ: sed ⁊ frustra
conturbat. Thesaurizat: ⁊ igno
rat cui congregabit ea. Et nũc
quid est expectatio mea: nõne
dñs ⁊ substãa mea apud te est.
Ab oibus iniquitatibus meis
erue me: opprobriũ insipiẽti
dedisti me. Obmutui ⁊ non
aperui os meũ quoñ tu fecisti:
amoue a me plagas tuas. A
fortitudine manus tue ego de
fecι in increpatiõibus: propter ini
quitatẽ corripuisti hominẽ. Et
tabescere fecisti sicut aranea
animã ei⁹: verumtñ vane cõ-
turbat omis hõ. Exaudi ora-
tionẽ meã dñe ⁊ deprecationẽ
meã: auribus pcipe lachrymas
meas. Ne sileas quoñ aduena
ego sum apud te: ⁊ peregrinus
sicut omes patres mei. Remitte
mihi vt refrigerer priusq̃ abeã
& amplius nõ ero. Psal.
Expectãs expectaui do-
minũ: ⁊ intendit mihi. Et ex
audiuit preces meas: ⁊ eduxit
me de lacu miserie ⁊ de luto fe
cis. Et statuit supra petrã pe
des meos: ⁊ direxit gressus
meos. Et immisit in os meũ ca
nticũ nouũ: carmẽ deo nro. Vi
debũt multi ⁊ timebũt: ⁊ spe
rabũt in dño. Beatus vir cuius
est nomẽ dñi spes ei⁹: ⁊ non re
spexit vanitates ⁊ insanias
falsas. Multa fecisti tu dñe
deus me⁹ mirabilia tua: ⁊ co-
gitatõibus tuis nõ est q̃ silẽs
sit tibi. Annũciaui ⁊ locut⁹ sum
multiplicati sunt supra numerũ
Sacrificiũ ⁊ oblationẽ nolui
sti: aures aũt perfecisti mihi.
Holocaustũ ⁊ pro peccato nõ po-
stulasti tũc dixi ecce venio. In
capite libri scriptũ est de me
vt facerẽ voluntatẽ tuã deus me
us volui: ⁊ legẽ tuã in medio
cordis mei. Annũciaui iusti

cit tuā in ecclesia magna: ecce labia mea non phibebo dñe tu scisti. Justiciā tuā nō abscōdi in corde meo: veritatē tuā & salutare tuū dixi. Nō abscōdi miam tuā & veritatē tuā: a cōsilio multo. Tu aūt dñe ne lōge facias miserationes tuas a me: misericordia tua et veritas tua semp susceperūt me. Q̄ circūdederūt me mala quorū nō est numer⁹: cōprehēderunt me iniquitates mee & nō potui vt viderem. Q̄ multiplicate sunt sup capillos capitis mei: & cor meū dereliquit me. Q̄ ōplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandū me respice. Q̄ ōfundant & reuereant simul q̄ quērūt aiam meā: vt auferāt eā. Q̄ ōuertant retrorsus & reuereant: q̄ volūt mihi mala. Ꝟ. Et statim cōfestim cōfusione suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Ꝟ. Exultēt & lętent sup te oēs querētes te: & dicāt sp magnificet dñs q̄ diligūt salutare tuum. Ꝟ. Ego aūt mēdic⁹ sum & pauper dñs sollicit⁹ est mei. Ꝟ. Adiutor meus & protector meus es tu: deus meus ne tardaueris. Gloria patri. Ut non deliniquā in lingua mea. Psalmus. lvj

Beat⁹ q̄ intelligit sup egenū & pauperē: in die mala liberabit eū dñs. Dñs cōseruet eū & viuificet eū & beatū faciat eū in terra: & nō tradat eū in aiam inimicorū ei⁹. Ꝟ. Dñs opē ferat illi sup lectū doloris ei⁹ vniuersū stratū ei⁹ versasti in infirmitate ei⁹. Ꝟ. Ego dixi dñe miserere mei sana aiam meā q̄: peccaui tibi. Ꝟ. Inimici mei dixerūt mala mihi: q̄n morietur & peribit nomē ei⁹. Ꝟ. Et si ingrediebat vt videret vana loquebat cor ei⁹ cōgregauit iniqtatē sibi. Ꝟ. Egrediebat foras: et loq̄bat in idipm. Ꝟ. Aduersus me susurrabant oēs inimici mei: aduersum me cogitabāt mala mihi. Ꝟ. Verbū iniquum ꝓstituerūt aduersus me nūq̄d q̄ dormit nō adiciat vt resurgat. Ꝟ. Etenim hō pacis mee in q̄ speraui q̄ edebat panes meos magnificauit sup me supplantationē. Tu aūt dñe miserere mei & resuscita me & retribuā eis. In hoc cognoui q̄n volu isti me: q̄n nō gaudebit inimicus meus sup me. Ꝟ. Me aūt propter innocentiā suscepisti: & cōfirmasti me in ꝓspectu tuo in etern̄ū. Ꝟ. Benedict⁹ dñs deus israel: a sęc̄o & in sęc̄m fiat fiat. Ꝟ. lvij

Quēadmodū desiderat cer-
vus ad fontes aquarū: ita desiderat aia mea ad te deus. Sitivit aia mea ad deū fontē vivū: quā veniā ⁊ apparebo ante faciē dei. ℟ Fuerunt mihi lachrymē meē panes die ac nocte: dū dicit mihi quotidie ubi est deus tuus. ℣ Nec recordatus sum ⁊ effudi in me animā meā: quōm trāsibo i locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei. In voce exultationis ⁊ confessionis sonꝰ epulātis Quare tristis es aia mea: et quare cōturbas me. ℟ Spera in deo quōm adhuc cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus ℣ Ad meipsum aia mea cōturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermoniīs: a mōte modico. ℟ Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarū tuarū. Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me trānserūt. In die mādauit dñs misericordiā suā ⁊ nocte canticū eius. ℟ Apud me orō deo vitē mee: dicā deo susceptor meus es. Quare oblitꝰ es mei ⁊ cōtristatꝰ incedo: dū affligit me inimicꝰ. Dum cōfringunt ossa mea exprobrauerūt mihi qui tribulāt me inimici mei Dum

dicūt mihi p singulos dies ubi est deꝰ tuus. Quare tristis es aia mea: ⁊ quare conturbas me ℟ Spera in deo quōm adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus. Gloria. añ. Sana dñe animā meā quia peccaui tibi. Psalmus lviij.

Iudica me deus ⁊ discerne causam meā de gēte nō scā ab homine iniquo ⁊ dolōso erue me Quia tu es deꝰ fortitudo mea: quare me repulisti ⁊ quare tristis incedo dū affligit me inimicus. ℟ Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē sanctū tuū: ⁊ in tabernacula tua. ℣ Et introibo ad altare dei ad deū qui lētificat iuuētutē meā: Cōfitebor tibi in cythara deꝰ deus meus quare tristis es aia mea: ⁊ quare cōturbas me ℟ Spera in deo quōm adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deꝰ

Deus auribꝰ ponderemꝰ nris audiuimus: patres nri annūciauerūt nobis. Opꝰ quod operatus es in diebꝰ eorū ⁊ in diebꝰ antiqs. Manus tua gētes disperdidit ⁊ plantasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos. Nec enim in gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachium

eoꝝ nō saluauit eos. Sed dex
tera tua & brachiū tuū & illu-
minatio vultus tui: quīm cōpla
cuisti in eis. Tu es ipse rex me
us & ds meus: q mādas salu-
tes iacob. In te inimicos nros
vēlabimus cornu: & in noīe
tuo sperne(n)tes insurgētes i no
bis. Non enī in arcu meo spe
rabo & gladius me⁹ nō saluā-
bit me. Saluasti enī nos de af
fligētibus nos: & odiētes nos
confudisti. In deo laudabimur
tota die & in noīe tuo cōfitebi
mur in seculū. Nūc autē repu
listi & cōfudisti nos: & nō egre
dieris deus in virtutib⁹ nris.
Auertisti nos retrorsum post
inimicos nostros: & q oderūt
nos diripiebāt sibi. Dedisti
nos tanq̄ oues escarū: & in gē
tibus dispersisti nos. Vendi
disti populū tuū sine pcio: et
nō fuit multitudo in cōmuta-
tionibus eoꝝ. Posuisti nos
obprobriū vicinis nris: subsa
nationē & derisum his qui
in circuitu nro sunt. Posuisti
nos in similitudinē gēt⁹: cōmo
tionē capitis in ppīs. Tota
die verecūdia mea contra me
est: & cōfusio faciei mee coope
ruit me. A voce exprobrātis
& obloquētis: a facie inimici &
psequētis. Hec oīa venerunt
sup nos nec obliti sum⁹ te & ini
que nō egim⁹ i testamēto tuo
Et nō recessit retro cor nrm:
& declinasti semitas nostras a
via tua. Quīm humiliasti nos
in loco afflictionis: & cooperu-
it nos vmbra mortis Si
oblitus sum⁹ nomē dei nri: & si
expādim⁹ manus nras ad deū
alienū. Nōne de⁹ requiret ista
ipse enī novit abscondita cor
dis. Quīm ppter te mortifica-
mur tota die: estimati sumus
sicut oues occisionis. Exsur-
ge quare obdormis dñe: exsur
ge & ne repellas in finē. Qua-
re faciē tuā avertis: obliviscē-
ris inopie nre & tribulationis
nostre. Quīm humiliata est in
pulvere aīa nra: cōglutinatus
est in terra venter noster. Exsur
ge dñe adiuva nos: redime
nos ppter nomē tuū. ps. lx.

Eructavit cor meū ver-
bū bonū: dico ego opa
mea regi. Lingua mea cala-
mus scribe: velociter scribētis
Speciosus forma p̄ filijs ho-
minū: diffusa est grā in labijs
tuis: propterea bñdixit te deus
in eternū. Accingere gladio
tuo super femur tuū potētissi
me. Specie tua & pulchritudi

ne tua: intẽde p̃spere pcede ⁊ regna ℣ ropter veritatẽ ⁊ mã suetudinẽ ⁊ iusticiã ⁊ dducet te mirabiliter dxtera tua ℟ a gitte tue acute: ppũ sub te cadẽt in corda inimicoꝝ regis. ℟ edes tua dꝰ in sclm scli virga directiõis virga regni tui. ℣ ilexisti iusticiã ⁊ odisti iniquitatẽ: ppterea vnxit te dꝰ dxus tuꝰ oleo leticie p̃ cõsortibus tuis. ℣ irrha ⁊ gutta et casia a vestimẽtis tuis: a domib⁹ eburneis: ex qb⁹ delectauerũt te filie regũ in honore tuo ℟ stitit regina a dxtris tuis in vestitu deaurato circũdata varietate. ℟ udi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuã: ⁊ obliuiscere pplm tuũ ⁊ domũ p̃tis tui. ℣ t cõcupiscet rex decorẽ tuũ qm̃ ipe est dns dꝰ tuꝰ ⁊ adorabũt eũ. ℟ t filie tyri in muneribꝰ vultũ tuũ deprecabũtur oes diuites plebis. ℣ is glia eius filie regis ab intus i fim briis aureis circũamicta varietatib⁹. ℟ dducent regi virgines post eã: prime ei⁹ afferent tibi. ℟ fferent in leticia ⁊ exultatiõe: adducent in tẽplũ regis. ℣ ro p̃ibus tuis nati sunt tibi filij: cõstitues eos p̃ncipes sup omnẽ terrã.

℣ emores erũt nois tui dñe in oi generatiõe ⁊ gnatiõe. ℣ ropterea pplꝰ cõfitebunt tibi i eternũ ⁊ in sclm scli. ℟ a mẽ. Eructauit cor meũ verbũ

℣ Eus nr̃ p̃s. lxij. bonũ refugiũ ⁊ virtꝰ adiutor in tribulatiõibus q̃ inuenerũt nos nimis. ℣ ropterea nõ timebim⁹ dũ turbabit terra: ⁊ trãsferent mõtes i cor maris ℟ onuerũt ⁊ turbate sunt aq̃ eoꝝ: ꝯturbati sunt mõtes in fortitudine ei⁹. ℟ fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimus: ℣ eus i medio ei⁹ nõ cõmouebit: adiuuabit eã dꝰ mane diluculo. ℟ onturbate sunt gẽtes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocẽ suã mota ẽ terra. ℣ is ꝯtutũ nobiscũ: suscepto: nr̃ dꝰ iacob. ℟ enite ⁊ videte opa dñi: q̃ posuit pdigia sup terrã. ℟ uferẽs bella vsq̃ ad finẽ terre arcũ ꝯteret ⁊ cõfringet arma ⁊ scuta cõburet igni. ℣ acate ⁊ videte qm̃ ego sum dꝰ: exaltabor in gẽtib⁹ et exaltabor i tra ℣ is virtutũ nobiscũ suscepto: nr̃

℣ eus iacob. p̃s. xlvij. Omnes gẽtes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce

exaltatóis. Q ñ dñs excelsus terribilis: rex magn⁹ sup ōm̄ terrā. Subiecit pplos nob: ⁊ gētes sub pedibus nr̄is. Elegit nobis hereditatē suā: speciē iacob quē dilexit. Ascēdit dē⁹ i iubilo: ⁊ dñs in voce tube Psallite deo nr̄o psallite psallite regi nr̄o psallite. Q ñ rex omis terre dē⁹ psallite sapiēter Regnabit dē⁹ sup gētes: dē⁹ sedet sup sedē sanctā suam. Principes pplor̄ cōgregati sunt cū deo abrahā: qñ dij fortes terre vehemēter eleuati sunt. Ps. xlvi. Adiuto: in tribulatōibus. Ps. lxij

Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i in mōte scō eius Fundat exultatione vniuerse terre mons syon latera aqlonis: ciuitas regis magni. Deus in domibus ei⁹ cognoscet cū suscipiet ea. Q ñ ecce reges terre congregati sunt cōuenerūt i vnū Ipi vidētes sic admirati sunt cōturbati sunt: cōmoti sunt tremor: apprehēdit eos Dolores vt parturiētis in spū vehemēti cōteres naues tharsis. Sicut audiuimus sic vidimus i ciuitate dñi virtutū in ciuitate dei nr̄i: dē⁹ fūdauit eā in etern̄. Suscepimus deus mīam tuā in medio templi tui. Secūdz nomē tuū dē⁹ sic ⁊ laus tua in fines terre iustitia plena est exultet mons syō ⁊ exultēt filie iude: propter iudicia tua dñe. Circūdate syon ⁊ cōplectimini ea: narrate in turribus eius. Ponite corda vīa in virtute ei⁹ ⁊ distribuite domos eius: vt enarretis in pgenie altera. Q ñ hic est dē⁹ deus nr̄ in eternū ⁊ i seculū scī: ipse reget nos i secula

Audite hec oēs gentes auribus percipite omnes q habitatis orbem Qui simul terrigene ⁊ filij hominū: simul in vnū diues ⁊ pauper. Os meū loquet sapientiam: ⁊ meditatio cordis mei prudentiā. Inclinabo in parabolā aurē meā: aperiam in psalterio propositionē meam. Quare timebo in die mala iniquitas calcanei mei circūdabit me. Q ui confidūt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiarū suarū gloriant. Frater non redimit redimet hō: ⁊ non dabit deo placationē suā. Et pretiū redēptōis anime sue: ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. Q on vide

bit in eternū cū viderit sapientes morientes: simul insipiēs & stultus perībūt. Et relinquēt alienis diuitias suas: & sepulchra eorū domꝰ illorū in eternū tabernacula eorū in ꝓgenie & ꝓgenie: vocauerūt nomina sua in terris suis. Homo cū in honore esset nō intellexit: cōparatus est iumētis insipiētibus & similis factus est illis. Hec via illorū scandalū ipsis: & postea in ore suo cōplacebūt. Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dñabūtur eorū iusti in matutino & auxiliū eorū veterascet in inferno a gloria eorū. Quoniā de manu inferi: cū acceperit me. Ne timueris cū dives factus fuerit hō: & cū multiplicata fuerit gloria domꝰ eius. Quoniā cū interierit nō sumet oīa: neq; descēdet cū eo gloria eius. Quia anima ei⁹ in vita ipsiꝰ bñdicet: cōfitebit tibi cū bñfeceris ei. Introibit vsq; in ꝓgenies patrū ipsorū: & vsq; in eternū nō videbit lumē. Homo cū in honore esset nō intellexit: cōparatꝰ est iumētis insipiētibus: & similis factus est illis. Psa. xlviii. Auribus ꝑcipite q̄ habitatis orbem.

Deus deorū dñs locutus est: & vocauit terrā. A solis ortu vsq; ad occasum: ex syon species decoris ei⁹. Deus manifeste veniet: deus nr & nō silebit. Ignis in cōspectu eius exardescet: & in circuitu ei⁹ tempestas valida. Advocauit celū deorsum: & terrā discernere populū suū. Congregate illi sctōs eius: q̄ ordinant testamentū ei⁹ sup sacrificia. Annūciabūt celi iustitiā eius: quoniā deus iudex est. Audi populus meus & loquar: israel & testificabor tibi. Deus deus tuus ego sum. Non in sacrificijs tuis arguā te: holocausta aūt tua in cōspectu meo sunt sp. Non accipiā de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hyrcos. Quoniā mee sunt oēs ferē silvarū: iumenta in montibus & boues. Cognoui oīa volatilia celi: & pulchritudo agri mecū est. Si esuriero nō dicā tibi: meus est enim orbis terre & plenitudo eius. Numquid māducabo carnes taurorū: aut sanguinē hyrcorū potabo. Immola deo sacrificiū laudis: & redde altissimo vota tua. Et invoca me in die tribulatiōis: eruā te & honorificabis me. Peccatori aūt di-

ſit ꝛcus: quare tu enarras iuſtícias meas ꝛ aſſumis teſtamentū meū p̄ oꝫ tuū. Tu vero odiſti diſciplinā: ꝛ pieciſti ſermones meos retro: ſum. Si videbas furē currebas cū eo: ꝛ cū adulterīs portiō tuā ponebas. Os tuū abundauit malicia ꝛ lingua tua cōcinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrē tuū loq̄baris: ꝛ aduerſus filiū matris tue ponebas ſcandalū: hec feciſti ꝛ tacui. Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſimilis arguā te ꝛ ſtatuā cōtra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū: neq̄ rapiat ꝛ nō ſit qui eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: ꝛ illic iter quo oſtendā illi ſalutare dei. Non dicit ad noctur. iſte pſal. lxvj.

MIſerere mei deꝰ: ſcōm magnā miam tuā. Et ſcōm multitudinē miserationū tuarū: dele iniquitatē meā Amplius lauā me ab iniq̄tate mea: ꝛ a pcto meo mūda me. Quōm iniq̄tatē meā ego cognoſco: ꝛ peccatū meū contra me eſt ſemp. Tibi ſoli peccaui et malū coram te feci vt iuſtificeris in ſermonib⁹ tuis ꝛ vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tatibus cōceptus ſum ꝛ in peccatis cōcepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexiſti incerta ꝛ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti mihi Aſperges me yſſopo ꝛ mūdabor: lauabis me ꝛ ſup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ꝛ lētitiā: ꝛ exultabunt oſſa humiliata Auerte faciē tuā a peccatis meis: ꝛ oēs iniquitates meas dele. Cor mundū crea in me deꝰ: ꝛ ſpiritū rectū innoua in viſceribꝰ meis. Ne pīcias me a facie tua: ꝛ ſpīm ſanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi letitiā ſalutaris tui ꝛ ſpiritu p̄incipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas ꝛ impij ad te cōuertent. Libera me de ſanguinibus deꝰ deus ſalutis mee: ꝛ exultabit lingua mea iuſticiā tuā. Dñe labia mea aperies: ꝛ oꝫ meū annūciabit laudē tuā. Quōm ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem vti oꝫ holocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs cōtribulatus: cor cōtritū ꝛ humiliatū deus nō deſpicies. Benigne fac dñe in bona volūtate tua ſyon: ꝛ edificent muri hieruſalē. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes ꝛ holocauſta: tunc imponēt ſuper

altare tuū vitulos. ps.lxvij.

QUid gliaris in malicia qui potēs es in iniqtate tota die iniustitiā cogitauit lingua tua sicē nouacula acuta fecisti dolū. Dilexisti malicia sup benignitatē: iniqtatē magis q̄ loqui eqtatē. Dilexisti oia verba precipitationis lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finē: euellet te t emigrabit te de tabernaculo tuo. t radicē tuā de terra viuētiū. Videbūt iusti t timebūt t sup eū ridebūt et dicēt ecce hō q nō posuit deū adiutorē suū. Sed speravit i multitudine diuitiarū suarū: t p̄ualuit in vanitate sua. Ego aūt sicut oliua fructifera i domo dñi: speravi in mia dei in eternū t in scīm sēm. Cōfitebor tibi i scīm q: fecisti t exprectabo nomē tuū q̄m bonū ē i conspectu scōr tuor. Alia. an. Deus noster dñs locutus est. ℣ Immola deo sacrificiū laudis. ℟ Et redde altissimo vota tua. Tractau. ℣ Fiat mia tua dñe. In laudib⁹ ah. Secundum magnā misericordiam tuā miserere mei. ps. Miserere mei de⁹.

IUdica me de⁹ t discerne causam meā de gēte nō scā: ab homie iniq̄ t dolōso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: q̄re me repulisti t q̄re tristis incedo dū affligit me inimic⁹. Emitte lucē tuā t veritatē tuā: ipa me deduxerūt t adduxerūt i montē scīm tuū t i tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū q lētificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi in cithara de⁹ deus meus quare tristis es aia mea: t q̄re cōturbas me. Spera i deo q̄m adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei t deus me⁹. Alia. an. Salutare vult⁹ mei t de⁹ meus. an. Ad te de luce vigilo. ps. Deus deus meus.

EGo dixi in dimidio dierū meorū vadā ad portas inferi. Quesiui residuū annor meor: dixi nō videbo dñm deū in terra viuentiū. Nō aspiciā hoiez vltra: t habitatorē quietis. Generatio mea ablata est t cōuoluta est a me q̄si tabernacula pastor. Precisa est velut a texente vita mea dum adhuc ordirer succidit me. De mane vsq̄ ad vesperā finies me: speraba vsq̄ ad mane q̄si leo sic contriuit oia ossa mea. De mane vsq̄ ad vespe

rā knies me: ſiē pullus hyrū/
dinis ſic clamabo meditabor
vt colūba Attenuati ſunt oc̄li
mei: ſuſpiciētes in excelſum.
Dñe vim patior rñde p me
quid dicā aut qd rñdebit mi/
hi cū ipe fecerit. Recogitabo
oēs ānos meos: in amaritudi
ne aie mee. Dñe ſi ſic viuit
in talib⁹ vita ſpūs mei corri/
pies me vt viuificabis me ecce
in pace amaritudo mea ama
riſſima. Tu aūt eruiſti aiam
meā nō peritet peccāſti poſt
tergū tuū oīa peccā mea Quia
nō infernus cōfitebit tibi ne/
q mors laudabit te: nō expe
ctabūt q deſcendūt in lacū ve
ritatē tuā. Viuēs viuēs ipſe
confitebit tibi ſicut ego hō/
die. pater filijs notā faciet ve
ritatē tuā. Oſie ſaluū me fac
et pſalmos noſtros cātabim⁹
cūctis diebus vite noſtre i dō
mo dñi. Gloria ꝓ. Cunctis
dieb⁹ vite nr̄e ſaluos fac nos
dñe. Ant. In excelſis laudate
deū. ℣. Laudate Cap. Vigi
late et orate. Hymnus
Alles diei mūcius: lucē p/
pinquā ꝑcinit: nos excitator
mētiū: iam xp̄s ad vitā vo/
cat. Auferte clamat lectulos:
egros ſopore deſides: caſteq
recti ac ſobrij vigilate iā ſum
primus. Teſum ciamus vo/
cibus: flētes precātes ſobrie:
intenta ſupplicatio: dormire
coc mūdū vetat. Tu xp̄e ſom
nū diſcute: tu rūpe noctis vin
cula: tu ſolue peccatū ver⁹ no
tūq lumē ingere. Deo ꝓpi
ſit gl̄ia. ℣. In matutinis dñe.
La. Vigilate. Per eſtatē hy⁹.
Ecce iā noctis ℣. In matuti/
nis ℟. ān. Erexit dñs nobis
cornu ſalutis in dō dauid
pueri ſui. ꝓs. Benedictus. Pre
ces vtī. in. q. feria. Oſo vt dē
cet. Cetera vt ſ. ¶ Feria. iiij.
Invit. In manu tua dñe Om
nes fines terre. ꝓs. Venite ex.
Ꝓro hyſtoria Dñe ne in ira.
Rērū creator opti hy⁹.
Rme: rector q noſter aſ/
pice nr̄a quietē noctia mentes
ſopore libera. Te xp̄e ſcē po/
ſcimus ignoſce tu criminib⁹
ad cōfitendū ſurgimus. mo/
raſq noctis rūpimus. Ma/
nus tes manuſq tollim⁹ ꝓphetā
ſicut nouimus: nobis gerē/
dū precipit paulusq geſtis cē
ſuit. Vides malū qđ geſtim⁹
occulta nr̄a pādimus: ꝑces
gemētes fundimus: dimitte
quod peccauimus. Cceſta pa
ter pijſſi. Per eſtatē ꝓs.

DIxit insipiens in corde suo: non est deus. Corrupti sūt & abhominabiles facti sunt in iniquitatibus: nō est q faciat bonū. Deus de celo prospexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt nō est q faciat bonū: nō est vsq ad vnū. Nōne scient oēs q operantur iniquitatē: qui deuorāt plebē meā vt cibū panis. Deū nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Q. ñ deus dissipauit ossa eorū q hominibus placent: cōfusi sunt qñ deus spreuit eos. Q. uis dabit ex syon salutare israel cum cōuerterit deus captiuitatē plebis sue: exultabit iacob & letabit israel.

Nō dicitur ad noc. iste ps. Ixx

DEus in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me. Deus exaudi oratiōnē meā: auribus percipe verba oris mei. Q. ñ alieni insurrexerūt in me & fortes quesierūt aiam meā: & nō proposuerunt deū ante cōspectū suū. Ecce enī deus adiuuat me: & dñs susceptor est aie mee. Auerte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos. Q. oblatione sacrificabo tibi: & cōfitebor nomini tuo dñe: qñ bonū est. Q. ñ ex oī tribulatione eripuisti me: & sup inimicos meos respexit oculus meus.

EXaudi deus oronē meā & ne despexeris deprecationē meā: intende mihi & exaudi me. Contristatus sum in exercitatiōe mea & cōturbatus sum a voce inimici & a tribulatione peccatoris. Q. ñ declinauerūt in me iniquitates: & in ira molesti erāt mihi. Q. cor meū cōturbatū est in me: & formido mortis cecidit sup me. Timor & tremor venerūt sup me: & cōtexerunt me tenebre. Et dixi q dabit mihi pēnas sicut colūbe: & volabo & requiescā. Ecce elōgaui fugiēs: & mansi in solitudine. Expectabā eū q saluū me fecit: a pusillanimitate spiritus & tempestate. Precipita dñe divide linguas eorū qñ vidisti iniquitatē & cōtradictionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā sup muros eius iniquitas: & labor in medio eius & iniustitia. Et nō defecit de plateis eius: vsura & dolus. Q. ñ ille inimicus

meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiq; Et tu is qui oderat me sup me magna locutus fuisset abscõdissem me forsitan ab eo. Tu vero hõ vnanimis: dux meus & not' meus. Qui simul mecũ dulces capiebas cibos in domo dei ambulauim⁹ cũ cõsensu. Veniat mors sup illos: & descendant in infernũ viuẽtes. Quñ nequitie in habitaculis eor: i medio eorũ. Ego aũt ad dñm clamaui: & dñs saluauit me. Vespere & mane & meridie narrabo & annũciabo: & exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace aiam meã: ab his q̃ approp̃inquant mihi: quñ inter multos erãt mecũ. Exaudiet de⁹ & humiliabit illos: q̃ est añ secula. Quia nõ est illis cõmutatio & nõ timuerũt deũ: extẽdit manũ suã in retribuẽdo. Contaminauerũt testñ eius: diuisi sunt ab ira vultus ei⁹: & appropinq̃uit cor illius. Mollita sunt sermones eius sup oleũ: & ipsi sunt iacula. Iacta sup dñm curã tuã & ipse te enutriet: et nõ dabit in eternũ fluctuatiõnẽ iusto. Tu vero deus deduces eos in puteũ interit⁹. Viri sanguinũ & dolosi nõ dimidiabũt dies suos: ego aũt sperabo in te dñe. Ha. In Auertet dñs captiuitatẽ plebis sue.

Miserere mei de⁹ qñ cõculcauit me hõ: tota die impugnãs tribulauit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die qñ multi bellãtes aduersum me. A altitudine diei timebo ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant: aduersũ me oẽs cogitationes eor in malũ. Inhabitabũt & abscõdẽt: ipsi calcaneũ meũ obseruabũt. Sicut sustinuerũt aiam meã p nihilo: salvos facies illos in ira pplos cõfringes. Deus vitã meã annũciaui tibi: posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo. Sicut & in promissione tua: tũc cõuertent inimici mei retrorsum. In quacũq; die inuocauero te: ecce cognoui quñ de⁹ meus es. In deo laudabo verbum in dño laudabo sermonẽ in deo spaui: nõ timebo qd faciat mihi hõ. In me sunt de⁹ vota tua: q̃ reddã laudationẽs

tibi. ff. eripuisti animā meam de morte: pedes meos de lapsu: vt placeā coram deo in lumine viuentiū.

Miserere mei deus miserere mei: quoniā in te confidit aia mea et in umbra alarū tuarū sperabo: donec trāseat iniquitas. Clamabo ad deū altissimū: deū qui benefecit mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobriū conculcantes me. Misit deus miam suā et veritatē suā et eripuit aiam meā de medio catulorū leonū dormiui conturbati. Filij hoim dentes eorū arma et sagitte et lingua eorū gladius acutus. Exaltare sup celos deus: et in oem terrā gloria tua. Laqueū parauerūt pedib⁹ meis et incuruauerūt aiam meā. Foderūt ante faciē meā foueā: et inciderūt in eā. Paratū cor meū deus paratū cor meū cātabo et psalmū dicā dño. Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgā diluculo. Confitebor tibi in pplis dñe: et psalmū dicā tibi in gentibus. Quia magnificata est vsq; ad celos mia tua: et vsq; ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: et sup omnē terrā gloria tua. Gloria. Qui in te confidit

anima mea. Si vere vtiq; iusticiā loquimini recte iudicate filij hoim. Etenim in corde iniquitates operamini in terra iniusticias manus vestre cōciinant. Alienati sunt peccatores a vulua: errauerūt ab vtero locuti sunt falsa. Furorē illis sm similitudinē serpentis: sicut aspidis surde et obturātis aures suas. Que nō exaudiet vocē incantantiū: et venefici incantātis sapienter. Deus conteret dentes eorū in ore ipsorū: molas leonū confringet dñs. Ad nihilū deuenient tanq; aqua decurrēs intendit arcū suū donec infirmentur. Sicut cera q̄ fluit auferent: supercecidit ignis et non viderūt solē. Priusq; intelligerēt spine vestre rannū sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Letabit iustus cū viderit vindictā manus suas lauabit in sanguine peccatoris. Et dicet hō si vtiq; est fructus iusto vtiq; est deus iudicās eos i terra.

Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operātibus iniquitatē: et de viris sanguinū salua me. Quia ecce ceperūt ani

mā meā: irruerūt in me fortes. Et tu iniquitas mea ne q̄ peccatū meū dñe: sine iniquitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occursum meū ⁊ vide ⁊ tu dñe deus virtutū deus israel. Intende ad visitandas omnes gētes: nō misereāris oībus qui operant iniquitatem. Convertent ad vesperā ⁊ famē patient ⁊ canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ecce loquentur in ore suo ⁊ gladius in labijs eorū: q̄m quis audiuit. Et tu dñe derides eos: ⁊ ad nihilū deduces oēs gentes. Fortitudinē meā ad te custodiā: quia deus susceptor meus: deus meus misericordia eius p̄ueniet me. Deus ostendit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: nequā do obliuiscantur populi mei Disperge illos in virtute tua ⁊ depone eos protector meus dñe. Delictū oris eorū sermonē labiorū ipsorū: ⁊ cōprehendant in superbia sua. Et de execratione ⁊ mēdacio: annunciabunt in cōsummatiōe in ira cōsummationis ⁊ nō erūt Et sciēt quia deus dñabitur iacob ⁊ finiū terre Conuertent ad vesperā ⁊ famē patiē tur vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatem. Ipsi dispergentur ad manducandū: si vero non fuerint saturati et murmurabunt. Ego autē cantabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane misericordiā tuam. Quia factus es susceptor meus et refugiū meum: in die tribulationis mee. Fortitudo mea tibi psallam: quia deus susceptor meus es deus meus misericordia mea. Gloria pī.

Iuste iudicate filij hominū.

Deus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: iratus es ⁊ misertus es nobis. Commouisti terram ⁊ conturbasti eam sana contritiones eius quia cōmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compūctionis dedisti metuentibus te significationem vt fugiant a facie arcus. Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua ⁊ exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et conuallem tabernaculorum metibor. Meus est galaad et meus est manasses: et effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus

mea ab olla spei mee. In idu
mea extendam calciamentū
meū: nubi alienigene subditi
sunt. Quis deducet me in ci
uitatē munitā: quis deducet me
vsq; in idumeā? Nōne tu de⁹
qui reppulisti nos: et nō egredi
eris deus in virtutibus nr̄is.
Da nobis auxiliū de tribula
tione: et vana salus hois. In
deo faciemus virtutē: et ipse
ad nihilū deducet tribulates
nos.

Exaudi de⁹ orationē meā: in
tende oīonī mee. A finibus
terre ad te clamaui dū anxia
retur cor meū: in petra exaltasti
me. Deduxisti me q; factꝰ es
spes mea: turris fortitudinis
a facie inimici. Inhabitabo
in tabernaculo tuo in secula
speciem in velamēto alaꝝ tua
rū. Quōm tu de⁹ meus exaudi
sti oīonē meā: dedisti hereditā
tē timēti nomē tuū. Dies
es sup dies regis: adijcies an
nos eius vsq; in diē gñatōis
et generatiōis. Permanet in
eternū in cōspectu dei miam
et veritatē eius q; requiret.
Sic psalmū dicā nōi tuo in
seculū seculi: vt reddam vota
mea de die in diē. Da nobis
Da nobis dñe auxiliū de tri
bulatione.

Omne cor subiecta esto ani
ma mea: ab ipso enī salu
tare meū. Nā et ipse deꝰ me⁹
et salutaris meus: susceptor
meus et nō mouebor: amplius
quousq; irruitis et homine
interficitis: vniuersi vos tāq;
parieti inclinato et macere
depulse. Cogitauerūt repellere: eum
ri in sui ore suo benedicebāt: et
cor de suo maledicebāt. Ve
rumtamen cor subiecta esto ani
ma mea q̄m ab ipo patientia mea
Quia ipse de⁹ meus et salua
tor: meus adiutor: meus nō emi
grabo. In deo salutare meū
et gloria mea: deus auxilij mei
et spes mea in deo est. Spe
rate in eo oīs cōgregatio po
puli: effundite coram illo cor
da vra: deus adiutor nr̄ in eter
nū. Verumtamen vani filij hoim
mēdaces filij hoium in statera
ris: vt decipiāt ipsi de vanita
te in idipm. Nolite sperare
in iniqtate et rapinas nolite
cōcupiscere: diuitie si affluāt
nolite cor apponere. Semel
locutus est deꝰ duo hec audi
ui q; potestas dei ē et tibi dñe
misa: q; tu reddes vnicuiq;
iuxta opera sua. Ps. lxxij.

DEus dñs meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aīa mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia & inaquosa sic in scō apparui tibi: vt viderē virtutē tuā & gloriā tuā. Q. m̄ melior est mīa tua sup vitas: labia mea laudabūt te. S ic bñdicā te in vita mea & in noīe tuo leuabo manus meas. S icut adipe & pinguedine repleat aīa mea: & labijs exultatiōis laudabit os meū. S i memor fui tui sup stratū meū: in matutinis meditabor in te quia fuisti adiutor meus. S t in velamēto alarū tuarū exultabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua. I pī vero inuanū quesierūt animaz meā introibūt i inferiora terre: tradent i manus gladū partes vulpiū erūt. R et vero letabit in dño laudabunt oēs qui iurāt in eo: q̄ obstructū est os loquentiū iniq̄. Ps. lxxx.

EXaudi dñe orationez meā cū dēpcor: a timore inimici eripe aiam meā. P roteristi me a congregatione malignantiū: a multitudine operantiū iniquitatē. Q ui a eracuerūt vt gladiū linguas suas: intenderūt arcū rem amarā: vt sagittēt in occultis imaculatū. S ubito sagittabūt eū & nō timebūt: firmauerūt sibi sermonē nequā. V narrauerūt vt absconderēt laqueos: dixerūt qs videbit eos. S crutati sunt iniquitates: defecerūt scrutātes scrutinio. A ccedet homo ad cor altū: & exaltabit dñs. S agitte parvulorū facte sunt plage eorū: & infirmate sunt contra eos lingue eorū. C onturbati sunt oēs q̄ videbāt eos: & timuit oīs ho & annūciauerūt opa dñi: et facta ei⁹ intellexerūt. L etabitur iustus in dño & sperabit in eo & laudabunt oēs recti corde. S Ps. xxxiii. A timore inimici eripe dñe aiam meā.

Ad vocat. iste Ps. lxxxi.

MEmento dñe in syon & tibi reddet votū in hierl'm. E xaudi oronē meam: ad te omnis caro veniet V erba iniquorū preualuerunt sup nos: & impietatibus nr̄is tu ppiciaberis. B tūs quē elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. R eplebimur in bonis domus tue: sanctus est templū tuū mirabile in equitate. E xaudi nos dñe salu-

taris noster: spes omnium finiũ terre: et in mari longe. Qui parans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius. Turbabuntur gentes: et timebunt qui habitant terminos a signis tuis exitus matutini: et vespere delectabis. Visitasti terram: et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletum est aquis: parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio eius. Sulcos eius inebrians multiplica genimina eius in stillicidijs eius letabitur germinans. Benedices coronae anni benignitatis tuae: et campi tui replebuntur ubertate. Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium: et valles abundabunt frumento clamabunt etenim hymnum dicent.

Iubilate deo omnis terra psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. Dicite deo quam terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui. Omnis terra adoret te: et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite et videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum. Qui conuertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in eternum oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis. Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius. Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos. Quoniam probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra. Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea: que diuisit labia mea. Et locutum est os meum in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hyrcis. Venite audite et narrabo omnes qui timetis deum quanta fecit anime mee. Ad ipsum ore meo clamaui: et exaltaui sub lingua mea. Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus. Propterea exaudiuit deus: et intendit voci deprecationis mee. Benedictus deus qui

nō āmouit oōnē mēā ⁊ misericordiā suā a me. Nō dī ad noct iste ps lxxvi.

DEus misereat nr̄i ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultus suū sup nos ⁊ misereat nr̄i. ℣ t cognoscam⁹ in terra viā tuā: in oībus gētib⁹ salutare tuū. ℟ onfiteant tibi ppli de⁹ cōfiteant tibi ppli oēs. ℣ etē tur ⁊ exultēt gētes qm̄ iudicas pplos in eqtate: ⁊ gētes in terra dirigis. ℟ onfiteant tibi ppli de⁹ cōfiteant tibi populi oēs: ⁊ra dedit fructū suū ℣ ñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus: ⁊ metuāt eū oēs fines terre. ps. lxxvii.

EXurgat de⁹ ⁊ dissipent inimici eius ⁊ fugiāt qui oderūt eum a facie eius. ℟ icut deficit fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei. ℟ t iusti epulent ⁊ exultent in conspectu dei: ⁊ delectent in letitia. ℟ antate deo psalmū dicite nomini eius iter facite ei q ascendit super occasum dñs nomē illi. ℟ xultate in cōspectu eius turbabunt a facie ei⁹ patris orphanorū ⁊ iudicis viduarum. ℣ eus in loco sancto suo: de⁹ qui ĩhabitare facit vnius moris in domo. ℟ ui educit vinctos in fortitudine similiter eos qui exasperant qui habitāt in sepulchris. ℣ eus cū egrederis in cōspectu populi tui: cū ptrāsieris in deserto. ℟ erra mota est etenim celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei ysrael. ℣ luuiā voluntariā segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam. ℟ nimalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi de⁹. ℣ ñs dabit verbū euāgelizātibus virtute multa. ℟ ex virtutū dilecti dilecti: ⁊ speciei domus diuidere spolia. ℟ i dormiatis inter medios cleros pēne columbe deargētate: ⁊ posteriora dorsi eius in palore auri. ℣ um discernit celestis reges super eam nive dealbabunt in selmon: mons dei mons pinguis. ℟ ons coagulat⁹ mons pinguis: vt quid suspicamini mōtes coagulatos. ℟ ons in quo bene placitū est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finē. ℣ urrus dei decem milibus multiplex: milia letantiū: dñs in eis in synai in sancto. ℟ scendisti in

altū cepisti captiuitatē accepi sti dona in hoībus. ℣ tenim nō credētes: inhabitare dñm deū. ℟ ſidicꝰ dñs die q̄ tidie ꝓſperū iter faciet nobis deus ſalutariū nr̄oꝝ. ℣ eus nr̄ deꝰ ſaluos faciēdi: et dñi dñi exi tus mortis. ℟ erumpꝫ deꝰ cō fringet capita inimicoꝝ ſuo rū: verticē capilli pambulan tiū in delictis ſuis. ℣ rit dñs ex baſan cōuertā: cōuertā in ꝓfundū maris. ℟ t intingat pes tuus in ſanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipō ideruꝫ ingreſſus tuos deꝰ ingreſſus dei mei regis mei qui eſt in ſancto. ℣ ꝛcueneruꝫ principes cōiuncti pſallētib⁹ i medio iuuēcularū tympani ſtriarū. ℟ n eccl̄ijs benedicite deo: dñio de fontibus iſrael. ℣ bi beniamin adoleſcētulus in mentis exceſſu. ℟ rincipes iuda duces eoꝝ: principes za bulon et principes neptalim ℣ anda deꝰ virtutē tuā: cōfir ma hoc deus qđ operatus es in nobis. ℟ tēplo tuo in hie ruſalē tibi offerēt reges mu nera. ℣ ncrepa feras arundi nis cōgregatio taurorū i vac cis pplorꝫ: vt excludāt eos q̄ pbati ſunt argēto. ℟ iſſipa gētes q̄ bella volūt veniētle gati ex egypto: ethiopia pre ueniet manus eius deo. ℣ e gna terre cantate deo pſallite dño ℟ ſallite deo q̄ aſcēdit ſu per celū celi ad orientē. ℣ ce dabit voci ſue vocē virtutis date gloriā deo ſup iſrael ma gnificētia eius et virtus eius in nubibus. ℟ irabilis deꝰ in ſanctis ſuis: deꝰ iſrael ipe da bit virtutē et fortitudinē ple bi ſue bñdictus deus. ℣ lia. Alle In eccl̄ijs bñdicite dño. ℣. Deus vitā meā annūciaui tibi. ℟ Poſuiſti lachrimas meas in cōſpectu tuo. Ante lau ℣. Fiat mia tua. In lam qui ℟ Amplius laua me deꝰ ab iniuſticia mea. ℣ Miſerere. qui ℟ Te decet hymnus deꝰ in ſyō ℣ Jpn ℟ Labia mea laudabūt te m vita mea deus me deꝰ ℣ Deus deꝰ meus.

℣ Exultauit cor meū in dño et exaltatū eſt cornu meum in deo meo. ℟ ilatatū eſt os meū ſup ini micos meos: qz letata ſum in ſalutari tuo. ℣ on eſt ſcūs vt eſt dñs neqz eſt alius ex tra te: et nō eſt fortis ſicut deꝰ nr̄. ℟ olite multiplicare log ſublimia gloriātes. ℣ eedāt

vetera de ore vio: qz de⁹ sciē
tiarū dñs est: ⁊ ipsi ꝓparant
cogitatões. ℟ rcus fortiū su
peratus est: ⁊ infirmi accincti
sunt robore. ℟ epleti prius p
panibus se locauerūt ⁊ fame
lici saturati sunt. ℣ onec steri
lis peperit plurimos ⁊ q̄ mul
tos habebat filios infirmata
est. ℣ ns mortificat ⁊ viuifi
cat: deducit ad inferos ⁊ redu
cit. ℣ ns pauperē facit ⁊ di
tat: humiliat ⁊ sublevat. ℟ u
scitans de pulvere egenū: ⁊ de
stercore erigens pauperē. ℟ t
sedeat cū principibus ⁊ soliū
glie teneat. ℣ ni eni sunt car
dines terre: ⁊ posuit sup eos
orbē. ℣ edes sc̄oꝝ suoꝝ ser
vabit: ⁊ impij in tenebris cō
ticescent: qz nō in fortitudine
sua roborabit vir. ℣ nimi⁹ for
midabūt aduersarij eius: ⁊
sup ipsos in celis tonabit.
℣ ns iudicabit fines terre ⁊
dabit imperiū regi suo. ⁊ sub
limabit cornu xp̄i sui. ℟ loria
℣. Dñs iudicabit fines terre
℣. Celi celoꝝ laudate dñm
℣. Laudate ꝙ. Capꝫ. Vigila
te ⁊ orate. ℣rmus

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila
cōfusa mūdi ⁊ turbida lux in
trat albescit polus: xp̄s venit
discedite. ℟ aligo terre scin
dit: pcussa solis spiculo: re
busq̄ tā color redit vultu ni
tētis syderis. ℣ e xp̄e solū no
uimus te mēte pura ⁊ simpli
ci: fiendo canendo q̄s intēde
nr̄is sensib⁹. ℟ unt multa fu
cis illita: q̄ luce purget tua tu
lux eov syderis vultu sereno
illumina. ℣ eo p̄ri. ℟ In ma
tutinis. Capꝫ. Vigilate ⁊.
estate ℣rm. Ecce iā. ℟ In ma
tutinis. ℣. Salute ex inimi
cis nr̄is ⁊ ꝺ manu oim q̄ nos
oderūt libera nos dñe. ℣s. Bñ
dictus. ℣reces ℣ ℟ ℣ovt di
cet. ℣ Feria v. ad mat. ihuꝫ.
Adorem⁹ dñm Q̄ nos fecit
nos. ℣ Venite. ℣ro hystoria

Dñe ne in ira. ℣rm.

Nox atra rerū contegit
terre colores oim: nos cōfite
tes poscim⁹ te iuste iudex co
diū. ℟ t auferas piacula: fo
des q̄s mētis abluas omesq̄
xp̄e gratiā vt arceant crimina
℣ ens ecce torpet impia quā
culpa mordet noxia obscura
gestit tollere: ⁊ te redempto
querere. ℟ epelle tu caligine
intrinsec⁹ q̄marime: vt in tra
to gaudeat se collocari lumie
℣r estate hrm. Nocte surgē
tes. Super noc. ps. lxxvi.

Saluum me fac dñe: quñ intrauerũt aq̃ vsq; ad aiam meã. ¶ ñatus sum in limo pfundi: & nõ est substãtia. ¶ Venj in altitudinẽ maris: & tẽpestas demersit me. ¶ Laborauj clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero in deũ meũ. ¶ Multiplicati sũt sup capillos capitis mei qui oderũt me gratis. ¶ Cõfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste que nõ rapui tũc exoluebã. ¶ Deus tu scis insipientiã meã: & delicta mea a te nõ sunt abscõdita. ¶ Non erubescãt in me q̃ expectãt te dñe: dñe virtutũ. ¶ Non confundant sup me: q̃ querũt te deus israel. ¶ Quñ ppter te sustinui obprobriũ: operuit confusio faciẽ meã. ¶ Extraneus factus sũ fratribus meis: & pegrinus filijs matris mee. ¶ Quñ zelus domus tue comedit me & obprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt sup me. ¶ Et operui in ieiunio aiam meã: & factũ est in obprobriũ mihi. ¶ Et posui ymentũ meũ cilicium: & factus sum illis in parabolã. ¶ Adue

Sũt me loq̃bant q̃ sedebãt in porta & in me psallebãt q̃ bibebãt vinũ. ¶ Ego vero oronẽ meã ad te dñe: tẽpus bñplacitj deus. In multitudine mĩe tue: exaudi me i veritate salutis tue. ¶ Eripe me de luto vt nõ infigar: libera me ab his q̃ oderũt me: & de profundis aquarũ. ¶ Non me demergat tẽpestas aque neq; absorbeat me profundũ: neq; vrgeat sup me puteus os suũ. ¶ Exaudi me dñe quñ benigna est mĩa tua: secundum multitudinẽ miserationũ tuarũ respice in me. ¶ Et ne avertas faciẽ tuã a puero tuo: quñ tribulor velociter exaudi me. ¶ Intende aie mee & libera eã propter inimicos meos eripe me. ¶ Tu scis improperiũ meũ & cõfusionẽ meã & reuerẽtiã meã. ¶ In cõspectu tuo sunt oẽs q̃ tribulant me: improperiũ expectauit cor meũ & miseriã. ¶ Et sustinui q̃ simul contristaret & nõ fuit: & q̃ cõsolaret & nõ inueni. ¶ Et dederũt in escã meã fel: & in sitj mea potauerũt me aceto. ¶ Fiat mẽsa eorũ coram ipsis in laqueũ: & in retributiones & in scandalũ. ¶ Obscurent̃ oculi eorũ ne videãt: & dorsum eorũ semp incurua. ¶ Effunde sup

eos iram tuã: ⁊ furor ire tue cõp:chendat eos. Fiat habitatio eor deserta: ⁊ in tabernaculis eorũ nõ sit qui inhabitet. Quẽ tu percussisti persecuti sunt: ⁊ sup dolorez vulnerũ meorũ addiderunt. Appone iniquitatẽ sup iniquitatẽ eorũ: ⁊ nõ intrẽt in iustitiam tuã. Deleant de libro viuentiũ: ⁊ cũ iustis nõ scribantur. Ego sum pauper ⁊ dolẽs salus tua deus suscepit me. Laudabo nomẽ dei cũ cantico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo sup vitulum nouellũ: cornua producentem ⁊ vngulas. Videant pauperes ⁊ lętent: querite deum ⁊ viuet anima vestra. Quoniam exaudiuit pauperes dñs ⁊ vinctos suos nõ despexit. Laudẽt illũ celi ⁊ terra: mare ⁊ oia reptilia in eis. Quĩ deꝰ saluã faciet syon ⁊ edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabũt ibi: ⁊ hereditate acqrẽt eã. Et semẽ seruorũ eiꝰ possidebit eã: ⁊ q diligũt nomen eiꝰ habitabũt in ea. Psalmus.

DEus in adiutoriũ meũ intẽde: dñe ad adiuuandũ me festina. Confundant ⁊ reuerecant q querũt animã meã. Auertant retrorsum ⁊ erubescãt q volũt mihi mala. Auertant statim erubescẽtes qui dicũt mihi euge euge. Exultẽt ⁊ lętent in te oẽs q querũt te ⁊ dicãt: semp magnificet dñs qui diligunt salutare tuũ. Ego vero egenus ⁊ pauper sum: deꝰ adiuua me. Adiutor meus ⁊ liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. Gloria. Dñe deus in adiutoriuz meũ intẽde. Psalmus.

IN te dñe speraui nõ confundar in eternũ: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurẽ tuam: ⁊ salua me. Esto mihi in deũ protectorẽ: ⁊ in locum munitũ vt saluũ me facias. Quoniã firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meum es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu cõtra legẽ agẽtis ⁊ iniqui. Quĩ tu es patientia mea dñe: ⁊ mine spes mea a iuuẽtute mea. In te ꝯfirmatꝰ sum ex vtero: ⁊ vẽtre matris mee tu es protector meus. In te cantatio mea semp tanq̃ prodigiũ factus sum multis: ⁊ tu adiutor fortis. Repleatur os meũ laude: vt cantẽ gliaz tuã tota die magnitudinẽ tuam.

Ne pijcias me in tpe senectu
tis: cū defecerit virt° mea ne
derelinquas me. Quia dixe
rūt inimici mei mihi: ⁊ q cu
stodiebāt aiam meā cōsiliū
fecerūt in vnū. Dicētes deus
dereliquit eū psequimini ⁊ cō
prehēdite eū. q: nō est q eri
piat. Deus ne elōgeris a me
deus meus in auxiliū meū re
spice. Confundant ⁊ defici
ant detrahētes aie mee: oper
iant cōfusione ⁊ pudore: q
querūt mala mihi. Ego aute
semp sperabo: ⁊ adiciā sup
omnē laudē tuā. Os meū an
nūciabit iustitiā tuā: tota die
salutare tuū. Qm nō cognoui
litteraturā introibo i potē
tias dñi: dñe memorabor iu
stitie tue solius. Deus docui
sti me a iuuētute mea: ⁊ vsq;
nūcpnūciabo mirabilia tua.
Et vsq; in senectā ⁊ senīū: de
us ne derelinquas me. Do
nec annunciē brachiū tuū ge
nerationi oī que ventura est.
Potentiā tuā ⁊ iustitiā tuā de
us vsq; in altissima que feci
sti magnalia: de° qs sicut tibi
Quātas ostēdisti mihi tribu
lationes multas ⁊ malas ⁊ cō
uersus viuificasti me ⁊ de abys
sis terre iterum reduxisti me
Multiplicasti magnificentiā
tuā: ⁊ cōuersus cōsolat°es me
Nam ⁊ ego cōfitebor tibi in
vasis psalmi veritatē tuā de°
psallā tibi in cythara sanctus
israel. Exultabūt labia mea
cū cātauero tibi: ⁊ ania mea
quā redemisti. Sed ⁊ lingua
mea tota die meditabit iusti
ciā tuā: cū cōfusi ⁊ reuerriti sue
rint: q querūt mala mihi.

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iustitiā tuā fi
lio regis. Iudicare populuz
tuū in iustitia: ⁊ pauperes tu
os in iudicio. Suscipiāt mōn
tes pacē pplo ⁊ colles iustitiā
Iudicabit pauperes ppli et
saluos faciet filios pauperū
⁊ humiliabit calūniatorē. Et
permanebit cū sole ⁊ añ lunā
in gñatiōes generationū. Des
cēdet sicut pluuia in vellus ⁊
sicut stillicidia stillātia sup terrā.
Oriet in diebus eius iustitia et
abundātia pacis: donec aufe
rat luna. Et dñabit a mari
vsq; ad mare: ⁊ a flumine vs
q; ad terminos orbis terrar
Coram illo procidēt ethiopes: ⁊
inimici eius terrā lingēt. Reges
tharsis ⁊ insule munera
offerēt: reges arabū ⁊ saba
dona adducēt. Et adorabūt

eũ oés reges: oés gẽtes seruient ei. ℣. Quia liberabit pauperẽ a potẽte: et pauperẽ cui nõ erat adiutor. ℣. arcet pauperi et inopi: et ãias pauperũ saluas faciet. ℟. x vsuris et iniqtate redimet ãias eorũ: et honorabile nomẽ eor̃ coram illo. ℟. t viuet: et dabit ei de auro arabie: et adorabũt de ipso sp tota die bñdicẽt ei. ℟. rit firmamentũ i terra in summis montiũ superextollet sup libanũ fructus eius: et florebunt de ciuitate sicĩ fenũ terre. ℟. it nomẽ eius bñdictũ in secula ante solẽ pmanet nomẽ eius. ℟. t bñdicent m ipso oés tribus terre: oés gẽtes magnificabũt eũ. ℟. ñdictus dñs deꝰ israel: q facit mirabilia solus ℟. t bñedictũ nomẽ maiestatis eius in eternũ: et replebit maiestate eius oĩs terra fiat fiat ℟. llaiã. Esto mihi dñe.

O. in deũ protectorẽ. ps. xc

Vã bonus israel deus his q recto sunt corde. ℣. ei autem pene moti sunt pedes pene effusi sunt gressus mei. ℣. uia zelaui sup iniquos: pacẽ peccatorũ videns. ℣. uia nõ est respectus morti eor̃: et firmamentũ in plaga eor̃. ℟. n laboze hoĩum nõ sunt: et cũ hoib⁹ nõ flagellabunt. ℟. ideo tenuit eos supbia: operti sunt iniqtate et impietate sua. ℟. odut q̃si ex adipe iniquitas eor̃ transierũt in affectũ cordis. ℟. ogitauerũt et locuti sunt nequitiã: iniqtatẽ in excelso locuti sunt. ℟. posuerũt in celũ os suũ: et lingua eor̃ trãsiuit in terra. ℟. ideo cõuertet populꝰ meus hic: et dies pleni inueniuntur in eis. ℟. t dixerũt quõ scit deus: et si est scientia in excelso. ℟. ece ipsi pctõres et abũdãtes in seculo: obtinuerunt diuitias. ℟. t diri ergo sine causa iustificaui cor meũ: et laui inter innocẽtes manꝰ meas. ℟. t fui flagellatꝰ tota die et castigatio mea in matutinis. ℟. i dicebã narrabo sic: ecce nationẽ filiorũ tuor̃ reprobaui. ℟. ristimabã vt cognoscerem: iste labor est ante me ℟. donec intrẽ in sanctuariũ dei: et intelligã in nouissimis eor̃. ℟. eruntñ ppter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuiarent. ℟. uõ facti sunt in desolationẽ: subito defecerũt: perierũ ppter iniquitatẽ suã. ℟. elut somniũ surgentiũ: dñe in ciuitate tua imagi

ñem tpoz ad nihilū rediges
Quia inflāmatū est cor meū
t reines mei cōmutati sunt: et
ego ad nihilū redact⁹ sū t ne
sciui. Ut iumentū factus sum
apud te: t ego sp tecū. Tenui
sti manū dexteraꝝ meaꝝ: t i volū
tate tua deduxisti me: t cū glo
ria suscepisti me. Quid enim
mihi est in celo: t a te qd vo
lui sup trā. Defecit caro mea
t cor meū: deus cordis mei t
pars mea deꝰ in eternū. Quia
ecce q elongāt se a te pribūt:
t pdidisti oēs q fornicāt abs
te Mihi āt adhērē deo bonū ē
ponere in dño deo spem meā
Ut annunciē oēs pdicatiões
tuas in portis filie syō.

Ut qd deus repulisti in
finē: iratꝰ est furor tuus
sup oues pascue tue. Memor
esto congregatiōis tue: quā pos
sedisti ab initio Redemisti virgā
hereditatis tue. mōs syon
in q̄ habitasti i eo. Leua ma
nus tuas in superbias eor in fi
nē quāta malignatꝰ est inimi
cus in scō. Et gloriati sunt qui
oderūt te: in medio solēnita
tis tue. Posuerūt signa sua si
gna t nō cognouerūt sīc in ex
itu sup summū. Quasi i silua
lignor securibus excciderūt ia
nuas eius in idipm: in securi et
ascia dexecerūt eā. Incēderūt
igni sanctuariū tuū in tra pol
luerūt tabernaculū nois tui.
Dixerūt in corde suo cogna
tio eor simul: quescere faciamꝰ
oēs dies festos dei a terra. Si
gna nra nō vidimꝰ iā nō est p
pheta: t nos nō cognoscet am
plius. Usq̄ quo deꝰ improperra
bit inimicꝰ: irritat aduersari
us nomē tuū in finē. Ut qd
auertis faciē tuā t dexteraꝝ tuā
de medio sinu tuo i finē. Deꝰ
aūt rex nr ante secula operatus
est salutē in medio terre. Tu
confirmasti in virtute tua mare
contribulasti capita draconū in
aquis. Tu confregisti capita
draconis dedisti eū escā ppls
ethiopū. Tu dirupisti fontes
t torrētes: tu siccasti fluuios
ethan Tuus est dies t tua est
nox: tu fabricatꝰ es auroraꝝ t
solē. Tu fecisti oēs termin⁹
terre estatē t ver tu plasmasti
ea Memor esto hui⁹ inimicus
improperauit dño: t ppls in
sipiēs irritauit nomē tuū. Ne
tradas bestijs aias confitētes ti
bi: t aias pauperū tuoruꝝ ne
obliuiscaris i finē. Respice in
testm tuū q̄ repleti sunt q̄ ob
scurati sunt terre domib⁹ iniq

tatū. Ne auertat humilis factus confusus: pauper & inops laudabit nomē tuū. Surge deus iudica causam tuā: memor esto improperiorū tuorū eorū que ab insipiēte sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorū tuorū superbia eorū qui te oderūt ascēdit semper. Glia. Liberasti virgā hereditatis tue.

Confitebimur tibi deus confitebimur: & inuocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua: cū accepero tēpus ego iustitias iudicabo. Liquefacta est terra & omēs qui habitāt in ea: ego confirmaui colūnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: & delinquētibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniquitatē. Quia neq; ab oriēte neq; ab occidente neq; a desertis mōtibus: quōniam deus iudex est. Hūc humiliat & hūc exaltat: quia calix in manu dñi vini meri plen⁹ mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verumtamē fex eius nō est exinanita: bibēt oēs peccatores terre. Ego aūt annūciabo in seculū cātabo deo iacob. Et omia cornua peccatorū confringā & exaltabūt cornua iusti. Deus.

Notus in iudea deus: in israel magnū nomē eius. Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in syon. Ibi confregit potētias: arcū scutum gladiū & bellū. Illuminans tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati sunt oēs insipientes corde. Dormierunt somnū suū & nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibus suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt qui ascenderūt equos. Tu terribilis es & quis resistet tibi ex tunc ira tua. De celo auditum fecisti iudicium terra tremuit & quieuit. Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret oēs māsuetos terre. Etenim cogitatio hōis cōfitebit tibi: & reliquie cogitatōis diē festum agēt tibi. Vouete & reddite dño deo vro: oēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili & ei qui aufert spiritum principū terribili apud reges terre. Glia. In israel magnum nomē eius. Deus.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum & intēdit mihi. In die

tribulationis mee dñm exqsiui manib⁹ meis nocte contra eū ⁊ nō sum ꝯceptus. Renuit ꝓsolari aīa mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum ⁊ exercitat⁹ sum ⁊ defecit spiritus me⁹. Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatus sum ⁊ nō sum locutus. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mēte habui. Et meditat⁹ sum nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebā spiritus meū. Numqd in eternū pjci et deus ⁊ nō apponet vt complacitio: sit adhuc. Aut in finē miam suā abscindet a generatione in gnationē. Aut obliuiscet miserari deus: aut cōtinebit in ira sua mias suas Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operū dñi: q: memor ero ab initio mirabiliū tuoꝝ Et meditabor: in oībus opibus tuis ⁊ in adinuētionib⁹ tuis exercebor. Deus in scō via tua qs deus magnus sicut deus nr: tu es deus q facis mirabilia. Notā fecisti in pplis virtutē tuā: redemisti in brachio tuo populū tuū: filios iacob ⁊ ioseph. Vidērūt te aque deus viderūt te aque: ⁊ timuerūt: ⁊ turbate sunt abyssi. Vultitudo sonitꝰ aquarū: voce dederūt nubes. Etenim sagitte tue trāseūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt chorusca tiones tue orbi terre cōmota est ⁊ cōtremuit terra. In mari via tua et semita tua in aquis multis: ⁊ vestigia tua nō cognoscent. Deduxisti sicē oues populū tuū: in manu moysi ⁊ aaron. ps. xv.

Attendite pple meus legē meā: inclinate aurē vestrā in verba oris mei. Aperiā in parabolis os meū. loquar propositiones ab initio. Quāta audiuimus ⁊ cognouimꝰ ea ⁊ pres nri narrauerūt nobis Non sunt occultata a filijs eoꝝ in gnatione altera. Narrantes laudes dñi ⁊ virtutes eius: ⁊ mirabilia eius que fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legē posuit in isrl. Quāta mādauit pribus nostris nota facere ea filijs suis vt cognoscat generatio altera. Filij q nascent ⁊ exurgēt enarrabūt filijs suis. Vt ponāt in deo spem suā: ⁊ nō obliuiscant operū dei ⁊ mādata eius exquirāt. Ne fiant sicē pres eoꝝ: generatio prava ⁊

exasperãs. Generatio que nõ
direxit cor suũ: & nõ est credi-
tus cũ deo spũs eius. Filij
effrem intendẽtes & mittẽtes
arcũ: cõuersi sunt in die belli
Non custodierũt testũ dei:
& in lege eius noluerũt ambu
lare. Et obliti sunt bñfactor
eius: & mirabiliũ eius q̃ ostẽ-
dit eis. Coram patribus eor fe-
cit mirabilia in terra egypti:
in campo thanеos. Interrupit
mare & pduxit eos: & statuit
aquas quasi in vtre. Et edu-
xit eos in nube diei: & tota no
cte in illuminatiõe ignis. In-
terrupit petrã in heremo: et
adaquauit eos velut in abys-
so multa. Et eduxit aquã de
petra: & eduxit tanq̃ flumi-
na aquas. Et apposuerũt ad
huc peccare ei: & in irã excita-
uerũt excelsum in inaquoso.
Et tẽptauerũt deũ in cordi-
bus suis: vt peterẽt escã aia-
bus suis. Et male locuti sunt
de deo: dixerũt nũquid pote-
rit deus parare mẽsam in de
serto. Qui percussit petrã & flu
xerũt aque: & torrẽtes inũda
uerũt. Nunqd & panẽ pote-
rit dare: aut parare mẽsam
pplo suo. Ideo audiuit dñs
& distulit: & ignis accẽsus ẽ in
iacob & ira ascẽdit in israẽl. Quia
nõ crediderũt in deo: nec spe
rauerũt in salutari ei⁹. Et mã
dauit nubib⁹ desup: & ianuas
celi aperuit. Et pluit illis mã
na ad mãducandũ: & panẽ ce
li dedit eis. Panẽ angelor⁹ vi
mãducauit hõ: cibaria misit
eis in abũdantiã. Transtulit
austrũ de celo: & induxit i vir
tute sua affricũ. Et pluit sup
eos sicut puluerẽ carnes: & si
cut arenã maris volatilia pẽ
nata. Et ceciderũt in medio
castror eorũ: circa tabernacu
la eor. Et mãducauerũt & sa
turati sunt nimis: & desiderio
eorũ attulit eis: nõ sunt frau
dati a desiderio suo. Adhuc
esce eorũ erãt in ore ipsor: &
ira dei ascẽdit sup eos. Et oc
cidit pingues eorũ: & electos
israel ipediuit. In omnibus his
peccauerũt adhuc & nõ credi
derũt in mirabilib⁹ eius. Et
defecerũt in vanitate dies eo
rũ: & anni eorũ cũ festinatiõe
Cũ occideret eos quærebãt
eũ & reuertebant: & diluculo
veniebãt ad eũ. Et rememo-
rati sunt q: deus adiutor est
eorũ: & deus excelsus redẽptor
eor est. Et dilexerũt eũ i ore
suo: & lingua sua mẽtiti sunt

ei. Or autē eorū nō erat re/ctū cum eo: nec fideles habiti sunt in testamēto eius. Ipse autē est misericors: & ppitius fiet peccatis eor: & nō disper det eos. Et abūdauit vt auer teret irā suā: & nō accēdit oēz irā suā. Et recordatus est qz caro sunt: spiritus vadens & nō rediēs. Quotiēs exacer/bauerūt eū in deserto: in iraz cōcitauerūt eū in maquoso. Et cōuersi sunt & tēptauerūt deū & sanctū israel exacerba/uerunt. Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulātis. Sicut posuit i egypto signa sua & pdigia sua in cāpo thanees. Et cōuertit in sanguinē flu/mina eor: & hymbres eorū ne biberēt. Misit in eos cynomiā & comedit eos: & ranā & disperdidit eos. Et dedit eru gini fructus eorū: & labores eor locuste. Et occidit in grā dine vineas eor. & moreas co rum in pruina. Et tradidit grandini iumēta eorū: & pos sessionē eor igni. Misit in eis irā indignationis sue: indi/gnationē & irā & tribulationē immissiones p angelos ma/los. Viā fecit semite ire sue: nō pepercit a morte animaz eorū: & iumēta eorū in mor/te cōclusit. Et percussit omne pri mogenitū in terra egypti: pri micias oīs laboris eorū i ta/bernaculis cham. Et abstu/lit sicut oues populū suū: & p duxit eos tanq̄ gregē i deser to. Et eduxit eos in spe & nō timuerūt: & inimicos eorum operuit mare. Et induxit eos in montē sanctificationis sue montē quē acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eor gē tes & sorte diuisit eis terraz in funiculo distributiōis. Et habitare fecit in tabernaculis eorū: tribus israel. Et tēpta/uerūt & exacerbauerūt deū excelsum: & testimonia eius nō custodierūt. Et auerterūt se & seruauerūt pactum: quēad modū patres eorū conuersi sunt in arcū prauū. In ira cōcitauerūt eū in collibus suis: & in sculptilibus suis ad emu lationē eū puocauerūt. Audiuit deus & spreuit: & ad ni/hilū redegit valde israel. Et repulit tabernaculū silo: ta/bernaculū suū vbi habitauit in hoibus. Et tradidit in ca/ptiuitatē virtutē eorū: & pul/chritudinē eor in manū inimi

ci. Et cõclusit in gladio popu
lũ suũ: & hereditatẽ suã sprẽ
uit. Iuuenes eorũ comedit
ignis: & virgines eor nõ sunt
lamẽtate. Sacerdotes eor in
gladio ceciderũt & vidue eor
nõ plorabant. Et excitat⁹ est
tanq̃ dormiẽs dñs: tanq̃ po
tẽs crapulatus a vino. Et p
cussit inimicos suos i posterio
ra: obprobriũ sempiternũ dedit illis. Et repulit tabernaculũ ioseph: & tribũ effraim
nõ elegit. Sed elegit tribũ iu
da: montẽ syõ quẽ dilexit. Et
edificauit sicut vnicornis san
ctificiũ suũ i terra quã funda
uit i secla. Et elegit dauid ser
uũ suũ & sustulit eũ de gregi
bus ouiũ: de post fetãtes acce
pit eũ. Pascere iacob seruũ
suũ: & isrl hereditatẽ suã. Et
pauit eos i innocẽtia cordis
sui & intellectib⁹ manuũ suarũ
deduxit eos. Ps. ha. an. Tu es
de⁹ q facis mirabilia. ps. xcvj.

Deus venerũt gẽtes in
hereditatẽ tuã: polluerũt
templũ sanctũ tuũ: posuerũt hierlm
in pomorũ custodiã. Posuerũt
mortalia seruorũ tuorũ escas
volatilibus celi: carnes san
ctorũ tuorũ bestijs terre. Effuderũt sanguinẽ eorũ tanq̃
aquã: in circuitu hierusalẽ &
nõ erat q sepeliret. Facti su
mus obprobriũ vicinis nris
subsannatio & illusio his qui
in circuitu nro sunt. Usq quo
dñe irascẽris in finẽ: accẽdet
velut ignis zelus tuus. Effun
de irã tuã in gẽtes q te nõ no
uerũt: & in regna q nomẽ tuũ
nõ inuocauerũt. Quia comederũt iacob: & locũ eius desolauerũt. Ne memineris iniqtatũ nostrarũ antiqrũ: cito anticipẽt nos miẽ tue: quia paupe
res facti sumus nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris nr̃: & propter gloriã nois tui dñe libera nos: & ppitius esto peccatis nris ppter nomẽ tuũ. Ne
forte dicãt in gẽtibus vbi est de⁹ eorũ: & innotescat in nationibus coram oculis nris. Ultio
sanguinis seruorũ tuorũ q effusus est: introeat in cõspectu
tuo gemitus cõpeditorũ. Secũdũ magnitudinẽ brachij tui:
possidẽ filios mortificatorum
Et redde vicinis nris septuplũ i sinu eorũ improperiũ ipsorũ qd exprobrauerũt tibi dñe
Nos aũt ppls tuus & oues pascue tue: confitebimur tibi i seculũ
In gñatõe & gñationẽ annũciabimus laudẽ tuã. ps. xcvij

Qui regis israel intende qui deducis velut ouē ioseph. Qui sedes sup cherubin: manifestare coꝝ ephraim beniamin ⁊ manasse. Excita potentiā tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Qē cōuerte nos ⁊ ostende faciē tuā ⁊ salui erimus. Qñe deus virtutū quousq; irasceris sup oꝛonē serui tui. Qcabis nos pane lachrymarū ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in mēsura. Posuisti nos in cōtradictionē vicinis nr̄is: ⁊ inimici nr̄i subsannauerūt nos. Qē virtutū cōuerte nos: ⁊ ostē de faciē tuā ⁊ salui erimus. Qineā de egypto trāstulisti eiecisti gentes ⁊ plātasti eā. Quxtinxeris fuisti in cōspectu eius: ⁊ plātasti radices eius ⁊ implcuit terrā. Qexpulit mōtes vmbra ei⁹ ⁊ arbusta ei⁹ cedros dei. Qextendit palmites vsq; ad mare: ⁊ vsq; ad flumē ppagines eius. Qt qd destruxisti macerīa eius: ⁊ vindemiāt eā oēs qui ptergrediunt viā. Qexterminauit eā aper de silua ⁊ singularis ferus depastus est eā. Qeus virtutū cōuertere: respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineā istā. Qt pfice eā quā plantauit dextera tua: ⁊ sup filiū hois quē cōfirmasti tibi. Qincensa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt. Qfiat manꝰ tua sup virū dexterē tue: ⁊ sup filiū hois quē cōfirmasti tibi. Qt non discedimus a te viuificabis nos: ⁊ nomē tuū inuocabimꝰ. Qñe deus virtutū cōuerte nos: ⁊ ostē de faciē tuam ⁊ salui erimus. Qūa.añ. Propitius esto peccatis nr̄is dñe. ℣. Laudabūt labia mea dū cantauero tibi. ℟. Et aia mea quā redemisti. Ante lau. ℣. Fiat mīa tua ⁊. In laudi añ. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. Qui

Miserere mei ⁊ᶜ. Psalm xcvij

Dñe refugiū factꝰ es nobis: a generatiōe in generationē. Priusq; montes fierēt aut formaret terra ⁊ orbis a seculo ⁊ vsq; in seculū tu es ⁊ᶜ. Pconuertas hominē in humilitatē ⁊ dixisti cōuertimini filij hominū. Qmille anni añ oculos tuos: tanq; dies hesterna que pterijt ⁊ custodia in nocte: quep nihilo habent eorū anni erūt. Qane sicut herba transeat mane floreat ⁊ trāseat vespe decidat induret ⁊ arescat. Quia defecimꝰ in ira tua

¶ in furore tuo turbati sum⁹. ℣ Posuisti iniqtates nr̃as in cõ spectu tuo: seculũ nostrũ in il luminatione vultus tui. ℟ ñ oẽs dies nr̃i defecerũt: ¶ i ira tua defecimus. ℣ Anni nostri sicut aranea meditabunt di es annorũ nostrorꝝ in ipis se ptuaginta anni. ℟ i sũt in po tẽtatibus octoginta: ¶ ampli us eorꝝ labor: ¶ dolor. ℣ Quo niã supuenit mansuetudo: ¶ corripiemur. ℟ Quis nouit po testatẽ ire tue: ¶ p timore tuo irã tuã dinumerare. ℣ Dextera tuã fac nota: ¶ eruditos cor de in sapiẽtia. ℟ Conuertere dñe vsquo ¶ deprecabilis esto sup seruos tuos. ℣ Repleti sumus mane mia tua: ¶ exultauimus ¶ delectati sumus in oibus diebꝰ nr̃is. ℟ Letati sumus p diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidi mus mala. ℣ Respice in seruos tuos in opa tua: ¶ dirige filios eorũ. ℟ Sit splendor dñi dei nr̃i sup nos ¶ opa manuũ no strarũ dirige sup nos: ¶ opus manuũ nostrarꝝ dirige. ℣ Gla ℟ Dñe refugiũ factus es nobis. ℟ In matutinis dñe me ditabor in te. ps. Deus deus meus ad. Psalmus .xcix.

Iubilemus dño glorioso enim magnificatus est equũ ¶ ascensorẽ deiecit in mare. ℟ Fortitudo mea ¶ laus mea dñs: ¶ factus est mihi in salutẽ. ℣ Iste deus meus ¶ glo rificabo eũ: deus pris mei et exaltabo eũ. ℟ Dñs quasi vir pugnator omps nomẽ ei⁹: cur rus pharaonis ¶ exercitũ ei⁹ iecit in mare. ℣ Electi princi pes eius submersi sunt in ma ri ruvro abyssi operuerunt eos descenderũt in profundum quasi lapis. ℟ Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine dextera tua dñe percussit inimi cũ: ¶ in multitudine glie tue expo suisti aduersarios meos ℣ Misisti irã tuã que deuorauit eos sicut stipulã in spiritu fu rorꝝ tui cõgregate sũt aque. ℟ Stetit fluẽs: congregati sunt abyssi in medio mari. ℣ Dicit inimicus psequar ¶ cõprehẽ dã: diuidã spolia implebitur ania mea. ℟ Euaginabo gladiũ me am: ¶ interficiet eos manus mea. ℣ Flauit spũs tuus ¶ ope ruit eos mare: submersi sunt quasi plumbũ in aquis vehe mẽtibus Quis similis tui in for tibus dñe: quis similis tui: ma gnificꝰ in sanctitate: terribilis

atq; laudabilis ⁊ faciés mirabilia. ℣. Extẽdisti manũ tuã: ⁊ deuorauit eos terra. ℟. Dux fuisti in mia tua: pplo quẽ redemisti. ℣. Et portasti eũ in fortitudine tua ad habitaculũ sanctũ tuũ. ℟. Ascẽderũt ppli ⁊ irati sunt uolores obtinuerũt habitatores philistiim. ℣. Tũc cõturbati sunt pncipes edõ: robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores chanaã. ℟. Irruat sup eos formido ⁊ pauor in magnitudine brachij tui. ℣. Fiãt immobiles q̃si lapis donec pꝛãsẽat pplus tuus dñe: donec pꝛãsẽat pplus tuus iste quẽ possedisti. ℟. Introduces eos ⁊ plãtabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo q̃s operat⁹ es dñe. ℣. Sanctuariũ tuũ dñe q̃s firmauerũt manus tue: dñs regnabit in eternũ ⁊ ultra. ℟. Ingressus est enim eques pharao cũ curribus ⁊ equitib⁹ eius in mare: ⁊ reduxit sup eos dñs aq̃s maris. ℣. Filij aũt israel ambulauerũt per siccũ in medio ei⁹. ℟. Glia. ℣. In eternũ dñs regnabit ⁊ ultra. ℟. In sanctis ei⁹ laudate deũ. ℣. Laudate. Capitulum. Uigilate ⁊ orate. Hymnus.

Ecce surgit aurea pallẽs fatiscat cecitas q̃ nomen in preceps diu error tetrixit deuio. Nec lux serenũ ꝓferat puroſq; nos pꝛestet sibi nihil loq̃mur subdolũ uel ludimus obscurũ nihil. Sic totu discurrat dies ne lingua mẽdax nec manꝰ oculi ne pectet lubrici nec nox ea corpꝰ inquet. ℣. Speculator astat desup q̃ nos diebꝰ oibus: actusq; nr̃os pspicit a luce pma inesperũ. Deo pri. ℣. In matuti. Per eũdem brm. Ecce iã. ℣. In matutinis eũ. In sctitate seruimus dño ⁊ liberabit nos ab inimicis nr̃is. ℣. Benedictus. ℣. Feria vj ad matu. imuta. Dñm q̃ fecit nos, Uenite adoremus. ℣. Uenite. Hymnus.

O trinitati ueritas orbẽ potẽter q̃ regis: attẽde laudũ cãtica q̃ excubãtes psallimus. Dũ lectulo cõsurgim⁹ noctis q̃etis tpe, ut flagitem⁹ uulnerũ: a te medelã omniũ. Quo fraude q̃q̃d demonũ in noctib⁹ delinquimus: abstergat illud celit⁹: tue ptãs glie. Ne corpus assit sordidũ: ne torpor insternat cordiũ: nec criminis ꝓtagio tepescat ardor spũs. Ob hoc redẽptor q̃s:

nos reple tuo lumĩe ꝑ qđ die
rũ circulis: nullis ruamur acti
bus. ꝓcessa pi
hymn⁹ Nocte surgẽtes. ℣. e

EXultate deo
adiutori no/
stro: iubilate
deo iacob.
Sumite psal
mum et date
tympanũ: psalteriũ iocundũ
cũ cythara. Buccinate in neo
menia tuba: in insigni die solẽ
nitatis vre. Quia ꝓceptũ in
israel est: et iudiciũ dei iacob.
Testimoniũ in ioseph posuit
illud cũ exiret de terra egypti
linguã quã nõ nouerat audi
uit. Auertit ab onerib⁹ dor
sum ei⁹: manus eius in cophi
no seruierũt. In tribulatiõe
inuocasti me et liberaui te: ex/
audiui te in abscondito tẽpe
statis: pbaui te apud aquã cõ
tradictõis. Audi ppls meus
et cõtestabor te: israel si me au/
dieris nõ erit in te de⁹ recẽs:
neq; adorabis deum alienum
ego enim sum dñs de⁹ tuus q
eduxi te de terra egypti dila/
ta os tuũ et iplebo illud. Et nõ
audiuit ppls me⁹ vocẽ meã: et
israel nõ intẽdit mihi. Et dimi
si eos ꝑm dsideria cordis eor
ibũt in adinuẽtionib⁹ suis. Si
ppls me⁹ audisset me: israel in
vijs meis ãbulasset ꝙ modo
lo forsitã inimicos eor hũilia/
assem: et sup tribulãtes eos mi
sissẽ manũ meã. Inimici dñi
mẽtiti sũt ei: et erit tps eor in
ternũ quod erabauit eos et adipe frumẽti: et de petra melle satura
uit eos. ℣. Deus ste
tit in synagoga deor: in
medio aũt deos dijudicat. Us
quequo iudicatis iniqtatẽ: et fa
cies pcatorũ sumitis. Iudicate
egeno et pupillo: humilem et
pauperẽ iustificate. Eripite
pauperẽ et egenũ de manu pec
catoris liberate. Nescierũt ne
q; intellexerũt in tenebris ambu
lãt: mouebũtur oia fundamẽta
terre. Ego dixi dij estis et filij
excelsi oẽs. Vos aũt sic moriemini: et sic vn⁹ de princi
pib⁹ cadetis. Surge de⁹ iudica
terrã: quõ tu hẽdis in oib⁹
gẽtib⁹ ℣. Exultate deo ad
iutori nro. ℣. Deus
Quis filius erit tibi ne tace
as neq; cõprimaris de⁹. Quia ec
ce inimici tui sonuerũt et q odi
rũt te extulerũt caput. Sup po
pulũ tuũ malignauerũt consilia et
cogitauerũt aduersus scos tu
os ipserũt vnite et dispdam⁹

eos ꝺ gẽte ⁊ nõ mẽoꝛet nomẽ
ıſrael vltra. Q m cogitauerũt
vnanimiter ſimul aduerſus
te teſtamentũ diſpoſuerũt ta
bernacula idumeoꝝ ⁊ biſma
elite. Moab ⁊ agareni gebal
⁊ amon ⁊ amalech: alienige
ne cũ habitatibus tyrũ. Etenim aſſur venit cũ illis: facti
ſunt in adiutoꝛiũ filijs lotb.
Fac illis ſicut madian ⁊ ſiſa
re: ſicut iabin in toꝛrẽte ciſon
Diſperierũt in endoꝛ: facti
ſunt vt ſtercꝰ terre. Pone p̃ncipes eoꝝ ſicut oꝛeb ⁊ zebee
⁊ ſalmana. Q ẽs p̃ncipes eo
rũ qui dixerũt hereditate poſ
ſideamus ſanctuariũ dñi. Deꝰ
us meus pone illos vt rotã:
⁊ ſicut ſtipulã ante faciẽ vẽti.
Sicut ignis q cõburit ſiluã: ⁊
ſicut flamma cõburẽs montes
Ita p̃ſequeris illos in tempeſtate tua: ⁊ ira tua turbabis
eos. Implefacies eoꝝ ignominia: ⁊ querẽt nomẽ tuũ dñe.
Erubeſcãt ⁊ cõturbentur in ſeculũ ſeculi: ⁊ cõfundãtur ⁊ pereãt. Et cognoſcãt q:
nomẽ tibi dñs: tu ſolus altiſſimus in oi terra. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: cõcupiſcit
⁊ deficit aĩa mea in atria dñi
Coꝛ meũ ⁊ caro mea: exulta
uerũt in deũ viuũ. Etenim paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turtur
nidũ ſibi vbi reponat pullos
ſuos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus ⁊ deꝰ meus. Beati q habitãt in domo tua dñe
in ſecula ſeculoꝝ laudabunt te.
Beatus vir cuiꝰ eſt auxiliũ abs
te: aſcẽſiones in coꝛde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarũ
in loco quẽ poſuit. Etenim benedictiões dabit legiſlatoꝛ: ibũt
de virtute in virtutẽ videbit
deus deoꝝ in ſyon. Dñe deus virtutũ exaudi oꝛationẽ
meã auribus pcipe deꝰ iacob
Protectoꝛ nr̃ aſpice deus: et
reſpice in faciẽ xp̃i tui. Quia
melioꝛ: eſt dies vna in atrijs
tuis ſup milia. Elegi abiectꝰ eſſe in domo dei mei: magis q̃
habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Quia miam ⁊ veritatẽ diligit deꝰ: gratiã ⁊ gloriã
dabit dñs. Non p̃iuabit bonis eos q ambulãt in innocẽtia: dñe virtutũ beatus hõ q
ſperat in te. Etia tu ſolus altiſſimus ſup omnẽ terrã.
Benediciſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob Remiſiſti iniqtatẽ plebis tue operuiſti oia pec

cata eoꝝ. Mitigasti omnẽ irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos dẽ salutaris noster: & auerte irã tuã a nobis. Nunqd in eternũ iraseeris nobis: aut extendes irã tuã a generatiõe in generationẽ? Deus tu conuersus viuificabis nos & plebs tua letabit in te. Ostende nobis dñe mĩam tuã: & salutare tuũ da nobis. Audiã qd loquat in me dñs deus: qm̃ loquet pacẽ in plebẽ suã. Et super scõs suos: & in eos q̃ conuertunt ad coꝛ. Verumtñ ppe timẽtes eũ salutare ipsius vt inhabitet gl̃ia in terra nr̃a. Misericordia & veritas obuiauerũt sibi: iustitia & pax osculate sunt. Veritas de terra orta ẽ & iustitia de celo prospexit. Etenim dñs dabit benignitatẽ & terra nr̃a dabit fructũ suum. Iustitia ante eũ ambulabit: & ponet in via gressus suos. Inclina dñe aurẽ tuã & exaudi me: quoniã inops & pauper sum ego. Custodi aiam meã qm̃ scõs sum: saluũ fac seruũ tuũ dẽ meus sperantẽ in te. Miserere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die: letifica aiam serui tui: qm̃ ad te dñe aiam meã leuaui. Quia tu dñe suauis & mitis & multe mĩe omnibus inuocãtibus te. Auribus pcipe dñe orationẽ meã: & intẽde voci deprecationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs dñe & nõ est scm̃ opera tua. Omnes gẽtes quascũq; fecisti venient & adorabũt coram te dñe: & glorificabũt nomẽ tuũ quia magnus es tu & faciens mirabilia tu es dẽus solus. Deduc me dñe in via tua & ingrediar in veritate tua: letet coꝛ meum vt timeat nomẽ tuũ. Confitebor tibi dñe deus meus in toto coꝛde meo: & glorificabo nomẽ tuũ in eternũ. Quia misericordia tua magna est sup me: & eruisti aiam meam ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerũt sup me: & synagoga potentiũ quesierũt aiam meam: & nõ proposuerũt te in cõspectu suo. Et tu dñe deus miserator: & misericors patiẽs & multe mĩe & verax. Respice in me & miserere mei da imperiũ puero tuo: & saluum fac filiũ ancille tue. Fac mecum signum in bono: vt videãt qui oderũt me & cõfundant: qm̃

tu dñe adiuuisti me ⁊ cōsolatus es me. ℣ia. ℟ Būdixisti dñe terrā tuā. ℣s. cxj
Fundamēta eius in mōtibus sanctis: diligit dñs portas syon sup oīa tabernacula iacob. ℣ Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. ℟ Memor ero rahab ⁊ babylonis scientiū me. ℣ ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethiopū: hi fuerūt illic ℟ unqd syon dicet hō ⁊ hō natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eā altissim⁹. ℣ dñs narrabit in scripturis populoꝝ: ⁊ principū horū q̄ fuerūt in ea. ℣ sicut letantiū oium habitatio est in te
Domine deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurē tuā ad precē meā. Quia repleta est malis aia mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit. ℣ estimatus sum cū descendētibus in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣ sicut vulnerati dormiētes i sepulchris: quorū nō es memor amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis ⁊ in vmbra mortis. ℣ up me cōfirmatus est furor tuus: ⁊ oēs fluctus tuos induxisti sup me. Longe fecisti notos meos a me: posuerūt me abhominationē sibi. Traditus sum ⁊ nō egrediebar: oculi mei languerūt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expādi ad te manus meas. Nūquid mortuis facies mirabilia aut medici suscitabūt ⁊ cōfitebunt tibi. Numqd narrabit aliqs in sepulchro miam tuā: ⁊ veritatē tuā in pditione. Numqd cognoscent in tenebris mirabilia tua: ⁊ iustitia tua in terra obliuionis. ℣ t ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oratio mea pueniet te. Ut qd dñe repellis orationē meam auertis faciē tuā a me. Pauper sum ego ⁊ in laboribus a iuuentute mea exaltatus autē humiliatus sum ⁊ cōturbatus. Super me trāsierūt ire tue: ⁊ terrores tui conturbauerūt me. Circūdederūt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. ℣ longasti a me amicū ⁊ proximū: ⁊ notos meos a miseria. ℟ ia. ℣ Fundamēta eius in montibus sanctis. ℣s. cxlvij
Misericordias dñi in eternū cātabo. In generatōē ⁊ generationē annūciabo veritatē

tem tuã in ore meo. ℣ñ dixi sh in eternũ mia edificabit in celis: ꝑparabit veritas tua in eis. ℣ disposui testm electis meis: iuraui dauid seruo meo: vsq; in eternũ ꝑparabo semẽ tuũ. ℟ et edificabo in generatione & generationẽ sedẽ tuã ℣ confitebunt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuã in ecclesia scoꝝ. ℣ ñ qs in nubibus equabit dño: silꝰ erit dño in filiꝭ dei. ℣ eus q glorificat i cõsilio scoꝝ: magnꝰ & terribilis sup oẽs q in circuitu eius sunt. ℣ sie ꝛns virtutũ qs similꝭ tibi potẽs es domine & veritas tua in circuitu tuo. ℣ u dñaris potestati maris: motũ autẽ fluctuũ eiꝰ tu mitigas. ℣ u humiliasti sicut vulneratũ superbũ: i brachio virtutis tue dispsisti inimicos tuos. ℣ tui sunt celi & tua est terra: orbẽ tre & plenitudinẽ eiꝰ tu fundasti aqlonẽ & mare tu creasti. ℣ habor & hermon in nole tuo exultabũt: tuũ brachiũ cũ potẽtia ℟ firmet manus tua & exaltet dextera tua iusticia & iudiciũ ꝑparatio sedis tue. ℣ misericordia & vitas ꝑcedẽt faciẽ tuã: btus ppls qui scit iubilationẽ. ℣ ñe i lumine vultꝰ tui ambulabũt in nole tuo exultabũt tota die: & in iusticia tua exaltabũt. ℣ ñ gla virtutis coꝝ tu es: & in bñplacito tuo exaltabit cornu nr̃m ℣ uia dñi ẽ assũptio nr̃a & sci isrl regis nr̃i ℣ uclocut⁹ es in visiõe scis tuis: & dixisti posui adiutoriũ i potẽte: & exaltavi electũ d plebe mea ℣ inveni david seruũ meũ oleo scto meo vntꝛi eũ manꝰ enim mea auxiliabit ei: & brachiũ meũ ꝓfirmavit eũ. ℣ ihil pficiat inimicꝰ in eo: & filius niqtatis nõ apponet nocere ei. ℟ et ꝯcidã a facie ipsius inimicos eiꝰ: & odientes eũ in fugã ꝙuertã. ℟ et veritas mea & mia mea cũ ipso: & in nomine meo exaltabit cornu eiꝰ ℟ et ponã i mari manũ eiꝰ & in fluminibꝰ dexterã eiꝰ ℣ ipse invocavit me pr̃ me⁹ es tu deꝰ meus & susceptor salutis mee ℟ ego ꝓmogenitũ ponã illũ excelsũ ꝓ regibꝰ terre. ℣ in eternũ seruabo illi miaꝫ meã & testm meũ fidele ipi. ℟ et ponã in scm scũ semẽ eiꝰ & thronũ eius sicut dies celi. ℟ si aũt dereliqrint filij eius legẽ meã & in iudicijs meis nõ ãbulauerint. ℟ si iusticias meas ꝓphanauerint: & mandata mea nõ

custodierint. ¶ Visitabo in virga iniqtates eoꝝ: & in verberibus peccata eoꝝ. ¶ Misericordiã aũt meã nõ dispergã ab eo: neq; nocebo in veritate mea. Neq; profanabo testimẽ meũ & que procedũt de labiis meis nõ faciã irrita. Semel iuraui in scõ meo si dauid mentiar: semẽ eius in eternũ manebit. ¶ Et thron⁹ eius sicut sol in cõspectu meo: & sicut luna perfecta in eternũ: & testis in celo fidelis. ¶ Tu vero repulisti & despexisti: distulisti christũ tuũ. ¶ Auertisti testimũ serui tui: profanasti in terra sanctuariũ eius. ¶ Destruxisti oẽs sepes eius: posuisti firmamentũ eius formidinẽ. ¶ Diripuerũt eũ oẽs trãseuntes viã: factus est obprobriũ vicinis suis. ¶ Exaltasti dexteram deprimentiũ eũ: letificasti oẽs inimicos eius. ¶ Auertisti adiutoriũ gladij eius: & nõ es auxiliatus ei in bello. ¶ Destruxisti eum ab emũdatione: & sedẽ ei⁹ in terra collisisti. ¶ Minorasti dies temporis eius: perfudisti eũ cõfusione. ¶ Usq; quo dñe auertis in finẽ: exardescet sicut ignis ira tua. ¶ Memorare que mea substãtia: nũquid eni vane cõstituisti oẽs filios hoim. ¶ Quis est hõ qui viuet & nõ videbit mortẽ: eruet animã suã de manu inferi. ¶ Vbi sunt misericordie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua. ¶ Memor esto dñe obprobrij seruoꝝ tuoꝝ quõd cõtinui in sinu meo multarũ gentiũ. ¶ Quod exprobrauerũt inimici tui dñe: quod exprobrauerũt cõmutationẽ xpi tui. ¶ Benedictus dñs in eternũ: fiat fiat. Nõ dī ad nocendũ

¶ Omine refugiũ ps. cij.
factus es nobis: a generatione in generationẽ. Priusq; montes fierẽt aut formaret terra & orbis: a seculo & vsq; in seculũ tu es deꝰ. ¶ Ne auertas hominẽ in humilitatẽ: & dixisti conuertimini filij hominũ. ¶ Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanquã dies hesterna que preterijt. ¶ Et custodia in nocte que pro nihilo habent: eorũ anni erũt. ¶ Mane sicut herba trãseat mane floreat & trãseat vespere decidat indurescat & arescat. ¶ Quia defecimꝰ in ira tua & in furore tuo turbati sumꝰ ¶ Posuisti iniqtates nras in cõspectu tuo seculũ nostrũ in illuminatione vultus tui. ¶ Quoniã oẽs dies nri defecerũt: & in ira

tua defecimus. ℟ Anni nr̃i sicut aranea meditabunt: dies annorũ nostrorũ in ipsis septuaginta anni. ℣ Si aũt in potẽtatibus octoginta anni: & amplius eorũ labor: & dolor. ℣ Quoñ supuenit mansuetudo: & corripiemur. ℣ Quis nouit potestatẽ iræ tuæ: & p timorẽ tuum iracundiã tuã dinumerare. ℣ Dexteram tuã sic notã fac: & eruditos corde in sapiẽtia. ℣ Conuertere dñe vsq; quo: & deprecabilis esto super seruos tuos. ℟ Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus & delectati sumus in omnibus diebus nr̃is. ℣ Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. ℟ Respice in seruos tuos & in opa tua et dirige filios eorũ. ℣ Et sit splendor dñi dei nr̃i super nos: & opera manuũ nr̃arũ dirige super nos & opus manuũ nostrarũ dirige. Nõ dñs ad noc. isteps.

QVi habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cõmorabit. ℣ Dicet dño susceptor meus es tu: & refugiũ meum deus meus sperabo in eũ. ℣ Quoñ ipse liberauit me de laqueo venantiũ: & a verbo aspero. ℣ Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pẽnis eius sperabis. ℣ Scuto circũdabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno. ℟ Sagitta volãte in die: a negocio perambulante in tenebris: ab incursu & demonio meridiano. ℣ Cadẽt a latere tuo mille & decẽ milia a dextris tuis: ad te aũt nõ approximquabit. ℣ Verumtamẽ oculis tuis cõsiderabis & retributionẽ peccatorũ videbis. ℣ Quoñ tu es dñe spes mea altissimũ posuisti refugiũ tuũ Nõ accedat ad te malũ: & flagellũ nõ approximquabit tabernaculo tuo ℣ Quoñ angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in oĩbus vijs tuis. ℣ In manibus portabũt te ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ ℣ Super aspidẽ & basiliscũ ambulabis: & cõculcabis leonẽ & draconẽ. ℣ Quoñ in me sperauit liberabo eũ protegã eũ: quoñ cognouit nomen meũ ℣ Clamauit ad me & ego exaudiã eum cũ ipso sum in tribulatiõe eripiã eũ & glorificabo eũ. ℣ Longitudine dierũ replebo eũ: & ostendã illi salutare meũ. Nõ dñs ad noct. isteps. cri.

BOnũ est cõfiteri dño: et psallere nomini tuo altissime ℟ Ad annũciandũ mane misericor

dñi tui: & veritate tua p noctē
In xecachordo psalterio: cui
cantico in cythara. Quia exal
tasti me dñe in factura tua: &
in opibus manuū tuarū exul
tabo. Quā magnificata sunt
opa tua dñe: nimis pfunde
facte sunt cogitatōes tue. Vir
insipiēs nō cognoscet: & stult⁹
nō intelliget hec. Cū erūpe
rint pctōres sicut fenū: & ap
parucrint oēs q operant ini
quitatē. Ut intereāt in sēm
seculi: tu aūt altissim⁹ in eter
nū dñe. Quoniā ecce inimici tui
dñe: quoniā ecce inimici tui pe
ribūt: & dispgant oēs q opant
iniquitatē. Et exaltabit sicut vni
cornis cornu meū: & senectus
mea in mīa vberi. Et aspexit
oculus meus inimicos meos:
& insurgentib⁹ in me malignā
tibus audiet auris mea. Iustus
vt palma florebit sicut ce
drus libani multiplicabitur.
Plātati in domo dñi: in atriis
dom⁹ dei nr̄i florebūt. Adhuc
multiplicabuntur in senectaviri
ri: & bñ patientes erūt vt annūcient. Quoniā rectus dñs deus nr̄
& nō est iniquitas in eo.

Ad noct. iste ps. cru.

Dominus regnauit decorē indutus est: indut⁹ est dñs
fortitudinē & pcinxit se. Etenim firmauit orbē terre q nō cōmouebit. Parata sedes tua extūc a seculo tu es. Exaltauerūt flumina dñe: exaltauerūt flumina vocē suā. Exaltauerūt flumina fluctus suos: a vocibus aquarū multarū. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis domū tuā decet sanctitudo dñe: in longitudine dierū. ps.

Deus vltionū dñs deus vltionū liberē egit. Exaltare q iudicas terrā redde retributionē superbis. Usq quo peccatores dñe usq quo peccatores gloriabunt. Effabunt & loquent iniquitatē: loquētur oēs q operant iniustitiā. Populū tuū dñe humiliauerūt & hereditatē tuā vexauerūt. Viduam & aduenā interfecerūt & pupillos occiderūt. Et dixerūt nō videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite imprudentes in pplo: & stulti aliquando sapite. Qui plātauit aurē nō audiet: aut q finxit oculū nō cōsiderat. Qui corripit gentes nō arguet: q docet hominē scientiā. Dñs scit cogitationes hominū: quoniā vane sunt. Be

ſus hō quē tu erudieris dñe: ℣ de lege tua docueris eū. ℣ t mitiges eū a diēb⁹ malis donec fodiatur peccatori fouea. ℣ uia nō repellet dñs plebē ſuā: ℣ hereditatē ſuā nō derelinquet. ℣ uoadusq; iuſticia cōuertat in iudiciū ℣ q iuxta illā: oēs qui recto ſunt corde. ℣ uis cōſurget mihi aduerſus malignātes: aut qs ſtabit mecū aduerſus operātes iniquitatē. ℣ niſi q: dñs adiuuit me: paulomin⁹ habitaſſet in inferno aīa mea. ℣ i dicebaz motus eſt pes me⁹: mīa tua dñe adiuuabit me. ℣ cōm multitudinē dolorū meorū in corde meo cōſolationes tue letificauerūt aiam meā. ℣ unquid adheret tibi ſedes iniquitatis: qui fingis laborē in precepto. ℣ aptabunt in aiam iuſti: ℣ ſanguinē innocentē cōdēnabunt. ℣ t factus eſt mihi dñs in refugiū ℣ deus meus in adiutoriū ſpei mee. ℣ t reddet illis iniquitatē ipsoz ℣ in malicia eoruz diſperdet eos diſperdet illos dom⁹ deus noſter. Non dicatur ad nocturn. iſte ps. cuiꝰ.

OEnite exultemus dño mo: iubilemus deo ſalutari noſtro. Preoccupemus faciē eius in confeſſione: ℣ in pſalmis iubilemus ei. ℣ ñ deus magnus dñs: ℣ rex magnus ſup omnes dōs. ℣ uia in manu eius ſunt omnes fines terre: ℣ altitudines montiū ipſius ſunt. ℣ ñ ipius eſt mare ℣ ipſe fecit illud: ℣ ſiccā man⁹ eius fo:mauerūt. ℣ enite adoremus ℣ pcadamus ℣ ploremus ante dñm q fecit nos: qz ipſe eſt dñs noſter. ℣ t nos pp̄ls paſcue ei⁹ ℣ oues man⁹ eius. ℣ odie ſi vocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare cor:da vīa. ℣ icut in irritatione: ſm diē tēptatōis in deſerto. ℣ bi tēptauerūt me pres veſtri: probauerūt ℣ viderūt opa mea. ℣ uadraginta annis offenſus fui generationi illi: ℣ dixi ſemp hi errant corde. ℣ t iſti nō cognouerūt vias meas vt iurauī in ira mea: ſi introibūt in requiē meā. ℣ Benedictus dñs in eternū. ℣ ℣.

OCantate dño canticū nouū: cātate dño oīs terra. ℣ cātate dño ℣ bñdicite nomini eius: annūciate de die in diez ſalutare eius. ℣ nnūciate inter gētes gloriā eius in omnibus pōpulis mirabilia eius.

Q ñ magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis est super oēs dēos. Q ñ oēs dii gētiū demonia: dñs aūt celos fecit. C onfessio ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia ⁊ magnificētia in sctificatiōe eius. A fferte dño patrie gentiū: afferte dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño gloriā noi ei⁹ T ollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹ adorate dñm i atrio sancto eius. C ōmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gētibus: q⁹ dñs regnauit. E teni correxit orbē terre q nō cōmouebit: iudicabit populos in equitate. L etent celi ⁊ exultet terra cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebūt cāpi ⁊ oia q in eis sunt T ūc exultabūt oi ligna silua rū a facie dñi q⁹ venit q̄ñ venit iudicare terrā. I udicabit orbē terre in eqtate: ⁊ pplos in veritate sua. ps.cxvj

O Dominus regnauit exultet terra: letent insule multe. N ubes ⁊ caligo i circuitu ei⁹ iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eius I gnis ante ipm precedet ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos eius. A lluxerūt fulgura eius orbi terre: vidit et cōmota est terra. M ontes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. A nnūciauerūt celi iusticiā eius: ⁊ viderūt oēs pplī gloriā ei⁹ C ōfundant oēs qui adorāt sculptilia: ⁊ q gloriant in ūmulachris suis. A dorate eū oēs angeli eius: audiuit ⁊ letata est syon. E t exultauerūt filie iude: ppter iudicia tua dñe. Q ñ tu dñs altissim⁹ sup omnē terrā nimis exaltat⁹ es sup oēs deos. Q ui diligitis dñm odite malū: custodit dñs animas sāctor⁹ suor⁹: de manu peccatoris liberabit eos. L ux orta est iusto ⁊ rectis corde letitia. L etamini iusti in dño ⁊ cōfitemini memorie sanctificationis eius. G lia. an. L ante dño ⁊ bñdicite noī eius. ℣. Intret oro mea in cōspectu tuo. ℟. Inclina aurē tuā z ad precē meā. Ante laud. ℣. Fiat misericordia tua d⁹. In laud. an. Spiritu principali confirma cor meū ⁊c⁹ ps Miserere

O Domine exau ps.cxvj.

Odi oronē meā: auribus percipe obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iusticia. E t nō intres in iudiciū cum seruo tuo quia non

iustificabit in ꝓspectu tuo omnis viuẽs. Quia psecutus est inimic⁹ aiam meã: humiliauit in terra vitã meã. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiat⁹ est sup me spiritus meus: in me turbatũ est cor meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ meditat⁹ sum in oĩbus opibus tuis: in factis manuũ tuarũ meditabar Xpi di manus meas ad te anima mea: sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus me⁹ Non auertas faciẽ tuã a me: ⁊ ãsimilis ero descendẽtib⁹ in in lacũ. Auditã fac mihi mane misericordiã tuã quia in te speraui. Notã fac mihi viam in qua ambulẽ: quia ad te leuaui aiam meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cõfugi docẽ me facere voluntatem tuã: quia deus me⁹ es tu Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aiam meã: ⁊ in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos. Et perdes omnes qui tribulant aiam meã: quñ ego seruus tuus sum. Gloria. Iñ. In veritate tua exaudi me dñe. Illumina dñe vultũ tuũ sup nos. Deus deus me⁹.

Domine audiui auditionẽ tuã: ⁊ timui. Dñe opus tuũ in medio annorũ viuifica illud. In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis. Deus ab austro veniet: ⁊ sanctus de mõte pharan. Operuit celos gloria eius: ⁊ laudis eius plena est terra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manib⁹ eius. Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciẽ ei⁹ ibit mors Et gredietꝰ diabolus ante pedes eius: stetit ⁊ dimẽsus est terrã. Aspexit ⁊ dissoluit gẽtes: ⁊ contriti sunt montes seculi. Incuruati sũt colles mũdi: ab itineribus eternitatis eius. Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie turbabunt pelles terre madian. Numquid in fluminibus iratus es dñe aut in fluminibus furor tuus vel in mari indignatio tua. Qui ascendes sup equos tuos: ⁊ quadrige tue saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuũ: iuramẽta tribubus que

locutus es. Huios scindes terre viderũt ⁊ doluerũt mõtes: gurges aq̃ trãsiit. Dedit abyssus vocẽ suam: altitudo manus suas leuauit. Sol ⁊ luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarũ ibunt: in splendore fulgurantis hastę tuę. In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gẽtes. Egressus es in salutẽ populi tui: in salutẽ cum christo tuo. Percussisti caput de domo impũ: denudasti fundamentũ vsq; ad collũ. Maledixisti sceptris eius capitis bellatorũ eius venientibus vt turbo ad dispergendum me. Exultatio eorum sicut eius qui devorat pauperem in abscondito. Iam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarũ multarũ. Audiui et conturbatus est venter meus a voce contremuerunt labia mea. Ingrediat putredo in ossibus meis ⁊ subter me scateat. Vt requiescam in die tribulationis: ⁊ ascendã ad populũ accinctũ nostrũ. Ficus enim nõ florebit ⁊ nõ erit germen in vineis. Mentietur opus olive: ⁊ arua nõ afferẽt cibũ. Abscidet de ouili pecus ⁊ nõ erit armentũ in præsepibus eorũ. Ego autẽ in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo ihesu meo. Deus dñus fortitudo mea ⁊ ponet pedes meos q̃si cerui. Et super excelsa mea deducet me: victor in psalmis canentẽ. Ihesu fili dñe audiui auditũ tuũ ⁊ timui. Intrumpano ⁊ chordis ⁊ organo laudate deũ. Laus. Vigilate

Terna celi gẽs beata spes mortaliũ celsitonãtis vnice castę proles virginis. Da terrẽ surgẽtibus exurgat ⁊ mẽs sobria flagrãsq; in laudẽ dei grates rependat debitas. Ortus refulget lucifer sparsãq; luce nũciat cedit caligo noctiũ lux sẽ nos illuminet. Manẽsq; nris sensibus noctẽ repellat seculi: oisq; fine diei purgata seruet precora. Questa iã primũ fides radicet altis sentib⁹ secũda spẽ cõgaudeat: quo maior extat charitas. Deo pii. In matutinis. Per eiusdẽ. Ecce iam. In matuti. Per viscera mĩe dei nri in quibus visitauit nos oriẽs ex alto. Benedictus. Sabbato ad matutinum inuita. Dñm deũ nrm Venite adoremus. Venite ex-

Summe deus clemē hymnie mūdi factor machine vn⁹ potētialiter: trinusq; psonaliter. Nostros pius cū cīcis fletꝰ benigne suscipe: q; corde puro sordib⁹ te pfruamur largius. Labos tecum q; morbidū adure igne cōgruo accinctī vt sint ppetim luxu remoto pessimo. Et quicq; horas noctiū nūccōcinēdo rumpimus donis brate patrie dicentur oēs affatim. Hec esta pia pyssime. Per eiusdē hymnus Nocte surgentes. ps. cxx

Cantate dño canticum nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dexterā eius⁹ et brachiū sanctū eius. Notū fecit dñs salutare suū: in conspectu gentiū reuelauit iusticiam suā. Recordatus est mie sue: et veritatis sue domui isrl Viderūt oñs termini terre salutare dei nr̄i: iubilate deo oīs tra cātate et exultate et psallite. Psallite dño i cythara in cythara et voce psalmi: i tubis ductilib⁹ et voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis dñi mouead mare et plenitudo eius: orbis terrarū et qui habitāt in eo. Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabūt a cōspectu dñi: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbem terrarū in iusticia: et populos in equitate. ps. xcix.

Dominus regnauit iracant pp̄li: q; sedes sup cherubin moueat terra. Dñs in syon magnus: et excelsus super oēs populos. Confiteant nomini tuo magno qm̄ terribile et sanctū est: et honor regis iudicium diligit. Tu parasti directiones: iudiciū et iusticiā in iacob tu fecisti. Exultate dominū deū nr̄m: et adorate scabellū pedū eius⁹ qm̄ sanctū est. Moyses et aaron in sacerdotibus eius et samuel inter eos qui inuocāt nomē eius⁹. Inuocabāt dñm et ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄batur ad eos. Custodiebāt testimonia eius: et p̄ceptū quod dedit illis. Dñe deus noster tu exaudiebas eos deus tu propitius fuisti eis: et vlciscens in oēs adinuētiones eorū. Exaltate dñm deū nostrū: et adorate in mōte scō eius⁹ qm̄ sanctus dñs deus nr̄. Alla. Quia mirabilia fecit dñs.

Jubilate deo omis terra seruite dño in leticia. Introite in cõspectu eius in exultatione. Scitote qñ dñs ipe est deus: ipse fecit nos ⁊ nõ ipi nos. Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis cõfitemini illi. Laudate nomẽ eius qñ suauis est dñs i eternũ misericordia eius: ⁊ vsq; in generationẽ ⁊ generationẽ veritas ei⁹. Ps. xxxiij.

Misericordiã ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe: psallã ⁊ intelligã in via immaculata: quando venies ad me. Perambulabã in innocentia cordis mei: in medio domꝰ mee. Non ponebã ante oculos meos rem iniustam: facientes preuaricationes odiui. Non adhesit mihi cor prauũ: declinantẽ a me malignũ non cognoscebã. Detrahentẽ secreto primo suo hũc persequebar. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde: cũ hoc nõ edebã. Oculi mei ad fideles terre vt sedeãt mecũ: ambulãs in via immaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiã qui loquit iniqua nõ direxit in cõspectu oculorũ meũ. In matutino interficiebã omes peccatores terre: vt disperdere de ciuitate dñi oes operãtes iniquitatẽ. Glia. Jubilate deo omis terra. Ps. c.

Domine exaudi orationẽ meã: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Non auertas faciem tuã a me in quacũq; die tribulor: inclina ad me aurẽ tuã. In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerũt sicut fumus dies mei ⁊ ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Percussus sum vt fenũ ⁊ aruit cor meũ: quia oblitꝰ sum comedere panẽ meũ. A voce gemitus mei: adhesit os meũ carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: ⁊ factus sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui ⁊ factus sum sicut passer: solitarius in tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimici mei: ⁊ qui laudabãt me aduersum me iurabãt. Quia cinerẽ tanq; panẽ mãducabã: ⁊ potum meũ cũ fletu miscebã. A facie indignationis tue: quia eleuãs allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerũt. ⁊ ego sicut fenũ aruj. Tu aũt dñe in

eternū ꝑmanes: ⁊ memoria le tuū in gñatione ⁊ generatiōne ⁊ tu exurgēs miserebris syon: quia tempus miserēdi eius quia venit, tēpus. ℣ⁿ placuerūt seruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miserebunt ℟ⁿ timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gloriā tuā. ℣ⁿ quia edificauit dñs syō ⁊ videbit in gñia sua ℟ⁿ respexit in oratiōne humiliū: ⁊ nō sprevit precē eorū. ℣ⁿ scribant hec in generatione altera: et populus q creabit laudabit dñm. ℣ⁿ quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dñs de celo in terrā aspexit ℟ⁿ audiret gemitus cōpeditorū: vt solueret filios interemptorū. ℣ⁿ t annunciēt in syon nomē dñi: et laudē ei⁹ in hierusalē. ℣ⁿ In cōueniendo populos in vnū: et reges vt seruiāt dño. ℟ⁿ respōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meorū nūcia mihi. ℣ⁿ e revoces me in dimidio dierū meorū: in generatione et gñatione anni tui. ℣ⁿ ni tuo tu dñe terrā fundasti: et opera manuū tuarū sunt celi ℟ⁿ ꝑibūt tu aut ꝑmanes ⁊ oēs sicut vestimentū veterascent. ℣ⁿ t sicut operto⁹ mutabis eos ⁊ mutabunt tu aūt idēipse es ⁊ anni tui nō deficient. ℟ⁿ filij seruorū tuor⁹ habitabūt: ⁊ semē eorū in seculum dirigēt. ps. cxvij.

BEnedic anima mea dño ⁊ oīa que intra me sunt nomini sancto eius. ℟ⁿ dic anima mea dño: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius. ℣ⁿ qui ꝓpiciat oībus iniquitatib⁹ tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas ℣ⁿ qui redimit de interitu vitā tuā: q coronat te in miserico:dia ⁊ miseratiōnib⁹ ℣ⁿ qui replet in bonis desiderīū tuū: renouabit vt aq̄le iuuētus tua. ℟ⁿ acies misericordias dñs: ⁊ iudiciū omnibus iniuriā patiētib⁹. ℣ⁿ notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas ℣ⁿ miserator ⁊ miserico: dñs: lōganimis ⁊ multuꝫ miserico:s. ℣ⁿ non imperpetuū irascet: neq̄ in eternū cōminabit. ℣ⁿ non scd̄m ꝑcata nr̄a fecit nobis: neq̄ scd̄m iniq̄tates nostras retribuit nobis. ℣ⁿ qm̄ sm alti tudinē celi a terra: corroborauit misericordiā suā sup timētes se. ℣ⁿ quantū distat oriens ab occidēte: elōge fecit a nobis iniq̄tates nr̄as. ℣ⁿ quomō

miseref pater filiorū miserꝰ est dñs timētibus se: quoniā ipse cognouit figmentū nr̄m Recordatus est qm̄ pulvis sumus: hō sicut fenū dies eius tanq̄ flos agri sic efflorebit. Quoniā spiritus pertrāsibit in illo & nō subsistet: & non cognoscet amplius locū suum. Misericordia aūt dñi ab eterno & vsq; in eternū sup timētes eum. Et iustitia illius in filios filiorū: his qui seruant testamentū eius. Et memores sunt mādatorū ipsius ad faciendū ea. Dñs in celo parauit sedē suam: & regnū ipsius oibus dñabitur. Benedicite dño omnes angeli eius potentes virtute facientes verbū illius ad audiendā vocē sermonū eius. Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatē eius Benedicite dño oia opa eius in omni loco dñationis eius dñdic anima mea dño Glia

Llamor meus ad te veniat deus. ps. cxlvj

Benedic anima mea domino dñe deus meus magnificatus es vehemēter. Confessionē & decorē induisti: amictus lumine sicut vestimento extendēs celū sicut pellē: q tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubē ascensum tuū: qui ambulas super pēnas ventorū. Qui facis angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignē vrentē. Qui fundasti terrā super stabilitatē suā: nō inclinabit in seculū seculi. Abyssus sicut vestimentum amictus eius: super montes stabūt aque. Ab increpatiōe tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascēdūt mōtes & descendūt campi: in locum quē fundasti eis. Terminum posuisti quē nō transgredientur: neq; conuertent operire terram. Qui emittis fontes in cōuallibus inter mediū montiū pertransibūt aque. Potabūt omnes bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Super ea volucres celi habitabūt: de medio petrarū dabūt voces. Rigans mōtes de superioribus suis de fructu operū tuorū satiabit terra. Producēs fenū iumētis: & herbā seruituti hominū. Ut educas panē de terra: & vinū letificet cor hois. Ut exhilaret faciē in oleo: & panis cor hois confirmet. Saturabunt ligna ci-

pi ꝛ cedri libani quas planta uit illic passeres nidificabūt. Herodij ꝯm⁹ dux ē eoꝝ mōtes excelsi cerui⁹ petra refugiū herinaciꝯ. Fecit lunā in tpe: sol cognouit occasuꝫ suū Posuisti tenebras ꝛ facta est nox: in oēs pertransibūt oīa bestie silue. Catuli leonū rugientes: vt rapiāt ꝛ querāt a ꝯo escā sibi. Ortus est sol ꝛ cōgregati sunt: ꝛ in cubilibus suis collocabunt. Exibit homo ad opus suū: ꝛ ad operationē suā vsꝫ ad vesperam. Quā magnificata sunt opa tua dñe: omnia in sapiētia fecisti: impleta est terra possessione tua. Hoc mare magnuꝫ ꝛ spacioſuꝫ manibus: illic reptilia quoꝝ nō est numerus animalia pusilla cū magnis illic naues ptransibūt Draco iste quē formasti ad illudē dū ei: oīa a te expectāt vt des illis escā in tpe. Dante te illis colligēt aperiēte te manū tuā oīa implebunt bonitate. Auertente aūt te faciē turbabūt: auferes spīm eoꝝ ⁊ deficiēt: ⁊ in pulueꝛē suū reuertent. Emitte spīm tuū ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciē terre Sit gla dñi in seculū: letabit dñs ſ operibus suis. Qui respicit terrā ⁊ facit eā tremere: q tangit mōtes ⁊ fumigāt. Cantabo dño in vita mea psallā deo meo quādiu sum. Iocundū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dño. Deficiant peccatores a terra ⁊ iniqui ita vt nō sint benedic anima mea dño. ps. cxv

Confitemini dño et inuocate nomē ei⁹: annūciate inter gētes opa eius. Cantate ei ⁊ psallite ei narrate omnia mirabilia eius: laudamini in nole sancto eius. Letet cor querentiū dñm: querite dñm ⁊ cōfirmamini: querite faciē eius semp. Memientote mirabiliū eius que fecit pdigia eius ⁊ iudicia oris eius. Semē abrā serui eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus vester: in vniuersa terra iudicia ei⁹. Memor fuit in seculū testamēti sui verbi quod mādauit in mille generationes. Quod disposuit ad abraam ⁊ iuramēti sui ad isaac Et statuit illud iacob in preceptū: ⁊ israel in testm̄ eternū. Dicēs tibi dabo trā chanaā funiculū hereditatis vestre. Cū essent numero breui pauciſſimi ⁊ incole eius. Et ptransierūt de gē

te in gentē: ⁊ de regno ad po-
pulum alterū. ℣ on reliquit
hominē nocere eis: ⁊ corripu
it pro eis reges. ℣ olite tāge-
re chr̄istos meos: ⁊ in ꝓphe-
tis meis nolite malignari. ℟ t
vocauit famē sup terrā: ⁊ oē
firmamentū panis contriuit
℣ it ante eos virū in seruū
venūdatus est ioseph. ℣ umi
liauerūt in cōpedibus pedes
eius ferrū pertransiit aiam
eius: ℣ donec veniret verbū ei⁹.
℟ loquiū dñi inflāmauit eū
misit rex ⁊ soluit eū princeps
populorū ⁊ dimisit eū. ℣ ōstī
tuit eū dñm domus sue: ⁊ ꝓn
cipē omnis possessionis sue.
℣ t erudiret principes eius si
cut semetipm ⁊ senes ei⁹ pru
dentiam doceret. ℟ t intrauit
israel in egyptū: ⁊ iacob ad-
la fuit i terra cham. ℟ t auxit
populū suū vehemēter: ⁊ fir-
mauit eū sup inimicos eius.
℣ onuertit cor eorū vt odi-
rēt populū eius: ⁊ dolos face
rēt in seruos eius. ℣ it moy
sen seruū suū: aaron quē ele-
git ipm. ℣ osuit in eis verba
signorū suorū: ⁊ prodigiorū
in terra cham ℣ it tenebras
⁊ obscurauit: ⁊ nō exacerba-
uit sermones suos. ℣ ōuertit
aquas eorū in sanguinē: ⁊ oc
cidit pisces eorū. ℟ t edidit ter
ra eorū ranas: in penetralib⁹
regū ipsorū. ℣ ixit ⁊ venit cy
nomia: ⁊ cinips in oibus fi
nibus eorū. ℣ osuit pluuias
eorū grandinē: ignē cōburen
tem in terra ipsorū. ℟ t pcus
sit vineas eorū ⁊ ficulneas eo
rū: ⁊ cōtriuit lignū finiū eorū
℣ ixit ⁊ venit locusta ⁊ bruc⁹
cuius nō erat numerus. ℟ t
comedit omne fenū in terra
eorū ⁊ comedit omnē fructū
terre eorū. ℟ t pcussit omne
primogenitū in terra eorū pri
micias oīs laboris eorū. ℟ t
eduxit eos cū argēto ⁊ auro
⁊ nō erat in tribubus eorū in
firmus. ℣ etata est egypt⁹ in
ꝓfectione eorū: quia incubu-
it timor eorū sup eos. ℟ xpā
dit nubē in ꝓtectionē eorū: ⁊
ignē vt lucēret eis per noctē.
℣ etierūt ⁊ venit coturnix et
pane celi saturauit eos. ℣ iru
pit petrā ⁊ fluxerūt aque: abi
erūt i sicco flumina. ℣ ñ me
mor fuit verbi sancti sui: qđ
habuit ad abraā puerū suū.
℟ t eduxit populū suū i exul-
tatione: ⁊ electos suos in leti-
cia. ℟ t dedit illis regiones
gentiū ⁊ labores populorū pos

sederũt. ℣ t custodiãt iustifi/
cationes eius: ℟ t legẽ eius erq
rant. ℣lia. ãñ. Benedic anima
mea dño. ps. cxvIII.
Qui in lege ambulant dñi: qui scrutantur testimonia eius. Qui toto corde exquirunt eum: et non commicati sunt qui quæ sua sunt operati sunt. Tu mandasti mandata tua custodire nimis. Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas. Tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandata tua. Confitebor tibi in directione cordis in eo quod didicerim iudicia iustitiæ tuæ. Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque. In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos. In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas. In labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui. In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus divitiis. In mandatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas. In iustificationibus tuis meditabor: non obliviscar sermones tuos. Retribue servo tuo vivificabo me: et custodiam sermones tuos. Revela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua. Concupivit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Increpasti superbos maledictos qui declinant a mandatis tuis. Auferre a me opprobrium et contemptum: quia testimonia tua exquisivi. Etenim sederunt principes et adversum me loquebantur: servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum iustificationes tuæ. Adhæsit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum. Vias meas enarravi et exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitavit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amove a me: et de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. Adhæsi testimoniis tuis domine: noli me confundere. Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum. Lex pone mihi domine viam iustificationum tuarum: et exquiram eam semper. Da mihi intellectum et scrutabor legem tuam: et custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam volui. Inclina cor meum in testimonia tua: et non in avaritiam. Averte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua vivifica me. Statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo: quod pro nihilo habuerunt opprobrium meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iucunda. Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tua vivifica me. Et veniat super me misericordia tua domine: salutare tuum secundum eloquium tuum. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speravi in sermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: quia in iudicia tua supersperavi. Et custodiam legem tuam semper in seculum et in seculum seculi. Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisivi. Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum: et non confundebar. Et meditabor in mandatis tuis: quæ dilexi nimis. Et levabo manus meas ad mandata tua quæ dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Memor esto verbi tui servo tuo: in quo mihi spem dedisti. Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificavit me. Superbi inique agebant usquequaque: a lege autem tua non declinavi. Memor fui iudiciorum tuorum a seculo domine: et consolatus sum. Defectio tenuit me: peccatores derelinquentes legem tuam. Cantabiles mihi erant justificationes tuæ: in loco peregrinationis meæ. Memor fui nocte nominis tui domine: et custodivi legem tuam. Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi. Portio mea dñs dixi custodire legem tuam. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum. Cogitavi vias meas: et convertí pedes meos in testimonia tua. Paratus sum et non turbatus: ut custodiam mandata tua. Funes peccatorum circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia iustitiæ tuæ. Particeps ego sum omnium timentium te: et custodientium mandata tua. Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me. Bonitatem fecisti cum servo tuo domine: secundum verbum tuum. Bonitatem et disciplinam et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. Antequam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodivi. Bonus es tu et in bonitate tua: iustificationes tuas doce me. Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua. Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego autem legem tuam meditatus sum. Bonum mihi quia humiliasti me: ut discam iustificationes tuas. Bonum mihi lex oris tui: super millia auri et argenti. Manus tuæ fecerunt me et plasmaverunt me: da mihi intellectum et discam mandata tua. Qui timent te videbunt me et lætabuntur: quia in verba tua supersperavi. Cognovi domine quia æquitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut consoletur me: secundum eloquium tuum servo tuo. Veniant mihi miserationes tuæ et vivam: quia lex tua meditatio mea est. Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. Convertantur mihi timentes te: et qui noverunt testimonia tua. Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: ut non confundar. Defecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperavi. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me. Quia factus sum sicut uter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies servi tui: quando facies de persequentibus me iudicium. Narraverunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua. Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me adiuva me. Paulominus consummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. Secundum misericordiam tuam vivifica me: et custodiam testimonia oris tui. In æternum domine verbum tuum: permanet in cælo. In generationem et generationem veritas tua: fundasti terram et permanet. Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia serviunt tibi. Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea. In æternum non obliviscar iustificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me. Tuus sum ego salvum me fac: quia iustificationes tuas exquisivi. Me exspectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi. Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Quomodo dilexi legem tuam domine: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandatum tuum: quia in æternum mihi est. Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est. Super senes intellexi: quia mandata tua exquisivi. Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam sermones tuos. A iudiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo. A mandatis tuis intelligam: propterea odivi omnem viam iniquitatis. Lucerna pedibus meis verbum tuum: et lumen semitis meis. Iuravi et statui custodire iudicia iustitiæ tuæ: humiliatus sum usquequaque domine. Vivifica me domine secundum verbum tuum: et iudicia oris mei complacita fac tibi. Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus. Posuerunt peccatores laqueum mihi: et de mandatis tuis non erravi. Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt. Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum propter retributionem. Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi. Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperavi. Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei. Suscipe me secundum eloquium tuum et vivam: et non confundas me ab exspectatione mea. Adiuva me et salvus ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper. Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis: quia iniquitas cogitatus eorum. Prævaricantes existimavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis enim tuis timui. Feci iudicium et iustitiam: non tradas me calumniantibus me. Suscipe servum tuum in bonum: non calumnientur me superbi. Oculi mei defecerunt in salutare tuum: et in eloquium iustitiæ tuæ. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: et iustificationes tuas doce me. Servus tuus sum ego da mihi intellectum: ut sciam testimonia tua. Tempus faciendi domino: dissipaverunt legem tuam. Propterea dilexi mandata tua: super aurum et topazion. Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Mirabilia testimonia tua: propterea scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis. Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam. Aspice in me et miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: et non dominetur mei omnis injustitia. Redime me a calumniis hominum: ut custodiam mandata tua. Faciem tuam illumina super servum tuum: et doce me iustificationes tuas. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam. Justus es domine: et rectum iudicium tuum. Mandasti justitiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis. Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquium tuum vehementer: et servus tuus dilexit illud. Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus. Justitia tua justitia in æternum: et lex tua veritas. Tribulatio et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est. Æquitas testimonia tua in æternum: da mihi intellectum et vivam. Clamavi in toto corde meo exaudi me domine: justificationes tuas requiram. Clamavi ad te salvum me fac: ut custodiam mandata tua. Præveni in maturitate et clamavi: quia in verba tua supersperavi. Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua. Vocem meam audi domine secundum misericordiam tuam: et secundum iudicium tuum vivifica me. Appropiaverunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt. Prope es tu domine: et omnes viæ tuæ veritas. Initio cognovi de testimoniis tuis: quia in æternum fundasti ea. Vide humilitatem meam et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus. Judica iudicium meum et redime me: propter eloquium tuum vivifica me. Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt. Misericordiæ tuæ multæ domine: secundum iudicium tuum vivifica me. Multi qui persequuntur me et tribulant me: a testimoniis tuis non declinavi. Vidi prævaricantes et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt. Vide quoniam mandata tua dilexi domine: in misericordia tua vivifica me. Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnes iudicia justitiæ tuæ. Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidavit cor meum. Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa. Iniquitatem odio habui et abominatus sum: legem autem tuam dilexi. Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia justitiæ tuæ. Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum. Exspectabam salutare tuum domine: et mandata tua dilexi. Custodivit anima mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer. Servavi mandata tua et testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. Appropiet deprecatio mea in conspectu tuo domine: secundum eloquium tuum da mihi intellectum. Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me justificationes tuas. Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas. Fiat manus tua ut salvet me: quoniam mandata tua elegi. Concupivi salutare tuum domine: et lex tua meditatio mea est. Vivet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuvabunt me. Erravi sicut ovis quæ perit quære servum tuum: quia mandata tua non sum oblitus.

Tunc dixit Moyses ad populum: Hæc dicit dominus omnipotens. Ego eduxi vos de terra Ægypti: et liberavi vos de domo servitutis. Et misi ante faciem vestram Moysen et Aaron et Mariam: et eduxi vos per desertum quadraginta annis. Et introduxi vos in terram Chanaan: et dedi vobis hæreditatem lacte et melle manantem. Et dixi vobis: Ego dominus deus vester. Non timebitis deos alienos: neque adorabitis sculptile. Et non facietis vobis idolum: neque similitudinem omnium quæ in cælo sursum sunt. Et quæ in terra deorsum. Et quæ in aquis sub terra. Non adorabitis ea: neque colatis. Ego enim sum dominus deus vester. Fortis zelotes: reddens iniquitatem patrum in filios. In tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me. Et faciens misericordiam in multa millia his qui diligunt me: et custodiunt præcepta mea. Non assumes nomen domini dei tui in vanum. Quia non erit impunitus: qui tulerit nomen domini dei sui frustra. Memento ut diem sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis: et facies omnia opera tua. Septimo autem die sabbatum domini dei tui est: non facies omne opus in eo. Tu et filius tuus: et filia tua. Servus tuus et ancilla tua. Jumentum tuum et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit dominus cælum et terram: et mare et omnia quæ in eis sunt. Et requievit in die septimo: propterea benedixit dominus diei sabbati et sanctificavit eum. Honora patrem tuum et matrem tuam: ut sis longævus super terram quam dominus deus tuus dabit tibi. Non occides. Non mœchaberis. Non furtum facies. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupiscet uxorem proximi tui. Non desiderabis domum proximi tui: non agrum non servum non ancillam non bovem non asinum: et universa quæ illius sunt. Omnem legem quam mandavit vobis dominus deus vester: custodite et facite. Et omnia quæ præcepit vobis: ut custodiatis et faciatis. Et non declinetis neque ad dextram neque ad sinistram. Ut prolongetis dies vestros: et bene sit vobis. Et multiplicemini sicut dominus deus vester dixit vobis: et laudavit laudem

semen eorū in nationbus et
disperdere eos in regiōibus
& iniciati sunt heliphegor: &
comederūt sacrificia mortuo
rum. & irritauerūt eū in ad
inuentionibus suis: & multi
plicata est in eis ruina. & ste
tit phinees & placauit: & ces
sauit quassatio. & reputatum
est ei in iusticiā: in generatiōe
& generationē vsq; in sempi
ternū. & irritauerūt eum ad
aquas cōtradictionis: & vexa
tus est moyses propter eos:
quia exacerbauerūt spiritum
eius. & distinxit in labijs su
is: non disperdiderūt gentes
quas dixit dñs illis. & cōmi
xti sunt inter gētes: & didice
rūt opera eorū: & seruierunt
sculptilibus eorū: & factū est
illis in scandalū. & immola
uerūt filios suos: & filias suas
demonijs. & effuderunt san
guinē innocentē: sanguinē fili
orū suorū & filiarū suarū quas
sacrificauerūt sculptilibꝰ cha
naā. & interfecta est terra in
sanguinibus & polluta est
in operibus eorū: & fornicati
sunt in adinuentionibus suis.
& iratus est furore dñs in
populū suū: & abhominatus
est hereditatē suā. & tradi
dit eos in manus gentiū & do
minati sunt eorū qui oderūt
nos. & tribulauerūt eos inimi
ici eorū: & humiliati sunt sub
manibus eorū sepe liberauit
eos. Ipsi autē exacerbauerūt
eum in cōsilio suo: & humilia
ti sunt in iniquitatibus suis.
& vidit cū tribularent: & au
diuit orationē eorū. & me
mor fuit testamēti sui: & pen
tuit eū scōm multitudinē mi
sericordie sue. & dedit eos
in misericordias: in cōspectu
omniū qui ceperāt eos. Sal
uos fac nos dñe deus noster
& cōgrega nos de nationibus
Ut cōfiteamur nomini san
cto tuo: & gloriemur in laude
tua. Benedictus dñs deus isra
el a seculo & vsq; in seculū: et
dicet omnis populus: fiat
fiat. Psalmus cxvii.
Confitemini dño quo
niā bonus: qm̄ in' seculū mi
sericordia eius. Dicāt qui re
dēpti sunt a dño: quos rede
mit de manu inimici & de regi
onibus cōgregauit eos. A so
lis ortu & occasu ab aglone &
mari. Errauerūt in solitudi
ne in inaquoso: viā ciuitatis
habitaculi nō inuenerūt Es
rientes & sitientes anima eorū in

ipſis ꝛfecit. ℣t clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eripuit eos ℣t eduxit eos in viã rectã: vt irẽt i ciuitatẽ habitatõis. ℣õ fiteant domino miſericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. ℣ quia ſatiauit aiam inanẽ: ⁊ aiam eſurientẽ ſatiauit bonis. ℣edẽtes i tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos i mẽdicitate ⁊ ferro. ℣ quia exacerbauerũt eloquia dei: ⁊ cõſiliũ altiſſimi irritauerunt. ℣t humiliatũ eſt i laboribꝰ cor eoꝝ ⁊ infirmati ſunt nec fuit q̃ adiuuaret. ℣t clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℣t eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: ⁊ vincula eoꝝ dirupit. ℣õfiteant dño miſe eius: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hominũ ℣quia ꝯtriuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos confregit ſuſcepit eos de via iniquitatis eoꝝ: ꝓpter iniuſticias eorũ ſuas humiliati ſunt ℣mnẽ eſcã abhorrebat anima eoꝝ: ⁊ appropinquauerũt vſq̃ ad portas mortis. ℣t clamauerũt ad dominũ cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos ℣ miſit verbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos de interitõibus eorũ. ℣onfiteant dño miſericordie eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. ℣t ſacrificẽt ſacrificiũ laudis: ⁊ annũcient opa eius in exultatiõe. ℣ui deſcẽdũt mare in nauib⁹: faciẽtes operationẽ in aq̃s multis ℣ipſi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia eiꝰ in pfundo. ℣dixit ⁊ ſtetit ſpiritus procelle: ⁊ exaltati ſunt fluctꝰ eius. ℣aſcendũt vſq̃ ad celos ⁊ deſcendũt vſq̃ ad abyſſos: aia eoꝝ in malis tabeſcebat ℣urbati ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebrius: ⁊ oīs ſapiẽtia eorũ deuorata eſt. ℣t clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ eduxit eos. ℣t ſtatuit procellã eiꝰ i auram: ⁊ ſilenerũt fluctꝰ eius. ℣t letati ſũt q̃ ſilenerũt ⁊ deduxit eos in portũ voluntatis eorũ. ℣õfiteant dño miſe eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoim. ℣t exaltent eũ in eccliã plebis: ⁊ in cathedra ſenioꝝ laudẽt eũ ℣poſuit flumina in deſertũ: ⁊ exitꝰ aquarũ in ſitim. ℣terrã fructiferã in ſalſugine: a malicia inhabitantiũ i ea. ℣poſuit deſertã i ſtagna aquaꝝ ⁊ terrã ſine aqua i exitꝰ aquaꝝ. ℣collocauit illic eſurientes: ⁊ ꝓſtituerũt

ciuitatē habitationis. Et se/minauerūt agros ⁊ plantauerūt vineas: ⁊ fecerūt fructus natiuitatis. Et benedixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: ⁊ iumēta eorū nō minorauit. Et pauci facti sunt ⁊ vexati sunt a tribulatione malorū ⁊ dolore. Effusa est cōtemptio super principes: ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ nō in via. Et adiuuit pauperē de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias. Videbūt recti ⁊ letabunt: ⁊ omnis iniquitas oppilabit os suū. Quis sapiens ⁊ custodiet hec: ⁊ intelliget misericordias domini.

Psa. xxxix.

Visita nos dñe in salutari tuo.

Psa. xxxix.

Paratū cor meū deus paratū cor meū: cantabo ⁊ psallā in gloria mea. Exurge psalterium ⁊ cythara: exurgā diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: ⁊ psallā tibi in nationibus. Quia magna est super celos misericordia tua: ⁊ vsq; ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus ⁊ super omnē terrā gloria tua: vt liberentur dilecti tui. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus locutus est in sancto suo. Exultabo ⁊ diuidā sichimā: ⁊ cō uallē tabernaculorū dimetiar. Meus est galaad ⁊ meus est manasses ⁊ effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In idumeā extendā calciamentū meum: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsq; in idumeā. Nōne tu deus qui repulisti nos ⁊ nō exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxiliū de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutē: ⁊ ipse ad nihilū deducet inimicos nostros.

Psa. cviii.

Deus laudē meā ne tacueris: quia os peccatoris ⁊ os dolosi sup me apertū est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: ⁊ sermonibus odii circūdederūt me: ⁊ expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerēt detrahebant mihi ego aūt orabā. Et posuerūt aduersum me mala pro bonis: ⁊ odiū p dilectiōe mea. Constitue sup eum peccatorem: ⁊ diabolus stet a dextris eius. Cum iudicat exeat condēnatus: ⁊ oratio eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: ⁊ episcopatū eius accipiet

alter. Fiant filij eius orphani: et uxor eius vidua. Nutantes trãsferant filij eius et mendicẽt: eiciant et habitationibus suis. Scrutet fenerator omnẽ substantiã eius: et diripiãt alieni labores ei'. Nõ sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitũ: in generatõe una deleatur nomẽ eius. In memoriã redeat iniquitas patrũ eius in cõspectu dñi: et peccatũ matris eius nõ deleatur. Fiant cõtra dñm semp: et dispereat de terra memoria eorũ pro eo q̃ nõ est recordat⁹ facere misericordiã. Et persecutus est hominẽ inopẽ et mendicũ: et cõpunctũ corde mortificare. Et dilexit maledictionẽ et veniet ei: et noluit bñdictionẽ: et elongabit ab eo. Et induit maledictionẽ sicut vestimentũ et intrauit sicut aqua in interiora eius: et sicut oleum in ossibus eius. Fiat ei sicut vestimentũ quo operit et sicut zona q̃ semp precingit. Hoc opus eorũ qui detrahũt mihi apud dñm: et qui loquunt aduersus animã meã. Et tu dñe fac mecũ propter nomẽ tuũ quia suauis est misericordia tua. Libera me quia egenus et pauper ego sum: et cor meum cõturbatũ est intra me. Sicut vmbra cũ declinat ablat⁹ sum et excussus sum sicut locuste. Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum. Et ego factus sum obprobriũ illis: viderũt me et mouerunt capita sua. Adiuua me dñe de⁹ meus: saluũ me fac secũm misericordiã tuã. Et sciant quia manus tua hec: et tu dñe fecisti eã. Maledicẽt illi et tu bñdices: qui insurgũt in me confundant serui⁹ aũt tuus letabit. Induant qui detrahũt mihi pudore: et operiant sicut diploide cõfusione sua. Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorũ laudabo eum. Qui astitit a dextris pauperis: vt saluã faceret a psequẽtibus animã meã. Ps. xxxiij. Cõfitebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orationẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Ante laud. ℣. Fiat misericordia tua. ℟. Ju laudẽ. Benigne fac in bona voluntate tua dñe ẽ. Miserere.

Bonũ est cõfitẽ ri dño: et psallere nomi-

ni tuo altissime. Ad annunciandū mane misericordiā tuā & veritatē tuā p noctē. In decachordo psalterio: cū cāntico i cythara. Quia delectasti me dñe in factura tua: & in opib⁹ manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sunt opa tua domine: nimis pfunde facte sūt cogitatiões tue. Qr insipiēs nō cognoscet: & stult⁹ nō intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenū: & apparuerint oēs q opant iniqtatē Q tintereāt i sēcm sēcī: tu aūt altissim⁹ in eternū dñe. Quñ ecce inimici tui dñe: qñ ecce inimici tui pībūt: & dispgentur oēs q opant iniqtatē & exaltabit sicut vnicornis cornu meū: & senect⁹ mea in misericordia. Et aspexit oculus meus inimicos meos & insurgēt⁹ in me malignāt⁹ audiet auris mea. Iust⁹ vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit. Plantati in domo dñi in atriis dei nr̄i florebūt Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi & bñ patiētes erūt vt annūcient. Quñ rect⁹ dñs deus mr̄: & no est iniqtas in eo Glia. Qm dñs regnauit decorē indutus est dñs fortitudinē. Deus q̄ me⁹ au

Bonū est confiteri dño. Psalm. xcij.

Auditecelī q̄ loquar: audiat terra vba oris mei. Concrescat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū. Quasi hymber sup herbā: & q̄si stille sup gramina: quia nomē dñi inuocabo. Date magnificentiā deo nr̄o. Dei perfecta sunt opa & oēs vie eius iudicia. Deus fidelis: & absq̄ vlla iniqtate iustus & rectus: peccauerūt ei & non filij eius i sordib⁹ generatio prāua atq̄ peruersa: hec cine reddis dño populestulte & insipiens. Nunqd nō ipse est pr̄ tuus qui possedit te: & fecit & creauit te. Memēto dierū antiquor̄ cogita gnationes singulas. Interroga patrē tuū & annūciabit tibi: maiores tuos & dicent tibi. Quādo diuidebat altissim⁹ gētes q̄si separabat filios adā. Constituit terminos pplor̄: iuxta numerū filiorū israel Pars aūt dñi populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris & vaste solitudinis. Circūduxit eū & docuit: & custodiuit q̄si pupillā oculi sui. Sicut aq̄la prouocans ad volandū pullos

suos ⁊ sup eos volitans. Et
pandit alas suas ⁊ assumpsit eos
atq; portauit in humeris suis
Dns solus dux eius fuit: ⁊ nō
erat cū eo deus alienus. Constī
tuit eū sup excelsam terrā: vt
comederet fructus agroꝝ. Vt
suggeret mel ⁊ petra: oleūq;
⁊ saxo durissimo. Butyrum
⁊ armēto: ⁊ lac ⁊ ouibus cū
adipe agnorū ⁊ arietū filiorꝝ
basan. Et hyrcos cū medul
la tritici: ⁊ sanguinē vue bibe
ret meracissimū. Incrassat⁹
est dilectus ⁊ recalcitrauit: in
crassatus impinguatus dila
tatus. Derelinquit deū factorē
suum: ⁊ recessit a deo salutari
suo. Prouocauerūt eū in diis
alienis: ⁊ in abhoiationib⁹ ad
iracundiā concitauerūt. Im
molauerūt demonijs ⁊ nō deo
dijs quos ignorabāt. Noui
recētesq; venerūt: quos non
coluerūt patres eorū. Deū q
te genuit derelinquisti: ⁊ oblit⁹
es dñi creatoris tui. Vidit do
minus ⁊ ad iracundiā cōcita
tus est: quia puocauerūt eum
filij sui ⁊ filie. Et ait abscon
dā faciē meā ab eis: ⁊ considē
rabo nouissima eorū. Gene
ratio enim peruersa est: ⁊ in
fideles filij. Ipse me prouo
cauerūt in eo qui nō erat deus
⁊ irritauerunt in vanitatibus
suis. Et ego prouocabo eos
in eo qui non est populus: ⁊
in gente stulta irritabo illos.
Ignis succensus est in furo
re meo ardebit vsq; ad infer
ni nouissima. Deuorabitq;
terrā cū germine suo: ⁊ mon
tium fundamēta comburet.
Congregabo sup eos mala:
⁊ sagittas meas cōplebo ⁊ eis
Consumment fame ⁊ deuo
rabunt eos aues: morsu ama
rissimo. Dentes bestiarū im
mittā in eos: cū furore trahē
tiū super terrā atq; serpentū.
Foris vastabit eos gladius
⁊ intus pauor. Iuuenē simul
ac virginē: lactentē cum homi
ne sene. Et dixi vbi nam sunt
cessare faciā ex hominibus me
morią eorū. Sed propter irā
inimicorum distuli: ne forte
superbirent hostes eorū. Et
dicerēt manus nostra excelsa
⁊ nō dns fecit hec oia. Gens
absq; consilio est ⁊ sine prudē
tia: vtinā saperent ⁊ intellige
rēt ac nouissima prouiderēt.
Quomodo persequebat vnus
mille: ⁊ duo fugarēt decē mi
lia. Nonne ideo quia deus su
us vendidit eos: ⁊ dns con

clusit illos. ℣ on enim est deꝰ noster vt dij eorum: et inimici nostri sunt iudices. ℣ e vinea sodomoꝝ vinea eoꝝ: et de suburbanis gomorre. ℣ ua eoꝝ vua fellis: et botri amarissimi ℟ el draconũ vinũ eorũ: et venenũ aspidũ insanabile. ℣ ó ne hec cõdita sunt apud me: et signata in thesauris meis. ℣ ea est vltio et ego retribuã eis in tẽpore: vt labat̃ pes eorum. ℣ urta est dies pditõis et adesse festinat tẽpora. ℣ udicabit dñs populũ suũ: et in seruis suis miserebit. ℣ idebit qꝝ infirmata sũt manus eiꝰ et clausi quoꝝ defecerunt: reñduiqꝫ cõsumpti sunt. ℟ t dicẽt vbi sunt dij eorũ: in quibꝰ habebant fiduciã. ℣ e quorũ victimis comedebãt adipes: et bibebãt vinũ libaminũ. ℟ urgãt et opitulent vob: et in necessitate vos protegãt. ℣ idete qꝝ ego sim solus: et nõ sit aliꝰ deus preter me. ℟ go occidã et ego viuere faciã percutiã et ego sanabo: et nõ est qꝫ de manu mea possit eruere. ℣ euabo ad celũ manũ meã et dicã viuo ego in eternũ. ℟ i acuero vt fulgur gladiũ meũ: et arripuerint iudiciũ manus mee. ℟ eddã vltionẽ hostibꝰ meis et his qui oderũt me retribuã ℣ inebriabo sagittas meas sãguine: et gladius meus deuorabit carnes. ℣ e cruore occisorũ: et de captiuitate nudatã inimicorũ capitis. ℣ audate gẽtes populũ eius: quia sanguinẽ seruorũ suoꝝ vlciscet. ℟ t vindictã retribuet in hostes eorũ: et propitius erit terre populi sui. ℟ ℔. Et in seruis suis dñs miserebitur. ℟. In cymbalis bene sonãtibus laudate dñm. ℣. Laudate dñm. ℣ omnis.

AUrora iam spargit polum terris dies illabit: lucis resultat spiculũ discedat omne lubricũ. ℟ antasma noctis decidat mẽtis reatus subruat quicquid tenebris horridus nox attulit culpe cadat. ℣ t mane illud vltimũ: quod prestolamur cernui in lucem nobis effluat: dũ hoc canore cõcrepat. ℣ eo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio: cũ spiritu paraclito regnãs pomne seculũ Amen. ℣ er ẽstatẽ hym Ecce iam noctis. ℣ In matutinis. ℟. In viaꝫ pacis dirige nos dñe. ℣ ñdictus. ℟ eccet ceteꝛa vt s. ℣ ño vt eccl.

¶ In dominica ad vesperas ps.cxxxiij.

DIxit dñs dño meo: sede a dextris meis Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū. Virgā virtutis tue emittet dñs ex syon dñare in medio inimicorū tuorū. Tecū principiū in die virtutis tue: in splēdoribus sanctorū ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dñs & nō penitebit eum tu es sacerdos in eternū scdm ordinem melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multorū. De torrēte in via bibit: propterea exaltauit caput. Glia. ñ. Sede a dextris meis dixit dominus dño meo. ps.cxxv

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: in cōsilio iustorum & cōgregatione. Magna opera dñi: exquisita in oēs volūtates eius. Confessio & magnificētia opus eius: & iustitia eius manet in seculū seculi Memoriā fecit mirabiliū suorū misericors & miserator dñs: escā dedit timētibus se. Memor erit i seculū testamēti sui: virtutē operū suorū annūciabit populo suo. Vt det illis hereditatē gentiū: opera manuū eius veritas & iudicium. Fidelia oia mādata eius cōfirmata in seculū seculi: facta in veritate & equitate. Redemptionem misit populo suo mādauit in eternū testamentū suū. Sanctū & terribile nomē eius: initiū sapiēcie timor dñi. Intellectus bonus oibus facientibus eū: laudatio eius manet in seculū seculi Glia. ñ. Fidelia o la mandata eius cōfirmata i scdm seculi

BEatus vir qui ps.cxvj timet dñm: in mādatis eius volet nimis. Potens in terra erit semē eius: generatio rectorū bñdicet. Glia & diuicie in domo eius: & iustitia eius manet in seculū seculi Exortū est in tenebris lumē rectis: misericors & miserator & iustus. Iocūdus homo qui miseret & cōmodat: disponit sermones suos in iudicio quia in eternū nō cōmouebit In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius

sperare in dño: cõfirmatũ est cor eius nõ cõmouebit donec despiciat inimicos meos. Di sperſit dedit pauperibus iustitia eius manet in seculũ seculi: cornu eius exaltabit in gloria. Peccator videbit et irascet dentibus suis fremet et tabescet: desiderium peccatorũ peribit. Glia. Iñ Jn mandatis eius volet nimis. ps.

LAudate pueri cxxxvij. dñm: laudate nomẽ domini. Sit nomẽ dñi benedictũ: ex hoc nũc et vsq; in seculum. A solis ortu vsq; ad occasum laudabile nomen dñi. Excelsus sup omnes gentes dñs: et super celos gloria eius Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat et humilia respicit in celo et in terra. Suscitans a terra inopẽ et de stercore erigẽs pauperẽ. Vt collocet eũ cum principibus: cũ principibus populi sui. Qui habitare facit sterilẽ in domo matrẽ filiorũ letantẽ. Glia Sit nomẽ domini benedictum in secula. ps. cxxxviij.

IN exitu israel de egypto domus iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius. Mare vidit et fugit: iordanis cõuersus est retrorsum Montes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare q̃ fugisti et tu iordanis quia cõuersus es retrorsum. Montes exultastis vt arietes: et colles sicut agni ouiũ. facie dñi mota est terra: a facie dei iacob Qui cõuertit petrã in stagna aquarum et rupẽ in fontes aquarũ Non nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gloriam. Super misericordia tua et veritate tua: nequãdo dicãt gẽtes vbi est deus eorũ. Deus autẽ noster in celo: oĩa quecũq; voluit fecit Simulachra gentiũ argentũ et aurũ: opera manuũ hominũ. Os habẽt et nõ loquent: oculos habent et nõ videbũt. Aures habent et nõ audiẽt: nares habent et nõ odorabũt. Manus habẽt et nõ palpabũt: pedes habent et nõ ambulabũt: nõ clamabũt in gutture suo. Similes illis fiant que faciũt ea: et omnes qui confidũt in eis. Domus israel sperauit in dño: adiutor eorũ et protector eorum est. Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum

Qui timēt dñm sperauerūt in dño: adiutor eorū ⁊ protector eor⁹ est. Dñs memor fuit nostr⁹: ⁊ benedixit nobis. Benedixit domui israel: benedixit domui aaron. Benedixit omnibus qui timēt dñm: pusillis cū maioribus. Adiciat dominus super vos: super vos et super filios vestros. Benedicti vos a domino qui fecit celū ⁊ terrā. Celū celi dño: terrā autem dedit filijs hominū. Non mortui laudabūt te dñe neq; omnes qui descendūt in infernū. Sed nos qui viuimus benedicimus dño: ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculū. Ps. Nos q viuimus benedicimus dño. Cap.

Deus aūt dirigat corda ⁊ corpora nra: in charitate dei ⁊ patiēcia xpi. Hym.

Alme creator optime: lucis diei ū pferens primordijs lucis noue mūdi paras origine. Qui mane iunctū vespertino die vocari pcipis terrū chaos illabit audi pces cū fletibus. Ne quis grauata crimine vite sit exul munere: dū nil perhenne cogitat seseq; culpis illigat. Cordis pulset intimū: vitale tollat premiū: vitemus omne noxiū purgemus omne pessimū. Presta pater pijssime: patriq; cōparvnice cū spiritu paraclito regnās per omne seculū Amen. ℣. Dirigat dñe oratio. ℟. Sicut incēsum in cōspectu tuo. usq; ad purificationē dicit Gloria tibi d. qui na. ℣ Feria. ij. ad vespas ps. cxvij.

Dilexi quōm exaudiet dñs: vocē ōrationis mee. Quia inclinauit aurē suā mihi: ⁊ in diebus meis invocabo. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni invenerūt me. Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dñi invocaui. O dñe libera aiam meā misericors dñs ⁊ iust⁹: ⁊ deus noster miserebit. Custodiēs parvulos dñs humiliatus sum ⁊ liberauit me. Conuertere aia mea in requiē tuā: quia dñs bñfecit tibi. Quia eripuit aiam meā de morte oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu placebo dño in regiōe viuorū. Ps. Inclinauit dñs aurē suā mihi. Ps.

Credidi propter quod locut⁹ sum ego aūt humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: omis hō mēdax.

Quid retribuá dño pro omnibus que retribuit mihi? Calicé salutaris accipiá: & nomé dñi invocabo. Vota mea dño reddá coram omni populo eius: pretiosa in conspectu dñi mors sanctorú ei⁹. O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus: & filius ancille tue. Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiá laudis: & nomé dñi invocabo. Vota mea reddá i cóspectu omnis populi eius: in atriis domus dñi in medio tui hierusalem. Credidi propter quod locutus sum. ps. cxv.

Laudate dñm omnes gétes: laudate eum cés populi. Quóniam cófirmata est sup nos misericordia eius: & veritas dñi manet in eternú. Gloria. Laudate dñm oés gétes. ps. cxlvi.

Ad dñm cú tribularer clamaui: & exaudiuit me. Dñe libera animá meá a labijs iniquis: & a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponat tibi: ad linguá dolosam. Sagitte potentis acute cú carbonibus desolatorijs. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cú habitátibus cedar: multú incola fuit anima mea. Cum his qui oderút pacé eram pacifícus: cú loquebar illis impugnabát me gratis. Gloria. Clamaui & exaudiuit me.

Leuaui oculos meos in mótes: vnde veniet auxiliú mihi. Auxiliú meum a dño qui fecit celú & terrá. Non det in cómotionem pedem tuú: neq; dormiet qui custodit te. Ecce nó dormitabit neq; dormiet qui custodit israh. Dñs custodit te dñs protectio tua: sup manú dexteram tuá. Per diem sol nó vret te neq; luna per noctem. Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animá tuá dñs. Dñs custodiat introitú tuú & exitú tuú: ex hoc nunc & vsq; in seculum. Gloria. Auxiliú meum a dño. Cap. Dñs aúdiri. Hymnus

Ad mensem celi cónditor: qui mirta ne cófundereris flueta dividens: celú dedisti limitem. Firmans locum celestibus simulq; terre rivulis vnda flammas tempereret terre solum ne dissipet. Infunde nunc pijssime donú perhennis gratie: fraudis noue ne casibus nos error atterat venus. Lucem fides inueniat sic luminis

imbar ferat: hec vana cuncta terreat: hanc falsa nulla comprimat Oresta pater piissime patriq; cōpar vnice cū spiritu paracito regnans per omne seculū Amē. ℣. Dirigat dñe. Per estate hymnus. Lucis creator. ℣. Dirigat womie. iij. Magnificet te spūs mea ⁊ vultus me⁹. ps Magnificat. Preces vt. s. Oio vt decet. Memoria de sancta maria. ⁊ cete re memorie vt s. ad matut. in. ij. feria. ¶ Feria tertia ad vesperas Psalmus. xlviij.

LEtatus sum in his que dicta sunt mihi: in womū dñi ibimus ℣ tātes erāt pedes nostri in atriis tuis hierusalem Hierusalē que edificat vt ciuitas: cuius participatio ei⁹ in idipsum. Illuc enim ascendērūt tribus tribus dñi testimoniū israel ad cōfitendū nomini dñi. Quia illic sederunt sedes in iudicio sedes super womum dauid. Rogate que ad pacē sunt hierusalē: ⁊ habundātia diligētibus te. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abūdantia in turribus tuis. Propter fratres meos ⁊ proximos meos loquebar pacē de te Propter womū dñi dei nostri: quesiui bona tibi. ℣ Ia. iij. In domū dñi letātes ibimus. ps. xxij.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis ℣ ecce sicut oculi seruorū in manibus dñoꝝ suoꝝ ℣ sicut oculi ancille in manibus dñe sue ita oculi nostri ad dñm deum nostrū womec misereat nostri Miserere nostri dñe miserere nostri: quia multū repleti sumus despectiōe. Quia multum repleta est anima nostra obprobriū habūdantibus: ⁊ despectio superbis. ℣ Iozia. iij. Qui habitas in celis miserere nobis. ps. cxxij.

NIsi quia dñs erat in nobis dicat nunc israel: nisi quia dñs erat in nobis. Cum exurgerēt homines in nos: forte vivos deglutissent nos. Quū ira fceret furor eorū in nōs: forsitā aqua absorbuisset nos Torrentē pertrāsiuit anima nostra forsitā pertrāsisset anima nostra aquā intollerabilē Benedictus dñs qui non dedit nos in captionē dentibus eorū. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo ven-

timus. Laqueus ↄtritus est ⁊ nos liberati sumus. Adiutoriū nostrū in nomine dñi: q fecit celū ⁊ terrā. Ps. Adiutoriū nrm in nomine dñi.

QUi cōfidūt in dño sicut mōs syon nō cōmouebit in eternū: q habitat in hierusalē. Montes in circuitu eius: ⁊ dñs in circuitu ppli sui: ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculū. Quia nō relinquet dñs virgā peccatorū sup sortē iustorū: vt nō extendāt iusti ad iniquitatē manus suas. Bñfac dñe: bonis ⁊ rectis corde. Declinātes aūt in obligatiōes adducet dñs cū operantibus iniquitatē: pax sup israel. Ps. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde.

IN cōuertendo dñs captiuitatē syon: facti sumus sicut cōsolati. Tunc repletus est gaudio os nrm: ⁊ lingua nostra exaltatione. Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dñs facere cum eis. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumus letātes. Conuerte dñe captiuitatē nostrā sicut torrēs in austro. Qui seminat in lachrymis: in exultatiōe metet. Euntes ibāt ⁊ flebāt: mittentes semina sua. Venientes aūt veniēt cū exultatiōe portātes manipulos suos. Facti sumus sicut cōsolati. Lap. Dominus aūt dirigat. hym.

TElluris ingens cōditor mūdi solū q cruēs pulsis aq̄ molestus terrā dedisti immobilē. Ut germē aptū pferēs fuluis, decora floribus fecūda fructu ūsteret: pastūq; gratū redderet. Mentis perustę vulnera mūda vitiorū gra vt facta fletu diluat: motusq; prauos atterat. Tuis obtēperet: nullis malis approximet bonis repleri gaudeat: ⁊ mortis actū nesciat. Resta pz. Dirigat dñs. Per eandē. Lucis creator. Dirigat. Exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Magt. Pax ⁊ cetera vsq. Dño vt decet. Feria.iiij.ad vsp. Ps. edit.

NIsi dñs edifi cauerit domū inuanū laborauerūt qui edificant eā. Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat q custodit eā. Vanū est vobis ante lucē surgere: surgite postq̄ sederitis q māducatis panē doloris. Cum dederit

rit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris. Sicut sagitte in manu potētis: ita filij excussorū. Beatus vir q implevit desideriū suū ex ipsis: nō cōfundet cū loquet inimicis suis in porta. Beatus vir q implevit desideriū suū. Beati oēs q timēt dñm q ambulāt in vijs eius. Labores manuū tuarū q: māducabis: beatus es & bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abūdans in lateribus domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: in circuitu mēse tue. Ecce sic bñdicet hō: q timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syon: & videas bona hierusalē: oībus diebus vite tue. Et videas filios filiorū tuorū pacē sup israel. Beati oēs q timēt dñm. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc israel. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim nō potuerūt mihi. Supra dorsum meū fabricauerūt peccatores plongauerūt iniquitatē suā. Dñs iustus cōcidet ceruices peccatorū: cōfundant & cōuertant retrorsum oēs qui oderūt syon. Fiāt sicut fenū tectorū q⁹ priusq̄ evellatur exaruit. De quo nō implebit manū suā q metet: & sinum suū q manipulos colliget. Et nō dixerūt qui preterībāt bñdictio dñi sup vos: benedicimus vobis in noie domini. Bñdixim⁹ vobis in nomine dñi. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intendētes in vocē deprecatiōis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. Quia apud tē ppiciatio est: & ppter legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aia mea in verbo eius: speravit aia mea in dño. A custodia matutina vsq̄ ad noctē: speret isrl i dño. Quia apud dñm mia & copiosa apud eū redemptio. Et ipse redimet israel ex oībus iniquitatibus eius. De profundis clamavi ad te dñe. Domine nō est exaltatū cor meū: neq̄ elati sunt oculi mei. Neq̄ ambulaui in magnis: neq̄ in mirabilibus sup me. Si nō humiliter sentiebā sed exaltaui aiam meā. Sicut ablactatus sup matrē suā ita retributio in anima mea.

Speret israel in dño: ex hoc nūc & vsq; in seculū. aīn. Speret israel in dño. Laudm. Dominus aūt dirigat hymnus

O Deus creator sanctissime: q̄ lucidū centrum poli cū doze pingis igneo augēs decoze lunāe. Quarto die q̄ flāmei solis rotam constituēs: lune ministrans ordini vagos recursus syderum. Ut noctibus vel lumini dirimptionis terminum: primoz dyes & mensiū signū daret notissimū Illumina coz hominū absterge sordes mentiū: resolue culpe vinculū: ecce temoles criminū. Dz̄sta pater pijssime. ℣. Dirigatur &c. Per eternitatē hymnus. Lucis creator optime. ℣ Dirigatur. aīn. Respexisti humilitatē meā dñe deus meus. ps Magt. Preces vē. Feria. v. ad vs. Psalm. cxlvii.

MEmento domine dauid & omnis mansuetudinis eius. Sicut iurauit dño votū vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero in lectū strati mei. Si dedero somnū oculis meis: & palpebris meis dormitationē. Et requiē temporibus meis donec inueniā locū dño: tabernaculū deo iacob. Ecce audiuimus ea in ephrata: inuenimus ea in campis silue. Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus in loco vbi steterūt pedes ei⁹ Surge dñe in requiē tuā tu & archa sanctificatiōis tue. Sacerdotes tui induant iusticia & sancti tui exultent. Propter dauid seruū tuū: nō auertas faciē christi tui. Iurauit dñs dauid veritatē & nō frustrabitur eā: de fructu vētris tui ponam super sedē tuā. Si custodierint filij tui testamentum meum: & testimōnia mea hec que docebo eos. Et filij eorū vsq; in seculū: sedebūt super sedē tuā. Quōm elegit dñs sīō elegit eā in habitationē sibi. Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quōm elegi eam. Cibū eius benedicēs benedicā: pauperes eius saturabo panibus. Sacerdotes eius induā salutari: & sancti eius exultatiōe exultabūt. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo. Inimicos eius induā cōfusione: su-

sper ipsum aũt efflorebit sanctificatio mea. ℣. Gloria. ℟. Et eius mĩsericordia in ei⁹. ꝑ. ps. clv

ECce q̃ bonũ & q̃ iocundum: habitare fratres in vnũ. Sicut vnguentũ in capite: quod descendit in barbam barbã aaron. Quod descendit in oram vestimẽti eius sicut ros hermon qui descendit in montẽ syon. Quoniã illic mãdauit dñs bñdictionẽ: et vitã vsq; in seculũ. ℟. Ga. ꝑ. Ecce q̃ bonum & q̃ iocundũ. Non dĩ ad vespas in ꝑ. clvi

ECce nũc bñdicite dñm omnes serui dñi. Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri. In noctibus extollite manus vestras in sancta: & bñdicite dominũ. Bñdicat te dñs ex syõ qui fecit celũ & terrã ꝑ. clvũ.

LAudate nomẽ dñi: laudate serui dñm. Qui statis in domo dñi: in atriis domus dei nostri. Laudate dominũ quoniã bonus dñs: psallite nomini ei⁹ quoniã suaue. Quoniã iacob elegit sibi dñs: israel in possessionẽ sibi. Quia ego cognoui q̃ magnus est dñs: et dñs noster pre oibus dijs. Omnia quecũq; voluit dñs fecit in celo & in terra: & in mari & in oibus abyssis. Educens nubes ab extremo terre fulgura in pluuiã fecit. Qui producit vẽtos de thesauris suis qui percussit primogenita egypti: ab homine vsq; ad pecus. Et misit signa & prodigia in medio tui egypte i pharaonẽ & in omes seruos eius Qui percussit gẽtes multas: & occidit reges fortes. Seon regẽ amorreorũ & og regem basan & omnia regna chanaã Et dedit terrã eorũ hereditatem: hereditatẽ israel populo suo Dñe nomẽ tuũ in eternũ dñe memoriale tuũ in generatione & generationẽ. Quia iudicabit dñs populũ suũ: et in seruis suis deprecabitur. Simulachra gentiũ argentũ & aurũ: opera manuũ hoium Os habent & nõ loquent: oculos habent & nõ videbũt. Aures habent & nõ audiẽt: neq; enim est spiritus in ore ipsorũ Similes illis fiant qui faciũt ea: & omnes qui cõfidũt in eis Domus israel bñdicite dominũ: domus aaron bñdicite dñm. Domus leui benedicite dñm: qui timetis dominũ benedicite dñm. Benedictus

dñs ex syon: q habitat in hie
rusalē. ℟ lia. ℣ Dia quecūq;
Qui uoluit dñs fecit. ps. cxvij.
Onfitemini dño qm bo
nus: qm in eternū misericor
dia eius. Onfitemini deo de
orū. Onfitemini dño dñoꝝ
Qui facit mirabilia sol9 Qui
fecit celos in intellectu. Qui
firmauit terrā super aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solē in potestatē diei. Lunā
& stellas in potestatē noctis.
Qui percussit egyptū cū primo
genitis eorū. Qui eduxit isra
el de medio eoꝝ In manu po
tēti & brachio excelso. Qui di
uisit mare rubrū in diuisiones
Et eduxit israel p mediū ei9
Et excussit pharaonē & virtu
tē eius in mari rubro. Qui
traduxit populū suū p deser
tū. Qui percussit reges magnos
Et occidit reges fortes. Se
on regē amorreorū. Et og re
gē basan. Et dedit terrā eorū
hereditatē hereditatē israel
seruo suo. Qui in humilita
te nra memor fuit nri. Et re
demit nos ab inimicis nris.
Qui dat escā omni carni. Cō
fitemini deo celi. Confitemi
ni dño dñoꝝ: qm in eternū
misericordia eius. ℟ lia. ℣.

Qm in eternū misericordia ei9
Super flumina babylonis illic sedi
mus & flevimus dū recorda
remur syon. In salicibus in
medio eius: suspēdimus or
gana nra. Qui illic interroga
verūt nos qui captiuos duxe
rūt nos verba cantionū. Et
qui abduxerūt nos: hymnū
cantate nobis de canticis syon.
Quō cantabimus canticū dñi
in terra aliena. Si oblitus fu
ero tui hierusalē obliuioni det
dextera mea. Adhereat lin
gua mea faucibus meis: si nō
meminero tui. Si nō ppposue
ro hierusalē: in principio leti
cie mee. Memor esto dñe filii
orū edom: in die in hierusalē
Qui dicūt exinanite exinani
te: vsq; ad fundamentū in ea
Filia babylonis misera: be
atus q retribuet tibi retributi
onē tuā: quā retribuisti nobis
Beatus qui tenebit: & allidet
paruulos suos ad petrā. ℟ lia
aī. hymnū cantate nobis de ca
nticis syō. Cap Dñs aūt dixi.

Magne deus po hym.
tentie q ex aquis orū
genus parti remittis gurgiti
partim leuas in aera Imer
sa lymphis imprimens: sub

lecta celis irrigans vt stirpe
na prodita diuersa rapiant
loca. Ut argire cunctis seruu
lis: quos mūdat vnda sangui
nis: nescire lapsus criminum
nec ferre mortis tedium. Ut
culpa nullū oppримat: nullus
leuet iactantia: elisa mens ne
cecidat data mens ne corruat
Per festa pater. ℣. Dirigat dñe
Per cstatē hym. Lucis crea
tor. ℣. Dirigat dñe. ℟. Depo
sunt potētes sanctos psequē
tes et exaltauit humiles chri
stum confitentes. ps. Magni
ficat. Hore cē et cetera vt supra
Et memoria: ferialis: vt in se
cunda feria ad matut. patet.

Feria. vj. ad vesp̄as ps. dix

CONfitebor ti
bi dñe in toto
corde meo:
qm̄ audisti
oia ỹba oris
mei. In conspe
ctu angelorū psallā tibi: adora
bo ad templū scm̄ tuū et confitebor
nomini tuo. Super misericordia
tua et veritate tua: qm̄ magni
ficasti super omne nomē sanctū
tuū. In quacūq; die invoca
uero te exaudi me: multipli
cabis in aīa mea virtutē. Cō
fiteant tibi dñe oēs reges ter
re quia audierūt omnia ver
ba oris tui. Et cantent in vijs
domini: qm̄ magna est gloria
dñi. Quoniam excelsus dñs et hu
milia respicit et alta a lōge co
gnoscit. Si ambulauero in me
dio tribulationis viuificabis
me et super īrā inimicorū me
orū extendisti manū tuam: et
saluū me fecit dextera tua. Do
minus retribuat pro me. Do
mine misericordia tua in se
culū: opera manuū tuarū ne
despicias. Gloria. ℣. In con
spectu angelorū psallam tibi
Deus meus. ps. dix.

DOmine probasti me et co
gnouisti me: tu cognouisti ses
sionē meā et resurrectionē me
am. Intellexisti cogitationes
meas de longe: semitā meam
et funiculū meū inuestigasti.
Et omnes vias meas proui
disti: quia nō est sermo in lin
gua mea. Ecce dñe tu cogno
uisti oia nouissima et antiqua
tu formasti me et posuisti sup
me manū tuam. Mirabilis fa
cta est scientia tua ex me: con
fortata est et non potero ad
eam. Quo ibo a spiritu tuo:
et quo a facie tua fugiam. Si
ascendero in celū tu illic es: si
descendero in infernū ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre cōculcabunt me: & nox illuminatio mea in deliciis meis. Quia tenebre nō obscurabunt a te: & nox sicut dies illuminabit sicut tenebre eius: ita & lumen eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Confitebor tibi q: terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua & anima mea cognoscet nimis. Non est occultatū os meū a te qđ feciſti in occulto & substantia mea in inferioribus terre. Imperfectū meū viderunt oculi tui & in libro tuo omnes scribent: dies formabunt & nemo in eis. Mihi autē nimis honorati sunt amici tui dñe: nimis cōfortatus est principat⁹ eor. Dinumerabo eos & super arenam multiplicabunt exurrexi & adhuc sum tecū. Si occideris dñe peccatores viri sanguinū declinate a me. Quia dicitis in cogitatione accipient in vanitate ciuitates suas. Nōne qui oderūt te dñe oderā & super inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderā illos: & inimici facti sunt mihi. Proba me deus & scito cor meū: interroga me & cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via eterna. Gloria &c. Dñe probasti me & cognouisti me. Psalm⁹. cxxxix.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die cōstituerunt prelia. Acuerūt linguas suas: sicut serpentes venenum aspidū sub labijs eorū. Custodi me dñe de manu peccatoris: ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplātare gressus meos: absconderūt superbi laqueum mihi. Et funes extenderunt in laqueū: iuxta iter scandalum posuerūt mihi. Dixi dominē deus meus es tu: exaudi dñe vocē deprecatōis mee. Domine dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meū in die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuitus eorū

labor labiorū ipsorū operiet eos. Cadent sup eos cárbones in igné deijcies eos: in miserijs non subsistét. Vir linguosus nó diriget in terra virum iniustū mala capient in interitu. Cognouit quia faciet dñs iudiciū inopis: & vindictam pauperū. Verumtamé iusti cōfitebunt nomini tuo & habitabūt recti cū vultu tuo. Gla. ssi. Ab viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

DOmine clamaui ad te & exaudi me intéde voci meę cū clamauero ad te. Dirigat oratio mea sicut incensum in cōspectu tuo elevatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Pone dñe custodiā ori meo: & ostiū circumstantię labijs meis. Non declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusationes in peccatis cum viris operantibus iniquitatē: & nō cōmunicabo cū electis eorū. Corripiet me iustus in misericordia & increpabit me: oleū autē peccatoris nō impinguet caput meū Quia adhuc & oratio mea in bñplacitis eorū: absorpti sunt iuncti petre iudices eorū Audiēt verba mea quia potuerūt sicut crassitudo terre erupta est sup terrā. Dissipata sunt ossa nostra secus infernū: quia ad te dñe dñe oculi mei in te speraui nó auferas aiam meā Custodi me a laqueo quem statuerūt mihi: & a scandalis operantiū iniquitatē. Cadēt in retiaculo eius peccatores singulariter sum ego donec transeā. Gla. ssi. Dñe clamaui ad te & exaudi me. ps. cxl.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominū deprecatus sum. Effundo in cōspectu eius oratiōnē meā & tribulationē meā ante ipm pronūcio. In deficiēdo ex me spiritū meū: & tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabā: absconderunt laqueū mihi. Considerabā ad dexterā & videbā: & nō erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me & nō est qui requirat aiam meā. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea portio mea in terra viuentiū. Intēde ad deprecationē meā quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequētibus me: quia cōfortati sunt sup me. Educ de custodia aiam meā ad cōfitendū nomini tuo: me expe

etāt iusti ꝛ nec ꝛ etribuas mihi. ℣ Ia. iii. Porro mea dñe sit in terra viuentiū. La. Dñs aūt dirigat. Hymnus

Plasmator hois deus q cūcta solus ordinās: hmuz iubes pduce re reptātis ꝛ fere genus. Cui magna rerū corpora dictu iubēs viuida: vt seruiāt p ordinē subdēs ardi sti homini. ℟ epeile a seruis tuis: quicqd p imūdiciā aut moribus se iuggerit aut actibus se iterserit. ℣ a gaudioꝝ p̄mia da gratiarū munera dissolue litis vincula astringe pacis federa. Pr̄esta pī. ℣. Dirigat dñe. Per eūdē. Hymnus

Lucis creator. ℣ Dirigat ꝙ. iii. Suscepit deus israel puerū suū sicut locutus est abrahā ꝛ semini eius ꝛ exaltauit humiles vsq; in seculum. Ps. Magt. Pr̄ces ꝛ cetera vt ā. in. ℣ Sera ad matu. Nō dicē

Domine exaudi orationem meā auribus percipe obsecrationē meam in veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et non intres in iudiciū cuz seruo tuo: quia nō iustificabitur in cōspectu tuo omnis viuens. Quia persecutus est inimicus aiam meam: humiliauit in terra vitam meā. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi ꝛ anxiat⁹ est super me spiritus meus: in me turbatū est cor meum. Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuū tuarum meditabar. Expandi manus meas ad te anima mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus. Non auertas faciē tuaz a me: ꝛ similis ero descendētibus in lacū. Audi tam fac mihi mane misericordiā tuā: quia in te speraui. Notā fac mihi viā in qua ambulē qz ad te leuaui aiaz meā. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi. Doce me facere voluntatē tuā: quia deus meus es tu. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā propter nomē tuum dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aiam meam ꝛ in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos. Et perdes oēs qui tribulāt aiam meā qm̄ ego seruus tuus sum. ℣ Saluo

Benedictus dñs deus meus q̃ docet manus meas ad prliũ & digitos meos ad bellũ Misericordia mea & refugiũ meũ susceptor meus & liberator meus. Protector meus & in ipso speraui q̃ subdit ppl̃m meũ sub me. Dñe q̃d est hõ quia innotuisti ei: aut filius hois q̃ reputas eũ. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pterẽũt. Dñe inclina celos tuos & descende: tãge mõtes & fumigabũt Fulgura coruscationẽ & dissipabis eos: emitte sagittas tuas & cõturbabis eos. Emitte manũ tuã de alto eripe me & libera me de aq̃s multis: & de mãu filioꝝ alienoꝝ Quoꝝ os locutũ est vanitatẽ & dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Deus canticũ nouũ cãtabo tibi in psalterio decachordo psallã tibi Qui das salutẽ regib⁹ q̃ redemisti dauid seruũ tuũ: de gladio maligno eripe me Eripe me & erue me de manu filiorũ alienoꝝ q̃ꝝ os locutũ est vanitatẽ: & dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Quoꝝ filij sicut noua uelle plãtationes in iuuẽtute sua. Filie eoꝝ cõpositę: circũornate ut similitudo templi Promptuaria eoꝝ plena: eructãtia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetose abundãtes in egressibus suis: boues eoꝝ crasse. Non est ruina maceriẽ neq̃ trãsitus neq̃ clamor in plateis eoꝝ. Beatũ dixerũt pplm cui hec sũt bona ppls cui⁹ dñs deus eius. Gloria. Benedict⁹ dñs deus meus. ps.

Exaltabo te deus meus rex & benedicã nomini tuo in sclm: & in sclm scli Per singulos dies benedicã te & laudabo nomẽ tuũ in sclm: & in seculũ scli. Magn⁹ dñs & laudabilis nimis & magnitudinis ei⁹ nõ est finis. Generatio & generatio laudabit opa tua & potẽtiã tuã pnũciabũt Magnificentiã gl̃ie sanctitatis tue loquent̃: & mirabilia tua narrabũt. Et virtutẽ terribiliũ tuorũ dicent: & magnitudinẽ tuã narrabũt. Memoriã abũdantie suauitatis tue eructabũt & iustitia tua exultabũt. Miserator & miserico: dñs patiẽs & multũ miserico: dñs Suauis dñs vniuersis: & miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Confiteant̃ tibi dñe oia opa tua: & sancti tui benedicãt tibi. Gloriã regni tui dicent: &

potentiá tuá loquent. Ut no
tam faciát filys hominũ po/
tentiá tuá ⁊ gloziá magnificé
tie regni tui. Regnũ tuum re
gnum omniũ seculoziũ: ⁊ dña
tio tua in omni generatione
⁊ generationé. Fidelis dñs
in oibus verbis suis: ⁊ san
ctus in oibus operibus suis
Allevat dñs omnes qui cor
ruũt: ⁊ erigit omnes elisos.
Oculi omniũm te sperant do
mine: ⁊ tu das escá illoziũ in te
pore oportuno. Aperis tu
manũ tuam: ⁊ imples omne
animal benedictione. Iustus
dñs in oibus vys suis: ⁊ san
ctus in ominibus operibus
suis. Prope est dñs oibus in
uocãtibus eũ: oibus invocã/
bus eũ in veritate. Voluntá
tem timentiũ se faciet ⁊ de/
precationem eoziũ exaudiet: ⁊ sal
vos faciet eos. Custodit do
minus omnes diligentes se:
⁊ omnes peccatores disper/
det. Laudationé dñi loquet
os meũ ⁊ benedicat omnis ca
ro nomini sancto eius in se/
culũ: ⁊ in seculũ seculi. Glia.
ñi. In eternũ ⁊ in seculũ sclũ

Laudа anima ps. cxvi
mea dñm: laudabo do
minũ in vita mea: psallá deo
meo ꝙdiu fuero. Nolite con
fidere in principibus: in filys
hominũ in quibus non est sa
lus. Exibit spiritus eius ⁊ re
uertetur in terrá suá in illa die
peribũt omnes cogitationes
eoziũ. Beatus cuius deus iacob
adiutor eius: spes eius in do
mino deo ipsius qui fecit celũ
⁊ terrá: mare ⁊ omnia que in
eis sunt. Qui custodit veritá
tem in seculũ facit iudiciũ in
uriá patientibus dat escá esu
rientibus. Dñs soluit cõpe
tos: dñs illuminat ceecos. Do
minus erigit elisos dñs dili
git iustos. Dominus custodit
aduenas pupillũ ⁊ viduá su
scipiet ⁊ vias peccatoziũ disp
det. Regnabit dñs in seculũ
deus tuus syon: in generatio
ne ⁊ generationé. Glozia ꝛc.

Laudabo deum meũ in vitã
mea. Psalmus. cxvii

Laudate dñm qñ bonꝰ
est psalmus: deo nostro ũtis
cũda decoraq; laudatio Edi
ficãs hierusalé dñs: dispersi
ones israel cõgregabit. Qui
sanat cõtritos corde ⁊ alligat
cõtritiones eoziũ. Qui numc
rat multitudiné stellarum: ⁊
oibus eis nomia vocat. Ma
gnus dñs noster et magna

virtus eius: ⁊ sapientie eius nō est numerus. ℣ Suscipiens māsuetos dñs humiliās aūt peccatores vsq ad terrā. ℟ Cantate dño in cōfessione: psallite deo nr̄o in cythara. ℣ Qui operuit celū nubibus: ⁊ parat terre pluuiā. ℣ Qui producit in montibus fenū ⁊ herbā seruituti hominū. ℣ Qui dat iumentis escā ipsor̄: ⁊ pullis corui rū inuocātib⁹ eū. ℟ Non in fortitudine equi voluntatē habebit: nec in tibijs viri bñplacitū erit ei. ℣ Beneplacitū est domino sup timētes eū: ⁊ in eis qui sperāt sup misericordia eius. ℣ Ha. añ. Deo nostro iocūda sit laudatio. ℘s. dux.

LAuda hierusalē dominū: lauda deū tuū syon. ℣ Quōm cōfortauit seras portarū tuar̄: benedixit filijs tuis in te. ℣ Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumēti satiat te ℣ Qui emittet eloquiū suū terre: velociter currit sermo ei⁹. ℣ Qui dat niuē sicut lanā nebulam sicut cinerē spargit. ℣ Mittit chrystallū suā sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit. ℣ Mittet verbū suū ⁊ liquefaciet ea: flauit spūs eius ⁊ fluēt aque. ℣ Qui annūciat verbū suū Iacob: iustitias ⁊ iudicia sua israel. ℟ Non fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. ℣ Ha. añ. Lauda hierusalē dñm. Laphm.

BEnedictus deus ⁊ pater dñi nr̄i ihesu xpi: pater miār̄: ⁊ deus totius cōsolationis: q̄ consolat nos in omni tribulatione nr̄a. ℟ Deo gratias.

Hoc capi. dī in sabbato ad vesp. a Dñe ne in ira. vsq ad. xl ⁊ a Deus omniū. vsq ad adventū d̄. q̄n de dñica agitur. Hic sequēs hym. dī ad vesp. in sabbato a Domine ne in ira vsq ad. xl q̄n de dñica agitur

DEus creator omnium hym.
polique recto: vsti dies decoro lumine nocte sopo
ris gratia. Artus solutos vt quies reddat labori: vsui mentesq fessas alleuet: luctusq; soluat animos. Grates pacto iam die: ⁊ noctis ecce rupces votis reos vt adiuues hym.
nū canētes soluim⁹. Te cordis ima concinat: te vox cano
ra cōcrepet: te diligat castus amor: te mens adoret sobria
Ut te cū profundo clauserit: die caligo noctiū: fides tenebras
nesciat: ⁊ nox fidei luceat.

i

Dormire mentē ne mors mi-
mire culpa nouerit: castos fi-
des refrigerās somni vapor ne
tēperet. Exura sensu lucis no-
te cordis alta somniēt: ne ho-
stis inuidi dolo pauor quietos
suscitet. Christū rogem⁹ et pa-
trē xpi pariq; spm: vnū po-
tēs p oīa fouē precātes trini-
tas Amen. ℣ Dirigat dn̄s.
℟ Vesperina ora-
tio ascēdat ad te dn̄e. ℣ Et de-
scēdat sup nos misericordia
tua. ℟ Deus omniū.

O Lux beata
trinitas et principalis vni-
tas iam sol recedit igneus: in
funde lumē cordib⁹. ℟ et ma-
ne laudū carmine: te deprece-
mur vesperi: te nostra supe-
plex gūa: p cūcta laudet secu-
la. Eo patri sit gūa eiusq; so-
lifilio cū spū paracito et nūc
et imppetuū. Amē. ℣ Vesper
tina oratio. ℟ Dirigat.

M Agnificat aīa mea dn̄m. ℟ Et exulta-
uit spiritus meus in deo salu-
tari meo. ℣ Quia respexit hu-
militatē ancille sue ecce enī ex
hoc beatā me dicēt oēs gene-
rationes. ℣ Quia fecit mihi ma-
gna qui potēs est et sanctū no-
mē eius. ℟ Et misericordia ei⁹
a progenie in pgenies timēti-
bus eū. ℣ Fecit potentiā in bra-
chio suo: dispersit superbos mē
te cordis sui. ℟ Deposuit potē
tes de sede: et exaltauit humi-
les. ℣ Esurientes implenit bonis
et diuites diuisit manes. ℟ Su-
scepit isrl puerū suū: recor-
datus est misericordie sue. ℣ Sic
cut locutus est ad patres no-
stros: abrahā et semini eius in
secula. ℟ Amē. Ad cōplen. cū
tur Pater nr̄, et Aue maria.
Incipiat sacerdos. Conuer-
te nos deus salutaris nr̄. ℟
Et auerte iram tuā a nobis.
℣ Deus in adiu. Dñe ad. ps.

O Um inuocarē exaudiuit
me deus iusti-
cie mee: in tri-
bulatione di-
latasti mihi.
Miserere mei: et exaudi orati-
onē meā. ℟ Filij hominū vsq;
quo graui corde: vt quid dili-
gitis vanitatē et queritis men-
daciū. ℣ Et scitote qm̄ mirifica-
uit dn̄s sanctū suū: dn̄s exau-
diet me cū clamauero ad eū.
℟ Irascimini et nolite peccare
que dicitis in cordib⁹ vestris
et in stratis vestris cōpun

gintini. Sacrificate sacrificiū
iusticie ⁊ sperate in dño: mul
ti dicūt quis ostendit nobis
bona. Signatū est sup nos
lumen vultus tui dñe: dedi
sticiā in corde meo. A fru
cu frumenti vini ⁊ olei sui:
multiplicati sunt. In pace in
idipsum: dormiā ⁊ requiescā
Quoniā tu dñe singulariter
in spe. constituisti me. Glā.

IN te dñe speraui non cō
fundar in eternū: in iusti
cia tua libera me. Inclina ad
me aurem tuam: accelera vt
eruas me. Esto mihi in deū
protectorē ⁊ in domū refugii
vt saluū me facias. Quoniā
fortitudo mea ⁊ refugiū meū
es tu: ⁊ propter nomen tuum
deduces me ⁊ enutries me.
Educes me de laqueo quē ab
sconderunt mihi: quoniam
tu es protector meus. In ma
nus tuas cōmendo spiritum
meū: redemisti me dñe deus
veritatis. Glā. ps.

QUi habitat i adiutorio
altissimi in protectiōe dei celi co
morabitur. Dicet dño susce
ptor meus es tu: ⁊ refugium
meū deus meus sperabo in
eum. Quoniā ipse liberauit
me de laqueo venantiū: et a
verbo aspero ⁊ capulis suis
obumbrabit tibi ⁊ sub pen
nis eius sperabis: Scuto cir
cumdabit te veritas eius nō
timebis a timore nocturno.
A sagitta volante i die a ne
gocio perambulante in tene
bris: ab incursu ⁊ demonio
meridiano. Cadent a latere
tuo mille: ⁊ decem milia a de
xtris tuis: ad te autē non ap
propinquabit. Cruntamen
oculis tuis considerabis ⁊ re
tributionē peccatorū videbis
Quoniā tu es domine spes
mea: altissimū posuisti refu
gium tuū. Non accedet ad
te malū: ⁊ flagellum non ap
propinquabit tabernaculo tuo
Quoniā angelis suis mādā
uit de te: vt custodiāt te in om
nibus vijs tuis. In manibus
portabūt te nequando offendas
ad lapidē pedem tuū. Super
aspidē ⁊ basiliscū ambulabis
⁊ conculcabis leonē ⁊ draco
nem. Quoniā in me sperauit
liberabo eum: protegam eum
quoniā cognouit nomē meū Cla
mauit ad me ⁊ exaudiā eum:
cū ipso sum in tribulatione:
eripiā eum ⁊ glorificabo eum
Longitudine dierū replebo
eū: ⁊ ostēdā illi salutare meū

Ecce nūc bñdicite dñm oēs serui dñi. Qui statis in domo dñi in atrijs domus dñi nr̄i. In noctibus extollite manus vr̄as in sancta ⁊ bñdicite dñm. Benedicat te dñs ex syon: q fecit celū ⁊ terrā. Glia. añ Miserere mihi dñe ⁊ exaudi orationē meam. Hec predicta añ. dī supra vs psal. p totū aduentū. Et a crastino octa. epiphanie vsq; ad .xl. Et a dñica in passione vsq; ad cenā dñi. ⁊ a crastino sancte trinitatis vsq; ad aduentū dñi in festis ⁊ in oct. beate marie: ⁊ in festis reliquis ⁊ omniū scōr. Cap.

Tu in nobis es dñe: ⁊ nomē sanctū tuum inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos dñe deus nr̄. Hoc cap. dī ad cōpleto. p totū annū nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasce.

Hymn.

Lucis ante terminū rerū creator: posci mus vt solita clemēcia sis pre sul ad custodiā. p nocturi recedant somnia ⁊ noctiū fantasmata: hostēq; nr̄m cōprime ne polluant cōpora. p esta pater ops pie sum xp̄m dñm qui tecū imppetuū regnat cū scō spiritu. Amē. ℣. Custodi nos dñe. Ut pupillā oculi sub vmbra alarū tuarū protege nos. Nunc dimittis ps. dirv seruū tuū dñe: sm verbū tuū in pace. Quia vidērūt oculi mei salutare tuū. Quod parasti ante faciē omniū populorū. Lumē ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriā plebis tue israel. Glia. añ Veni dñe visitare nos in pace vt letemur coram te corde pfecto. Kyrieleyc. Sequant pces. Hoc cōpleto. nō mutat in aduētu nisi festis duplicibus infra aduēt cōtigerint: tūc cui mutat hy⁹. solūmodo ⁊ dī hym Saluator. Et nisi cōme. de beate marie: cui infra aduētū celebrata fuerit tūc tñ in fine hym. dī Gloria tibi .w. q na. In vigilia nati .w. ad cōple. sup psal. añ. Estote parati sim̄iles hūibus expectātibus dñm: qñ reuertat a nuptijs. ps. Cō inuoca. et cetera psal. cōsueti. Cap. Tu in nobis. Querit vtrū aliqñ dī alius cātus in chōro. Sarū sup hym. Saluator mundi. Histe cantus subsequēs: Respondendū est q nō nisi in tribus diebꝰ in hebdā nati. dñi: videlicet in die sancti stephani: sci iohānis: ⁊ scōr innocen-

tū q sunt extra regulā. In quibus ois cantus quotienscūq hymn. potest variari p volūtā reincipientis ppter tres solēnitates sibi celebratas & ab antiquo punctas: scz leuitarū sacerdotū & puerorū hymnus

Saluator mūdi dñe qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos ptege: & salua omni tpe. Ad cuius nūc ppitius & parce supplicātibus: to ātē nostra crimina: tu tenebras illumina. Ne mentē somnus opprimat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus cōmaculet foribus. Te reformator sensuū: votis pcamur cordium vt puri castis mētibus surgamus a cubilibus To cui pri sit glia ciusq soli filio cū spiritu paraclito & nunc & imppetuū Amē. Custodi nos. Hebdym. dī ad cōple. quotidie vsq ad octa. epiphanie & in ipsis octa. & in octauis festis dupli. ab octa. epi. vsq ad primā dñicā. xl. Et a pentex vsq ad vigiliā nati. w. Dicit. etiā in vigilia pēthe. & p ipsā hebdo. scz in. v. & in. vj feria & sabbo. Et q̄ tidie p oct. assumptionis & nati. marie: & dedicatiōis ecclie: siue vt oct. fū seruitiū sine de aliquo sancto. ix. lec. Et p acta. cōpositū vbi fuit ofi regi. civi. Ad.

Vigilate oēs & orate nescitis enī qñ tēpus sit vigilate ergo nescitis enī qñ dñs veniet sero an media nocte an gallicā tu an mane ne cū venerit repte inueniat vos dormientes. Nūc dimittis. Preces & cetera q̄ ad cōple. ptinēt sunt exequēda. In die nati. w. ad cōpleto. sup psal. Natus est nobis hodie saluator qui est & ps dñs in ciuitate dauid. Cū inuoca. Tui nobis hym. Saluator. Custodi nos. Alla verbū caro factū est alla & habitauit in nobis alla alla. Nūc dimit. Preces & cetera vt. Hoc cōpleto. nō mutat vsq ad circūcisionē. ān. vero sup Nūc dimittis. dicit vsq ad vigiliā epi. In die circūcisionis w. ad cōple. Nato dño angeloz chori canebāt dicētes salus deo nostro sedenti super thronuz & agno. Cū inuocare. Tui nobis. hym. Saluator. Custodi nos. ān. Alla verbū caro. Nūc dimit. Preces & cetera q̄ ad cōpleto. pertinēt expleant. Hoc cōple. nō

mutat̃ vsq; ad vigilia epiphā.
℣ In vigilia epiē ad cōple. sup psal. añ. Lux & luce apparuisti xpe cui magi munera obtulerūt alla alla. ℟. Cū invocā. Tu in nob. hymn. Salvator. ℣. Custodi nos. añ. Alleluia oēs de saba venient aurū & thus & lapidē alla. ℟. Nūc dimit. Hoc cōple nō mutat̃ p totā oct. In crastino epiphā. ad cōple. añ. Miserere mei. ℟. Cū invoca. Tu in nobis. hymn. Te lucis. ℣. Custodi nos. añ. Salua nos dñe vigilātes custodi nos dormiētes vt vigilem⁹ cum pōpo & requiescamus in pace. ℟. Nūc dimittis. Preces & cetera que ad cōple. pertinent expleant. Hoc cōple. dī a crastino octa. epiphā. vsq; ad. xl. Et a crastino sce trinitā. vsq; ad aduentū dñi. nisi in festis duplicibus & p octas assumptū & nati. bte marie: & dicat̃ hōis ecclie: & nisi in cōmemoratione marie. ℣ Deus in adiutorium. Hymnus. ad cōple. sup psal. añ. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe dedisti letitiā in corde meo. ℟. Cū invoca. Tu in nobis. Lericus. ℟. In pace. Chorus. Requiescā in idipsum. Dormiā & requiescā. Clericus. ℟ Si dedero somnū oculis meis & palpebris meis dormitationem. Chorus. Dormiā & requiescā. Clericus. Glia patri & filio & spūi scō. Chorus. In pace. ℟. hymn.

O Criste qui lux es & dies noctis tenebras detegis lucisq; lumē credentis lumē beatū predicas. Precamur sctē dñe defende nos in hac nocte sit nobis i te requies quieta nocte tribue. Procul grauis somnus irruat nec hostilis nos surripiat nec caro illi ꝓsentiēs: nos tibi reos statuat. Oculi somnū capiāt: cor ad te semp vigilet & dextera tua protegat famulos qs te diligunt. Defensor noster aspice insidiātes reprime guberna tuos famulos qs sanguine mundauit. Memento nr̃i dñe in graui isto corpore: q es defensor aie adesto nob dñe. Deo patri sit glia: eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito & nūc & imppetuū. Amē. ℟. Custodi nos. añ. Cum videris nudū operi eū & carnē tuā ne despexeris tūc erūpet quasi mane lumē tuū & glozia dñi cooperiet te. ℟. Nūc dimit. Hec dicta añ. videlicet Signatus est. ℟. In pace. hymn. Xpe

qui lux es tdicunt quotidie ad cõpleto. vsq; ad passionẽ dñi tr quotũq; fit seruitiũ añ. vero sup Nũc dimitt. p. xv dies ff. Dñica iij tl. ad cõple. añ. Signatũ est sup. Cũ invo. Lãp. Tu in nob. In pace. hym. Xpe qui lux. Custodi. sup. Nũc dimitt. añ. Media vita in morte sumꝰ quẽ qrimus adiutorẽ nisi te dñe q pro peccatis nr̃is iuste irasceris. Scẽ rtus. Scẽ fortis. Scẽ r miserícors saluator amare morti ne tradas nos. Ne pjcias nos in rpe senectutis cũ defecerit virtus nr̃a ne derelinq̃s nos dñe. Scẽ r. Noli claudere aures tuas ad pces nr̃as. Scẽ fortis. Qui cognoscis occulta cordis parce peccatis nr̃is. Scẽ r miricors saluator amare morti ne tradas nos. Nec añ. dñs sup psal. Nũc dimitt. p. xv. dies v. vero nõ dicunt nũ in sabbatis r in dñicis r infestis ir. lec. In festis dupli. ad vtrũq; cõpleto. in supiori gradu dicanẽ loco nec habitu mutato. ¶ Dñica in passione ad cõple. añ. Miserere. Cũ invoca. Tu in nob. lericus ℟. In manus tuas. Chorus psequat. Dñe cõmendo spm̃ meũ. lericus ℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Chorus. Cõmendo. Sup. Sũpat. Sed recipiat clericus. In manꝰ tuas.

Qvitor tri memẽtyrum. to te fontis r lauacri rore subiisse sanctũ te crisma renouatũ; accũ vocante somno castũ petis cubile frõtem locũq; cordis crucis figura signet; rur pelitoñe crimẽ: fugiũt crucẽ tenebre tali dicata signo mẽs fluctuare nescit; oculo pcul vagantũ portẽta somnio; pcul esto pernicaci pstigiator astu; tortuose serpẽs q mille p meãdros fraudes; flexuosas agitas q eta cordã. iscede rp̃s hic est rp̃s hic est liquesce signũ qđ ipse nosti dãnat tuam̃ caterua corpus licet fatisces iaceat reclive paululũ rp̃m tñ sub ipso meditabit sopore; lia eterno pii r rpo vero regi paraclitoq; sancto r nũc r imperpetuũ Amen. Custodi nos dñe. Nunc dimittis. O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis r tamẽ ineffabilis tu in nobis dñe r nomẽ sanctũ tuũ invocatũ est super nos ne derelin-

quas nas dñe noster vt in die iudicij nos collocare digneris inter sanctos tuos et electos tuos ret benedicte. ℟. Ret benedicte tuos per prospera dirige seruos. Inter. Et ds vsq; ad finē añe. Alleluia. ℣. Ut tergant miseras pia p̄ scelerum culpas. Ret benedicte. Alleluia. ℣. Atq; colāt pure solēnia mystica pasce. Inter sctōs et electos tuos ret bñdicte. Et ds vsq; ad finē añe. Hoc cōple. dī quotidie vsq; ad cenā dñi. supdicto mō de q̄ cūq; fit seruitū. Excepto q̄ in ferijs nō dicunt ℣. post psal. Nūc dimittis. Ita q̄ sabbato dicunt ℣. in supiori gradu: et in dñica in. ij. forma. In dñica ramis pal. ad vesp̄as cōpleto. in supiori gradu dicant. Sūt Lat in dupla. sellio q̄ infra passionē pungūt: et dicunt in. iij. feria. ante pascā. in. ij. forma. Feria. v. in cena dñi ad cōple in p̄mis inchoet ab executore officij añ. Xp̄s factus est. sine nota. ps. Lū inuocarē. ps. In te dñe. ps. Ecce nunc. ps. Nūc dimittis. sine Glā patri post psal. tota ds añ. Christ factus factus est p nobis obe diēs vsq; ad mortē mortē aut ē crucis. Deinde dicat sacer

Dñs vo. Et. Oro. Respice q̄sumus dñe super hāc familiā tuā p quā dñs ns iesus xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocentū: et crucis subire tormentū. quietem net sic. Qui tecū vi. ꝛc. Dñs vobis. Et cū. Bñdicamus d. Deo gras. Feria. vi. in die parascues ad cōple. incipiat sacerdos añam sine nota. Xp̄s factus est. Et interim fiat gemitterio in choro Alle. et cetera oia fiant sicut in die cene sine Dñs vobiscū et sine. Oremus Et post psal. et añam dicit Pater n̄r et Aue maria. et psal. Miserere sine Glā p̄ri. cū psalmone. Et finiat cōple. sacerdote dicēte oratione. Respice q̄s dñe sine Dñs vobiscū et sine Oremus et sine Qui tecum et sine Bñdicamus d. et sicq; pleat. Sabbato sco in vigilia pasce pulsatis campanis duobus signis dupliciter vel tripliciter: incipiat sacerdos. Deus in adiutō. cum. Glā patri Et cetera more solito sine Lēuerte nas. Alleluia. incipiat a superiori gradu. Alta alta alta. et Lū inuocarē ps. In te d. ps. Ecce nūc. ps. Nūc dimittis. Et dicunt hi psalmi p̄dicti ab

vna voce nullũ psal: exaltãdo quod etiã obseruet quotidie vsq; ad octa. pasce ad cõple. finitis psal. cũ Gla. tota dñs. Deinde dicit Dñs vobis. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio. Spiritum nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramẽtis paschalib⁹ satiasti tua facias pietate cõcordes. Per ẽ. In vnita. eiusdẽ. Cum Dñs vobiscũ. ℟. Et Benedicamus fine Alla. ab executore officii. Et sciendũ est q̃ hec oratio dicit quotidie ad cõpleto. vsq; ad octa. pasce. In die pasce ad cõple Deus in adiutoriũ alie ℣ psalmi sicut in sabbato. Repetita ant̃a. post psal. Salutem in ciborũ cãtore ℟. Hec dies quã fecit dñs exultemus ℣ letemur in ea. sine neuma. Deinde dicat sacerdos. ℣. In resurrectione tua xpe. ℟. Celũ ℣ terra letent alla. Dñs vobis. Oremus. Oratio. Spiritũ nob. cũ Dñs vo. ℟. Et Benedicam⁹ do. fine Alla. Hoc codẽ mõ dicit cõple. p totã hebdo. vsq; ad sabbatũ. Dñica in octa. pas. ad cõple Cõuertenos. ℟. Deus in adiuto. ℣. Alla all. alla alla ℣. Cũ inuoca. ℣. In te dñe. ℣. Qui habitat. ℣. Ecce nũc. Capitulum. Tu in nob hymnus.

YEsu saluator seculi verbũ patris altissimi: lux lucis inuisibilis custos tuor puigil Tu labricator omniũ discretor atq; tempor: fessa labore corpora: noctis quiete recrea Vt tu graui in corpore brevi manemus tpe: fic caro nostra vrnuat: ℣ mẽs in xpo vigilet. Te exprecamur supplices vt nos ab hoste libres: ne valeat seducere tuo redẽptos sanguine. Quesumus auctor omniũ in hoc pascali gaudio ab omni mortis imperio: tuũ defende populũ. Gla tibi ẽ mine q surrexisti a mortuis: cũ patre ℣ sctõ spiritu sempiterna secula Amẽ. ℣. Custodi nos. ℟. Alla resurrexit ẽminus alla sicut dixit vobis alla alla. ℣. Nũc dimit. Preces ℣ cetera q̃ ad cõpleto. pertinẽt expleant. Hoc cõple. nõ mutat vsq; ad ascensionẽ ẽ de quocũq; fit seruitiũ nisi q̃ dicit de scã maria: tũc enim dr in fine hymni. Oms auctor. cũ ℣. Gla tibi ẽ. q na. ita ut q̃ ant̃ sup psal. dicit vsq; ad sctũ trinitas. In vigilia ascẽtionis ẽ. ad cple. sup psal. vt in oct. pasce. Cap. Tu in nobis.

YEsu nostra redē hym. ptio amor: ⁊ dēsideriū ⁊ us creator omniū: homo in ne tēpor. q̄ ue te vicit clemē tia vt ferres nr̄a crimina: cru delē mortē patiens: vt nos a morte tolleres ⁊ infernī clau stra penetr̄as tu⁹ captiuos re dimēs victor triūpho nobili i dextra patris residēs ⁊ ps te cogat pietas: vt mala nr̄a super es parcēdo ⁊ voti cōpo tes: nos tuo vultu sanes ⁊ u esto nostrū gaudiū: qui es fu turus p̄mium: sit nr̄a in te glo ria p cūcta semp secula ⁊ Illa tibi dñe q scandis sup̄ sidera cū patre ⁊ sctō spiritu in sem piterna secula Amē. Custo di nos. Alla ascendēs xp̄s in altū alla captiua duxit ca ptiuitatē alla alla. Nūc di mittis. Hoc eodē modo dī cō pletorij quotidie vsq; ad pē thecō. de quocū⁹ fit seruitiū nisi quādo dī de cōmē. beate marie: tunc enim dī. Tu esto. Illa tibi dom. q na. In vigilia pentbe ad cōpleto rium añ. Alleluia. j. vic̄. loct. Pasce. Capi. Tu in no. hym. Saluator. Custodi nos dñe. Alleluia spiritus paracli tus alla docebit vos omnia al leluia alla. Nūc dimittis. Preces ⁊ cetera que ad cōple torium pertinēt expleant. In die pentbe. ad cōpletoriū añ. Alleluia vic̄. ps. Cū invocarē Cap. Tu in nobis. hac die ⁊ tribus diebus sequētibus p hym. dicit ista sequēna

ALma chorus dñi nunc pangat nota summi ⁊ essias sother emanuel sabaoth adonai ⁊ st vnigenitus via vita manus homousion ⁊ principiū p̄mogenitus sapiēcia virtus ⁊ ipha caput finis ⁊ finis vocatat ⁊ esto ons ⁊ origo boni paracitus ac mediator agnus ouis vitulus: serpens aries leo vermis ⁊ verbū splēdor sol gloria lux ⁊ imago ⁊ anis flos vitis mons ⁊ nua petra lapis ⁊ ngelus ⁊ sponsus pastor ⁊ p̄phēta sacerdos ⁊ thanathos ⁊ rios theon panthon craton ⁊ isus ⁊ aluīcet nos ⁊ it⁹ seclaꝰ eroia doxa. Amē. Custodi nos ⁊ reliquis vero diebus dicit hym. Saluator. añ. Alla spiritus paracli. Nūc dimit. vic̄. In festo sancte trinitatis ad cōple. añ. Miserere ⁊. Cū invocarē Tu in nobis hymnus. Si

uatoꝛ:ꝫ. Custodi nos ꝙꝫ
Lucẽ tuã dñe nobis coneede
vt tẽstituris cozdiũ tenebris
ꝓtuenire possimus ad lumẽ
qui est xp̃s. Nunc dimittis
Doc cõpleto. dicat oibus du-
plicibus festis ab hac die vs
ad aduentũ dñi. Et ab oct.
epiph̃a. vsq; ad purifi dñice
quadragesime. nisi in festis.
Et per octa. natiuitatis marie. Et in
festis reliquiarũ. Et oium san
ctoꝝ. Dicet cũ in festo: ⁊ in
die dedicatõis ecclie de quo
cunq; fit seruitiũ si extra aduẽ
tum: ⁊ xl. ⁊ tẽpus paschale eue-
nerit. Et si p̃ festũ ꝓtigerit vt
alias qñ occta. cũ regi. dicat ba
ptri ꝓtecrit sicut hactẽ in eo
dẽ festo ℣ In festo reliquiarꝝ
⁊ omniũ sanctoꝝ ad cõpleto.
sup psal. añ. Sanctoꝝ p̃cibus
cũctoꝝ redde salutẽ cozporis
⁊ aie xp̃e tuis famulis. ℟ Lũ
invoca. Cap. Tu in no. ym
Saluatoꝛ. Custodi nos añ
Lucẽ tuã. ℟. Nunc dimittis
℣ In purificatiõe bte marie
ad cõple. sup psal. añ. Virgo
verbo concepit virgo permã
sit virgo peperit regẽ omniũ
regũ. ℟ Luz invocarẽ cap.
Tu in nobis ym. Saluatoꝛ. Custodi nos dñe añ
Glorificamus ℟. Nũc dimi.
In assumpti. eiusdẽ ad cõple.
sup psal. añ. Sctã maria virgo
intercede p toto mũdo q; ge
nuisti regẽ oꝛbis. ℟ Lũ invo.
Cap. Tu in no. ym. Salua
toꝛ. Custodi. añ. Glorifica
mus ℟. Nũc di. In nati. eiusdẽ
ad cõple. sup psal. añ. Bta
mater ⁊ inupta virgo gloꝛosa
regina mũdi intercede p no-
bis ad dñm. ℟ Lũ invoca.
Cap. Tu in no. ym Salua
toꝛ. Custodi. añ. Glorificam⁹
te xi genitrix q; ex te natꝰ est
xp̃s salua oẽs q te glorificãt.
Nũc dimit. Kyrieleis. Xp̃e.
leis. kyrieleis. Quecunq; ãt vide
licet. Glorificam⁹ ⁊ in oibus fe
stis ⁊ p octa. bte marie. Et in
cõme. eiusdẽ ꝓtinus dicit: nisi
in aduẽ. ⁊ in annũciatiõe ⁊ in
xpe pasce. Sequnt̃ pces. Pa
ter nr̃. Ave maria. ℟ Ne nos
Sed libꝝ n pace in idipsum
Dormiã ⁊ requiescãꝝ redo
℣ amis resurrectionẽ. Et vi
tam eternã amẽ. ℟ Benedicam⁹
patrẽ ⁊ filiũ cũ scto spũ. Lau
demus ⁊ superaltem⁹ eũ in se
culaꝝ ℟ Benedictus es dñe in fir
mamẽto celi. Et laudabilis ⁊
gloꝛosus i seculaꝝ ℟ Benedicat ⁊ cu
stodiat nos dñs ⁊ misereatꝛ

dñs. Amē. Cōfiteor: et Miſe
reator. et Absolutionē.
Confiteor:
Cōfiteor: xo btē marie oīb⁹
ſanctis. Ueniēs ad altare. Et
vobis peccaui nimis cogita
tione locutiōe & opē mea cul
pa. Respicies ad altare. Pre
co: ſanctā mariā oēs ſanctos
tri. Respiciēs ad chorū. Et vos
orare p me. Conuertēs ſe ad
ra cū cōuerſus. Miſereatur.
poſtea primo ad altare cōuer
ſus. Cōfiteor. Deinde ad ſa
cerdotē cōuerſus virgatus ſa
cerdos ſe habuit. Deinde di
cat ſacerdos ad chorū. Miſe
reatur vrī oīps xps & dimit
tat vobis oīa peccata vra: li
beret vos ab oīni malo: cō
ſeruet & cōfirmet in bono & ad
vitā perducat eternam. Ab
ſolutionē & remiſſionē oīum
peccatorū veſtrorū ſpaciū ve
re penitēti: emēdationē vite:
gratiā & cōſolationē ſancti ſpi
ritus tribuat vobis oīps & mi
ſericors dñs. Amē. Deus tu
cōuerſus viuificabis nos. Et
plebs tua letabit in te. Oſten
de nobis dñe mīam tuā. Et
ſalutare tuū da nob. Dñe
re dñe nocte iſta. Sine pcō
nos cuſtodire. Miſerere nr̄i
dñe. Miſerere nr̄i. Fiat mīa
tua dñe ſup nos. Quēadmn.
Dñe xps virtutū conuerte
nos. Et oſtende faciē tuā & ſalui
erimus. Dñe exaudi. Et cla
mor. Dñs vo. Et cū ſpū tuo. Hec
preces ſūmi ſacerdotis dicant iuxta dicto
modo p totā ānū ad cōple
tam in feſtis dupli. & ſimpli.
etiā ſine regimine chori. Et in
feriis niſi a cena dñi vſq; ad
octa. paſce nra tñ q̄ in oībus
feriis p aduentū. Et a Dñe
ne in ira vſq; ad cenā &. Et a
Deus omniū vſq; ad aduen
tū dñi qñ de feria agit poſt.
Fiat mīa. tē. ſtatim ſequatur
Exaudi dñe voce meā q̄ cla
mauī ad te. Miſerere mei et
exaudi me. Sequat̄ ps. Miſe
rere mei xps. totus ps. cū
Glia Sicut erat. ſine.
Extūc oīa fiant in p̄ſtratione
vbi inceptū fuerit primi. Kyrieā.
vſq; poſt oīonē. Confiteor
et Miſereat. et absolutionē.
ita tñ q̄ imediate poſt ps.
erigat ſe ſacerdos ſolus ſtā
cendo. & Surge dñe adiuua
nos. Et libera nos ꝓpter no
men tuū. Dñe xps virtutū

cõuerte nos. Et oſide faciẽ tuã
& ſalui erimꝰ. Dñe exau. Et
clamor. Dñs vo. Oremus.
Illumina qs dñe deus te
nebras nras & totius no
ctis inſidias: tu a nobis repel
leppitius. Per ẽ. In vnita.
Dñs vo. Benedicamus. Sub
eodẽ tono dicant & finiãtur
oiones horarũ videlicet ad
primã. iij. vj. & xij. & cõple. per
totũ annũ: niſi a cena ẽ. vſq
ad vigilias paſce & niſi in die
aiarũ. Per pdẽa oio cũ ℟
Cuſtodi. dicant ad cõple. per
totũ annũ niſi a cena ẽ. vſq
ad octa. paſce. Omni die per
annũ poſt cõple. & die & poſt
matu. & die: & de ſcta maria:
preterq̃ in dupli. feſtis. Et p
octa. aſſump. & nati. hꝛate ma
rie: & dedicatiõis eccle: & i die
aiarũ: & in vigiliis. nati. ẽ. & ab
bieys q̃ ad inceptionẽ hꝛtho
rie Dñe ne in ira. Et a. ãrta fe
ria aſi paſcha vſq ad inceptã
onem hꝛtorie Deus omniũ.
dicit p pace eccle: cũ genuflc
xione ſine nota iſtẽpo.

Ad te leuaui oculos meos
qui habitas in celis. ℣ ecce ſi
cut oculi ſeruoꝝ in manibus
dñoꝝ ſuoꝝ. ℟ ſicut oculi an
cille in manibus dñe ſue: ita
oculi noſtri ad dñm deũ nr̃m
donec miſereat nr̃i. ℣ miſerere
noſtri dñe miſerere noſtri qz
multũ repleti ſumꝰ deſpectõe
℟ uia multũ repleta eſt aia
nr̃a: obprobriũ abũdantibus
& deſpectio ſuperbis. Glia. Fun
to pſal. ſequat Kyriel. Xpe.
kyriele. Pater nr̃. Deinde di
cat ſacerdos executor officij in
audiẽtia ſine nota Et ne. Sz
libꝛa. ℟ xurge dñe adiuua nos
Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ
Dñe deus vir. cõ. nos. Et oſtẽ
de faciẽ tuã & ſal. eri. Dñe ex
audi. Et da. Dñs vo. Dñe.

Eccleſie tue dñe ꝓces
placatus admitte: vt de
ſtructis aduerſitatibus & er
roꝛibus vniuerſis ſecura tibi
ſeruiat libertate & pacẽ nr̃is
cõcedat ꝓcibus. Per xpm. His
dictis ſurgat ſacerdos & oẽs
clerici a pꝛtratione oſculãtes
formulas.

Sequunt pſalmi penitẽ
tiales. Cõtra iram ps. Dñe
ne in furoꝛe. primũ. vt ſup in
pſalterio. Contra ſuperbiã. ps. Beati quoꝝ remiſe.
Contra quãã ps. Dñe ne in
furoꝛe. ſcdm. Contra iuuentã
ps. ℣ miſerere mei deus ſcdm.
Contra auaritiã ps. Dñe ex

audi oratione mea & clamor. Contra inuidia. pñ. De profundis clamaui ad te dñe. Contra accidia. Dñe ne audi oratione mei auribus pcipe. Alia pñ. Ne reminiscaris domine delicta nostra vel parentum nostrorũ neq; vindictam sumas de peccatis nostris. No dicitur vltra quã do dicitur in cuto: Parce domine parce populo tuo quẽ redemisti pretioso sanguine tuo ne in eternũ irascaris nobis & ne des hereditatẽ tuam in perditionẽ ne in eternũ obliuiscaris nos. ¶ Notandum q̃ omni feriali die per totã quadragesimã dicitur letania: feruntur. ij. feria vsq; ad ordinem martyrũ. & Propitius esto vsq; ad istã. Et quã quid sacerdos dicit dele tã: chorus idem repetat plene & integre vsq; ad pclamationem: Ut pacẽ nobis tribues. Tunc respondeat chorus. Te rogamus audi nos tantũ: etiã de singulis vsq; ad Filii. te rogamus audi nos. Tunc respondeat chorus dẽ & sic de singulis vsq; ad. Kyrieleison. Xpeleison. Kyrieleison. ¶ Hec letania

Kyrie. Christe. Christe audi nos. Pater de celis deus. Miserere nobis Filii redemptor mũdi deus Miserere nobis. Spiritus sctẽ deus Miserere nobis

Sancta trinitas vnus deus. Miserere nobis.

Sancta maria	ora
Sancta dei genitrix	ora.
Scã virgo virginũ	ora.
Sancte michael	ora.
Sancte gabriel	ora
Sancte raphael	ora.
Omẽs sancti angeli & archãgeli	orate pno.
Omnes sancti beatorũ spirituum ordines	orate
Sancte ioãnes baptista	ora
Omnes sancti patriarche & pphete	orate
Sancte petre	ora
Sancte paule	ora.
Sancte andrea	ora
Sancte ioannes	ora.
Sancte iacobe	ora
Sancte thoma	ora.
Sancte philippe	ora.
Sancte iacobe	ora
Sancte mathia	ora
Sancte bartholomee	ora
Sancte ſimon	ora.
Sancte thadee	ora
Sancte matheꝰ	ora.

Sancte barnaba ora
Sancte marce ora.
Sancte luca ora.
Omnes sci apostoli ⁊ euange
liste oratep no
Omēs sancti discipuli dñi ⁊
innocētes orate
Hucusq; dicat un singulis
letanus ℔ Feria. q. in ℔.
Sancte stephane ora
Sancte line ora
Sancte clete ora
Sancte clemens ora.
Sancte fabiane ora.
Sancte sebastiane ora.
Sancte cosma ora
Sancte damiane ora
Sancte prime ora.
Sancte feliciane ora.
Sce dionisi cū so.tuis ora
Sce victor cu so.tuis ora
Oēs sci martyres orate.
Sancte siluester ora
Sancte leo ora
Sancto hieronyme ora
Sancte augustine ora
Sancte hyldore ora
Sancte iuliane ora
Sancte gildarde ora
Sancte medarde ora
Sancte albine ora.
Sancte eusebi ora
Sancte suithbine ora.
Sancte birine ora.

Oēs sancti pfessores orate
Omnes sancti monachi ⁊ be
remite orate
Scā maria magdalena ora.
Sancta maria egyptiaca, ora
Sancta margareta ora
Sancta scolastica ora
Sancta petronilla ora
Sancta genouefa ora
Sancta praxedis ora.
Sancta sotheris ora.
Sancta prisca ora.
Sancta tecla ora.
Sancta affra ora
Sancta edilba ora
Omnes scti virgines orate
Omnes scti orate p no.
Propitius esto. parce n̄o.
Ab oi malo. Libera nos do.
Ab insidijs diaboli Libe.
A damnatiōe ppetua. Libe.
Ab iminētibus pecc̄is nr̄is
periculis. Libera nos do.
Ab infestatiōibus demoñ.
Libe. A spū fornicatōis: libr.
Ab appetitu inanis glie: libr.
A b omni immūdicia mētis
⁊ corporis: libera. A b ira ⁊
odio ⁊ omni mala voluntate
libera. A b immundis cogita
tionibus: libera. A cecitate
cordis: libr. A fulgure ⁊ tem
pestate: libr. A subitanea ⁊ im
prouisa morte: libr. P er my

steriũ sancte incarnatõiis tue
Libe. ℙ er natiuitatẽ tuã. Li.
ℙ er sanctã circũcisionẽ tuã.
libe. ℙ er baptismũ tuũ. libera
ℙ er ieiuniũ tuũ. libe. ℙ er cru
cẽ ⁊ passionẽ tuã. libe. ℙ er p̃
ciosam mortẽ tuã. li. ℙ er glo
riosam resurrectionẽ tuã. li.
ℙ er admirabilẽ ascensionẽ
tuã. li. ℙ er gratã sancti spũs
paracliti. li. ℣ in hora mortis.
Succurre nobis dñe. ℣ in die
iudicij. li. ℙ eccatores. Te ro
gamus audi nos. ℣ t pacem
nobis dones: te. ℣ t misericor
dia ⁊ pietas tua nos custodi
at: te. ℣ t ecclesiã tuã regere ⁊
defensare digneris: te. ℣ t do
minũ apostolicũ ⁊ oẽs gra
dus eccle in scã religione cõ
seruare digneris: te. ℣ t epos
⁊ abbates nros in scã religio
ne cõseruare digneris: te ro.
℣ t regi nostro p̃incipibus
nris pacẽ ⁊ vtã cõcordiã at3
victoriã donare digneris: te.
℣ t cõgregatiões oium scõr
in tuo sancto seruitio ꝓseuera
re digneris: te. ℣ t cunctũ po
pulũ xp̃ianũ p̃cioso sangui
ne tuo redemptũ conseruare
digneris: te. ℣ t oibus bñfa
ctoribus nris sempiterna bo
na retribuas: te. ℣ t animas
nras ⁊ parentũ nostrorũ ab
eterna dãnatione eripias: te.
℣ t fructus terre dare ⁊ con
seruare digneris: te ℣ t ocu
los misericordie tue sup nos
reducere digneris: te rogã.
℣ t obsequiũ seruitutis no
stre rationabile facias: te ro.
℣ t mentes nostras ad celes
tia desideria erigas: te rogã.
℣ t miserias pauperũ captiuo
rũ mitueri ⁊ relevare digne
ris: te ro. ℣ t omnibus fidelĩ
bus defunctis requiẽ eter
nam: te. ℣ t nos exaudire
digneris: te ro. ℟ li xpe: tero.
℟ gnus dei qui tollis peccata
mundi exaudi nos domine.
℟ gnus dei qui tollis peccata
mundi: parce nobis dñe.
℟ gnus dei qui tollis peccata
mundi: miserere nobis. Ky
rieleison. Christeleison. Ky
rieleison. Pater noster. ℟ t ne
nos inducas. Sed libera nos.
℣ ostende nobis dñe misericor
diam tuã. Et salutare tuũ da
nobis. ℟ t veniat super nos
misericordia tua dñe. Salu
tare tuũ secundũ eloquium
tuũ. ℙ eccauimus cũ patribus
nostris. Iniuste egimus: in
quitatẽ fecimus. ℣ omine nõ
secundũ peccata nostra facias

nobis Nec̄ scām iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Oremus pro omni gradu eccle/sie. Sacerdotes tui induan/tur iustitia & sancti tui exultēt ℣. pro fratribus & sororibus nostris. Saluos fac seruos tuos & ancillas tuas dⁿe mi/hi sperantes in te. ℣. pro cun/cto populo christiano. Sal/uum fac populū tuū dñe & benedic hereditate tue & re/ge eos & extolle illos vsq̄ in eternū. ℣. omine hat pax in virtute tua Et abundantia in turribus tuis. ℣. nime famu/lorū famularūq̄ tuaruꝫ. Re/quiescāt in pace. ℣. omine ex/audi oratione meam. Et cla/mor meus ad te veniat. ℣. o/minus vobiscū. Et cum spiri/tu tuo. ℣. oremus.

DEus cui proprium est mi/sereri semper & parcere: suscipe dēpcationē nostrā: & quos delictorū catbena constringit miseratio tue pietatis absol/uat. Per xp̄m dñm. ℣. oremus.

OMnipotēs sempiter/ne deus qui facis mira/bilia magna solus: prende su/per famulos tuos pontifices & sup cūctas pgregatōes illis cōmissas spiritū gratie salu/taris: & vt in veritate tibi com/placeant: perpetuū eis ro/rem benedictionis infunde. ℣. o.

DEus qui charitatis dō/na per gratiā sancti spi/ritus tuorū cordibus infun/dis: da famulis & famulabus tuis fratribus & sororib⁹ no/stris pro quibus tuā dēpreca/mur clementiā salutē mentis & corporis: vt te tota virtute diligāt & que tibi placita sunt tota dilectione perficiāt. ℣.

DEus a quo sancta dēsi/deria recta consilia & iu/sta sunt opera: da seruis tuis illam quā mundus dare non potest pacē vt & corda nostra mandatis tuis dēdita: & hostili/um sublata formidine tēpo/ra sint tua protectione tran/quilla. ℣. Ineffabilē ℣. o. mi/sericordiā tuam nobis quesumus dñe clemēter ostē/de: vt simul nos & a peccatis omnibus exuas: & a penis quas pro his meremur benignus eripias. ℣. Amen.

ADdeliū dⁿe omniū con/ditor & redemptor animabus omniū fideliū dēfunctorū: re/missionē cunctorū tribue pec/catorū vt indulgentiā quam semper optauerūt pijs sup/

plicationibus ꝓsequant. O ꝛo

PJetate tua quesumꝰ dñe nostroꝝ solue vincula oīmꝫ delictoꝝ ꝛ intercedente beata ꝛ gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria: cū oībus sanctis tuis nos famulos tuos atq; loca nostra in oñi sanctitate custodi. omnesq; cōsanguinitate ac familiaritate vel cōfessione ꝛ oratione nobis iūctos: seu omnē populū catholicum: a vitijs purga virtutibus illustra: pacē ꝛ salutem nobis tribue: hostes visibiles ꝛ invisibiles remoue: famē ꝛ pestē repelle: amicis ꝛ inimicis nostris veram charitatē: atq; infirmis sanitatem largire: ꝛ omnibus fidelibus viuis ac defunctis interra viuentiū viam ꝛ requiem eternā concede. Per eundem xꝝm dñm no. ℣ Feria.iij. fm.xl.octo martyrū: ꝛ cetera.

S ancte thoma ora.
S ancte sixte ora.
S ancte cornēli ora
S ancte cypriane ora.
S ancte ioannes ora.
S ancte paule ora.
S ancte marcelline ora.
S ancte petre ora
S ancte vite ora

S ancte modeste ora.
S ancte adriane ora.
S cē michahel cū so. tuis ora.
S cē eustachi cū so. tuis ora.
O ēs scī martyres orate
S ancte gregori ora
S. ancte augustine ora
S ancte ambrosi ora.
S. ancte remigi ora
S. ancte donatiane ora
S ancte eligi ora
S ancte audomare ora
S ancte sulpici ora
S ancte patrine ora
S ancte patrici ora.
S. ancte dunstane ora
S ancte grumbalde ora
O ēs scī ꝓfessores orate
O mnes sancti monachi et heremite orate
S ancta felicitas ora.
S ancta ppetua ora
S ancta columba ora
S ancta christina ora
S ancta eulalia ora
S ancta eufemia ora
S ancta eugenia ora
S ancta gertrudis ora
S ancta ragenfledis ora
S ancta batildis ora.
S ancta anastasia ora
S ancta etheldreda ora
O ēs scē virgines orate.
O mnes sancti orate.

℣ ropicius esto. cetera:
℣ Feria quarta in. xl.
℟ ancte Laurenti ora.
℟ ancte tyburci ora
℟ ancte valeriane ora.
℟ ancte prothe ora.
℟ ancte hiacyncte ora
℟ ancte abdon ora
℟ ancte sennes ora
℟ ancte timothee ora
℟ ancte appollinaris ora
℟ ancte saturnine ora.
℟ cē maurici cū so. tuis ora
℟ cē gereon cū so. tuis ora.
℣ ēs sci martyres orate.
℟ ancte hilari ora.
℟ ancte martine ora
℟ ancte bricti ora.
℟ ancte amande ora.
℟ ancte vedaste ora
℟ ancte germane ora
℟ ancte ausberte ora.
℟ ancte wolfranne ora
℟ ancte arnulphe ora
℟ ancte fluuine ora
℟ ancte taurine ora
℟ ancte cuthberte ora.
℣ mnes scī confessores orate
℣ mēs sancti monachi et he-
remite orate p nobis.
℟ ancta agatha ora
℟ ancta susanna ora.
℟ ancta brigida ora
℟ ancta barbara ora.
℟ ancta marina ora
℟ ancta martina ora
℟ ancta felicula ora
℟ ancta iulita ora
℟ ancta sapientia ora
℟ ancta fides ora.
℟ ancta spes ora
℟ ancta charitas ora
℣ ēs scē virgines orate p.
℣ mnes sancti orate
℣ ropitius esto. cetera vt.
℣ Feria quinta in xl.
℟ ancte vicenti ora
℟ ancte geruasi ora.
℟ ancte prothasi ora.
℟ ancte thimothee ora.
℟ ancte simphoriane ora
℟ ancte felicissime ora
℟ ancte agapite ora
℟ ancte albane ora
℟ ancte gorgoni ora.
℟ ancte achille ora
℟ cē ipolite cū so. tuis orate
℟ cē luciane cū so. tuis ora.
℣ ēs sci martyres orate
℟ ancte nicolae ora.
℟ ancte audoene ora.
℟ ancte romane ora.
℟ ancte laude ora
℟ ancte machute ora
℟ ancte sampson ora
℟ ancte placide ora.
℟ ancte columbane ora
℟ ancte anthoni ora

Sancte machari ora.
Sancte richari ora
Sancte ethelwlde ora
Oés scti ꝓfessores orate.
Omnes sancti monachi ⁊ he-
remite orate ꝓ nobis
Sancta cecilia ora.
Sancta fides ora.
Sancta austroberta ora.
Sancta emerentiana ora.
Sancta potenciana ora
Sancta oppoztuna ora
Sancta sophia ora
Sancta iuliana ora
Sancta beatrix ora.
Sancta crescencia ora.
Sancta vualburgis ora
Sancta eucrildis ora.
Oés scié virgines orate
Omnes sancti orate
Propicius esto ⁊ cetera

℣ Feria. vj. in xl.

Sancte quintine ora.
Sancte xp̃ofore. ora
Sancte lamberte ora
Sancte georgi ora
Sancte marcelle ora.
Sancte theodore ora
Sancte valentine ora
Sancte grisogone ora
Sancte felix ora.
Sancte adaucte ora
Scé bonifaci cũ so. tuis ora
Scé kyliane cũ so. ora
Oés scti martyres orate
Sancte benedicte ora.
Sancte maure ora
Sancte maiole ora
Sancte egidi ora
Sancte vuádrege sile ora
Sancte vuolmare ora.
Sancte philiberte ora
Sancte bertine ora.
Sancte vinnoce ora.
Sancte iodoce ora
Sancte petroce ora.
Sancte botulphe ora.
Oés scti ꝓfessores orate.
Omnes sancti monachi ⁊ he-
remite orate ꝓ nobis
Sancta lucia ora
Sancta kaiberina ora
Sancta sabina ora
Sancta iustina ora
Sancta eufrasia ora
Sancta fausta ora
Sancta monegũdis ora
Sancta aldegundis ora
Sancta radegundis ora.
Sancta pientia ora
Sancta benigna ora
Sancta vualpurgis ora
Oés scē virgines orate.
Omnes sancti orate ꝓ.
Propitius esto ⁊ cetera

℣ Sabbto in. xl.

Sancte ¢alicte ora
Sancte vrbane ora.
Sancte magne ora.
Sancte menna ora
Sancte rufe ora.
Sancte valeri ora.
Sancte pceſſe ora
Sancte martiniane ora.
Sancte marce ora
Sancte marcelliane ora
Sc̃e gordiane cũ ſo.tuts. ora
Sancte pancraci ora.
Omẽs ſci martyres orate
Sancte aldeline ora
Sancte aniane ora
Sancte euurci ora
Sancte baſili ora
Sancte maurili ora
Sancte germane ora
Sancte auſberte ora.
Sancte mamerte ora
Sancte vuilibrorde ora
Sancte leonarde ora
Sancte athanaſi ora
Sancte oſwalde ora
Oẽs ſci ꝓfeſſores orate
Omnes ſancti monachi ⁊ he
remite oratep nobis:
Sancta agnes ora
Sancta benedcta ora
Sancta martha ora
Sancta helena ora.
Sancta euprepia ora
Sancta candida ora
Sancta baſiliſſa ora.
Sancta balbina ora.
Sancta vrſula ora
Saucta victoria ora.
Sancta corona ora
Sancta ſerburgis ora
Oẽs ſce virgines orate.
Omnes ſancti oratep no.
Propitius eſto ꝛc̃

In natali vnius apostoli si/ ue vnius cū ēgelistē vel plu/ rimoꝝ apostoloꝝ paschalis tē/ pozis videlicet ab octauis pa/ sce vsq; ad pēthecē. In parte hyemali ad primā vesperas super psalmos feriales ant.

LAtꝛ ppetua lu/ cebit scis tuis ⁊ eternitas tē/ pꝛū alla.

Mor. p̄sal. feria/ les. Cap. ad vesp̄as vesp̄as ⁊ ad matu. ⁊ ad alios horas dicunt ppria si habrāt. Si aut dicunt de cōi apl̄oꝝ reliqui ipis.

Cū dicti facti sunt nazarei ei⁹ alla splēdoꝛē ꝛo ꝛe dedꝛūt alla. Et sicut lac coagulati sunt Alla

In omnē terrā exiuit son⁹ eoꝝ ⁊ in fines oꝛbis terre vꝛ/ ba eoꝝ. Et. Glꝛia. Alla.

TRistes erāt apī ꝛe nece sui dñi: quē pena mor/ tis crudeli serui dānarāt im/ pij. Ihs auctoꝛ oium in hoc paschali gaudio: ab omni mor/ tis impetu tuū ꝛefende pplm

Glꝛia tibi dñe q surrexisti a mortuis cū pīe ⁊ scō spiritu in sempiterna secula Amen.

Per oīa secula. dñs ⁊ dominꝰ vob̄ ⁊ cū spū tuo. Sursū corda. Habemus ad dñm. Gꝛās agamus dño deo nr̄o. Dignū et iustū est. Vere dignū et iustū est. Equū et salutare. Te deū laudamus. Te dñm confitemur. Te eternū patrē omnis terra veneꝛatur. Tibi omnes angeli tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cheꝛubin et seraphin incessabili voce p̄clamant. Sanctus. sanctus. sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra maiestatis gꝛie tue. Te gloꝛiosus apostolorum chorus. Te p̄phetaꝝ laudabilis numerus. Te martyꝝ candidatus laudat exercitus. Te p totam orbem terrarum sancta confitetur ecclesia. Patrem immense maiestatis. Venerandum tuum verum et vnicum filium. Sanctum quoq; paraclitum spiritum. Tu rex gꝛie xpe. Tu patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti virginis vterum. Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna celoꝝ. Tu ad dexteꝛam dei sedes in gloꝛia patris. Iudex crederis esse venturus. Te ergo quesumus tuis famulis subuenias quos pretioso sanguine redemisti. Eterna fac cum sanctis tuis in gloꝛia numeꝛari. Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos usq; in eternum. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculum et in seculum seculi. Dignare dñe die isto sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i. Fiat misericoꝛdia tua dñe super nos quemadmodum speꝛauimus in te. In te dñe speꝛaui non confundar in eternum. Per oīa secula. dñs ⁊ dominꝰ vob̄ ⁊ cū spū tuo. Sursū corda. Habemus ad dñm. Gꝛās agamus dño deo nr̄o. Dignū et iustū est. Vere dignū et iustū est. Equū et salutare. Te deū laudamus. Te dñm confitemur. Te eternū patrē omnis terra veneꝛatur. Tibi omnes angeli tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cheꝛubin et seraphin incessabili voce p̄clamant. Sanctus. sanctus. sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra maiestatis gꝛie tue. Te gloꝛiosus apostolorum chorus. Te p̄phetaꝝ laudabilis numerus. Te martyꝝ candidatus laudat exercitus. Te p totam orbem terrarum sancta confitetur ecclesia. Patrem immense maiestatis. Venerandum tuum verum et vnicum filium. Sanctum quoq; paraclitum spiritum. Tu rex gꝛie xpe. Tu patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti virginis vterum. Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna celoꝝ. Tu ad dexteꝛam dei sedes in gloꝛia patris. Iudex crederis esse venturus. Te ergo quesumus tuis famulis subuenias quos pretioso sanguine redemisti. Eterna fac cum sanctis tuis in gloꝛia numeꝛari. Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos usq; in eternum. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculum et in seculum seculi. Dignare dñe die isto sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i. Fiat misericoꝛdia tua dñe super nos quemadmodum speꝛauimus in te. In te dñe speꝛaui non confundar in eternum.

dei hebd. sed dicant psal. In ordine noc. hebdo. sequétis. Eodé modo fiat de martyribus & de ceteris sanctis in predicto tpe. ꝟ. Ha uiũ sunt discipuli. ℟. Virtute magna reddebãt apli. Testimoniũ resurrectiõis ihesu xpi dñi nostri alla alla. ꝟ. Repleti quidé spiritu sancto loquebant cũ fiducia. Testi. ℟. Isti sunt agni nouelli q annũciauerũt alla. ꝟ. Modo venerũt ad fontes repleti sunt claritate alla alla. ꝟ. In cõspectu agni amicti stolis albis & palme in manib⁹ eor. Mo. ℟. Lãdicti facti sunt. vt ℣. ad vesp. ꝟ. Plor leticie & exultatiõis. ℟. In tabernaculis iustor alle. In laud.

SAncti tui dñe floze sñ. Obũt sicut liliũ alla & siẽ odor balsami erũt añ te alla. ℣. Dñs regnauit. añ. Sancti et iusti in dño gaudete alla vos elegit de⁹ in hereditatẽ sibi alle ℣. Jubilate. añ. In velamẽto clamãt sci tui dñe alla alla alle ℣. Deus de⁹. añ. Spũs & sponsa iustor hymnũ dicite de⁹ nro alla alla. ℣. Confidici. añ. In celestib⁹ regnis scõr habitatio est alla & in eternũ reges eor alla. ℣. Laudate. Lãp. vt ℣.

OLaro paschali gaudio: sol mũdo nitet radio: cuz xpm li apostoli visu cernũt corpoze. Mensa sibi vulnera in xpi carne fulgida resurrexisse dñm voce fatent publica. Rex xpe clementissime tu corda nra posside vt tibi laudes debitas reddamus omni tpe. Cui sum⁹ auctor omniũ. Gloria tibi dñe. Per octa. asce. dñi. & deinceps vsq; ad pẽtheco. dicunt hi ꝟ. Tu esto nostrũ gaudiũ. Gloria tibi dñe qui scãdis. ꝟ. Gaudete iusti in dño alla. ℟. Recta decet collaudatio alle. añ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe alla & eternitas tpm alla alla alla. Maior. ℣. Confidici⁹ Dño vt ℣. ad primã añ. Sancti tui de. ℣. Deus in no. Ad tertiã añ. Sancti & iusti. ℣. Lege pone. Lãp. vt ℣. ℟. Tristicia vra alla alle. Uertet i gaudiũ alla alla. Hũa. Tristicia vestra. ꝟ. Preciosa est in. ad sextã añ. In velamẽto. ℣. Defecit in sa. Lãp. vt ℣. ℟. Preciosa est i cõspectu dñi alla alle. ꝟ. Mores sanctorũ eius. ℟. Gaudete iusti. ad nonã añ. In celestibus re. ℣. Mirabilia. Lãp̃m vt ℣. ℟. Gaudete

iusti in dño Alla alla. ℣. Rectos decet collaudatio Alla alla. ℣. Mox leticie ⁊ exultationis. Ad ij. vs̄ añ. Sancti tui dñe. ps. Dixit dñs. Et cet psal. et aplis reliq tpis. Cap. vt̄ Si fuerit duplex festū tūc dicit ℟. Cadidi facti sunt. Sin aūt nullū ℟. dicit hym Lapo paschali gaudio. ℣. Gaudete iusti. añ. Lux ppetua. Mi nor psal. Magt Ozones vt in hystoria festorū nota est.

In natali vnius martyris siue vnius cōfessoris ad oct. pasce vsq; ad pēthe. in festis cū regi. ctor. Ad primas vsperas sup psal. añ. Lux ppetua. minor psal. feriales. Cap. nisi ad vtrasq; vēs. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias ho. dicant ppria si habeant. Sinaute dr cōi reliqui tpis. ℟. Filie hierusalē venite ⁊ videte martyrē cū corona qua coronauit cū dñs In die solennitatis ⁊ leticie alla. ℣. Qm cōfortauit seras portarū tuarū benedixit filijs tuis inte. In die. Alla. Alla. hym. ad vēs. ⁊ ad matu. dr cōi reliq tpis ℣ Tristicia vra. añ Filie hierusalē vt̄s. ps. Magt. Ad matu. inuita. Exultēt in dño. ps. Venite exul. hym. dr cō. reliq tpis. Sup psal. añ. Tristicia vestra. Tres psal. dicunt dr cōi reliqui tpis sm ordinē noct. ℣. Preciosa est in aspectu dñi. ℟. Mors sanctorū eius alleluia. ℟. Beatus vir qui metuit dñm all. In mādatis eius cupit nimis. Alleluia alla alla. Potēs in terra erit semen eius generatio rectorū benedicet. In mā. ℟. Preciosa in conspectu dñi alleluia. Mors sanctor⁹ eius alleluia. ℣. In cōspectu oīs ppli eius. Mors. ℣. Filie hierusalē. vt̄a ad vēs. ℣. Mox leticie ⁊ exulta. ℟. In tabernaculis iustorū alleluia. In laud. añ. Sancti tui dñe. Et cetera añe que sequuntur vt̄s. Cap. ⁊ hym. vt supra dictū est. ℣. Gaudete iusti. añ. Lux ppetua. minor. ps. Benedictus. Ad prima ⁊ ad alias horas. añ. ℟. ℣. vt̄s. dr aplis dicant. Ad. ij. vesp. añ. Sancti tui dñe. psal. feriales. Cap. vt sup̄ diximus. Si duplex festū fuerit tūc dr ℟m. Filie hierusalem Sinaute nullū ℟m dicit hymn⁹ dr cōi reliqui tpis. ℣. Gaudete iusti in ℣. añ. Lux ppetua. minor. ps. Magt. Dño vt s. In natali vnius martyris siue vnius cōfesso-

rio paschali tpis sine regimine civi. Ad primas vesp. añ. **Alleluia.** Et psalmi feriales. Cap. & hym. de cõi reliq tpis. ℣. **Tristicia vestra.** añ. **Filie hierusalẽ.** ps. **Dñs regnauit.** ℣. **Gaudete iusti in dño.** añ. **Lux ppetua.** minor. ps. **Benedictus.** & cetera vt sup. Ad primã & ad alias ho. oia fiãt vt sup dictũ est. In natali plurimorũ martyrũ siue plurimorũ cõfessorũ sine regnm ne civi. abocta. pasce vsq; ad p̃ria. Ad primas vesp. añ. **Alleluia.** psal. feriales. Cap. & hym. de cõi reliquis tpis. ℣. **Tristicia vestra.** añ. **Filie hierusalẽ.** ps. **Dñs regnauit.** Ad matu. inuit. **Exultent in dño.** ps. **Venite exultemus.** hym. de cõi reliquis tpis. Super psal. añ. **Tristicia vestra.** Tres psal. dicãt de cõmuni reliqui tpis hm ordinẽ nocturnorũ. ℣. **Pretiosa est in cõspectu dñi.** ℟. **Tristicia vestra alleluia. Cõuertet in gaudiũ alleluia.** ℣. **Mũdus aũt gaudebit vos autem contristamini: sed tristicia vestra.** **Con.** ℟. **Pretiosa in conspectu dñi.** in cõi vnius mart. tpis. ℟. **Lux ppetua lucebit sanctis tuis dñe Et eternitas tẽpor. Alta alta.** ℣. **Vox letitie & exultatõis i tabernaculis iustorũ. Et eter. Gũa. Alta.** ℣. **Vox letitie & exulta.** In laud. hec sola añ. **Sancti tui dñe.** ps. **Dñs regnauit.** Cap. hym. & cõi reliqui tpis. ℣. **Gaudete iusti.** añ. **Lux ppetua.** minor. ps. **Benedictus.** Ad primã & alias horas. oia fiãt vt sup dictũ est. In natali vni⁹ ap̃li siue plũmor̃ apostolor̃ p totũ annũ extra tempus pasce. Ad primas vesp. añ. **Estote fortes in bello & pugnate cũ antiquo serpente & accipietis regnũ eternũ alleluia.** Quando fit seruitũ de cõi vnius apostoli post. lxx. tũc in fine cuiuslibet añe loco **Alleluia** dicat **Ver dicit dñs.** In alias vero añs loco **Alleluia** dicat illud **Gl̃a patri** in eternũ. Psal. feriales. Cap.

Iam nõ estis hospites et aduene: sed estis ciues sanctorũ & domestici dei superedificati sup fundamentũ apostolorũ & ppheta. ℟. **Qui sunt isti q̃ vt nubes volãt Et quasi**

columbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores nive nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et. Alia. Et. Hymnus.

Annue xpe seculorum dñe nobis p huius (Dū sit merito plurimorum apl'orum tuorum) die nobis per horum tibi cari merita vt q̄ tecorā grauiter de liquim⁹ huius soluam⁹ gloriosis precibus. Salua redemptor plasma tuū nobile signatū sancto vultus tui lumine ne lacerari sinas fraude demonū pter quos mortis exoluisti pretiū. Tolle captiuos esse tuos seruulos absolue reos cōpunctos erige q̄ quos cruore redemisti ppio rex bone tecū fac gaudere pretium. Sit tibi iesu benedicte dñe gloria virtus honor q̄ imperiū vna cū patre sancto & paraclito cū quibus regnas deus ante secula Amen. ℣. In omnem terrā. ā. Beati eritis cū vos oderint homines q̄ cū separauerint vos & exprobrauerint & eiecerint nomen vestrum tanq̄ malum ppter filium hois gaudete & exultate ecce enim merces vestra multa est in celo. p. Magt. Oro te virgula inuenientis requiem alabus vestris. Iu. ℟. Dū steteritis ante reges & prides nolite cogitare

fuerit q̄s processio fieri debeat de festo alicui⁹ apli & nō habetur ppria oro de vigilia tunc dicit ad processionē ista oratio.

Oremus omnipotens deus vt nos famula deuotio q̄ natalicia beati. N. apli tui antecedit patrocinia intercessionis eius accumulet. p. Per. Ad matutinum. Regem apl'orum dñm venite adoremus. p. Venite. hym. Annue xpe. In primo noct. ā. In omnem terrā exiuit sonus eorum & in fines orbis terre verba eorum p. Celi enarrant. ā. Clamauerunt iusti & dñs exaudiuit eos. p. Benedicā. ā. Constitues eos principes sup omnem terrā memores erūt nois tui dñe. p. Eructauit. ℣. In omnem ter. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū dicit dñs Estote ergo prudentes sicut serpentes & simplices sicut columbe. ℣. Dū lucem habetis credite in lucem vt filii lucis sitis dicit dominus. Esto. ℟. Tollite iugum meum sup vos dicit dñs & discite a me quia mitis sum & humilis corde Jugum enim meum suaue est & onus meum leue. ℣. Et

re quomō aut qd loquamini dabit enī vob i illa hora qd loquamini. ℣ Nō enīz vos estis qui loquimini sed spīritus pīs vestri q loquit in vobis. Da bit. Glia. Da. In.9.noct. an̄ Principes pplor congregati sunt cū deo abrā. ps Dñes gētes. an̄ Dedisti hereditatē timētibus nomē tuū dñe. ps. Eraudi dñe orōca. an̄ Annūci auerūt opa dei et facta eius intellexerūt. ps Eraudi dñe oza. ℟ Cōstitues eos. ℟ Vidi cō iūctos viros habētes splēdidas vestes et angelus dñi locutus est ad me dicēs Isti sunt viri sancti facti amici dei ℣ Vidi angelū dei volātē p mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Isti. ℟ Isti sunt triū phatores et amici dei q contēnētes iussa pncipū meruerūt premia eterna. Modo coronant et accipiūt palmā. ℣ Isti sunt q venerūt ex magna tribulatione et lauerūt stolas suas in sanguine agni. Mo. ℟ Fuerūt sine querela an̄ dñm et ab inuicē nō sunt separati. Lalice dñi bibrūt et amici dei facti sunt. ℣ Tradiderūt corpora sua ppter deū ad supplicia ideo coronant et accipiūt palmā. Lali. Glā. Et ami. In no. an̄ Exaltabunt cornua iusti alł. ps Cōfitebimur. an̄. Lux orta ē iusto alł. rectis corde letīcia. ps Dñs reg. ex. an̄. Custodiebāt testimonia eius et precepta eius alla. Quādo fit sermō de ecclīs apostoli post. ītt. tūc in fine ist⁹ an̄e loc. Alleluia dicēque dedit illis. ps Dñs regna. irascā. ℣. Nimis bono. ℟ Isti viuētes in carne plantauerūt ecclesiā sanguie suo nō sunt de terris corpora eor separata Quor merita sunt in celis aie sctōr coelēs. ℣ Sancti p fidē vicerūt regna opati sunt iusticiaz adepti sunt repromissiones. Quo. ℟ Isti sunt viri scti qs elegit dñs i charitate nō ficta et dedit illis glīaz sempiternā. Quor vestīna fulget ecclīa vt sol et luna. ℣ In oēm terrā exiuit son⁹ eor et i fines orbis terre verba eor. Quor. ℟ Cū ues apl̄or et domestici dei aduenerūt hodie. Portātes facē et illuminātes patrīs dare pacē gētibus Et librare populū dñi. ℣ Audite preces supplicū vite eterne poscētes pmia qui fertis in dextris manipulos iusticie quiz gaudentes

aduenistis hodie. Porta. Sta Et libera. ℟. Dedisti hereditatem. ℟. Timentibus nomẽ tuum dñe. In laudi añ Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. ps. Dñs regnauit. añ. Maiorẽ charitatẽ nemo habet vt animã suã ponat quis pro amicis suis. ps. Jubilate. añ Vos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dñs. ps. Deus deus meus. añ. Beati mũdo corde quoniã ipsi deũ videbũt. ps. Benedicite. añ In patientia vestra possidebitis animas vestras. ps. Laudate. Cap Jam nõ estis. hym

EXultet celũ laudibus resultet terra gaudijs apostolorũ gloria: sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices et vera mũdi lumina: vobis precamur corditũ: audite preces supplicũ. Qui celũ verbo claudis: seraq; eius solutis: nos a peccatis oibus: soluite iussu quesumus. Quorum precepto subditur salus et languor oim: sanate egros morbis: nos reddẽtes virtutibus. Vt cum iudex aduenerit christus: in fine seculi nos sempiternis gaudijs: faciat esse compotes. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cũ spiritu paraclito et nũc et imperpetuũ. Amen. ℟. Annũciauerut opera dei. ℟. Et facta est. añ. Tradẽt enim vos in consilijs et synagogis suis flagellabũt vos: et ante reges et presides ducemini propter me in testimoniũ illis et gẽtibus. ps. Benedictus. Oro te dicatur si ppria habeat: finitem dicit ista oro te cõi. Oro

EXaudi ꝯs dñe ppitz nũ cum sancti apostoli tui N. patrocinio supplicantẽ: vt tuo semper auxilio muniti secura tibi possit deuotiõe seruire. Per dñm. Ad primã hr. Hoc est preceptũ. ps. Deus in nomine. Ad tertiã añ. Maiorem charitatẽ. ps. Legẽ pone Cap. Jam nõ estis. ℟. In omnẽ terrã Exiuit sonus eorũ. ℟. Et in fines orbis terre verba eorũ. Exl. Gloria. In omnẽ ℟. Constitues eos. Oro vt. Ad sextã añ. Vos amici mei estis. ps. Delecti. Cap. Per manus apostolorũ fiebant signa et prodigia multa in plebe et magnificabat eos populus. ℟. Constitues eos principes. Super omnẽ terri

℣. Memores erūt nominis tui dñe. Super. Stā. Lonsti. ℣. Nimis honorati. Oratio vt ſ. Ad nonā añ. In patiētia ps. Mirabilia. Capt.

IBant apostoli gaudētes a cōspectu concilij quoniā digni habiti sunt pro nomine ieſu ꝯumeliā pati. ℟. Nimis honorati sunt Amici tui deus ℣. Nimis cōfortatus est principatus eorū. Amici. Gloria. Nimis. ℣. Annūciauerūt opera dei. Ad ſcdas veſperas añ. Jurauit dñs ⁊ non penitebit eum tu es sacerdos in eternū ps. Dixit dñs. añ. Collocet eū dñs cum principibus populi ſui ps. Laudate pueri. añ. Dirupiſti dñe vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. ps. Credidi propter. añ. Euntes ibant ⁊ flebant mittentes ſemina ſua. ps. In cōuertendo añ. Confortatus est principatus eorū ⁊ honorati ſunt amici tui deus. ps. Dñe probaſti. Capitu. Jam nō eſtis. Si duplex feſtū fuerit tunc dicit ℟. Lives apostolorū Singulē: nullū ℟m dicit. Hym. Exultet celū laudibus. ℣. Annūciauerunt opera dei. añ. In regeneratione cū ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos iudicātes duodecim tribus iſrael dicit dñs ps. Magñ. Oratio vt ſ. In natali vnius martyris extra tempus paſchale. Ad veſpas ſup pſal. feriales añ. Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſq; ad mortē ⁊ a verbis impiorū nō timuit fundatus enī erat ſupra firmā petram. Vel alia añ. Beatus vir qui ſuffert tēptationē quoniā cū probatus fuerit accipiet coronā vite quā repromiſit deus diligētibus ſe. Pſalmi feriales. De predicte due añe dicant alternis vicibus per hēbdo. ſuper pſal. in feſtis nouē lect. vnius martyris: ita tamē q̄ quādo dicit añ. Iſte ſanct⁹ ſup pſal. Nunc dicet iſtud capitu.

BEatus vir qui ſuffert tēptationē qui probatus fuerit accipiet coronā vite quam repromiſit deus diligētibus ſe.

Vel aliud capitulum

BEatus vir qui in ſapientia morabit: ⁊ qui in iuſticia meditabit: ⁊ in ſenſu cogitabit circumſpectionē dei. Ad vtraſq; veſpas ⁊ ad matu. ⁊ ad tertiā ſitr q̄ſi dī añ. Btūs vir. ſup pſal. tūc dicit capitu.

ISte sanctus pro lege dei sui certauit usq; ad mortē: et a verbis ipiox nō timuit fundatus enī erat supra firmā petrā. Ideo hec cāa. Beatus vir q in sapiētia ad vitaliq; vel p. et ad manu. et ad termā ita in ista aīa. Iste sctūs primo loco dicet semp in illa hebd. De vno martyre. collecta. Precepturus. De vno martyre nō collecta. Bēūs vir qui

MArtyr dei. suffert dei q vnicū pīis sequēdo ālū victis triūphans hostibus victor fruēs celestibus. Qui precatus munere: nrm reatū dilue: arcēs mali cōtagium vite remouēs redituq; ornata sunt tua vincula tui sacrati corporis nos solue vinclis seculi amore filij dei. Qui cū eo patri sit glia. Bēūs et wonze corona nasti. Dicest vere martyr qui pīpi noie sanguīē suū fudit qm nas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis glīaz que sunt sed ad celestia regna feliciter puenit. Mgā. Dio

ADesto dne supplicatiōnibus nostris: vt intercessione tui. N. martyris tui pter petuā nobis misericordiā tuā tribuas impēde. Per. w.

PResta qs ops. Illa oblatione vt q tui. N. martyris tui natalicia colimus: intercessione ei⁹ in tui nois amore roborem̄. Per. Quādo duo festa vnius martyris in vna hebdo. simul contingūt tūc dī ad memoriā de alio festo cātā aīa. Iste cognouit. Quere ad scās vel. v. Posuisti w. Iovt dicet. Ad matutinā. ix. lec. et. iij. que habentur. Iustus. duplex. Iustus. Justus florebit in wmo dñi platus Gaudeamus et celebremus in eius sacra solēnitate. po. Venite. Aliud inuita. infestus. iij. lec. que habent. Iustus simplex. Inuitato. Regē martyrū dñm Venite adoremus po. Venite. hymn. Martyr dei q vnice. In primo noct. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte po. Beatus vir. aīa. Predicās preceptū dñi constitutus est in mōte sancto ei⁹ po. Quare fremu. Voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de mōte sctō suo po. Dñe quid multi. Bēūs et wono.

QUi sanctorū meritare religiosa charitate mirū quiq; iustoz gloriā frequēti laude colloquitur: eorū no

res sanctos atq; iusticiã imitetur. Quoniã quem delectat sancti alicuius meritũ delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. Tu autẽ ℟. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ & a verbis impiorũ non timuit Fundatus enim erat supra firmã petrã. ℣. Munimine regio septus: nullateno ab aduersarijs est superatus. Fundã Lectio. ij.

QUare etiã imitari debet si laudat: aut laudare nõ debet si imitari detractat. Ut qui aliũ laudat: laudabilem se reddat: & qui sanctoꝝ merita admiratur: mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. ℣. Justus germinabit sicut lilium Et florebit in eternũ ante dñm. ℟. Plantatus in domo dñi in atrijs domus dei nostri. Et. Lectio. iij.

IPpterea fratres iustos fideles q; diligimus: quod in ipsis iusticiã fidẽq; suscipimꝰ possumusq; nos esse qꝝ sunt: si faciamus ipsi quod faciunt. Neq; enim nobis difficile est quod ab ipsis geritur imitari cum sine precedẽti exemplo ab antiquis talia gesta conspicimus: vt non ipsi aliorꝝ emuli redderent: sed emulãdo virtutis seipsos nobis prebeãt exemplũ: vt nostrũ ex ipsis & ex nobis alij proficiãt: sic xps in suis semp in ecclesia laudet. Tu ℟. Iste cognouit iusticiã & vidit mirabilia magna & exorauit altissimũ Et inuẽtus est in numero sanctorũ. Iste est q cõtempsit vitã mũdi & pueuit ad celestia regna. Et. Glã. Et mã

ij. nocturn. Filij hominũ scitote quia dñs sanctũ suũ mirificauit ℟. Cum inuocarẽ exaudiuit me deus. Sancto bõe voluntatis tue coronasti eũ dñe ℣. Uerba mea. aũ. In vniuersa terra gloria & honore coronasti eũ. ℣. Dñe dñs nr̃. ℟. Posuisti ℣. Et non tanctũ est q̃ q̃ dicunt ℟ia de

ij. nocturn. cõis hystorie i festis. in lec. viij. martyr. nisi nõ dicat aũ lec. ℣. Posuisti dñe ℟. Glã & honore. Hoc ppter. in aũs: q̃ est aũ vltimus. Lectio

AB origine mũdi innocẽs abel occidit. Enoch deo placẽs translatꝰ est: iustus noe inuenit. Abrahã fidelis pbatur. Moyses mãsuetꝰ dinoscit: Jesus castꝰ: Dauid lenis: Helias acceptus. Daniel sanctus. Tres pueri victores

reddunt. Apostoli xpi discipuli credentiū magistri baptizantur. ℟. Desiderium anime eius tribuisti ei dñe. ℣. Et voluntate labiorū eius nō fraudasti eū. ℟. Quoniam prevenisti eū in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Et. Ps. ℣. Quib⁹ eruditi cōfessores fortissimi pugnant martyres perfecti triumphāt et christiani semp exercitū diaboli deo armati debellāt. Injustis et sanctis semper pares virtutes exstūt dissimiles pugne: et gloriose victorie. Unde xpiane delicatus es miles si putas te sine pugna vincere: sine certamine triūphare. ℟. Dñe prevenisti eū in benedictionibus dulcedinis. posuisti in capite eius coronā de labide precioso. ℣. Vitam petit a te et tribuisti ei dñe. Po

Ecce vires fortitudine: dimica atrociter in prelio insta: cōcerta: cōsidera pactū: conditionē attende: militiā nosce. Pactū quod spōde disti: cōditionē qua accessisti: militiā cui nomen dedisti. Nos enim pacto quos miraris cūcti pugnarūt. Hac conditione vniuersi vicerunt hac militia triumpharūt. ℟. Gloria et honore coronasti eū dñe et constituisti eū sup opera manuū tuarū Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius. ℣. Quā elevata est magnificentia tua sup celos deus. Omnia. Ps. Omnia. In tertio nocturno. Justus dñs et iustitias dilexit equitatē vidit vultus eius. ℟. In dño cōfido. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in mōte sancto tuo. ℟. Dñe quis habitabit. ℟. Posuisti dñe sup caput eius coronā de lapide precioso. ℟. Dñe in virtute. ℣. Justus ut palma florebit. Non viterius dicit quoties canēs dixit: nisi ad hora nona post capitanū. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabitur.

Evangelū scōm Ioānē.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis. Nisi grānū frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsum solū manet. Et rel

Omelia beati augustini epi. Lvij

Et dicebat dñs granum mortificandū et multiplicandū. Mortificandū in delitate: id est ut: et multiplicandū in fide omniū populo

rum. Jam vero exhortãs ad passionis sue sectanda vestigia. Qui amat inquit animã suã perdet eam. Quod duobus modis potest intelligi. Qui amat pdet id est ñ amas perdes. Si cupis vitã tenere in xpo: noli mortẽ timere pro xpo. ℟. Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis Hũa honoris ꝛ opus fortitudinis. ℣. Cibabit illum panevite ꝛ intellectus ꝛ aqua sapiẽtie salutaris potabit illũ

Item alio Lectio. Hũa. modo. Qui amat animã suã perdet eã. Noli amare ne perdas: noli amare in hac vita ne perdas vitã eternã. Sequitur. Et qui odit animã suã in hoc mũdo: in vitã eternã custodit eam. Ergo quod supra dictũ est: qui amat subintelligit in hoc mũdo: ipse ea perdet. ℟. Stola iocũditatis induit eum dñs Et coronã pulchritudinis posuit sup caput eius. ℣. Induit eũ dñs lorica fidei ꝛ ornauit eum. Et.

Qui autẽ odit animã Lectio. suã vtiq; in hoc mũdo: in vitã eternã ipse custodit eã. Magna ꝛ mira sententia: quẽadmodũ fit hominis in animã suã: amor vt pereat odiũ ne pereat. Si male amaueris tũc odisti. Si bene oderis: tũc amasti. Felices q oderũt custodiẽdo: ne perdant amãdo. Sed vide ne tibi subrepat vt teipsum velis interimere: sic intelligẽdo quod te bes odisse in hoc mũdo animã tuã. De vno martyre ꝛ collato ℟. Perceptурus iam vir sanctus pro labore requiẽ constãs in cõfessione xpiane fidei Subdit collũ velut agnꝰ mãsuetus gladio. ℣. Corpore dissolui gaudens ꝛ cũ deo viuere. Subdit. Hla. Sub. hoc ℟m. Perceptурus. dicẽt in festis de martyribus ꝛcollatis ad primas vesp. lec. ꝛ ad matutinas crit. ic. ℟. Et iam festis trũ lec ad matut. crit. ic. ℟. qñ dicit ꝛ tertio noc. trũ. ¶ De vno martyre nõ ꝛcollato ℟. Beatus vir q suffert tẽptationẽ quoniã cũ pbatus fuerit accipiet coronam vite. Quã repromisit deus diligẽtibus se. ℣. Hic accipiet benedictionẽ a dño ꝛ misericordiam. Quã. Hla. Quã. Aliud

Euangelij. Secũm Lucã.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Si qs venit ad

l

me: ⁊ nō odit patrē suū ⁊ matrē suā ⁊ vxorē ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ sorores: adhuc autē ⁊ animā suā nō potest meus esse discipulus. Et rel. Omel. bti gregorij pape. Le. vij.

Si cōsideremus fratres charissimi que ⁊ quāta sunt ea nobis promittunt in celis: vile sunt animo oia q̄ hactenus in terris. Terrena nāq; substantia supne felicitati cōparata: pondus est nō substantie. Tēporalis vita eterne vite cōparata: mors est potius dicēda q̄ vita. Tu autē. Lectio. viij

Ipse enim quotidianus ac fetus corruptionis qd est aliud q̄ quedā prolixitas mortis. Que autē lingua dicere: vel quis intellectus capere sufficit illa supne felicitatis quāta sint gaudia angelorū chorus interesse: cū beatissimis spiritibus glie cōditoris assistere p̄sentē ac vultū cernere: incorruptionis p̄rogatiue munere letari. Sed ad hec audita mar. L. ir. descat animus: iā illic cupit adesse vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna premia pueniri nō potest nisi per magnos labores. Unde ⁊ paulus egregius p̄dicator dicit. Nō coronabit nisi qui legitime certauerit. Delectet ergo mentē magnitudo p̄miorū: sed nō deterreat certamē laborū. Aliud euāg. secūdū lucā

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si qs vult post me venire abneget semet ipsum: ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat me. Et reliq. Omelia de diuersis tractatibus. Le. vij.

Quis dñs ac redemptor noster nouus hō venit in mūdū: noua p̄cepta edidit mūdo. Uitē enī nostre veteri in vitijs enutrite cōtrarietatē opposuit nouitatis sue. L. viij

Quid enī vetus: qd carnalis homo nouerat: nisi sua retinere: aliena rapere si posset: cōcupiscere si nō posset. Sed celestis medicus singulis quibusq; vitijs obuiātia adhibet medicamēta. Lectio nona

Nam sicut arte medicine calida frigidis: frigida calidis curant. Ita dñs noster cōtraria opposuit medicamēta peccatis. Ut lubricis cōtinentiā tenacibus largitatē iracundis māsuetudinē: elatis p̄cipuā humilitatē. Ante lau. ⁊ Qua

pro nob bte. N. Iste ℣. dī sp
ante lau. in festo vnī mar. ix.
lect. Qñ vero fuerit in lec. tñ
tūc dī ℣. Posuisti ℣. vel ℣.

QUi me confessus fuerit co
ram hoībus cōfitebor ⁊ ego cuz
cora patre meo. ℟. Dñs reg.
añ. Qui sequit me nō ambu
lat in tenebris sed habebit lu
mē vite dicit dñs. ℟. Jubila.
añ. Si qs mihi ministrauerit
honorificabit eū p̄ me⁹ q est
in celis dicit dñs. ℟. Deus ⁊c⁹
añ. Qui mihi ministrat me se
quat ⁊ vbi sum ego illic erit ⁊
minister me⁹. ℟. Bñdici. añ.
Volo p̄ vbi ego sum illic sit ⁊
minister me⁹. ℟. Laus. Cap.

OVt supī dictū est. hymn.
Deus tuoz militū sozs ⁊
corona p̄miū: laudes canētes
martyrū absolue nexu crimis
Hic nēpe mūdi gaudia: ⁊ blā
dimēta noxia: caduca rite de
putās peruenit ad celestia q
nas cucurrit fortiter: ⁊ sustu
lit viriliter: p te effundēs san
guinē: eterna dona possidet.
Ob hoc precatu supplici te po
scimus pijssime: in hoc trīū
pho martyris dimitte noxaz
criminis, q̄ it xp̄e rex pijssime
tibi p̄ijs glia: cū spū paracli
to in sempiterna scla. Amen.
℣. Justus germinabit sicut li
liū. ℟. Et flo. an. Nisi granuz
frumēti cadēs in terra mor
tuū fuerit ipsum solū manet.
℣. Bñdictus. Alia añ. Qui
vult venire post me dicit dñs
abneget semetipsum ⁊ tollat
crucē suā ⁊ sequat me. ℟. Be
nedictus. De plurib⁹ due añe
dicunt alterius vicib⁹ p ixbs.
in festis vnius martyris: tā in
q̄ nouē lec. sup. psal. Bñdict.
vel ad memoriā eiusde sancti
ta tñ q̄ semp in primis dica
tur añ. Nisi granū. Dño vt ℣.
Ad p̄ma añ. Qui me confessus.
℣. Dē in no. Ad. iij. añ. Qui
sequit. ℟. Legē po. Cap. vt⁹

℟. Glia ⁊ honore coronasti
eū dñe. ℣. Et constituisti eū sup
opa manuū tuarū. Lo. Glia.
Glia ⁊ hō. ℣. Posuisti ℣. Dño
vt sup. Ad. vi. añ. Si qs mihi
℟. Delecit. Capitulū.

ISte cognouit iusticiā ⁊ vi
dit mirabilia magna: ⁊ exora
uit altissimū: ⁊ inuētus est in
numero sanctorū. ℟. Posui
sti dñe Sup caput ei⁹. ℣. Co
ronā de lapide p̄cioso. Sup
ca. Glia Posuisti. ℣. Justus vt
palma. Ad p̄ma añ. Volo pa
ter. ℟. Mirabilia. Capitulū.

Stola iocūditatis indu
it eū dño: ⁊ coronā pul
chritudinis posuit sup caput
eius. ℟. Justus vt palma flo
rebit in domo dñi. ℣. Sicut ce
dri libani multiplicabit. In
do. Glā. Justus vt. ℣. Justus
ger. Ad. ij. vesp. Qui me cō
fes. psal. feriales. Capi. vt supra
Deus tuo:ū militū. ℣.
Justus ger. ij. Vir respici
ens mundū ⁊ terrena trium
phās diuitias celo ꝓdidit ore
manu. ℟. Magt. Ecce vt supra
Ad. i. ant. Iste cognouit iustici
am ⁊ vidit mirabilia magna:
⁊ exorauit altissimū ⁊ inuētus
est in numero sanctorum. ℣.
Magt. Hec predicte due ante
dicūt alternatim ab hebdo
in festis. ix. lc. vnius martyr.
sup psal. Magt. ad. ij. vesp. vel
ad mem. eiusdē. Itē alia ca
pitula vnius martyris ⁊ dicā
tur cū capitulo suprascripto al
ternis vicibus per hebd. Ad
vesp. ⁊ ad matut. ⁊ ad iij. ⁊ ad
sextas ⁊ nonas. Cap.
Beatus vir qui in sapien
tia morabit: ⁊ qui in iustitia
meditabit: ⁊ in sensu cogita
bit circūspectionē dei. Ad. vj.
Cibauit illū pane cap.
vite ⁊ intellectus ⁊ aqua
sapientie salutaris potauit illum. Ad nonā capitu
Firmabit in illo: ⁊ nō
flectetur ⁊ cōtinebit illū: ⁊ nō
confundet: ⁊ exaltabit illū apud
proximos suos: ⁊ nomine eterno
hereditabit illū dñs deus nr̄
Ite alie lectiones vnius mar. L. j.
Quia natalem martyris
N. hodierna die colimꝰ
fratres mei: nequaq̄ nos a
virtute eius patiētie estimare
extraneos debemus. Si enim
adiuuāte dño nos virtutē pa
tiētie seruare contēdimus: ⁊
in pace ecclesie viuimus: ⁊ tu
men martyrū palmā tenemꝰ
Duo quippe sunt mar L. ij.
tyrū genera: vnū in mēte: alī
ud i corpore. Itaq̄ martyres
esse possumus: etiā si nullo
ferro pcutientiū trucidemur
Mori quippe. a persequēte:
martyriū est in aperto opere.
Ferre pro cōtumelias: odiē
tem diligere: martyriū est in
occulta cogitatione. Lectā
Quia duo sunt martyrū ge
nera: vnū in occulto: aliud in
publico: testat veritas que
zebedei filios requirit dicēs.
Potestis bibere calicē quem
ego bibiturus sum. Cui cum
promptus respōdissent: possu

mus: illico dñs respõdit dicens. Calicẽ quidẽ meũ bibetis. Quid enim p calicẽ nisi voluntariã passiõis accipim⁹ L. iiij.

De quo alias dicit. Pater si fieri potest transeat a me calix iste. Et zebedei filij: id est Jacobus et ioãnes nõ vteroz per martyriũ occubuit: et tamẽ q vteroz calicẽ bibere audiuit. Johãnes autẽ neq̃z per martyriũ vitã finiuit: sed tñ martyr extitit: qz passionẽ quã nõ suscepit i corpore seruauit in mẽte. Lect. v

Et nos ergo hoc exẽplo sine ferro martyres esse possum⁹ si patientiã in animo veraciter custodiamus. Probamus quotidie xrũ esse quod antenos dictũ est: quia sancta ecclesia electorũ floribus plena habet in pace lilia: in bello ro

Sciendũ preterea L. vj. sas. q tribus modis virtus patiẽtie exerceri solet. Alia nanq̃z sunt que a xto. alia que ab antiquo aduersario: alia que a proximo sustinemus. A proximo nanq̃z psecutiones dãna et cõtumelias. Ab antiquo vero aduersario tẽtamenta. A xto sũt flagella tolleramus.

In natali vnius martyris et pontificis: tota celebratur historia vnius martyris nõ pontificis vt s. cũ capitis subscriptis: et cũ oõne subnotatis. Ad vtrasq̃z vesperas et ad matutinũ et ad tertiã capi.

Omnis pontifex ex hominibus assumptus: pro hominibus cõstituit in his q̃ sunt ad xpũ: vt offerat dona et sacrificia p peccatis. Dñs

Deus qui sanctã nobis huius diei leticiã p cõmemoratione beati martyris tui. N atq̃z pontificis fecisti: adesto familie tue precibus: et da vt cuius hodie festa celebramus: eius meritis et intercessiõib⁹ adiuuemur. Per. Ad matuti. vnius mar. et pontifi. Lc. j.

Debemus pẽsare fratres charissimi quod continue sanctis apostolis dicit: et per apostolos nobis. Vos estis sal terre. Si ergo sal fumus: condire mẽtes fideliũ debemus. Vos ergo qui pastores estis: pensate quia animalia xi pascitis. Lectio. ij.

De quibus profecto animalibus: xto per psalmistã dicit. Animalia tua habitabũt i ea Et sepe videm⁹ q brutis animalibus petra salis ponitur

vt eandē salis petrā lxxte de
brant ꝛ meliozari. Lectio.iij.
Quāti ergo inter bruta alia
lia petra salis: debet esse sacer
dos in populis. Curare ergo
sacerdoti necesse est que sin
gulis dicat. Cūquēgs quali
ter admoneat: vt quisqs sa
cerdoti mūgitur: quāti ex salis
tactu eternevite sapozē ꝯdiat

Si cum terre Lectio.iiij.
nō sumus si coꝛda audi
tuū nō cōdimus. Quod p
fecto cōdimentū ille veraciter
primo impēdit: q predicatio
nis vba no subtrahit. Quid
enī aias hominū nisi verbū
dei diximus que ad hoc sunt
cōdite vt in eius coꝛpus trans
eant: id est vt in eterne eccle
augmentū tendant. Lectio.v
Si ergo cibus dei est populus
cōdimentū cibi sacerdotes es
se debuerūt. Sed dum nos
ab oꝛonis ꝛ crudelitatis san
cte vsu cessamus: sal infatua
tū est: cōdire nō valet cibū dei
Atqꝫ idcirco ad auctoꝛem nō su
mitur: quia exigēte fatuitate
nostra minime cōditur. Lvj
Pensemus ergo quibꝰcūqꝫ per
linguā nostrā cōuersi q ꝛ per
uerso suo opere nostra incre
patiōe coꝛrecti penitentiā age
rint quis luxuriā ex mea crudi
tione deseruit: quis auaritiā
quis superbiā ꝛdinauit. Hoc
euangelium legat in festo cuius
libet confessoris siue martyris si
ue pontificis. Sōm luce.

In illo tēpoꝛe: Dixit iesus
discipulis suis parabolā hāc
Homo quidā nobilis abiit in
regionē longinquā: accipere
sibi regnū ꝛ reuerti. Et reliq.
Omelia ex cōmentario vene
rabilis bede presbyteri. Lvij

Homo nobilis ille est:
cui cecus supra clamā
bat. Fili dauid miserere mei.
Et conuenīēti hierosolymā cō
cinebant: Osanna filio dauid
benedictus q venit in noie dñi.
Longinqua regio ec Lviij.
clesia est ex gentibus: ꝛ qua
eidem nobili hominiq loqui
tur: Ego autē cōstitutus sum
rex ab eo: dicitur a patre. Po
stula a me ꝛ dabo tibi gentes
hereditatē tuam: ꝛ possessio
nem tuā terminos terre. Lx
Quevidelicet ꝛreditas ꝛ pos
sessio bifaria ratione regio lō
ginqua nuncupant: vel quia
a finibus terre clamat ad do
minū: vel quia longe est a pec
catoꝛibus salus. Et cum ubi
que sit vbiqꝫ presens: longē tamē

ab eorū sensu qui idola colūt verus ds absit. Sed q erāt longe facti sunt prope in sanguine christi. Ad tertiā capi.

OMnis pontifex, ex hominibus assumptus p hominibus constituit in his que sunt ad ds: vt offerat dona t sacrificia p peccatis.

Ad sexta capitulum

NEmo sumit sibi honorem: sed qui vocat a ds tanq̄ aaron sicut scriptū est: tu es sacerdos in eternū sm ordinē melchisedech. Ad.ix.cap.

IN ecclesijs altissimi aperiet os suum: t in cōspectu virtutis illius gloriabit: i medio populi exaltabit: t in plenitudine sancta admirabitur hoc euangeliū dicit in festis vnius martyris t pōtificis nō erulati. Scōm lucam.

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Nihil opertū est quod nō reuelet: t occultū quod nō sciatur. Et reli. Omelia vetera. de pōsby. Lec.vij.

DE futuro tempore hoc scriptū est quādo ds iudicabit abscondita hominū t illuminabit occulta tenebrarum: t manifesta faciet cōsilia cordiū. Et est sensus. Nolite timere seuitiā persecutorum: t blasphemantiū rabiem: quia veniet dies iudicij in quo t nostra virtus t eorum nequitia demōstrabit. .iij.

QUod dico vobis in tenebris dicite in lumine Et quod in aure auditis: predicate in tectis. Quod auditis in mysterio: apertius predicate. Quod didicistis abscōse: publice loquimini. Lectio.ij.

QUod vos erudiui in paruulo iudee loco: in vniuersis vrbibus: t in toto mundo audacter dicite: t nolite timere eos qui occidunt corpus: animam autē non possunt occidere. ℣ In natali plurimorū martyrum extra tempus pasce. Ad primas vesperas super psalmos aīe. Sancti per fidem vicerunt regna operati sunt iusticiā adepti sunt repromissiones. Psal. feriales

REddet ds mer Cap. cedē laborū scōz suoz t deducet eos in via mirabili ℟. In circuitu tuo. hymnus

SAnctoz meritis inclyta gaudia pāgamus socii gestaq̄ fortia nā glisci tanimē premere cātibus victoz genus optimū. Hi sunt q̄ retinens

mũdus inhorruit ipsum naz
sterili flore pr̃ raridũ spr̃euere
pr̃uit⁹ teqz secuti sunt rex xp̃e
tyne celitus. Hi pro te furias
atqz ferocia calcarũt hominũ
scuaqz verbera cessit his ly
cer̃s fortiter ungula nec car
pũt penetralia. ¶ edunt gla
dys more hidemiũ nõ mur
mur resonat nec querimonia
sed corde tacito mens bene cõ
scia cõseruat patientiã. ¶ ue
vor que poterũ lingua retexe
re quetu martyribus mune
ra preparas rubri ni fluido
sanguine laurcis ditant bene
fulgidis. ¶ e summa deitas
unaqz poscimus vt culpas ab
luas noxia subtrahas tr̃s pa
cem famulis nos quoqz glo
riã p cũcta tibi secula Amen.
℣. Letamini i dñ. Gaudẽt
in celis anime sanctorũ q xp̃i
vestigia sunt secuti ⁊ quia pro
eius amore sanguinẽ suũ fu
derũt ideo cum xp̃o regna
bũt in eternũ. ℟. Alle
lu. Isti sunt sancti qui pro dei
amore animas hominũ contẽ
pserũt sancti martyres in re
gnũ eternũ exultãt cũ angelis
o qz preciosa est mors sancto
rum qui assidue assistũt ante
dñm ⁊ ab invicẽ nõ sunt sepa
ratiꝰ. Magt. Ne due ꝑdicte
que dicunt alternis vicibus
per hebdo. in festis ix. lec. pla
rimorũ martyrũ tã. iij. dñ. ix.
lectio. sup psal. Magt. vel de
memo. eorundẽ sanctor̃: in
tamẽ q̃ semp in primis dicat
ur. Gaudẽt in celis. ¶ In na
tali plurimorũ martyrũ non
ꝑ totũ cum Oratio.

OMnipotẽs sempiterne
deus da nobis sanctorũ mar
tyrũ tuorũ. N. ⁊. N. ita digne
merita venerari quatenus et
ab infirmitatibus liberemur pe
riculis ⁊ digni efficiamur gau
dys sempiternis. ꝑ. ¶ In
natali plurimor̃ mar. ⁊ pontifi

OMnipotẽs sem Oso.
piterne deus qui in san
ctorũ martyrũ tuorũ atqz pon
tificũ. N. ⁊. N. cordibus fla
mmã tue dilectionis accẽdisti:
da mẽtibus nostris eandẽ fi
dei charitatisqz virtutem: vt
quorũ gaudemus triũphis p
ficiamus exẽplis. ꝑ. Ad
matu. multa in festis nonẽ le
ctionũ tñ inuita. Adorem⁹
regẽ magnũ dñm Qui in san
ctis suis semp est mirabilis.
ps. Venite. Itẽ in festis nouẽ
lec. ⁊ in festis triũ lect. quãdo
habet multa, duplex inuitat.

mirabilē dñm in sanctis suis. Venite adorem⁹ collaudā tes ps. Venite. In festis' trium lec. quādo 'multis. est simplex Invitat. Regē martyrū dñm. Venite adorem⁹ ps. Venite. hym. Sanctorū meritis. In primo noc. an. Secus decursus aquarū plātauit vineā iustorū sed in lege dñi fuit voluntas eorū ps. Beatus vir. an. Tanq̄ aurū in fornace pbauit electos dñs et quasi holocausta accepit illos in eternū. ps. Quare fremuerunt. an. Si coram hominibus tormenta passi sunt spes electorū est immortalis in eternū. ps. In dño cōfido.

℣. Letamini. Lec. I.

Psalmus qui cantat domino videt sanctis martyribus cōuenire. Sed si membra xpi sumus sicut esse debemus ad omnes nos pinere intelligamus. Qui seminant in lachrymis in gaudio metēt. Euntes ibāt et flebant mittētes' semina sua. Venientes autē veniunt cum exultatione portātes manipulos suos. ℟. Abstergit deus omnē lachrymā ab oculis sanctorū et iam nō erit amplius neq̄ luctus neq̄ clamor sed nec vllus dolor. Qm̄ priora trāsierūt. ℣. Nō esurient neq̄ sitient amplius et nō cadet super illos sol neq̄ vllus estus. Qm̄. Lec. II.

Quo eunt es et vnde veniētes? Qui seminātes in lachrymis? Que sunt semina? Qui manipuli? Euntes in mortem: venientes a morte. Euntes nascendo: venientes resurgendo Seminātes opera bona: metētes mercedē eternā. ℟. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderūt pro deo amauerunt xpm in vita sua imitati sunt eū in morte sua Et ideo coronas triumphales meruerūt. ℣. Unus spiritus et vna fides erat in eis. Lec. III.

Semina ergo nostra sūt quicquid bonī fecerim⁹. Manipuli q̄s in fine recipiemus. Si ergo bona semina sunt bona opera: quare cū lachrymis cū hrlarē datorē diligat deus. ℟. Tradiderūt corpora sua propter deū ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione et lauerūt stolas suas in sanguine agni. Et me. Gloria. Et.

¶ In natali quorūlibet fratrū martyrū semper erit iii. R. m.

Hec est vera fraternitas que nun ꝙ potuit violari certamine qui effuso sanguine secuti sunt dñm Contendentes aulam regiã peruenerũt ad regna celestia. ℣. Ecce ꝙ bonũ. ℟. ꝙ iocũdũ habitare fratres in vnũ. Lõ. Glã. Per. In q. noc. añ. Dabo sanctis meis locũ nominatũ in regno pãis mei dicit dñs. ps. Dñe qs ha. añ. Sancti qui in terra sunt ei⁹ mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. ps. Lõscrua. añ. Sancti q sperãt in dño habebũt fortitudinẽ assumẽt pennas vt aquile volabũt. ℟. non ãbient. ps. Dñi est terra. ℣. Exultent iusti. L. iij.

HIc primũ videte charissimi quomõ maxime ad beatos martires verba ista ptinẽt. Nulli enĩ tñ impẽderũt quantũ ipsi q seipsos impẽderũt sicut dicit paulus apõs Et ipse impẽdar p alias vitis ℟. Sancti tui dñe mirabile ꝙ secuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirent illesi In aquis validis terra apparuit arida. ℟. i mari rubro via sine impedimẽto. ℣. Victricẽ manũ tuam laudauerũt pariter. ℟. Acclamauerũt dñe nomen

sanctũ tuũ. In. Lec. v. Expenderũt enĩ seipsos confitẽdo xp̃m. ℟. implẽdo in ei⁹ aduentorio qs dictũ est. Ad mensam magnã sedisti: scito qm̃ talia oportet te p̃parare. Que est mẽsa magna: niñ vnde corpus xp̃i accipim⁹. ℟. sanguinẽ. ℟. Verbera carnifices nõ timuerũt sancti dei morientes p xp̃i noie Ut hereditatem ferent i domo dñi. ℣. Immania enĩ p xp̃o in suis corporib⁹ pertulerũt tormẽta. Ut. L. vj.

QUid est: scito qm̃ talia oportet te preparare: nisi quod beatus ioãnes exponit sicut xp̃s p nobis animã suã posuit: sic. ℟. nos debem⁹ pro fratribus animã ponere. ℟. O veneranda martyrũ gloria certamina q in suis corporibus p xp̃o immania pertulerũt tormẽta Et ideo peperemeruerũt immarcessibilẽ eterne glorie coronã. ℣. Despectanã ꝙ presentis vite lucẽ cõtemptoꝙ suorũ corporũ cruciatus seuientẽ mundũ dei pro amore vicerunt. Et ideo. Glã. Et. In. iij. noc. añ. Justi autẽ in perpetuũ viuẽt. ℟. apud dñm est merces eorũ. ps. Exultate. añ. Tradiderũt corpora sua pro

pter dñm ad supplicia vt here
des fierent in domo dñi. ps.
Benedicā dñm. añ. Ecce merces
sanctoꝝ copiosa est apud dñm ipsi vero mortui sunt pro
christo ⁊ viuent in eternū po
Deus venerūt. ℣. Justorum
animę in manu. Scōm lucā.
In illo tpe: Descendēs ie
sus de mōte stetit in loco
campestri: ⁊ turba discipulo
rū eius ⁊ multitudo copiosa
plebis ab omni iudea ⁊ hieru
salem ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sy
donis q venerāt vt audirēt
eū ⁊ sanarent a languoribus
suis. Et rel. Sermo de cōmen
tario vene. bede p̄sbr. Le. vij
Turbe que de lōge ad au
diendū venīt: descen
dentis in campū dñi curant
attactu. Discipuli quia in mi
noribus iam sunt instituti: in
montis cacumine ad maiora
proficiunt. E quibus etiā eli
guntur qui eum transfigura
tum secreto in monte specu
lentur. Tu autē. &c. Propter
testamentum domini ⁊ leges
paternas sancti dei perstite
runt in amore fraternitatis.
Quia vnus semp fuit spiri
tus in eis ⁊ vna fides. ℣. Fue
runt sine querela ante domi
num ⁊ ab inuicez non sunt se
parati. Quia. Lectio. viij.
Omnis p̄fectio omnibus sub
limioris sapientie fon
te dirigendus: magistri re
cumbit in pectore. Raroꝝ vi
piam inuenies vel turbas ad
altiora dominum sequi: vel
quempiā debilem in monte
curari. Sed extincta febre li
bidinum accensaꝝ sapientie
luce pdcdet enim vnūquēq ad
culmen subire virtutū. Rm.
Sancti mei qui in isto seculo
certamē habuistis Mercedē
laborū ego reddā vobis.
Venite benedicti patris mei.
Et Mercedē. Lectio. ix.
Et ipse eleuatis oculis
in discipulos suos dixit: Beati
pauperes: quia vestrū est regnū
dei. Et si generaliter oibus lo
quit. specialius tamē oculos
saluator. in discipulos leuat:
vt his qui verba intenta cor
dis aure p̄cipiunt: latius sa
pientis intimi lumē aperiat. &c.
In circuitu tuo dñe lumē est
quod nunc dñficiet vbi cōsti
tuisti lucidissimas māsiones
Ibi requiescūt sanctoꝝ aie.
℣. Lux perpetua lucebit san
ctis tuis dñe ⁊ eternitas tem
porū. Ubi con. Gloria. Ibi re.

℣. Justi autē imperpetuū viuēt ℟. Et apud dñm. In laud. ah

IUstorū aūt anime in manu dei sunt ⁊ nō tanget illos tormentū malicie ℣s. Dominus regnauit. Cū palma ad regna puenerūt sancti coronas accepīs meruerunt de manu dñi ℣s. Jubilate. añ. Corpora sanctorū in pace sepulta sunt ⁊ viuēt nomina eorū in eternū ℣s. Deus deus. ah. Martyres dñi dñm benedicite in eternū ℣s. Benedicite. añ Exultabūt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis ℣s Laudate. Cap. Redde deus

REx gloriose martyrū corona cōfitentiū quirespuētes terrena perducis ad celestia. Ture thymiamā protinus appone nostris vocibus trophea sacra. pāgim⁹ ignosce quod reliquim⁹. Tu vincis in martyribus parcendo cōfessoribus tu vince nostra crimina donando indulgentiā ℣ eo patri sit gloria: eiusq; soli filio cū spiritu paracito ⁊ nunc ⁊ imperpetuū Amen ℟. Mirabilis deus in sanctis suis ℣. Et glorio añ. Istorū est enim regnū celorū qui contēpserūt vitā mūdi ⁊ peruenerūt ad premia regni ⁊ laucrunt stolas suas in sanguine agni ℣s. Bñdict⁹. Alia añ. Lauerūt stolas suas ⁊ candidas fecerūt i sanguine agni ℣s Benedi. De duē precēte añ dicant alternis vicib⁹ per hebd. in festis plurimoꝝ martyrū tā triū ℟. ix. lec. sup psal. Bñdictus. vel ad memoriaz eorundē sanctoꝝ: ita q; semp in primis dicit añ Istorū est enim. ℣ Oro vt s. Ad prīā añ. Justorū aūt anie. ℣s. Deus in nomine. Ad tertiā añ. Cum palma ℣s. Legē po. Cap. Redde deus. ℟. Letamini in dño Et exultate iusti. ℣. Et gloriamini oēs recti corde. Et glo. Leta. ℟. Exultēt iusti. ℣ Oro vt sup. Ad. vi. añ. Corpora sanctorū ℣s. Defecit. Cap. Transiluit illos per mare rubrū: ⁊ transuexit illos p aquā nimiā: inimicos aūt illorū dimersit in mare: ⁊ ab altitudine inferorū eduxit eos. ℟. Exultēt iusti In conspectu dei. ℣. Et delectent in leticia. In. Ella. Exul. ℟ Justorū anie ℣ Oro vt s. Ad. ix. añ. Exultabunt ℣s. Mirabilia Capm.

IUsti tulerūt spolia impiorum ⁊ decātauerūt dñi

nomē scñ tuū ⁊ victricē ma/
nū tuā laudauerūt pariter do/
mine ds noster. ℟. Justoꝝ
anime in manu dei sunt. ℣ Et
nō tanget illos tormentū ma/
licie. In ma. Glia. Justoꝝ. ℣.
Mirabilis dꝰ. Dño vt ℣. Ad
scōs vel. aiī. Justorū aūt aie.
Psalteriales. Lap̄ Reddet de
dym: Rex glose mar. ℣ Mi/
rabilis ds. aiī Absterget
ds omnē lachrymā ab ocu/
lis sanctorū ⁊ iam nō erit am/
plius neq; luctus neq; clamor
sed nec vllus dolor qm̄ p̄ma
trāsierūt. ℣ Magt. Dño
vt supra. Item alie lectiones
plurimoꝝ martyrū. Lect. j.

QUotiēscunq; fres cha/
rissimi sctoꝝ martyria
celebramus totiens laudes
saluatoris edicimꝰ. Et quoti/
ens coꝝ asserimus passiones:
totiens xp̄i gloriā p̄dicamus
Non enī suscipimꝰ que passi
sunt: sed ppter quē passi sunt
admiramur. Igitur nō pena
in laude: sed fides in honore.
Magnificamus ergo Le. ij.
martyres nō q; grauibꝰ subi/
acuere supplcijs: sed quia iu/
stīcie causa eadez tollerauere
supplicia. Nā plurimos scele/
ratoꝝ peiores penas vidimꝰ
esse ppessos: sed nihil eis p/
sunt: q; martyres causa iusti/
ficat: scelestos sciētia sua dā/
Summo igit ⁊ p̄re L. ir nat.
cipuo loco ppter fidē habēn/
di sunt beati martyres. Vide
te aūt quē idē locū apud ho/
mines mereātur q apud deū
locū sub altari meruerūt. Di/
cit sancta scriptura. Vidi sub
ara dei aīas occisorū ppter
verbū dei ⁊ ppter testimoniū
qd̄ habebāt ⁊ clamabāt. Vin/
dica dñe sanguinē nr̄m Sub
ara mḡt dei vidi aīas occisoꝝ

QUid reueren Le. iij.
dius: qd honorabilius
dici potest: q̄d sub illa ara req
escere in q̄ deo sacrificiū cele/
bratur: in q̄ offerūtur hostie:
in qua dñs est sacerdos sicut
scriptū est. Tu es sacerdos in
eternū scdm ordinē melchise.
Recte ergo Le. v. decb.
sub ara martyres collocātur:
q; sup ārā xp̄s imponit. Re/
cte sub altari iustoꝝ anime re
quiescūt: q; sup altare corpus
dñi offertur. Non immerito
iusti illic vindictā sāguinis po
stulāt: vbi etiā p̄ro peccatori/
bus xp̄i sanguis effunditur.
Conuenienter igit. Le. vj.
⁊ quasi p̄ quodā cōsortio ibi

martyribus sepultura decreta est vbi mozs dñi q̄tidie celebratur sicut ipe ait. Quotiēscunq; hec feceritis mortē meā annūciabitis donec veniam: scilicz vt qui ppter mortē eius mozui fuerant: in sacrāmēti eius mysterio regelcant

In illo Scām matheū ipe: videns ihesus turbas ascendit in montē. Et cū sedisset: accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et rel. Omel. b. greg. p.

Mons in quo Le. vij sedet dñs mystice significat maiora p̄cepta iustitie q: minora erāt que iudeis data sunt. Unus tamē de⁹ p sanctos ppbetas z famulos suos scām ordinatissimā distributionē tēpoz dedit minora p̄cepta ppl'o quē timore adhuc alligari oportebat: z per filiū suū maiora ppl'o quem charitate iā liberari ꝓuenerat

Q̄ unū aūt minora Le. vij minoribus maiora maioribꝰ dātur: ab eo dātur qui solus nouit congruentē generi humano exhibere medicinam. Sedens aūt docet: qđ ptinet ad dignitatē magisterij. Et accesserūt ad eū discipli ei⁹: vt audiendis verbis illius: bi eiā essent corpe vicīniores: qui p̄ceptis implēdis etiā animo appropinquabant. Le. ix.

Mystice etiā sessio dñi icarnatio eius est: quia nisi dñs incarnat⁹ esset. humanū genꝰ accedere ad eū non potuisset. Accesserūt aūt discipuli non tm̄ loco: sed etiā fide z deuotione vt susciperēt pacē ppl'o suo. Nisi illi accessisset sanitas ad nos nō venisset. Et aperiēs os suū docebat eos dicēs. Nō vacat q̄ nunc eū dictū est aperuisse os suū: qui in lege veteri apire solebat ora ppbetaꝝ

Jtē alia cap. primoꝝ martyꝝ z dicātur cū caplis supdictis alterius vicibus p hebdo. nisi q̄ ppria &. vel ppria lauꝺ. habeātur. Ad vesp. z ad matu. et ad. iij. dicāt. Cap.

Sancti per fidē vicerūt regna opati sunt iusticiā adepti sunt repromissiones in xpo

Sancti lu Ad. vj. cap. dibria z vbera expti in sup z vincula z carceres: lapidati sunt: secti sūt: tētati sunt in occisione gladij mortui sūt.

Jrcuierūt Ad. ij. cap in melotis in pellibus caprinis: egētes: angustiati: afflicti: quibus dignus nō erat

mũdus. Item alia capla plurimoꝝ mar. qñ. ix. lec. vel. iij. lec. habeãt cũ ppria histo. ad vtrasq; ves. z ad matu. et ad iij. z ad scõas vs. dicat ihud

IUstoꝝ ãi me in manu dei sunt z nõ tangetillos tormẽtũ malicie: viꝝ sũt oculis inspẽtiũ mori: illi aũt sunt in pace. Ad. vj. cap.

SIc oꝝ hominibus tormẽta passi sũt: spes aũt illoꝝ immortalitate plena est

IN paucis ve Ad. ix. cap. Xati in multis bene disponent: qm̃ deus tẽtauit illos et inuenit illos dignos se. Let. vt ꝫ

¶ In natali vnius confessoris et pontificis extra tempus pasce Ad vesperas aii. Justũ deduxit dominus per vias rectas z ostendit illi regnum dei z dedit illi scientiaz sanctoꝝ honestauit illũ in laboribꝰ z cõplenit labores illiꝰ

A maior. Psal. feri. Capi. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo z inuẽtus est iustus z in tpe ire facte die factus est recõciliatio. Quãdo. ix. lec. vel. iij cũ ppria hystoria vel cũ ppriis lau. habent: z etiã in osibus festis vni⁹ cõfesso. z põtifi. in tpe pasce cõtingẽtibus: tũc ad vtras q; ves. z ad matu. z ad tertiã dicat hoc capi. Ecce sacerdos supdictũ. Et ad. vj. cap. Benedictione Ad nonã cap. Cognouit eũ. In omnibus vero aliis festis tã triũ q; nouẽ lec. vni⁹ cõfessoris z põtificis dicitur ad primas vq; speras tantum. ℟. Miles xpi. hymnus

ISte confessor dñi sacratus festa plebs cunus: celebrat per orbem hodie letus meruit secreta scandere celi. Q ui pius prudens humilis pudicus sobrius castus fuit z quietus: vita dum presens vegetauit eius corporis artus. Ad sacrum cuius tumulum frequenter membra láguentũ modo sanitati quolibet morbo fuerint grauata restituũtur. Unde nunc nostet chorus in honore ipsius hymnũ canit hunc libenter vt pijs eius meritis iuuemur omne per euũ. Sit salus illi decus atq; virtus qui supra celi residens cacumen totius mundi machinam gubernat trinus z vnus. Amen. ℣. Amauit eum dñs z ornauit eũ. ℟. Stola glorie induit eũ. aii. Confessor dñi. N. astante

plebem corroborꝫ sancta intercessione vt qui vitiorū pondere premimur beatitudinis tue glia subleuemur ⁊ te duce eterna premia ꝓsequamur

Oꝛa. Magt. Oratio

Omnipotēs sempiterne deus qui nobis beati. N. confessoris tui atq; pontificis hodierna festiuitate letificas: tu am supplices exoramus clementiā vt cuius solēnia deuotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs eterne vite remedia cōsequamur. Per dñm.

Alia oꝛa.

Alqñs ops deus: vt beati. N. ꝓfessoris tui atq; pontificis veneranda solēnitas ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. Per. Cū vero duo festa vnius cōfessoris ⁊ pontificis simul cōgerint tunc fiat memoria de alio festo cū hac ant. Amauit eum ℣. Justū deduxit. Ofo vt dicit Ad matu. in festis nouē lec. vel triū que habent inuitato. duplex. Inuita. Unū deum in trinitate fideliter adoremꝰ. Cuius fide dū viuit sanctus presul. N. ꝓs. Uenite. In festis triū lect. quādo inuita. est simplex. Inuita: Regē cōfessoꝝ dñm Uenite adoremus. ꝓs.

Uenite. Hym. Iste cōfessoꝛ dñi. In ꝓmo noc. ant. Beatꝰ vir qui in lege dñi meditatur voluntas eius permanet die ac nocte ⁊ omnia que cūq; faciet semp prosperabunt. ꝓs. Beatus vir. ant. Beatus iste sanctus qui cōfessus est in domino predicauit preceptū domini cōstitutus est in monte sancto eiꝰ. ꝓs. Quare fre. ant. Tu es gloria mea tu es susceptoꝛ meus domine tu exaltas caput meū ⁊ exaudisti me de mōte sancto tuo. ꝓs. Dñe qd mul. ℣. Amauit eū. Lectio.

Dominicus sermo quē debemus omnes nō solum studiose: verū etiā sapiēter audire: cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire: moderationis sue vbiq; tenens temperiē: vt nec ouib⁹ desint pabula: nec pastoꝛibus alimēta. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam Intra in gaudiū dñi tui ℣. Dñe quinq; talēta tradidisti mihi ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra. Lectio.

Uedā specialiter solis precepit nobis: quedā vero generaliter: nobis ⁊ vo

bis. Nobis nãq; id est seruis: quos ille paterfamilias rerũ omniũ dñs ad hec in magna ẽmo sua constituit: vt populo eius verbũ gratie ministremus: specialiter iniũgitur sanctę predicationis officiũ. ℟. Ecce sacerdos magnus q̃ in diebus suis placuit ẽo Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs crescere in plebẽ suã. ℣. Benedictionẽ omniũ gentiũ ędidit illi ⁊ testamentũ suũ cõfirmauit super caput eius. Ideo. ℟. In his ẽnuo mãdatis tã diuitissimis seculis: sic celestiũ delitiarũ copia, spiritualis exuberat: vt in verbo vti abundet quod perfectus comedat abundetetiã quod parvulus sugat. Ibi est simul ⁊ lacteus potus quo tenera fidẽ nutriat infantia: ⁊ solidus cibus quo robusta perfectorũ iuuẽtus spiritualia sanctę virtutis accipiat incremẽta. ℟. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eum Tu es sacerdos in eternũ scõm ordinẽ melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu. Glia Scõm. In. ij. nocẽ. añ. Invocantẽ exaudiuit dñs sanctum suũ dñs exaudiuit eũ ⁊ constituit eum in pace. ℣. Cum invocarẽ añ. Letentur omnes qui sperant in te dñe quoniã tu benedixisti iusto scuto bone volũtatis tue coronasti eũ ps. Verba mea añ. Dñe dñs noster ꝙ admirabile est nomẽ tuũ in vniuersa terra quia gloria ⁊ honore coronasti sanctũ tuũ ⁊ constituisti eũ sup opera manuũ tuarũ. ps. Ipsum. ℣. Justũ ędurit dñs per vias rectas. Et. Lectio.

IBi prorsus ad salutẽ cõsulitur vniuersis quos dñs saluare dignatur. Ibi est qd omni etati cõgruat: ibi est qd omni pfessioni cõueniat. Ibi audiuimus precepta que faciamus: ibi cognoscimus premia que sperenus. Ibi est visio que nos per litterã ęceat ⁊ instruat ad scientiã. Ibi promissio que per gratiã traha ⁊ perducat ad gloriã. ℟. Posui adiutoriũ super potentẽ ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruũ meũ oleo scto vnxi eũ. Ma.

SEruorũ igitur Lec. v. quos populo suo ꝓposuit dñs specialiter volẽs officiũ ẽmonstrare: ait quod in

euangelio sepe audiuimus. Quis putas est fidelis dispē sator & prudēs: quē cōstituit dñs supra familiā suā vt det illis in tpe tritici mensurā Beatus ille seruus qnē cū venerit dñs inuenerit sic facientē. ℟. Magnificauit eū in cōspectu cegū Et dedit illi coronam glorie. ℣. Statuit illi testamē tum sempiternū. Et. Lect. vj.

QUis est iste dñs fratres Christus sine dubio q suis discipulis ait. Uos vocatis me magister & dñe & bene dicitis. Sum etenim. Que est etiā huius dñi familia? Nimirū illa est quā ipse dñs de manu inimici redemit & dominio suo mācipauit. Hec aūt familia. sancta est ecclesia que p orbem terrarū copiosa fertilitate diffundit: & redēptā se pretioso xpi sanguine gllat. ℟. Sance. N. xpi confessor audi rogātes seruulos Et impetratā celitus, Tu defer indulgentiā ℣. O sancte. N. sidus aureum dñi gratia seruorū gemit⁹ solita suscipe clemētia. Et. Glia. Tu de. Isti. iij. noc. aū. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo operatus est iusticiā requiescet in mōte sancto tuo

ps. Dñe quis habi. aū. Uitā petijt a te tribuisti ei dñe gloriā & magnū decorē imposuisti super eū posuisti in capite eius corona de lapide pretioso. ps. Dñe in virtute. aū. Hic accipiet benedictionē a dño & misericordiā a deo salutari suo quia hec est generatio querentiū dñm. ps. Dñi est terra. ℣. Justꝰ vt palma flo. ℟. Sicut.

IN illo tpe: Scom matth Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidā peregre pficiscēs vocauit seruos suos: & tradidit illis bona sua. Et rel. Omelia beati gregorij pape. L. vij.

LEctio sancti euāgelij fratres charissimi sollicite considerare nos admonet: ne nos qui plus ceteris in hoc mūdo accepisse aliquid cernimur: ab auctore mūdi grauius inde iudicemur. Cū enim augētur tua: rationes etiā crescūt tuorū. Tanto igitur humilior atq; ad seruiendum deo promptior quisq; debet esse & munere: q̄to se obligatiorē esse cōspicit in reddenda ratione. ℟. Iste est q ante deū magnas virtutes operatus est & ois terra doctrina eius replē

ta est Ipse intercedat p̄ p̄ccatis omnū pplox. ℣. Iste est q̄ contēpsit vitā mūdi ⁊ puenit ad celestia regna. Ipse. L. vig

ECce ho qui pegre p:oficiscit seruos suos vocat. eisq; ad negoci idū talēta partitur. Post multū vero tpis posturus rationē reuertit: bene opantes p appo:tato lucro remunerat. Seruū vero a bono opere torpentē dānat. Quis itaq; iste hō est qui pegre p:ficiscit: nisi redēpto: noster q̄ in ea carne quā assumpserat abijt in celū. ℣. Iste bono ab adolescētia sua partus meruit infirmos curare Dedit illi dñs claritatē magnā ceco: illuminare ⁊ dēmones effugare. ℣. Ecce hō sine querela verus dei cul:o: abstinens se ab omni ope malo ⁊ pmanēs in

O innocētia sua. De. L. ix. Armis eni locus p:ius terra est. Que quasi ad pegrinandū ducit: dū per redēpto rē nēm celo collocat Sed bono iste pegre p:ficiscēs seruis suis bona sua tradidit: q: fidelibus suis spūalia bona cōcessit. Et vni dedit q̄q; talēta alij aūt duo: alij vero vnum. Quiq; eni sunt co:pis sensus videlicet: visus: auditus: gustus odoratꝰ ⁊ tactus. ℣. Ut tales xpi gl̄iose. N. sanctissime Tuo pio interuētu Culpas nēas ablue. ℣. Ut celestis regni sedē valeamꝰ scādere. Tr. Glia. Cul. ℣. Ora p nob. N. Iste ℣. dī sp ante lau. in festis tr. lec. vniꝰ cōfes. In festis vero iij. lec. dicat. ℣. Justū dedu. vl

℣. Justꝰ vt pal. In lau. añ

ECce sacerdos magnꝰ q̄ in diebus suis placuit deo et inuētus est iustus. ps. Dñs regna. iii. Nō est inuētus similis illi q̄ cōseruaret legē excelsi. ps. Jubilate. añ. Fidelis seruus ⁊ p:udēs quē constituit dñs sup familiā suā. ps. Deus deus. iii. Btūs ille seruꝰ quē cum venerit dñs ⁊ pulsauerit ianuā ⁊ inuenerit cū vigilantem. ps. Benedicite. iii. Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudiū dñi tui. ps. Laudate.

BEnedictionē om Lap. nātiū gentū dedit illi dñs ⁊ testamentū suū cōfirmauit super caput eius. Quādo fūt nōue vl. ij. lec. cū cōmuni hystoria vnius pfessoris ⁊ pōtificis: tūc dicat ad laud. ⁊ ad tertiā ⁊ ad sextas vesp̄as hō capi. Benedictionē. Deus

IEsu redẽptor omniũ pẽr/
pes corona p̃sulũ in hac
die clemẽtius nostris sauẽto
vocibus. ℣ui sacri qua nomi
nis confessor almus claruit:
cuius celebrat annua deuota
plebs solẽnia. Qui ritemun/
di gaudia huius caduca re/
spuens cũ angelis celestibus
letus potitur p̃mijs. Ihu'
benigne annue nobis sequi ve
stigia huius p̃cẽtu seruulis
dimitte noxam criminis. Qui
xp̃e rex pijssime tibi patriq;
gloria cũ spiritu paraclito in
sempiterna secula Amen. ℟.
Justus germinabit. ℣. Euge
serue bone ⁊ fidelis quia su/
p̃a pauca fuisti fidelis sup̃a
multa te constituam dicit do/
minus. ℟. Benedictus. Oratio
vt supẽ. Si duo festa vnius cõ
fessoris ⁊ pontificis simul cõ
tingũt. tunc fiat memo. de alio
solo cũ hac añ. Justũ deduxit
dñs. minor. Regre bãt mag⁹
in laudi. vnius confesso. ⁊ ab
batis. ℟. Justus vt pal. Oro
vt supẽ. Ad primã añ. Ecce sa
cerdos. ℟. Deus in nomine.
Ad terciã añ. Nõ est inuẽtus
℟. Legẽ pone. Lectõ. Benedi
ctionẽ. ℟. Amauit eum dñs.
Et ornauit eũ. ℣. Stola glẽ
induit eum. Et. Glia. Amauit
℣. Justũ deduxit. Oratio vt supẽ
Ad sextã añ. Fidelis seruus.
℟. Defecit. Lapsus.
Cognouit eũ dñs in be/
nedictionibus suis conser⁊a
uit illi misericordiã suã: ⁊ in/
uenit gratiã coram oculis dñi.
℟. Justũ deduxit dñs per vi
as rectas. ℣. Et ostẽdit illi re/
gnũ dei. per. Gloria. Justus.
℟. Justus vt palma. Oratio
vt supra. Ad nonã añ. Serue
bone ⁊ fidelis. ℟. Mirabilia
Magnificauit eũ Lap̃.
in conspectu regũ ⁊ de
dit illi coronã glorie. ℟. Ju/
stus vt palma florebit In do
mo dñi. ℣. Sicut cedrus liba
ni multiplicabit. In ℣. Glia.
Justus vt. ℣. Justus germi.
Oro vt supẽ. Ad sextas vesp.
añ. Ecce sacerdos ℣ psal. feriat
Lapsus. Benedictionẽ. Si du/
plex festum fuerit dicit ℟m.
Sancte N. christi confessor.
Emaute: nullũ ℟m dicitur
hymnus. Jesu redẽptor om
nis. ℣. Justus germina. ⁊ns.
Iste est qui ante deũ magnas
virtutes opatus est ⁊ omnis
terra uterina eius repleta est
ipse intercedat p̃o peccatis
omniũ populorũ. ℟. Magi.

oratio vt supra. ¶ Ité alie lectiones vnius confessoris ꝛ põtificis. Lectio ꝓma.

SEruus igitur qui gemi nata talenta retulit a dño laudatur: atq; ad eternã remuneratione perducit: cũ ei voce dñica dicit. Euge serue bone ꝛ fidelis quia super pauca fuisti fidelis: supra multa te constituã: intra in gaudiũ domini tui. Tu autẽ. Lectio scda. Pauca quippe fratres sunt bona omnia presentis vite: q̃libet esse multa videant cõparatione retributõis eterne. Sed tũc fidelis seruꝰ supra multa constituit: quãdo victa omni corruptiõis molestia: de eternis gaudijs in illa celesti sede gloriatur. Lã. Tunc enim ad dñi sui gaudium perfecte intromittit quãdo sterna illa patria assumptus atq; angelorũ cetib⁹ admixtus. Sic interius gaudet de munere: vt non sit quod iã exterius doleat de corruptiõe

SEruus qui ope Lãtio. rari de talento noluit cũ verbis excusationis ad dñm redit dicẽs: Dñe scio quia homo durus es: metis vbi non seminasti: ꝛ cõgregas vbi nõ sparsisti: ꝛ timẽs abij ꝛ abscõdi pecuniã dñi mei in terra: ecce habes quod tuũ est. Notandum vero q̃ inutilis seruus durũ dñm vocat: cui tamen ad lucrũ de seruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrum talentũ exdẽdere: qui hoc solũ timere debuerat: ne hoc sine lucro ad dñm reportaret. Sunt autẽ plerigz intra Lꝰ sanctã ecclesiã quorũ iste seruus imaginẽ tenet: qui melioris vite vias aggredi metuũt ꝛ tamẽ iacere in sui corporis ignauia nõ pertimescũt. Cum q̃ enim peccatores se considerant: sanctitatis vias arripere trepidãt: ꝛ remanere in iniquitatibus suis nõ formidãt. Sed quia idcirco me Lcvi. liores habitus vias ꝛ rectioris vite apprehẽdere arcẽ nolunt: quia infirmos se esse cõspiciũt: quasi ꝛ peccatores se fatent: ꝛ dñm repellũt: cũq; in quo sanctificari debuerant refugiũt ꝛ velut in perturbatione positi consiliũ nõ habent dũ moriunt: ꝛ vitã timẽt. Vnde ꝛ huic seruo protinus respondet. Serue male ꝛ piger sciebas quia meto vbi nõ semino: ꝛ cõgrego vbi nõ spar

go. Oportuit ergo te dare pe cuniá meá nummularijs: vt et ego veniés recepissem vtiq; quod mtũ est cũ vsura. Eua

Ngeliũ Scõm matheũ

In illo tpe: Dixit iesus di scipulis suis. Vigilate q: nescitis qua hora dñs vester vẽturus sit. Et rel. Omel. xxiiii bede pbyteri. L. vii

Hec similitudine ostendit dñs aduentũ suũ semp exbere esse suspectũ. Pfamilias eni animus noster est: q corpus et oia officia corpis more pfamilias regit et mouet. Fur aũt mors est improuise aduenies. Tu. Lectio. viii. Fur igit domũ perfodit: cuz mors repẽte et subito repentinũ transitũ parat. Pater familias vero si sciret aduentũ furis vtiq; vigilaret et nõ sineret perfodi domũ suá: quia si animus nr sedulo die mortis inspiceret: sine dubio a suo corpore per oia vigilaret. Lec. ix. Q erunis autem fidelis et prudens intelligitur clerus apostolorũ et imitatorũ corr. Recte ordo aplor seruus fidelis et prudẽs dicit. Fidelis eni est: q fideliter et deuote substantiã dñi sui dispẽsat. Prudẽs est: q in distribuẽdo capacitate singulorũ discernit.

¶ In natali vnius cõfes. et doctoris. Si eps fuerit tota cantet hystoria vni⁹ cõfes. et pontificis. Si vero eps nõ fuerit: totũ fiat seruatũ sicut i festo sancti hieronymi pnotatũ est: ita tamẽ q in festo sancti augustini epi et docto. dicat ad vtras q vesp. et ad matu. et ad. iij. hoc

Oedit dñs ecclesiã suã. Onẽ sancto suo et excelso in vbo glie et omni corde suo laudauit dñm: et dilexit eum qui fecit illum. Oco.

Exaudi dñe pces nras: quas i sancti. N. cõfessoris tui atq; pontificis solẽnitate offerimus vt q tibi digne meruit famulari: eius intercedẽtib⁹ meritis ab oibus nos absoluas pctis. Per. Scõm matth

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre q si sal euanuerit in quo saliet? Et rel. Omelia exposita de diuersis tractatib⁹ Le.

Si appellauit aplos vn. quia p ipsos vniuersus hominũ cõdit genus. Terre eni'm nõe humana natura significat: salis vero verbi sapientia. Quod aute aplos suos

celesti ac diuina plenos sapientia saluator sal fre no iat: ostendit fatuos esse iudicādos qui terrena illi sapiūt q tēporalium honorū vel copiā sectāt̄: vel inopiā meruēt̄ amittūt eterna q̄ nec dari possunt ab hominibus nec auferri. L. viu. Notandū q̄ salis natura infecunditatē terre facit: sicut victor cruentas vrbes sale seminabat ne quidē in eis germen oriret. Ita: apl̄i destructo regio peccati germē vitioꝝ cōpescebāt. Q3 si sal euanuerit in quo saliet? Ad nihilū valet vltra nisi vt mittat foras: cōculcet ab hoībus. Sic q retrogradit nec ipse fructū ferre nec alios valet excolere: sed pūcit Vos estis lux L. ir. ab ecclia mūdi: a luce vera q̄ xp̄s est illuminati Apl̄i lux mūdi appellant q̄ ipsos luce fidei: scientie illuminādos erat mūdus Nō potest ciuitas abscōdi super montē posita: hoc est apostolice solicitas doctrine sup insignē magnāq̄ iusticiā fundata: quā significat etiā mons ipse in quo dns disputat. Potest igit̄ mons iste ipm significare: de quo scriptū est. Venite ascēdam⁹ i montē dñi: et ad domū dei iacob. v. et lau. vt̄ notatū est. Ad. iij. cap̄. Dedit dns confessionē. Ad. vj. capm

DEdit illi dns cōtra inimicos potentiā: et stare fecit cātores cōtra altare: et in sono eoꝝ dulces fecit modu

SApiētia Ad. xv. cep̄ los laudabit animā suā: et in dño honorabit: et i medio populi eius tabit: et in plenitudie scīa admirabit. ℣. In natali vn⁹ cōfessoris et abbatis Ad vesp. sup psal. añ. Amauit eū dns et ornauit eū stola glie induit eū: et ad portas paradisi coronauit eū. psal. fer. Cap̄.

IUstus cor suū tradet ad vigilandū diluculo ad dnm̄ q̄ fecit illū: et in cōspectu altissimi deprecabit. ℟. Ur israelita. hym. Iste confessor dñi. ℣. Amauit eū dn̄. añ. Similabo eū viro sapiēti qui edificauit domū suā petrā. ps. Dn̄s.

DEus q̄ beatū. N. Oro. cōfessorē tuū atq̄ abbatem sanctitatis gratia decorasti: ipius meritis fac nos bonis operibus abūdare vt a te summo bono omne quod expedit mereamur impetrare. Per. Nō dicit oro Intercessio nec. nisi in trāslatōe scī bñdi

ctī abbatis tñ. Ad matuti. in festis nouē lec. vel triū lec. qñ inuitatoriū est duplex. Inuit. Justus florebit. ps. Venite. Requiē in cōmuni vnius martyris. In festis triū lec. quādo inuita. est simplex. Inuitato Regē confessorū. ps. Venite. Dominus. Iste confessor. In primo noctur. r. in sequenti noctur. añe psal. r. ℣. de cōmuni vnius cōfessōis. r pontificis.

AD sancti ac beatissimi patris nostri. N. cuius hodie festa celebramꝰ laudes attigisse. aliqd decerpāsse est: cū siquidē virtutū eius gratia nō sermonibus exponēda sit: sed operibus cōprobāda. Cū enim dicat scriptura. Gloria patris est filius sapiens. Quante huius glorie sunt: quicantorū filiorū sapientia r deuotione letatur In christo enim iesu per euāgelium ipse nos genuit. ℟. Euge

OSerue hone. Lectio sca

Quicquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis r gratie: de hoc q̄si de quodam fonte lucidissimo oīum riuulorū puritas emanauit. Etenim quia castitatis r aliarum virtutū pollebat vigore quia abstinētie gloriabat angustys quia blandimētis preditus erat lenitatis. omniuni ciuiū in dñm prouocauit affectum. ℟. Justus germinabit.

Requiē in cōmuni vnius martyris. Lectio. iij.

BEne r cōgrue in hac die qui nobis beati. N. patris nostri cuius ad paradisum transitus exultabilē reddit psentis psalmi versiculū decantabimus. In memoria eterna erit iustus. ℟. Vir israelita gaude coelestes xpi Intercede pro nobis. ℣. Ut precibus tuis a deo veniā speremus deuoti ad te confugimus. Inter Glia. Inter. In scdo nocte. añ. Inuocantē. ps. Cū inuocarē. r cetere añe cum suis psal. ℣. Justū deduxit dñs. Lectio. iiij.

IGne enim in me mora vertitur hominū q ad gaudiū transyt angelorū Dicit eni sermo diuinus. Ne laudes hominem in vita sua. Tanq̄ si diceret: laude post morte: magnifica post cōsummationē. ℟. Magnificauit.

DUplici eniz ex cā Le. ℣. vtili⁹ ē hominū magis memorie laudem dare q̄ videte. Ut illo potissimū tēpore

merita sanctitatis extollas: quãdo nec laudantẽ adulatio nocet: nec laudatũ tẽptat elatio. Tu. ℟. Amauit eum dñs & ornauit eum stola glorie induit eũ Et ad portas paradisi cõronauit eũ ℣. Induit eum dñs lorica fidei & ornauit eũ.

LAuda ergo Le. vi Et. post periculũ: predica securum: lauda ducis virtutẽ: sed cũ perductus est ad triũphũ. Quis aũt viuens tuto possit ac sine trepidatiõe laudari: qui & de preterito memi nit se habere quod doleat: & de futuro videt sibi superesse quod timeat. ℟. Sctẽ. N. xpi con. In ij. nocl. añ. Dñe iste sanctus. Et cetere añe cũ suis psal. seãu. ℣. Justus vt palma

IN illo tpe: Cõm lucã Dixit ibs discipulis suis Nemo accendit lucernã & in abscõdito ponit: neq; sub modio: sed sup cãdelabrũ. Et rel Ome. vtre. de psõi. L. vij

Vẽ seipso dñs hec loquitur ostendẽs & si supra dixerat nullũ generationi neẽ nisi signũ ione pphete dandũ: nequaq; tñ lucis sue daritatẽ fidelib⁹ occultandã. ℟. Iste est qui añ dcũ. L. vij.

IPse quippe lucernã accẽdit: qui testamẽta humane nature flãma sue diuinitatis impleuit. Quam profecto lucernã nec credẽtibus abscõdere nec modio supponere: hec est sub mẽsura legis includere: vel intra vnĩ⁹ iudee gentis terminos voluit cohibere. ℟. Iste homo. Le ij.

SEd super candelabrũ inquit vt q ingrediunt lumẽ videant. Candelabrum ecclesiã dicit: cui lucernã supposuit: quia in nostris frontibus fidẽ sue incarnatiõis affixit: vt qui ecclesiã ingredi fideliter voluerint: lumẽ veritatis palã queant intueri. ℟. Miles xpi gloriose. N. In festis. ix. lec. ℣. Ora p nob. In festis. iij. lec. ℣. Justũ deduxit vel ℣. Justus vt pal. In laũ.

JUstũ deduxit dñs añ. per vias rectas & ostẽdit illi regnũ &c. pa. Dñs regnauit. Jubilã. Fidelis seruus. pa. Deus deus añ. Beatus ille. pa. Bñ dic. añ. Serue bone pa. Laudate. Require hec. iij. añas. in laũ. in comuni vnius confessoris exponẽdis. Laũ Justus cor suũ. Hymn⁹. Jesu redẽp.

℣. Justus ger. añ. Euge serue ps. Benedictus. Oño vt s. Ad ꝓmã añ. Justũ ꝛcdu. ps. Deꝰ in no. Ad. iij. añ. Nó est inuẽ. ps Le gẽ ponẽ. Capi. Justus cor suũ. ℟. ℣. Ad oẽs vo. dicunt vt s. in cõi vnius cõfes. ꝛ põtiñ. Ad. vi. añ. Fidelis ser. ps Defecit. Capitulũ.

SIeni magnus dñs vi uerit spiritu intelligẽtie replebit illũ ꝛ ipse tanq̃ hymbres mittet eloquia sapiẽtie sue ꝛ in oratione cõfitebit dño. Ad. ix añ. Serue vo. ps. Mirabilia.

OOmnius diriget Cõsiliũ eiꝰ ꝛ disciplinã ꝛ in lege testamẽti sui gliabitur Ad vs. añ. Justũ ꝛcdu. minor psal. ferialꝭ. Cap. Justus cor suũ. hym. Jesu redẽptor. ℣. Justus ger. añ. Iste est q̃ ante deũ. ps. Mag. Oño. vt s. Iré ꝛ quocũq̃ ꝛ fec. Ad vesp. añ. Amauit eũ. psal. ferial. Capi.

IUstũ ꝛdurit dñs p vias rectas ꝛ ostendit illi regnũ dei ꝛ dedit illi scientiã sanctorũ honestauit illũ in laboribus ꝛ cõpleuit labores illius. ℟. Miles xpi. hym Iste cõfes. ℣. Amauit eũ. añ Cõfessor dñi N. ꝓ Mag. Oño.

ADesto q̃s dñe ꝓcibꝰ nostris q̃s in sci. N. cõfessoris tui solẽnitate ꝛferim⁹ vt q̃ ex eius licie fiducia nõ habem⁹ eius qui tibi placuit meritis ꝛ precibus adiuemur. ꝑ dñm. Ad matu. in festis .ix. vl. iij. lec. q̃ inuita. est duplex Inuita. Justus florebit ps. Venite. In festis triũ lec. q̃ inuita. est simplex. Inuita. Regẽ cõfesso. ps. Venite. hy⁹ Iste cõfessor. In ꝓmo noc. ꝛ in oibus sequẽtibus nocti. añe psal. ꝛ ℣. ꝛ cõi vnius cõfessoris ꝛ põtiñ. L. j.

FRatres obediẽs xpo ꝛ dat q̃ possidet ꝛ elemosynã ꝛcvt ꝛ terra cor ad cẽlũ leuet: ꝛ auaritiã calcet vt adp fectionis culmẽ tota mẽtis intẽtione festinet: vt nõ sit sollicitus hic que sunt mũdi: sed que sunt dei: vt mũdũ sibi crucifixũ habeat: seq̃ mũdo crucifixũ exhibebat: vt sit oñino pauper in sclo ꝛ diues in xpo Ria per ordinẽ ꝛ cõi vni⁹ cõfessoris ꝛ abbatis dicũt. L. ij.

QUis ignorat boni buiꝰ magnitudinẽ? Videmus in omnibus vendendarũ rerũ suarum inesse virtutẽ. Unusquisq̃ enim proprium habet vnũ ꝛ duo: alius quidẽ sic: alius autem sic. Tu. Lectio tertia.

ecce hoc tam magnū bonū implere pauci possunt: multi non possunt. Nunquid quia paucis donatur ista perfectio propterea debent esse pessimi quicunq; in bono nō possunt esse perfecti. Nūquid propterea christianus debet vitio rapacitatis ministere: quia forte nondū potest omnes res suas pauperib⁹ erogare. Aliena cōcupiscere: quia propria nondū potest omnino cōtinere? Absit hoc fratres ab hominibus christianis. Auertat hoc deus a fidelibus suis. Tu autē. Lectio. v. Apostolus enim breuiter dicit: quia neq; auari neq; rapaces regnum dei possidebunt. Manifestū est autē: quia omnis qui a regno dei alienabit: in eterno igne cum diabolo eiusq; angelis dānabit. L. vi. Proinde dilectissimi filij nō omnes possunt implere quod dñs ait: Vendite que possidetis: illud tamen quod adiecit dicens: Date elemosynā: omnibus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile si nō assit dira cupiditas: omnibus est salubre: si feruerat charitas. Cunctis ergo debet esse cōmune: vt omnibus donetur eterna felicitas. Secun

In illo tem. Marcū Prope: Dixit iesus discipulis suis. Videte vigilate et orate nescitis enim quādo tēpus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbi. Le. vij.

Vigilare et orare et cautos existere discipulos suos dñs monuit: sed tamen eis iudicij vltimi tēpus ostendere noluit quia magis illis profuit we nescire q̄ scire. Vt semper suspecti semp̄q; parati vi Vnde siquidē L. viij. gilarēt vigilat qui vanis mūdi gaudijs dormit et preceptis diuinis excubat. vtiliter enim orat qui talē se exhibet: vt percipere valeat quod in orationib⁹ postulat. Tu autē. Lectio. ix. Nescitis enim quādo tēpus sit ac si diceret: sicut ignoratis diem introitus vestri in mundū: ita et ignoratis et diez exitus vestri de mūdo. ℣. Ora pro nobis beate. N. In festis vero mīlectio. dicitur ℣. Iustum deduxit. Vel ℣. Justus vt palma. In laudi. aī. Justū deduxit. p̄e Dñs reg. Et alie aīe sequē. vt ō. Lap. Justus

cor suum. Hymnus Jesu re/
demptor omniū. totus hym.
dicit̄ p omnia ſicut de vno
cōfeſſore ⁊ pōtifice. ℣. Juſtus
germinabit. añ. Euge ſerue.
ps. Bñdictus. Oro. Adeſto
dñe precibus. Ad primā añ.
Juſtum deduxit. ps. Deus in
noſe. Ad tertiā añ. Non eſt in
uentus. ps. Legem pone mi.
Lapim. Juſtū deduxit ꝛ. ℣.
⁊ ℣. ad omnes horas dicunt̄
vt ſupra in cōmuni vnius cō
feſſoris ⁊ pontificis. Ad ſe
ptam añ. Fidelis ſeruus. ps.
Defecit in ſa. Lec.
Uſtodiuit eum dñs ab
inimicis ⁊ a ſeductoribus tu
tauit illum ⁊ certamē fortē de
dit illi vt vinceret ⁊ ſciret qm̄
omniū potentior eſt ſapiētia.
Ad nonā añ. Serue bone.
℣. Mirabilia. Lectio.
Sapientia venditū iuſtū
nō deſeruit: ſed a peccatori
bus liberauit eū. ℣. In natā
plurimorū confeſſorū. Ad
veſperas añ. Sancti p fidem
vſq. feria ſeco. Lapi.
Plures facti ſunt ſacer/
dotes ſcōm legem idcirco q̄
morte phibebant permanere
ieſus autē eo q̄ maneat in e-
ternū: ſempiternū habet ſa/
cerdotiū. ℣. Juſti in perpetuū
viuent ⁊ apud dñm eſt mer/
ces eorū Et cogitatio eorum.
Apud altiſſimū. ℣. Ideo accī
pient regnū decoris ⁊ diade
ma ſpeciei de manu dñi. Et co
Gla laus ⁊ honor decus po/
teſtas ⁊ iubilatio patri ac na/
to ⁊ ſpiritui ſancto. Apud.
Hymnus Sanctorū meritis
Hi ſunt quos. Te ſumma ci
tas. ℣. Letamini in dño. añ.
Fulgebunt iuſti tanq̄ ſcintille
in arundineto diſcurrēt indi
cabunt nationes ⁊ regnabūt
in eternū. ps. Magī. Oratio.
Beatorū confeſſorū tuo/
rum. N. ⁊ N. dñe natali/
cia celebrātes ſupplices te ro
gamus: vt quos celeſti gloria
ſublimaſti: tuis adeſſe conce/
das fidelibus. Per. Alia oīo.
Deus qui nos ſanctorū
confeſſorū tuorū con/
feſſiōibus glorioſis circūdas
⁊ protegis: da nobis eorū imi
tatione proficere ⁊ intercēſſi/
one gaudere. Per eundē. Ad
matutinū. Inuita. Mirabilē deū
in ſanctis ſuis Venite adore
mus collaudātes. ps. Venite
In feſtis vero triū lec. Inuita.
Regē cōfeſſorū. ps. Venite.
Hymnus Sanctorū meritis.

ui sunt quos. Te summa dei. In primo nocturn. añ. Secus decursus aquarū plantauit vineam iustorū sed in lege dñi fuit voluntas eorū. ℣. Beatus vir añ. Tanq̄ aurū in fornace probauit electos dñs t quasi holocausta accepit illos in eternū. ℣. Quare fremuerunt. añ. Filij hominū scitote quia mirificauit dominus sanctos suos. ℣. Cum inuocarē. ℟.

Letamini in d. L. j.

Beati sunt serui illi quos cum venerit dñs inuenerit vigilātes. Vigilat qui ad aspectum veri luminis mētis oculos apertos tenet. Vigilat qui seruat operando quod credidit. Vigilat qui a se, torporis t negligētie tenebras repellit Vincentius paulus dicit. Euigilate iusti t nolite peccare. ℟. Absterget deus omnē lachrymā ab oculis sanctorū t iam nō erit amplius neq̄ luctus neq̄ clamor sed nec vllus dolor. Quoniā prioza trāierunt. ℣. Non esurient neq̄ sitient amplius t nō cadet super illos sol neq̄ vllus estus.

Hinc rursus L. Q. m.

Hait. Hora est iam nos de somno surgere. Sed venienti dñs quid seruis vigilātibus exhibebit audiamus. Amen dico vobis q̄ precinget se t faciet illos discumbere: t trāsiens ministrabit illis. Precinget se: id est ad retributionē preparabit. Faciet illos discumbere: id est in eterna quiete refouere. Discumbere quippe nostrū est i eterno regno quiescere. ℟. Exultabunt sancti in gloria Letabunt in cubilibus suis. ℣. Epulent t exultent in conspectu dei. Le. L. ij

Vide rursus dñs dicit.

Uenient t recūbent cū abraam isaac t iacob. Transiens aūt dñs ministrat: quia lucis sue illustratione nos satiat. Transire vero dñi est: cū de iudicio ad regnū redit Uel certe nobis dñs post iudiciū trāsit q̄ ab hūanitatis forma in diuinitatis sue cōtemplationē nos eleuat. ℟. Justi imperpetuū. vt supra ad primas vesperas. In scdo nocturn. añ. Letent omnes qui sperāt in te dñe q̄m tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis coronasti eos. ℣. Verba mea. añ. Dabo sanctis meis locū nominatū in regno patris mei dicit dñs. ℣. Dñe quis habi.

aīi. Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas in eis. ℣. Ne serua me. ℣. Eruiteut iusti. ℟. Et transire eius Lectio. Quia est in claritatis sue speculationē nos ducere: cum eū quē in humanitate in iudicio cernimus: etiam in diuinitate post iudiciū videamus. Ad iudicū quippe venies in forma serui omnibus apparet: quia scriptū est. Videbūt eum in quē transfixerūt. Sed reprobi in suppliciū corruūt: iusti ad claritatis eius gloriam pertrahunt: sicut scriptū est. Tollat impius ne videat gloriā dei. ℣. Letamini iusti et exultate in dño. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cantate ei canticū nouū bene psallite ei in vociferatione. Et. L. v.

℟. Sed quid si serui in prima vigilia negligētes existunt. Prima vigilia primeue etatis custodia est. Sed neq; sic desperādū et a bono opere cessandū est. Nā longanimitatis sue patientiam insinuans dñs subdit. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit: beati sunt serui illi. ℣. Sancti dei tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt fruerentur illeti In aqs validis terra apparuit et ima rubro via sine impedimento. ℣. Victricē manū tuā laudauerūt pariter et decantauerunt dñe nomen sanctū tuū.

℟. In aquis. Lectio. vj. Prima quippe vigilia primeuū tempus est: id est puericia. Secūda adolescētia vel iuuētus. Tertia autē senectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in prima vigilia: custodiat vel secundā. Et qui cōtigerit a prauitatibus suis in pueritia neglexerit ad viri vite saltem in tēpore iuuētutis eum gilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluit: tertie vigilie remedia nō amittat. ℣. In circuitu tuo domine lumē est quod nunq̄ deficiet. Ubi constituisti iucidissimas mansiones Ibi requiescūt sanctorum anime. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine et eternitas temporū. Ubi con. Gloria. Ibi. in tertio nocturn.

aīi. Sancti qui sperant in domino habebunt fortitudinē assument pennas vt aquile volabunt et nō deficient. ℣. Do

mini est terra. añ. Justi autem in perpetuum viuent & apud dominū est merces eorū. ps. Exultate iusti. añ. O q̄ glorio sum est regnum in quo cum christo gaudent confessores sancti amicti stolis albis se quūtur agnum quocūq; ierit ps. Quam dilecta. ℣. Justorum anime. Secundū lucam

In illo tempore: Dixit ie sus discipulis suis. Sint lumbi vestri precincti & lucerne ardentes in manibus vestris. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape. Lectio. vij.

Sancti euangelij fratres charissimi aperte est lectio recitata: sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse videatur eam sub breuitate transcurrimus: quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lumbis sit: femina in vmbilico: testatur dominus qui & diabolo ad tratū iob loquitur dicens Virtus eius in lumbis eius & fortitudo eius in vmbilico ventris eius. Vt principaliter igitur sexu lumborū nomine luxuria designatur cum dominus dicit. Sint lumbi vestri precincti. ℟. Sacerdotes eius induant iustitiā & sancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc pducā cornu dauid parauī lucernam christo meo. Et.

Lumbos enim Le. vij. precingimus cū carnis luxuriam per continentiā coartamus. Et protinus additur. Et lucerne ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus teneamus: cum per bona opera proximis nostris lucis exēpla monstramus. De quibus profecto operibus dñs dicit Luceat lux vestra coram hominibus vt videāt opera vestra bona & glorificent patrem vestrum qui in celis est. ℟. Corpora sanctorū in pace sepulta sunt & viuent nomina eorum In generatione & generationē. ℣. Sapientiā sanctorū narrabūt oēs ppli & laudē eorū pronūciat omis ecclesia sanctorū. In ge. L. ix.

Duo autē sunt q̄ iubent & lumbos restringere & lucernas tenere. Ut & mūditia sit castitatis in corpore: & lumen veritatis in opatione. Redēptori etenim nro vnū sine alte-

ro placere nequaꝫ potest. Castitas ergo non magna est sine bono opere: nec opus bonum est aliquid sine castitate Sed si vtrūꝫ agitur restat vt quisquis ille est: ipse ad supernam patriā tendat. Tu autē. ℣. Sint lumbi vestri precincti ⁊ lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus exspectantibus dominū suum quādo reuertatur a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qz nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Et vos. Gloria. Et vos. ℣. Justi autē imperpetuū. In laudibus añ. IUstorū autem anime in manu dei sunt ⁊ nō tanget illos tormentū malicie. ℘. Dominus regnauit. añ. Cum palma ad regna peruenerūt sancti coronas de manu dñi. ℘. Jubilate añ. Corpora sanctorū in pace sepulta sunt ⁊ viuent nomina eorū in eternū. ℘. Deus deus meus. añ. Sacerdotes dei benedicite dominō serui domini hymnū dicite deo meo et eternum. ℘. Benedicite. añ. Exultabunt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. ℘. Laudate. Capi. Plures facti sunt hymnus. Rex gloriose martyrum. totus hymnus dicatur in cōmuni plurimorum martyrū. ℣. Mirabilis deus in sanctis. ℞. Sint lumbi vestri precincti ⁊ luceme ardentes in manibus vestris ⁊ vos similes hominibus exspectantibus dñm suum quādo reuertatur a nuptijs. ℘. Benedictus. Ofo vt supra. Ad psalmum añ. Justorū autē anime. ℘. Deus in nomine. Ad laudes añ. Cum palma. ℘. Lege in pone. Capitl. Plures facti sunt sacerdotes ⁊ vii. ex cōmuni plurimorū martyrū ad omnes horas dicant. Ad sextā añ. Corpora. ℘. Defecit in salutā. Capitl. SAncti ⁊ iusti in domino gaudete vos elegit deus in hereditatē sibi. Ad nonam añ. Exultabunt sancti. ℘. Mirabilia testi. Capitulū. IUsti autē imperpetuū viuunt: ⁊ apud dominū est merces eorū: ⁊ cogitatio eorū apud altissimū. Ad vesperas añ. Justorū autē anime. psalmi feriales. Capitl. Plures facti sunt. ℣. Mirabilis deus añ. Sanctū est verū lumen ⁊ admirabile ministrans lucē his

qui permanserūt in agone certaminis recipiēta christo splēdorem sempiternū in quo assidue felices lētātur. ℣. Magnificat. Oratio vt sup ad primas vesperas. ℣ In natali vnius virginis et martyris ad primas vesp. super psal. feriales. Hec est virgo prudens que veniente sponso aptauit lampades suas et introiuit cū eo ad nuptias. psal. feriales.

O Omine deus me⁹ cap⁹. Exaltasti super terrā habitationē meā: et pro morte defluēti deprecata sum. ℟. Regnū mūdi. Hym. O Virginis proles opifexq; matris virgo quē genuit pariterq; virgo virginis festum canimus trophēū accipe votū hec tua virgo duplici beata sorte dum gestit fragilem domare corporis sexum vomuit cruentū corpore sectū. Unde nec morte nec amica mortis seua penatū genera pauescēs sanguine fuso meruit secreta scandere celi. Eius obtentu rus almē nostris parce iam culpis vitia remittens quo tibi puri resonemus almū pectoris hymnū. Gloria patri genitoq; proli: et tibi compar

viriusq; semper spiritus alme deus vnus omni tempore secli Amen. ℣ Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟ Propterea benedixit te deus in eternū. Simile est regnum celorū sagene misse in mare et ex omni genere piscū congregāti quā cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elegerūt bonos in vasa sua malos aūt foras miserunt. ps. Magn. Oratio.

Indulgentiā nobis domine precamur vt beata. N. virgo et martyr ipiorē que tibi grata semper extitit: et merito castitatis et tue professiōe virtutis. ℣.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de bta. N. virginis tue et martyris festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis eruditamur affectu. ℣. Da nobis. In festis nouē lect. inuita.

Agnū sponsū virginū. Uenite adoremus dām ieſū xp̄m. ps. Uenite. Aliud inuitat.

Xp̄m venerantes deū adoremus regē regū. Qui in celis. N. palmā hodie dedit eternā ps. Uenite. Aliud inuitat. in festis triū lec. Inuita. Regem virginū dīm Uenite adoremus. ps. Uenite exul. hym.

virginis prolem. In.j.noc.aii. Ante thorū huius virginis frequētate nob dulcia cātica dra gmatis. ℣s. Dñe dñs no. aii. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Eli enarrāt aii. Fauus distillāns labia tua sponsa z odor vestimētorū tuorū sicut odor thuris. ps. Dñi est ter. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te dñs in eternū.

QUoniam Le.j. terui. Hodie natalis est virginis: congruū aliquid de virginibus est loquēdū. Immaculatus enim dñs: immaculatam sibi famulā suā i hoc pleno colluuionū fragilitatis humane corpore positā mirifice orditer consecrauit. Natalis est virginis: integritatē seqmur Natalis est scie. N. Miretur viri: non desperent virgines. Nō autē ideo laudabilis virginitas: Quia et in martyribus reperitur: sed quia ipsa martyres facit. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis propterea, bñdixit te deus in eternū. ℣. Dilexisti iustitiā z odisti iniquitatē. Propterea. Le. ij.

QUis enī humano eam possit ingenio comprehēdere: quaz nec natura suis inclusit legib⁹. Hec virgo ecclo accersiuit: qs imitaretur in terris. Nec imerito vnēdi sibi vsum, qui ut e celo: q sponsum sibi sucnit in celo. Quaz ego laudatione non suscepi virginitatis: sed exp̄sionē ad rem tamē pertinere arbitror; vt que sit ei patria: qs auctor appareat. ℟. Propter veritatem z mānsuetudinē et iustitiā Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia z vide et inclina aurē tuā z obliuisce pp̄m tuū z domū patris tui. Et deducet. Le.iij.

PRius vbi sit patria diffiniamus. Si enī ibi est patria vbi genitalē municipiū in celo profecto est patria castitatis. Itaqz hic aduena: ibi incola est. Quid autem est castitas virginalis nisi expers cōtagionis integritas. Atqz eius auctorē quem possumus estimare: nisi immaculatū dei filiū cui⁹ caro nōvidit corruptionē: diuinitas nō est experta contagionē Videte ergo q̄ta virginitatis merita sint. Xp̄s ex virgine xp̄s ex virgine. ℟. Dilexisti iustitiā z odisti iniquitatem propterea. Unxit te de/

us deus tuus oleo letitie. ℣. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā. Unxit. Gloria. Unxit. In. ij. noc. an. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. intēde prospere procede et regna. ps Eructauit. an. Diuuabit eā deus vultu suo de in medio eius non cōmouebit. ps. Deus noster refugi. an Unguentū effusū nomē tuū ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps Fūdamēta. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. Le iij.

Christus virginum sponsus ante virginem fuit ⁊ idem est natus de virgine. Diuinitate quidem natus ante secula: sed et virgine renatus ob secula. Illud nature fuit: hoc nostre vtilitatis est: illud erat semper: hoc voluit. Spectate ⁊ aliud virginitatis meritum: christus virginis sponsus: ⁊ si dici potest: christus virginee castitatis. Virginitas enim christi: non virginitatis est christus. Tu autē. ℟. Hec est virgo sapiens quam dominus vigilantē inuenit: que acceptis lāpadibus sumpsit secum oleum Et veniente domino introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit omnia sua ⁊ cōparauit eam. Et venientē.

Virgo est quē nupsit: virgo que nōs suo vtero portauit. Virgo que genuit: virgo que proprio lacte nutriuit. Sed tam a matre descendamus ad filias. De virginibus inquit sanctus apostolus: preceptum domini non habeo. Si vetet gentium non habuit: habere quis potuit? Et preceptū quidem non habuit: sed habuit exemplum. Non enim potest imperari virginitas sed optari. Sancta mater ecclesia immaculata est cohitu: sed fecūda partu. Virgo est in castitate: mater est in prole. Tu autē ℟a de vna virgine ⁊ martire. ℟m. Veni sponsa christi accipe coronā quam tibi dominus preparauit pro cuius amore sanguinē tuum fudisti. Et cum angelis in paradisum introibis. ℣. Veni electa mea ⁊ ponam in te thronum meū quia concupiuit rex speciem tuam. Et cum an. Illud ℟m. de vna virgine non martire. ℟m. Induit me dominus vestimēto salutis ⁊ indumento leticie circūdedit me.

Et tanq̃ sponsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas & circũdedit me vernãtibus atq̃ chorusc antibus gẽmis. Et tanq̃. Lectio. vij.

PArturit nos virgo non viro sed spiritu. Parit nos virgo nõ cum dolore membrorũ sed cum gaudijs angelorum. Nutrit nos virgo nõ corporis lacte sed apostoli: quo infirmã adhuc crescẽtis populi lactauit etatem. Virginitas dei donũ est munus parentis: sacerdotũ castitas. Virgo matris ecclesie hostia est cui⁹ quotidiano sacrificio vis diuina placat. Virgo est ecclesia quã studuit apostol⁹ virginẽ castam assignare christo. Virgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalẽ que in celo est: in quã nihil intrat cõmune atq̃ immundũ. ℟. Audi filia & vide & inclina aurem tuam & obliuiscere populum tuũ & domũ patris tui & cõcupiscet rex speciẽ tuã Quoniã ipse est dñs deus tuus. ℣. Induet te dñs vestimento salutis & indumẽto leticie circũdabit te. Qñ. Gloria. Qñ. In ictu oculi. ad. Hec est quẽ nescauit thorum in delicto habebit fructũ in refectione animarũ sanctarũ. ps. Cantate. primũ. añ. Nigra sum sed formosa filie hierusalẽ ideo dilexit me rex & introduxit me in cubiculũ suum. ps. Dixit dñs regi eccl. añ. O q̃ pulchra est casta generatio cum claritate ps. Cantate. ℣. Adiuuabit eam deus. Scõm Matthẽũ.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnũ celorũ thesauro abscondito in agro quẽ q̃ inuenit hõ abscõdit: & pre gaudio illius vadit & vendit vniuersa que habet & emit agrum illũ. Et rel. Ome. beati grego. papę. L. vij

REgnũ celorum fratres charissimi idcirco terrenis rebus simile dicitur: vt ex his q̃ anim⁹ nouit: surgat ad incognita que non nouit: quatenus exẽplo visibiliũ se ad inuisibilia rapiat: & per ea que vsu didicit quasi cõfricatus incalescat: vt per hoc quod scit notũ diligere discat & incognita amare. ℟. Veni electa mea & ponã in te thronum meũ Quia concupiuit rex speciẽ tuam. ℣. Audi filia

¶ vide ¶ inclina aurem tuam

Quia con. Lect. viij.

Ecce enim regnū celorū thesauro abscondito in agro cōparat: quē qui inuenit hō abscondit ¶ pre gaudio illius vadit ¶ vendit vniuersa que habet ¶ emit agrū illū. Qua in re hoc quoq; notandū est: q inuentus thesaurus absco ditur vt seruetur: quia studiū celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non suffi cit: qui hoc ab humanis laudibus nō abscondit. Tu. ℣. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es virgo respuens mundū Letaberis cum angelis intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua ¶ pulchritudine tua. Letabe. Lectio. ij

In presenti eteni vita quasi in via sum⁹ qua ad patriā pergimus. Maligni autē spiritus iter nostrū quasi quidam latrunculi obsident. De predari ergo desiderāt qui thesaurum publice in via portāt hoc autē dico nō vt proximi opera nostra nō videant cum scriptū sit. Videant opera vestra bona ¶ glorificēt patrē vestrum qui in celis est. Sed vt per hoc quod agimus laudes exterius non queramus. Sic autē sit opus in publico quatenus intentio maneat in occulto: vt ¶ de bono opere proximis exemplū prebeamus: ¶ tamen per intentionē qua soli deo placere querimus: semp optemus sec. etū ℣. Regni mundi ¶ omnē ornatū seculi contempsi propter amorē domini mei ieſu christi Quē vidi quē amaui Quem credidi quem dilexi. ℣. Erexit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quē vi. Gloria pa. Quē cre. In festis no uem lectionū dicat iste ℣. gracie laudes. ℣. Ora pro nobis beata. ℟. In festis vero trium lect. dicatur ℣. Specie tua. ℟. ℣. Adiuuabit eam. In lau. aū

Ecce est virgo sapiens quā dñs vigilantē inuenit. ℣. Dñs regnauit. aū Hec est virgo sapiens ¶ vna de numero prudentū. ℣. Jubilate. aū Hec est virgo sancta atq; gloriosa quia dñs omniū dilexit illam. ℣. Deus deus meus. aū Bñdico te pater domini mei ieſu christi quia per filiū tuum tēptationis ignis extinct⁹ est a latere meo. ℣. Benedicite. aū Veni sponsa christi accipe co

ronā quam tibi dñs p̄parauit in eternū. ℣. Laudate ℣. Cap. Dñe deus. Hym. Iesu corona virginū quē mater illa p̄cepit: que sola virgo parturit hec vota clemēs accipe. Qui pascis inter lilia septus choreis virginū: sponsas decoras gēma sponsisq; reddēs p̄mia. Quocūq; pergis virgines sequūtur atq; laudibus post te canētes curritant: hymnosq; dulces personant Te deprecamur largius nostris adauge sensibus: nescire prorsus omnia corruptionis vulnera. Deo p̄ri sit gloria eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito ⁊ nūc ⁊ imperpetuum. Amē. ℣. Adducent regi virgines post eā. ℟. Proxime eius affe. aā. Venīte sponso prudens virgo p̄parata introiuit cuz eo ad nuptias. ℣. Benedictus. Oratio vt supā. Ad p̄ma aā. Hec est virgo sapiens. ℣. Deus in nomine Ad iij aā. Hec est virgo. ℣. Lege pone. Cap. Dñe deus. ℟. Diffusa est gratia In labijs tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. In labijs. Glia patri. Diffusa est. ℣. Specie tua Oratio vt supā Ad sextam aā. Hec est virgo sapiens. ℣. Defecit in salutā.

Laudabo no Capitulū. mē tuū assidue: ⁊ collaudabo illud in cōfessione: ⁊ exaudita est oratio mea. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Intēde p̄spere p̄rocede et regna. Et. Gloria. Specie tua ℣. Adiuuabit eā Ad nonā aā Veni sponsa. ℣. Mirabilia.

Liberasti me de per Ca. ditione ⁊ eripuisti me te pore iniquo propterea confitebor: ⁊ laudē dicā nomini tuo dñe deus meus ℟. Adiuuabit eā Deus vultu suo ℣. Deus in medio eius nō commouebit. Deus. Gloria. Adiuuabit. ℣. Adducētur regi virgines Ad ij. vēs aā. Hecē virgo sapiens. psal. feriales. Cap. Dñs deus. Hym Jesu corona virginū. ℣. Adducentur regi virgines Ad. Simile est regnū celoz homini negociatori quereti bonas margaritas: inuēta vna p̄ciosa margarita: dedit omnia sua et cōparauit eam. ℣. Magi. Oratio vt supā. Itē alia capi vnius virginis ⁊ martyr. ⁊ dicant cā capitulis sub scriptis alternis vicibus per hebdomadā

ta tñ q̄ in primis dicat cap. Domine deus ad vtraſq; ve ſperas ⁊ ad matutinas: et ad tertiam. Capitulū.

COnfitebor tibi dñe rex: et collaudabo te deū ſal uatorē meum confitebor: nomini tuo quoniā adiutor et protector factus es mihi ⁊ liberaſti corpus meū a perdi tion e Ad ſextā Cap. Audabit vſq; ad mortē anima mea dominum ⁊ vita mea appropinquans erat in infernū deorſum. Ad. ix. cap.

LIberaſti me de perditione et eripuiſti me de tempore iniquo propterea confitebor ⁊ laudē dicam nomini tuo domine deus meus. In natali vnius virginis ⁊ non martyris ad vtraſq; veſperas eiſ ad matutinas ⁊ ad tertiā

QUi gloriatur in cap. domino glorietur: non enim qui ſeipſum cōmendat ille probatus eſt: ſed quem deus commendat. Hymnus. Virginis proles. Huius obtentu. Gloria patri genitoq;. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit. Ad. Simile eſt regnū celorum ſage. ℣. Magnificat. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus auctor virtutis ⁊ amator virginitatis: da nobis quęſumus ſancte. N. virginis tue tibi placitis meritis cōmendari: cuius vita merito caſtitatis tibi complacuit. Per dominū. Cetera omnia ad vtraſq; veſperas ⁊ ad matutinas ⁊ ad alias horas vt ſupra in hyſtoria vnius virginis ⁊ martyris cum iſta oratione Omnipotens ſempiterne deus auc. Ad matutinas inuitatorium vt ſupra. Hymnus. Virginis proles. Huius obtentu. Gloria patri genite. Alie vt ſupra. Nouem lectiones fiant. Lect. ꝑma.

SImile eſt regnum celorum decem virginibus: que accipientes lampades ſuas: exierunt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe dicit dominus. Iſte quinq; ⁊ quinq; virgines omnes omnino ſunt anime chriſtianoꝝ Sed vt dicam⁹ vobis q̄d deo inſpirante ſentimus: nō quaſcunq; anime: ſed tales anime que habent catholicam fidem: ⁊ habere videntur bona opera in eccleſia dei: ⁊ tamen ex iſtis quinq; ſunt prudentes ⁊ quinq; fatue. Lec.

Quare ergo appellate sunt quinq; : & quare virgines: prius videamus & deinde cetera cõsideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censet: quia quinq; sensibus vtitur. Nihil est enim qõ sentimus et corpore: nisi lanx quinq; partita aut videndo: aut audiendo aut odorãdo: aut gustãdo aut tãgendo.

Qui ergo se abstinet Lectio ab illicito visu: ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu: ab illicito tactu: propter ipsam integritatem: virginis nomẽ accepit. Si bonum est abstinere ab illicitis sentiẽdi motibus: & ideo vna quæq; anima xpiana virginis nomẽ habet. Quare qnq; admittunt: et quinq; repellunt. Parum est quia virgines sũt et lampades habent. Lectio

Virgines propter abstinẽtiam ab illicitis sensibus. Lãpades habẽtes propter opera bona: de quib9 oper ibus dominus dicit: Luceãt opera vestra coram hominib9 vt videant bona facta vestra: et glorificẽt patrẽ vestrũ qui in celis est. Item discipulis dicit dñs. Sint lumbi vestri accincti & luceme ardentes. In lumbis accinctis virginitas: in lucernis ardentibus opera non solet Lectio bona. Tu. dici virginitas vtiq; in cõiugatis. Tamen etiã ibi est fidei virginitas que exhibet pudicitiam coniugalẽ. Nam vt noverit sanctitas vestra non importune fm animã & fm integritatẽ fidei qua etiã fide ab illicitis abstinet: & bona opera sunt: vnũquẽq; vel vnamquãq; aiam virginẽ dici. Tota ecclesia que constat et virginibus & pueris & martiatis feminis & vxoratis viris vno nomine virgo est appellata. Vnde hoc probamus? Apostolũ audi dicentẽ: non solis sanctimonialibus: sed vniuersali prorsus ecclesie. Lectio vi

Despõsaui vos vni viro virginem castã exhibere xpõ. Et quia huius virginitatis corruptor diabolus cauẽdus est continue ipse aplus cum dixisset: despõsaui vos vni viro virginẽ castã exhibere xpõ adiunxit & ait. Timeo aũt ne sicut serpẽs euã seduxit in astutia sua: sic et vri sensus corrumpant a castitate que est in xpõ. In corpore virginitatẽ

paucī habēt: in corde omnes habere debēt. Sermo matth.

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnū celorū decē virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso ⁊ sponse. Et reliq.

Omel. bñ grego. papē. L. vij.

SEpe vos ⁊ tres charissimi admoneo prauā opā fugere: mūdi hunus inq̄ nameta deuitare. Sed hodierna sancti euangelij lectione cōpellor vobis dicere: vt ⁊ bona que agitis cū magna cautela teneatis: ne p hoc quod a vobis recte geritur: fauor aut humana gr̄a requirat ne appetitus laudis subrepat: ⁊ quod foris ostendit: intus ab eterna mercede vacuet. Ecce enī redēptoris voce decē virgines ⁊ omnes dicunt virgines: sed tñ intra beatitudinis tamā non oēs recepte sunt: quia earū quedā dum de virginitate sua gloriā foris expetunt: in vasis suis oleū habere noluerūt. Prius L. vij. querēdū nobis est quid sit celorū regnū: aut cur decē virginibus cōpareť. que etiā prudentes virgines ⁊ fatue dicūtur. Dum enī regnum celorū constat: quia reprobor nullus ingreditur: etiā fatuis virginibus cur simile esse phibetur? Sed sciendum est q̄ sepe in sacro eloquio regnū celorū presentis tpis ecclēsia dicitur. De quo alio in loco dominus dicit. Mittet filius hominis angelos suos ⁊ colligent de regno eius omnia scādala. Nec enim in illo regno beatitudinis: in quo pax summa est inuenīri scādala poterūt que colligant. Et vnde rursum dicitur. Qui ergo soluerit vnū de mādatis ist̄is minimis et docuerit sic hoīes: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autem fecerit Luc. et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorū. Mādatum soluit ⁊ docet: quādo hoc quisq̄ voce predicat: q̄ viuendo non implet. Sed ad regnū eterne beatitudinis p̄t uenire nō valet: qui non vult op̄e implere q̄ docet. Quō ergo in eo minimus vocabit̄ qui ad hoc nullo modo intrare permittet? Quid itaq̄ per hanc sententiā nisi presens ecclēsia celorū regnū dicitur: in qua doctor qui mandatum

solúerit minimus vocat: quia
cuius vita despicitur: restat vt
eius predicatio contémnatur
℣. Ora pro nobis beata. N.
In laudibus. Hec est virgo sa-
piés. Et cetere ánę que sequú
tur. Cap. Qui gloriat hym.
℣. et ánę vt sup. Ad psalmá vt
sup. Ad tertiú capitulú. Qui
gloriatur. Ba. z. ℣. vt supra.
In cómuni vnius virginis et
martyris ad omnes horas di
cuntur. Ad sextá capitulum

VIdulor enim vos dei
emulatione: despondi
enim vos vni viro virginem
castá exhibere xpo. Ad. iii. cap

SApientia vincit malitiá
attingit ergo a fine vsq
ad finé fortiter z disponit om
nia suauiter. Deo gratias.
In natali plurimarú vir
ginum. Ad vesperas. iiii. psal
mi feriales. Cap. m.

OQuam pulchra est ca-
sta generatio cú claritate: im-
mortalis est enim memoria
illius: quoniá apud deú nota
est z apud homines. hymn.
Jesu corona virginú. ℣. Ad-
ducentur regi. ℟. Simile est
regnú celorú sagene. ℣. Ma
gnificat. Oratio plurimarum
virginú et martyrú. Oratio.

OEus qui humanú gen⁹
vt ad confessionem tui
nominis prouocares: etiam
in sexu fragili victoriá marty
rij contulisti: presta quesum⁹
vt ecclia tua hoc exemplo có
monita nec pati pro te meti-
at: z celestis premij gloriá có
cupiscat. Per dñm. In
alia oratio plurimarú virgi-
num non martyrum. Oratio

OMnipotens sempiter-
ne deus qui nos idone
os non esse perpédis ad ma-
iestatem tuá sicut dignum est
orandú fac nos sanctas vir
gines tuas. N. z N. p nostris
interuenire peccatis: quarú
meritis nobis indulgentiam
largiaris. Per dñm. Ad ma
tutinas inuitatorium. Regé vir
ginú dñm venite adorem⁹.
ps. Venite. hym. Jesu coro-
na virginú. super psal. hec io
ia. ań O quam pulchra est ca
sta generatio cú claritate. ps.
Domine dñs, z omnes psal.
vnius virginis et martyris
℣. Adducentur regi vir. Lc.

INterrogatus dominus
a discipulis suis de con
sumatione seculi inter multa
que locutus est: parabolam
quoq; dixit de decem vir-

ginibus: bonorū ꝛ malorum discretionē signi ficantibus: quarū quinq; admittuntur ꝛ quinq; excluduntur. Uidēt itaq; mihi quinq; virgines significare quinq; partitā conscientiā a carnis illecebris &c. Audiui vocē de celo venientē venite oēs virgines sapientissime Oleū recondite in vasis vestris dū sponsus advenerit. ℣. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit. Oleum. Lectio scā.

QUintinēdus est enim animi appetitus a voluptate oculorū: a voluptate aurium: ꝛ a voluptate olfaciēdi: gustandi: siue tangēdi. Sed quia ista continentia partim coram deo fit: vt illi placeat in interiori gaudio conscientie partim corā hominibus tantū: vt gloria humana capiatur. Quinq; dicūtur sapientes: et quinq; stulte: quia vtraq; continentia est: quaq; uis diuerso fomite gaudeat. ℟. Feliciter virgines vincunt mundum Que post victoriā vinci non norunt. ℣. Beate de prelio redeunt et hostem victrices' moriendo deuincunt. Que post vi. Lectio tertia.

LAmpades autē sunt que manibus portantur: opera que secundum istam continentiā fiunt. Dictum est enim Luceant opera vestra coram hominibus. Omnes vero acceperunt lampades suas: ꝛ venerūt obuiam sponso ꝛ sponse. Intelligendum est ergo xpi nomine censeri de quibus agitur. Nō enim possunt qui christiani non sunt sponso cristo venire obuiam. Tu autē. ℟. Innumerabilis virginū chorus spreta liberorum propagine Dum sponso qui in celis est perhenni mente Actu ꝛ habitu applicari maluit. ℣. Ecce florentem mūdum despectu mentis calcauit. Dum. Gloria patri. Actu ꝛ habitu. ℣. Media nocte clamor factꝰ est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. In laudibus hec sola ali. Virgines sancte orate pro nobis vt scellerum veniā per vos accipere mereamur. ℣. Dominus regnauit. Et ceteri psalmi consueti. Capitulum. O ☩ pulchra est casta genera. Hymnus: Rex gloriose martyrum Totus hymnus dicatur per omnia sicut in cōmuni hystoria plimorū martyrū.

℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Ant. Simile est regnū celorū decem virginibus que accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso et sponse. Cū Iam. Gloria patri. Benedictus. Oratio vt supra. Ad primā ant. Virgines sete ℣. Deus in nomine. Ad tertiā ant. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit. exite obuiā ei. ℣. Lege pone Cap. O ℟ pulchra es. ℣. Adducentur regi virgines post eam. ℣. Proxime eius afferētur tibi. Post ea. Gloria patri. Adducētur re. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. Oratio vt supra. Ad sextā ant. Prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lampadib⁹. ℣. Defecit in salu. Cap. Emulor enim vos. ℟. Media nocte clamor factus est. ℣. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Clamor fa. Gloria patri. Media noct. ℣. Prudētes virgines. Oratio vt supra. Ad nonā ant. Cū surrexerunt omnes virgines ille et ornauerunt lampades suas. ℣. Mirabilia testi. Cap. Sapiētia vincit malicia. ℟. Prudētes virgines acceperūt oleum in vasis suis Cū lāpadib⁹ ℣. Et exierūt obuiā sponso et sponse. Cū Iam. Gloria patri. Prudētes. ℣. Adducētur re. Oratio vt supra. ¶ In natali vnius matrone nō sēm Sanctorum. Ad primas vesperas super psalmos feriales ant. Simile est regnū celoꝝ sagene. Mulierē fortē qs. Cap. inueniet procul et de vltimis finibus precium eius: confidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. Hym. Huius obtētu. Gloria pii gente. ℣. Diffusa est gratia in. Ant. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est quesiui et nō inueni illū: vocaui et nō respōdit mihi inuenerūt me custodes ciuitatis percusserūt me et vulnerauerūt me tulerūt pallium meū custodes murorū filie hierusalē nunciate dilecto quia amore langueo. ℣. Magnificat. Oratio. Deus omnium creator et rector qui hodiernā diē in beate. N. festiuitate nobis exultabilē fecisti: presta quesumus vt ipsius apud te intercessionibus meritis ab oībus mereamur absolui peccatis. Per ⁊

Ad matutinas innocentium

Cristū venerantes deū adoremus regē regum Qui incelis

N.palmā hodie dedit eternā. ps.Venite exul. hym. huius obitu. Gloria patri geni. in pmo noc. añ. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbarū. ps. Domine dominus noster. añ. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ps Leni narrantañ. Fauus distillans labia tua sponsa ⁊ odor vestimētorū tuorū sicut odor thuris. ps. Dñi est ter. ℣. Diffusa est grā. Lectiones vt in festis cop. ℟. Diffusa est gratia in ℟. propter veritatē. ℟. Dilexisti iusticiā. In. ij. noc. añ Emissiones tue paradisus malorū punicorū cū pomorum fructibus. ps. Eructauit. añ. Fons hortorū puteus aquarum viuentiū que fluūt impetu de libano. ps. Deus noster refugiañ Venit dilectus meus in hortū suū vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fūdamēta. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟ Ista est speciosa inter filias hierusalē sicut vidistis ei plenā charitate ⁊ dilectione In cubilibus ⁊ in hortis aromatuz. ℣. Ista est que ascendit ⁊ deserto delitijs affluens. In cubilibus. ℟. Veni electa. ℟. Vndi filia. In tertio nocturno añ. Veni in hortum meum soror mea sponsa messui murrham meā cum aromatibus meis. ps. Lauta te dño. primū. añ. Comedi fauum cum melle meo bibi vinum meum cum lacte meo. ps. Dominus regnauit exultet. añ. Talis est dilectus meus ⁊ ipse est amicus meus filie hierusalē. ps. Lauate domino. scōm. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℟m. Induit me dominus. ℟m. Accinxit beata. N. fortitudine lūbos suos ⁊ roborauit brachium suū Ideoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ℣. Gustauit ⁊ vidit quia bona est negociatio sapientie eri. Ideoq; lucerna. ℟m. Regnum mundi. ℣. Ora pro nobis beata. N. In laudibus añ

Unguentū effusum nomen tuum ideo adolescentule dilexerunt te nimis.

Dominus regnauit. ana. Leua eius sub capite meo et dextera illius amplexabit me. ps. Jubilate deo omnis. añ. Dum esset rex in accubitu suo

nardus mea dedit odorē suauitatis. ℣. Deus deus meus ad te. añ. Jam enim hyems trāsiit hymber abijt & recessit. ℣. Benedicite. añ. Sicut malus inter ligna siluarū sic amica mea inter filias. Psal. Laudate. Lap. Mulierē fortem. Hymnus Ad sacrū cuius. ℣. Unde nunc noster. ℣. Sit salus illi. ℣. Elegit eā. añ. Simile est regnū celorū homini negociatori querenti bonas margaritas inuenta vna pretiosa dedit omnia sua & cēparauit eam. psal. Benedictus. Ad. añ. Anima mea liquefacta Oratio vt supra. Ad primam añ. Unguentū effusum. ℣. Deus in noie. Ad tertiā. añ. Leua eius. ℣. Legē pone. Lap. Mulierē fortem. Ps. & añ. vt supra vnius virginis & martiris. Ad sextā. añ. Dum esset ℣. efecit in saluta. Lapsm.

ALaudit fortitudine lumbos suos & roborauit brachium suum & confortauit & vidit: quoniam bona est negociatio eius: non extinguet in nocte lucerna eius. Ad nonam. añ. Sicut malum. ℣. Mirabilia testimo. Lapsm.

QUlier timens deū ipsa laudabit: date ei de fructu manuū suarū: & laudēt eā in portis opera eius. Dio vt supra ad primas vesperas. Ad secundas vesperas añā. Unguentū. ℣. feriales. Lap. Mulierem fortē. Hymn Ad sacrū cuius. ℣. Adducentur. Añ. Laus tibi xp̄e redēptor pijssime qui tantā sancte. N. dedisti gloriā vt te sponsum amans tuum membrū fieret eius clemens nos precatu precuum conserua. Psal. Magn. Ad añā. Descendi in hortū. Oratio vt supra.

De scō Vollado mar. Oco.
OEus q beatū vuolladū
martyrē tuū vt exaltare
nr in celis capite minui volu
isti in terris: ꝓcede nos ꝙs ei⁹
meritis ⁊ precib⁹ sic i hac pe-
grinatiōe minui vt magnificē
mur in patria paradiſi. Per.
De scā Radegūde virgine.
OOmnipotēs sempiterne
deus: largitor ꝓbitatis
ac remunerator: da nobis scē
viuendi affectū ⁊ cōcede: vt q
vitiorū lapsu corrūpimur: bea-
tissime famule tue Radegun
dis interuētu saluemur. Per.
De scā Moduenna virgine.
OEus q nos btē moduē-
ne virginis tue: annua
solēnitate letificas cōcede qs
vt ei⁹ adiuuemur meritis: cu
ius castitatis irradiamur exē-
plis Per. De scā Editha ⁊gle
OOmnipotēs sempiterne
deus qui btām virginē
Editham regali stemate sublī-
masti atq; angelorū gēti in so-
lēnitate eius glorioſa patrocī
nia cōtulisti: concede familie
tue ppitius ipsius meritis a
peccatorū nexibus absolui ⁊
sanctorū cetibus feliciter ad-
iungi. Per dominū.

¶ In dedicatiõe ecclie Ad. j. vel. sup psal. scr. añ. O q̃ metuẽdus ẽ loc⁹ iste vere nõ ẽ hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi In tpe pat. añiat cũ alia. Lap

QUdi ciuitatem sc̃a burim nouã descẽdentẽ de celo a deo paratã hiẽ spõsam ornatã viro suo. ℟. Terribilis est loc⁹ iste nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi Vere etenim dñs est in loco isto ⁊ ego nesciebã. In pas. tp alia. ℣ Lũgꝫ cuigi lasset iacob q̃si ex graui sõno

OAit. Ue. Hũa. Ue. hym. Rbs bta hirlz dicta pacis visio q̃ structꝫ lcelis viuis ex lapidib⁹ ⁊ ãgelis coronata vt spõsata comite. Noua veniẽs e celo nuptiali thalamo preparata vt spõsata copulet dño placee ⁊ muri ei⁹ ex auro purissimo Portenitẽt margaritis aditis patẽtib⁹ ⁊ virtute meritoꝝ illuc introducit ois q̃ p xpm noie hic in mũdo p̃mit ũssionib⁹ p̃ssuris expolitꝫ lapides suisq̃ aptãt locis p manus artificis disponũt pmãsuri sacris edificijs Ora ⁊ labora o vsq̃ altissimo vna pax fi lioꝝ letyꝰ pacifico cultus ẽ ⁊ ptãs p eterna scla Amẽ. ℣. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. ℟ In lõgitudie dier. Sci ficauit dñs tabernaculũ suũ hec est dom⁹ dñi in q̃ inuocet nomẽ ei⁹ in q̃ scriptũ erit nomẽ meũ dicit dñs In pas. tpe alia. p⁹ Magt. Deus q nobis p singlas ãnos hui⁹ sci tẽpli ꝓsecratiõis reparas diẽ ⁊ sacris. sp mysteriis repsentas icolumes exaudi pces ppũ tui ⁊ pstavi q̃sq hoc tẽplũ dñficia petitur⁹ ingredit cãcta se ipetrasse letet. p. Ad cople. ola nat nẽ in festo trinita. ⁊ ita dr cõple. q̃ tidie p oct. ⁊ in oct. q̃si p estatẽ hoc festũ ꝓtigerit vel ab oct. epi. vsq̃ ad. xl. siue ex dedicatiõe fit seruitiũ vel ex alio festo. ix. lec Ad mat. Suita. Filie syõ currite ad sũt eni celebria mris nre solẽ nia Jubilem⁹ igit ex nro ouanimes q sibi eã gratuita elegit clemẽtia In pace. tpe alia p⁹. Venite. hym. Urbs bta bie. In. j. noct. añ. Tollite portas pncipes vras ⁊ eleuamini porte eternales. In pas. tpe alia. p⁹. Dñi est terra. añ. Vidit iacob scalã summitas ei⁹ celos tangebat ⁊ descendẽtes ange

las ⁊ dixit vere locus iste sanctus est. In pas. tpe. Alla. Deus nr refugiū. Cū exisset iacob de sōno ait: vere locꝰ iste scūs ē. In pas. tpe alla. Magnꝰ ⁊. Domū tuā. ℟.

QUotiēscūq; frēs charissimi altaris vel tēpli sanctitatē colimꝰ: si fideliter et diligēter attēdimꝰ. ⁊ pie ⁊ iuste viuimꝰ: qcqd in tēplis manufactis agit: totū in nob spirituali edificatione ꝓplet Nō ēni mēnit ille q dixit. Tēplū ēni dei sanctū est qđ estis vos Et itez. Nescis qs ce:pora vīa tēplū sunt spūsci. Quibus meritꝫ nisi p gr̄az xi meruimꝰ fieri tēplū xi? ℟. In dedicatiōe tēpli decātabat ppls laudē. Et i oze eoz dulcis resonabat son. In pā. tpe. alla. Obtulerūt sacrificiū sup altare dñi: ⁊ ceciderūt l facies suas ⁊ adozauerūt dñm. Et ℣.

QUantū ēni possumꝰ cū ipius adiutorio laborem: ne dꝰ noster in tēplo suo: hoc ē in nobisipis inueniat qđ oculos suemaiestatꝫ offendat. Sz habitaculū cordis nris euacuet vitijs et virtutibus repleat: claudat diabulo et aperiat xpo. Et nā laborem⁹ vt nobis bonoꝝ operū claustꝰ ianuā regni celestis aperire possimꝰ. Sicut ēni malis opibꝰ q̄si q̄busdā seris ac vectibꝰ vie nobis ianua claudit ita absq; dubio bonis opibus aperit. ℟. Fūdata est dom⁹ dñi sup vertice mōtiū. ⁊ exaltata est sup oēs colles ⁊ veniēt ad eā oēs gētes Et dicēt glia tibi dñe. In pas. tpe alla. ℣. Veniētes autē veniēt cū exultatōe portātes manipulos suos. Et ℣. in.

ET ideo frēs charissimi omnꝰ sqs ꝓsideret ꝓsciaz suā: ⁊ qs aliq̄ crimie se vulneratū esse cognouerit ꝓnis oionibus: ieiunijs: vl elemosynis studeat mūdare ꝓsciēnā suā ⁊ sic eucharistiā ꝑsumat accipere. Si ēni agnoscens reatū suū: pē se a diuio altari sōduxerit: cito ad idulgētiā diuine mīe puenīet: qz sic q se exaltat hūliabit ita eōrio q se humiliat exaltabit. Qui ēni sic dixi agīcēs reatū suū: ipse se hūliter ab altari eodē ꝑmēdatōe remouere voluerit: eterno illo ⁊ celesti ꝓmio cōicari penitꝰ nō timebit. ℟. Mane surgēs iacob erigebat lapidē i titulū fūdēs oleū sup votū vouit dño dicēs vere locꝰ iste scūs ē ⁊ ego

nesciebã. In tpe pas. all. ℣ Vidit iacob scalã sũmitas ei⁹ celũ tigebat ℟ descẽdẽtes angelꝰ dixit. Ue. Bũa. Ue. In q̃ noc aũ. Nõ ẽ hic aliud nisi dõ mus dei ℟ porta celi In pas. tpe alla. ℣s. Quã dilecta. aũ. Erexit iacob lapidẽ i titulũ fudẽs oleũ desup. In tpe pas. all. ℣s Bñdixisti. ñ. Erit mihi dñs i deũ ℟ lapis iste vocabit dom⁹ dei. In tpe pas. alla ℣s. Fũda mẽ. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Dom⁹

ROgo vos frẽs dilectissimi attẽdite. Si ad mẽsaꝫ cuiuscũq; poteritis vocemini nemo psumit cũ vestib⁹ scissis ℟ vulneratis accedere q̃tomagis a conuiuio regis eius id est ab altari dñi debet se vnusquisq; iudicio vel odio vel ire alicui⁹ furore repleri⁹ cũ reuerẽtia ℟ humilitate debẽt accedere: ppẽ illud qđ scriptũ ẽ. vade prius reconciliari fri tuo ℟ tũc venies offeres munꝰ tuũ. Et iterꝫ. Quõ huc intrasti nõ hñs vestẽ nuptialẽ. ℟. Bñdic dñe domũ istã quã edificauimus noie tuo veniẽtiũ in locũ istũ Exaudi pces i excelso solio gle tue In pas. tpe alla. ℣. Dñe si conuersus fuerit pplus tuꝰ ℟ oratierit ad sctũ ariũ tuũ. Ex. L. ℣

HOc enim habet textꝰ euãgelice lcõis q̃ qđã fecit nuptias filio suo ℟ itrauit vt videret sil recũbẽtes. Videns aũt vnũ nõ hñtẽ vestẽ nuptiale dixit ministris. Ligate illi manus ℟ pedes ℟ pcite eũ i tenebras exteriores: ibi erit fletꝰ ℟ stridor dentiũ. Ecce qlem smiaꝫ merebit audire: q ad conuiuiũ nuptiale id ẽ ad altaꝛ dñi aut ebriosus aut adulter aut odiũ i corde retinẽs psumit accedere. ℟. O q̃ memẽdꝰ ẽ locꝰ iste vbi nõ ẽ hꝫ aliud nisi domꝰ dei ℟ porta celi In tpe pas. all. ℣ Quãne surgẽs iacob vtũ vuit domino ℟ dixit. Nõ. Le. ℣.

AVertat hꝫ deꝰ a nob frẽs karissimi ℟ procedat vt mala ista aut nũq̃ reclinꝰ admittẽ: aut si admissa fuerint sine vlla mora pniaꝫ pace studeamꝰ sanare ℟ largioribꝰ elemosynis festinemꝰ abluere: nesciẽtes si cũ pctõꝫ vulneribꝰ añ tribunal eterni iudicis venerimꝰ ab illa etna ecclia: ℟ ab illa celesti hierusalẽ ppetua excõicatõe separemur nec q̃ cogitãtes frẽs karissimi: tã casti ℟ tã sobry ℟ tã pacifici ad istud altare studeamus accedere vt ab illo eterno altari nõ mereamur excludi.

Qui cū istud ad altare casto corpe ⁊ mūdo corde cū secura ꝓuicia uenerit ad illud altare qđ i celis est felici tūsmigratione pueniet ꝑstāte dño nro iesu xpo qcū pie ⁊ spū sctō uivit ⁊ regnat de⁹ p oia scla seculoꝝ aīn. ℟. Bti q habitāt i domo tua dñe In scla scloꝝ laudabūt te. In tpe pas. Alla all. ℣. Nō puabis bōis eos q ambulāt in inocētia dñe ut utūlxati oēs q sperāt i te. In. Glia. In. In ista. no. aīn. Qui habitat in adiutorio altissimi i protectione dei celi cōmorabit. In pas. tpe Alla. ꝑ Jpm. aīn. Domū istā ꝓtege dñe ⁊ angeli tui custodiāt muros ei'. In pas. tpe Alla. ꝑ Lātate. Laīn. Fūdata ē dom⁹ dñi sup uticē mōtū ⁊ exaltata ē sup colles In pas. tpe Alla. ꝑ Dñs reg. et. ℣. Nec ē dom⁹ dñi firmiter edificata. ℟. Dñ fundata ē sup firmā petrā. Tres viri. Lectiones In capis sericis. sm lucā.

IN illo tpe: Egressus ihs perambulabat hiericw. Et ecce vir noie zache⁹ ⁊ hic erat princeps publicanoꝝ: ⁊ ipe dives Et qrebat videre iesuz qs eēt ⁊ nō poterat p turba qz statura pusill⁹ erat. ⁊ re.

Oratio. Deus qui ꝓmē. vi. lx. ꝑ. Possibilia sunt apud homines possibilia sunt apud deū. Ecce enī camel' exposita gibbi sarcina p foramē acus trāiit' hoc ē divites ⁊ publican⁹ relicto onere diuitiaꝝ ⁊ ēptoꝝ ceū fraudiū angustā portā ⁊ artā viā q ducit ad vitā ascēdit. ℟. Oriēdus in loco isto dimitte dñe pctā ppū tui ⁊ ostēde eis viā bonā p quā ābulēt Et da gloriā nōi tuo. In pas. tpe alla. ℣. Dñe exaudi oōnē meā ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Et da.

QUi mira uocationē. L. viū one fidei ad videdū salutatorē qđ nā min⁹ habuerat ascēsu supplet arboris: atqz iuste qđ uis ipe rogare nō audebat bñdicti ꝑz dñice. suscepti onis quā ꝓfiteb'at accepit Mystice ät zache⁹ q interpiat iustificat⁹ credentē et gēnibus pplm ñgnificat. Qui ēēto curis secularib⁹ occupatio: tāto flagitys ꝓmētib⁹ erat factꝰ hūilior. Sz ablut⁹ est. sz sctificatus sz iustificat⁹ in noie dñi nri ihesu xpi ⁊ in spū dei nri. ℟. Lapides pciosi oēs muri tui Et turres hierlm gēmis edificabunt. In dnica. tpe alla. ℣. Nec ē dom⁹ dñi firmiter edifi

cata bñ fundata est supꝫ firmā
POpulus ḡ L. ir. petrā Et
gētilis intrantē hierichū
saluatorē videre ḡrebat sed p̄
turba nō poterat: qz gr̄e fidei
qui mūdo saluator attulit p̄
ticipare cupiebat: sz inolita vi
tioꝝ ꝓsuetudo ne ad wtū pue
niret obsliterat Eadē nāq; tur
ba noxie ꝓsuetudis q̄ supꝫ ec
cū damātē ne lumē pteret in
crepabat: etiā suspicientē pu
blicanū ne iesum videret tar
dat: sed sic̄ cec⁹ turbaꝫ voces
damādo truncit: ita pusill⁹ ne
cesse ē turbe nocētis obstacu
lū alnora petēdo trāscendat:
terrena relinq̄t arborē crucis
ascēdat. ℟. Dom⁹ mea wm⁹
ōnis vocabit dicit dñs In ea
ois q̄ petit accipit ⁊ q̄ q̄rit inue
nit ⁊ pulsāti apiet. In pas. tpe
all. ℣. Domū tuā dñe decet scī
tudo in lōgi udine dier. In.
Alla. Jn. ℣. Dom⁹ mea ℟. Do
ōnis vocabit. In lau. añ. Do
mū tuā dñe decet scītudo ī lō.
gitudie dier. In pas. tpe alla.
pa. Dñs reg. añ. Dom⁹ mea w
mus ōnis vocabit. In pas.
tpe alla. pa. Jubila. añ. Nec ē
wm⁹ dñi firmiter edificata be
ne fundata ē supꝫ firmā petrā
In pas. tpe alla. pa. Deꝰ tuus
ad. Bñ fundata est wm⁹ dñi
supꝫa firmā petrā. In pas. tpe
alla. pa. Bñ. añ. Lapides p̄
cioſi cēs muri tui ⁊ turres hie
rusalē gēmis edificabunt. In
tpe pas. alla. pa. Lauda. Lap
OMnis q̄ aūt videat qd
supedificet: fundamen
tū enī aliud nemo pōt ponere
p̄ter id qd positū ē qd est xp̄s
Angulare fun dam. dñs.
damentū lapis xp̄s mis
sus ē q cōpage parietū i vtro
q; nectit quē sion scā suscepū
in q̄ credēs pmanet. O is illa
tra sacra ⁊ dilecta ciuitas ple
na modulis ī laude ⁊ canore
iubilo. trinū tū vnū q̄z cū fa
vore p̄dicat Hoc ī tēplo sūme
trus erorat⁹ aduent ⁊ clemēti
wnitate p̄cū wta suscipe lar
gā bñdictionē hic infunde iugi
ter. Hic pmereant oēs p̄tia
acgrere: ⁊ adepta possidere:
cū scis phēniter: paditum in
troire trāslati ī requiē tua ⁊
wnor. ℣. Beati q̄ habitāt in
mo tua dñe. ℟. In scla sclor
laudabūt te. añ. Sachee festi
nās descēde q: hodie in wmo
tua oportet me manere at ille
festinās descēdit ⁊ excepit illū
gaudēs ī wmo sua hodie huic
wmui sal⁹a deo facta est alla

Deus bñdictus. Oro. Deus q ecclām tuā sponsam vocare dignat⁹ es vt q̄ habebat gratiā p fidei devotione haberet etiā et nosse dignitatē da vt cōis hec plebs tuo noi seruiēs hui⁹ vocabuli p̄sortio digna eīse mereat. Per Hec oio vsq ad oēs w. p̄ceptor ad. ij. vel. Ad. j. añ Domū tuā. ꝑs. De⁹ in no. añ Xp̄as. ꝑs Qui cūq vult. ℟. Jesu xp̄e ei alla. ✝ Qui se. ¶ Si hoc festū infra hd. vsq ad pas. ocurrerit: dr ℟. Jesu xp̄e. in alla. nec ut in tēpo illi⁹ xpi. Ad iij. añ Dom⁹ mea. ꝑs. Legē p̄. Cap. Unus quisq; aūt. ℟. Domū tuā dñe decet sanctitudo alla alla. ✝ In lōgitudie dier. ✝ Dom⁹ mea Oro. De⁹ q ecclēsi. Hec oio dr ad oēs w. vsq ad vl. Ad. vj. añ. Hec est wm⁹. ꝑs. Delecit.

Ecce tabernaculū Cap. dei cū hoīb⁹ z habitabit cū eis z ipi pp̄lus ei⁹ erūt z ipe d⁹ cū eis erit eor d⁹. ℟. Domus mea alla all. ✝. Domus oionis vocabit. ✝. Bti q̄ ha. Oro. De⁹ q ecclēsi. Ad ix. añ. Lapides p̄cios. ꝑs. Mirabi.

Unusq̄sq; en p̄p̄riā Cap. mercedē accipiet secm suū labore: dei eni sum⁹ adiutores: dei eni agricultura estis dei edificatio estis. ℟. Bti qui habitāt i. domo tua dñe alla all. ✝. In scla scloꝝ laudabūt te. ✝. Vere ē wm⁹ dñi firmiter edificata. ℟. Bñ fundata ē sup̄a firmā petrā. Ad. ij. vel. añ Domū tuā. ꝑs. Credidi. Leta tus sum. Nisi w. Lau. w. qñ w. est. Lauda hie. Cap

Hec est wm⁹ dñi firmiter edificata bñ fundata est sup̄a firmā petrā. ℟. Domus mea. Hym. Angulare. ✝ Bti qui ha. añ Ecce tabernaculuz dei cū hoīb⁹ z ip̄s dei habitat in nob tēplū eni dei sanc est qd estis vos p cui⁹ amore celebratis hodiegaudia tēpli xpe festi. In pas. xpe. alla. ꝑs. Magī. Oro Deus q nobis p singulos annos. Et hic fiat seruitiū q̄tidie de dedica. p octo dies cū regi. chori: z etiā dñica nāi festū ix. lec. inter currat vel. ati lec. cū regi. chori. si ab octa. pascē vsq ad ascē. w. vl a festo scē trini. vsq ad aduē. w. hoc festū cōtigerit: vel etiā ab oct. epi. vsq ad. lxx. Quotidie etiā p oct. ad mat. inuitat. hymni. aūi. z psal. sicī p̄ma die ✝. ℟. p̄m ordinē noc. dicunt: z vna sola añ. sup lau. Et q̄tidie

die infra oct. ℞ in oct. ad vesp. ℞ ad matu. ℞ ad alias hō. dicit ista oio. De ecclesia. Si vō infra aduē. vel infra. lxx. vsq; ad ea parcium hūc festū ꝓtigerit octa. erūt sine regi. chori vsq; ad oct. diē: tūc cū hāc. ix. lec. ℞ inuita. triplex: nisi i dñica ꝓtigerit. Et si aliqs festū aut. lect. vel oct. seu ꝑ infra has oct. cōtigerint: totū fiat sicut ℞ festo vel ℞ oct. ℞ tñ mēo. ℞ ℞ dicatōe. Dñica vō tūcq; infra oct. vel in oct. euenerit. totū fiat seruitiū ℞ ipsa dñica: ℞ tñ mēoria ℞ ℞ dicatōe. Cū aūt circūcīsiōis hō. vsq; ad oct. epi. vel a. iiij. feria i capite ieiunii vsq; ad. iiij. fer. aīs pas. vel i vigilia ascē hō. vsq; ad vigi. pēthe. hūc festū forte ꝓtigerit. nihil fiat ℞ festo infra oct. nec etiā in oct. nisi tñ mēo. Si ēnia vigilia nata. hō. vsq; ad circūcisiōnē hō. vsq; a. iiij. feria ꝓxi. aīs pas. vsq; ad oct. pas. vel a vigi. pēthe. ℞ ad hinc vsq; ad festū scē trinitatis. hūc festū euenerit. sp differat vbi cōueniēti⁹ possit celebrari: videlicet post oct. epi. vel ꝑ⁹ oct. pas. vel post ꝑmā dñicā post festū scē trinitatis. Si vō hūc festū in dñica. i. aduē. hō. vel in iiij. feria in capite ieiunii vel i dñica pas chōnis: vel i dñica palmaꝝ: vel in oct. pas. vel festo scē trinitatis. vel in festo ℞ corpe xp̄i forte ꝓtigerit differat i crastinū ℞ erūt vesp. ℞ ℞dic. Si vō fiat ibi in vigilia scē. hō. euē. scē ℞ nihil fiat ℞ ℞di. infra oct. vsq; ad oct. diē nisi tñ mēo. Si vō hūc festū ℞di. ecclīe a festo scē trinitatis vsq; ad aduē. hō. i dñica forte ꝓtigerit. ℞ i ipa dñica hyemis. ieiunanda fuerit q̄ nō fuerit dura ℞ tura nisi ꝑ vnā hebdō. tñ: tūc ibi incipiet hyemis. cū mēo. tñ: ℞ hoc ꝑuatim ℞ totū seruitiū fiat ℞ ℞di. ℞ i trib⁹ fer. p ℞bēo. tota cūria ecclīe hyemis. cū ℞. fer. ℞ in illis trib⁹ feriis fiat ꝑmo memoria ℞ ℞dica. ℞ inde ℞ cruce: ℞ ℞ scā maria: ℞ ℞ scōs loci ℞ ℞ oib⁹ scis: ℞ ex hōnio cuā. ℞ dñica eo āno oīno ꝑmittat. Ita tū q; si aliqs festū trium lec. in illis trib⁹ feriis cōtigerit. illo āno oīno ꝑmittat. In mēo octa. ℞dica. ecclīe erūt in sequē. diebus cū regi. chori: nisi ꝑ predictā causam impediant vsq; ad octa. diem: ℞ tunc erūt. ix. lect. cū inuita. triplici nisi duplex festū impediat: vel alia hyemis. q̄ nō potest cantari in alia dominica nec in feriis: ℞ non fuerit dura aura.

Itē Quis alia ser. ꝛ p tocidē
ꝑs hoc festū ꝓsequit. ꝛ dñica
infra octa. sorte aliq̄ hystō. in
cuāda fuerit q̄ nō fit dura
ra nisi p vnā hebd̄. ꝛ i ser. post
oct. nō pōt cātari tūc tota dñi
ca tota cātet hystoria cū cōme. ō
dedicatōe. Silr fiat de festo lo
ci. vbi oct. habent cū regi. dicti
In tpe vo pas. hoc mō fiat ser
uitiū de dedica. ad vtras. vsq.
ꝛ ad lau. ꝛ ad ho. oia fiāt vt p̄
dictū ē. Lēple. pasca. tpis nō
mutat. Sid matu. iq̄ p̄mo an.
cū suis psal. ℣. ꝛ ℟. ꝛ ō p̄mo
noc. dicunt cū exposītōe cuāg.
Egressus Iesus pondu. Scda
die infra oct. an. psal. ꝛ ℣ ꝛ ℟
de. ij. noc. Tertia die infra oct.
cū. p̄s. ℣. ꝛ ℟ ō. iij. no. Quar
ta die infra oct. ane psal. ℣. ꝛ
℟. de. j. noc. ꝛ sic fiat p ceteros
dies infra oct. Ita tñ q̄ l dñi
ca infra oct. legant lec. de expo
sitōe cuāg. **Dis qui venit ad me**
Ad ēpsal. ℣. ꝛ ℟. sm ordinē
noct. dicunt. In octa. vo ane
psal. ℣ti. ꝛ ℟ia sic in p̄ma die
dicunt cū exposi. cuāge. **Facta**
sunt encenia. Per estate vero
sex a **Deus omnium** usq̄ ad aduē.
dñi: tab oct. epi. vsq̄ ad lxx. q̄
tidie infra oct. dicunt ℣. ꝛ ℟.
sm ordinē noc. ꝛ vna sola ad
ad lau. dī. De sequē. ane dica
tur p oct. dedica. sup psal. **Be**
nedicto. exxxiij vel ad mēo.
de dedica. cū de alio scō fiat ser
uitiū. Ad. **Bndic dñe domū**
istā quā edificauimus tuo nō
mini ut in hoc loco isto exaudi p̄ces in
ecclesio solio glie tue. In tpe
pas. alia. an. **Mane surgēs ia**
cob erigebat lapidē in titulū
fundēs oleū de sup̄ votū vouit
dño vere locus iste scūs ē ego
nescieba. In pas. tpe. alia. an.
Bndicto es i tēplo scō glorie
tue qđ edificatū est ad laudē
ꝛ glorīa nois tui dñe In pas.
tpe alia. an. **Fūdamentū aliud**
nemo pōt ponere p̄ter id de
quod positū est a xpo dño.
In pas. tpe alia. an. **Nec aula**
accipiet a deo gfaz bndictōis
ꝛ miaz a xpo dño. In pas. tpe
alia. an. **In dedicatone bui⁹ tē**
pli laudate dñm oēs militia ce
li ꝛ oēs terra laudet nomē
dñi qz exaltatū est nomē eius
soli⁹. In pas. tpe alia. an. **Fun**
damenta tēpli bui⁹ sapia sua
fundauit de⁹ in quo dñm celi
collaudāt angeli subzuāt vēti
ꝛ fluāt flumia nō possunt ea
mouere vnq̄ fūdata enī erāt
sup̄ petrā. In pas. tpe. alia. an.
Exurgat de⁹ ad nr̄i famulatus

obsequiū ⁊ in loco scō ei⁹ fiat
bñdictiōis augmentū. In tpe
pas alla. añ. Qui regis isr in
tēde sup omū istū q deducis
vlut ouē ioseph auge ⁊ ea be
nedictionē tuā q sedes sup ch̄e
rubin exaudi pces supplicū in
ea tibi ꝓfitentiū. In pas. tpe.
alla. añ. Bñdic dñe omū istū
quē edificaui nois tui vt sint
oculi tui apti sup eā die ac no
cte. In pas. tpe alla. añ. Om̄a
uerūt facie tēpli coronis aure
is ⁊ dedicauerūt altare dño alt
Nulla fiat p totā oct. mēo. qz
ciu⁹ regit: vbi p etatē scalz a
De⁹ oīm vsq; ad ad aduē. w.
vel i tpe pas. vel ab oct. epi. vs
q; ad. lxx. ꝓtigerit: nisi aliq̄s se
stū cū regi. chori iteruenerit.
Ad oēs w. añ. cap. R. ⁊ V. cū
ozione sicut in die. Ad ves. añ.
Domū tuā ꝺo L redidit pter
⁊ ceteri psal. vsq; ad. ij. vesp. ⁊
dicunt p totā oct. qñ ē dedica
tione fit seruitiū. Cap. Hec ē
dm⁹ w. hy⁹. Angulare fun.
℣. Et q habi. Nic ozdo ser
uet ḡtidie infra oct. ad ves. ni
si in dñica scz ad pmas ves. trñ
Sequētes lec. ꝛ seruiūt oct. p
totas octa. nisi i dñica ⁊ octa.
Trñ. ¶ Secūda die. L. j.
Anniuersariū hui⁹ scē ec
clesie ꝓsecratōis festiuitatē so
lenne nīb⁹ totis: mēte deuo
ta: puroq; corde: dñi saluato
ris atq; scōz exēpla sequētes
cōdigne dilectissimi frēs eccle
Pulsem⁹ ℣ L. ij. ꝺremus
affectu pio corde deuo
to supplicādo miaz dñi vt cle
mētie sue nob tribuat felicita
tē ⁊ indulgētie remissionē at
q; regni celestis introitū pan
datvt i celesti tēplo ⁊ in supna
ac eterna ecclia ꝓsorno scōz
eternaliter potiamur. L. iij.
Maiori aūt glia ⁊ vnera
tione i nouo testō ⁊ in
isto hodie solēnia dedicationū
nouaz ecclesiaz sunt venerā
da q; veteris testamēti obser
uatio: ⁊ legis ꝓceptio institue
rit. ¶ Tertia die. L. j.
Quoniā sicut maior re
dēptio xpi sanguine postea in
ppio facta ē xpiano: ita ⁊ ma
ior ⁊ multo amplior vnera
tio, dedicationū ⁊ ꝓsecrationū
ecclesiaz i qbus ḡtidie ipsi⁹ cor
pus dñi nr̄i iesu xpi ⁊ sanguis
imolat⁹ a fidelib⁹ sumit in xpi
refectōe ꝓparāda, est ⁊ a fideli
bus amplectēda. L. ij.
Sit scīm ē frēs ac vo pla
citū vt dedicationē hui⁹ eccle
ꝓcipua veneremur deuotione

Recte ergo festiuitates L. ih
& ꝓsecratiões scāꝝ eccliaꝝ ve
nerabiliter colūt q̄ filios scē
ctī eccliē se esse cognoscūt. T.

¶ Quarta die. Lec. j.

Hec enī mr est oīum cre
dentiū: q̄ natꝰ ad mortē cuā
regnerat ad vitā. Hec est ꝑfi
synagogā q̄dē vocata: sed añ
synagogā ꝓmissa. Lectio. ij.
Hec enī tā in ꝑmo hoīe ꝑfigu
rata est. Nā sicut ex ade latere
sabricata est eua ita ex xp̄i cor
pore & vulnere redēpta creuit
Hec intra archā L. ih ecclā.
diluuio erundāte seruata cru
cis bñficiū & baptismatis my
steriū ꝓsignauit. Hāc sara &
sterilis & desperata in senectu
te vnico pignore secūdata ꝑ
enit. ¶ Quinta die. Lectio. j.

Ecclesia enī vnicū id ē di
lectissimū deo ꝑplm se
culo iā senescēte ꝓgenuit. Hec
est illa regina de q̄ ad dñm di
cit. Astitit regina a dextris tu
is i vestitu deaurato: circūda
ta ꝑcioso decore virtutū. L. ij
Hec est regina illa q̄ venit a
partibus ethiopie audire sa
pientiā salomōis Sed hec nō
iā ex vna regione quā ex vni
uersis mūdi partib⁹ reges pa
ritura ꝓuenit sicut euāgelista
cōmemorat. Tu aūt. ¶ Sexta die. Lec. j.

Regina austri venit a finibus
terre audire sapiētiā salomo
nis: venit ecclesia ad redēpto
rē & eruditorē suū vt de stulti
cia erroris vetustā ꝓficeret
veritatis: de qua plenius sicut
audiuimus regū scribit hysto
riā ita dicēs. ¶ Septa die L. j

Ingressa regina hie
rusalē cū multo comita
tu & diuitijs: & cū camelis ꝓ
tātibus aromata & aurū īnu
meru nimis: & gēmas ꝑciosas
venit ad salomonē: & locuta
est ei vniuersa que habebat
in corde suo. Lectio secūda.
Ergo in figura regine huius
ecclesia venit ex gētibus & a fi
nibus terre: imponēs cupidi
tatibus finē vitijsq̄ terrenis
vt audiret sapientiā salomo
nis: id est veri pacifici dñi no
stri iesu xp̄i q̄ fecit vtraq̄ vnū
solues inimicitias inter deū &
hominē in carne sua. Lec. iij.
Venit post veteres & ꝓpha
nas superstitiones audire et
dicere de fidei illuminatione
& iudicio futuro: de aie īmor
talitate: de spe resurrectiōis &
glorie. ¶ Si dies dñicas in
fra octa. cōtigerint tota seruitus
at de dedica. hoc īmō Dic. j. nō

sup̄ ps̄al. Domū tuā ꝓ. Credidi. Et ceteri ps̄al. sequē. vt ibi notatū est. Lap̄. Vidi ciuitatē. Nō dī. Hym. Urbs bta. v. Domū tuā. añ. Sciāca uit ꝓ. Magn̄. Oio. Deꝰ q ecclesiā. Deo. de dñica et de trinitate et ps̄. añ crucē siue noua hystoria inchoāda fuerit siue nō: nisi qñ aliqua dñica oino oporteat differri i introitu chori et scā maria. Ad matu. tota estet hystoria. sicut i p̄ma die cū Missa lec. sequēt. Ad. I.

Natalē huius tēpli diez fratres dilectissimi xp̄o ꝓpitio cū exultatōe et gaudio celebramus: et solēnitatē mīris ecclie xp̄iani pp̄li colūt: p̄r quā se spiritualiter renatos esse cognoscūt p̄mā natiuitatē vasa ire deiuimꝰ: p̄r secundā natiuitatē vasa misericordie fieri meruimus. Prima eni natiuitas nos p̄duxit ad mortē: secūda revocauit ad vitam. Lectio. iii. Omnes nos fratres charissimi ante baptismū phana diabolicuimꝰ post baptismū tēpla xp̄i esse meruimꝰ. Et si de salute nr̄a attētius cogitemus: tēplū dei et verū et vnū nos esse cognoscamus. Tu. Lec. iii.

Non solū in manufactis habitat dꝰ nec i omo de lignis et lapidibꝰ facta. Sz ꝑcipue in aia ad imaginē dei manu ipsius artificis cōdita. Dicit eni apls: tēplū dei sanctū est quod estis vos. Lectio. v. Et empla ista ideo de lignis et lapidibꝰ fabricant vt ibi tēpla dei cōgregent: ac sic ad tēplū dei ꝓueniāt. Unus xp̄ianꝰ vnū templū dei est. Et multi xp̄iani multa templa dei sunt. Le. vi. Et tiā frēs videte q̄ pulchrū est tēplū qđ edificat de tēplis. Et quō multa mēbra faciunt vnū corpꝰ: sic multa tēpla faciūt vnū tēplū. Scōz lucā. In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Omis q venit ad me et audit sermones meos et facit eos: ostendā vob cui similis est. Similis est homini edificanti domū. Et rel. Omne. ix. de. ꝑfb.

Homo hic edificans. Le. vii. ipse est mediator dei et hoim homo xp̄s ihesus: qui dilectā sibi domū: sanctaz videlicet ecclesiā: in qua ꝑpetuo maneret edificaret consecrare dignatus est. Le. viii. Qui fodit i altū et posuit fundamentū supra petrā quia incorde suo fideliū quicqd ter

rēne intētionis iuenit: fundi tus extirpare studuit: q̄tenus eiectis prisce ꝓsuetudis rude ribus ⁊ cogitatiōib⁹ supfluis stabilē in eis ipe ⁊ incōcussaz mānionē posīt hābere. Le.

Ipse enī est petra sup quā huiuscemōi tom⁹ fundamētū locauit: sicut i tomo edificāda nil petre cui fundamētū imponit anteferē: ita scā ecclesia petrā suā videlicet xp̄m immo hz i corde recōditā ne q̄ aliqd fidei illi⁹ ac dilectioni preponit: adeo vt p hac etiā morte pati non dubitet. Ad laus. vna sola añ. Ad. j. ⁊ ad alias hō. oia fiāt sic infra octa. Ad ij. vel. oia fiāt sic in p̄ma die ꝑter ℟. cū oratione. De⁹ q ecclesiā ¶ In octa. dedicationis. Ad. j. vel. sup ps. añ. O q̄ metuēdus ps̄al. seri. capi. ℟. ⁊ cetera oia fiē in p̄ma die ad p̄mas vel. cū oratione. De⁹ q ecclē. Ad mat. ⁊ ad laud. oia fiāt sic in p̄ma die. Lectio. j

¶ Congruū videt frēs solēnitati quā colim⁹ ⁊ edificatione tēpli aliq̄ cōmemorare ⁊ q̄ cēter ornat⁹ illius ecclie significatiōi ꝓueniat indagare. Narrat ergo scriptura: q̄ salomō rex ꝓceperat vt lapides tollerēt ꝓciosos in fundamentū tēpli ⁊ quadrarēt ecce. L. q̄ Lapides grādes ⁊ ꝓciosi q̄m fundamēto locati sunt: ⁊ totū on⁹ tēpli sibi suppositū portāt eximios scē ecclesie vocatores in sumāt Grādes nimirū excellētia meritoꝝ ꝓciosa claritate signoꝝ. Qui ab ipso dño vbū audiētes totā crescentis ecclie fabricā sua ꝓdicatione genue Fundamentū i sa. L. ij. tūc scriptura xp̄s appellat. In quo lapides grādes ꝓciosi q tēplū oē gestarēt sūt positi: q̄ per ipm ad ppagādā toto orbe ecclīaz: pus p̄liarchx pphx ⁊ postmodū sunt apli instructi q quo ar⁹ius ei⁹ amori inardebāt: eo fortius sectatores suos in edificatiōe celesti sustē

Quos vide. L. iij. tabā Decet lapides rex q̄drari ꝓcepit: vt magnos ecclie cōpositos morib⁹ ⁊ imobiles aio esse debere signaret. Sicut enī q̄dratū quocūq⁹ vertit stat ita p̄fecto⁹ anim⁹ nullis tētationū impulsib⁹ a sua stabilitate cedat. ¶ Erat ait ꝓdi. L. v. dicti nouit ctū tēplū de marmore pario qui est lapis alb⁹ extructū: vt cādore ecclīastice castitatis q̄ p̄meret. Habebat vo sexagin-

ta cubitos in lōgitudine ⁊ vi
ginti in latitudine ⁊ triginta
in altitudine. Lectio. vj.
Longitudo tēpli ñdē scīē ec
cleſie dignat p quā lōganimi
ter prauoꝝ aduersa tollerat.
Latitudo charitatē q̄ intus p
viscera pietatis spaciat. Alti
tudo spm: q̄ propter bona q̄
p charitatē opat celestis vite
ꝓmia expectat. Scōm ioanne
In illo tpe: Facta sunt en
cenia hierosolymis ⁊ hy
ems erat ⁊ ābulabat ihesus in
tēplo i porticu salomonis. Et
rel. Ome. b. greg. pape. L. vij
Oncenia vocabant solē
nia dedicatiōis tēpli q̄
ppls dei ex antiq̄ patrū tradi
tione p ānos singlos celebrare
ꝓsueuerat Quoꝝ vestigia nos
hodie iuxta morē xpiani orb
sequētes annuā dedicatōis ec
cleſie nre die diuinis laudib⁹
⁊ vigilijs studuim⁹ agere so
lēpnit, hīcergo nos L. vi lenne
festiuitatē eo maiori deuotōe
celebrare oportet quo eā redē
ptori esse gratissimā cognoui
mus. Idco vt in tēplū ipe in
gredi ⁊ sermonē facere ad po
pulū ac diuinitatis sue sacra
mēta pādere dignat⁹ est. L. ix.
Si ergo ābulare voluit dñs in
tēplo in q̄ caro ⁊ sanguis hu
ꝝ aialiū offerebat mltoma
gis oīonis nostrā dīmū: vbi
carnis ipius ⁊ sanguis sacra
celebrāt visitare gaudebit. Si
pambulare nō dēspexit dñs i
porticu q̄ rei quōdā mortalis
ac terrenus q̄ius potētissim⁹
stare solebat: q̄tomagis pne
tralia cordiū nrōꝝ inuisere at
q̄ illustrare dīgnet. Ad pri
mā ⁊ ad alias hō. oia hāt sic m
ra octa. Ad. q. vsī. oia hāt sic
in die pter .B. qs nō dicet cuꝫ
hac oīone de q̄ eccīaz. Q̄
sit suum dē alīq̄ sco p. oct. hat
solēnis meo. 3 oc. cū .B. ad
vsī. ad mat. ℣. Vtig habi.
siue du. festū sit siue nō. ¶ In
cōme. sci cecīdē epi Ad vsī. añ

GErmanoꝝ q̄
tuoꝝ vn⁹ ē tra
tus cecīdā q̄ꝝ
libri erat cō
secrat⁹. Psal.
seri. Lꝛ. Ec
ce sacerdos. hym. Iste ꝓfessoꝝ
dñi sacrat⁹ sobrius cast⁹. ⁊c. ℣.
Amauit eū. añ. Sis p nob sce
cecīdā rogam⁹ ad dñm vt nos
regat ⁊ pducat ad celi palatiū
vbi tecū ⁊ cū scis sim⁹ impp
tuū. ꝑ dñm. Oro.
Deꝰ q̄ scōꝝ tuoꝝ meritis

ecclesiã toto orbe diffusã exco
rasti: ps̃ta qs: vt iter cẽ ſi õe ex
ati ſimi cedde epi i ſorte iuſto
rũ tua opitulãte pietate ſentiã
mur. p. Ad mam. inuicta. In
qua viget iugiter memoria ſci
cedde Jubilet eccla. ps. Clemẽ
te. Hym. Iſte pfeſſor. añ. Mũ
di calcis gãaz cedda deſpicia
uit corpis laſciuã dũ ſe ei clau
ſtrauit. ps. Btũ vir. añ. Jugo
ſe ſuppoſuit xpi quẽ dilexit q
tenẽdã excuit viã qua ingreſſus
ps. Memẽto fre. añ. Quẽ cũ vi
te ſanctitas vtilem ſe mõſtrauit
ebo: acl ciuitas archiep̃ ſulauit
ps. Dñe qd. an. Poſtes agni
ſanguie ẽpli tũc linuit crucis
memor dñi carnẽ dũ puniuit
ps. Cõtinuo. añ. Pugnã ſe otra
vitia palmã acq̃uit armis nu
dã ferreis carnẽ dũ veſtiuit.
ps. Verba mea. añ. Qui ſic
fontẽ frigidũ orãs intrauit: t
nõ corp̃ calido balneo nutri
uit. ps. Dñe do. nr̃. añ. Ab ha
bentis mortui mortis exeũtant
furioſi vinclis ꝓfractis ſanant
ps. Dñe qs. añ. Et curatis lã
guidi dũ cõgratulant ſuis a
lãguorib̃ ſtatim liberant. ps.
Dñe i vir. añ. Atq; mirti pul
ueris tũbe cũ potant bibẽtes a
vargis morbis expurgant. ps
Dñe ter. ℣. Amauit eũ. L. ſ.

IN Empor. igit o ſui no
mis vir dñi
cedda i lindiſſarnẽſi inſula in
loco q dr leitingay i monaſte
rio ſce marie monachicã vitã
iuxta ſcõr patrũ inſtitutionẽ
agebat ꝓpter o tuda ei famo
ſe mõ mũdo ad celeſtia re
ſublato: ecg frid̃ o ſui regis fili
us mitt vilfridũ virũ eximie
eruditõis ac eccliaſticis ad regẽ
galliar q eũ ſibi ſuiſq; ꝓſecra
ri faceret epm. ℣. Hũc quẽ ma
giũ reddit auctoritas cedda
paruũ facit hũilitas. Cui nũcq;
deeſt dignitas. ℟. Nõ attollit
illũ ꝓſperitas neq; frigit quis
adu erſitas. Cui. L. ij

QUm adhuc Vilfrid̃ in
tranſmarinis partib̃ demora
ret rex oſui mitt cancia cedda
virũ ſciñ modeſtũ morib̃
q ebo:acẽſis eccãe o:dinaret
epc̃s. Verũ ille cancia puenies
inuenit archiepm Deuſdedit
iã migraſſe ꝺ ſcio. vñ diuerſit
ad ꝓuinciã occidẽtaliũ ſaxonũ
vbi erat vine epc̃s: t ab illo eſt
vir prefatus ꝓfectꝰ antiſtes
Nõ erat tũc vllus excepto illo
vine i tota britannia canoni
ce o:dinatꝰ epc̃s. Hic legati
oꝛbo paruerat cedẽs ſedi cui

fuerat clauſtr̃ peruit ꝛ ñ remur murat. ℣. Sz indignũ ſore ſe dixerat tãta cura quã ꝓtenue/

Onſecra L. igrat Clau. tus igit in epm cedda maximã mor cepit ecclaſtice vitati curã impẽdere hũilitati ꝓmẽte: lectioni operã dare: oppida: rura caſas: vicos: caſtella: ppt euãgelizãdũ no eq tãdo: ſz apſoꝛ moze prdicꝫ incedẽdo pagrare Uenes poſtea vilfridꝰ britãniã tãc ẽps factus: ꝛ ad eccleſiã vñ ordinãdus diſcꝰ ſerat redyt. De q̃ ꝛ ita diſpoſuit mercioꝛ. qd inde ꝓfuit Bregi regẽs hucñ̃ vexit ℣. Ozãs nocte ꝛ die ꝛ cuit p quẽ xpi nomẽ innotuit

Obre. Bñ. Bre. In laud. ẽñ Laustri clauſus carcere cedda monachat vt diuinis libere vacis his vtat. ꝓs. Dñs reg̃. La. Ecce ſacer: ℣. Jeſu redẽp. ℣. Juſtꝰ ger. añ. Preſul pie ſcẽ cedda ora deũ pnobis ne pctis aggrauati tradamur ſupplicijs ſz pfruamur ĩcelis ꝓtenib⁹ gaudijs. ꝓs. Bñdi. Dio vt ſ. Ud. ĩ. añ. Claustri. Ud. ij. añ. Cui⁹ fama claruit q pontifical lucerna. q̃ latuit ne plus abſcõdat. Lapi. Ecce ſacer. Ud. vj. añ. Paſtoꝛ pauit

ppm pabulo ꝛ uerſe rẽddẽs receptaculũ regule diuie. La. Bñdictionẽ. Ud. ix. añ. Deuiãtes moribꝰ oues ſoꝛmauit p̃ ſiſtẽtes acubꝰ ſacris excitauit. Lapi. Lognouit eũ. ℣. Triſtis. Ud. ſ. cedde ſp celebrat i dñica prima añ feſtũ aſcẽ. ℣. ꝛ ñ at Fuinũ hoc mõ. Ud. ſ. vel. añ Germanoꝛ. Pſal. ſer. La. Ecce ſacer. ℟. O paſtoꝛ. abſq; p ſa. hym. Iſte ꝓfel. ℣. Triſticia añ. Sis pnob. ꝓs. Mgt. Dio

Deus q̃ nob traſlationẽ Obti cedde ꝓfeſſoꝛis tui atq; põtificis celebrare ꝓcedis te ſupplices exoꝛam⁹: vt eius meritis ꝛ pcib⁹ a vitijs advirtutes: ꝛ a carcere trãſferamur ad regnũ. p. Dñm. Ad ĩcõ ñ beat ſub ũ tio mñ du. feſtũ fuerit deinde ꝛ dñica. Ad mat. inuita. In qua vigel. Deinde dicãt. iij. añe. cũ trib⁹ pſal. pueri noc. Le. j. cuãg ſm Joannẽ

Illo tẽpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ꝛ pater meus agricola eſt. Et rel. Om. ſ. ad ꝓ.

Deſcõ euãgelio pñti cpi pe cõſonantẽ ĩmlitudinẽ audiſtis: q opant in vinea. Eſt eni mõ tps vindemie ꝛpalis: eſt aũt ꝛ ſpũalis vinde

mie: vbi ꝛ⁹ gaudet ad fructū
vinee sue Colim⁹ eni ꝛrā ꝛ co
lit nos ꝛ⁹ Sed nō nc ꝛrū co-
lim⁹: vt nos eā melioꝛē facia
mus. Colim⁹ eni cū adoꝛādo
nō arādo. Ille aūt colit nos tā
q̄ agricola agrū Ds ergo ille
nos colit melioꝛes nos reddit
q: ꝛ agricola agrū colēdo fa
cit melioꝛē: ꝛ ip̄z fructū i nob
q̄rit vt eū colam⁹. Cultura ip̄i
us est i nos: q⁹ nō ceſſat verbo
suo extirpare mala semina ꝛ
coꝛdib⁹ nr̄is. Aspire coꝛ nr̄m
tā ꝑ aratro ⁊ monis plātare. se
mina ꝑceptoꝝ: expectare fru-
ctū pietatis. Cū eni cultura ac
ceperim⁹ in coꝛ nr̄m: vt eū hī
colam⁹ nō ceſſim⁹ ingrati agri
cole nr̄o: ſz fructū reddim⁹ q̄
gaudeat Et fructⁿ nr̄ nō illū di
tioꝛē facit: ſz nos ꝛrationes. R̄
Hūc qué magnū. De ꝑpetat.

Obijt aūt scūs cedda L. t.
anno septingentesimo septuage-
simo ab incarnatiōe dñi. vj. die
nonaꝝ martiaꝝ: ꝛ sepult⁹ est
ꝑmo qdē iuxta ecclīaz scē ma
rie: ſz postmodū ꝛstructa, ibi-
dē ecclīa btissimi apſoꝝ ꝓnci-
pis petri: ꝛ i eadē sunt eⁱ⁹ os
sa tūlata in q̄ vtroq; loco ad
iudicū virtutis illi⁹ solēt cre-
bra sanitatū miracla fieri. De

nicq; nup frenetic⁹ qdaz dū p
cūcta errādo discurreret. De
uenit ibi ꝛ spe nesciēt⁹ sue
nō cur⁹ loci custodibus ꝛ
ibi tota nocte regesc⁹: mane
sanato sensu egre ſsus: mīr⁹
tib⁹ ꝛ gaudēt⁹ cūctis: qd ibi
sanitatis dño largiēte ꝓsequ
ret oñdit. R̄ Vicligata. L. ij.

Ost aūt loc⁹ eiusdē sepulchꝝ
tūba lignea i modū ꝛmūcule
facta coopt⁹: habēt⁹ foꝛamē
in pariete ꝑ qd solēt hi q cau
sa ꝛuotionis illuc aduenīūt
manū suā immittere: ac parte
pulueris inde assumere: qui
cum in aq̄s miserīt: atq; has
infirmātib⁹ iumēt⁹ siue bi-
bus gustādas ꝛdent: mox
infirmitatis ablata molestia:
cupite sospitatis gaudia reci-
pīūt. R̄ Pie pastoꝝ. ad sēq̄ pia
℣ Oꝛa ꝑ nobis. In laudi. añ.
Clausi i clausus. ꝛcetere añt
Lap. vīū. ℣ Jesu redēptoꝛ

Gaudete iu. añ. Ꝓcessit pie
Regre hec oīa in l. mo sci ced
de. ps. Dñs dixit. Oīo vīū. Me
moria ꝛ dñica ꝛ resurrectiōe
subsilētio. Ad. j. ꝛ ad alias ho
ras añ. ꝛ capi. sicut i alio festo
cū R̄ ius ꝛ cōi pas. ipis. ꝛ oīo
Deⁱ⁹ q̄ nos. Ad. ij. vesp. añ. Clau
stri. ꝓcessit Lap. vīū. ℣ Pie

pastor. hys Jesu redẽptor. ℣ Gaudete iusti. añ. Sis p nob. ps Magi. Deus De⁹ q nobis. ℣ In cõmẽmo. l. thome mar tyris ola ſãctorum sicut i festo nata lis pter lec. seqnẽ. L. j.

Oriẽte cũ pribus suis in senectute bona: felicis memorie theobaldo archiepo: thomas cãtuariẽsis archidiacon⁹ in. archiepm ꝛ pmatẽ totius anglie in nocte scẽ trinitatis solenniter elegit ꝛ postmodũ ꝓsecrat. Inerat ãt pus mẽtibus in opr firma fiducia in dño q idẽ ꝓsecratus vtriusq vitis habitu mutato moribus meliorat⁹ ꝓficeret. Probatissimũ figdez tenebat sedẽ illã sedẽ scõr esse scim recipe vel scim facere: velcin⁹ ꝛ facile indignũ abjicere: qs ꝛ in beato thoma martyre impletũ ẽ. ℣. Studẽs liuor thome supplico thome genus dãnat exilio Tota fil exit cognatio. ℟. Ordo sec⁹etas ꝓditio nullo gaudet hic pmilegio. To. L. ℣.

Electus ꝑ scũs dei põtifex sacre q vnctiõis sciã ãtã ꝺ̃ibur⁹ exstigio rẽ sacrifi est adepr⁹: ꝛ multiplici sci spiritus gra repler⁹ ãbulãs fmonitate vite nou⁹ hõ mutat⁹ est in vir alterũ: cui⁹ ola in meli⁹ ꝓuersa sunt In tãta aũt gra sacrauit sui pticular⁹ pmotidiavt inidut⁹ iz clanculo monachali scemate monachi adimpleret opus ꝛ meritũ. ℣ Thomas manũ mittit ad fortia spernit dãna spernit obprobria Nilla thomã frãgit iniuria. ℟ Llamat cũctis thome ꝓsãtia oẽ solũ est fortis patria. Nul. Le. ij.

Et qui exẽplo baptiste cũ ꝓsãtia zelũ iusticie prsecte ꝓceperat i cordẽ: pacificari q̃z studuit in vrste prmitẽtie. Reiecta nãq sꝛndone q̃ hactenꝰ dũ mollia regũblãdiret vti ꝓsueuerat: cilicio aspr rimo sup nudũ vrstiebat Addidit etiã femoralia cilicina vt artꝰ carnẽ mortificaret: ꝛ spiritũ vnifi caret. Nec ꝛ alia spiritualis vite exercitia supinduxit alijs i vrste paucis admodũ ꝓcijs ocũs ꝛ noticia hoim eximebat: q nõ ab vrie sed a tro gllaz q̃rebat. ℣ Jacet granũ opp̃ssum palea iust⁹ ceſus prauor⁹ framea Celũ vmo cõmutãs lutea. ℟ Cadit custos vitis i vinea dux in castris cultor i area. Le. Gla. Le. ℟ Ora p nobis bte thoma. Ju laus. vna vh añ. Le extra vi in festo.

℣. Nesperę p aduentū dñi scīa
mariā sq̄ ad vigi. natal. dīit

PRophete ante
predicauerūt
nasci saluato-
rē de virgine
maria. ℟. Le
tatus sum Ad
te leuaui. Nisi q̄ ℣. Qui cōfi
dūt. Inc̄ōuertēdo. In feria. iij
q̄n ista p̄dicti ps̄al. ad vesp. ꝛ
die dicunt: tūc ad vesp. ꝛ scīa
maria dicant ist̄ ps̄al. videlicz
Dīxit dñs. Cōfitebor. Beat⁹
vir. Depfundis. Mencio ꝙ
nunc. q̄ odierucꝛ in oi feria
tertia p totū annū q̄n fit de
scā maria cōme. i. q̄cūq. Lap.

ECce virgo cōcipiet ꝛ pa
riet filiū ꝛ vocabit no
mē ei⁹ emanuel butyrū ꝛ mel
comedet: vt sciat reprobare
malū ꝛ eligere bonū. ℣. mn⁹
Aue maris stel. ℟. Diffusa est
gr̄a in labijs tuis. ante Ne time
as maria inuenisti gr̄am apud
dñm ecce cōcipies ꝛ paries fi
liū alia. ps. Magn. Dño

ONcede nos famulos tu-
os q̄s dñe ꝛ⁹: ppetua mētis
ꝛ corporis salute gaudere: ꝛ
gl̄iosa bt̄e marie sp̄ virginis in
tercessione: a p̄senti liberari tri
sticia: ꝛ eterna perfrui leticia.
qui tecum. ℣. Per xp̄m ꝙ.
no. amē. Nō dicit. ℣. Dñs vobis.
nec Benedicam⁹. sed statim dī
mitto. ꝛ seq̄ sup̄ Veni sc̄e
spūs. ℣. Emitte spūm tuū Dño
Deus q̄ cor. Deinde fit me
moria de scō in cuius honore
dedicata est ecclesia: vt in pre
bendis vel in aliis ecclīs par
rochialib⁹ Et postea fit mēo.
ꝛ reliquis ante. Corpora san
ctor̄. ℣. Uti q̄ habitat. Dño.

PRopitiare q̄s dñe no
bis famulis tuis p̄ san
ctorū tuorū quor̄ reliquie in
vniuersali cōtinent ecclīa me
rita gloriosa: vt eor̄ pia inter
cessione ab oibus semp̄ protega
mur aduersis. Per xp̄m. Alia

PRotesta p̄s oio ad mat.
Deus ꝛ⁹ vt sc̄e dei genitr
cis semp̄q̄ virginis marie ꝛ
sc̄or̄ tuor̄ quor̄ relīq. i hac
cōtinent ecclīa nos pregāt me
rita: q̄tenus eor̄ p̄cibus tran
quilla pace in tua iugiter lau
de letemur. p. mēo. ꝛ oibus
fris p aduē. cū ista ante Ecce ve
nimus veniet ꝛ oēs sancti ei⁹
cū eo ꝛ erit in die illa lux ma
gna alle. ℣. Ecce apparebit dñs
super nubē candida. ℟. Et cū
eo oēs scōr̄ milia. Oratio

ONsciētias nr̄as q̄s dñe

visitãdo puriſica vt veniẽs ie
sus xp̃s filius tuus dñs nr̃ cũ
oĩbus scis paratã sibi i nobis
inueniat mãsionẽ. Qui tecũ.
vñeo. te pace añ. Da pacẽ. ℣.
Dñe fiat pax. Oꝛio. Deꝰ a quo
que terminet hic. Per w. no. ie
sum xp̃m. ℟. cũ Dñs vob. et
Bñdicamus. Alia oꝛio subse
quẽs ad matu. di trñ Oratio.
DEus auctoꝛ pacis ⁊ amato
ꝛ: quẽ nouisse viuere cui
seruire regnare ẽ ꝓtege ab oĩ
bus ipugnatoꝛibus supplices
tuos vt q in tẽsentiõe tua cõfi
dim⁹: nulli⁹ hostilitatis arma
timeamus. Per. Dñs, vobis.
Bñdicamus w. Ad cõple. di
scimaria p aduẽ. añ. Bta es
maria q̃ credidisti pficient in
te q̃ dicta sunt tibi a dño alla.
ps. Usq; q̃. Judica me. Sept
xpus Dñe nõ est. Lapi. Si
cut cynnamomũ. hym. Vir
go singu. Vitã pst̃a. Sit laus
℣. Elegit eaz. an. Ecce ancilla
dñi fiat mihi sm verbũ tuũ.
ps. Nũc di. Oꝛio. Gratiã tuã.
que terminet hic. Per cũd. w.
no. ie. xp̃m fil. Dñs vobis. Bñ
dicamus w. Ad matu. de scã
maria p totũ aduentũ. muta.
Ave maria gr̃a plena. Dñs
tecũ. ps. Venite. hym. Quez
terra põtus. Dñica ⁊ feria. ℣.
Benedicta tu in mulieꝛibus
⁊ bñdictus fructus vẽtris tui
ps. Dñe dñs no. Celi enarrãt
Dñi est terra. ℣. Specie tua.
Feria tertia añ Spẽ tua ⁊ pul
chritudie tua intẽde pspere p
cede ⁊ regna. ps. Eructauit.
Deus nr̃ refu. Fundamẽta. ℣
Diffusa est gr̃a. Feria. iiij añ.
Gaude maria virgo cunctas
hereses sola interemisti uni
uerso mũdo. ps. Lantate. ℣.
Dñs regna. etul. Lantate. ℟.
℣. Specie tua. Feria v. vi. ⁊
sabbato quando non fit ple
num seruitiũ de sancta maria
idem oꝛdo añarũ ⁊ psalmo
rum ⁊ ℣ seruetur qui in pre
cedẽtibus fer̃is. L. j.
EGredietur virga de radi
ce ieſſe: ⁊ flos de radice eiꝰ ascẽ
det. Et requiescet super eũ spi
ritus dñi: spũs, sapiẽtie ⁊, in
tellectus. spiritus cõsilij ⁊ foꝛ
titudinis spũs sciẽtie ⁊ pieta
tis: ⁊ replebit eũ spiritꝰ timo
ris dñi. Per. ℣m. Missus est
gabriel angelus ad mariã vir
ginẽ despõsatã ioseph nũciãs
ei verbũ ⁊ expauescit de lumi
ne timeas maria inuenisti gra
tiam apud dominũ ecce cõci
pies ⁊ paries Et vocabitur al

tissimi filius. ℣. Dabit ei dñs
deus sedē dauid patris eius
et regnabit in domo iacob in
eternū. Et vo. Le. ℟. Non
secundū visionē oculoꝝ iudicabit neq; secundū auditū au-
ribus arguet: sed iudicabit in iu-
stitia pauperes: et arguet in
equitate pro māsuetis terre.
Et percutiet terrā virga oris sui
et spū labioꝝ suoꝝ interficiet
impiū. Et erit iustitia cingulū
lumboꝝ eius: et fides cinctoriū
renū eius. Hec dicit. ℣. Aue
maria gratia plena dñs tecū
Spūs scūs superueniet in te et
virtꝰ altissimi obūbrabit tibi
qđ enī ex te nascet scīm vocabi
tur filiꝰ dei. ℣. Quō fiet istud
quoniā virū nō cognosco et respō
dēs angelꝰ dixit ei. Spūs. ℟. iij.
Locutꝰ est dñs ad achaz
dicēs. Pete tibi signū a
dño deo tuo in profundū infer
ni siue in excelsum supra. Et di
xit achaz Nō petā et nō tētabo
dñm. Et dixit. Audite ergo do
mus dauid. Nūqd parū vob
est molestos esse hoīb9: qz mo
lesti estis et deo meo: propter
hoc dabit dñs ipe vobis signū
Ecce vgo cōcipiet et pariet fi-
lium: et vocabit nomē eius em
anuel. Butyrū et melcomedet
vt sciat reprobare malū et eli
gere bonū. Hec. ℣. Suscipe
verbū virgo quod tibi a dño
per angelū trāsmissum est cō
cipies p aurē et tū paries et ho
minē. Ut bñdicta dicaris in-
ter oēs mulieres. ℣. Paries
quidē filiū sed virginitatis nō
patieris detrimentū efficieris
grauida et eris mr semp inta
cta. Ut supra. Glā. Ut. Nō di-
catur. ps. Te deū. Totū aduē
tū añ lau. ℣. Sctā xi genitrix
intercede. In lau. hec sola añ
propterea predicauerūt nasci
saluatorē de virgine maria. ps.
Dñs regna. Ceteri psal. sup
ti. Lapi Ecce virgo concipiet.
hym. O glōsa femina, ℣ Ele-
git eā. añ Spūs scūs in te de
scendet maria ne timeas ha
bens in vtero filiū dei alla. ps
Bñdictus. Oro. Cōcede qs.
que sic terminet. per xpm dñm
nrm. sicut ad vesp. supradicta
est. Et fiat memo. de scō spiri-
tu: et de scō ecclē et de reliquis
et de oībus sanctis: et de pace
vtē. ad vesp. Ad. j. et ad cās ali
as ho. p totū annū qñ non fit
plenū seruitiū de scā maria di
cat hic hym. Memento salu-
tis auctor. Maria plena gra
Glā tibi dñe. añ. Prophete

predica. ℣. Deus in nom̃e. Lauda. do. oēs gē. Cōfitemi
EGredietur virga de Iap. radice ieſſe: et flos de radice eius aſcēdet: et requiescet ſup eū ſpūs dñi. ℟. Aue maria. ℣. Diffuſa eſt grā in. Oro
DEus q de bte marie virginis vtero verbū tuū āngelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis vt q vere eā dei genitricē credim⁹: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eū de xp̄m do. no. Benedicamus dño. Ad tertiā añ. Miſſus eſt gabriel angel⁹ ad mariā virginē despōſatā ioſeph. ℣. Ad do. cū tri. Leuaui. Letat⁹ ea.
NOn ſm viſionē oculoꝝ iudicabit: neq; ſm̄ auditū auriū arguet: ſed iudicabit in iuſticia pauperes: et arguet in equitate p manſuetis terre. ℟. Diffuſa eſt gratia. ℣. Specie tua. Oro. Deus qui. Ad. vſ. añ. Angelus dñi nūciauit marie et ꝓcepit de ſpiritu ſancto alta. ℣. Ad te leuaui. Niſi quia. Qui cōfidūt. Lap.
ET percutiet terrā virga oris ſui: et ſpiritu labioꝝ ſuoꝝ interficiet impiū: et erit iuſticia cingulū lūboꝝ eius et fides cinctoriū renū ei⁹. ℟. Specie tua. et pul. ℣. Aduiuabit eā. Oro. Deus qui. Ad nō añ. Aue maria grā plena dñs tecū bñdicta tu in mulieribus alta. ℣. In cōuertēdo. Niſi dñs. Beati oēs. Lap̄m
LOcutus ē dñs ad achaz dicēs: pete tibi ſignū a dño deo tuo in pfundū inferni: ſiue in excelſum ſupra et dixit achaz: nō petā et nō tēptabo dñm. ℟. Aduiuabit eam ℣. Elegit eā. Dico: do de vesperis et matuti. ſancte marie ſeruet p totū aduentū niſi qñ fit plenū ſeruitiū de ea. Per totū annū dicant veſpere et matutinū de ſancta maria in cuētu niſi in ſupplicibus feſtis: et niſi in vigilia natiuitatis dñi: vſq; ad octa. ſancti ſtephani: et niſi in vigilia epi. et niſi a cena domini vſq; ad octa. paſce: et niſi in hebdo. penthecē. Quādo fit plenū ſeruitiū de ſcā maria per totū aduentū. Ad veſ. ſuper pſal. feriales añ. Prophe predica. Lapi. Ecce virgo cō. Hymnus. Aue maris ſtel. ℣. Egredietur vir. añ. Ne timeas. ℣. Magt. Oro. Deus qui de bte. Memo. de aduētu. Completo. de aduētu nō mutat: ni

a ꝓ in fine hym dicitur Gloria tibi dñe qui na. Ad matutinum vita. In hono. eiꝰ. Venite hym. Quę terra. añ. Benedicta tu ꝑ. Dñe dñs nr̄. Et cetere añe eū suis psal. vsq; ad nonā añ. que erit Rorate celi

Ꝟ Egrediet vir. Lec. j.

IJsus est gabriel angelus adco i ciuitatē galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro: cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Ad mariā ergo virginē gabriel mittit: qui dei fortitudo nominat. Illū quippe nūciare veniebat: q ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo ꝑ psalmista dicit. Dñs fortis ⁊ potēs: dñs potēs in ꝓlio. Et rursum. Dñs virtutū ipse est rex glorie. ℟. Missus est gabriel ang. ℣. Ecce ancilla dei ergo fortitudi. Q. ne nūciandus erat: q virtutū dñs fortis ⁊ potēs in ꝓlio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō ⁊ simplici virgine sed ⁊ despōsata voluit dñs nr̄i ꝓmo videlicet vt p generationē ioseph cuius maria cognata erat marie quoq; nosceret origo. Nā de vtroq; intelligi potest: qđ dicit de domo dauid. ℟. Ave maria. Lec. ij.

Deinde ne velut adultera lapidaret a iudeis: maluit aliquos de suo ortu q̄ de pudore dubitare parentū: simul et virginib⁹ impudicis occasionē tollēs ne matrē quoq; saluatoris dicerēt falsis suspitionibus infamatā. Tertio: vt in egyptū iens ⁊ inde rediēs haberet viri solatiū: q integerrime ꝓginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto: ne partus eī diabolo pateret: q si eū de virgine natuū cognosceret: fortūtā q̄si ceteris hūb⁹ eminentiorē morti traderet. meret. ℟. Suscipe verbū. ℣. Ora p no. In lectionibus ꝓphetę ꝑdicēs. Dñs rex. ⁊c. Lect. Ecce virgo. hym. Gloriosa feminarū. Elegit eā. añ. Spūs scūs ꝑ. Benedictus. Ofo. De quidē bēt. ꝓco. ⁊ aduē. Ad ꝓmā añ. Prophetę ꝑ. De in noīe eiꝰ psal. dici. Ad tertiā ⁊ ad alias hm. añe. ℣. ⁊ ℣. vsq; in finē cū psal. de die. Ad tertiā capitu. Ecce virgo. Ad sextā cap. Egrediet virga. Ad nonā cap. Nō sēm vult. Vic ordo de mat. ⁊ vesp. vsq;

maria in ter ℣s ⁊ qñ fit plenū
seruitiū ꝛc ea seruet vsq; ad
vigi. natalis ℣. ℣ hic incipi-
unt matu. de scā maria a nati.
vsq; ad purifi. Dñe labia mea
Deus in adiu. Inuitato. Aue
Maria. ℣. Uenite. hym.
Aste parētis viscera ce-
lestis intrat gr̄a: vēter puelle
baiulat secreta q̄ nō nouerat.
Domus pudici pectoris tem
plū repētē fit dei: intacta nesci
ens virū verbo cōcepit filiuz.
Ulla tibi ℣. g na. an. Bñdi
cta tu in ℣s. Dñe dñs nr̄. Celi
mar. Dñi ē ter ℣ Specie tua.
Sancta maria virgo L.j
virginū mater ⁊ filia re
gis regū oium: tuū nobis im
pēde solatiū: vt celestis regni
p̄mia te mereamur habere p̄e-
miū ⁊ cū electis dei regnare in
p̄petuū. ℟. Scā ⁊ īmacula-
ta virginitas q̄bus te laudi-
bus efferā nescio. Quia quez
celi capere nō poterāt tuo gre
mio ꝑtuliſti. ℣. Bñdicta tu in
mulieribus ⁊ bñdict⁹ fruct⁹
ventris tui. Quia. L.ij.
Sancta maria piarū pijſ
sima intercede p̄o nobis san
ctarū sanctissima: vt p te virgo
nostra sumat p̄ecamina: qui
pro nobis natus regnat sup
ethera: vt sua charitate no-
stra deleantur peccamina. ℟.
Beata es maria que dominū
portasti creatorē mūdi. Genui
sti qui te fecit ⁊ in eternū per-
manes virgo. ℣. Aue maria
gr̄a plena dñs tecū. Be. L.iij.
Sancta dei genitrix que
digne meruisti concipe-
re: quē totus orbis nequiuit
comprehēdere tuo pio inter
uentu culpas nostras ablue:
vt p̄rennis sedem glorie per
te redempti valeamus scan
dere vbi manes cum filio tuo
sine tempore. ℟. Te laudant
angeli sancta dei genitrix que
virum nō cognouisti ⁊ omi-
num in tuo vtero baiulasti:
concepisti per aurem omnū
Ut benedicta dicaris iu-er
omnes mulieres. ℣. Ipsum
genuisti ⁊ in p̄sepe posuisti:
quem adorat multitudo an-
gelorum. Ut benedic. Gloria.
Ut benedic ℣s. Te dñm lauda
mus. Sciendū est q̄ quādo-
cunq; dicuntur matutine de
sancta maria dicitur Te de-
um laudamus. nisi in adven-
tu dñi: ⁊ a septuagesima vsq;
ad pascha. ℣. Sancta dei geni
trix. In laudi. an. O admirabi
le. ℣s. Dñs regna. Capitulū

MAria virgo semp leta/ re q̃ meruisti xpm por/ tare celi z terre conditorẽ: qz te tuo vtero protulisti mũdi saluatorẽ. Deo gr̃as. Hymn⁹

EXtra est puerpera quẽ gabriel predixerat quẽ matris alao gestiẽs clausus ioãnes senserat. ℟. audet chorus celestiũ z ãgeli canũt deo pal. ℣. ãt pastoribus pastor creator omniũ. ℟. gloria tibi dñe qui na. ℣. Elegit eã deus. añ. Beatus venter qui te portauit christe z beata vbera q̃ te lactauerũt dñm z saluatorem mũdi alla. ℟. Benedictus Oratio. Cõcede nos. Memoria de sancto spiritu z de festo loci: de reliquijs: z de oibus sanctis: z ꝺ pace. Ad p̃ma añ O admirabile. Deus in no. La.

APparuit gratia dei saluatoris nostri oibus hominib⁹ erudiẽs nos vt abnegãtes impietatẽ z seculária desideria sobrie z iuste z pie viuamus in hoc seculo. ℟. m. Ave ma. ℣. Sctã dei ge. Oio.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue qñs: vt ipsam pro nobis intercedere sentiam⁹ per quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipere: dñm nostrũ iesum xpm filiũ tuũ Qui tecũ viuit z reg. ℣. Et eo⁹ dicatur ad oẽs horas. Ad iij. añ.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei: nõ ex operibus iustitie que fecimus nos: sed sm̃ suam misericordiã saluos nos fecit. ℟. Sctã dei genitrix. ℣. Post partũ. Ad sextã añ. Rubum quẽ viderat moyses. Capim

LAudãt angeli sctã dei genitrix que virũ nõ cognouisti: z dñm in tuo vtero baiulasti. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. Ad nonã añ Germinauit radix. Cap

VIrgo verbũ cõcepit virgo permãsit: virgo peperit regem omniũ regũ. ℟. Speciosa facta. ℣. Dignare me. Ad vesp. añ. Post partũ ℟. Letatus sum. In tertia tamẽ feria dicunt̃ psal. Dixit dñs. Confitebor. Beatus vir qui ti. De profundis. Memẽto. Capi.

BEata es maria que dñm portasti creatorẽ mũdi: genuisti qui te fecit z in eternũ permanes virgo. Hymn⁹ Enixa est. Gaudet chor⁹. Glo

ria ñbt dñe. ℣. Diffusa est añ Nesciés mater virgo virū pe perit sine dolore saluatorē se culorū ipsum regē angelorū sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℘s. Magt. Oratio Cōcede nos. Memo. vig. ad matu. subnota. est. Ad cōple. añ. Cōpleti sunt dies marie vt pareret filiū suū primoge nitū. ℘s. Ut quo. Capi. Si cut cynamomū. Hym. Virgo singularis. ℣. Elegit eā deus. añ. Ecce cōpleta sunt oia que dicta sunt per angelū de virgi ne maria. ℘s. Nūc dimit. Oro Cōcede qñs misericors de⁹. Et dicat ad cōpletoriū beate virginis per totū annū extra aduentū ⁊ tēpus pasce. Quā do vero fit plenū seruitiū de sancta maria ab octa. epi. vsq; ad purificationē beate marie Ad vesp. añ. Post partū. Psal. feriales. Capi. Beata es ma ria. Nō dicit ℟. Hym. Enixa est. ℣. Sancta dei genitrix. añ Nesciens mater. ℘s. Magt. Oro Deus qui salutis. Me moria de aliquo sancto si ha beatur fiat tantū. Nulla enim fiat memo. de oibus sanctis. Ad cōpleto. oia fiant sicut in dñicis huius tēporis cū hac añ Benedicat. ℘s. Nūc dimitt. Preces ad cōpletoriū scilicet more solito. Tē. Ad matuti. inuita. In honore beatissime marie virginis Jubilem⁹ do mino. ℘s Venite. Hym. La ste parentis. In noct. añ. Be nedicta tu in mulieribus ⁊ be nedictus fructus ventris tui. ℘s. Dñe ℣. noster. añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix ℘s. Celi enar. añ. Speciosa facta es ⁊ suauis in delitijs tu is sancta dei genitrix. ℘s. Do mini est terra. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende prospere procede ⁊ regna. ℘s. Eructauit. añ. Adiuuabit eā deus vultu suo deus in medio eius nō cōmouebit. ℘s. Deus noster refu. añ. Sicut letantiū omniū nostrū habitatio est in te sancta dei genitrix. ℘s. Fun dameta. añ. Gaude maria vir go cūctas hereses sola intere misti in vniuerso mūdo. ℘s. Lātate. j. añ. Dignare me lau dare te virgo sacrata da mi hi virtutē contra hostes tuos ℘s. Dñs reg. erul. añ. Post partū ẏgo inuiolata pmānisti dei genitrix intercede p nob. Lātate. ℟. ℣. Scā dei geni.

Parturiēte maria. ℣. Ecce natus est nobis dñi filius vt germane carnis nostre cōceptione pductus creato a se homini ꝛ pietatem paternā et fraterni largiret affectus. Et nar sane ab intacta est femina vt eū ꝛ hominē testaret partū humanus ꝛ deū pbaret eterna virginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero nisi sine genere pdire. ℟. Scā ꝛ immaculata. Propter qđ ait ange. Lectus beatissime marie. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et quod nascet ex te sanctū vocabit filius dei. Idcirco tibi frater virtutē spūs sancti angelicus sermo pcecrit: ne piecturis carnalis disputationis hebetat: celeste tibi ipse mysterū terrena argumētatione cōfundas: aut nō putas eū nouū puerū in aluo virginis potuisse formare: qui cuz primū conderet hominē: nec semē patris: nec viscera materna quesiuit? Dicitaqz qui cūqz es supreme dispēsatiōis arbitrer ꝛ discussor: que tibi videtur virtus eminētior: eum partū credisse virgini: aut pfectū hominē creasse de terra? Primus enī homo vt ait apostolus ex terra terrenus: secūdus homo ex celo celestis. ℟. Beata es maria. Lectio. ij. Si contra naturā esse contendis qđ in mysterio redēptōis nostre: sine viro puella asserit concepisse: Cuius queso nature est qđ in parente generis nri caro sine carne formata? Que est ista ratio inuno ꝙ ceca cōtentio vt nō credat deus posse facere homines de semina quē credit fecisse ex pulvere? Si obstētis o homo in tali negotio esse perspicuis voluntatē: de opere cur retractas? Omnia enī sicut legit ꝙcūqz voluit dñs fecit i celo ꝛ in terra. Et si solicitius pscruteris pter hūc legitimū humane cōceptiōis vsum: tres valde mirabiles nascēdi species opari repies trinitatē. Et prima est siqdem q̄ adam figuratus est ex limo. Secūda q̄ mulier formata est ex masculo. Tercia q̄ est celestis q̄ xp̄s processit ex virgine. ℟. Te laudāt. ℣. Ora pro nobis. In lau. Ixc sola. ℟. O admirabile cōmercium. La. Apparuit benignitas. Dum

Enixa est puerpera. ℣. Elegit eā deus. aīa Beatus vēter ℟. Benedictus. Oro. Deus qui salutis. Memo. vt supra si aliquod festū habeatur. Ad ter tiā cap. Apparuit benignitas Ad. vj. Cap. Te laudāt. Ad. nonā Cap. Virgo verbo cōcepit. Hic ordo seruet vsq; Ad purificationē. Quādo vo sit plenū seruitiū ꝛc sacā maria a purificatiōe ite marie vsq; ad aduētū dñi extra tēpus paschale: hoc mō fiat seruitium Ad vē. sup psal. aīa. Post partū ℣ feria. Cap. Blā es maria. Non dī. ℟. hym. Aue maris stel. ℣ Scā dei genitrix ml. Sca maria succurre miseriaꝑ. Magt. Oro. Cōcede. Memoria fiat de aliq festō si habeat mīs. Cēp. tēporale nō mutat: nisi q̄ in fine hym. dicetur Gloria tibi dñe qui natus super psal. Nūc dimittis dicitur aīa Glorificamus te. Ad matutī inuita. In hono rebꝰ. Venite exultemus. Quē terra pontus ethera aīa Benedicta tu in ℣. Dñe dominus noster aīa cū suis psalmis vt sup. ℣. Scā dei geni. rum spiritibus omniūq; electorū animabus in cōspectu filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i es glorios: quāto ab ipso fieri meruisti beatior. Obsecramus ergo lachrymosis suspirys: vt nunc ad gemitū nostri miseris aures inclines tue magnifice pietatis. Nos quidē pro innumerabilibus delictis infernale supplicīū meruimus: vbi nullatenus pēnitētie datur locus. Q̄ nī fidē aliq̄n dño nostro iesu xp̄o pmisimus: sed male viuendo hactenus mentiti sumus. Tu aūt. Lectio. ij. Surge ergo beata virgo maria misericors: duc acciura p nobis. Surge ℟ aplectere miserico: dia redēptoris. Da preces p nobis quos cernis offensos ante oculos cōdītoris. Lecos cordiū oculos terge atq; semitas iusticie ostende. Orando a nobis vitia subtrahe atq; sanctarū plātaria virtutuz nobis insere. Impetra cursum quo ꝙ sequit supernū beneficiū. Sic certamē oratiōnū obtine in celis: vt deleas quicqd deliquimus in terris. Nō enī est aliquid in nobis tam prauū quod oratio tua si tibi placet delere non possit. Lectio

O Alma virgo maria tāto cunctis angelo

O sacratissima virgo nos qui hoc credimus q̄ virgo ⁊ mater dei filios credēdo sentiamus q̄ pro nobis exp̄eceris: ⁊ iusta petentiū vota ipetrata assequaris. Et q̄ fatemur te peperisse deū ⁊ hominē gaudeamus p̄ te nobis aduenisse salutē. Et quotiēscūq; ad nos p̄cesserit diuina miseratio: tua ne insistamur assit tuitio. Et si p̄cesserit tribulatio vel hora tēptationis: ne labamur p̄sens sit tua scā ope nobis. Sic cōpone nr̄as p̄ces: vt nobis nosti esse opus: quo serui filii tui dñi nr̄i effici mereamur largiēte eodē dño nr̄o iesu xp̄o qui cū p̄re ⁊ spiritu scō viuit ⁊ regnat deus in scla sclōr amē. Et semp̄ cātet ℟. Beta ⁊ immaculata. ℣. Beata es maria. ℟. Felix nāq;. Ite alie lec. de scā maria per estatē. Lectio. j.

A Diuina nos beatā dei genitrix virgo maria tēplū dei viui aula regis eterni sacrariū spiritus sancti. Tu virga de radice iesse: tu cedr⁹ in libano: tu rosa puerpera i hiericho: tu oliua p̄cessus in mōte syon: q̄ singulari p̄legio sicut nescis i hominib⁹ cōparē ita nihilominꝰ ⁊ angelicā superas dignitatē. Cui nouo ⁊ inaudito miraculo datū est: vt verbū q̄d deus ante scla genuit fieret filiꝰ tuus: ⁊ hō q̄d in fine seculoꝝ genuisti verꝰ atq; p̄fectus esset filius dei. Gemina quidē natura sed vna p̄sona deus ⁊ homo emanuel. Lectio. ij.

Et audi nos gl̄iosa puerpera in q̄ sola reperit virginitas q̄ fieret intemeratis viscerib⁹ filiū p̄tulisti vt illibate pudicie integritas crescere: nō libido vginalis clausule signaculū violaret. Tibi sp̄ūs scūs dū paraperes obūbrauit: nō vt ip̄e q̄d habūit i sacratissimo ventre fieret p̄ semine soboris sed potius vsus est virtute ac potētia creatoris. Sed de te sumpsimus pōtifex sui corporis hostiā sumpsit qui in ara crucis p̄ totiꝰ mūdi salute sacrificiū obtulit. tu lux oriēs nazareth tu gl̄ia hierlm: tu letitia israel: tu decꝰ mūdi: tu nobilitas populi christiani. Tu. Lectio. iij.

O regina mūdi scala celi thronus dei: ianua paradisi: audi p̄ces pauperū: ⁊ ne despicias gemitꝰ miseroꝝ. Inferant arte vota nr̄a atq; suspiria conspectui redēptoris: vt q̄ nr̄is excludūtur meritis p̄ te locū

apud aures obtineāt diuine pietatis. Ité alie lec. de scā ma

O Beata maria ria. Lec. j. quis tibi digne valeat iura grāz z laudū ꝓconia im pēdere: q̄ tuo singulari assen su mūdo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas humani generis ꝓsoluet: que tuo solo cōmertio recuperādi nobis aditū inuenit z Accipe itaq; q̄scūq; exiles q̄scūq; me ritis tuis ipares grauarū actu ones: z cū susceperis vota cul pas nr̄as oratio excusa. Lec. ij. Admitte scā dei genitrix ꝓces nr̄as mitra sacrariū tue exaudi tionis: z reporta nobis anti dotū reconciliatiōis. Sit per te excusabile q̄d per te ingerim⁹ sit ꝓperabile q̄d fida mente poscim⁹. Accipe q̄d offerim⁹: redona q̄d rogamus: z excu sa quod timemus. Lectio. iij. Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora ꝓ populo interueni ꝓclero intercede ꝓ deuoto femi neo sexu. Sentiāt oēs tuū le uamē quicūq; celebrāt tuā cō memoratione Adsiste parata votis poscentiū: z repēde om nibus nobis optatū effectū. Sit tibi studiū assidue exora re ꝓpl'o dei: q̄ meruisti bene dicta preciū ꝓferre mundo iesum xpm dn̄m nr̄m. Ité alie

S Acrosancta venerabilis dei genitricis marie memoriā cōgrue diuinis laudib⁹ catho lica frequētat eccl'ia: q̄ eius si ne intermissione salutari indi get auxilio. Nā reuerētia que matri defert: illi etiā q̄ eā tale fecit vt virgo z mr̄ esset exhi bet Ideo ergo totis deuotis totisq; ꝓcordijs eius mūstamus laudib⁹: vt z matrē sentiam⁹ nobis pusillimā filiūq; eius iudi cē serenissimū. Nec ē virgo q̄ antiquū diabolice seditōis cy rographū abolebit: totiq; se culo subuenit: z celeste regnū patefecit: dum ꝓ spīm sanctū dei filiū concepit Lectio. ij. Operepreciū q̄ppe est vt inte gris celebret laudib⁹ ei in ter ris: cui officiosissime angeli famulant in celis. Nā si ea ille precipu⁹ gabriel humiliter sa lutauit in terris: q̄to magis su per celos exaltatā: z vt ita dicā in throno dei collocatā nūc cū sanctis oibus honorat laudi bus dignissimis. Nec est sola cui nulla virgo potest cōpara ri: quia tāta est vt quāta sit nō

pdsit enarrari hic sancti pr̃e
cium chãt ppl̃xte omnesq; qua
spiritꝰ sanctus attigerat opta
bant videre. Tu. Lectio. iij.
Hec tãta tanq; sancta t regia
virgo digno erigit venerari
p̃conio: cui cõstat mũdꝰ sal
uatus suffragio. Hec mãs est
fenestra celi: aurora solis eter
ni: ianua paradisi t ẽa archa
ppiciatoris. Hec est ergo dña
regũ: decꝰ mulierũ: gẽma vir
ginũ: lux seculoq; gratulatio
angeloq;: cõsolatio miserorũ
refugiũ pctõq;: omniũq; repa
ratio credentiũ. Quicqd igit
boni mũdus habet: ab illa ha
bet et q̃ salutis nr̃e mittũ ma
nat. Hec nobis suis sp subue
nire dignet veneratoribꝰ atq;
pie sacris p̃cibus a vitus pur
get osibus seq; videre t col
laudare ꝓmeret in celesti. Ame.

Alie lec. de scã maria. L. j.

Loquamur aliqd fratres
in laudibꝰ sacratissime virgi
nis marie. Sed qd nos tãtilli
quid actiõe puſilli: qd in eius
laudibus referemꝰ: cũ etiaz si
omnium nr̃m membra verterent i lin
guas ei laudare nõ sufficerẽt.
Altior enim celo est et qua
loquamur minimur: abyssꝰ profundi
or cui laudes dicere conamur
Deũ cui quẽ omis creatura nõ
capit: ipsa immaculato vtero
clausum gestauit. Hec est enim
que sola meruit mater t spon
sa xpi vocari. Hec pme mãis
dãna resoluit. Hec homini p
dito redẽptã adduxit. Lau
Mater enim generis hũi pena
intulit mundo: genitrix dñi
nr̃i ihesu xpi salutẽ edidit mun
do. Nocuit peccati cuiq; au
ctrix merito maria Eua occidẽ
do obfuit maria viuificando
p̃fuit. Illa peremit: ista sana
uit. Hec enim mirabili atq; me
stimabili modo omnium t rũ: t
suũ p̃meruit saluatorẽ. Ame. Alie
lec. de scã maria. L. j.

Beata t venerabilis vir
go et mater dñi nr̃i ihesu xpi
scom carnẽ et semine abrae:
orta ex tribu iuda. Virga de
radice iesse: clara et flor p̃
uid: filia hierusalẽ: stella ma
ris: ancilla dei: regina gentiũ:
dña regũ: sponsa sponsi: ma
ter xpi: cõditoris templũ spi
ritus sancti sacrariũ. Lec ij.
Velut colũba speciosa: pul
chra vt luna: electa vt sol. fir
gnaculũ fidei reparatio vie: in
troitus vite: ianua celi: decus
mulieriũ: caput virginũ: hor
tus cõclusus: fons signatꝰ pu

teus aquaꝝ viuentiū. Multiplicat vt cedrus libani: flores vt palma velut oliua fructifera in domo dñi. Virgo scā virgo prudēs: et vna ex numero prudētū: virgo pulcherrima virgo pudica: corpore ornata animo fulgida fide perspicua mēte preclara: amore virginitatis deuota. Tu. Lectio. ij. Ad oxdiendū parata in mysterio sibi credito: tāta in persecutione pacifica in passione xpi cōpassa. Ad ppbetis dei predicata: ab archāgelo salutata aspiritu scō fecūdata: atq; ab eode obūbrata. Semmus viri lis ignara: prole filii fecūdata virgo inupta ex filio leta fide gaudio pariēs virgo ante partū: virgo in partu: virgo post partū. ℣. Ora p nobis in lau. hec sola añ. O admirabile. pō. Ths reg. Cap. Ab initio. hym. O glōsa. ℣. Elegit eam. añ. O glōsa virgeni. ps. Dñi. tus. Oro. Cōcede nos. Mēo. vt supdictū est ad vs. Ad primā et ad alias ho. añe psal. ℟. ℣. sicut arante purifi. cōbacōne. Concede nos. Ad tertiā cap. Ab initio. Ad. vj. cap. Et sic in syon. Ad. ix. cap. Et radicaui. Lectiones et sancta maria in tpe pasca. Le. h

Stabāt iuxta crucē mr eius: et sororꝝ mris eius maria cleophe et maria magdalene. Cūvidisset ergo iesus matrē et discipulū stantē quē diligebat: dicit mri sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā discipulus in sua. Nec est mirū illa hora in qua iesus aquā cōuersurus in vinū: dixerat matri sue. Quid mihi et tibi est mulier? Nondū venit hora mea. Hāc itaq; horā p̄dixerat: q̄ tūc nondū venerat: in qua deberet agnoscere moriturꝰ. de q̄ fuerat mortaliter natus. Tūc ergo diuina facturꝰ: nō diuinitatis: sed infirmitatis matrē velut incognitam repellebat Nūc aūt humanitā paties ex qua fuerat factꝰ bō: affectu cōmēdabat humano. Tūc vtroq; mariā creauerat: moteſcebat virtute. Nūc vo q̄ maria properat pēdebat in cruce Moralis igit innuat locus: facit quod faciendū admonet et exemplo suo instruxit preceptor bonus: vt a filius pys impendatur cura parētibus tanq̄ lignū illud vbi erāt fixa mēbra

mo: ſcis: etiã fuerit cathedra magiſtri docẽtis. ℟. Sancta. Ex hac ſane doctrina didicerat paulus apl's quod docebat: qñ dicebat. Si qs aũt ſuis ⁊ maxime domeſticis nõ puidet: fidẽ negat: ⁊ eſt infideli deterior. Quis aũt tã domeſtic⁹ eſt cuiq; q̃ parẽtes filijs aut parẽtib⁹ filij. Vnius itaq; ſaluberrimi p̃cepti ipſe magiſter ſanctor̃ de ſeipſo ꝓſtituebat exẽplũ quãdo nõvit famule d̃⁹ qui creauerat ⁊ regebat ſed vt matri hõ de q̃ natus fuerat ⁊ quã relinq̃bat: alter̃ p̃ ſe quodãmodo filiũ cõſtituebat. Nã cur hec fecerit: quod ſequit indicat. Tu ite ⁊ euãgelizate. Et illa hora accepit ei⁹ diſcipulus i ſua: de ſeipſo dicẽs Sic q̃ppe cõmendare ſe ſolet q̃ eũ diligebat ieſus. Qui vtiq; cẽs ſed p̃ ceteris ipius ⁊ familiari⁹ diligebat: itavt in cõuiuio ſup̃a pectus ei⁹ recũbere faceret: credo vt iſti⁹ euãgelij' quod per eũ fuerat p̃dicaturus excellentiã diuinã hoc modo alnus cõmẽdaret. Sed in q̃ ſua ioh̃anes matrẽ d̃ñi accepit? Nũquid enim nõ et eis erat qui dixerũt ei. Ecce nos reliquim⁹ oia ⁊ ſecuti ſumus te. Sed ibi quoq; audierat. Quicũq; iſta dimiſerit p̃pter me: accipiet in hoc ſeculo centies tantũ. Tu. Lectio. iij. Habebat ergo ille diſcip'l's cẽtuplicatũ plũra q̃ dimiſerat: in que ſuſceperat eius matrẽ ⁊ illi donauerat. Sed in ea ſocietate lxatus ioãnes receperat centuplũ: vbi nemo dicebat aliquid ſuũ: ſed illis oia erãt cõmunia: ſicut in actibus ap̃lor̃ ſcriptũ eſt. Sic eni ap̃ſtoli quaſi nihil habẽtes erãt ⁊ oia poſſidẽtes. Quõ ergo matrẽ magiſtri ⁊ d̃ñi ſui diſcipulus ⁊ famulus accepit i ſua vbi nemo aliquid ſuũ eſſe dicebat? Sed q: paulo poſt in eodẽ libro legit. Quotquot aũt poſſeſſores p̃diorũ vel domorũ erãt: vendẽtes offerebãt p̃tia illor̃ ⁊ nõ ponebãt ante pedes ap̃lor̃: diſtribuebat aute, vnicuiq; p̃out cuiq; opus erat Intelligendũ eſt ſic diſtributũ fuiſſe huic diſcipulo quod opus erat vt illic cũ fratre marie tãq; matris eius poꝛro poneretur.

¶ Incipit propriū de sanctis in tpe estiuali. Sancti germani epi. iij. lect. fiant sine regie chori. Oio & cetera de cōi vnius cōfessoris & pōtificis cum tribus lectionibus. Le. j.

BEat⁹ igit germanus parisiorū pontifex: territorij augustudunēsis indigena: patre eleutherio: mre vero eusebia procreat⁹ fuit. Cui⁹ genitrix pro eo q̄ hūc post alterū intra breue spaciū cōcepisset in vtero: mota pudore mulierali: cupiebat ante partum infantem extinguere. Lectio. ij.

Accepta igit potiōe vt abortū pficeret: dū nocere sicnō posset: incubabat sup ventrē vt pōdere plocaret: quē veneno ledere nō valebat. Sed ad sci pconiū multa et stupenda fiebant miracula. Lectio. iij.

Erat nāq; in elemosynis dādis largus: nudos pauperes vestiebat: & quicqd habere potuit: in opibus charitatis expēdebat. Tandē vero die trāsitus sui ita predixit: accersito notario scribere iubet: qnto kalēdas iunij: quo die btūs confessor migrauit ad celum. Cetera de coī vnius confes. & po. ¶ Sancte petronille vginis nō martyris. Oratio.

DEus qui die petronille vginis tue aiaz in celestib⁹ collocasti. fac nos eius intercessu a peccatoz nostroz nexib⁹ solui: & ab oi semp aduersitate defendi. Per. Tres lec. hāt cū noc. si post octa. scē trinit. & corpis xpi ptigerit. Si vero infra pdictas octa. trinita. vel corpis xpi ptigerit: hāt. ix. lec. cuz multa. duplici: & psa Et cetera sine noc. ¶ Et sciendū est q̄ oia festa triū lec. infra octa. trinitatis & corpis xpi ptingētia habēt mui. duplex: nisi festa scē e. lxldre de vgi. & scī leonis: q. cū noc. dicunt ppter vigiliā: nisi octa. corpis xpi hāt cū regimine chori. tunc infra eas dē oct. ptingē. de festis. ix. lec. & nō fiat meo. nisi q̄ fiunt medie lec. in festis. ix. lec. Le. j.

MArcellus discipulus beati petri apli scripsit. Nereo et achilleo fratrib⁹ & pdiscipulis eterna in xpo salutē. Petronillā bene nostis voluntate petri apli paralytica esse factā. Hāc cū apud eū plurimi discipuli ei⁹ recreari cernur: dixit

ei titus. Cū vniuersi infirmi
a te sanent ḡre petronillā pa
lyticā iacere pmittis? Rndit
ei petrus. Sic expedit ei. L.q.
Sed ne crederet: q nō posset
eaz sanare: dixit ei. Surge pe
tronilla t ministra nob. Que
cōtinuo surrexit sana. Ministe
rioq cōpleto: iussu petri iuit
ad lectā. Mt vbi in ei tumore
cepit esse pfecta: nō solū sana
ta est: sed etiaz pluribus eius
pcib⁹ recuperauit sanitatē. L.q
et q: speciosa erat: venit ad
eā ⁊ccus comes cū militibus
vt eā sibi invxorē acciperet. Cui
ipa ait. Si vxorē me habēvis
fac matronas honestas t vir
gines ad me venire vt p⁹ tres
dies veniā ad domū tuā. Tūc
sctā vgo illud triduū leiunijs
et orationibus occupauit t ter
tio die a scō nichomede sacrm
eorpis xpi accepit. Et sic reclī
nās se in lecto emisit spīm. L e
tera de cōi vni⁹ virgi nō mar.

¶ Scī nichomedis mar. Oio

OEus q nos bti nichome
dis martyris tui meri
tis t intercessiōe letificas: cō
cede ppiti⁹: vt cui⁹ bñficia po
scimus: dono tue gre ꝓsequa
mur per Tres lcc. sūt t ceta
de cōmuni vnius martyris

¶ Scōz marcellini et petri

OEus q martyrū. Oio.
nos annua scōz marty
rū tuoz marcellini et petri so
lemnitate letificas: ꝓsta qs. vt
quoz gaudem⁹ meritis: pue
cemur exēplis. Tres lec. sunt

ROme ⁊tuita. vu. L. j.
marcellin⁹ t petrus ex
orcista in custodia tenebātur
sub diocletiano impatore: et
iudice sereno. L ustos vo car
ceris habuit ḡndā filiā: q a de
monio vexabat: q pcibus sci
Tridēs L. u. petri sanata est.
hoc artemi⁹ p; puelle: cū vxo
re, sua t filia: t multis alijs ba
ptisatus est a marcellino ꝓsbr
tere. Tiudicēs hec iudex sera⁹
iussit marcellinū pugnis cedi
t nudū atq vinctū sup vimi
fragmēta sterni: t lumen eius
Deinde iussit pe L.q. gari
des petri ab eo sepatim in ca
po ꝓstringi. Post hec vo vi
tati ab angelo: ducti i siluā ni
grā que nūc in hc nore scōrū
silua cādida nuncupat: pari
decollati sunt. Et q eos vene
rauit vidit aias eoz ab angelis deferri: t penitentiā agens
baptizatus est. L etera de cōi
plurimoz mr. ¶ Scī bonifa
cij socioruq ei⁹ marty. Oio

OMnipotēs sempiterne de⁹: q̄ bt̄ó bonifacio et socijs ei⁹ palmā martyrij cō tulisti: pst̄a q̄s nobis cōz meritis indulgentiā: q̄ eis largiri dignat⁹ es coronā. Per do. Tres lec. muta simpler: et cetera fiāt d̄ cēl plurimoz mar

¶ Scōz gildardi et medardi

OEus q̄ di cpōz. Dio. nobis sanct̄ę huj⁹ diei solennitatē in honore scōz cōfessorū tuoz atq̄ pōtificū medardi et gildardi consecrasti: adesto familię tue pcib⁹ et tuna: vt quoz festa celebram⁹: coz merito et auxilio subleuemur. Per. Tres lec. ñāt. L. j.

BEatissimi medardi antistitis solēnitatē: q̄ p vniuersum orbē virtutū meritis ppalat: nequum⁹ oino sub silēcio pterire: q̄uis nō valeam⁹ vbis cūcta pstringere. Pr̄ hic huj⁹ de genere frācoz fuit: mr̄ ei⁹ ic mozū. L. u. vo romana maturitate pcellēs confestim clarut: vt apud vrbis pōtificē puersatione cipuus haberet apud cūctos mentis puritate sincerus. Nunq̄ felicitate virtute extulit: nūq̄ meroz aut ire feroz mētis puritatē mutauit: semp tolerans in aduersis: et mitis in pperis. L. ij. Defuncto rothomagēsi epo omnium votis dignus meritis insignia sacerdotij deuotus excoluit. In quibus aliq̄t annis degēs mēbroz̄ compage dissoluta matura longanimitate defessus: requiem deprecatus emisit spiritū. Tu. Lectra de communi plurimoz confessoz. ¶ Translatio sancti edmundi episcopi

OEus qui ir. lec. Oratio. Deus nos beati edmundi cōfessoris tui atq̄ pōtificis trāslationē celebrare concedis: te suppliciter exoramus: vt ei⁹ meritis et pcibus a vitijs ad virtutes: et a carcere trāsferāmur ad regnū. Per. Eodem die ad primas, vesperas et ad matut. ñāt memoria de martyribus primo et feliciano. In tempe vero paschali ad pmas vesperas cū hac oñi. Lux perpetua amator p. Preciosa est. Alio vero tpe anni an. Gaudent in celis. vel alī. Iñs sunt sancti. ℣. Letamini in dño.

ADe nos q̄s dñe Dio. sanctoz martyrū tuoz primi et feliciani semp festa celebrari: quoz suffragijs pmissionis tue dona sentiamus. Per.

Ad matutinū. p̄me lec. de cōi vnius ꝓfes. r ponit. fiat. ℟. Do in p̄mo r in tertio noc. de cōi vni⁹ ꝓfes. pōti. In pascha vo. pe. ij. lec. de cōi vni⁹ ꝓfes. r pōti. legat. Extra tp̄s aūt pascē q̄si fiāt. xi. lec. tūc ñāt tres mediē lec. de martyri. Le. iij.

Gloriosissimi martyres p̄n⁹ r felician⁹ apud iulianū q̄ xp̄iani essent accusati: iussi sunt in carcerez trudi: vbi ab angelo cōsolat. ank. Post hec iussi sunt duci a milibus ad pdanū herculis: r ñ sacrificare nollēt: virgis cesi tradebāt p̄fidi ciuitatis occidēdi. L. v. Tunc p̄ses iussit mitti ad eos leones rugientes: q̄ impetu currētes: ad pedes eoz volucres se ceperūt: fili⁹ r vxi fecerunt Hec videntes q̄ ade. Le. vj. rant pene mille r q̄ngēti viri crediderūt in xp̄m. Quo viso iussu p̄sidis decollati sunt. Quoz corpa a xp̄ianis rapta sepulta sunt ad arcus numentaneos: ab vrbe roma miliario q̄rtodecimo. Tres vltime lec. de exp̄one euāg. Dō q̄dez pegre. Dño de martyri ib⁹ in tempe pasca. añ Lux ꝑpetua. Mino: ℣. Pr̄ciosa est. Alio vero tpe anni añ Illoz̄ cū vel q̄ Laverūt stolas. ℣ Dirabilis deus. Dño vt ō cetera oia ad vtraq; vō r ad matu. r ad alias horas de cōi vni⁹ cōfes. r ponti. put tp̄i cōueniat: dicant cū oīone huj⁹ die.

¶ Sci barnabe apli. Dño.

Oclesiastus q̄s die bti barnabe apli tui cōmēdet dño: r p̄ ea intercēto: existat: qui doctrina r passione illustrat. ꝑ. Nouē lec. hāt in matutino tri. Le. j. Beatus barnabas: q̄ r iosep: ciprius genere: tertio post passionē dñi anno cū paulo apō ad aplatū vocāte sp̄ō sco electus est. Quia cū cēt apud iconiū cū paulo apō: appuit ei p̄ visuz dñs ihesus xp̄s dicens Cōstās esto barnaba credendo qm̄ p̄ scā deuotiōe: q̄ religiosi generationē tuā p̄o noīe meo p̄mia recipies eterna. Cumq; de ꝓuincia ptā. L. q. fissent antiochiā: angelica visio per noctē facta est bto paulo apō dicēs. Celeriter ꝑpera hirim: q̄ frēs tui valde p̄stolant aduentū tuū. Qs cū bto barnabe retulisset: ait beatus barnabas. Quia voluntati dei cōtradicere non expedit fiat voluntas dei. Le. ij.

Obsecro igit te: vt ores p me ad dñm: vt acceptabilis sit in cõspectu suo. Nũc enim ppero ciprũ: faciẽ tu emphdoloz vltra corpaliter

Tunc Lvij. nõ visurus pcidit barnabas ad pedes pauli: flens amare. Cui⁹ doloꝛi paulus cõpatiẽs: ait. Noli frater flere: mysterio illud agit. Positis aũt genibus orantes: ⁊ oscula sibi dantes ad inuicẽ valefecerũt. Le.v. Barnabas vero ascẽdẽs nauẽ: descendit laodicią: decertans vt pergeret cyprũ. Cum aũt cyprũ peruenisset: inuenit sibi symonẽ ⁊ aristionẽ seruos dei. Symon aũt vrebat febribus. Cui cũ manus imposuisset btũs barnabas: ⁊ sacruz euãgeliũ p inuocationem saluatoꝛis dñi nri pdicasset: statim febris fugata est: et a deo coꝛroboꝛatus: aplm secut⁹ ẽ

Ilitatis igit ⁊ in fide Lvi phortatis parẽtib⁹ suis btũs barnabas criuit a cipro: inde paphũ trãsitur⁹ Sz obuiãs ei mãlign⁹ iudeus noie bary en quẽ btũs paulus ad rpm visu puauit: malitia mor⁹ phibuit eum: ne introiret paphum. Proinde aplo reuersus intro

Yiit salamĩam Lec.vij. Inuenitq; aplos in salamina synagogã iudeoꝝ: ingressus cepit hoꝛtari ad fidẽ: et p eu igeniũ manibet: xpi gram introduxit. Q3 videns barye sedition facta: cõphẽdi fecit apostolũ. Et ꝙrebant illũ tradere pcõsuli ciuitatis: affligẽtes illũ multis supplicijs: ⁊ varijs

Sed veriti Lviij. cruciatib⁹. nimiũ: ne de manib⁹ coꝝ eriperet: ligãtes funẽ i collo ei⁹: nocturno tpe dilaceratũ a synagoga in hypodromũ ptraxerũt. Post hec aũt circũdantes illũ igne: crudeliter cremauerũt. Sicq; btus aplos migra

Impij aũt Lx. uit ad xpm. iudei nõ satiati de nece apli: zelo pcitati diu tulerũt coꝝp⁹ ei⁹: ⁊ in loculo plũbeo recludentes: in mare pcipitare disponebãt. Sed iohãnes discipulus ei⁹ nocturno tpe illud collocauit in cripta: q̃ oli erat habitatio iebuseoꝝum: tertio idus iunij: vbi diu latuit. Sy tpe gelasij pape eodẽ aplo reuelãt.: coꝝp⁹ eius inueniri pmisit. Excetera decõi vnius apostoli paschalis temporis

Scõꝝ basilidis cirini nabor is ⁊ nazarij martyrũ Q̃o

SAnctoꝝ martyrū tuoꝝ basilidis cirini naboris et nazarū q̄s die natalitia w tua respicit est: ⁊ q̄s illis ꝓtulit excellētia sꝫpiterna: fructibus nr̄e ꝯuotōis accrescat. ꝑ. Tres lec. Kāl. Jnuij. dup. L.j.

BEatus nazarius a sācto clemēte instructꝰ ⁊ baptizatus ē. Qui euolinꝰ sub rabie psecutionis: q̄ p neronē excitata est: diu maceratū ⁊ afflictū in carcere cū bīō puero celso: quem ipe nutrierat: gladio ferri iussit. Quoꝝ coꝛpa xp̄iani furati occulte kalēdis augusti sepelierūt soꝛtas poꝛtā q̄ dicit romana in ꝓpꝛio hoꝛ Beatus ambrosius L.q. nō. tpe honoꝝ ⁊ archadij imperatoꝝ eos dño reuelāte repperit. Patefacto aūt sepulchro: in quo coꝛpꝰ sci nazarij iacebat: q̄ q̄ passus fuerat: vsq; tūc tpis ignorabat. Tiidebāt sanguine martyris ita recentē: q̄ pūtes aderāt: ac si eodē die fuisset effusus. Tu. L.q. Caput etiā eius: q̄s ab ipīus fuerat abscisum: ita integrum atq; incoꝛruptū cū capillis capitis et barba repierūt: vt videret eodē tpe: quo leuabat locatū atq; cōpositū in sepulchro fuisse martyrisatū. Quo leuato scūs epūs pergēs ad cesum in eodē hoꝛto sepultum vtroq; trāstulit ad basilicam apl̄oꝝ: que est in roma. Jnuēti aūt ⁊ trāslati sunt pridie id' iunij. festiuitas nr̄o coꝛ agit q̄nto kalēdas augusti ⁊ martrio. Cetera de cōi plurimoꝝ mar. ¶ Scti basilij epi. Oio.

DEus q̄ btīm basilīū pfessoꝛē tuū: doctoꝛē precipuū: catholicēq; fidei predicatoꝛē eligere dignatꝰ es: presta q̄s: vt ipō pro nobis intercedēte: pcōꝝ nostroꝝ meremur ꝛuī malis: ⁊ tibi dō sinceris mētibus seruire. ꝑ dñm Tres lec. ⁊ cetera fiant de cōi vnius pfes. ⁊ ponit. ¶ Scōꝝ viti ⁊ modesti atq; crescentij

OOncede martyrū. Oio. q̄s oīps deus: vt sicōꝝ martyrū tuoꝝ viti ⁊ modesti atq; crescentij: quoꝝ celebramus victorias: pticipemus ⁊ pmijs. Per do. Tres lec. Kāl.

BEatus Jnuil. dup. L.j. vitus in puerili etate maturus: pmo a pīe suo sacrilego: vt a cultura dei discederet tētatꝰ est. Deinde a valeriano iudice cathenis cesus: in confessione xp̄i pmānit. Lūq; pal

eius affligere eū penis medi-
taret: iussu angeli naue ascen-
dit: t comitatū⁹ secū mode-
sto atq; crescētia nutritorib⁹
ad tanagritorū territoriū de
Vbi filiā diocle L. q. uenit.
tiani a demonio vexatā oīo-
ne curās multis annis pmissis
culturā dyis impedere iubet.
Et cū sacrificare cōtēneret: cū
modesto t crescētia missus ē
in carcerē: inde in ollā resina
repletā t pice t plūbo. Lectio.
Et egressis illis illesis: dim ſ
fus eū eis leo ferocissim⁹ qui
mox ad pedes eorum mitis
tus cecidit. Videns aūt sacrile-
gus imperator scōs dei imo-
biles: multitudinēq; ppli ad
xpm̄ uersam: fecit eos in ca-
tasta extēsos torqueri: donec
spūs exalarent. Quorū corpa
florētia femina in loco q dicit
marinus sepeliuit Lecta de cōi
plurimor⁹ martyrū. ¶ Trās-
latio scti richardi epi t pfes.

Quos q nos in lec. Oro.
translatione beatissimi
richardi confessoris tui atq; pō-
tificis solenniter celebrare cō
cedis. tribue nobis quesum⁹:
eius meritis t precibus a mū
di huius transire miseria: et
ad gaudia puenire celestia. p.

Lo die ad primas versi-
culos t ad matut. fiat memoria
de martyribus cirico t iulit-
ta matre eius. Oratio.

Exaudinos domine de-
us noster cum sanctor⁹ tuor⁹
cirici et iulitte matre eius ti-
bi patrocinio supplicantium
vt quorū celebramus triumſ-
phum. possimus retinere cō
stantiam. Per dñm. Ad ma-
tut. tres pme lectiones de cō
muni vnius cōfessoris t pon
tificis: t tres medie de marty
ribus tantum. Lectio. iiij.

Acta psecutiōe xpiano
rū sub alexādro ipato-
re in ptib⁹ orientalibus. pses
alexāder matronā quandam
noie iulittā: cū filio suo cirico
sibi pūtari iussit. Cui ait. Sa-
crifica dyis anteq; ad tormēta
ducaris. Que rndit. Nec dyis
tuis immolo: nec tormenta tua
timens vero L. uerpauesco
cirieus pmo blandimētis de-
mulcet: deinde minis exaspe
ratur. Sed ipse blandientem
eā vt minantē d ridens: vehe
mēter cesus est. At ille erectis
in celum oculis: t paruis ma
nibus expansis: benedicebat
nomē salustoris. Preses iusſ
it calcem cum aceto et sinapi

nos eius mitti. Deinde pariter clauis cōfixi: in carcere z euulsis oculis missi sunt: vbi circa q̄dringētos viros iussi ad fidē xpi ꝙuertit. L. vi.

Tunc p̄ses iussit eos oēs capite plecti: z iulittā cuz filio suo cirico excoriatuz in lecto ereo assari. Post hec linguas eorū secit abscindi: z ad vltimū capita eoz iussit amputari. Talicz martyrio migrauit ad xp̄m

Tres vii. lec. ex expōne euāgelii. Dō q̄dam ergo. Et cetera de cōi vni⁹ p̄fes. et pontificis.

¶ Scōz marci z marcelliani fratrū z martyrū. Oīo.

PResta q̄s ops de⁹: vt q scōz martyrū tuorū marci et marcelliani natalitia colimus a cūctis malis imminentibus eorū intercessionibus liberemur. pe Inuitat. dup. L. i.

SAncti martyres christi marcellianus z marcus dum idolis sacrificare contēnerent: vincti in carcere positi sunt. Qui dum in cōfessiōe xpi pdurarēt: capitalem iussi sunt subire sentētiā: ea scilicz ꝓditione: vt si sacrificijs ꝓsentirent parēnbus: cōiugib⁹: filijs: z facultatib⁹ redderent. Parētes vero scōz im petratis triginta dierū indu, cijs: sua serāt eis vt sacrificarent. Sed cū renuissent. ambo ad stipitē ligati sunt. Deinde pedibus clauis trāsfixi: in xpi cōfessione stabāt securi. Lan. Dicebat eis prefectus. Tamdiu stabitis pedibus fixis: donec dijs sacrificetis. Qui rñderūt. Ultimā nostrā diu hic esse ꝑmittas: q̄diu huius corporis tegimur indumētis. Tūc psallebāt inter se dicētes. Ecce q̄bonū: z q̄iocundū: habitare fratres in vnū. Cū ꝓtransisset vna dies z vna nox psalmātes in psalmis: iussi sunt vbi stabant lāceis per latera transuerberari sicoz ad sydera regna migrauerūt. Sepulti sūt aūt in via appia: ab vrbe miliario secūdo: que vocatur ad arenas. ℟. Nec est vera fraternitas. Et cetera de cōi plurimorū martyrū. ¶ Scōz gervasij z ptasij fratrū martyrū

DEus qui nos Oratio annua sanctoz martyrum tuorū gervasij z ptasij solemnitate letificas: concede ꝓpitius: vt quorū gaudem⁹ meritis: accendamur exēplis. Per dñm. Tres lec. hūt. Ad matutinū inuita. duplex. L. ij.

Sanctorū gervasij ⁊ protha-
sij patervitalis: ⁊ ma-
ter valeria dicti sunt. Cumq; in-
testato sancti vitalis patris
sui patrimonio succedissent:
ois pauperibus erogātes. se-
ipsos in vno cenaculo inclu-
serūt: per decennīū ieiunijs ⁊
oīonibus vacātes. Quos vn-
decimo anno astachius co-
mes iussit dīs sacrificare: vt
expeditio sua nouiter celebra
Gervasius dixit. Lec. ij. retur.
Victoriā a deo oipotenti req
rere debes: nō a simulachris
surdis ⁊ mutis. Irat⁹ comes
iussit eum fustibus cedi: do-
nec spīm exalaret. Quo' mo-
tuo' dixit protbasio: miser et
tu viuere stude. Cui pthasius
Quis est miser: ego q te non
timeo: vel tu qui me timere p
Audiēs hoc Lec. iij. baris.
comes iussit eū fustib⁹ cedi: ⁊
dixit Miser ⁊ superbe: quare
ita vis perire: sicut probasti
germanū tuum perisse? Et ait
pthasius tibi nō irascor: qm̄
cecos oculos cordis tui attē-
do. Iratus comes: iussit eum
capite plecti. Taliq; martyrio
victor migrauit ad christum.
Quorum corpora a quodam
philippo eorū amico in sarco
phago lapideo sepulta: post-
modū nutu diuino per beatū
ambrosiū mediolanēsem epi-
scopum ad basilicā ambrosij
sunt trāslata. ℟. Dec est vra
fraternitas. Et cetera de cōi
plurimoꝝ mar. ¶ Trāslatio
sci eduardi regis ⁊ martyris

Deus eterni trium Ora-
phatoꝝ imperū: familī-
am tuā propitius respice trās-
lationē celebrantē regis ed-
uardi ⁊ p̄sta: sicut illuꝝ mune-
re glorificare dignaris celesti:
ita nos eius obtētu eterne fe-
licitati facias dignāter aspirā
Per dām. Ad matutinū lec.
nāt nisi facte fuerint in xl. tūc
sant hic res lec. de cōi vnius
marty. ⁊c. cuꝝ multa. duplici.
Qñ hec trāslat. cū ix. lec. hic
celebrat tunc dicat ad p̄mas
vesp̄as sup psal. añ. Iste scūs
Cap̄. Btūs vir qui in sapiētia
℟. Btūs vir q suffert. Et tunc
a festo sci albani si i eadē heb
do. contige. dicit ad p̄mas vēs
sup psal. añe. Btūs vir. Cap̄.
Iste sanctus. Ad matu. Le. i.

Sanctus eduuardus in
regni solio sublimatus
a rege regum domino in om
ni via iusticie ⁊ veritatis diri-
gebat. Cui⁹ auxilio fret⁹ ma-

gno fugenio animi: ꝛ summa
hūilitate indies creſcebat. Nā
nouiter adepto honore: mor
priſtine pbitati ſuarū hec in
crementa vtutū accumulauit.
Iuuenū videlicet et Lec. q
minus ſapientū: conſilia poſt
ponere. Dunſtani archipreſu
lis, monimēta ſalubriter inté
dere: ꝛ ſm eius ꝓfectum: ꝛ alio
rum religioſorū ſpectabiliūq;
virorū ꝺ ſua iudicia in oib⁹
ſtuduit exercere. Tūc erat in
anglia pacis tranquillitas: ma
gnaq; rerū opulentia. Lc. ig
Sed totius bonitatis inimi
cus diabol⁹ nouercā ei⁹ noie
alfrith in odiū tpius ꝓcauit.
Que zelo inuidie ſuccenſa: ꝓ
ſumptuoſa vrſutia cogitare
cepit ąliter virū dei a regno
extirparet: vt filius ei⁹ ethel
dredus in regno ſubſtitueret
Quibus dā igit ꝓfi Lc. q
Obliarus ppoſitū ſuū ſdi
cās or: ās et obteſtās: vt ei aſſē
ſū ꝓberet: ꝛ q̄ ordine id ꝑ
cogitaret. Qui ptinus oēs in
necē regis mitiſſimi ꝓſenſerūt
ꝛ quō id ꝑficerēt meditabant
Firmato venerabili viro i re
gno: cuz tribus annis: ꝛ octo
mēſibus ſceptro hereditario
potiret: q̄dā die venandi gra
in ſiluā acceſſit iuxta vuarhā
que admodū grādis erat.
Ibidem vero fratrē L. v.
ſuū videre ad vrnū nouerce
q̄ tuta erat: aſſūptis paucis
proſect⁹ eſt. Et ecce ſubito in
medio vie ſpacio boib⁹ ſuis
ludentium more huc illucq;
diſpſis: rex abſq; vllo comi
tē pmāſit. Tūc rex doli ignarus
ad vrnū nouercē ſue nequā
vrēs tēdit. Qui cū appropin
q̄ret: nūciatū eſt regine ipſius
me regē eduuardū illuc ſolū
Illa igit L. v. i. aduenire. Tu
ad explenda ſue nequitie de
ſideria adipiſci ſe tps idoneū
gaudēs mox ei obuiā pcedit:
eūq; blāde ꝛ amicabiliter ad
hoſpitiū inuita. Qui renuit
ꝛ fratrē ſuū ſe velle videre ꝓde
nūciat. Tūc potū afferri iuſſit
vt dū ille potū guſtaret: ipſa
qs cogitabat impleret. Interi
vnus q̄ ſcelere maior erat: ſi
cta dilectione pacis: ei oſculū
offerre bat: vt oēm ſuſpitionē
auferēs eū facilius ſuffocaret
Qđ et factum eſt. Nā cuz rex
potū a pincerna ſuſcepiſſet: ꝛ
ori ſuo poſuiſſet: ipſe q̄ ei oſcu
lū intulerat ex aduerſo inſili
ens: cultello mox eius viſcera
trāſfixit. Sicq; dnarus dei pe

equo cadēs spm exalauit. Tu. Tres viti. lec. 6 ex hōne euāg. Si qs venit ad me. Letera de eōi vni⁹ marty. ℣ Sancti albani, prothomarty. anglorū ad primas vesp̄as ℟. Perceptarus. super Magnā Aue prothomartyr anglorū miles regis angelorum o albane flos martyrū velut rosa vel lilium funde preces ad dñm pro salute fideliū. ℣. Magt.

Deus qui hunc diem beati albani martyrio consecrasti: tribue qs vt cuius annuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. per. Ad matu. in. lec. Anno dñice in Lectio. j. incarnationis ducētesimo octogesimosexto diocletiano in oriente ⁊ maximiano in occidente vastantibus ecclesias dei: in britānia passus est beatus albanus. De quo presbyter fortunatus in laude virginum cum beatorum martyrum qui de toto orbe ad dominum venirent mentionem faceret: ait. Albanum egregium britannia secūda profert. Qui videlicet Lectio. ij. albanus adhuc paganus: cū perfidorum principum mandata aduersum xp̄ianos seuirent: clericū quendā persecutores fugientē: hospicio recepit. Et cum cum orationibus ac vigilijs die noctuq; studere ꝛ spiceret: mox diuina gratia repletus exemplum fidei ac pietatis illius cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris christianus ex corde integro factus est. Tu. Lectio. iij. Post hec peruenit ad principem cōfessorem christi apud albanum latere. Unde statiq; iussit milites eum diligenter inquirere. Quibus cuq; ad iugurium albani peruenissent albanus pro hospite ac magistro suo in veste hospitis scilicet caracalla vltro se exhibuit. Quinctusq; Lectio. iiij. Tu. perductus ad iudicem ea hora qua aris astabat ⁊ de montis hostias offerebat. qui cum vidisset q̄ albanus vltro se pro hospite suo obtulisset: mox ira succensus iussit eum duci ad simulachrum dicens Quia sacrilegū celare potius q̄ militibus reddere maluisti: quecunq; illi debebantur supplicia tu soluere habes si a cultu nostre religionis discedere tentas. Tu autē dñe.

Sanctus albanus accinctus armis militie spiritualis palam se iussis illius parere nolle pronunciabat. Cumq; iussus sacrificare diuisset: sacrificia ista que demonijs offertis vobis nō possunt auxiliari: sed vos qui ea offertis inferni penas pro mercede accipietis iudex iussit cum grauissime torqueri. Lectio.vi. Cum igitur tormentis a cultu christiane religionis reuocari non posset: iussus est capite plecti. Qui cum duceretur ad locum martyrij. peruenit ad flumen loco vicinum: cuius pontem ita occupabat multitudo populi ad obsequium martyris venientis: vt ita vesperam vix trāsire pos-

Sanctus Lectio.vii. set. Igitur Albanus cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium accedens ad torrentem sicco pede pertransiuit. Quod videns carnifex qui eius erat percussurus proiecto ense ad pedes eius cecidit desiderans vt cum eo pa-

Cum ergo Lect.viii. teretur. deo dignus albanus in monte consisteret in quo nunc requieuit: in articulo sue passionis a deo aquā sibi dari postulauit. Statimq; ante pedes eius: fons perennis exortus est: vt omnes agnoscerent etiam torrentem beato martyri obsequium detulisse. Tu-

Passus est autem Lectio.ix. beatus albanus die decimo kalendas iulij iuxta ciuitatem verolamium que nunc a gente anglorum vuerlamacester siue vualingacester appellatur Sed qui eum percussit: gaudere super mortuum non est permissus. Nā oculi eius vna cum capite martyris in terra ceciderūt. Decollatus est etiā ibi miles ille q nutu dei contra pius: sanctū dei ferire recusauit. In quo quidē loco redeūte temporū christianorū serenitate: ecclesia mirādi operis est constructa. In quo vsq; ad hanc diem curatio infirmorū ⁊ frequentiū operatio virtutū celebrari nō desinit. Et cetetera de cōmuni vnius marty. Si festum sci albani in dominica in qua inchoanda est historia Deus omnia. forte contigerit festum differatur in crastinū ⁊ tunc fiant medie lectiones de sancta et beldreda: et missa de se-

elcetur post tertiã. Missa ve-
ro de ieunio post sextã vtra-
q; ad principale altare. ¶ In
cõmuno. sancte etheldrede
virginis non martyr. elyensis

Deus q̃ ex vbere ꝓ. Oꝫ.
omi castitatis priuilegio
sanctissimã virginẽ etheldre
dam multipliciter decorasti:
da nobis famulis tuis: vt si-
cut eius cõmẽoratio nobiscũ
agit in terris ita pr eius inter
uentũ nostri mẽoria apud te
semp habeat in celis. Per ẽ.
Et cetera vni⁹ vginis nõ mar

In presentis tyris. L.j.
vite t fluctuãtis scãl nau-
fragio ꝓstituti ad tui portũ ꝓ-
fidẽ ꝓfugimus vgo pissima
atq; celeberrima etheldreda
vt tue circa nos pietatis senti
m⁹ viscera: q̃ de tua iugit gra-
tulamur pnãtia. Respice igit pia
mater et dña pio intuitu ad
ciguũ sed deuotũ nri famu-
latus obsequiũ. Et quas ꝓmit
humane fragilitatis imẽsitas
tue vginitatis que spõso vgi-
nũ placuit releuet ac sustentet
venerãda sublimitas Credi-
mus enĩ atq; confidimus te
ab eodẽ sponso tuo q̃ speciẽ
tuã concupiuit q̃q̃d petieris
impetrare: quã in thalamo re
gis eterni collocatã cũ vgini
chorus de palma virginitatis
certum est exultare. Lec.q.

Succure dña succurre mater
misericordissima etheldreda
nostre miserie: suffragijs ꝓ-
tuarũ scelerũ nostrorũ macu-
las absterge: tibiq; famulan-
tes tales effice: vt tue integrita
ti pure valeãt deseruire. Gre-
gi tuo tue sollicitudinis atq;
protectionis semp assit custodia
vt sicut tui sacratissimi corpis
incorruptione iugiter gaude
mus atq; ꝓsentia: sic t de tua
subuẽtione gaudeam⁹ assi-
dua. Protege itaq; mater filĩ
os: dña suos: vt q̃ se tue me-
morie ac veneratiõi ꝓfitent
obnoxios: tue largitatis t pi-
etatis bñficia sese gratulent

Respice benĩ L.ij. adeptos.
gussima vgo etheldreda ad
nras angustias q̃s nris meri
tis sustinem⁹: t p tue scitatis
merita t intercessiones t irã iu
dicis placa quã offendim⁹: t
veniã ipetra quã nõ merum⁹
Tuis precibus ad miaz inclina
iusticiã districti sz iusti exami
q; agni q̃ sponsus est virginũ
vestigia q̃ cũq; ierit virgo seq̃
ris. Respita q̃s supne clemẽ-
tie genit⁹ nros atq; suspiria

vt diuine miserationis xpi te
susipiam⁹ incremēta q̄ tecū
in eternū gaudere mereamur
te petēte illo largiēte q̄ te iuste
gritatis coronauit glia: p cūcta
scl̄a scl̄oz scla. amē. Lecta d cōt
vnus vir. nō mar. Sciendū ē
q̄ hoc fec. sp dicat cū. iq. lecti.
z cū noct. vbicūq; extra dñicā
vel festū trin. vl oc. die corpis
xpi eue. nīl oc. fiāt cū regi. tri
ri. Si hec vigi. infra oct. icē tri
nita. vl corpis xpi forte euge.
fiāt. iij. lec. de vgi. cū tmi. du.
et Te deū fine noct. Nā oia le
cta infra oct. trin. z corpis xpi
habēt inuitatoriū du. z q̄n dī
inuita. dup. nō dicit noc. L. j.

In illo tpe. Accepit rex eg
fridus ziugē uoīe etbel
dredā filiā regis orientaliū an
glozū: quā ab illū pceps au
straliū sp̄ioz habuit vxorē.
Quo defuncto: data est regi
pfato. Cui⁹ soztio cū duo de
cim annis vixerat: pxima vgo
Et ex vo pmāt L. q. pmānt.
vulfrido q̄ se asserebat eē te
stē vginitatis ei⁹ terras z pe
cunias. si regine posset suade
re cius vti cōnubio: qz sciebat
q̄ nullū plus eo dilexit. Sz cū
bta vgo ꝑtinuis pab⁹ vir a re
ge ipetrasset: vt seculi curis re
lictis regi xpo deseruiret: ipa
mox intrauit monasteriū cui
be abbatisse amice regis eg
fridi accepto velamine scimo
nialis habitus. Post annū vero
apud ely abbatissa est effecta
vbi virginū exo exuotarū mi
rgo z exēpl eē cepit z monis
Hec etiā pānis lineis tm̄ La
vtēs calidasq; balneas spreuit
raro pluriēs sel̄ per diē comē
dit. Grauata tandē maxille in
more z dolore colli post āno
sceptē exquo abbatisse susceps
rat officiū: reddidit deo spm̄:
cui successit serburga soror ei⁹
Lunq; sedecī annis fuisset se
pulta corpus ei⁹ oino incor
rupti⁹ intra ecclesiā est trāsla
tū: vbi vsq; hodie in magna
veneratiōe habet. ℟. Regnū
mūdi. Et cetera de cōi vnus
vgi. nō mar. ¶ In vigilia sci
iohānis bap. ad pmas vī aī
Descēdit angelus dñi ad za
chariā dicēs: accipe puerū in
senectute tua et hēbit nomen
ioānes baptista. ꝑ sal. feriales
Priusq; te formā. Cap.
Prē in vtero noui te z an
q̄ exires de vulua sanctificaui te
z pphetā in gēb⁹ dedi te. ℟.
Inter natos. ꝑmus
qui est lapis resona-

re fibris mira gestorū famuli tuoꝝ solue polluti labij reatū scē iohānes. Q ūcius celso veniēs olimpo te pii magnū forenz saturū nomē ꝛ vite seriē gerēde ordine pnit. Ille promissi dubi⁹ supni pdidit pmptemodulos loquele sed reformasti genit⁹ pempte organa vocis. Q etris obstruso posti⁹ cubili senseras regē thalamo manentē hinc parēs nati merinis vteꝝ abdita pandit. Ll audibus ciues celebrāt supernī: te deus simplex pariterq; trine supplices ꝛ nos veniam pcamur parce redemptis Amen. ℟. Fuit homo missus a deo. ℟. Cui nomen erat iohannes. ℣. Ingresso zacharia templū domini apparuit ei gabriel angelus stans a dexteris altaris incensi. Mgt.

Oresta quesumus Oio. omps deus vt familia tua per viā salutis incedat: ꝛ beati iohānis precursoris hortamēta sectando ad eū quem predixit secura perueniat dominū nostrum iesum xp̄m filium tuum: Qui tecū. Si hoc festū infra octa. corpis xp̄i vel tri. eue. nulla fiat mēo. de oct. nisi fiant cum reliquie chori

tūc fiat mēo. de oct. Et tūc ad pces. ad altare scī iohānis cū cerofe. ꝛ thuribi. ꝛ puero lib. deferēte sine cruce cātādo ℟. Tu puer cū suo ℣. Duz hūc canit thurificet sacerdos altare. Deinde dicat sacerdos ℣.

Gloria ꝛ honore. Oio. Sancti iohānis baptiste et martyris tui dñe q̄s veneranda festiuitas salutaris auxiliū nobis p̄stet effectū. p xp̄m dñm nr̄m. In recessu de scā maria. Ad cōple. oia fiāt sicut in festo sancte trinitatis. Ad matut. inuitat. Regē pcursoris dñi m. Uenite adorem⁹. ps.

Antra de hym. Uenite. Serti teneris sub annis ciuium turmas fugiens petisti ne leui saltē maculare vitā famine posses. Prebuit hirsuz tegimen camelus artubus sacris strophēū bidentes cui later haustū sociata pastū mella locustis. Q eterū cecinere vatum corde p̄fago iubar aduenturū tu quidē mūdi scelus auferentē indice prodis. Nō fuit vasti spaciuz p orbis sanctior quisq; genitus iohanne q nephas secli meruit lauātez tingere limphis. Ll audib⁹ ces celebrāt. In j. nocturno

P:ius q̃ te formare i vtero noui te et añ q̃ exieres de vẽtre sanctificauite. ps. Beatus vir. añ. Ad oia q̃ mittã te dicit dñs ibis ne timeas: z q̃ mãdauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fre. añ. Ne timeas a facie eox: qz ego tecũ sũ dicit dñs. ps. Dñe q̃d mul. ℣. Bñã et bonoꝛe coꝛonasti eũ dñe.

NAtalẽ sci Le. Et cõsl. iobis fratres charissimi celebramus diẽ: quod nulli vnq̃ scoꝝ legũ⁹ fuisse pceꝑ suꝝ. Solus enĩ dñi z dñi nobis dies natiuitatis in vniuerso mũdo celebrat: z colit Jsaac enĩ sterilis peperit: illũ vgo pcepit. Jn elizabeth sterilitas vincit: in bt̃a maria pceptiõis cõ suetudo mutat. Elizabeth virũ cognoscẽdo filiũ genuit: maria ãgelo credidit z pcepit. ℣. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ iobes erat hic venit vt testimõiũ phiberet de lumie. Et pare dño plebẽ pfectã. ℣. Erat iobes in deserto pdicãs baptismũ penitẽcie. Et. Le.

OMag⁹ igit iobes: cui⁹ magitudis saluatoꝛ testimõiũ phibet dic⁹. Nõ surrexit inꝛ natos mulieꝝ maioꝛ iobãne baptista. Precellit cũctis: eminet vniuersis. Nisi dit ppbas: supgredit pliarchas. Et quisq̃s de mulieꝛe nat⁹ est: iseꝛioꝛ est iobãne. ℣. Gabriel angel⁹ apparuit zacharie dicẽs nascet tibi filius nomẽ eius iobes vocabit. Et mlti in natiuitate eius gaudebũt. ℣. Erit enĩ magn⁹ coꝛa dño vnũ z sicerã nõ bibet. Et

OLim fortasse aliq⁹ Le. inꝛ natos mulieꝝ nemo maioꝛ iobãne: ẽ iobes maioꝛ saluatoꝛe: absit. Jobes enĩ est nat⁹ mulieris: xp̃s aũt vgis: ille coꝛruptibilib⁹ finibus effusus est: iste ipollute vulue floꝛe pgenit⁹. Tu. ℣. Tu puer ppbeta altissimi vocaberis pibis ante facie dñi. parare vias ei⁹ z Ad dandã sciẽtiã salutis plebi ei⁹ in remissionẽ peccatoꝝ coꝝ. Parare. Bñã. parare. in.q noc. añ. Posuit dñs manũ suã z tetigit os meũ z ppbeti in gentibus dedit me dñs. ps. Cũ invoca. añ. Ecce dedi vba mea in oꝛe tuo ecce cõstitui te supꝛ gẽtes z regna. ℣. Verba mei añ. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus est noiis mei. ps. Dixit dñs mi. ℣. Posuisti dñe supꝛ

caput ei⁹. ℟. Lo:onā de lapi-
de precioso. Lectio iij.
Remissus est enī iohes
vēb vox añ vbū: lucerna añ
solē: pco añ iudicē: seru⁹ añ
dñm: amic⁹ añ spōsum: Et qz
vniuersuz mūdū peccatoz te
nebre t nox infidelitatis op-
pſſerāt: t solē iustitie aspicere
nō valebāt: ℟. Johānes voca
bit nomē ei⁹ vīnū t sicerā nō
bibet. Et mltī in natiuitate ei⁹
gaudebūt. ℣. Ipe precibit āte
dñz i spū t vtute hēlie. Et L.v.
Remittit ergo iohānes
sicut nūcius añ pncipē:
sicut dixit dñs p pphetā. Ec-
ce ego mitto angelū meuz añ
faciē tuā q prepabit viā tuaz
ante te. ℟. Ipe pibit ante illū
in spū t vtute helie. Ut quer
tat coꝛda patrū in filios t in-
credulos ad prudētiā iustoꝛū
parare dño plebez pfectā. ℣.
Erit enī magnus coꝛā dño t
spū scō replebit Ut. Lec. vj.
Quam pulchrē dī. Inter
natos mulierū iohānē
nō est maior. Quia ille oībus
modis maioꝛ erat iohanne
qui natus est de vgine. Nos
ergo fratres illius adiuti suf-
fragijs: mūdem⁹ nos ab om
ni ingnāmēto carnis t spīrit⁹
quatenus sicut de illi⁹ hodie
natiui ate gaudem⁹: ita de no
stra resurrectiōe gaudere me
reamur. ℟. Elizabeth zacha-
rie magnū virū genuit iohā-
nem baptistā precursoꝛē dñi.
Qui viā dño preparauit in
heremo. ℣. Fuit hō missus a
deo cui nomē erat iohannes.
Qui. Glia. Qui In. in. noc.
Posuit os meū dñs quasi
gladiū acutū sub vmbra ma-
nus sue ptexit me. ℟. In vño
cōsilio. Ant. Formās me ex
vtero seruū sibi dñs in luce
gentiū vt sīt salus ei⁹ ab ex-
tremis terre. ℣. Dñe qs. in.
Reges videbūt et cōsurgent
pncipes t adorabūt dñz deū
tuū qui elegit te. ℟. Bonū est
cōfiteri. ℣ Justus vt palma
florebit. ℟. Sic cedrus Ant.
In illo tpe: Elizabeth im-
plet⁹ est tēpus pariendi: t peperit filiū. Et re Ome,
venerabilis. Sedet cōsiliū
Recursoꝛis dñi natiui-
tas sicut sacra lectionis
eius gesta pdit hystoria: mul
ta miraculoꝛ sublimitate re-
fulget: quia nimirū decebat:
vt ille quo maioꝛ inter natos
mulierū nemo surrexit: maio
re pre ceteris sciꝛ ipso moꝛ

ortu ⁊tuū iubare clarescerent ℣. Innuebāt patri ei⁹ quē vellet vocari cū: ⁊ postulās pugillarē scripsit dicēs. Joānes est nomē ei⁹. ℟. Aperta ē os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicens

Benes ꝺo ac ℒ. viq. Joā diu infecūdi parētes w no nobilissime plis erultāt. Ip si pīi quē incredulitas mutū reddiderat: ad salutandū no ue ꝓcreē gre os ⁊ lingua reserat. Nec solū facultas deū bñdicēdi restituit: sz de eo etiā ꝓphetandi ⁊tus auget. ℒ u. ℟. Precursor dñi venit de quo ipse testat. Nullus maior iter natos mulierū ioāne baptista. ℣. Hic ē enī ꝓphā ⁊ plus q̄ ꝓpha ta de quo idē ait. Nullꝰ. ℒ. it:

Vide merito scā p orbē ecclīa q tot btōz martyrū victorias q ingressum regni celestis meruere frequentat: huius solūmodo post dñi eti i natalis die celebrare ꝓsuevit. Q3 nullatenꝰ fine euāgelico auctoritate in ꝓsuetudinez vēisse credēdū ē. Dixit eni angelus. Joānes vocabit. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioāne baptista. Qui viam dño ꝓparauit in hēremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē ioānes erat. Qui. Gl̄a In hēre. ℟. Fuit hō missus a deo. ℣. Cui nomē. In lau. añ.

Elisabeth zacharie magnū vir genuit ioānem baptistā ꝓcursorē dñi. ꝑs. Dñs reg. añ. Innuebāt pri ei⁹ quē vellet vocari cū ⁊ scripsit dicēs ioānes ē nomē ei⁹. ꝑs. Jubilate. añ. Joānes vocabit nomē ei⁹ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. ꝑs. De⁹ de⁹ meus. añ. Joānes est nomē eius vinū et sicerā nō bibet: multi i natiuitate eius gaudebūt. ꝑs. Benedicite. añ. Iste puer magnꝰ corā dño nā ⁊ manus ei⁹ cū ipo est. ꝑs. Laudate. Cap.

Audite insule ⁊ attendite ꝓpli de longe dñs ab vtero vocauit me de ventre mr̄is mee recordatus est nois mei. ⁊ℓ

Omnis felix meritiq; celi nescīs labē niuci pudoris ꝓpotēs martyr hēremi q̄ cultor maxime vatū. Sertatē deus alios coronāt aucta cremētis duplicata quoq; trino cēteno cumulata fructu te sacer ornāt. Huc potēs nostri meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperum planās iter ⁊ reflexos dirige calles. Ut pius mūdi sator ⁊

redẽptor mẽtibus pulsa liuio
ne puris rite dignet̃ venies
sacratos ponẽ gressus. Lau
dibus ciues. ℣. Justus ger.
uende incipiat añ. iuꝑ Bene
dict⁹ ab aliquo ex supiori gra
du ꝛ pcantet̃ a choro vsq; ad
hoc ꝓbũ. bñdict⁹ anteq̃ mo
net ꝑo. añ. Ziptũ est os zacha
rie ꝛ pphxtauit dicẽs bñdict⁹
dñs de⁹ israel ꝑo. Bñs. Oto.

OEus q̃ ꝑsentẽ diẽ hono
rabilẽ nobis in bti ioan
nis natiuitate fecisti: da pplis
tuis spũaliũ gr̃am gaudioꝝ ꝛ
oim ad cliũ mẽtes dirige iviã
salutis eterne. ꝑ. Ad. j. Eli
zabeth. ꝑs Deus in noie. an
Bñas. ꝑs Quicunq;. Si B fes.
infra oct. trinitatis cõtigerit:
tũc dicat sup psal. Quicunq;
vult. añ. Obtã ꝛ bñdicta.
ij. añ. Innuebãt. ꝑo Legẽ ꝑo.
Cap. Audite insule. ℟. ꝛ ℣. B
cõi vni⁹ mar. ad oẽs ho. dñr
Ad. vj. añ. Ioãnes. ꝑs Defecẽ.

HEc dicit dñs fo
mãs me ex vtero seruũ
sibi: dedi te in lucẽ gentiũ: vt
sis salus mea vsq; in extremũ
terre. Ad. ix. añ. Iste puer. ꝑs.

RMirabilia Capi vbi
Eges videbũt ꝛ ꝓsurgẽt
principes: ꝛ adorabunt dñm
deũ tuũ: ꝛ scm̃ isrl̃ q elegit te.
Ab. y. vs. añ Elizabeth. Psal
feriales. Cap. Audite insule.
℟. Tu puer. hym. Ut queãt
laxis. ℣. Fuit homo añ. Factũ
est in die octauo venerũt cir
cũcidere puerũ: ꝛ vocabãt eũ
nore patris sui zachariã: ꝛ rñ
dens mater ei⁹ dixit: nequaq;
sed vocabit̃ ioãnes. ꝑo. Mgt
Dus. De⁹ q̃ pñtẽ. quidie p oct
q̃ñ fit ꝛuitiu de scõ iohanne
Ad mat. invit. hym. añ psal.
ꝛ ℣. sicut in ꝑma die. ℣: et ℟.
sm̃ ordinẽ noct. dicunt: ita iñ
q; ℟. Priusq; te formarẽ. crit
itꝫ. ℟. cuꝫ in dñica infra octa.
in. q. noc. q̃ñ medie lec. fit de
scõ iohanne. Secunda die ℣.

HBũa ꝛ honore. Lctõ. j.
Estiuitatẽ pñtẽ frẽs cha
rissimi: venerãdi iohãnis ba
ptiste gemina natiuitas conse
crauit: q idcirco in hac scꝫ su
pna pietate direct⁹ est: vtiõ
solũ ipe pphetali sciẽtia sub
limaret: sed vt oium pphetaꝝ
rũ per eũ pconia firmarentur
Nec immẽ ℟. Fuit hõ. L. q.
rito illum ꝑpuo venerannur
honore qui spũali gr̃a ob hoc
redemptorem mundi nouissi
mus prophetauit: vt eũ ꝑm⁹
ostẽderet. ℟. Gabriel. L. q.

Ⓒ eniente dño ad baptismū ſicut refert euāgelīū: būs ioānes baptiſta huiuſmodi pru pit in voce. Ecce angn⁹ dei ecce q tollit pcā mūdi. ℟. Priuſ q̄ te formarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de vētre ſanctificaui te. Et pphetā in gētib⁹ dedi te. ℣. Ad oia q̄ mittā te ibis: ⁊ q̄ mādauero tibi: loq̄ris ad eos. Et anteq̄. Glā. Et pphetā. ℣. Te deum. ℟ fuit hō. In lau. hec ſola añ. Eliſabet. ℣. Dñs reg. Laſ. Tuscite inſule. hym. O nimis felix. ℣. Juſtus germi. De ſequētes añe dicant infra octa. ad veſ. ⁊ ad matu. ſuppſalmū. Mḡt. et Bñdicā. vel ad memoriā de ſcō ioanne cū de alīq̄ ſcō fit ſeruitiū: cū repetitione earundē: ⁊ ſp cū hoc ℟ fuit hō. Deinde dicant: memoriā de ſuete q̄ oct. ſūt ſine regimine cho. añ. Inter natos mulierū nō ſurrexit maior ioh̄ne baptiſta. añ. Tu puer pphēta altiſſimi vocaberis: p̄ibis enim añ faciē dñi parare vias eius añ. Puer q̄ natus ē nob pluſq̄ pphēta eſt: hic enī de quo ſaluator ait: inter natos mulierū nō ſurrexit maior ioh̄ne baptiſta. añ. Ex vtero ſenectutis ⁊ Herilis natus eſt p̄curſor dñi. In p̄oco q̄ nō credidiſti vbis meis cris tacēs: ⁊ nō poteris loq vſq̄ in diem nativitatis eius. Et tunc ip dicit ad memoriā hic ℣. Fuit hō. ad veſpe. q̄ ad matu. cū hac eſone. Deus qui p̄ſentē Deinde fiat memo. de cruce: ⁊ de ſcā maria: ⁊ de oīb⁹ ſctis: q: occa ſunt ſine regimine chori. Ad. añ Eliſabeth. ℣. Deus in no Ad. q̄. et ad alias horas añe ca. ⁊ ℟ ⁊ ℣. cū oīo. ſic in p̄ma dic dicant. Ⓒ Sc̄ō ioānis ⁊ pauli martyrū. ad vē. añe ⁊ pſalmi ſerialis. Laudes

Hi ſunt viri mīe quor⁹ iuſtīcie oblionē nō acceperūt: cū ſemine eor⁹ p̄manent bona: hereditas ſcā nepotes eorū. hym. Sc̄ō meritis. ℣. Letamini in dño. añ. Iſti ſūt duo oliue: ⁊ duo cādelab: a luce tua añ dñe: habēt poteſtatē claudere celū nubib⁹: ⁊ aperiendi portas ei⁹: q: lingue eor⁹ claues celi facte ſūt alt. Mḡt. ℣.

Oueſum⁹ op⁹ deus: vt nos geminata letitia in diem feſtiuitatis excipiat: q̄ de bt̄or⁹ ioānis ⁊ pauli glōrificatione p̄cedit: quos eadē fides ⁊ paſſio vere fecit eſſe germa-

nos. Per. Memo. de cō ioā
ne. an. Tu puer. ℣ Fuit homo
Dño. Deꝰ ꝓ ꝑsentē. Deuote di
cunt nēpe cōsuete. Ad com
plendas fiant ſſē in dñicis ſim
plicibꝰ ꝓ eſtate. Ad matut. in
uita Mirabile deū. ꝓ. Uēite
hym. Sc̄oꝝ meritis. Alter
psal. de cōi plurimoꝝ martyr.
℣ Letami in dño Tres lect.
ſiniant ſine regimi. chori. L. j.

Mpijſſimo iuliano ceſa
re imperatore facto: perue
nit ad eū: q paulus ⁊ ioannes
oi die xp̄ianos reſcerēt in do
mibꝰ ſuis. Quos ꝙm uenit coram
ſe: dicēs eos ſibi adherere ⁊
bere. Qui dixerūt. Quia dere
liquiſti religionē uirtutibꝰ ple
nā: ⁊ ſecutus es oēm iniqtatē
a te diſceſſimus. ⁊ a ſocietate
ſperu tui nos metipſos abſtra
ximus. T. ℟. Paulus ⁊ ioan
nes dixerūt ad iulianū nos unū
deū colimus. Qui fecit celū ⁊
terrā. ℣ Nō tibi ꝓponimꝰ ꝓpo
ſitū q̄lēcūq; deū tibi ꝓponimꝰ.

Unc ait iulia L. q Qui
nus. Si cōtēptus fuero
a vobis: neceſſe mihi erit age
re vt cōtēni nō poſſim. Pau
lus ⁊ ioānes dixerūt. Nō ꝓpo
nimus tibi ꝓpoſitū qualēcūq;
deū tibi ꝓponimus. Cōtemni
muſq; tuas amicitias: ne inimi
citias eterni ꝺi incurramꝰ
℟. Beati martyres xp̄i ioan
nes ⁊ paulus dixerūt iuliano
Nobis aūt alius non eſt niſi
unus deus. Pater ⁊ filius et
ſpūſſcūs. ℣ Unus ſpūs ⁊ una
ꝺes erat in eis. Pater. L. ij.

Ulij: ergo iulianꝰ terēti
anū: q eos ſi ſacrificare
nollēt decollaret. Qui ait. Ni
ſi ſacrificaueritis: ambos uos
interficiā. Juſſitq; foueā fieri
intra domū coꝝ: ⁊ tū eos de
collari feciſſet: ſtatim in eā ꝛ
poſuit eos quaſi iuſſu ceſaris
miſſi fuiſſent i exiliū. ℟. Pau
lus ⁊ ioannes dixerūt ad terē
tianū: ſi tuus dñs eſt iulianus
habeto pacē cū illo. Nobis
nō eſt alius niſi dñs ieſus xp̄s
℣ Semel cuiſq; facte dei proie
ctus uult ⁊ alios ſecū in interi
tū deuocare. Habeto Glia. No
℣ Juſti aūt in ꝑpe. In lau.

Paulus ⁊ ioānes dixerūt
iuliano. nos unū deū co
limus: qui fecit celū ⁊ terrā. ꝓ
Dñs reg. Ad. Paulus ⁊ ioan
nes dixerūt ad terentianū: ſi
tuus eſt dñs iulianus: habeto
pacē cū illo: nobis alius nō eſt
niſi dñs ieſus xp̄s. ℣ Jubila
te. ad. Joānes ⁊ paulus cogno

ſcẽtes tyrãnidẽ iuliani: facultates ſuas pauperib⁹ erogare ceperũt. ℣. Deus de⁹ añ. Sci ſpũs ⁊ aie iuſtoꝝ hymnũ dicite deo in eternũ. ℟. Bñdicam. Joãnes ⁊ paulus dixerũt ad gallicanũ: fac votũ deo celi ⁊ cri: victor: meliuſq; fuiſti. ℣. Lauda. Cap. Di ſũt vi. Hym. Rex gllorie martyꝝ. ℣. Mirabilis deus añ. Bti martyres xpi ioãnes ⁊ paulus dixerũt iuliano: nob aũt alius nõ eſt niſi vn⁹ deus pr ⁊ filius ⁊ ſpũs ſcus alla. ℟. Qñs opa dei. ℣. Deo de ſcõ ioãne baptiſta añ. Puer qui, ℣. Fuit homo. ℟. De⁹ q pñtẽ. Deinde dicũt memo. ſuete. Ad pmã añ. Paulus ⁊ ioãnes. ℣. De⁹ in noie añ. Ella tibi trinitas: ℟. Quibũcq vult. Ad tertiã añ. Paulus. ℣. Lege pone. Cap. Di ſunt viri. ℟. ⁊ v. ℟. cõi plurimoꝝ martyrũ ad oẽs. vocant. Ad vj. añ. Joannes ⁊ paulus. ℣. Defecit. Lauda.

Oꝛpora ſcõꝝ i pace ſepulta ſũt ⁊ viuent noia eoꝝ in eternũ. Ad ix. añ. Joãnes ⁊ paulus in dñica euene. ℟. Mãdhat ſeruitũ. Ad j. vij añ. ſup pſal. añ. Sci p fidẽ. Pſal. feria ca. Cap. Di ſũt viri. ℟. Paulus ⁊ ioãnes dixe. Hym. Scõrũ meritis. ℣. Letami in dño añ. Iſti ſunt. ℟. Qñs opa dei. Memo. de ſcõ iohãne baptiſta añ. Tu puer. Deinde ſicut meo de dñica. ⁊ de trinita. ⁊ pceſ. añ crucẽ niſi aliqñ oſtendo oportet differri. tũc eni memoria trini. ⁊ de dñica: nõ fiat nec pceſ. Cõple. fiat ſicut i ceteris feſtis nõ duplicab⁹ p eſtatẽ. Ad matuti ix lec. fiant tres pme lec. cũ tribus pmis ℟. de pmo noc. biſtoꝛie cõis plurimoꝝ martyrũ: ⁊ tres mediꝰ lec. de ſcõ ioãne baptiſta: cui⁹ ⁊ ℟. de pmo noc. ita tñ q ℟. Priuſq; te fo. tit. vj. ℟. Ulti me vo lectiões legant de pprietate ſcõꝝ ioannis ⁊ pauli: q̃ habẽt cũ rñſorio ⁊ v. ſuptꝰ ſcriptis ⁊ laus. etiã cũ hoc. añ lec. in iij. noc. ſ. Juſtorum aie. ⁊ cũ añ Te iure. ſup pſal. Quicũq vult. ℟. vo biſto. Deus oim in hac dñica ichdã da fuerit totũ ſeruitiũ fiat de vo. ⁊ feſtũ ſcõꝝ ioãnis ⁊ pauli differat in craſtinũ: et fiãt tres lec. cũ ℟. ⁊ laus. ſupdicte

Ad p̄mā ꝛ ad oc̄s alias ꝑ ſ cut ꝓnotaū ē excepto q̄ ad p̄ mā ſ dī añ. **Te iure** ſup pſal. **Quicūq; vult.** Ad. ij. vō ſi dñica fuerit ſup pſal. añ. **Paulus ꝛ ioānes dixe.** ꝑs **Dixit dñs.** ꝛ cet rem pſal. dñicales. Cap **Vi ſuit viri.** hym. **Rex glorioſe mar.** ℣. **Mirabilis de⁹.** an **Absterget de⁹.** ꝑa. **Mgī.** Oō. **Oēs op̄s de⁹.** Mro. ꝛ ſcō ioāne. añ. **Ex vtero.** ℣. **Fuit homo.** oō. vſq; Deinde fiat memo. de dñica ſi ō corp⁹ facta fuerit ¶ Dñica q̄ infra octa. ſci iohānis baptiſte varie ꝓtingit: ſi a feſto vacauerit: fiāt mēs. lec. de ſcō ioāne baptiſta ſinaute. fiat de eo tñ memo. niſi i die ap̄lorū petri ꝛ pauli: nā tūc nulla fiat memo. Tñ i die ſcō̄r ioānis ꝛ pauli ſi dñica fuerit: fiāt me die lec. de ſcō ioāne: vt ſupra dictū ē. ¶ In die ſcō̄r iohannis ꝛ pauli ſi dñica non fuerit fiant veſpe de ſcō iohāne baptiſta hic mō ſup pſal añi. **Eliſabeth** ℣ſal. feriales. Ca. **Audite inſule.** hym. ſ queant laxis. ℣. **Fuit hō.** añ. **Ex vtero** ꝑs **Mgī.** Oō. **Deus q̄ p̄ntē.** Nulla tūc fiat memo. de martyrib⁹ ſo. ꝛ pau. ſz fiāt memo. ꝓprie ¶ Quarta die infra oct

BEat⁹ iohānes baptiſta: cui⁹ nūc feſtinitate letamur: celeſtia mūdo gaudia ſterili ab vtero hodie nat⁹ inuexit. Hic et naſciturū ſim pphetalis ſpūs illuminatiōe uidet: ꝛ natū priuilegio gr̄e ſingularis oſtendit. Lectio. ij. Deniq; eliſabet illa ver⁹ nubilier: et noua mater: que ante partū ſuū de futuri filij letabatur officio. Veniente aūt ad ſe btā mariā: in ipſo ſalutatōis occurſu ait. Ecce vt vox ſalutationis tue facta eſt in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Lectio. iij. Vere hic btiſſim⁹ oim puuloz̄ū: qui intra viſcera adhuc materna ꝺcluſus adeſſe ſaluatorē mūdi: q: nec dū ſermone poterat: pphetali ſpū reuelabat Et cetera vt ſ. notatū eſt. ¶ Sci leonis pa. ꝛ pfeſ. Oō.

DEus q̄ btīm leonē p̄tificē ſcō̄r tuoz̄ meritis coequaſti: ꝓcede ꝓpicius: vt q̄ cōmemoratōis eius feſta pcolim⁹ vite q̄ ſimitemur exēpla. Per dēmoz̄. de ſcō iohāne añ. Inter natos. ℣. **Fuit hō.** Oō vt ſ. Ad matu. ij. lec. cū noct. vbicūq; extra dñicā: vel feſtū ix. vel octā. corporis chriſti

ecclesie: nisi qñ fiant cū regi-
bus ꝓpter vigil. oia fiant ꝛ
festo vsq; ad octauam. q̃ erit ꝛ
vigil. Su hec vigil. intra octa-
ua corpis xpi forte ꝓtige. hic fiat
ih. lec. de sco leone cuius du-
plici ꝛ psal. Te deū. Nocte

LEo iunior: natio[ne] Ro-
ne siculus ex pie pauło
sedit in papatus cathedra mē
sibus decē diebus tō decē ꝛ
septē. Hic eo vir eloquentissi
mus: et in diuinis scripturis
sufficienter instructus. Susce-
pit sextaz synodū intra regni
palatiū cōstantini magni: tunc
viuentis in q̃ damnati sūt here-
tici: q dixerūt vnā im̃ esse vo-
luntatē ꝛ operationē i xp̃o. Cu-
ius bti pape ꝓpibus restitu-
ta est ecclia rauenne: sub or-
dinatione sedis apl̃ice: vt de-
functo archiepō q electus fu-
erit iuxta antiquā cōsuetudi
nē veniat romā cōsecrandus
Hoc etiā fecit cōstitutū. Lau-
q̃ in archivio ecclesie romane
ꝓtinet: vt q ordinādus fuerit
archiepūs: nulla ꝓsuetudine p
vsu pallij: aut diuersas eccle
officus psoluere debeat. Hic
sepultus est ad beatū petrū
apl̃m sub die q̃rto kalendaꝝ
Iulij. Memo. de scō leone añ

Iupter. Fuit hē. Oratio
Cetera ofa ad vesp. ꝛ ad mat
ad alias horas de cōi vnius
pfess. ꝛ pōtiꝰ. dicunt. ¶ In vi-
gil. apl̃oꝝ petri ꝛ pauli ad vē
sup psal. añ. Quē dicūt homi
esse filiū hois: dixit iesus disci
pulis suis: tū dē petrus dixit
tu es xp̃s filius dei viui: et ego
dico tibi: q̃ tu es petrus: ꝛ su
per hanc petrā edificabo eccle
siam meam. Psalmi festiuales.

PEtrus quidē seruaba-
bat in carcere oratio aūt fi
ebat sine intermissiōe ab eccle
sia ad deū ꝓ eo. Cornelius
centurio vir religiosus ac ti-
mēs deū vidit in vsione manifeste an
gelū dei dicētem sibi. Cornelī
mitte ꝛ accersi simonē p cog-
nomēto petrū. Hic dicet tibi q̃
te oporteat facere. Cū ora-
ret cornelius nōdū i xp̃o rena
tus: apparuit ei āgelus dicēs

ALorne. Ella. Hic. Hym
Aurea luce ꝛ decore ro-
seo lux lucis oē pfudisti scēm:
decorās celos inclyto martyrio: hac die q̃ data reis venia.
Ianitor celi docto: orbis pa-
riter iudices secla ta mūdi lu-
mina p crucē alter alter ense
triūphās, vite senatū laureati
possident. Iam bone pastor

petre clemẽs accipe vota p̃cã tũ: ⁊ pcti vincula resolue tibi potestate tradita: q̃ cũctis celũ vbo claudis apis. Doctor egregie paule mozes instruc: et mẽte polũ nos trãsferre satage: donec pfectũ largiat plenius euacuato qđ er pte gerimus. O liue bine pietatis vnice fide devotos spe robustos maxime fonte repletos charitatis gemine post mortez carnis impeirate viuere. Sit trinitati sempiterna gla honor potestas atq; iubilatio in trinitate cui manet impiũ extũc et mõ p eterna scla. ℣. Tu es petr⁹. ãn. Btũs petrus apls vidit sibi xp̃m occurrere adorans eũ ⁊ ait: dñe quovadis vnio romã iterũ crucifigi. p̃s

DEus q nos Dio. Mgt. Obitũ aplorũ tuorũ petri ⁊ pauli gliosa natalitia p̃cuni re p̃cedis: tribue q̃s eor nos semp ⁊ bñictis p̃cuiri: roz tionib⁹ adiuuari. p̃. Nulla sit mco. de scto ioãne ad bas vesp. nec ad mat. nec; ad. ij. vñ Ad cõple. oia fiant sicut in festo scẽ trinitatis. Ad matutinũ. Xp̃m regẽ regum adoremus dñz. Qui martyrio crucis binũ glificauit petrũ aplm

p̃s. Uenite. hym. Aurea luce in. j. noc. ãn. In plateis ponebant infirmi in lectulis: vtq; niẽte petro saltẽ vmbra illius obumbraret quẽq; illoz: ⁊ liberarent ab infirmitatib⁹ suis. p̃s. Celi enarrãt. ãn. Ait petrus p̃cipib⁹ sacerdotũ iesuz quẽ vos interemistis suspendẽtes in ligno hũc deus suscitauit ⁊ p̃cipẽ ac saluatorẽ exaltauit: ad dandã penitentiaz ⁊ remissionẽ petroz. p̃s. Bñdicã. ãn. Petrus apls dixit paralytico: enea sanet te dñs iesus xp̃s: surge ⁊ sterne tibi: q̃ tinuo surrexit. ⁊ oẽs q videbant puerũ sunt ad dñm. p̃s. Eructauit. ℣. In oẽm terram ℟. Et in fines orbis ter. Le. j.

OMniũ quidẽ solẽnitatũ scoz dilectissimi tor⁹ mũdus est particeps: ⁊ vnius ũdei pietas exigit: vt quicquid pro vniuersoz salute gestũ recolit: cõmunibus vbiq; gaudijs celebret. Uerũtñ hodierna festiuitas: p̃ter illã reuerẽtiã: quã toto orbe terrarũ promeruit: speciali ⁊ ppria roma ne vrbis exultatiõe venerãda est Utvbi p̃cipuoz aplorũ glorificatus est exitus; ibi in die martyrij eoz sit leticie p̃cio

patus. ℣. Simon petre: ante ℟ de nauiv ocaré te noui te: & super plebé meá príncipé te cónsti tui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Quodcúq; ligaueris sup terraz: erit ligatú & in celis: & quecúq; solueris super terrá: erit solutú & in celis. Et

YSti sunt viri: L. ú claues per quos tibi euangeliuz xpi roma resplenduit. Et que ereas magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sút patres tui veriꝝ pastores: q̃ te regnis celestibus inserendá multo amplius multoꝝ feliciꝰ códiti crunt: ℟ illi quoꝝ studio prima menú moꝝ fundamenta locata sunt. Tu aút ℣. Ego pro te rogaui petre. Ut nó deficiat fides tua. Et tu aliq̃n conuersus confirma fratres tuos. ℣. Simó ecce sathanas expetiuit vos: vt cribaret sicut triticú: ego át rogaui p te

YSti sunt Lcó. iii. Ut nó. qui te roma ad hanc gloriá puexerút: vt gens scta populus electus: ciuitas sacerdotalis & regia p sacrá beati petri sedé caput orbis effecta: latius príderes religione diuina ℟ ditione terrena. T. ℣. Si diligis me Symon petre pasce oues meas: dñe tu nosti q̃ amo te. Et aiam meá pono p te. ℣. Si oportuerit me mori tecú nó te negabo. Et aiam. S. ia. Et. In. ii. noc. añ. Factú é vt quedá discipula noie thabita plena opibus bonis ecce morbis infirmata moreret: miserút aút discipuli ad petrú rogántes: ne pigriteris veni te vsq; ad nos. ℣. Oés gentes. añ. Audiuiéte petro circúdederút illú oés vidue flétes oés dentes tunicas & vestes q̃s faciebat illis doreas. ℣. Exaudi deus deprecationé meá. ℟ Ponés petrus genua sua orauit: & cóuersus ad corpus dixit: thabita surge. At illa aperuit oculos: & viso petro resedit: dansq; illi manú erexit eá & sctis ac viduis assignauit viuá. ℣. Exaudi dñe oratio. ℣. Dñe

OUm L. ingressus eos. duodecí apli p spúsci oi locutione linguarú imbuédú euágeliú mundo: distributis sibi partib⁹ terrarú suscepissent: btissimus petrus princeps aplorú ad arcé romani destinat imperij: vt lux veritatis: q̃ in oim gentiú reuelabat salutē: efficacius se ab ipo capite p totú múdi corpus effú

deret. Tu. ℟. Tu es petrus: ⁊ sup hāc petrā edificabo eccle-siā meā: ⁊ porte inferi nō pre-ualebunt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celorū. ℣. Quecunq; ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quecūq; solueris sup terrā: erit solutū in celis. Et tibi. Lec. v.

AD hāc igit̄ urbē tu btissime petre aplē venire non metuis: ⁊ cōfortē gētē tue paulo aplo aliarū adhuc ecclesiarū ordinatiōe occupator: siluas istā fremētiū bestiarū: ⁊ turbulentissime pfūditatis oceanū cōscendis: q̄ cū sup mare ambulans ingrederis. T. ℟. Tu es pastor ouiū: princeps aplorū: tibi tradidit d̄n̄s regna mūdi. Et ideo tradite sūt tibi claues regni celorū. ℣. Tibi enim a dño collata est. ptās ligandi atq; soluendi. Et ideo. Lec. vj

NEc etiā mundi dominā romā petre timeres: q̄ in cuius pbe uoce sacerdotis ille expaueras. Uincebat ergo materiā formidīs uis amoris. Nec estimabas terrori cedēdū: dū uox̄ saluti psuleres ḡs suscepas, diligēdos. Augebāt q̄s fiduciā tuam tot signa miraculorū: tot uma atq; exprimēta uirtutū. Quo etiā btūs coapostolus tuus. ⁊ specialis magister gentiū paulus occurrēs: eodē tibi psociat̄ est ait: vos ait ⁊ electōe pares ⁊ labore similes et finis fecit cōles ℟. Petre amas me tu scis domine q̄ amo te. Pasce oues meas. ℣. Simō iohānis diligis me plus his; tu scis dñe q̄ amo te. Pasce. Glā. Pasce. In ij noc. an. Lorneli⁹ centurio vir religiosus ac timēs deū vidit mānifeste angelū dei dicentē sibi: cornneli mitte ⁊ accersi hmonē q̄ cognominat petrus hic dicet tibi qd te oporteat facere. ps. Confitebimur. ana. Aperiēs petrus os suū dixit in veritate cōperi q̄m nō est psonarū acceptor deus sed in oī gēte q̄ timet deū ⁊ operat iusticiā acceptus ē illi. ps. Dñs reg. exul. ana. Adhuc loq̄te petro cecidit spūs scūs sup oēs qui audiebāt vbū ⁊ erant loquētes linguis ⁊ magnificantes deū tunc petrus iussit eos baptizari in nole dñi ihesu xp̄i ps. Dñs regna iracūd. ℣. Nimis honorati sunt amici tui.

IN illo Scom matthēū. tpe. Uenit ihesus in ptes cesaree philippi ⁊ interrogauit

discipulos suos dicens: Quē dicūt homines esse filiū hois. Et reli. Ome. excometario Ori

INterrogabat ie gen⁹. sus discipulos suos dicēs Quē eni dicūt eū homines esse? et ex aplōꝝ rñsione: nos discimus diuersas opiniões tunc apud iudeos fuisse de xp̄o quē sequit. Illi aūt dixerūt. Alii ioannem baptistā: alii aūt helyā: alii vero hieremiā aut vnū ex pphetis. Tu. ℟. Quē dicunt homines eē filiū hois dixit ihesus discipulis suis rñdēs petrus dixit tu es xp̄s filius dei viui. Et ego dico tibi q: tu es petr⁹ et sup hanc petrā edificabo ecclesiā meā. ℣. Vtūs es simon bariona: qz caro et sanguis nō reuelauit tibi sed pater meus q

QUē in celis. Et ego. Leō. Vide ppl diuersas opiniones iudeoꝝ de xp̄o qua cā quidā eoꝝ dicebat eū iohānē baptistā videlicet estimationē secuti herodis dicētis ad pueros suos. Hic est ioannes baptista ipse surrexit a mortuis ideo virtutes operant in illo. Alii aūt helyā eū dicebant: videlz estimātes q̄ aut scōz natiuitatē accepisset: aut ex eo tē pore viuēs in xp̄e appuit illo

℟. Dñe si tu es iube me venīre ad te sup aquas. Et extendēs manū appēhendit eū et dixit ei⁹ modice fidei quare dubitasti. ℣. Cūq; vidisset ventum validū venīēte timuit. et cū cepisset mergi: clamauit dicens dñe saluū me fac. Et Leō. Ser.

QUidā xp̄m hieremiaz esse putabāt: ppter illa q̄ ad hieremiā sū dixerat deus ecce cōstitui te hodie sup gētes edificare et demoliri: plātare et redificare et circumplātare. Quidā eū vnū ex pphetis et putabāt: ppter illā q̄ locutus est deus ad p̄phetas: nō tū in ipsis erāt cōpleta. Sed petr⁹ ex reuelatiōe dei p̄tis dixit eū esse filiū dei viui. Tu. ℟. Qd cūq; ligaueris sup terrā: erit ligatū et in celis. Et qcūq; solueris sup terrā: erit solutū in celis. ℣. Tu es inq: petr⁹ xp̄s filius dei viui: respōdēs dñs ait: et ego dico tibi: q: tu es petrus: et sup hanc petrā edificabo ecclīam meā. Et. Gāu. ℣. Tu es petrus. ℟. Et super.

PEtrus et Io Jn lau. sū. annes ascendebāt in templū ad horā oronis nonā. p̄ Dñs reg. sū. Argentū et aurū nō est mihi: qd aūt habeo: hoc

tibi do. ℣. Jubilate. ant. Dixit angelus ad petrū: circūda tibi veſtimentū tuū ⁊ ſegre me. ℣. Deus deus. ant. Petre amas me paſce oues meas: nu ſcis ōne q; amo te. ℣. Bñdici. ant. Tu es petrus ⁊ ſup hāc petrā edificabo eccl̄az meā. ℣. Laud̄ Lap. Petrus quidē. prin. Exultet celū. ℣. Annūciauerunt ant. Quecūq; ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ i celis ⁊ quod cūq; ſolueris ſup terrā erit ſolutū ⁊ in celis: dicit dñs ſimōi petro. ℣. Benedictus. Dio. Deus qui hodierna die ſ apl̄oz tuoz petri ⁊ pauli martyrio ſacrauiſti: da eccl̄ie tue coz in oībus ſeq; p̄ceptū: p quos religionis ſumpſit exordiū. Per. Ad. i. ant. Petrus ⁊ ioānes. ℣. Deus in no. ant. Bras tibi. ℣. Quicūq; vult. Ad. ig. ant. Argentū. ℣. Legē pone. Lap. Petrus qdē. ℟. et ℣. ⁊ cōi apl̄oz ad oēs ho. vsq; cant. Ad. vi. an. Dixit ag̃elus. ℣. Defecit. Lauanulū. Angelus dñi aſtitit ⁊ lumen refulſit i habitaculo carceris p̄uſſoq; latere petri excitauit cū dicens: ſurge velociter ⁊ cōtinuo ceciderūt cathene de manibus ei⁹. Ad. ix. an. Tu es. ℣. Mirabilis. Lap. Exurgēs petrus ſeq̄batur angelū et neſciebat q; verū eſt qđ fiebat p angelū eſtimabat aūt ſe viſum vidē. Ad ſcđas vſ̄ an. Jurauit dñs ℣. Dixit dñs ⁊ cetera ante cū ſuis pſal de cōi apl̄oz: ⁊ dicūtur quotidie p octa. nīſi ſit ſeruitiū de apl̄is. Lap. Jam non eſtis. ℟. Qui ſunt iſti. hym. Aurea luce hic hym. dicat ſingulis diēb⁹ p octa. tā ad vſ̄ ēj ad matu. an. dicat ſeruitiū de apl̄is ℣. In oēm terrā. ℣. Gloriōſi p̄ncipes terre quō in vita ſua dilexerūt ſe ita ⁊ i morte nō ſunt ſeparati. ℣. Mgt. Dio. Deꝰ q hodi. Et ſanctoꝝ de virilīq; apl̄is: videlz loco ſecundarū veſparū de ſcō petro: et loco p̄marū veſperarū de ſcō paulo: de quo ſimplenū ſeruitiū in tractū. Cōple. dicat ſic poſt p̄mas vſ̄ huius feſti notā eſt. ¶ In cōmemoratiōe ſci pauli apl̄i ad matu. ſimus. Laudem⁹ ieſum xp̄m In paſſione apl̄i pauli. ℣. Venite ex hym. Doctor egregie. ℣. In nue xp̄i. In. i. noctur. an. Qui operatus eſt petro in apoſtolatū operatus eſt mihi inter gē tes ⁊ cognouerūt gr̄am q̄ da-

ta est mihi a xpo dño. Le
ctio cuar. Finito psalmo dicat
℣. Qui me segre. Deinde dicat
tota ãa. psalta: qõ p totũ an
tiphonã obtinet qñ ℣. p̃ aña hẽt
Qui me segregauit ad vtero
matris mee et vocauit me per gra
suã. ℟. Scio cui credidi et cer
tus sũ q: potẽs ẽ depositũ me
um seruare illũ die iust⁹ iudex
per. ℟. Ad dicã. ℣. De reliquo re
posita ẽ mihi corona iusticie.
an. Mihi viuere xps est et mo
ri lucrũ: gñari me oportet m
cruce dñi mei ihesu xpi. ℟. Etũ
etauit. ℣. Per quẽ mihi mun
dus crucifixus ẽ et ego mũdo
℣. Ja oẽm terrã extulit. Lcõ. ij.

ONsiderem⁹ fratres cha
rissimi qñtis apls suũ
dñs paulũ extulit honoribus
Ad tps illũ cecauit: sz illius ce
catiõe totius mũdi illũinatio
nẽ fecit. In paradisũ illũ rapu
it in celũ tertiũ sbleuauit: mi
fabilis archani fecit cũ pa tu
cipẽ taliumq; mysteriorũ cõ
sciũ: que nulli homini fas fu
it cõfiteri. Tu. ℣. Qui optatus
est petro in apostolatũ opt⁹
est et mihi inter gentes. Et co
gnouerũ gram dei q̃ data est
mihi. ℣. Gra dei in me vacua
non fuit sed gratia eius semp
ĩ me manet. Et cog. Lcõ. ij.

PAulus in terra gradiẽs
fic agebat in cũctis: qua
si angelo⁹ societate frueret. Et
passibili adhuc corpore colli
gatus: illoꝝ pfectione gaude
bat. Nã et tanq̃ pẽnatus totũ
docendo orbẽ peuolauit. Et q̃
si á meo: poreus corpis law
res periculaq; cõtemsit. Etq̃
filiã celũ posidẽs: cũcta pro
sus terrena despexit. Tanq̃
vero cũ ipsis iã incorporeis v
tutibus degeret: ita augmen
tis intẽtiõe vigilauit. ℣. Scio
cui credidi et certus sum quia
potẽs est depositũ meũ serua
re. In illũ die iustus iudex. ℣.
Reposita est mihi corona iu
sticie quã reddet mihi dñs In

ANgelis sepedi Lcõ. iij.
uersarũ gentiũ cura cõ
missa est. Sed nullus coꝝ ita
pp̃lm sibi creditũ gubernauit
vt paulus vniuersum orbem
Michaeli gens cõmissa ẽ iu
deorũ: paulo vo terre ac ma
ris ac vniuersi orbis habitatio.
Tu. ℣. Bonũ certamẽ certa
ui cursum cõsũmaui fidẽ ser
uaui. Ideoq; reposita est mihi
corona iusticie. ℟. Gra dei sug
id qd sũ et gra ei⁹ in me vacua
nõ fuit. Ideo Glia. Jõ. iij.

noc. aū. Bonū certamē certaui cursū cōsūmaui fidē seruaui. Oēs gētes. ℣. Decetero reposita ē mihi corōa iusticie aū. Tu es vas electōis scē paule apse ꝓdicator vitatis i vniuerso mūdo. ℟. Exaudi deus dep. ℣. Per quē oēs gētes cognouerūt gr̄am dei. ℟. Magnus scus paulus vas electionis vere digne est glorificandus q̄ meruit thronū duodecimū possidere. ℟. Exaudi de⁹ ora. ℣. In regeneratione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue. ℣. Constitues eos principes super. Lcō. iij

BEatus paulus apls magister a deo cōstitutus et oīum gentiū ipe ꝓtector erat bellantiū: ipse sedulus minister egrotoꝝ. Nec in spūalib⁹ solūmodo egregiū cōseruabat ducē: sz in carnalib⁹ quoq; plima sollicitudis ac puidētie sue documēta ꝓstabat. ℟. Reposita est mihi corona iusticie quā reddet mihi dñs in illa die. Justꝰ iudex. ℣. Scio cui credidi et certus sum q̄ potēs ē depositū meū seruare. Justus. Lc. v

SIcut ferrū in ignē missū totū ignis efficit: sic sue ꝑfectus finitus est: sz charitate. Qui quasi cōmunis totius mūdi ꝑceptor ita oīum non mō carnales parētes: sed etiā spirituales pietate supabat precunias et verba corpus et aiaz pillis impendēs. T. ℟. Gratia dei sum id q̄ sum. Et gr̄a eius in me vacua nō fuit sz sp in me manet. ℣ Qui operat⁹ est petro in apostolatū operat⁹ ē et mihi inter gētes. Et. L. vj

QUia ergo paulus fact⁹ immo totus factus est charitas: ideo charitatē plenitudinem legis vocabat et vinculū ꝑfectiōis oiumq; matrē bonoꝝ initiū finēq; virtutū iōq; dicebat: finis ꝑcepti est charitas. T. ℟. Mihi viuere xp̄s ē et mori lucr̄. Hilari me oportet i cruce dñi mei ihesu xp̄i. ℣. Per quē mihi mundus crucifixus est et ego mūdo. Hilari. Hila. Hilari. In. ij. nocturn. ell

TEr virgis cesus sū sel lapidatus sum ter naufragiū ꝑtuli p xp̄i noiē. ℟ Cōfitebimur. ℣ Nocte ac die in ꝑfūdo maris fui. aū. Reposita est mihi corona iusticie quam reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. ℟ Dñs reg. exul. ℣. Cooperāte gr̄a spūs sci. aū. Ne magnitudo reuelationū extollat me: da

mus est mihi stimulus carnis mee angelus satane qui me colaphizet ꝓpter qđ ter dñm rogaui vt auferret a me: et dixit mihi dñs sufficit tibi gratia mea. ℣. Dñs reg. ira sca. ℟. Ná virtus in infirmitate pfi cit. ℣. Nimis honorati sunt.

In illo tpe. Sc̄o matth. Dixit simon petrus ad ie sum. Ecce nos reliquimus oia et secuti sumus te: qđ ergo erit nobis. Et. rel. Omelia huius

Quum deus nrm. ꝓfor. et saluator nr̄ diuites difficile regnum celoꝝ intrare dixisset: discipuli eius fiducialiter rñderūt dicētes. Ecce nos reliqm⁹ oia et secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis. ℟. Damasci ꝓpositus gētis arethe regis voluit me cōprehēdere A fratrib⁹ p murū missus sum in sporta et sic euasi manū eius in noie dñi. ℣. Deus et pi dñi mei ihesu xp̄i scit qm̄ non mentior. A fratribus. L. viii.

Gradis enī erat fiducia illoꝝ: qui quāq̄ diuites nō fuerāt sed victū manu et arte quērebant. Tñ confidenter dicebāt se reliquisse oia addēdo et secuti sum⁹ te. Qđ enī deseruerant q cūcta que ab alijs desiderari poterāt etiā et desiderare postpposuerāt. Nō enī hoc sōlū ad pfectionē sufficit: si quis diuitias huius mūdi ꝓtēpserit: nisi post cōceptas diuitias saluatorē sequat: id est vt relictis malis faciat bōa. ℟. Tu es vas electōis sce paule apte p̄dicator veritatis in vniuerso mūdo. Per quē oēs gētes cognouerūt gr̄am dei. ℣. Interce de pro nobis ad dñm q te elegit.

Agit. Per quem. L. eti. Cecilius enī sacculus relinquit q̄ volūtas. Multi enī diuitias relinquētes dñm non sequunt: qui ait. Nō veni facere voluntatē meā: sed eius qui misit me. Jesus autē dixit eis. Amē dico vobis q̄ vos q̄ secuti estis me in regeneratione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis et vos sup̄ sedes duodecim iudicantes duodecim tribus isr̄l. ℟. Sce paule apte p̄dicator veritatis et doctor gentiū. Intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gr̄a dei. Interce. Glia. Inter. ℣. Dedisti vere. In laudib⁹. pñ.

Ego plātaui appollo rigauit deus aūt incrementū dedit alla. ꝓs. Dñs reg. ℟. Unus

quisq; eni ppriã mercedẽ accipiet ſm ſuũ laborẽ. ãn. Libẽter glãiabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtꝰ xpi. ꝑs. Jubilate. ℟. Qñ autẽ infirmor tũc fortior ſum ⁊ potens. ãn. Gratia dei in me vacua nõ fuit ſed gra eius ſemp in me manet. ꝑs. Deus deus meus. ℟. Gra dei ſum id quod ſum. ãn. Damaſci ꝓpoſitꝰ gẽtis arethe regis voluit me cõprehẽdere: a fratribus p murũ miſſus ſum in ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius in noie dñi ꝑs. Benedicite. ℣. Deus ⁊ pr̃ dñi mei ieſu xpi ſcit q̃ nõ mẽtior. ãn. Sancte paule aple p̃dicator veritatis ⁊ doctor gẽtiũ intercede pro nobis ad dominũ qui te elegit. ꝑs Laud. ℣. Ut digni efficiamur gra di

NOtũ vobis facio Cap̃. euangeliũ q̃d euangelizatũ eſt a me: q̃ nõ eſt ſm hoiẽ neq; enĩ ab hoie accepi illud neq; didici: ſed per reuelationem dñi nr̃i ieſu chriſti. ỹm. Exultet celũ. ℣. Annũciauerũt. ãn. Ego enĩ iam deliboꝛ ⁊ tẽpus mee reſolutionis inſtat bonũ certamen certaui curſum conſũmaui fidẽ ſeruaui: ſupereſt mihi corona iuſticie quã reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex. ãn. Bñdictꝰ

DEus q̃ multitudinẽ gentiũ bti pauli apli tui p̃dicatiõe docuiſti: da nobis q̃s vt cuius natalicia colimus: eiꝰ apud te ꝓtia ſentiamꝰ ꝓtor. Memo. de ſcõ petro. ãn. Petre amas me paſce oues meas tu ſcis dñe q̃ amote. ℟. Tu es petrus. ℣. Et ſup

DEus q̃ bti petro. Oꝛa. eccleſie tuo collatꝰ clauiꝰ regni celeſtis aias ligãdi atq; ſoluẽdi pontificiũ tradidiſti: ꝓcede q̃s vt intercẽſiõis eius auxilio a peccatoꝝ nr̃oꝝ nexibus liberemur. q̃ vi. Memo. de ſcõ iohãne baptiſta. ãn. Inter natos. ℟. Fuit hõ. Oꝛa. Deꝰ qui pr̃iteꝝ Ad primã. ãn. Ego plãtaui. ꝑs. Deus in no. Et de cant omnes. ãne ſuper horas ſine verſibꝰ. Ad ig. ãn. Libenter. ꝑs. Legẽ po. La. Nonũ vobis. ℣. ⁊ ℟. de cõi vnius apoſtoli ad oẽs horas dicant. Ad. vſ. ãn. Bñ dei. ꝑs. Deſeẽ.

DIbi aũt viuere xps eſt ⁊ mori lucruꝫ gloriari me oporteat in cruce dñi nr̃i ieſu xpi p̃ quẽ mihi mũdus crucifixus ẽ: ⁊ ego mũdo. Ad. ir. ãn. Scẽ paule. ꝑs. Mirabilis

BOnū certamē cer
Grauī cursum consūmauī
fidē seruauī: de reliquo repo
sita est mihi corona iustitie:
quaz reddet mihi dñs in illa
die iustꝰ iudex Ad .ij. vs añ.
Jurauit. ps Dixit dñs. ⁊ cete
ra cū suis psal. de cōi aplox
Lapidauerunt non estis. hymn Au
rea luce. ℣. In oēm terrā añ.
In regiōne. ps Dñs. Dio
Deus q̄ hodi. Et fit cōiter de
vtriusq; aplis dicāt vespere.
Mēo. de scō iohāne añ. Ingres
so. ℣ Fuit hō. Oio Deꝰ q̄ pre
sentē Si hec cōmēo. in sabbo
p̄cesserit: vespe in ipso sabbto
de dñica seqnte erūt ⁊ solēnis
mēo. de aplis cū añ. ℣. ⁊ oio.
p̄dictis. Deinde fiat mēo. de oc.
sc̄i iohānis bap. vt s̄ et postea
de trinita. ⁊ pcessionē añ cruce fiat
more solito. ℣ In oc. sc̄i iohā
nis bap. Ad matu. hymn. añe.
⁊ psal. iuē in p̄ma die ℣. Ista
Post illū sa. L. j. ⁊ hono.
crosēm dñi nr̄i natalem
diē nulliꝰ hois legimꝰ natiui
tatē celebrari: nisi solū bti ioā
nis baptiste. In alijs scis ⁊ ele
ctis dei nouimꝰ illū diē coli q̄
illos post cōsūmationē labo
rum ⁊ deuictum triūphatūq;
mūduz in ppetuas etnitates
phis vita pturūt. ℟. Fuit hō.
In alijs scis cōsūmata L. q.
vltimi diei merita celebrāt In
hoc etiā p̄ma dies ⁊ ipa hois
initia ꝓsecrant. Ꝓro hac abs
q; dubio causa cōsecrant q; p
hūc dñs aduentū suū ne subi
to insperatū hoīes non agno
scerēt voluit esse testatum. ℟.
Iohānes figu L. ij. Johānes
ra fuit veteris testamēti ⁊ i se
formā p̄tulit legis. Et ideo iohā
nes p̄cenūciat saluatorem
sicut lex grām p̄cucurrit. Qs
autē nondū natus de secreto
mātri veteri ꝓphetauit: ⁊ eps
lucis effectus est testis vnita
tis: hoc est intelligendū q̄ la
tēs sub velamine ⁊ carnelice
redēptoꝛē mūdo spū predica
uit: ⁊ nobis dñm nr̄m: a quo
daz legis vtero p̄cessit. Er
go iudei errauerunt a ventre:
idest a lege q̄ xp̄o erat grauī
da: ⁊ ab vtero locuti sūt falsa.
℟ Inter natos. ps Te ꝛp̄m. ℣
Fuit hō. In laud. hec sola añ.
Elizabeth. ps Dñs regn. Lap
Audite insule. hymnꝰ. O nī
mis felix. ℣ Justus ger. añ Fe
ctū est in die octauo. Sequitur
p̄ma añ. in p̄ma die Ad sequā
tū sup psal Dñs. Oio Deus
q̄ p̄sentē. Mēo. de aplis añ.

petrus apls ⁊ paulus doctor gentiū ipi nos docuerūt legē nā dñe. ℣. Annunciauerunt Oño. Deus q hodier. Deide meo. dicant cōsuete. Ad ꝓmā añ. Elizabeth. ꝓs. Deus i no. añ. Glia tibi trinitas. ꝓs. Qui cūq vult. Ad alias horas ola nant sicut in die. Si oct. scti io hānis in dñica contigerit: fiat cotū seruitiū de dñica: ⁊ med lect. de scto iohāne ⁊ tñ meo. de aplis. He seqntes añe dicā tur ad vñ ⁊ ad matu. sup psal Magt et Bñs. qñ de aplis fit seruitiū vel ad meo. cop cū ō aliquo scō fit seruitiū cū repe tione earundē añ. Petr⁹ apostolus. vt ā añ. O petre pastor sūme ⁊ paule doctor magne nos xpo pia ꝑce purgatos cō iungite. añ Gloria ꝑn. qre hāc añam ꝓma dic ad sedā vñ su per psal Magt. añ Dñi critis añ. Tradēt eni vos. qre has duas añas in cōi apostolorū Visitatio. beate marie eccle bret in eccīa Sarū in crastinū post octa. scti iohānis bapti.

Item Ad ꝓmas vñ añ patris filius mariā ꝑcupiuit de sctō splēdoribus in matrē introiuit. ꝓs. Dixit do. añ. Liliū ꝙualliū ꝙfragrās in odore iter ornat mentiū ferēs celi flore. ꝓs. Lauda. pue. añ. Paradisus celicū fructū affe rebat grauide q puer gaudio replebat. ꝓs. Letat⁹ sū. añ. Lucerna veri lumis dñs accēdit quo dragnā nram pditā salvās apphēdit. ꝓs. Nisi do. añ. Lōforta mr filios: simul ⁊ ve racē totius hirlm ponens fines pacē. ꝓs. Lauda hierlm.

Ecce mr pulchre di Cap. lectiōis ⁊ timoris ⁊ agnitiōis ⁊ scē spei: in me omis. gra vie et veritatis: in me ois spes vite ⁊ virtutis. Deo grās. ℟. Exultat infās gaudijs in spū helie cui⁹ mr mirabilis fit cōpor pphetie. Celi manat de litijs introit⁹ marie. ℣. Propt archā dñi bñdixit domui ꝛ. zacharie. Le Glia. Le. ympn.

Festū mris glose pleds ista celebrem pietatis vi scerose gras expostulet quam cognata copiose sensit hic elizabeth. Ecce ōdata senectutis sterilē aggredit que diume tā virtutis mat clā efficit gratulat cū salutis ꝓlocutē alloquit. Dox nō loquēs exultauit ad. vbi pietā: sed elizabeth expauit mris excellētiā: bñdictā ꝙ damauit fructus ⁊ fluentiam

Unde mihi quisq; putet hoc
sit ꝑsagiū: vt devote me salu
tet mr regis oim: ventris mei
fructū muteti nouū tripudiū
Virgo dū sic cōmendat: can
ticū leticie psallēs puer gñat
in amorē gr̄e: quo btā ꝑdicat
in oi pgenie. Tunc de⁹ sūme
pie regnās eternaliter: ꝓce vir
ginis marie nos ꝓserua iugit
vt ꝑ post finē hui⁹ vite viuani⁹
pereniter. ℣. Diffusa est gr̄a.
℟. Propterea. añ. In psalte
rio decachordo psallit virgo
regia dñm magnificādo q fe
cit magnalia pellēs potētes de
sede diuina instīcia seruos hu
miles etaltās mīficordia. ps.
DEus q sacra dño mr̄i
tissimā virginē mariaz
ꝓnigeniti tui matrē mutue cō
solationis gr̄a btām elizabeth
visitare fecisti: cōcede ꝓpitius
nobis famulis tuis: vt ex eius
visitatiōib⁹ assidue ꝓsolemur
et a cūctis aduersitatibus tuo
munimine ꝓtegamur ꝑ eūd.
Ad cōplet. añ. Scā maria.
Cū invoca. hym. Saluator
añ. Glīficamus te. ps. Nūc di
mittis. Ad matut. inui. Regi
nam celi glie devote collaude
mus. Matrē misericordie ve
nite adoremus. ps. Venite.

MUndi salus affu hym
tura vgo mater inclyta
gestu simplex mente pura
specie ꝓfulgida cū celesti geni
tura ꝓcessit in publica. Ca
put cōterēs draconis rubū
q nō vrit aaron virga gedeo
nis vellus qd̄ pfundit hec be
ata salomonis q̄ btā dicit Ge
nitrix emanuelis vga iesse flo
ruit ostiuz ezechielis qd̄ viro
nō patuit mōsq; lapis daniē
lis statuā cōminuit Sic in mū
do ꝑter mozē notuz fecit dñs
castis mr̄ cōditorē circūdat vi
sceribus terra gignit. saluato
rē nubib⁹ pluēntibus. Virgo
chara charitatis seruēs desi
derio caste ꝓsanguinitatis sa
uet ministerio gaudēs huius
nouitatis scō puerperio. Fe
lix vom⁹ zacharie talē habēs
hospitē: felix cognata marie
quā suscepit comitē: sed iohā
nis z messie tu distiugue limi
tē. Laus sit sūmo genitori q
regnat ꝑ oia: laus sit nr̄o re
dēptori ꝑ quē venit gr̄a: ꝓce
dēti creatori sit eq̄lis glīa. am̄
In pmo noct. añ. Pater mr̄is
filio singula subiecit ex infātis
gaudio laudē q̄ ꝓfecit. ps. Do
mine dñs nr̄ añ. Sol in tabr
naculo sol⁹ illuce scit: dū ꝓpon

sus in thalamo spōse requiescit. Eccli enar. Alle. Repit terra dñi fructu secūdari: per mariā a deo salutari. Dñi ē terra. Diffusa est grā. Benedicto. Alma virgo virginū.

GLoriose virginis Lectio. marie mris dñi: varie festiuitates eo celebrio atq; deuotius in ecclesia dei recolende sunt: quo ꝓpiat eā beatiorē esse post xpm ꝑ se rtim cū eius celsitudo mirabiliter ꝑpabilit affluat delitijs grārū. Ipa nāq; residet ad dexterā maiestatis in excelsis magni regis assueri ꝓsors effecta. Spālis interuētrix p suo genere: sic herder delicata in necessitatis tpe ꝑparata: tāto cūctis celi ciuibus potētior atq; sublimior: quāto differētio ꝑ illis nomen mris dei singulariter hereditauit. Hec est vere bñdicta super oēs mulieres: inaccessibili luce diuine maiestatis: indūtū sine psonali vitione ꝓditio creature patiē adherēs et coniūcta. Hāc igit virginē thronus dei regiā suscipit: chori angelorū dominā venerat: scōr cōcio laudibus extollit. Iusti viatores speculū virtutū ꝑstituūt et veri penitētes aduocatā sentiunt: lacte benignitatis eius suauiter imbuti: ne tabescāt in lachrymis luctus et mororis. ℟. Elizabeth vt vginī senectus presentat: hāc voce venerabili salutat ampleratur. Intacta mr sterili mrī ꝯgratulat. ℣. In sacris claustris viscerū: ꝑcursor puer puerū messiā ꝓtestat. Inta. Bñdictio. Xps marie fi

LAudes igit Laurentius tē. et ꝑconia tā excelse mris romanus pontifex vrbanus sextus pio studio volēs ampliare: festiuitatib⁹ antiqs festiuitatē nouā supaddere decreuit vt visitatōis eius mēoria frequentaret: q̄ post conceptionē vbi diuini cognatā suā elizabeth humiliter salutauit. Speruit idē pōtifex: nec falli potuit: qp cōtra virus pestiferū scismatis introducti quo xpiane plebis cōio dissoluta est: et ecclie militātis vnitas rūpebat: acceptior mediatrix apud deū esse negt: q̄ ipa q̄ deū genuit vt dū festū visitatiōis eius a clero et ꝑplo deuotis celebratur officijs: dignet eius pietas cōgrua voce afferre remedia statū ecclie recōciliādo in fide et grā salutari. ℣. Exultat infans gaudijs: in spū hēlie: cui⁹

mater mirabilis sit cōpax p:o
phetie. Leli manat delitijs in
troitus marie. ℣. Propter ar
chā dñi bñdixit domui deus
zacharie. Le. Bñdictio. Scā
Q dei genitrix. ℟. Ē. ec. au.
T aūt devoti⁹ ⁊ attēti⁹
ad idē festū celebrandū fui
taret plebs fidelis: pfat⁹ pōti
fex roman⁹ auctoritate apl̄ca
statuit die solēnitatis sexto no
nas iulij p singlos annos ce
lebrandū: p̄cedēs pūs huius
festi cultoribus spūales idul
gētias ppetuis tp̄ibus dura
turas. Uñ oīb⁹ vere penitēti
bus ⁊ pfessis: q matutinali of
ficio seu misse aut vesp̄is eius
dē festivitatis i eccl̄ia pūtes af
fuerint: centū dies. Eis ño q
p̄me: tertie: sexte: none: ac cō
pleto:ij officijs interfuerit: p
q̄libet ipsarū hoz:arū q̄dragi
ta dies. Illis aūt q p octauas
eiusdē matutinalibus: misse:
vesparū: ac p̄dictarū hoz:arū
officijs interessent: singlis die
bus centū dies de iniūctis sibi
penitētijs miserico:dit relaxa
uit. Tu. ℟. Bñdictā p̄dicat se
nex portā spei: vñ hoc vt veni
at ad memr̄ dei. Uoce tui iu
bilat infans vētris mei. ℣. Bta
q̄ credidisti: in te fient q̄ audi
sti: ecce signū rei. Uoce. Bta.
In q.noc.aū. Stat m regis de
xterā glē regina: vide regis fi
lia ⁊ aurē inclina. ℣. Eructa.
al̄. Dei tabernaculū qđ ipe sa
crauit ex te vite fluuiū cunctis
dertiauit. ℣. De⁹ nr̄ refu.aū.
Florida sterilitas senex ⁊tuo
sa: in te dei ciuitas dixit gliosa
pe. Fūdamēta. ℣. Specie tua
Bñdictio. Scē marie meritā
nos ducāt ad regna celestia.
Q Jrosigit scōs Le.nū
atq; devotos ad huius
diei festivitatē celebrādā alli
ciūt tā auctoritas ⁊ cuāgelio
rū fides q̄ miraculoz: cōcur
sus. Et q̄bus tāte solēnitatis
materia certio: esse pbat: ⁊ ef
ficatio: in laude p̄spicit. Re
fert enī cuāgelista ⁊tinuo post
angelice salutationē mariam
v̄ginē elizabeth cognatā suaz
visitasse p̄sonaliter: ⁊ ix̄nigne
saluta sse. Inestimabilis nāq; ⁊
singularis humilitas: q̄ mēti
marie firmiter adhesit: ⁊ lin
guā virginē in huiusmōi po
cē p̄rūpere fecit. Ecce ancilla
dñi. Ipsa quoq; gressus eius
dirigēs: hāc in mōtana p̄scen
dere fecit ad salutandū eliza
beth: vt hec eadē virtus ⁊ de
ferret obsequiū: ⁊ proxime

cõsanguinee solatiũ exhibuit et
Sic eni decuit: vt angelorum
dña per humilitatis et charitatis officiũ spõte se ministrã
exhibẽs: oẽm tusticiã p meritum adimpleuit. Tu. ℟. Laudis cũ pr̃econio culta singulari letabat cãtico suo salutari.
Cũ pudoris lilio parẽs absq; pari. ℣. Nã debet ab osibus generationibus bñficari. Cum.
Bñdicto. Que peperit xp̃m
p̃o nobis postulet ip̃m. L. v.

Miraculorum etiã affuit
gr̃a copiosa: dũ virgo
venerabilis et femina sterilis
ambe pregnãtes occurrerunt
sibi: infantiũ in vtero ꝺs necdũ part⁹ ediderat: multa noticia cõperta est: dũ puer pphẽta dñm pphetaruq; p̃sentẽ exultãdo recudauit q adhuc sermone vocis predicare nõ valuit. Mater quoq; pueri spiritu
sancto repleta: matrẽ dei mariam pphetica laude confessa
est: fidẽ eius cũ fecũditate cõmendãs: et florẽ cũ fructu devotẽ bñdictionis. Dis euidenter pandit incarnationis mysteriũ: cuq; sancta mulier elizabeth angelice salutationi conformẽ se reddit: et tã egregie:
tam cõgrue peroꝛando ppo-
nit. Bñdicta tu inq̃t inter mulieres: et bñdictus fructus ventris tui. Sic pphetauit femina sapiẽs celesti inspiratione
p̃reuenta: cognouitq; p̃sentialiter adesse saluatoꝛez: cui⁹ in
vtero sentiũ gaudere p̃cursorem. Tu. ℟. Christi sanctuariũ: spiritus sancta inñ mr̃ pietatis p̃regnãti solatiũ: cognate subsidiuq; administrat gratias. ℣. Sic maria nobilis formã vere singulis dat humilitatis. p̃regnãti. Benedicto.
Stella maria maris: succurre
p̃pissima nobis. Lec. vj.

Exultemus igitur in hac
die tot et tam excelsa fidei mr̃e
sacremẽta debita veneratione
recolẽtes: in qua celebriter ex
tollit btẽ virginis marie matris dei gl̃iosa fecũditas. Adue̅tus xp̃i hois in carne predicat: pueri exultãtis noua iunt
p̃eludia: et sancte mulieris elizabeth gratia p̃firmat. O maria vgo p̃issima: quis potest
digne tua referre p̃conia: cui⁹
singularis humilitas in angelica colloc̃utione conceptũ
diuinum habere p̃meruit.
Cui⁹ gratissima charitas i scẽ
cognate visitatiõe mirabil⁹ apparuit: cui⁹ salutatio ixnigna

puerū in vētre clausus exulta re p iocuit: t matrē pueri p/ phetare fecit. Nēo tileat a lau de tua: cuius materia mūdū replet vniuersum. Salutem⁹ ergo te: multiplices t imēsas tibi referēdo gr̄as: tu nos viū a p frequētes tuas t innume ras misericordias vt tue be atitudini cōgaudētes: regni ꝙ lq tui mer amur esse ptices ℟. Digna quā respiceret: cui⁹ ꝯcupisceret dñs decorē. Sed vlut pauperculā. Precbet t an cillulā post matris honorē Nā ygo christifera gr̄arū mu nera referri datorē. Sed Ella Prebet. In.iii.noc.aū. Per te mr̄ois terra cātat noua cān/ ca: laudās q̄ fecit ⁊ in te mi rabilia⁹ Lātate Aū. Per te lux est orta: iustis et rectis leticia: sy ō audit t letat cū iu de filia⁹. Dñs reg̃. ecul. aū Dum cepit ygo salutare senē pūs vocib⁹ missum suū salu/ tare notū fecit dñs⁹ Lanta tes. ℟. Adiuuabit eā ⁊us ⁊ c̄. Benedictio Per marie merita p:ofit nobis lectio euāgelica.

In illo Le.vii. fm lucā.

In tpe: Exurgēs maria abijt in mōtana cū festinatiōe in ci/ uitatē iuda: t intrauit i domū zacharie: t salutauit elizabeth Et reli. Omei.vene.be.pdicte

Postq̄ frē⁹ btā maria an gelica visione t allocuti one meruit sublimari: posq̄ se celesti venustandā partu di dicit: nequaq̄ se de donis ce/ lestibus q̄si ex se essent extulit: sed vt magis donis esset apta diuinis: in custodia humilitatis gressus fixit: ita cuāgelizāti si bi rndēs. Ecce ancilla dñi: fiat mihi fm verbū tuū. Eandem ꝺo quā angelo exhibuerat hu militatē: hospibus quoq̄ cura/ uit exhibere. Illa aūt mox vt angelus q lo q̄dat ei: ad cele/ stia redijt: surgit ac montana pscēdit: gestāsq̄ deū in vtero seruorū dei hitacula petit ac regrit alloqa. ℟. Fecit partes t puer periū: qb⁹ adest regina ꝺgnū. Ibi neq̄ esse periculuz vbi salus q̄ curat scim⁹. Ga brielis iurta p̄sagiū tūc est ma tū multoq̄ gaudiū. Ibi Bene dictio. Diuina solatia nobis impetret virgo maria. Amē

Intrat ergo btā maria do mum zacharie atq̄ elisa/ beth: quā seruū atq̄ p̄cursorē dñi paritura nouerat salutat: nō q̄si dubia ⁊ oraculo qđ ac ceperat: sed vt cōgratulatura

de dono qꝫ cõseruã accepisse dicerat. Ꝛ Pretẽte vo btã maria os ad salutandũ: repleta ẽ spũ scõ mox elisabeth: ⁊ dixit Bñdicta tu inter mulieres: p cuiꝰ partũ virgineũ a natis mulierũ: maledictio ꝑme matris exclusa est. Et bñdictꝰ fructus vẽtris tui: p quẽ ⁊ semẽ incorruptionis ⁊ supne hereditatis qui pdidimus in adã fructũ recepimus. Et vere ac singularis bñdictus: q nõ mõ more postꝫ natus est: gr̃az a dño bñdictiõis accepit: sed ipe ad saluandũ mundũ bñdictus q venit in noĩe dñi. Tu. Gloriosa celorũ dña: spõsa regis ⁊ mr̃ inclyta: celi melos: mundi ductrix. Nr̃a clemens audi ꝓcamina. ℣. Stella maris occasus nostri: placa nob mũdi certamia. Nr̃a. Bñdicto Ad societatẽ ciuiũ supnorũ pducat nos regina celoz. L.r.

QVere ꝓphetie spũ repleta elisabeth: genitricez ad se aduẽtasse saluatoris intelligit: sed hũilitatis spũ circũsepta minꝰ dignã se eiꝰ aduentu deꝓbẽdit dicẽs. Vñ B mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? Nos ergo frẽs exẽpla btẽ marie sp̃ alo retineamus: vt in cõspectu dei hũiles inuẽti: ⁊ ꝓximis debito honore ꝓmissi: mereamur cũ ipa ꝑpetuo sublimari. Si immoderatus tp̃alium rerũ nos appetitus delectat: reminiscamur: quia iudex nr̃ diuites dimisit inanes. Nunqꝫ de impetrãda admissorũ venia desperem: qz mia eius a pgenie in pgenies timentibus eum. ℟. Regalis stirps virginẽ ob sui pulchritudinẽ rex sumus adamauit Clandestinũ cõnubiũ Infans ꝑ matris vterũ exultans reuelauit. ℣. Joseph noli metuere qꝫ natũ est e coniuge de spiritu manauit. Clandesti. Glia. Infans. ℣. Te deum. Ora p nob scã dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur. ℣. Ave. dicatur quotidie per octa. In lau.

CLandit mõtes aurei. roza grẽ: luce fulgẽs celestis glorie: iustis serenus solẽ iustitie: die mõstrat noue letitiẽ. Dñis regnũ. In cõcursu matrũ cũ gaudio ꝓco paruus carens eloquio: seruꝰ regem noscẽs in vtero: puer infans colludit puero. Jubilate. Ave. Genex plena celestĩ munere rozẽ fusum cernẽs in vellere: flãmã ignis rubũ non

vtere: ie ſſe virgã clamat flore
ſcere. ℣. Deus de⁹. ℟. Sal
uatoris ꝓcep⁹ pandit: virgo
pura mr efficit: bñdicta ꝑdi
gne dicit: in qua vite fructus
eruit. ℣. Bñdicite. ℟. Mr
plena pia vtutib⁹: deũ laudat
feruore ſpūs ipſũ pſallẽs cum
letis vocib⁹: q: reſpexit ancil
lã dñs. ℣. Laudate. La. Ego
Omr pulchre dile. hym.
Salutaris fulgẽs ſtella
maris generãs plẽ vr itatẽ ſo
lẽ mr bonor clemẽs famulo
rũ ſuſcipe votũ. Congratula
mur et tuas conamur canere
laudes q̃ deo cõgaudes ſz nõ
ꝓdignis ꝓualem⁹ hymnis di
cere totũ. Qui veterana tra
xit in nõtana greſſu feſtinam
roſaz matutinã: tibi iubilam⁹
et cõcelebram⁹ hec tua feſta.
O ocẽ rachael exaudi et cel
q̃ te nũc orat filios ſz plorat po
tẽs regina gr̃a diuina pellens
moleſta. O mediatrix orbis
repatrir: laus angelor: ſal⁹ in
firmor hoſtẽ aiaz rẽpme ſe
uũ. S ii bñdicta trinitas inui
cta: p qua; btã vgo coronata
meruit frui fructus vẽtris ſui
nũc z i euũ. Amẽ. ℣. Elegit eã
deus. ℟. Redẽptor rex iſrael
vẽit in vgine: replet elizabeth
ſacro ſpiramine: ꝓphetat pu
erulus in rerũ ordine mirãda
ſit nouitas: laus tibi domine
Oro vt ſ. Nulla mẽo. de ſctis
Ad ꝑmã a. Scãdit. ℣. De⁹
in noie. Ad. iq. a. Iuꝛ cur ſu.
℣. Legẽ pone. Cap. Ego mr pul. ℟. Diffuſa eſt gr̃a. ℣. Spẽ
cie tua. Ad. vſ. a. Sener. ℣.
Surge ꝓpe Cap. Defecit
gra amica mea columba
mea: formoſa mea z veni: iaz
hyems abiit z receſſit: flores
apparuer ũt in terra nr̃a: tẽp⁹
putatõis aduenit. ℟. Spẽ tua
℣. Adiuuabit. Ad. ir. a. Mr
pia. ℣. Mirabilia. Caplm.
O Eni colũba mea in fora
minib⁹ petre: in cauerna macerie: oñde mihi faciẽ
tuã: ſonet vox tua in auribus
meis: vox eni tua dulcis eſt:
et facies tua decora. Deo gra.
℟. Adiuuabit eã. ℣. Elegit eã.
Ad ſctas veſpas a. Scan
dit mõtes. ℣. Dixit dñs. z re
qui ꝑ. al. de ſcta maria. Cap.
Ego mr pul. ℟. Felix parens.
hym. Feſtum nr̃is. ℣. Elegit
eã deus. a. Exultat virgo vir
ginũ in deo ſalutari: ꝓnatam
ſemen abrahe gr̃a ſingulari:
qs patribus ꝓmiſſuz eſt in fi
de regulari; verbum de celo

missus est in radio solari. Ps. Mgl. Deo. sub silētio de apl̄o: cū hac añ. **Dē q hodierna die.** Deo. de dñica: si cōtingat. Cōpletorium dicat vt ad p̄mas vs̄ et quotidie q̄n fit seruitiū de octa. añ in festo sci martini: et trāslatione sci thome martyris: tūc ad cōple. dicat añ. **Mirere.** sup̄ psal. **Cū inuoca.** cē. hym. **Saluator.** Et in fine hym. dicat **Deo pīi** añ **Lucē tuā.** Quotidie infra octa. fiat seruitiū de q̄ñtatiōe cū regi. chori: nisi festū nouem lectū. intercurrat. Ad matutinū inuita. hym. añ. et psal. sicut in die. ℣. et ℟. p̄n ordinē nocte. añ laudes. ℣. **Ora p nob.** In lau. hec sola añ. **Scādit mons.** ps. **Dñe reg̃.** Cap. hym. et ℣. sicut in die. Dñe sup̄ **Bñs.** et Mgl. dicant de añ. sup̄ psal. ad p̄mas vs̄. videlicet q̄n fit seruitiū de octa. Tñ q̄n fit seruitiū de aliquo scō: tūc ad memoriā de octa. dicant añe de nocturnis: sicut in festis trāslatis: et corpis xp̄i. ¶ Et notā dū est: q̄ in festo trāslationis sancti martini fiant medie lectiones de apl̄is: et nō de oct. nisi tñ mēo. de octa. etiā in festo trāslatiōis sci thome mar. ¶ Notandū est: q̄ in festo sci martini: et in aliis festis ix. lec. infra octa. visitatiōis brē marie pungētibus dicunt vespere et matutine de: tā maria extra chorū: sicut extra octa. eiusdē Scā die infra octa. Lectio. j.

SAcrosancte militanti ecclesie cōgruū rectoq̄ visum est: vt q̄ regine celi glōse dei genitricis marie visitationis grām in sue tribulationis angustia cogit exorare pūssime visitationis illi⁹: qua salutauit elizabeth: festiuitatē debeat celebrare. Siceni p̄ces māiestati tetus venerabili⁹ offerunt: vt ex antiq̄ benuolentie decātatiōe sua benuolētia ꝓgrue ē captāda. Magna ixc festiuitas tonuit zacharie iocūdissima fuit. Et tāto nob io cūdtor ee debēt: q̄ ipi⁹ ineffabilē hūilitatē ꝑ gratiā sp̄s sua uitatē in ea sp̄alib⁹ celebram⁹. Rēsoria de p̄mo noc. Lec. j. Exurgēs maria abiit in montana cū festinatiōe: abiit gemma v̄ginū: matrū glia: mulierum decus: a quis vallib⁹: a thalami delitus: ad labores i mōtib⁹: fōs affluēs i mōtana ascēdebat. Nūq̄d nō sūt delitie virginitatis decus cū niu-

vere fecūditatis: humilitatis
insigne charitatis. Fau⁹ distil
lans miserico: dicuiscera: ple
nitudo gr̃e singularis sc̃te se
nis elisabeth: sanctis angelis spe
ciosa facta est et suauis in hu
iusmodi obitus suis sc̃a dei
genitrix. Mōs myrrhe: mōs
thuris: cuius iustitia fit mōn
tes dei: mōtes sc̃a dei co: pe: et
nō minus mēte ascēdit. Lectio.

Certe non vanis aspectibus
non ociosis fabulis intēdebat
sed piarū meditationū sursū
actionib⁹ devotis obtutibus:
vniuersarū virtutum exerci
tus: q̄s pigmētarij celestis in
ipsa cōmiscuit: vt fragr̃s vir
ga fumi et aromatib⁹ añ aspe
ctū dñi tuguī ascēdebat. Stre
nuitatis indiciū: prudētie cir
cūspectio: virginalis erubescen
tia notant: cū anmecit: cū fe
stinatione. Fortitudinis nomē
ipsa habuit: q̄ abrupta mon
tiū festināter ascēdit. Prouden
tie circūspectionē aduertim⁹:
q̄ vagis nō est vsa discurrū
sed seducta ceptis instituit de
uotis oculis. Virginalis eti
am erubescentia in ipsa dare
scit: q: diu in publico videri
noluit. Tertia die de trāslati
one sci martini mō. et medie
lec. de apl̄o: et tm̄ mō. de vīi
tatione. Quarta die. Lectio.

Ot intrauit domū zacha
rie: felix zacharie dom⁹
q̄ tāta hospita letari pmeruit
Felix dom⁹: vbi est congregatio
scōr̄ feliciū. Felix nam: elisa
beth: felicior iohānes: felicissi
ma maria: sed iesus felicitas
eterna. Et salutauit elisabeth
Festinat sc̃a senex in obuiam
puelle: sz leticien: f serenovul
tu puris manib⁹: deuotis cā
arripuit amplectib⁹: dulci vo
ce iocūdoq̄ eloquio: suauo la
bio: distillāte: melliflua eam
salutatione p̄uenit. Fons mel
leus scaturiēs in vtero: riuos
melliffuos intus habuit: et ex
terius mellea labia virginei
is dulcedine detinuit: et cha
ritatis feruore ficbat: vt salu
tationē tāte salutis effectuaz
non differret. Tu. Lectio.

Et factū est vt audiuit salu
tationem marie elisabeth: exul
tauit infans in vtero eius. O
vox vere salutationis: vrecq̄
salutis: in hac voce salutifera
curat infantulus a reatu pri
originalis: ante ipsius vsuz: ac
cepit scificationis domū. Spū
sancto affl̄at rp̄m in tuēs indi
cibili replet gaudio. In gestu

exultationis in ebrz in tula robo:ant. Quid mirum: si in vtero matris verbi multa fuit efficacia: Vere propheta: z plusq̃ ppheta: q in mre pro pixtat Vere tũc lucerna ardẽs et lucẽs qué sic preoccupauit flãma celestis: vt iaz xpi sentiret aduentũ: q nec sentire potrat vel seipsum. Tu. Le. iij. Mirũ nouus ille ignis qui recẽs elapsus ecclo per os gabrielis in aurẽ virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iobãnis mris aurẽ introuit ad paruulũ: z ab ea hoza vas electiõis sue spũs scũs iplẽt: z lucerna xpo dño paret Fuit ergo tũc lucerna ardens sed interiz adhuc sub modio donec sup cãd elabrũ poneret vt luceret oĩbus q in domo sunt ecclie. Solũ ad hucillu minare potuit modiũ suũ intra matris viscera cõstrictus sed lux erat mundi qñ de hoc modio erat educẽ. O magnũ pietatis sacramẽtũ in tpo motu exultationis erat reu elatũ dũ latebat ardẽs lucerna sub tali modio totũ mũdũ paulo post illustratura fulgoribus charitatũ. Tu. Quinta die. octa. apl̃oz petri et pauli: et tñi méo. de visita. Sexta die de scõ thoma: z méo. de visitatione ad viraq̃ vẽ z ad matutĩ. Septima die. Le. i.

Et repleta est spũ scõ elizabeth. Cõsolare ꝓfortare z opẽ salutis et cõferre aduenerat ẏgo pia. Et ecce in prima obuiatione replet spũ sancto xp̃m tactio expectatũ desiderio cernit adesse pũtem: z et genuisse cõspicit ꝓcursoré: q oculos aperuit filio: oculos aperuit z mri: vt z ipa cerneret qd filij exultatio designaret. Et si sené tedeat graudari: qd est q tãto ihabitãte paclito: z intantũ nouitatũ gaudijs leuiter nõ ferat. Clamauit voce magna z dicit. Bñdicta tu in mulieribus et bñdictus fructus ventris tui. Mulier gratiosa inuenit gñam deuotissime visitationis officiosissime ꝓueniẽtisq̃ salutatiõis: gñaz digne ꝓmeruit vere laudis. Que se velut vnaz de ceteris mulieribus ostẽdebat: que et quãta erat digne spũs scũs de Clamauit L. ij. clarabat. T. voce magna: non tã clamosa q̃ deuota. Nec solũ ad intẽtionẽ loquẽtis referendũ est q dr voce magna: sed q verba

magni mysterij platura esset
insinuat. Magna eni vox ali
quod magnū sentire demon
strat. Magna eni voce dicēda
est via fuisse: quia illā vocē cū
magna cordis exultatione in
cōmendatione magne virgi
nis proferebat. Būdicta i virgi
nib⁹: q̄ būdicta semp optabāt
Offerent reges virgines sed post
eā. Nā ābi vēdicat ipa primatū
Si rerū pcia ꝫ charitate pēsa
mus: q̄ prima in terris pposu
it āgelicā vitā duxerit: sup oēs
est. Nec est q̄ sola sine exēplo il
libatā xo vouit scimonie pu
ritatē. Que eni pritas virgi
nitati illivalcat cōpari q̄ tā ali
ena ab oi impuritate inuēta ē
vt digna iudicaret q̄ sacrariū
spūs scī ⁊ dei virgineū fieret
Hec est illa Lya habitaculū.
speciosa rosa cui⁹ carnē de⁹ ē
mūdicie iudicavit: q̄ eā sue di
uine puritati vnire nō dispsit
Proide nouū illud cāticū qđ
solis dabit in regno cātare vir
ginib⁹ ipa regina virginū vir
ginitatis primitua est p̄ ceteris
cātatura. Būdicta ⁊ in mulib⁹
in q̄ eue maledictio mutata ē
q̄ sola a gñali maledictiōe li
bera. sine iniquitate fine cor
ruptiōe. spū scō supueniente
cōcepit: sine gravamine vulit: si
ne dolore filiū peperit. Qđ si
attēdim⁹ cui⁹ nī: q̄ tā poterit
lingua etiā si āgelica sit digni
ē extollere laudibus matrē dei
Optima vo virginitas secūda
ta marie privilegiū est: nō dabi
tur alteri q̄ nō auferet ꝫ sin
gulare ab ea in eternū. Būdi
cta ⁊ in mulieribus est sola in q̄
virginitas et fecūditas obuia
uerūt sibi: Magnū ē esse virgi
nē: sed lōge ampli⁹ p̄ oēm
modū mai⁹ est esse dei matrē
Hoc vnū est: q̄ nulla filiez vi
sa est nec hēre sequētez gaudi
um matris bñs cū virginitatis
pudore: q̄ sola sine exemplo
placuit genitrix virgo genito
ri suo. Si dies dñicus ifra oc
tue ⁊ vacauerit a sei. ix lec. ñ
ant. Hoc mō fiat principiū. Ad p̄
mas vsp. aīi. Scādit⁹. Dixit
dñs. ⁊ ceteri psal. Ceterū oia
ut i p̄ma die p̄ter ℟. q̄ nō di
cet deo. de dñica ⁊ de trini.
⁊ pces. aī crucē. In redeūdo
ad oīb⁹ sc̄is. aī Saluator. ℣.
Letamini. Oro Infirmitatē.
Ad matu. hym. aīes. psal. ℣.
⁊ ℟. ut i p̄ma die dicit. Lec. j.

POst summi regis nū
cij salutiferū illud eue
ctū res elisabeth cognate miri

ſcā cōceptum regie vgini intimasset: exhilarata ē gaudio ⁊ feruore charitat̄ accēsa. Exurgēs abijt in mōtana cū festinatiōe: exurgēs inq̄t a gete videlicet ſcē ⁊ē. Latōis sui dilecti āplexib⁹ ⁊ pūalib⁹: ſpōsum suum nihilominꝰ in sinu ferēs: Ipsoq̄ surgēte: hec speciosa amica trinitatis ⁊ suo thalamo: colūba puditie ꝓrrat̄ caucrna: nō sine ágelice cōmitatu milicie: vt piū officiū charitat̄ ꝓsolueret oēsq̄ iusticiā angelor̄ dña adipleret. Virgo olim patribus celitus promissa portans illud ꝑciosum ⁊positū: portās onꝰ leue: portās a quo portabat: ⁊ cubiculū inoleſcēda mūdo pceſſit ⁊ post vmbrā legis quasi noui ꝑtis gratie aurora consurgēs: solemq̄ iustitie mōtes illustraus die ſ alutis aduenisse ꝛ. ⁊ intrauit ⁊ L. ⁊ mōſtrauit ei zacharie. Hec domus dñi: tēplū dei: sacrariū spūs scī. et ipsius diuinitatis nō soluz spūali: verūctiā corpali glōsa habitatiōe repletū. Hec est archa noui testamēti ipm̄ q̄ tenēs testatorē: q̄ domū zacharie intrauit. O q̄ felix hec domus: multo nāq̄ felicior ad eius benedictā dominū introitū q̄ domus olim ab edom adveterio huius figure ingressum. Sctā ⁊ immaculata virgitas i maria: salutauit elisabet pulchrū erat ⁊ dignū oi admiratiōe ſpectaculū tā en mētis at q̄ amā. Assume cognitiōis devotū intueri occursuz. Salutatiōis obſequio ꝓcurrit seruā dña seniorē puella plena celesti dulcedine cognatā dulciter amplexat: gaudiū mīs b⁹ sis cū virgitatis decore mīi pie ꝓgratulat̄ sterili ꝑ miraculo se fecūditatis honore. L. ec. iu. Benedictus fructus in quo benedicende sunt oēs gentes qui est sup omnes deos benedictus in secula: animarū esurientiū ⁊ sitientiū iusticiā ꝑpetuūq̄ quoq̄ ang elorū esca et potus: ex cui⁹ bñdictiōis plenitudine tu accepisti a cetis mlieribus lōge differēti⁹. Ideo bñdicta in mulierib⁹: q: ipe te ꝑuenit in bñdictiōib⁹ suauissime dulcedinis. Singulare in mulieribus ꝓsecuta es bñdictiōem vt sola sis virgo fecūda: mīnō cui⁹cūq̄ sz dei. Nec cue maledictiōi subiacēs aut legis: gaudia sine grauamie: ⁊ ꝑiēs sine dolore. Et factū est vt au-

dixit salutationem marie elisabet exultauit infans i vtero ei⁹ Jocunda vox: eloqui dulce: qđ exultare facit in gaudio: quez nrma viscera claudit. Audiuit salutat matrez: sc̃ificat infans in sanctē: xp̃s baptizat Johānē in spū sc̃o baptizabit. Tu. Lauq.

Johānes yo precursoris officiū: quod voce nō potest: exultatiōis gaudiꝰ exhibebat. Et repleta ē spū sc̃o elisabeth: mox suprarē mirabilē ꝙmissi dignitatez diuinaq; presentiā expauescens: clamauit voce magna et dixit. Vnde hoc mihi vt veniat mr dñi mei ad me? Nō est hoc mihi a me famula tua: vt fatigeris: ꝛ in uteratā viñtas peccatricem: sed ab ineffabili tue dulcedis humilitate. O veri ligni vite celestis plāta preciosior cūctis: sanctior vniuersis: que sola inuenteris digna fuctum salutis portare. Despōsauit te vir iustus: sed adamauit te dñs meus. ꝛ clāde estiuū illuxit cōnubium sub vmbratiōe deprehendit. Ecce enī vt facta est vox salutatiōis tue in auribus meis diuino fulgore illustrat⁹ est vē ter meus: ꝛ tui fructꝰ dulcedinez sentiens: tuiq; veramantis flos seculi pulchritudie delectatus o paradise dei: exultauit in gaudio infans i vtero meo

O beata sup ip- Lec. v. sa quoq; angelox spūs que tā ineffabili pmissōe magna fide credidit. q̃ ꝓficiētur ea que dicta sunt sibi a domino. Et ait maria. Magnificat aia mea dñm. Magno q̃dē preconio suota humilitas beate virgis nil sibi passa est asscribi: sz in eū vniuersa refudit: cuiꝰ in se bñficia laudabātur. O mr inq̃t venerabil spūsc̃o plena: magnificas matrē dñi: sz magnificat aia mea dominū. In voce mea filiū parbi bes exultasse in gaudio: sz exultauit spūs meꝰ in deo salutari meo. Et ipse quoq; tanq̃ amicus sponsi gaudio magno gaudet ꝓpter vocē sponsi. Beatā me dicis eē q̃z credidi: sz humilitatis ꝛ credulitatis causa respectꝰ est supne pietatis. Et ex hoc btām me dicent oēs gñationes: quia respexit deus humilitatē ancille sue: in qua misericordia faciēs mihi magna

Annūciat aūt. Lec. vj Tu. apud illaz: sibi vtiq; sedule ministrans: nō ipe breui sed mentū quasi triū. Lucas

tgit grauide labor: que beatis
sustetat manib⁹. fouetur am
plexib⁹: solat verbis: recreat
aspectib⁹ nec potuit eē pericu
li: vbi salutis vniuersē astrait
spotheca. Jā ergo mē miseri
cordie p̄ hīc sinceritissimū tue
pietatis affectū rachel mē ad
te clamās: tuū de excelsis visi
tatiōis solatiū dep̄catur vt q̄
sola interemisti hereticā p̄a
uitatē iterimas scismaticā: q̄
tenus trāquilli vitā ducētes:
pacis auctorē teq̄ mediatricē
rite glorificem⁹ vnanimes de
bitas illi semp laudes alacrit
psoluētes: cū quo sedes regia
suauiter cūcta disponēs i secu
la seculoz amen. Tu. Le. vq.

IN illo tpe. Scom lucam.
Exurgens maria abijt in
montana cū festinatione in ci
uitatē iude: r intrauit in domū
zacharie: r salutauit elisabeth
Exrel. Omelia ambrosij epi

ORatie est o⁹ bus vt qui
fidez exigūt: fidē astru
unt. Et ideo angelus cū absco
ditā nunciaret vt fides astrue
retur exēplo seniozes femine
sterilisq̄ conceptū virgini ma
rie nunciauit: vt possibile de
omne q̄s ei placuit assereret.
Vbi audiuit hoc maria nō q̄
si incredula de oracu'o: nec q̄
si incerta de nūcio: nec q̄si du
bitās de exēplo sz q̄si leta p̄
voto: religiosa p officio festi
na p̄ gaudio in mō⁹ ambu
rrit. Quo enim deo p̄ anima
ad superiora cū festinat: de cor
sēderet: q̄ nesciit tradam mali
mina spūs sci gr̄a. Discite et
vos mulieres sedulitatē quaz
p̄gnantib⁹ debeatis exhibere
cognatis. Mariā q̄ante sola
iamuis i p̄cipalib⁹ versabat:
nō a p̄tolico vsq̄ ratis pudor:
nō a studio aspitas mōtuū: nō
ab officio plenitas itineris re
tradauit. In montana cū festi
nati3e virgo officij memor:
iurie imemor: affectu vrgēte
nō secu: relicta domo p̄rit.
Discite virgines. Tu
nō eiectū curiositate per alienas
edes nō demorari in plateis:
nō aliquē in publico misere
sermōes. Maria in domo se
ra festina in publico: manifit
aps cognatā suā trib⁹ mēsib⁹
Etenim q̄ p̄p: r officiū vene
rat inhēbat officio. Mānit tri
bus mēsib⁹: nō q̄ dom⁹ dele
ctaret aliena: sz q̄ frequētius
videri in publico sibi displice
bat. Didicistis vgies pudorē
marie: discite hūiles r huml-

litatē. Venit ꝓpinqua ad ꝓxi
mā iunior ad seniorē: nec so-
lum venit: sed etiā ꝓior salu
tauit. Decet enī vt quāto casti
or virgo sit: tanto humilior
noverit exterre honorē senio
ribus. Fit magistra humilita-
tis: in qua est ꝓfessio castita-
tis. Est ꝙ causa pietatis: ē etiā
norma doctrine. Contuendū
enī est q̄ superior venit ad in-
feriorē: vt inferior adiuuet.
Maria ad elisabeth: xp̄s ad
ioannē. Deniq; etiā postea vt
sanctificaret baptismū dñs ve
nit ad baptismū. Cito quoq;
aduentus marie ꝙ p̄sentie dñi
ce bñficia declarant. Emīc enī
vt audiuit salutationē marie
elisabeth exultauit infans in
vtero eius: ꝙ repleta est spiri-
tu sancto.

Tide distin ctionē: singulorū ꝓprietates. Nocē ꝑor elisabeth
audiuit sed ꝓior ioānes gra-
tiam sensit. Illa nature ordine
audiuit: iste exultauit ratione
mysterij: illa marie: iste dñi
sensit aduentū. Femina mulie
ris: et pignus pignoris. Iste
gratiā ꝓquunt: illi intus ope
rant: pietatisq; misterium ma
ternis adorant ꝓfectib⁹: du
pl⁹ q; miarculo ꝓphetāt ma
tres spū paruloꝝ. Exultauit
infans mytero: repleta est ma
ter. Non ꝓius repleta est mr̄
q̄ filius: sed cū filio replenus
esset spū sc̄o: repleuit ꝙ matrē
Exultauit ioānes exultauit ꝙ
marie spūs: exultante ioanne
replet elisabeth. Mariā tamē
nō tunc repleri spiritu sc̄o: sed
spiritū eius exultare cognoui
mus. In cōꝓhensibilis enī
in cōꝓhensibiliter operabat
in matre. ꝙ illa post cōceptū
replet: ista ante cōceptū. Bene
dicta tu inter mulieres ꝙ bene
dictus fructus ventris tui. No
uit sermonē suū spiritus scūs
nec vq̄ obliuiscit ꝙ prophe
tia nō solum rerū cōplet mi-
raculis: sed etiā ꝓprietate verb⁹.
Quis est iste vētris fru
ctus: nisi ille de quo dictū est.
Ecce hereditas dñi filij mer-
ces fructus ventris. Nec hēre
ditas dñi et filij merces fru-
ctusq; illius sunt: qui de ma-
ria ventre ꝓcessit. Tu. In lau.
vna sola aii. Ad. j. ꝙ ad alias
horas oia fiāt sicut ista octa.
℣ In octaua die ad vesp. super
psal hec sola añ Eterni regis
ꝑ Dixit dñs. ℟ ꝑ de sancta
maria. La. ℣. ꝙ cetera oia sic
ad ꝑmas vs. Ad matu. inuit.

triplex: totu cantet hystoria si

Beata cut in die. Lectu. j. prius sterilis elisabeth cū gaudium in vtero p̄ p̄sentiam marie gustauerit: pmissa nullis excellēti gloria sb didit. Et bñdictus fructus vētris tui. In fructibus benedictus: sed signanter vētris tui paradisi voluptatis: areole aromatū horti cōclusi cōsito rio spūs sancti culti. Bñdict⁹ fructus paterni vteri: est hic dictus fructus vētris tui. Hūc cernēs vētris mei infantulus exultauit: p̄ciosus fructus celicoliū vitā ppetuam sempiternā: per te dat hoibus vt viuant in eternum. Et vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Nō ignorat elisabeth oratione sancti spiritus: q3 pplxte mater a matre dñi ad p̄fectū sui pignoris saluteatur. Uerū hoc nō sui meriti sed diuini mūeris esse fatet. Illa nā q3 quare inquit hoc mihi: qui bus meritis: qua iusticia. Nō ne mr̄ dñi mei iure exaltāda ē sup choros angelor̄ Uñ mihi tanta maiestas: cur in sūmā te exhibes dñi mei mr̄? Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumie: sol in quo sol iusticie posuit tabernaculū suū: miraculū sentio mysterium agnosco. Tu aūt. Lco. ij. Ecce enī vt facta est vox salutatōis tue in auribus meis exultauit infans in vtero meo. Reuelāte spū scō quo impleta erat elisabeth: intelligit qd infantis exultatio designaret venisse saltē scām matrē illius cui⁹ p̄cursor futurus erat. Que ergo p̄ius erubescebat omnis paturictis: dū ne sciret mysteriū religiōis: iam nūc bñdicebat. Et q̄ se pius occultabat q: filiū cōcepat: nūc q̄ pphetā genuit se declarat. Exultauit in gaudio ingt: nō mediocre gaudio hoc est spū scō: sed tāto intēsius: quāto infantulus adhuc ineptio: naturaliter ad gaudēdū haberet. Attēdāt vani gaudij sectatores: quo dolore admixtū est illud cui⁹ extrema luctus occupat: q̄ purū q̄ deliciosum sit verū gaudiū qd nōdū nati puuli liq̄facit: hui⁹ gaudij p̄tici pes soli dei amici sunt. Lc. iij. Et beata q̄ credidisti filia sr̄ō veri salomonis supuenientē singularē z vnicā vidit colūbaz: vnicamq̄ p̄fectā z dignā p̄dicta beatā. Beata es ma-

ria in dñinitudine quã in te dñs recubantẽ: ubertissima erit cũ in regno ipm associaberis re cãbẽtẽ. Fides magna dñinuti nẽ pmeret: t eo maiorẽ quo fuerit fides maior. Fides ma ior: ideo dici potest: cũ inesti mabilioꝛi assertiõi crẽdere nõ recusat. Et qđ credidit? ego fi delis? Q3 verbũ dei caro fie ret: p qđ facta sunt oĩa: t dñs matestatis quẽ non capit uni uersitas creature: intra uiscera ṽginea: se clauderet factus hõ Nullũ opus dei maius incar nationis mysterio. Hoc uere tã magnũ q a cunctis infidelibus ipossibile iudicat. Perfi ciunt ea q dicta sũt tibi a dño

O Preclara p Lectio. Tu. phetia qñ elisabeth futu ra ut psentia cernit. Dec secre ta celestis secretarij dei cognoscit futura pdicit. Perficient ingt incipiẽdo ut dictũ ẽ: t pa riendo dicta pteria perficies que de celo tua pulchritudie inuisibiliter attraxisti oĩm sal uatoꝛẽ uisibiliter oñdens: mũ do. Perficient in te pficient et in eo. Erit eni magnus: q: ma gnus est deus nr q: magnifi cauit cũ in aspectu regũ: adeo ut adorẽt eũ oĩs reges terre oĩs gentes seruiẽt ei Et filius altissimi uocabit: nõ rapina sed natura. Et dabit ei dñs se dem dauid patris eius nõ ter renã: sed uerã sedẽ sup alas cherubin t seraphin: cũ quo gllosa regnabis in eternũ. T.

Et ait maria. Magnifi Lectio. V. cat aia mea dñm. Audiũ ma rie elisabeth pconis: dona q peceperat: amplius tacere nõ ualuit. Et que uirginali pudo re plus acceptũ mysteriũ te nerat: iã cõgruo tpe pateꝛecit nec potuit se ultꝛ cõtinere cũ spũ scm quẽ intra coꝛdis sui secreta tãta plenitudine re dundãte sentiebat: potis alie ni claustra erupisse cernebat. Nemo huius cãtici uba puter leuiter exponẽda. q nimiꝛ de tã pfunda inuestigatõe digne poterunt penetrari: aia mea dño: t in dño magna effecta dñm q3 ref magnũ: cui? ma gnificã potẽtiã nõ fatũ nõ ca sum: sed magnificat aia mea dñm. Exultauit spũs me? by lari: id est deuotus in deo sa lutari meo. T. Lectio. VI.

In eo q est deus et hõ iesus dulcissimus filius me?. Tito munere sublimauit me deus q spũs me? in illius sola me

moria delectat. Quia respexit humilitatē ancille sue oculo mie: non nobilitatē generis: nō formā corporis: nō eloquentie suauitatē. Et qō natura humana p superbiā perdidit: p humilitatē diuina ppitiatō repa rauit. Vera hūilitas bte virginis: que in iudicio suo ancilla erat hūilis. Et solo gre respectu sublimis. Et q̄ ancilla inqt sua mater dei efficit: nec dubitat se dicta ad incōprehensibile hoc mysteriū ad mirabile cōmertū: ad iscrutabile sacrim: et nolat se ancillā. Nardus aromaticus. flos redolēs odoz. ista hūilitas virginalis fūmus cōcitans: cui⁹ odor in exhaustē suauitatis regē ab eterno pīncipatis sinu attraxit ad cubili Ecce enī ex hoc beatam me dicent oēs generatiōes. Leuit.

In illo tpe Secm Lucā. Surgens maria abiit in montana cū festinatiōe in ciuitatē iude: et intrauit domū zacharie et salutauit elisabeth. Et rel. Omelia venerā tractanda.

Ecce virgo bta es propter humilitatis tue singulare prerogatiuā: p singulas generatiōes tā chara cūctis tā amabilis vniuersis et tā deuotis vt dignū est q̄ oēs te brisci affectu: vt si cūcti quod gestiant q̄cqd dicat de indicibili eo tpe q̄ dici pōt vel potuit: nimis placeat mihi⁹ acceptet q: fecit magna q potens est et sanctū nomē eius. potēs et sciā dñs magna et scīa fecit in carnatiōis vidēz et redēptionis mysteria: q̄ oia pus facta trāscendūt: ipa in me et mihi fecit ad meā magnificationez singulare. Mīsit apud illam q̄sitribus mēsibus. Felix parens elisabeth: cui sola assistit vnuersi mūdi creator: cuius p̄ficiū et cōsortat senectutē: cuius fons lenicie gemitus cōsolat labor: ius antiq. Virus sci simi visitatiōis auctium⁹ histozia innuenitur et formā.

Sedeat aia fidelis Lectio cū maria in pclaui sancte vacās deitus cōtēz latiōis supne. Consolabit eā celestis nūcius. deitiosus videz sapor seruentissime deuotionis. In ppōsito fe ki pcipiet xpm honesta vo cōparitione peccatrix lucē: xpm pariet: fortiter pseuerāte semp gra castitatis post vbi pceptū. Progredia ē mater hūilitatis ad mōtana: elisabeth parturienti solatium

vulce ꝓferret sic ⁊ aia q̄ iā bo
nestū ꝓcepit ꝓpositū: t̄ dat in
mōtana ⁊ tutū: dilig̃ētie obse
quij gr̄az ex̄ētib⁹ collatura.
Jmitemur fratres k̄ri L. it
sām ⁊ humilē ēginē in obse
quio humilitatis. Jmitem ur
et deuotā elisabeth in op⁹ib⁹
virtuosis: vt nūcm senectute
nr̄a honestū ꝓpositū ꝓcipia/
mus. Dulcis est enī miseratio
diuine pietatis: q̄ in seculis
fecūdat opib⁹ fecūdet nostr̄ā
senectutē q̄ sterilē habuim⁹ in
uētutē: deprecamur te mr̄ vi
uētiū: vt hic p tue visitatiōis
gr̄am ꝓseqūmur. Coprosa cha
ritas tua nr̄os coopiat mlti
tudinē p̄ciōr̄. Et tua fecundi
tas gl̄iosa fecūdit atē nob ꝓfe
rat meritor̄. Fac o bñdicta p
gr̄az quā meruisti: p preroga
tiuā quā iueniſti: p miaz quā
peperisti: vt q̄ medīāte te fieri
dignat⁹ ē ꝑticeps infirmitatis
nr̄e ⁊ miserie: te ād̄z intercedē
te participes faciat nos gl̄ie ⁊
bti tudinis sue ihesus x̄p̄s filius
tuus dñs nr̄: q̄ est sup omia d⁹
bñdict⁹ i scla amē. Tū Jn lau.
omnes alie dicantur: ⁊ cetera
ola sicut in die. Ad p̄ma et ad
oēs alias horas ala sicut infra
oct. Ad sēcias vt ala ñe ps. t̄ē

sēt p̄ma die: ꝑter. Q̄ q̄s non
di. Mem. ō martyr. ¶ Cōē
ꝓcessi ⁊ martiniāi mar. Oīe.

OEus q̄ nos scōr̄ martyr
tuor̄ ꝓcessi ⁊ martinia/
ni ꝓfessiōib⁹ gl̄iosis ercūdas
et ptegis: da nobis eor̄ imita
tione p̄hcē: ⁊ intercessiōe gau
dere ꝑp dñz. Eodē die fiat me/
moria de sācto syrthino epo
et confessore. Oratio.

OEus q̄ hūc diē sacrissi/
mū nob in bti syrthini cōfes/
soris tui atq̄ pontificis tui poſi
tiōe celebrare cōcedis: adesto
p̄opitius ecclesie tue p̄ib⁹: vt
cui⁹ gl̄iat meritis: nūniat suf
fragijs. q. Memoria de aplis
Ad matu. tres lectiones sāt

Jnuitato. duplex Lc̄i.

Odē quoq; tpe quo nā
ciatū est paulino, magistro of
ficij q̄ ꝓcessus ⁊ martinian⁹
x̄p̄iani effecti fuissent: missis
militib⁹ iussit eos in custodia
recludi. Altera aūt die p̄cepit
eos sibi p̄sentari: q̄b⁹ ⁊ dixit:
Sic stulti facti estis: vt deserē
tes deos q̄s inuictissimi p̄nci
pes colunt sacramenta mili/te
nostre ciuitatis. Tu. Leō. Ū.
Martinianus respondit: Non
modo ceptimus habere sacra
militie celestis. Paulinus ait.

Deponite iam amẽtiã cordis vii: ⁊ adorate deos imortales ꝗs acumabulis venerati estis Sci martyres dixerũt. Nõ licet nobis hoc facere: quia chriſtiani ſumus. Tu. Lectio iij. Poſt triduũ aũt paulinus arreptus a demonio expirauit. Tũc filiꝰ eiꝰ põpom cepit vociferando clamare ad palatiũ pergens. Moderatores ⁊ gubernatores reipublice ſubuenite: vt extinguant arte magica imbuti. Hec audiens nero imperator: iuſſit eos extingui Tũc p̃ſes data in eos ſentẽtia iuſſit eos duci foras muros vrbis rome via augelia: ibiq; ſimul ſunt pro chriſti nomine decollati. Cetera omnia de cõi plurimoꝝ martyrũ ¶ Dñica infra octa.apl̃oꝝ petri ⁊ pauli que varie contingit: ſi a feſto vacauerit: fiant medio.lec.de apl̃is.finaute: fiat de eis mẽorũ.ſ.niſi in trãſlatiõe ſci martini: tũc fiãt medie lec.de apl̃is quocũq; die ꝓtigerit. Quotidie infra oct. apoſtolorũ qñ de apl̃is fit ſeruitiũ ad matutinũ inuitatoriũ Regẽ apl̃orũ. ℣. Venite. Hymnus ut a luce. In primo noc. Ant. In oẽm terrã. Celi enarrant. Et cetera. Ante cũ ſuis pſal. ꝛ. cõi apl̃oꝝ. ℣. ⁊ de cõi ſim ordine nocturnoꝝ

Similiter dicunt. Lectio i. Beatiſſimorũ apl̃orũ frẽ paſſio quoꝝ hodie natalẽ ſolẽniter celebramꝰ: cũctis eſt honori: ida credẽtibꝰ: q̃s p iuſticie pietatiſq; plẽitudine ſaluatori multi hũano generi et pies dedit eẽ ⁊ iudices. Quãte aũt integritatis ãimẽ pietatis fuerit vt marie puidẽdũ ẽ: q̃ ille eos ad emẽdatiõez corrupti ſcũ ⁊ ad myſteriũ ſue volũtatis elegit: quẽ nõ fallebat Vocauit dñs ꝑtr̃ Lectio ij. electõ opibꝰ pauꝑtẽ: ope piſcatorẽ q a querſatõe pplari ⁊ cõtione vrbiũ ſegregat vitã inſtructꝰ agebat inocuã: ⁊ victũ de ſimplicitate querebat. Lectio iij. Dhoſuꝫ apl̃m paulũ ad fidẽ nois ſui xp̃s vocat e celo. Qui q̃ pſeq videbat eccl̃ã nõ ipſe ſtite irreligioſi animi ſeuiebat ſed multa ignorãtie nouã nõ ſpeciẽs grãm: amore antiq; deuotionis errabat. ℣. Te deũ. ℟. Dediſti be. In lau. Ixio. an. Hoc eſt pce. ℣. Dñs re. Lauda nõ eſtis. In vi. Exultet ce. Annũciauerũt opa dei. Sup pſal. Benedictus. Oratio vna de ꝓdictis apl̃is per ordinẽ. Alia.

De⁹ q hodierna. Memo. de cruce: ⁊ alie memo. p̃sacte di cunt: quia chorus no regit p̃ istas octᵃᵉ. Ad. j. ant. Hoc est p̃ ceptū. p̃ De⁹ in no. ant. Ecce tibi do. p̃ Quicūq; ad ⁊ in vesperis cāt de eōi apl̃oꝝ: cū hac ōfone. Deus q hodi. ℣ Trāsla. ⁊ ordinato sancti martini epi. in lec. O fo.

OEus qui pplo tuo eterne salutis btō martinō mini strū cōcessisti: p̃sta q̃s: vt q̃ executo: mādatoꝝ tuoꝝ exti tit i terris intercessō: nr̄ semp esse dignet in celis. per. Memo. hāt de apl̃is. Ad matuti.

BEatus martin⁹ cū Le. j. adhuc ad epātū turonice eccl̃e peteret. et exire a mo nasterio suo de facili non pos set: qdā simulata vxoris sue in firmitate rogauit eū exire: vt eā viſitaret: tūc raptus licz in uitus oium ꝓsensu epūs cōse crat. Sūpto autē epātu eadē in corde, eius hūilitas: eadē in vestitu eius erat q̃ pus. Sic q̃ epi dignitatē implebat: vt vtutē monachi nō deserēt. T Anno sexagesimo q̃r to post trāsitū bti martini: be atus ppetuus p̃decte sedis epūs: corpus bti martini trāſ ferre disposuit. Cōuocatiſq; vicinis abbatibus et clericis cum hoc in kalēdis iulij age re velīet: vigilata pusvna no cte: p̃ totā diē laborātes: nihil pficiebāt. Tūc qdā ex clericis ait. Scitis q: post triduū na talis epātus eius est: ⁊ forte in hac die nos trāsferre se ad Quarto aūt Lamonet. T. die accedētes nō valebāt mo uere sepulchrū: pauore autē oēs exterriti vasculū terra co opire cogitabāt. Tūc apparu it eis venerāda canicie senex di cēs se abbatē: ⁊ ait. Quid tur bamini ⁊ tardatis: nōne vide nis btm̄ martinū astantē vob iuuare patū. si manū appona tis. Et iactās pallū posuit ma num cū alijs ad sarcophagū Qd̃ primus cū ſma leuitate cōmotū in locū quo, nunc bo norat: cū hymnis dño, gratu ente pduxit. Post hec regressꝰ senex nec exire visus est: nec ibi inuent. T u. Medicl. de

BEatiſſimoꝝ apl̃oꝝ. Lāu plorum petri ⁊ pauli triū phū hodierna die fidelissime celebrem⁹ vt p̃ quos initiū di uine cognitionis accepimus p̃ eos vsq; in finē seculi capia mus regni celestis augmentū

q̄ in ꝓspectu generis humani mirabiles apparuerūt. Tu. Dum in eoꝝ agnitiōe Le. v. mutant qui ꝑualēdo ꝛficiūt ꝑecuti: ꝛ deficiendo ꝑualent interempti nec ꝓfert vllatenꝰ explicari ꝑbis: q̄bus modis hec interfectio ꝓciosa pensēt. Moriūt petrus ꝛ paulus abiecti: ꝛ orbis terrarū accipiūt ꝓcipatū. Moriunt mūdane eruditiōis ignari: ꝛ exstitūt celestis doctrine gnari. Tu aūt. Moriunt captores. lectio. vi. piscū: et efficiunt piscatores hominū. Moriunt soliti maria ꝑscrutari mediocris artis officio: ꝛ reddunt sēli examinatores et iudices. Moriunt terrene dignitatis extranei: et eoꝝ pōtificio celū aut reserat aut claudit. Moriunt aliq̄n nō moriturī: ꝛ p̄dones mortis efficiunt eterne. O admirāda cōmertia: q̄ nulla possūt estimatione taxari. Per petrū et paulū vnigeniti sacrū corpus deꝰ exornat ꝛ in eis ecclesiæ fundamentū constituit. Tu. Tres vltie lec. de ep̄o cui p̄one cui.

In illo gelu. Secōm lucā. Ipe Dixit ie. d. suis Nolite timere pusillus grex: q̄ complacuit ptri meo dare vob̄ regnū. Et rel. Ome. de scī augu. De illū gregē scī epi electoꝝ: vl ob cōpatiōez maioris numeri reprobꝝ: vel potiꝰ ob hūilitatis deuotionē dñs nolat: q̄ videlicz ecclesiā suam quantalibet numerositatem dilatatā: cū vsq̄ ad finē mundi humilitate vult crescere: ꝛ ad ꝓmissuꝫ regnū humilitate puenire. Tu Le. vii. Ieoq̄ ꝓtra labores blande cōsolatꝰ: et tm̄ regnū dei ꝑ̄ ꝓcepit: ꝛ eidē rectꝝ ꝰ a pie dādum cōplacita benignitate ꝓmittit dicens: Venite q̄ possidetis: ꝛ date elemosynā. Le. xi. Nolite ergo timere. Ne ꝓpter regnū dei nulla tibi humus vite necessaria desint q̄ tua potiꝰ possessa ꝓpter elemosynā vēdere hortat. Q̄ vtiq̄ digne fiet: q̄n q̄s semel ꝓ dño suis oibꝰ spretis: nihilominꝰ post hoc labore manuū vñ et victū trāsigē: ꝛ elemosynā dare queat. Vñ gūat apls dicēs Argentū ꝛ aurū aut vestē nullius ꝓcupiui: ipi scitis: q̄n ad ea q̄ mihi opus erāt: ꝛ his q̄ mecum ministrauerūt: manus apposui. Ista oia ostēdi vobis q̄n sic laborātes oportet suscipere infirmos. Leiera oia de

cōi vni⁹ sīcl. ⁊ pōtificū. ℣. Be
ptūa die infra oc. aplōꝝ. L. I

BEatissimoꝝ aplōꝝ petri
et pauli miupabi ẽ fidez
passionẽq; germanā hodie oi
nos deuotiōe frēs necesse ẽ ce
lebrare: q; ⁊ laudabil eos vi
ta ad gl̄iosissimū pduxit occa
suz: ⁊ muriū⁹ obitus ꝑpetuā
tranſmisit ad vitā. Tu. Lec. ij.
Et licet namq; in petro fides
emineat: in paulo doctrina p̄
celat magisterū tamen pau
li fidei plenitudo est ⁊ credulī
tas petri doctrine est funda
mentū. Tu. Hos btōs L. ij.
aplos tāta celestis electionis
dignatio vīrauit: vt hic fieret
de piscatore doctor: ille de pse
cutore defensor. Sed in hoc
oipotētis dei attolleda est ma
iestas: q; inspiratiōe mirabili
et docēdi grām tribuit imperi
rito: ⁊ inimicū fecit amare q̄s
oderat: ⁊ fidē quā ciū impug
nabat asserere. Illius piscatio
nem nō abstulit: sed mutauit.
Huius cecauit oculos: vt pūr
gatioꝝ recepto lumine clarī
ma mentis acie vltra humā
nū vidē posset aspectū. ℣. In
oct. aplōꝝ petri ⁊ pauli ad vē
sp. Estote fortes. Psalm ferī
les. Sapiti sunt viri mei. Et
alia capla regre i festo sc̄oꝝ
ioānis ⁊ pauli. ℟. Qui suos
isti. ℣. Aurea luce. ℟. In oēm
terrā. Ad Gloriosi aplī colume
ecclesie vitam pcones lampa
des ardētes vos igne sci spūs
fugatis erroꝝ teuebris mūdū
illuminastis: intercedite p nob
ad dñm: q; vos elegit. ℟. Dēgt.

DEus cui⁹ dextera Ose.
btūs petrus aplūs ābulā
tē in fluctib⁹ ne mergeret ere
xit: ⁊ co apostolū ei⁹ paulū ter
cio naufragātē: de pfūdo pela
gi liberauit: exaudi nos propi
tius: ⁊ pcede: vt amboꝝ meri
tis eternitatis gl̄iam ꝑcēmur
Qui viuis ⁊ regnas cus. p.
Ad matutinū lect. sanc. Ihu
late triplex. Regē aplorū. Ho
Veni. e. Hymn. Aurea luce.
Dñs. ⁊ cetera omnia de cōi hy
storia vnius aplī. Le. i.

GLoriosissimos christia
ne fidei pncipes annuis solē
nitatibus venerātes frēs cha
rissimi ipsum deū ac dñm no
strū: q; hui⁹ auctor est fidei de
bita religiōe veneramur. L. ij.
Apostoli enim latino sermo
ne dicunt missi. Qui ergo bo
norāt missos: manifestum est
eos honorare mittētē: aīm di
gnitas que defert ministris:

illi sine dubio cuius sunt ministri exhibetur. Lectio iii. Quapropter a suppliciis patrū nr̄oꝝ p xp̄i confessione susceptis hodiernis gaudijs exultemus: qñ qui de martirū morte letant martyres cum xp̄o nō dubitāt regnare post Nos ergo fra. Lec. iii. morte. tres olim ecclesiarū reuerendissimos patres petrū dico et paulū pijssimis studijs honoremus quibus xp̄i prestante gr̄a factus est de morte natalis: qbus finis vite viuēdi initium dedit quibus vt ait apls paulus viuere christus erat: et mori lucrum. Lectio v. Grat̄ eis vtiq; xp̄s viuere: qr totū p̄ciebat xp̄i ecclesijs qd viuebant. Erat eis et mori lucrum quoꝝ corruptiōi incorruptio succedebat: et dāna p̄sentiū temporū lucra ꝑpetua Dicit petrus Lectio sequēti cui dñs cōmunionē nois sui libenter indulsit. Petra enim erat christus et per xp̄m petr⁹ factus est petra. Ambo apli dantes a dño p̄ceperūt: scīente paulus potentie petrus. Una die passi sunt: vt ad xp̄m pariter puenirēt: vno in loco id ē roma: quatenus vbi mundus caput habebat ip̄erij: ibi xp̄s collocaret regni sui p̄cipes. Tres vltime lectio. de expositione euange. Scōi matthe.

In illo tpe: Jussit iesus discipulos suos ascendere in naviculā: et p̄cedē eū transfretū donec dimitteret turbas Et dimissa turba: ascendit in montē solus orare. Et reliq̄ Omelia beati augustini epi.

Cum sanct euāgeliū legeret. audiuim⁹ naviculā periclitantē: xp̄m pernoctantibus subuenientē: petro venienti xp̄m occurrentē: in quibus o⁹ b⁹ miraculū expectauim⁹: mysteriū regnamus Quāto enī possum⁹ de diuinis optb⁹ q̄ legunt intellectū alicui⁹ mystice et significatōis exculpere q̄ i de obstructis sanctorūq; cellis mella p̄ducam⁹: vel xp̄i discipulos imitātes: spicas manib⁹ p̄fricamus: vt ad latētia grana p̄ueniamus: et in eis vitam inueniam⁹. Lectio. Ascēdit ergo dñs nr̄ ie-sus xp̄s in montē solus orare Mons altitudo est. Quid est in hoc mūdo altꝰ celo. Quis enī i celū ascēdit: opume etiā nouit fides via. Cur āt solus ascēdit. Quia nemo ascendit

in celū: nisi q̄ de celo descēdit filius hois q̄ est in celo. L. ix.

Quāuis ꝛ in fine cū venerit: ꝛ nos oēs sua membra collegerit: ac leuauerit in celū ciā tūc solus ascēdet: q̄ corpus cū corpore suo vnus est xp̄s. Nūc ait solus ascēdit mediator dei et hoim hō xp̄s ihesus. Xp̄s ascēdit solus orare: q̄ ipse ascendit ad patrē p nobis interpellare. T. ℣ Dedisti beñ. In ma ñ. Hoc est p̄ceptuz. p̄ Dñs regn. Et cētera ante ñ sequunt de cōi aplor. Cap Hi sunt vi ri. hym Exultet cē. ℣ Annū ciauerūt an Iste ſūt duc olive Quere hāc ānam in die scōr iohānis ꝛ pauli. Ad j. vē. oīo. Deus cui⁹ dextera. Ad p̄ma ꝛ ad alias horas ān Rex ꝛ de cōi aplor. Capla vis dici mus: cū oīone dici. ¶ Trās latio scī thome martr. ad vē sup psal. ān. Iste strūs. psal. feriales. Cap Qis pōtifex. ℟ Jacet granū opp̄ssū palea iu stus celsus p̄uorū framea. Celū domo cōmutans lutea. ℣ Cadit custos vitis invinea dux in castris cultor in area Celū. hym Martyr dei qui vnicū. ℣ Glia ꝛ honore. Ad. Pastor celsus i gregis medio pacē emit cruoris p̄cio letus dolor in tristi gaudio grex respirat pastore mortuo plāgēs plaudit mater in filio q̄ vincit victor sub gladio. p̄ Magt.

Deus q̄ nobis trās Oīo lationē bti thome martyris tui atq̄ pōtificis celebra te cōcedis te supplices exora mus: vt ei⁹ meritis ꝛ p̄cib⁹ a vitijs ad virtutes ꝛ a carcere trāsferamur ad regnū p. Me moria de aplis solemniter. ñ In regeneratiōe. ℣ Annūcia u. rūt. Oīo Deus cuius dex tera. Ad cōplendū ia hāc sacram festa trinitatis. Ad mat. inuit Ad sunt thome martyris so lēnia virgo mater iubilet eccle sia. p̄ Nemo. hym Martyr dei. In j. noc. ān Sūmo sacer dotio thomas sublimat⁹ cū invirū aliū subito mutat⁹. p̄ Bt⁹ vir. in Monachus cū clerico clam, cilitiatus carnis carne sordor edomat conat⁹. p̄ Quare fremu. ān Cultor agri dñi tribulos euellit ꝛ vul pes a vineis acrit expellit. p̄ Dñe quid ℣ Glia ꝛ ho. Lcō. j

Gloriosissimi martyris thome translationē fra tres charissimi dignis i dño laudib⁹ recensentes pie mē

pis affectu pensemus: que q̃n
felici p̃sagio mi ipius trãslatio
le cõcurrebãt. Tinno igit quin
quagesimo a passione sua ei⁹
translatio adimpleta est. Hic
eniz annus iubileus est: idest
remissionis. Unde honorius
papa tertius accessuris ad so
lẽnitatẽ trãslationis eius an
nuatim remissiones tales cõ
cessit: q̃les retroactis tẽpori
bus nusq̃ meminim⁹ roma
nos põtifices idulsisse. T
Sudens liuor thome. suppli
cio thome genus damnat eri
lio Tota simil exit cognatio
Ordo serus etas additio nullo
gaudet hic pulegio Tota sil.

AD memoriã reuo
cem⁹: q̃ die martis trãs
latio ipleta ẽ. Die eni martis
multa ei specialiter puenerũt
Die igit martis natus est Die
martis in exiliũ actus est. Die
martis apparuit ei dñs aps
pontiniacũ dicẽs Thoma tho
ma: glificabit in sanguine tuo
eccliã mea. Die martis ab ex
ilio reuersus: die martis occu
buit. Tu
Thomas manũ
mittit ad fortia spernit diua
spernit obprobria. Nulla tho
mã frãgit iniuria
Clamat
cũcto thome cõstantia oẽ so
lũ ẽ forti patria. Nulla
QUalit⁹ trãslatio ei⁹ im
pleta ẽ audian⁹. Vene
rabilis p̃s stephan⁹. cantuari
ensis epc̃s richardus salisberi
ensis epc̃s: t vualterus prior
cõuentus eiusdẽ loci: cũ hym
nis t cãticis spũalibus ad se
pulcrũ inclinato iaz die puene
rũt: t totã noctẽ q̃ die trãslati
onis eius pcessit in vigilys t
orationibus agebant. Tu
Jacet granũ
Hũa p̃tiũ nocasi. Nec
in agnos sustinet lupos desse
uire nec in ortũ olerũ vineam
trãsire
Cũ tuocerẽ
Ex
ulat vir optimus sacer et insi
gnis ne cedat eccliẽ dignitas
indigno
Verba mea
Exulãtis p̃dia p̃da sũt malig
nis s; in igne positũ nõ exuit
ignis
Dñe dñs noster
Posuisti domie
Ost mediã noctẽ q̃tuor
electi ad hoc sacerdotes ad se
pulchrũ accedẽtes: sanctissimũ
ipsi⁹ caput cũ honore leuabãt
t cũ suotiõe singulis deo scis
landũ offerebãt. Tunc archi
epc̃s: t cereri oẽs in aspectu de
lecturi sumẽtes p̃ciosas relig
as: in quadã capsa reposuerũt
t cã ferreis seris firmãtes: in

locū honestū detulerūt: et eqm in die trāslatiōis solenniter faciende. ℟. Ex sūma rerū letitia sumus fit plactus in ecclia de tāti patroni absentia. ℣. Cuz redeūt miracla redit ppta letitia. ℟. Cōcurrit turba laguidoz ūsequit gram būficioz

ADuenēte. L. Sed cū. igit trāslatiōis die pūte maxima multitudie tā diuitū q̄ pauper pdulphus aplice sedis legat⁹ arcuis t remēsis archiepi: epiq̄ abbates cū cōmūb⁹ t baronib⁹ pdictā capsam pūte regē henrico termo sup humeros suos susceperūt t in loco: vbi nūc honorat cū oi gaudio collocauerūt. T. ℟. Mundi flozē a mūdo cōtemi rachel plozās ia cessa conqri. Thomas cesus dū dat funeri nouus abel succedit veteri. ℣. Uox cruoris vox sparsi cerebri celū replet clamoze celebri

BEatus ita. L. Et tho. martyr signis t miraculis pambulis comitātib⁹ t sequēnbus: tota sue trāslatiōis solēnitate adornauit: cecis ad visū: surdis ad auditū: mutis ad loqli: t mortuis ad vitaz restituit. T. ℟. Xpe iesu per thome vulnera q̄ nos ligāt re lata federa. Ne captiuos serāt ad tartara hostis mundus vel carnis opera. ℣. Per te thoma post leue munera āpleret nos dei dextera. Ne cap. Glia Ne. in terno nocan. Satbane satellites irrūpētes tēplū maudītū ppetrāt sceleris exemplū. ℣. In dño confido. ān. Strictis thomas enīb⁹ obuiā pcedit non mimis non gladijs: sed nec morti cedit. ℣. Dñe ds. an. Felix locus felix eccliam q̄ thome viget memoria: felix terra q̄ dedit pīulē: felix illa q̄ fouit crulē: felix pat succurre miseris vt felices iūgamur superis. ℣. Dñe in vir. ℣. Justꝰ vt palma. Euāgelium luce. Pō qdā nobilis. Quercus cōtemnus martyr t pontifex. ℟. Thome cedūt t parent oia pestes morbi mors t demonia ignis aer tell⁹ t maria. ℣. Thomas mūdū repleuit gīa thome mūdus p̄stat obsequia. Ignis. Lec. viu. t ix de ppriate sci

OMidam thome legati. cuā vir cā oīo: nis limia bri: thome in ipi⁹ trāsl. nōe v lēs visitare ad pōt: bzam oz die ppe londō pueni t Lecta medīū igit pōtis obiit. carne in aquā piectus est. Hic vo ō

imemor sui scñi thomā in au
xliū ei⁹ iugiter iuocauit: pe
tēs ne pegrinū suū, perire per
mitteret. T. ℟. Nouis fulget
thomas mit aculis mēbris o
nat castratos maculis Ornat
visu priuatos oculis. ℣. Mū
dat lepre⁹ sp'os maculis sol
uit mor⁹ ligatos vicul. Ornat

OUmq; igit ad aq̄ L.
fluidū imersus: t tondē
ad aq̄ sūmitatē reuersus: ad
aridā terrā deniq; piccatus est
Tūc ille firmiter cōtestat⁹ est
se nec in ore nec in narib⁹ alq̄
q̄ aq̄ molestiā sensisse excep
to q̄ casu suo parū aq̄ salse
bauerat Adiecitq; q̄ cū mer
gi cepisset: qdā eps cūvt mer
gino posset supportauit. Lō
sūmataq; est hec trāslatio an
no dñi gēe millesimo ducēte
simo vigesimo: nonas iulij: lo
ra ſſi tertia: a passione ipius
martyris anno qnq̄gesimo.
T. ℟. Jesu bone p tuo me
rita nra nobis dimitte debita
domū portā sepulchrū visita.
Et a trima nos morte suscita
Actu mēte velvsu pdita pieta
te restaura solita. Et Ebia. Et
℣. Ora p nobis. In lau. añā.
Granū cadit copiā germinat
frumēti alabastrū frangit fra
grat vis vnguēti. ps. Dns reg
nauit. Tot⁹ orbis martyris cer
tat in amore: cuius signa sin
gulos agūt in supore. ps. Ju
bilate deo. añ. Aq̄ thome gn
quies variis colore: in lacte
mel trāsijt quater i cruore. ps.
Deus de⁹. añ. Ad thome me
moriā quater lux ascēdit: in
sancti gloriā cereos accendit.
ps. Bēdicite. añ. Tu per tho
me sanguīē quē p te spendit
fac nos xpe scādere quo tho
mas ascēdit. ps. Lauda. Cap
Dis pōtifex. hym. Dē⁹ tuoz
militū. ℣. Justus ger. Ad be
nedict⁹ añ. Ope nobis o tho
ma porrige rege stantes iacte
tes crige mores actus et vitā
corrige: t in pacis nos viā di
rige. ps. Bēdictus dñs deus
Or. Deus qui nobis. Ad p
mam añ. Granū cadit. ps. De
us in nomine. Ad tertiam añ.
Totus orbis. ps. Legem po
ne. Cap hym. Omnis pontifex.
Ad sextā t nonā cap t Retum
et ℣. dicuntur de cōmuni vni
us martyris et pontificis ita
q̄ Alia dicantur sine alleluia.
Ad. vj. añ. Aq̄ thome. ps.
Dcxcē. Ad nonā añ. Tu p tho
me. ps. Mirabilia. Ad. vj. vē.
sup psal. añ. Granum cadit.

Ps̄al: feriales. Lāp. Ois pontifex. Jesu bone. ỹm. Deus tuoꝝ mihūs. Justus germ. Salue thoma vga iusticie mūdi tubar: robur ecclie: plebis amor: cleri delicie: fulgor gregis tutor: egregie salua tue laudentes glozie. Magn. Dio. Deus qui nobis. vr̄s. Notandū est q̄ semper in prima dñica post festū trāslationis sci thome martyr. celebrat festū reliquiarū p̄m ꝙ̄ ecclesie Sarū q̄d nup̄ celebratū fuerat in octa. die natiuitatis beate marie sub maiori duplici fest. vbicūq; reliq habent vel corpora mortuoꝝ sunt humata: q̄ licet sancti: clerici: et eorū laude nihil solēnizant: tñ cuius honoris sunt apud deū nō scit. ¶ In festo reliquiarū.

Ad. vē. nō. Sancti p̄ fidē vicerūt regna opati sunt iusticiaz adepti sūt repromissiones. Laudate pue. dñm. Isti sunt sancti qui p̄ dei amore minas hoīum cōtēpserūt sancti martyres in regnū eternū exultant cū angelis: o p̄ciosa est mors sanctoꝝ q̄ assidue assistunt ante dēm: et ab invicem nō sunt separationes. Laudate dominū de celis. Alī. Absterget deus oēm lachrimaz ab oculis sanctoꝝ et iā nō erit amplius neq; luctus neq; clamor sed nec vllus dolor: q̄m p̄ora transierūt ps. Lauda ala mea. dñm. Sancti et verū lumē et admirabile ministrāt lucē his q̄ pertransierūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splendorē sempiternū in quo assidue felices letant. ps. Laudate dominū de. dñm. Gaudent in celis anie sanctoꝝ q̄ xp̄m stigia sunt secuti et q̄ p eius amore sanguinē suū fuderūt ideo cū xp̄o regnabūt in eternū ps. Lauda hieru. dñm. Lāp.

Hi sunt viri misericordie quoꝝ iusticie obliuionē nō acceperūt cū semine eoꝝ permanent bona hereditas sanctoꝝ nepotes eoꝝ in testamēto. Justi in p̄petuū viuēt et apud dñm est merces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apud altissimum. Ideo accipiet regnū decoris et diadema speciei de manu dñi. Et co. Gāl. Laus et honor decus potestas et imperiū iubilatio patri et nato et spūi sancto. Alpud. Sanctoꝝ meritis. Letamini in dño. Fulgebūt iusti et tanq̄ scintil

lem arūdineto discurrēt iudi
cabūt nationes ꝛ regnabūt in
Peternū. ℣. Magi. Ora-
Resta ḡs op̄s de⁹ vt scē
dei genitricis semp̄ virgi
manē ꝛ scōꝝ tuoꝝ quoꝝ reli
quie i hac ꝓtinent ecclīa: nos
piegāt merita. ḡtem⁹ coꝝ ꝑci
bus trāqlla pace in tua fugit
laude letemur. Per. Q deus⁹
festū hac die ꝓtigerit: nulla fi
et mēo. de eo. Ad cōplet. a ñ
Scōꝝ ꝑcibus cūctorū redde
salutē corpis ꝛ aie xp̄i tuis fa
mulis. ℣. Lū invo. Cap. Tu
in nobis. hym. Saluator mū
℣. Custodi nos. ad. Lucē tuā
ps. Nūc dimit. Ad matu. in
ut. Venite adorem⁹ dñm
Qui in scis gl̄iosus ē. ps. Ve
nite. hym. Sctōꝝ meri. In. s.
noc. ad. Secus decursus aq̄ꝝ
plātauit vineā iustoꝝ sed in le
ge dñi fuit voluntas coꝝ. ps.
Bt̄us vir. ut. Tanq̄ aurū in
fornace ꝓbauit electos dñs:
q̄si holocausta accepit illos in
eternū. ps. Quare fre. ut. Si
coram hom⁹ tormēta passi sunt
spes electorū est immortalis in
eternū. ps. In dño cōfi. ℣. Le
Hodie di. Lec. j. tamini.
Dilectissimi oim se. ꝝ q̄ꝝ
reliqe in hac ꝓtinent ecclīa sb
vna solēnitatis letitia celebre
mus festiuitatē: quoꝝ societa
te celū exultat: q̄ꝝ ꝓcinctus
terra letat: quoꝝ triūphis ec
clesia scā coronat: quoꝝ ꝓfes
sio quāta in passiōe fortitudo: tā
to est clarior i honore. ℟. Ab
sterget de⁹ oēm lachrymā ab
oculis scōꝝ: ꝛ iā nō erit ampli
us neq̄ luct⁹ neq̄ clamor: sed
nec vllus dolor. Q. m. poza trā
sierūt. ℣. Nō esuriēt neq̄ sitiēt
ampli⁹ ꝛ non cadet sup illos
sol neq̄ vllus est⁹. Q. m. L. n.
QUia duz creuit pugna:
creuit ꝛ pugnātū glia ꝛ
martyrū triūphus multiplici
passionuz adornat supplicio.
Per q̄ eni grauiora tormēta:
grādiora fuere ꝛ ꝑmia: dū ca
tholica scā emitra mr̄ ecclīa sctis
sima dei p totū orbē lōge late
q̄ diffusa in ꝑpo suo cant̄ ite ie
su xp̄o edocta est cōtumelias
crucis ꝛ mortē nō timere: ma
gis⁹ robozata nō resistēdo sz
pferēdo: cū vniuersos q̄s ag
mine indyto carcer penalis in
clusit: pari ꝛ fili calore ꝓtinus
ad gerendū certamē glīa triū
phalis inspirauit. ℟. Exulta
bāt sci in glīa. Letabunt in cu
bilib⁹ suis. ℣. Epulent ꝛ exul
tēt in ꝓspectu dei. Le. Lec. ij.

Uere beata mr ecclesia qui sic hono: diuine il lumina: dignitatis: qui uincē tiū gl̄osus martyrū sanguis coronat: qui inuiolate pfessionis cādida induit ūginitas floꝛib⁹ ei⁹ nec rosę nec lilia dꝛ sunt. ℟. Justi in ppetuū uiuēt In.g.no.an. Dabo scīs meis locū notatū i regno p̄is mei dicit dñs. ℣. Dñe qs ha. an. Scis q in terra sunt ei⁹ miſa auit oēs uolūtates meas iḿ illos. ℣. Cōserua. an. Scti q sperāt in dño habebūt foꝛtitudiḿ assumēt pēnas ut aquile uolabūt: nō defīcīēt. ℣. Dñi est ter. ℟. Exultēt iusti. L.m.

Ertēt nūc kr̄ii singūl ad utroſq; honoꝛes. ut am plissimā accipiāt dignitatē: coronas uel de ūginitate candidas: uel de passiōe purpureas In celestib⁹ castris pax: acies habēt flores suos: q̄bus militēs xp̄i coꝛonamē. ℟. Letamini in dño: et exultate iusti. Et gl̄ōa lamini oēs recti coꝛde. ℣. Cāte ei canticū nouū bñ psallite in uociferatiōe. Et. L. ℟.

Ei enim ineffabilis: et imēſa bonitas etiā hoc pulcit: ut laboꝛū qdē tps: et agonis non extēderet: nec lōgum faceret aut eternū: sed breue: et ut ita dicā momētaneū. Ut i hac bꝛe ui: et exigua uita agones eēm et labores: in illa uo q̄ eterna est coꝛona: et p̄mia meritoꝛū: ut labores qdē cito finirentē: meritoꝛ uo p̄mia sine fine du rarēt. Tu. ℟. Sci tui dñe mirabile p̄secuti sunt iter seruiēntes p̄ceptis tuis ut inuenirent illeū. In aqs ualidis terra apparuit arida. Et i mari rubꝛo uia sine impedimēto. ℣. Uictricē manū tuā laudauerunt pariter: et decantauerunt dñe nomē sanctū tuū. In. L.ev.

Et ut p⁹ hui⁹ mūdi tenebꝛas uisuri essent cādidissimā lucē: et accepturi maioꝛē passionū cūctarū acerbitatibus ūtitudinē: testāte hoc apl̄o ubi ait. Nō sunt cōdigne passiōes huius tp̄is ad futuꝛā gl̄az quę reuelabit in nob̄. Quā letosa de p̄lio reuertentes celestis excipit leticia: de hoste p̄strato troph: ea sereni bus occurrit. Tu. ℟. In circuitu tuo dñe lumē ē qp nūq; ꝛ ficiet. Ubi cōstituisti lucidissimas māsiones. Ibi regescunt sanctoꝝ amīe. ℣. Lux ppetua lucebit sāctis tuis dñe: et eternitas tempoꝝ. Ubi. Glā. Ibi

In iij nocturn. Ant. Justi autē in perpetuū viuēt & apud dñm est merces eorū. ℣. Exultate justi. Ant. Tradiderunt corpa sua propter eū ad supplicia vt hereditē fierent in domo dñi. ℣. Benedicā. In. O quā gloriosus est regnum in quo cum christo gaudent oēs sancti amicti stolis albis sequuntur agnum quocunq; ierit. ℣. Quam dilecta tabernacula. ℟. Justorum anime in. Sequentia sancti Mathei

In illo tempore. Videns Jesus turbas: ascendit in montē Et cum sedisset accesserunt ad eū discipuli ei⁹. Et rel. Homelia.

Beati Gregorii pape.

Quos in quo sedet dñs mystice significat maiora precepta iustitie q̄ maiora erant que iudeis data sunt. Unus tamen deus per sanctos prophetas & famulos suos secūdum ordinatissimā distributionem temporū dedit minora precepta populo: quem tunc more allegari adhuc oportebat & per filiū suū maiora populo quem charitate iam liberari cōuenerat. Tu. ℟. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt. Et viuent nomina eorū in eternū in generatione & generatione. ℣. Sapientiā sanctorum narrabunt omnes populi: & laudem eorū pronūciat omnis ecclesia sanctorum.

Um aūt Le. vij. Et viminora minoribus maiora maioribus dantur: ab eo dantur qui solus nouit congruentem generi humano exhibere medicinā. Sedēs autē docet: qđ pertinet ad dignitatem magisterij. Et accesserunt ad eum discipuli eius: vt audiendis vbis illi⁹: vbi etiā essent corpe viciniores: q̄ precepis implēdis ētatio appropinq̄bāt. Tu. ℣. Propter testamentū dñi & leges paternas sci dei plusierūt; amore fraternitatis. Qz vn⁹ sp fuit spūs i eis & vna fides. ℟. Fuerūt sine q̄rela ante dñm: & ab iniuitate nō sūt sepati.

Ejsice atiā. Le. Qz. Jesus dñi: icarnatio ei⁹ est q̄ nisi dñs icarnat⁹ esset: humanū gen⁹ accedere ad eū nō potuisset. Accesserūt aūt discipuli nō tm̄ loco. sz etiā fide et deuotione: vt susciperent pacē ppio suo. Nisi enim illi accessisset sanitas ad nos nō veniss. Et aperiēs os suū docebat eos dicēs. Beati pauperes spiritu: q̄m ipsorū est regnū celorum. Tu.

℟. Cōcede nobis dñe ꝗs ve-
niā delictoꝝ t intercedēnibus
scis quoꝝ hodie solēnia cele-
bram⁹. Tale nob tribue tuo
tionē. Ut ad coꝝ puenire me
reamur societatem. ℣ Ad diu-
uēt nos coꝝ merita ꝗbꝰ ppria
ipediūt scelera: excusetin fes-
so: accusat quos actio. t q eis
tribuisti celest palmā triūphi
nobis veniā nō denegeꝰ peti.
Tale. Glia. Ut. ℣ Justi aūt in
perpetuū viuēt. ℟ Et spud.

IUstoꝝ aūt aie Intau. an.
in manu dei sunt t nō tā-
get illos tormētū malicie. ps.
Dñs regna. ah Cū palma ad
regna puenerūt scti coronas
decoris meruerunt accipe de
manu dñi Ips Jubilate. Zha.
Corpa sctōꝝ in pace sepulta
sūt: t viuēt noia coꝝ in etnū.
ps Deus de⁹ me⁹. ah Martyres dñi dīm bñdicite in etnū. ps Bñdicite. Ant Exultabūt sci in glia letabunt in cubilibus suis. ps Laudate. Lap Vi sunt viri mi ficordie. Ymn Rex glose mar. ℣ Mirabit deus. an Te glios⁹ aplorū chorus: te pphetarū laudabilis numer⁹. te martyrū candidatus laudat exercit⁹: te oēs electi voce ꝓfitent vniuersi

bti trinitas vn⁹ de⁹. ps Bñs. Oto Presta ꝗs. Vt ū. Ad. j. ah Justoꝝ aūt aie. ps De⁹ in no. Ad. iij. ah Cū palma. ps Legē pone. Cap Vi sūt viri mi. vt ū ℟. t ℣. de cōi plurimoꝝ mart. ad oēs vo. dicāt. Ad vj. ah Corpa scōꝝ. ps De cōf.

GAudeāt oēs scōꝝ nar Cap. rāt oēs ppli: t laudē coꝝ pnūciatoris ecclia scōrum. Ad. ix. ah Exultabūt. ps. Mi

OCorpora Cap. rabilia. scōꝝ i pace sepulta sūt t viuēt noia coꝝ in eternum. Ad sepas vō ah Justoꝝ āt aie ps. Cōfitebor. ps. Credidi. ps. Inquerte. ps Exiit me. ps. Lauda hierlm. Cap. Vi sūt viri mie. ℣ In circuitu tuo hymn Rex glose mar. ℣ Mirabilis de⁹. ah Saluatoꝝ mūdi ps Magt. Quere hic aūt. c. d. g. vō in die olm scōꝝ sup pla Mgt. Dño vt ū. Cōplet. vt ū. Oficiū festū ix. lec. hac die ꝓtigerit differat in crast. t nō fiat de tali⁹ festis mēo. ad g. vō. de reliquiis in audientia nec etiā sub silētio: filia in. u. sec. cue nīi fit duplex festū. Si vo aliqs festū maius vt dedicatio ecclie: vl festū loci in sēa feria ꝓtigerit cēl

sant. ic. lec. vesp in dñica de
as crũt ꝛ solẽnis mẽo. de reli
quijs. Si aliqs festũ triũ lec.
hac die cõtigerit nihil de eo fi
at: neq; sub silẽtio neq; i audi
entia: qs obseruet in oib⁹ ma
ioꝛib⁹ duplicib⁹ festis. Quoti
die infra oct. ꝛ in oc. fiat mẽo.
de reliqs ad vs ꝛ ad matu. ꝛ
ad missaꝫ siue de fer. siue ꝺ fe
stis scõꝝ ꝑt seruitiũ cũ hac sñ

Corpꝫ sctoꝝ ũ⁹. Bti q habi.
Oõ. Presta qs. ℣ Beoꝛ se
ptẽ fratrũ martyrũ tres lec. in

PResta qs mita. dup. Oõ.
opẽ deus: vt q gliosos
martyres tuos: felicẽ: philip
pũ: vitalẽ: marcialẽ: alexãdrũ
siluanũ atq; ianuariũ: fortes
in sua cõfessione cognouim⁹:
pios apũ te in nra ꝛcessiõe
sentiam⁹. Per. Ad matu. L. j.

TEmpoꝛe antonij ipera
toris a pfectoꝛib⁹ pub
lio cõpellabat bta felicitas cũ
suis filijs ad sacrificandũ ido
lis. Cui felicitas respõdit: nec
blãdicijs tuis dissolui potero
nec terroꝛib⁹ frãgi. Deo enim
spũ sctõ: q me vinci nõ pmit
tit a diabolo: ꝛ iõ secura sum
q; viua te supabo: ꝛ si interfe
cta fuero: melꝰ te vincã occisa
Postea quoꝫ ds pfectꝰ L. ij.

silios bte felicitatis: cepit cum
eis agere vt sacrificaret. Qui
videꝫ eoꝝ imobilẽ in fide xpi
ostãtiã: scriptis antõio inno
tuit: q̃s ille iussit diuersis sup
& quib⁹ [illegible] plicijs mterire.
ianuarius post verbera virga
rum ꝛ carcerẽ plũbatis occi
sus est: felix ꝛ philippus fusti
bus mactati: siluanꝰ ꝑcipitio
interẽptus. Alexander vitalis
ꝛ martialis capitali sñia sunt
puniti. Mr vero eoꝝ ad vlti
mũ iugulata ẽ gladio. [illegible] V.
Vere est vera fraternitas. Le
tera ofa de cõi plimoꝝ mar.
℣ Trãslatio sctĩ bñdicti ab
batis. ſ. lec. fiant nisi facte fue
rint ut q̃ drage. tũc si sit hic. iij.
lec. inuita. dupler. Oõ.

INtercessio nos q̃s dñe be
ati bñdicti abbatis tui cõmen
det: vt q̃s in̊is meritis nõ va
lem: eius ꝓcimo assequmur.

QUm diu gẽs L. ſ. Per.
lõgobardoꝝ infidelita
tis sue tenebris carere noluis
set: ꝛ iugũ dñi ferre detractas
eos q ferebãt ipugnare decre
uisset: italiã venit nois xpi im
pugnãdi gra: ꝛ suo eã dñio sb
iugãdi. Vñ inter cetera facino
ra sua monasteriũ eximij ꝓfis
bñdicti depopulãs reb⁹ oib⁹

inhabitabile redidit: sic̃ añ
idē ꝓphetie spū cognouerat
atq; pnūciauerat: ablatis re-
bus oīb⁹ idē monasteriū euer
sacitaq; patrata Le. n. sunt.
euersione t multis effluētib⁹
anno⁹ curriculis: idē loc⁹ ad
bereniū redactus cepit esse fe
rarū: q̄ bus fuerat habitato ho
minū: vsq; ad tempus clodo
nei regis fr̄icor⁹ filij dagobr
Dicefatus aūt rex L. ij. ñ. T.
cū egregijs polleret moribus
petitiōib⁹ q; iustis t fuitio ri
aptis assensuz ꝑbere t interpel
latus est a bone memorie leo
debodo patre monasterij sci
amani q̄ est situz ꝓpe nemeta
vrbis aurelianē: vt monaste
riū ordini monastico ꝯgruuz
liceret sibi ꝯstruere in agro flo
riacēsi: libētissime acquieuit.

PRedictus vo vir L. iij.
dñi leod ebodus in pdi
cto agro basilicam in honore
sci petri t alia in honore be ate
marie edificauit t collegit plu
res ad seruiendū deo sub nor-
ma regule: q̄bus ꝑfecit abba
tē noie nūmolū. T u. Lec. v.
Iste aūt nūmolus lcōni studi
um dās: cepit in libris bti gre
gorij q̄ btūs bñdict⁹ agonis
sui cursū in benenetana cōsū
mauerat puicia. hic p reuela
tionē diuinā admonit⁹: misit
ad dictā puiciā mōachū noie
ay gulphū vt corp⁹ bti bñdi-
D ō dispar L. vj. cti tñ sserret
huic iterea in cenomanica ur
be apparuit visio vt scilz pgē
tes t ipi in eādē putriā corp⁹
sororis sci bñdicti scholastica
noie trāsferrēt: vt q̄s vni⁹ ur
ne hēbat spaciū sil trāsferēdi
oñderēt. Cū vo hāt. ix. lec. ibi
lectū. iij. vlt. lec. de expōe cuā.

Nēo accēdit lucer. Lcta oia
de cōi vni⁹ ꝓfes. abbā. ¶ Trās
latio sci suithini: sociorūq; ei⁹
cp̄or t ꝓfes. ix. lec. Lcta oia d
cōi plurimor ꝓfes. cū hac oīone

OMp̄s sempiterne dr⁹ q
hodiernā diez honora-
bilē nob in bti suithini ꝓfesso
ris tui atq; pōtificis socior⁹q;
ei⁹ trāslatiōe fecisti: da eccle
tue in hac celebritate leticiā vt
q̄rū solēnitatē veneramur in
terris cor⁹ intercessiōib⁹ sublene
mur in cel. Per. ¶ In trāsla-
tione sci osmūdi ad .j. vē añ.

SUscipe cū gau
dio mi filioz
in osmūdi tu
bilo preces fa
muloruz. ꝑ.
Laudate pue

añ. Cōfessoris dñm gēs col/
laudet tota et in sancti gllam
reddat pia vota. ℣. Lau. ℣.
añ. Exit ei⁹ spūs terrā misero
ri⁊ iurrat p meritis regnū be
atoꝝ. ℣. Lauda aia. añ. Iste
domū dñi sact⁹ fabricauit ⁊
dispsos clericos sibi ꝯgregauit
℣. Lauꝫ. ℣. qñ. añ. Lauda
syō dñm magni ꝯfessoris lau
da piū ꝑsule cui⁹ est labor ꝙ qꝫ
qd tuas tanuas bñ ꝯfortauit
gēq d tuos filios tā letificauit.

℣ Lce ℣. Lau. hie. Cap
sacerdos magn⁹ q̄ invi
ta sua curauit gēiē suā ⁊ libera
uit eā a pditiōe q̄ suffulsit do/
mū ⁊ i dieb⁹ suis co::obora/
uit tēplū. ℟. Miles ⁊ alme pi
osmūde: xi gregis auctor xpo
fūde pces: ⁊ nīas ablue culpas
℣. Ut nos vite sedē valeamus
scādē celsā. Ēpo. hy⁹. Iste cō
fes. ℣. Tinauit añ. Confessor
dñi p̄cib⁹ succurrito plebi Ut
vitus vacui valeāt tibi ꝯsocia
ri. Et tua q̄s repis solēnia p̄ue
nientes. Tu plā ducto: fac vt te
cū comittent. ℣. mḡt. Oso.

Deus cui⁹ ātiq̄ miracula
etnā nīis tpib⁹ ad tui no
minis magnificētiā ac laudez
⁊ honorē sci ꝯfessoris tui osmū
di chorusc are senum⁹ ꝯcede
ꝑpitū: vt cui⁹ ꝯmeoratōez ce
lim⁹ et⁹ intercessiōib⁹ ⁊ i p̄nti se
culo te gūficem⁹: ⁊ i futuro te
pfrui mereamur. p. Inui. Di
potēs dñs laudet trin⁹ ⁊ vn⁹
Qui ꝛdit osmūdo celestia re
gna btō. ℣. Uēite. hy. Iste ꝯ.
In j. no. añ. Nat⁹ mortena scīt
osmūd⁹ fōte lot⁹ a cūct⁹ placuit
effect⁹ mūd⁹ tot⁹. ℣. Btus vir
añ. Ti dolescētes p̄fugit scola
rīali ⁊ tyrōis supat arte milita
ri. ℣. Quare fre. añ. Juvēt⁹
tmi⁹ prudēs tūsigebat neq̄
cōtra spūm caro p̄ualebat. ℣.

℣ Dñe qd ℣. Tinauit L.

Reuenim⁹ dud̄ noua
solēnitate dies natalicios sal/
uatōis btissimi p̄tulis osmū/
di festiuū celebrādo natalē: iā
q̄ illucescēte nob tā latōis sue
vnerāda celebritate: q̄si no/
uā ei⁹ i mūdū natitatē cū ple/
no cleri ac pleb iubilo solēnē
renouam⁹ ℣ odie nāq̄ ꝺuota
mr̄ sarisburiēsis ecclīa dulciſ/
simū alūnū quē i tra sua visce
ra p̄limo ānoꝝ ꝺñi uru ab hu
mano aspū recōdidit: ℣ die
gāoso ei⁹ corpe i sblime ēlla
to: q̄sidet atū diu gēnb⁹ palā
pfudit i lucē. Et quē q̄ndā vt
granū mortificatū cadēs i ter
rā suscepit: deinceps mltiplī/

ci miraculoꝝ fructu grauida
ta: hodierna tãdem die apto
vtero edidit: scõrũq; ꝓfessoꝝ
collegio aplica prudẽ auctori
tate ascriptũ sub veneratione
ꝓgrua ꝛmõstranit. ℟. Presu
lis osmũdi celebrem festa io
cũdi. Qui pius prudẽs humi
lis sobriusq; pudicꝰ. Explens
curis itrauit gaudia lucis. ℣.
Aurit per merita sibi t̃ talita
quinq; talenta. Exple. Lec. ij.

IN sacre trãslatiõis festi
uitate assistim⁹ t̃ tñ nouit
er mũdo croꝛtũ scñ reuerentes: natiuitatẽ vocabulũ vsurpam⁹. Sed quoꝛsum sorsan obijcit spectat hec rerũ confusioꝛ Quid sibi vult in reb⁹ varijs tam patẽs abusio noiminis Rursuꝝ si stupendũ videbat ꝓncipi iudeoꝛ hoicꝫ nasci cũ sit senex qua fiducia vocamur credere ex vtero natũ ac ꝛmũ sõte renatũ p⁹ morte renasci? Verũ sii hec re ꝓpriciates discurrere ꝛcuerim⁹ ꝓpaginis naturalis: facile trãsumẽtium licẽtia psuasũ rei arbitramur iã mysteriũ apud nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igit diligenter cuiscerare parabolãistaꝝ: interimq; qñ ꝑsenti die plenis almiviri reliquijs ad gñosũ in q̃ pausat scrinitũ q̃ñ ad tripudiã noui pt⁹ occurrim⁹: Delectet ꝗso dlectet, felicẽtiꝫ sedulo iterm iscẽ organa dine laudis. ℟. Ecce sacerdotẽ cui⁹ prudẽtia sãctũ. Suffulsit tẽplũ xp̃i stabili ui: et edẽ. ℣. In vita placuit dño plebẽ bñ rexit. Sus. L. ij.

UT ergo a ꝓmordio cuiusuis generatiõis intũ sumam⁹ oportet vt posſ itelligerim⁹ mẽ ex hui⁹ secũdi germinis ecclesiã scim⁹: i cuius visceꝛib⁹ deuotissim⁹ ꝑsul requiuit humat⁹: ꝛtũ q̃ q solus ẽm aplm admistrat semẽ: tã egregũ repullulantinis ꝓtem credam⁹. Cui⁹ imẽsa bonitas vbi ꝛ spũ bñ sim⁹ ꝓis nouo inter supos collato tũc celũ dirauit: volẽs in terris ꝛ mortificato grano fructũ facẽ: exut seminare semẽ suũ: spargẽs ꝑtra bona: ℟ semẽ magnevbertatis: coꝛp⁹ videlz scissimi viri miraculis copiosũ. De quo iemie pphetã nõ imerito locutũ fuisse putãdũ est. cũ virũ metuentẽ dñm in psalmis ꝛ scripsit. Bñs vir inqt q timet dñm in mãdatis eius volet nimis. Potẽs n terra erit semẽ ei⁹. Potẽs vtiq; erat hoc semẽ

dū intra occulta subterranee matricis receptacula volueba tur. potēs inquā ad demōes abūciēdos potēs ad morbos depellēdos potēs quidē suo suffragio: ac nr̄is quātislibet meritis gr̄az vi abūdare facē in nob. ℟. O p̄sul nr̄ tecū decet vt g̃tulemur: q mūdo moriēs nō rūnis eē sacerdos. Celesti vita fruer̄ p scla cūcta. ℣. Jā cernis xp̄m p̄is a dextris residē tē. Le. Būa. Le. In. ij. noc. ofi. Vir effect⁹ pspere venstriā re gebat: tā dē ptes anglie potēs desēdebat alia alīs. Cū iuo. ofi. Utrobiq; regia iura dila tauit: ac i pace solida cūcta re formauit. ℣. Verba mea. ofi. Sed z dom⁹ dñi maxim⁹ ze lator: pluris bñficij largus est fūdator. ℣. Dñe dñs nr̄. ℣. Os plen. iii. Justū de nu⁹ devotissime ecclia tā nūre ppagatiōis secreta pādi mus. Hactenus dicticisti; scā cesarisburgi ecclia p̄clari p̄ti ficis osmūdi corpe tā ꝑ virili semine secūdata è. Verū qz iu xta instituta natē: nō mox su scepto semine: sz m̄to pgressu fer⁹ qualescit in pfectū: ita me ritū bti viri successiuis mīr acu lor; signis: cepit indies fideliū mētib⁹ magis innotescere. Ut sicut materia illa semiaria fre quēti sui alteratōe: certis labē tib⁹ diez curriculis nūc lactea post sāguinea: demū i modū masse carnea: ac postremo p⁹ apte figuratōis lineamēta: vt spūs vitalē eā sibimet suscipe iudicat: pari ordine sustinuit dñs paulati crescē scīm suū: ac eo nōdū de corde terre leuato q̄tidiana pene nouitate signo rū accurrēt⁹ ppli multitudine vtez mīris: in q̄ tāto tpe repau sauit vberi⁹ g̃uidari cōsti: uit. ℟. Proposito plebi mag̃ vtu te petēti. Sacra man⁹ dñi sub ueniebat ei al. al. ℣. Ut dauid est vnct⁹ vt aaron est ip̄e sacer

Ym intelle. L. v. dcr. Sa. cta fecūditate mīris: supē vt supiorē ordinē nāe nr̄o p posito adaptem⁹. Tuc eni scā sarisouriaruz ecclia lacteo tūi coagulo foueri visa è: qū btā dei genitrix: cui⁹ candida ēgini tas lactei dulcoris filiū udinē bz sola ip̄i⁹ ecclie p̄iona ꝓtu tuta est. Sz vbi etiā p merita sacerdotis sui: cui quōdā in cūlxbat imolādo carnē z san guinem xp̄i: petā pplī expiare nō cessauit altissim⁹ ꝓferre lā guidis bñficia sanitatis: exin

de post dignā veneratiōē ru
tilatissime dei mīs cepit etiā
atq; etiā corp⁹ glōsi pōtificis
ab immūera plebe deuot⁹ affecti
bus vīsitari. Ita qdē effectū ē
vt bīā v̄go: cui⁹ inestimabilis
cādor ab hūanis negt cōpi: ē
di obtut: b⁹ peculiarē ppū de
uotionē ad relicta in tris mas
sas carneā fui sui o'mundi p
repēdio nō idigno tīstulerit.
℣. In regū quōdū ꝓspcū ma
gnificatus. Nūc imortali gau
det cepisse coronā. ℟. Defuire
ro malēs q̄ regna teuē. Nūc.

OVm tādē ꝓmus L. vi.
ta freqntia signor⁹ ei⁹
magnitudis molē excreuit vt
talis diuina sci tātaq; vir⁹ diu
nius celari nō posset: cepit sup
bis sel iterū at⁹ iterū sedes
aplica ꝓsultari. Sz tot hcu an
nis: totq; p̄cedētū tp̄ibus: tū
ignauia tū negligētia mīor⁹
q solicitādū missi sūt id nego
cū: tā t si plane satis īstructū
p̄ insecto dimissū ē vt a capite
denuo sepe: re sumē īsorma
retq; p̄cessū obliuio tpm me
dio⁹ cōpulerit. Denīq; postq̄
ex integro receptis supioris
vite ac miracl⁹ testimonīs
auctaq; indies fama pōtificis
nihil materie seu sorme: qđ
tāte rei pād⁹ exigebat deesse
videbat: nouissimis dieb⁹ istī
anno videlicz q̄dringētesimo
qnq̄gesimo sexto sup mille: se
licis recordatōis calixt⁹ papa
tertī ꝓdie nonas decēbris: t
cretū future canonizatōis le
gitime ꝓmulgauit. Quo q̄
dē die puidētia diuina magis
q̄ sortuitu id accidisse arbi
tramur: vt is dies q o'mūdū
apposito carnis onē incolā fec
in celis: idē interuolutis plu
rimo⁹ annor⁹ curriculis: pī
m⁹ eū iudicā tecclia iudicaret
p scōrum venerādū i terris. ℣. Cō
fessor xp̄i felix felicit audinos
tibi vot⁹ laudi⁹ tue famu
lites. Ast ip̄etrata venīa p cri
mine nr̄o. Q̄ns vt nob celit⁹
obtineas. ℣. O p̄i o'munde:
clarū dec⁹ vrbis t orb: suor⁹
gemitus tristes tu suscipe de
mēs. Ast Glia. Q̄ns. In ui
no an. Comes fact⁹ sagie cui⁹
successit p̄i cūcta dat ecclie bo
na sue mīi. ℣. Dñe q̄s ba. an
Postremo orsete natus co
mitatū: spreto mundo trahit
ad p̄sulatū. ℣. Dñe in vir. tu
Jā celestē obtinēs pastor p̄la
turā: sui⁹ tuis ip̄etres vitā p

Smāsurā. ℣. Dñi ē t. ℣.

STatutis L. v4 Just⁹ vt

ergo primis extūc kalēdis ia
nuarij p termio tā sci o pis p
ficiēdi. Prefat⁹ roman⁹ pōti
fex quē antea grādeua senect⁹
ac decrepita ilarcillitas icurua
bat mirū in modū in⁹ āte pfi
xe celebritatis die: speciali vt
pie credit osmūdi p̄tocinio re
pēte ꝓualuit: ita vt stupētibus
cūctis: q cōtinuā ei⁹ infirmitu
dinē expertā habuere: diuina
officia ceteraq; tāta necessaria
mēte robor⁹ ⁊ corpe: ppria
in pſona solēniter execut⁹ sit:
Verū qd multis ista strinxeri
mus: sufficiat in ei⁹ laudē vel
iā pſertim ceteroꝝ pace sctō
rū: audacter pfiteri non facile
reperiū: p quo de⁹ tot cētena
rijs annis. tāq; indefinēter cu
ri ppli opatus sit. ℣. Ante de
um magnas vtutes opat⁹ est
osmūdus scūs: cui⁹ doctrina
salubris. Lūctas ecclesias illu
strat in orbe fideles ℟. Mun
dū ꝛtepsit: iā celica regna sub

Interea Lvic intrat. Cū
scō sepefata sarisburiē sis
ecclesia tāq; grauidissima pa
rēs vicina partui: pluris pun
ctionib⁹ ⁊ ꝓfluris affecta: itē.
q; cupide videdi sci: plebs pō
dere fatigata: anteceptū tedi
erne festiuitatis officiū: illud
hieremianū pphēticū iugiter
ingemināndo clamauit: vētre
meū doleo ventre meū doleo
ac si aptius voce ꝗbūda di
xisset Sat⁹ ne mihi soli ē: plus
q; trecētis ānis antiā ⁊ doloro
sa z hoc p⁹ genture mee nobi
le onus clā intra viscera cōti
nuisse. Videte ceteras spōsas
regni q; expedite pignora sua
sedē: videte inquā eas: videte
⁊ me. Ego earū aliq; generan
do ꝓueni. sed ab eis pariēdo
ꝓueta sum. Quod sane intel
ligens nobilis vir richardus
de bellocāpo qui eiusdē tunc
ecclesie magno fungebatur sa
cerdotio: adiūctis sibi decano
ac fratrib⁹ paratissimis eius
dem loci canonicis: more vi
gilātissime obstetricis: non tā
p̄udēter obseruauit: q; accele
rauit tpa partus. Quorum
impensis deuotione ac indu
stria elaborat⁹ est: q; intra
eundem annum facte cano ni
zatiōis: decimo septimo q; ka
lendas sertilis: translatio ei⁹
solenniter completa est. Cui
siquidez festiuitati copiose in
terer⁹ primas ⁊ tot⁹ p̄resu
les ac p̄rincipes regni: cum in
feriozis plebis multitudine
admiranda. Tu autem dñe.

℣. Infirmos curat: cecos ac de
bilitatos membris solidat: pri
mum gaudium doloris. Donat ei
dns vt remouere ḡat. ℟. An
febris: an pestis: an sit pressura

ISte est. Le. it. pareti. Do
die ḡ frēs dilectissimi ex
pectate letitie: dies exultatōis
termin⁹ merozie: principiū plo
lationis nre. Hodie nāq aptis
visceribus terra ptulit pfessozē
hodie osmūdū tāq mūdo ite
rū exortū gaudem⁹: hodie ca
psaz reliquarū ei⁹ q̄si cum abu
la noui nascētis deuoti gressi
bus frequentam⁹. Ad postremū
vt tuā veneranda pontifex scita
tē familiari⁹ allocremur: per
cūtib⁹ iā nob q̄ sm̄de hodier
ne celebritatis tue officium
apti⁹ cōcludam⁹: nihil vtilius
decretū occurrit: vt ostēdā
dei i vita tua laudabili: ac mi
raculoz gestis admirandā co
lendi ḡm deuotis pcōnys attol
lam⁹. Eius nāq gra ex fragili
vmbratiliq mundana pōpa:
ad electū sacerdotiū vocatus
es: ei⁹ ꝑture scitis pfuisti opi
bus: ei⁹ potētia clarissimis p⁹
mortez signis effulseras. Eya
ḡ iā magne sacerdos: agno
sce hāc prozatiuā ꝑuntis tue:
vt cetis mozeploratꝰ rachael

desinētib⁹ aliq̄s ꝑsolari filios
suos tu nūq̄ expetita suffragia
vere pcātib⁹ ꝑtiri cessa Esto ḡ
amodo supplices dns p pplo
m̄ p ciuitate ista interuētor as
siduus: pacē obtineas: lāguo
res cures: nephādi reat⁹ ma
culas tergas: q̄tenus tandez
tecū i btāz trāslati i reqē hui⁹
tpaliter celebrate trāslationis
tue fructū i eterni ꝑmii ꝑcepio
suauiter ḡustem⁹. ℟. Miles
x alme pi. vt ḡ ad vī ℣. Ora
p nob bte osmūde. ℟. Ut di

HIc osmū In lau. añ. gui
dus refugit regnātis ho
norē: dei hom⁹ eligēs ꝑsentē
exortē. Dñs regnā. Scūs
iste stabilis in ofessiōe: merce
dē ꝑmeruit celestī coronē. ℣.
Jubilate. añ. Ob decus eccle
multū vigilauit: ecclī solū sitiēs
carnē macerauit. ℣. Dē⁹ ā⁹.
añ. Bñdicta vēstria talē fūdē
tem. O q̄s felix āglia hūc ha
bēs ꝑtonū alta aīa. ℣. Bñdi
cite. añ. Qui cū scis ob⁹ regi
nas nūc osmūde p nob oratio
nes tas pces fūde alt. Laus
Cap. Ecce sacer. Hym. Jesu re
dēptor. ℟. Just⁹ germ. Pru
dentē fuū te cōstat x esse fide
lē quē ā⁹ in plebē ꝑfecit ure
regendā: tūc tritico ꝑbi vacu

as alias fatiasti: nũc holez to/ ti ne cesses reddere samũ. ps. Vñs. Oto De⁹ cui⁹ antiq̃ mi. Ad.j.añ. Hic osmũ. Ad.iij.añ Scũs iste. Cap. Ecce sacer. vt ñ. Cetera oia de cõi vni⁹ con fessoꝛis. Ad.vj.añ. Ob cuius

QUasi stella matuti Cap na in medio nebule: et q̃si luna plena in dieb⁹ suis lu cet: ꝛ q̃si sol refulgẽs. sic ille ef fulsit in tẽplo dei. Ad.ix.añ.

QUi cũ seis oibus. Cap. Terauit oꝛonẽ volẽs osi dere ꝓtutẽ dꝛi: q̃ fecit nobiscũ sm miaz suã. Ad sedes vñ añ. Hic osmũd⁹. Psalmi feriales Cap Ecce sacer. vt ñ. V. Con fessoꝛ rp̃i. Dym. Jesu redem. ꝓ Justus ger. añ Salue cele/ berrime pi clericoꝝ osmũde scissime lumẽ ꝓfessoꝝ: a le tu is ꝓcib⁹ ꝓpetrata mãle: meoꝛ in celestib⁹ nostri sp vale. ps. q̃m. Oꝛo vt ñ. ¶ In cõmẽo

QUm sci osmũdi. Le.j. memoꝛãb⁹ nob sedu la cuotiẽ meritis bti ssimi cõ fessoꝛis osmũdi: libeat tãte sci tatis noꝛmã ex oꝛdine ꝓtẽpla ri: vt piter dño annuẽte colli/ beat moꝛes ꝛ vitã ipi⁹ p nr̃os ꝛi ribus imitari. Pꝛoponim⁹ igi tur tibi pũmuꝝ o nobilissima indoles iuuenũ l osmũdi nr̃i suspitys ducẽte adolescentie tue felix ac expeditũ itinerariũ Dudi ꝗ cui co libenter ꝓcepta patrũ: vaca scolis fuge petu lantiã: itaq̃ audacter sp tñ ñ timoꝛe dñi induere foꝛtitudi/ nẽ tuã. Lũq̃ in virũ adoleue rio: teq̃ soꝛs collegio foꝛsan militari ascripserit. Hẽs hũc magistrũ militũ ꝓnũ tuste bellantiũ: sub quo disces mi/ litare nõ esse pcñm: dũ ipius moꝛe deo religionẽ: ꝓncipiñ delitatẽ: patrie custodiã pna mente reddideris. Lec.iij.

Accepim⁹ iã tãu p̃is exẽplo instructionẽ rei militaris: de inceps qd viro dei deceat: au diam⁹. Tu iudicẽ aut assesso/ rẽ cõstituit te pplꝰ tuus. Ergo q̃si vn⁹ ex eis: nõ te attollas nõ supbias: nõ minoꝛẽ cõcu/ tias. Jtã magnũ iudicatur⁹ vt puũ: nolis acceptoꝛ esse ꝓso/ narũ. Poꝛro iste scũs iã ꝛ na/ talũ iure: regio sãgume: scꝛa/ risq̃ pollicie ꝓgatiua. prin/ cipis latẽ q̃tidie honozari p/ meruit: a plebeis tñ q̃stib⁹ pu/ pilloꝝ acviduaꝝ lachꝛimosis aurẽ pietatis nõ auertit. Lũ.

QUid sacerdotiũ ei⁹ repeti/ mus: qd elemosynas: qd ee/

clesiarū clericoꝝ ūq; doteꝫ: qd
omnuꝫ pr̄sus abiectionē ipa
lit̄ cōmēdam⁹ nīa mire sctā
tis suę indicia sunt. Quare in
sūma recēsentes tot⁹ vite serie
tāt⁹ pfessoris pīe recognoscī
mus: q oi tpe diuit⁹ eū dñs p
vias rectas deduxit: illū sacerā
sctitatis q̄ rēgnū dei dignissime
meteret. Tandē vbi in vinea
dñi operator assidu⁹ in tplica
tis talēt⁹ fidelissim⁹ fuus p
bat̄ est: iussus intrare ī gaudiū
dñi sui: tradidit celo alaz fre
cor⁹ miraculis gl̄iosuz: ois
hūane lāguoris infirmitatez ac
cepedinē māna medicamā. p̄e
stante eo qui pstāter pfessus ē
dño iesu xp̄o: q cū pre et spū
scō viuit reg⁹ et sacerdos i eter
nū. Amē. Ad vesp. Pastor
pius ad gregis gaudiū egris
pstat vite solatia: pfract̄ inē
briis pfert sbīdiū: et visus ceciꝫ
pbet refugiū: exultās gaudet
mater p filiū: q̄ tali partu flo
ret vt liliū. ℣. Mag̃. Magnā

DEus q btīs⁹ osmūdū pō
tificē tuū ascū multis ad
celestē reuocasti: pcede nobꝭ
mūdanis abi: et⁹ desideriis w
na celestia captam⁹ p. do. Ad
matut. Bone iesu osmūdi
meritis tu nos mūda mundi
piaculis: et pcede vt gr̄a mi
celis peccatoꝝ vmai ī columis
p̄ Benedict⁹. In die ad missā.

GAudeam⁹ & in dño die fe
stū celebrātes sb honore sci
osmūdi pfessoris: de cui⁹
trāsitu de gaudēt ang̃eli: et col
laudāt filiū dei. ℣. Exultatem.

QEus cui⁹ antiqua 1. ℣.
miracula etiam nostris
tpib⁹ ad tui nois magnificē
tiā aclaudē et honorē sci pfes
soris tui osmūdi cohortūscare
sentim⁹: pcede ppitius: vt cui⁹
mēoratione celim⁹ et in pfu
scelo te gl̄iificem⁹: et in futuro
te pfrui mereamur p̄ w. ℣. Ecce
Ecce sacerdos magn⁹: q̄ in vi
ta sua. ℟. Dñe preuenisti.
Ad ll. ℣. Elegit te dñs. Sequē.

GAudeam⁹ i messia vnā
te vita via beatorū gau
dies festus celebret: quo os
mūdi decantet honor et me
moria. In solēnizatione cum
mēoratiōe cui⁹ celice pfone
stant cū reuerētia. et collau
dāt natū dei: q vt ānis ois sci
et mūificētia. Huc osmūdū
pfessorē parētela clariorē illu
stri p̄ sapia. Ortū secū quēvis

tutū preter militare scutū insi
gnivit gratia. P rudes potes
teperatus: spe ⁊ fide roboza
tus: peminet iustitia. A t pre
pollet charitate: qbus armis
deitate datis vincit vitia. A a
stū rixā ⁊ liuoze auariciā ⁊ toz
pozē gulā luxus iacula. S ter
nit sedat delet pellit fugat ex
tirpat refellit miles abstēs ma
cula. S émas terras vestes au
rū sēs pī hic thesaurū posuit
in ecclesia. T lius decozauit thu
rū sed de se miraculoz sp flu
it copia. Q laudis gressus ce
cis visus mutis lingua mestis
risus lepzosis mūdicia. U ita
mozmis donat: ⁊ audit q pre
cat illū cū fiducia. S rgo pīu
lum bīē: depcantib⁹ da tenob
ad solatia. P petis nos emū
da daritatisq iocunda intre
mus palacia. Alia sequentia

ALmi pīis nūc octa die.
Osmūdi attollam⁹ men
te mundi laudes ⁊ preconia.
Ipsum pie depcemur: in hac
die veneremur eius solemnia.
T as ⁊ lāpas scitatis pacis sp
daritatis dirigebat sedēa p re
mūsit ardēs zelo lucisfulgēs nūc
in celo decozauit opa p resula
tus hic honore ꝺi pleb ⁊ amo
re fame ⁊ creuit lucida. S tdus

tale sibi datū celū gaudet sozo
natū: gaudet ⁊ veniāta. O ar
mē freno castitatis vas vt eēt
puritatis edomare studuit.
Laudē ei⁹ digne tollit quem
landare nō desistit: colit hunc
ecclia S arum iacēt sinu mīs
ei⁹ ossa iūcta sacris claret hūc
miracula Inter scōs numera
ri: ⁊ in luce collocari pmeret
gaudia. B ic egenos relevauit
cibo potu satiavit: nudis vestē
tribuit. P rudes pius cast⁹ mi
tis palmes crescēs vere virtu
ptus ei⁹ claruit. O epcamur
hūc patronū: vt ascendēs dei
thronū pce sua meritis. P os
q culpa sumus rei sozti iūgat
sume spī saluet ab iferis. I e
su xpe tu nos tecte nos osmūdi
pia pce saluos duc ad gaudia
Qt muniti scā cruce perfrua
mur tua luce p eterna secula.

In illo tpe: Sctī matb.
Dixit ihesus discipulis su
is. Hō qdaz peregre. Sferto.

Unera Secte Veritas
nra qs dne meritis et
intercessiōib⁹ mundi ꝓfessо
ris tui osmūdi sciāca: vt in fi
de tui dñi nri ihesu xpi corp⁹ et
sanguinē quertant ⁊ ad nras
ficiāt salutē aiarū. Per eūd.

Loio. Beatus servus que cū

Sumptis dñe dona cõ-
munionis tue sacris: te sup-
plices deprecamur vt eorũ vir-
tute roborati: beati osmundi
cõfessoris tui atq; pontificis
imitemur exempla: et ad gau-
dia pueniam⁹ etna p ds. Scda
vie lec.j. de miraculis gllosi cõ-
fessoris. et legãt p oct. qñ a se
sto vacauerit: cũ regl. ctxti: vt
festũ margarethe virginis: et
festũ marie magdalene: que
sunt cũ regimine chori. Lec.j.

Post hec ũ ꝓcursu ꝓsentis
vite stadio gloiosus sarisbu-
riẽsis ecclie antistes osmũ-
dus ad supne pĩie brauiũ de-
uotissime aspirasset: mox ostẽ-
sis p ei⁹ suffragia innumeris
miraculoꝝ signis haud diu la-
tebat hoies in terris: quãti eũ
eipotens faciebat in ecclis. Nã
si de omniũ morboꝝ genere
cui p̃ualuit: si de furiosis et
mẽte alienatis: hũ plurimi
ab eo curati erãt: si de claudis
et cecis si denicq; de vnda sub-
mersis: ac aliis variis infor-
tuniis vita ñutis: ad locũ se-
pulture illi⁹ pristine incolumi
tati restitutis ꝑsingula dicere-
mus: facilius nos tempus hũ
copia figuret. Habẽtes igitur
multa et multo equidẽ plura
hũ huius celebritatis officium
dicenda patitur: pauca de bis
mirabilibus: que dñs fecit et
ostẽdit nobis ecclesiasticũ mo-
rem debite exequẽtes: fidelib⁹
auris⁹ in mediũ ꝑferam⁹. L.
Erat in veteri burgo mulier
quedã agatha nõie que dũ fo-
uẽdi diligenter infantuli sui p
maternali officio curaz haberet: subito arescentib⁹ mãmis
nihil in eis lactis iuenit. Et qñ
mulier cale nimie pauptatis
onere ꝑsse: ꝑducẽde nutricis
aut cuiuslibet cõparãdi nutri-
mẽti facultas nõ affuit: liquo-
re tñ ceruisie vt ipsius patrie
pot⁹ ẽ septẽ dieb⁹ puerũ suũ
cogebat alere. Vbi dẽs tandez
inutili pastu puerũ suũ deẽce
re ac de salute ipsius desperet
memor meritoꝝ ꝓiuli⁹ osmũ
di audacter ad ipius sepulchꝝ
cõfugit: illicq; diuinũ auxiliũ
hac voce ãrula flebiliter im-
plorauit. Dñe deus q formã
sti puerũ in vtero meo et de-
disti ei vt hãc lucẽ videret ob
amorẽ osmũdi pontificis tu
mũbi opportunũ illi auxiliũ ne
pereat. Adiuncta illico ozone
dulica: vix ea cõpleta mirũ in
modũ ad o turgẽt mamma fui
lacteq; copiosa reludabant:

vt tã felicẽ se matrẽ cõgaudẽs deo ac btõ pleiss oui gr̃as agẽs uñ voti cõpos cũ gaudio re Iordan⁹ cleric⁹ L. iũ meareť tam egra ꝯ de oꝛmioꝛi molestia multo tpe affect⁹ est vt labius illius ad vnaz fere aurem ꝛtractusz loq̃ndi officiũ et edendi masticãdue necessitatẽ maxia quidẽ ex pte perdiderat. hic aũt cũ nulla medicoꝛũ arte sibi poterat subueniri: demũ ad sepulchꝝ bti viri oꝛationibus insistens: quodam osse putrido: qđ nouo ꝛ iusto more alteri maxille supexcrescere videbat: in eodẽ loco protinus liberat⁹ est. Quo facto oꝛis decoꝛ ꝛ habitudo faciei restituit: recti sermonis modul⁹ datur edẽdi instrumẽta libere

LAnguit Lect. largiunt. dus quidã quẽ inueterata paralysis diutissime incruabat: aliq̃n exlonginquo ad cesar burgũ more vagemendicitatis aduect⁹: coactus ex gente media post breue dimisso hospitio ad portã lãguidorũ se transferre: illic cũ ceteris victui suo necessaria mendicatũ. Huius quẽ dirim⁹ langui di: membroꝝ tantus stupoꝛ vi tã oculoꝝ ꝛ sensũ ademit: qđ ad ignẽ applicata nec ꝯ vim ardoris nec ferro ꝯ ictu cruoris exitũ aut cruciatũ aliquez sentiebit. Cuius deniq̃ notoꝛie inbecillitati aliqui ipsius vrbis incole pietate laudabili cõpatiẽtes: locũ i quo elemosynas petiturus de more ꝓcedũt necanibus aut ceteris bestijs nõ valenti se defendẽ. noscerẽt: q̃dã clausura ex virgulis facta sepe vallare fecerũt. Tu. Lect. Cuiriste post biẽnalẽ prosoꝛ ibidẽ expectationẽ clara voce protestatus appuisse sibi in visione osmũdũ epm iussa ipsius plurib⁹ patefecit ꝓ recuperãda sanitate ad tũbã ipsius debere se deferri. Et licet alig primũ tanq̃ ꝓ vano somno hominẽ deriderẽt postea cũ rei secuta operib⁹ tñ credere cõpelleb. mẽ. Impetrato igit tandẽ vt cuiusdã viri vehiculo intectus ab hinc manibus ꝛ brachijs huiuz vt q suoꝝ acutuũ destitut⁹ officio stare aut pgere nõ posset: donec ad sepulchrũ beati viri puenireť iustẽtatus est. Iunctus ergo lapidi ꝛ fiduciãbñ in dño: sequẽtez noctẽ: tũ vigilijs tũ oꝛationibus ibidẽ deuote trãsegit. Mane ãt facto surgit eger nõ tñ eger

sed plenissime reddit° sanita
ti q ad monumẽtũ in mome
to p se mirabilr erect°. ac p se
ĝnter & loco i laudẽ dei mul
tis cõcomitãtib° ad altare p
cedẽs: ip̃z deũ in sui curatiõe
mirabiliẽ p̃dicat in sãctis suis
¶ uit in eadẽ vrbe femi
na q̃dã alicia nole q cecitatis
infortunio p triennũ labora
bat: hec cũ multa loca scõꝝ &
votis gressibus visitasset sp
in eodẽ statu pmanẽs ĝli cti
uit talis rencria est. Volẽs er
go oñdere deus mulierẽ ip̃az
intus hẽre q̃d sortis ĝsuit: fe
cit venire in mentẽ suã ad tũ
bã osmũdi p̃dicte posse soluere vo
ta: q̃d cũ fecisset mox ibi opta
tũ visum miraculose suscepit

¶ Dñica infra octa. Lc.

H Enricus p̃mũ sarisbu
riẽsis decanus: postea baio
cenſis epc̃s quẽdã in sua domo
seruitorẽ habuit ruptura inte
stinorũ: q ad bursam virilẽ ascenderũt p̃gravatũ mirabi
liter. Tanta fuit in vole huius
calus molestia vt p̃ter inepti
loci gibbositatẽ ob quã ince
dere nõ posset: etiam tenuis
pellicule q p̃derosa viscera
p̃tinebat: ruptionẽ indicio for
midabat. Quid plura: vis
egritudinis plurib° notaẽ sz
ipsa curã divia noua & inaudi
¶ enciente hole in Lu. 14 ta est
tẽplũ dñi ac ad monumentũ
gñosi p̃fessoris decubãte post
vigilias vnius noctis reuer
sis intestinis in locũ suũ oĩs ab
eo euanuit egritudo. Mira
res: ascẽdẽte ad te dñe oñone
viri: meritis bti osmũdi ascẽ
dũt & viscera: oĩs fractura et
eruptio solidat. ¶ Descẽdit inqt
ad te oĩo sua & descẽdit super
¶ tãũt ma Lu. 10 eũ mia tua.
ioza repetẽdo de morib° ad
mortẽ de morte ad vitã fmo
nẽ vtam°: et oze infantũ & la
ctentiũ q aĝs demeriũ meritũ
osmũdi multi nũcro resituti
sũt: celebritatis nr̃e laudẽ du
xim° cumulandã. Dũ adhuc
corp° mẽorati p̃tificis i arte
ri castro pausaret: puella pa
uula p fontẽ quẽdã ibi solita
gtrãsitũ faciens in ip̃m casu
¶ aliter labebat. Lc. 10

E Nios cẽperta reipa et
abisso leuata: no tã frigida q̃
fm legẽ vere mortis rigida et
exanimis p astantiũ tudiciũ re
putata ẽ. Cui' quidẽ rei signũ
videbat: quin calidis postea in
dumẽtis circũvoluta est: atq
ad ignẽ varijs attrectatiõib°

ab hora nona vsq; ad vesperā
sepe dsai eadē habitudie pmā
sit ⁊ nō erat i ea neq; vox neq;
sensus. Lūq; iā tūc mlti de ei
q; vltimō cogitarēt: ⁊ parētes
tamen ⁊ nutrix eiusdē sobolis
quozū incurie tā miserandus
casus ascribi videret: posq;
oia extrema inutiliter tētassent
tandē baptismo cōfessori cū
multis deplcationibus lachrymas ingeminant. Lectio. v.

Virū in modū cū noctu me-
dia matutina pmū isōuit offi
ciū ecclīe cathedralis: ad in-
gentē ꝑsolatiōez astātiū: ples
ipsa se aliq; futurū mouere vi-
debat. Sz heu morin priorez
mortē an extasim dicā nescio
resoluta tā pseuerādi parēti-
bꝰ cām dedit: q; fuit gaudiū
Illucescēte .vi. illud breue.
igit aurora deferūt ad ecclīaz
exanime prorsus vt visuz eis
est corpus ipsoq; interea ad
sepulchrū beatissimi presulis
collocato supra petram: ad
precum instantias illico se cō-
uertunt. Et ecce mox puerula
oculos aperiens: alacri fron
te manū erga nutricē porrigē-
palam omnibus subridere vi
sa est. Et quo die paulatim in-
terge conualescens: vixit feli
citer annis multis. Quis ergo
nisi incredulus maximū non
miretur miraculū. Ad gelidi
marmoris tactum animā po-
tius redire: quam ignis natu
ralis calore. Sed hoc totū nō
alia re credimus esse factū nisi
vt manifestentur opera dei q;
lentis mirificare sanctū suuz.
Qui festu sancti Osmundi ſab
bato contigerit tunc in vñica
sequti legant ista ser lect. vt
in trib⁹: ⁊ hanc medie lecti. de
sancto Kenelmo rege ⁊ marty
re. Et qñ vñica a festo vacare
rit tūc legantur lectiōes ser vt
ē. cū expositiōe euāg. Dō qui
dā peregre. vel euange. Vigi-
late q; nescitis. Et legāt alie
nus vi. ious. Feria die Lcō. j.

OTtmer, anguſto ꝓximi Augusti
cesari burgo ad spacio
sum amentatis campū sariſ-
buriensis ecclesia cuz suis mi-
nistris sicut deo placuit trāsla
ta est corpus glorioſi cōfesso-
ris Osmūdi q; superiori loco
centuz ac vi anni annis mira-
culis choruscūrequeuit: tan-
q; precipuꝰ ipsoz thesaurꝰ nō
poterat porro terga relinq. Ad
cuius demq; monumentum
nouū videres indies eo freq;ti
ora miracula: quo natura lo

ci ad ꝓsuetiora in puulis ꝑsertim vt sint incauti: dꝫ ꝓcebat infortunia. Nã cũ vetꝰ illud castellũ sup edita & mõtana fundamẽta ꝓmeret ꝓstituꝫ hec ꝑfecto nouella ciuitas in loco venustiori & aq̃so varijs torrentib⁹ ac fluuq̃ viatim ꝓstincto notorie fita videt. Ex quo ꝓculdubio sepenumero accidit vt puulis eius dubijs exposita casib⁹ vim ibi aq̃rũ exundãtiũ etiã ad multoꝝ vt visuꝫ est sterilitũ mirabiliter exputet Si; si intelligas quotidianos hoc infortunio lapsos: vnus huiꝰ ici ad vitã resuscitauit: fateberis plane nõ eẽ añ lectũ id aliq̃ scõrũ totiẽs cõtigisse. Lectio. v. Puer qdã apũ nouã sarnidurã in vico cui nomẽ est interminabilis flumẽ mersus cuꝫ ea aqs leuabat mutatus ẽ sine vllo signo vite. Hic ad tumbã bri o simũdi: ita eni ab incolis appellari ꝓsueuit: circiter ad horã sextã post meridiẽ adductus: oranib⁹ interi amicis ꝙ ꝓ noctẽ medijũ erat mestissimis cereuisus ẽ. Inter ꝓmã aũt horã tertiã & secũdã exaudita est oꝛo descantiũ: ipo ibidẽ puero vite ꝓstine restituto. Tunc quoq̃ puerulus duoꝝ etatis annorũ in quodã alto & rotũdo puteo iuxta mãsionẽ ꝓpꝛis sui pfundis aqs absorptꝰ: bina & circiter horaꝝ vndelibet ingẽtus: tãdẽ ibi inuẽtꝰ mortuus extractꝰ est: p cuiꝰ obtinẽda vita deo & bmo ꝓsule emissis votis demũ post duas aliaꝝ horaꝝ reuixit puer: ac curãti cũ baculãti in vmbec vba loq̃bat Thoma eanus: Ibi ergo ꝓsequẽter ab amicis deo ac bmo viro grat factꝰ cõ ualuit & creuit puer bñdicẽs deum in sanctis suis. Lectio. vi. Hãc gram resuscitatiõis puuloꝝ tot viabus ad declarãda cõfessoris sui merita dñs oñdebat ac si quẽlibet cuctũ singulariꝫ exponere emꝰ: videret ꝑfecto ex pluralitate casuum res eadẽ plices reꝛicata Lõtẽti ergo exẽplaꝛa ipius paucis: audaci tui pitemur eadẽ vite bñficia: adulnis plurimis casus & statꝰ suos posteꝝ ꝓtẽtib⁹: diuino muert ac si viri mẽito fuisse collata Quorũ nempe alq̃ cũ hostili ferro trãsfixi. alq̃ massis metallicis ad cerebrũ vsq̃ pcussi. Alq̃ rapido fluminis cursu sbmersi Alq̃ febrib⁹ acutis ac ceteris firmitatib⁹ exanimes effecti

fusis p amicos ad scñ oroni
bus alijs votis: vite ac incolu
mitati debder atissime restitu
ti sunt. Septima die de solen
nitate icte marie magdalene.
ij. lec. t mco. de scô osmundo
cû añis. iij. ỹmi noc. Si dies
dñicus infra octa. eueneri ñ
ant. iij. ỹme. lec. de dñica vide
licz lec. sup̃ scripte t inde legá
tur bine t bine: t hc de illis. vj
lec. kât. iij. Et tres mcô. lec. de
scô q migerit i illa dñica: sic p
totâ octa. vij. die excepta q so
la a festo vacat. Tres vlt. lec. ô
expositõe cuâg. vt ô. In octa
trâslatiõis seti osmudi. Le. j.

QUm sedulo mête capti
ad sepulchr̃ bti viri e
ius nerueri Joânes qdâ in
tollerabili furore l. borzâs ad
capellâ bte ỹginis vbi scñ cor
pus iacebat tpe celebrate miſ
se deipa eade ỹgie cathenis t
vinculis ferreis manib⁹ colli
gatis ab amicis deductus est.
Loaci⁹ igit dû alij orassent se
in ra cõcauitate tumuli ici ma
re: stupêdo euêtu cû agni⁹ dei
deo pti p petôrib⁹ imolat vin
cula debrachijs spôte cadût
t ille serîm erigit mête sanus
Leterû cû alius vxor cuiusdâ
p nimio wlore dêtiû mêtis q
si exiliû passa: in eodê loco cû
marito suo ad orionê eêt pstî
tuta: subito dens morbid⁹ ab
ore illi⁹ exiluit ipa primo ab oi
wlore efficaî liberata. ℞. sic in
Nocte q̃dâ cû tbo dic. L. il
mas clericus san⁹ vt sibi vide
bat t incolumis se sopori de
disset: subito cuigl̃as sensit al
terâ tibiâ p tractus neruis ad po
steriora curuatâ: nec in rectû
posse reflecti. Ex ipa g̃ pte dce
tero baculo se sustêtans: tr du
anis tandê orionib⁹ ob spem
salutis sue: monumêtû vnera
di p̃sulis visitauit. Nocte ỹo
dici tertie visus est osmûdus
sibi in somnis appar̃e ap̃ben
soqz illi pede: crura t poplî
ces neruoz restrictõe dissolu
ta ad pristinû modû soztiter re
clinare. Mane ât facto cernês
se clericus plenissime restitu
tû: abiecto baculo erecto gres
su pcedit ad ecclîam deo t li
beratori suo grâs agês. Alî⁹
insup clericus Thomas noie
adeo tertiana febre diu infir
mat⁹ t extenuat⁹ est vt p vnâ
horâ mortuus aut mortuo si
milis penit⁹ videret: repente in
magnû clamorê p rupes btm
osmûdû trina recitatiõe nois
inuocauit: iterogat⁹ qd sibi

visū eēt Osmūd⁹ sgt cū cuspide baculi sui oia ea q̄ anhelitū meū ip̄edieb⁹ amouit: me vite t sanitati restituit. Le. xy. Agens q̄dā adolescētula nouē vīb⁹ cū forte apud vmū parētū i edito ꝓstituta festinabūde de scēdere nitebat: in qđā supacutū veru illic eñ ip̄ru dēter erectū ignara ruit: ac de ꝓb vmbilico p totū mediū corpis ad scapulas vsq; letaliter ꝓforata trāsiuit. Cui⁹ de mq; mr̄ tā miserādū plāgēs cuctū extracto ferro voluit: hā ꝓsolari: sz nō erat in ea cuiuscūq; iudicio sensus aut vita. Jamq; horrēdi casus īmanitate oim hūanā arte t ingeniū excedēte oēs q astabāt diuinū brēuīgis ac bti osmūdi patrocinīū vouēti in terrā deuote ac supplici ter iuocabāt. Et facto reuera breui itervallo puella reuixit: t intra paucissimos dies integerrimā sanitatē accepit. Quemodo cupiēs hāc nouā sibi ꝓcellam vitā securiore ꝓuersatione transigere: postq̄ ad sepulchr̄a beati ꝓsulis sua et parentū vota p tāto miraculo p solui fecit: mūdo renūciās apd ambrosy burgū in mōasterio monialiū: septimo ꝓpe ab ea dē vrbe mīliario sacrū ē sūdu ta velamē. Mēdie loc. de tācto Appollinare. Leō. j. Bt⁹ appollinaris tē. Tres vitse lec: de expōne cuius tē. Vō qđā ꝓ egre. vel de expositione euāge. Vigilate. De cōi vni⁹ ꝓfesso. t pōtif. t legant vt ꝓnotatū ē (¶ Sci kenelmi regis t mar.

Omp̄o t mīficoꝝ Ofo. de⁹ q nobis p̄clarā huius diei letitiā p bti kenelmi martyris tui solēnitate tribuisti: intēde serenus vota fidelis ppli t ꝓcede: vt cui⁹ bodie festa p olim⁹: eius sp meritis t p ibus subleuemur. p. Dē matu tres lec. hāt mut. t ꝓpt

Glorioſiſſim⁹ kenel. j. pbus fuit merciorū: anno dñi octuagesimo nono ip̄ius vero sui vicesimo q̄rto migrās ad dñm pīno affectu heredē filiū reliqt kenelmū. Erāt kenelmo regie germane quēdreda q̄ postea fraternū sanguinē hausit: t burgenilda q̄ fratrem sororia affectiōe dilexit. Quēdreda autē seuo liuore t regnādi stimulata ambitiōe cū nullo mō fratrē suū venēno posset extinguere: nutricīū suū nolle aſkerbertū ingēnū⁹ ꝓmus t ꝓpe ꝓtis imperij

fraternū armat iugulū. Le. ij. Qui nephādissim⁹ pditor ke nelmū in silua venādi gra adducit. Ubi vo cū puer septennis somno pgrauāte securus sopor⁹ret a crudelissimo carnifice fossa parat in qua parvulus obruat. Btūs igit kenelm⁹ expergiscēs ꝛ ꝑfidiū, diuinitus ꝓtelligēs: frustra mqt hāc mihi molit⁹ es ꝓpelucā. Nō cui vt putasti: sz in remotiori loco vbi dñs punditoc. Unde certū Le. ij cūbā. Tu. dabit tibi signū hec vga Nazarei manu gestabat et terre affixerat: q mō plātata frōdeat. Hec eo pnūciante: statim radicata virga cepit frondescere. Unde adhuc mgēs fraxinus ostēdit: que in memoriā beati kenelmi celebris habet. Asserit q iā decollādus btūs kenelm⁹ sacrū hymnū Te deum laudamus. te dñm cōfitemur: incepit: atq; in illo versu Te martyrū candidatus laudat exercitus: iugulatus occubuit. Illico aūt ipius pcussor cesum innocentē terra obtruit. Itaq; ad auctoritatē apostolicā ꝑ archiēpiscopalis excipit sacr⁹ corpus kenelmi cū supnatante: quatenus trāsferret ad beatū genitorē suū vrnebelcāpe vbi idem vo amabilis rarere quiescit in tēplo. Et cetera de comunis martyr. ¶ Scī arnulphi epi ꝑ martyr. tres lectiōnes. Cetera de cōi vni⁹ martyris ꝑ pōtificis cū ista oōne

Deus⁹ supplicātib⁹ nris hōs deus. vt quibus fiducia sperāde pietatis indulges: intercedēte btō arnulpho martyre tuo atq; pōtifice consuete misericordie tribue benignus effectū. Per. ¶ Scē margarete virginis ꝑ martyr.

Deus qui ix. lectio. Ostendeāta virginē margaretam hodierna die ad celos p martyrū palmā venire fecisti cōcede nobis qnīs: vt eius exempla sequētes a ꝑ te puenire mereamur. Per. Ad. j. vēnat ꝓcessio ad altare ciusdē cantādo ℟. Duci filia. ℣. Ora p nobis. Quere in cōi vnius virginis ꝑ martyris. In reverendo de scīa maria. Ad ma

Gaudeāmus nouē lectiōes. Le. j.

Desit nobis dilectissimi btē margarete vginis ꝑ martyris optatus dies: ideo cū exultatione gaudet ecclesia nra sante virginis illustrata natali. Nos ergo iucz in fructuosa spe

lez ipsius fmone tāte vginis
venerāda solēnia debitis lau
dib⁹ psequamur: vt cui⁹ vita
forma fuit disciplinę: ei⁹ pas
sio exēplū sit paciēcie. Leo q.

Fuit itaq; bta margareta ātio
chenis ingenuis orta natalib⁹
theodosij idolor⁹ pncipis fi
lia. Que cū pmo pubescere
cuo: castis pudicisq; moribus
polleret: audits militie xpi la
ne pugnis triūphis atq; mira
cul⁹: relicto idolatrie cultu xpi
fidē sitibūdo aplexat affectu.
Hec erat pulchra: facie sz pul
chrior: mēte qm̄ nullo voli am
bitu sincerū maclauit affectū.
Q ū vgo sacra nrē L. in. Tu.
ordata tria etatis lustra iplē
set: cū alijs coetaneis puellis
pascebat oues nutricis suę.
Quā intuēs pfect⁹ olibrius:
stimulis carnis infl̄amat⁹ se
stat ad coitū. Missisq; appa
ritoribus iussit eā sibi pśentari
Preses nūc mollib⁹ nūc aspe
ris pmissis multiplicatis eā
tētans nomē inuestigat: gen⁹
interrogat: ortū pscrit: cultū in
grit. Illa vo nomē detegit pā
dit originē lenocinij detestat
xpiana se eē phitet. Irat⁹ pīces
truit eā i carcerē. L. iij.

Postera die iussit eā xpi
fidē respuere: deos suos cole
re: amplexib⁹ suis inclinare
Que ait. In nullo horr tibi cō
semio. Nā xp̄s verus de⁹ est:
dij tui idola surda: falsa sūt
Et sicut xp̄s p nobis: ita ego p
xp̄o libēter moriar. Hoc audi
tis pfectus iratus iussit intesti
nis eius cordeten⁹ patefactis
deor⁹ suor⁹ iniurijs vindicari.
Lūcz grauissime cederet: ora
uit dicēs. Dñe nō cōfūdar ne
qz irrideāt me inimici mei. Sā
guis vo cū tāta effusione decur
rebat vt flerēt assantes: cōpa
terent: psequētes. Olibrius
dixit: p̄suado tibi margareta: ne
qd̄ supest amittas vite. Que ait
Tu facis opa pris tui sathāe:
ego adoro deū: q creauit oia:
xp̄m nobis mortuus: tria die re
surrexit. Quo audito: iussu p̄
fecti grauissime cesa in obscu
ro carcere recludit: sz furtiua cali
ginē celestij splēdor irradiauit.
Tuz vgo teneret in car. L. v.
cere theophm⁹ nutrix bte vgi
nis p fenestrā aspicietes oēs
nes scribebāt: oia q vgini cō
tigebāt p̄sideradāt. Illi go bta
flexis genib⁹ gras egit deo: q
sibi penā mutauit in glām. Pe
tijt etiā a deo: vt cū inimico la
tēte facie ad faciē haberet: psti

etū. Et surgēs ab oīone vidit draconē tribilē eā sauciū ab sorbē volētē. Sz signo crucis oppōsito draco crepuit medius. Post vidit alīū demonē .L. vi sedētē vt Wiemungri habētē manus ad genua colligatas: quē cōprehendēs p capillos ad terrā pstrauit: t posuit pedē dexterū sup vticē ei⁹. Et facta oīone lux de celo effulsit in carcēt erat xpi videbat vsq; ad celū t colūba sup ipam sedēs dicebat. Bīa es margareta: te patadisi porte expectāt. Tūc gratias agēs deo dixit ad demonē. Enarra mihi naturā tuaz. Demō dixit. Alleua pedē tuū de vtice meo vt dicā. Quo facto dixit demō. Ego sū veltis: vn⁹ eoz qs salomō pcussit in vase eneo: t vniētes babylonij putātes aurz in eo iuenisse fregerūt vas: t nos euolauimus semp iustos insidiantes. Post hec t multa alia dixit ad eū virgo. Nacte tētatoz sathana: t terra se aperiēs suscepit

Equēti die .L. vij eū. post grauiora tormēta iussit p fectus vas magnū eq plenū afferri t beatā virginē ligatā manib⁹ t pedes in eā iactari. Quo facto orauit ygo dicēs. Fiat mihi dñe hec aqua fons baptismatis in vitā eternā facto p terremotu magno venit colūba de celo t coronā aur eā sup caput eius iposuit. Quo viso querī sūt ad deū quīq; milia virox exceptis mulieribus t puuis q cōs iussu oībz decollati sūt in campo limitib: i au elia ciuitate. .L. vi

Post hec olibrius vidēs ygnis fidē imobilē: iussit eā capite puniri. Cūq; pducta eēt ad locū: petit a speculatore malefactoꝛ noīe spaciū oracōdi. Quo cōcesso orauit dicēs: Gras ago tibi deꝰ: q me ad hāc gllam p duxisti. Presta ergo pī: vtq; cū qs passionē meā scripserit: legerit: vel audierit: vl etiā memoriā fecerit: crimiū suoꝝ veniā mereat. Quicūq; etiā me in discrimine ex aie iuocauerit: eū de manib⁹ exactoꝝ cruciatus. Peto etiā dñe: vt q ecclesiā in honore meo structerit: vl de iusto labore suo lumina mihi mistrauerit adipiscatur q̄q̄d saluti sue petierit. .L. Et si i domo cuiuscūq; me inuocauerit mulier pgnās: q in ptu laborauerit: caz a periculo eripe infans q ex vtero eiꝰ nascat absq; aliquo detrimento

mebꝛoꝝ. Finita oꝛone: facta
sūt tonitrua magna colūbaq;
de celo venit dicēs. Vēi es spō
sa xp̄i margareta ecce q̄ pe tibi
ꝓcessa sunt tibi a xp̄o. Veni er
go in regē patrie celestis. Tūc
erigēs se virgo impat spicula
tori implere iussa ꝓfecit. Et
ait spiculator. Nō fīt a me vir
go xp̄i vt perimā te. Cui illa.
Si hoc nō feceris: partē mecū
habere nō poteris. Ipe vo tre
mefact⁹ amputauit caput ei⁹
Corruēsq; ad pedes virginis
emisit spūm. Theopr⁹ vo
corpus vginis in ciuitate an
tiochie sepeliuit in domo fīn
dētie matrone. Cetera de cō
pn⁹ vginis et marty. ¶ Scē
pudentis virgis nō marty. ofo

Astit plebi tue op̄o tuo
dē pudentis virgis tue
supplicatio: vt q̄cūq; ei⁹ gau
dent honore: tuo pregant au
xilio. Per. Tres lec hāt. Le.

Venerabilis virgo pude
dis: dū affligeret ꝑpter
transitū gerusalē fue potētia
ne: multi nobiles xp̄iani vene
bāt ad eā: et ꝓsolabant eā: vna
cū scō pio aplice sedis ep̄o. Eo
dē tpe vgo dñi pudentis roga
uit beatū piū ep̄m: vt termas
nouati. q̄ iam in vsu nō erant
ad ecclīam dedicaret. In quo
loco cū dedicasset ecclīam i ho
nore pudentis i vrbe romana
ibi cōstituit titulū romanū: et
baptisteriū ꝓfecrauit sub die
tertio idus maias. Lectio. ij.

Post duos ānos: et dies tre
et octo facta psecutiōe xp̄iano
rū multi martyrio coronati sūt
Pudentis vo multos xp̄ianos
occultauit in sup̄dicto titulo:
quos et cibo pascebat: et vbo
spūsscti. Quo diuulgato: ad
tyrum⁹ illuc mittēs: tenuit mi
tosyna cū symetrio p̄bytero
et alijs viginti: quos oēs fecit
interrogatiōe gladio puniri
ꝑceptiū eodē titulo. T. Ad.

Corpora ātillox scōx btā pu
dentis colligēs sepeliuit i cimi
terio priscille sub die septimo
kalēdas iunias. Tūc btā vgo
afflicta: ꝑnb⁹ obtinuit a deo:
vt ex mūdo trāsiret. Et migra
uit ad dñm duodecimo kl̄as
augustas. Cui⁹ corp⁹ pastor
p̄bter sepelinit i cimiterio p
scille: vbi hodie stationes
sūnt. Per dñm nr̄m ihc xp̄m q̄
viuit et reg. in scla sclox. Amē
Cetera de coi vnī⁹ vgi. nō fit.

¶ Scē marie magdalene ad
vō sup psal. Qui habitat. Ecclīa
tomo pharisei fimōis: accessit

ad eū maria magdalene affe
ſt̄ ꝓciosi librā vnguēti. Ps. al.

Ulierē for ferial. La-
tē qa iuenietr peul r tr
vltimis finib⁹ ꝑciū ei⁹ ꝙfidit i
ea cor viri sui: r spolus nō in
digebit. ℟. O certe ꝓpu⁹ ma
rie magdalene amor. Que a
monumēto dñico recedētib⁹
discipl̄s nō recedebat. ℣. Ar
dore charitatis succēsa: quē se
pultū nouerat: sblatū credēs
ē sepulchro Que. Glā. Dñico

Ollaudem⁹ mag hbm
dalene lachrimas r gau
dia sonēt voces laude plene
r pectu cordiū: vt concor:det
philomene turturis suspiriū.
Iesus ārens ꝓtinax turbas
nō erubuit: pedes vntr lachry
marū fluuio quos abluit cri
ne terſit r culparū venia ꝓme
ruit. Sed ūū lauit mūdatorē ri
uo fōs imadauit piū fūdit flos
liquorē in ipm reflorzuit: celū
terre dedit rorē. terrā celū cō
pluit. In ꝑdulci mirrhōe nar
dū ferēs pistici: invnguēti fu
sione typū gessit mistici: vt sa
net vnctiōe: vntr egra medi
cū. Pie xp̄s hāc respexit speci
ali gra: qr multū hunc dilexit
dinūtrunk vitia xp̄i qsi resurre
xit facta est ꝓmūcia. Sta et

lonor deo: q paschalis hostia
agn⁹ morte pugna leo victor
die tria resurrexit cū tropheo
morti ferēs spolia. Alm. ℣. O
primā ptē elegit sibi maria. ℟.
Que nō auferet ab ea. alm. In
diēb⁹ illis mūer q erat i ciuita
te peccatrix: vt cognouit q ie
sus accubuisset i domo fimōis
leprosi attulit alabastr vnguē
tr r stās retro sec⁹ pedes dñi
ihesu lachrymis cepit rigare pe
des eius r capillis capitis sui
tgebat. r osculabat pedes ei⁹
r vnguēto vngebat. ℣. Dīgt

Largire nob clemē Dño.
tissime p̄r q sic bt̄ maria
magdalene vestigiōrū tuū sup
ōia diligēdo suor obtinuit ve
nīā peccaminū: ita apd mias
tuā sempitnā nob ipetret bti
tudinē. p eūm. Deo. de bt̄o
vsidre confessōre abba. alm. Simi
labo eū viro sapiēti. ℣. Ama-

Deus cui⁹ gra Dño uit eū
bti vādregesilij ꝓfessor
tui atq abbatis vita extitit lau
dabilis: ipsi⁹ iteruētu qd tibi
placitū est pietas tua opet in
nob. p. Tue cat ꝓcessio ad al
tare sce marie magda. cātādo
℟. Regnū mūdi. ℣. Dimissa

Beatissi Dño. sunt ei.
mā dñe trate marie ma

gdalene q̄ celos subit celebri-
tatē recolentes supplices te ro-
gamꝰ clemētiā tuā vt q ei⁹ ꝛ
uotionis recolimus insignia:
ipsi⁹ meritamur cōpotes fieri
gāe. Per xpm. In rectēdo de
ca maria ad matu. Eter-
nū trinū ꝙ rēū laudem⁹ ꝛ vnū
Qui sibi mariā tūsuerit i ex
Ora scām ps. Vēte. by⁹.
Sum⁹ uit hortulanū ꝛ
hoc sane credidit: seminauit
eni granū qđ in mēte cecidit:
linguā nouit ꝛ hō manū liguā
xps ichdit. Hō agnouit figu
rali latēte imagie: mētis agrū
spiritali excolentē semie. q̄ cū
ea specali dilīguit noie. Hec
a iesu ielū q̄rit sublatū p̄ q̄rit
iesum intus mentē gerit ielus
qđ q̄rit: in mentē colit mentē se
rit ielus nō capit. Iesu bone
iesu pie qđ te mōstras latitas
qđ occultas te marie mentem
cuius habitas intus plena ꝛ
ro die nescit nisi veritas O dō
mine iesu ludis his qbus dili
geris: sed cū ludis nō illudis
nec fallis nec falleris: q̄ exclu-
dis qđ includis not⁹ nō agno
scēris. Gla ꝛ honor tibi spes
vita lux aie: p quā sperat se p
scribi libro mortis pessime: p
stēt sibi nos ascribi pe.catri-
cis lachrime. Nmē. In. q. noc.
ad. Cū discubuisset in domo
simonis dñs iesus mūdi glia
mulier secū q̄ erat peccatrix nar
di odorifera extulit vngue
ta. ps. Dñe dñs nr. ad. Secus
pedes dñi astās incessanter ore
sacrato diua vestigia osculat
lachrymis plēa. ps. Deli enar
ad. Irrigabat igit dñicos ihū
pedes fracto quoq; alabastro
preciosis odoribus fragrabat
domus o⁹: atq; capillor⁹ offi
cio detergebat. ps. Dñi est ter

Diffusa est gra. Le. q.

Aut igit fm seculi fastus
claritissimis orta natalib⁹ bea
tissima maria magdalene: q̄
vt patrū asserūt traditiōes: a
magdalo castello nomē acce
pit. Quā nō solū suī germinis
dignitas: vt rūcta primoge
nitura parentū ꝙ secessus splen
didā reddiderāt: vt duplicat⁹
honor: adeo nois excellentiā
circūquaq; diffunderet. T. ℟.
Letet oē seculū in solēnitate
scē marie. Quā iesus eternus
amor: dilexit plurimū. ℣. Hec
maria fuit illa dño gratissima
q̄ vnguēto p̄cioso pedes vnxit

Sdñi. Q. uā ielus. Leō. q.

Olent eteni apud hoies
plus noia diuitū scōrū q̄ pau-

perū. Sed quia rerū affluētiā interdū voluptas comes seqt adolescētiozus vite tpa lubzicis suppositerat regēda discursibus: soluto pudicitie freno. Vecauté postmodū diuino aspirata spū: mēte intuitū in sese cepit retorquē: acpristine vite imūdicias abluiari. ℟. Pecto re sincero dñz maria recūbēs vnxit purgātem se. Baptismi gurgite scō. ℣. Abstergē dña noxis famulos pcib⁹ tuis. Ba.

QUe ergo cōperit. L. iij. dñm mie largitorē: et criminū idultorē i conuiuio simonis aduenisse: pnia ducta pciosū vnguētū accepit vbertatē q lachrimarū adhibuit Et cū talib⁹ obsequijs ingressa ē ad sontē pietatis. ℟. Fletu maria vnxit pedes ihū Et extersit capillis suis. Et dom⁹ ipleta ē ex odore vnguēti. ℣ Mixto rore balsami fracto fudit alabastro: q vnguēto pcioso pedes vnxit dñi. Et extersit. Glā. Et do. In. q. noc. añ. Simō aūt intra se inqt: si erat pphēta: sciret pfecto q & q̄lis esset ista q tetigit eū: q; peccatrix est. ℣. Eructauit. añ. Et conuersus dñs ait postq̄ veni in domū tuā: fletu cessat crine fuso hec meos oscu/lari pedes. ℣. Dē nr̄e. Añ. Quoniā multū dilexeras: dimissa sūt tibi scito peccamina tua de q̄ pollex sacra te pace remittor. Fūdamē. ℣ Spē tu.

ACcessit ad pe- Lcō. des saluatoris: lachrymis eos rigauit: capillis extersit: & eos osculis vnguēto pfudit. Sicq; fit: vt q̄ imūdā venerat: iustificata recessit. ℟. Bta es maria: q̄ plāctu vndis lachrimarū terūsti tuoz maclas criminū Assidue te exorare cōpscim⁹ p nr̄is excessib⁹. ℣ Sūmis celoz ciuib⁹ glomerata: i iqz eterna imortalitate inducta. Assidue te exorare. L. cō. v.

LIbeat charissimi imensitatē dñice pietatis intueri: mulierē attrahētis & suscipientis. Ad pharisei prandiū dñs discūbebat: sed apud penitentē mulierē mētis epulis delectabat. Apud pharisei veritas pascebat foris: apud peccatricē mulierē ihs tñ querēla pascebat intus. ℟. Eternis accumulata muneribus maria magdalene: posce vt i his nr̄is solēnijs. Diuina ppetue pacis gaudia p merit⁹ xp̄s ꝓcedat. ℣ Subdite tibi plebes flet⁹ solue benigne peccatib⁹ q̄ñq; tecū. Dī.

PEnsem⁹ quãte pẽcta L.vi
ni⁹ fuerit nõ solũ peccatri
cẽ mlierẽ ad se admittere⁹ ei
eni ad tãgendũ pedes ꝓbere
Cõsiderem⁹ gr̃am misericor
dis dei: r dãnem⁹ multitudi
nẽ reat⁹ nr̃i. Cõfessionẽ nr̃am
et puro corde desiderat: r cũ
cta q̃ dr̃ig nuerelarat. T.
Optimã partẽ adepta a dño:
quã elegisti bt̃itudinis eterne
Sctã maria intercede p nob
etiguis tuã solẽnitatẽ celebrã
tib⁹. Ut mereamur assidue
cõpũctionis hymbre nr̃oꝝ sor
des xlicioꝝ abluẽ. Sctã Bñã
Sctã. O certe p
cipuus marie amor: q̃a mo
numẽto dñico discipl⁹ recedẽ
tib⁹ sblatã credẽs ñ recedebat
Lãtate. Tulerũt dñm
meũ ubi posuerũt eũ dicito mi
hi cui rñdẽs ih̃s dicit illi maria
quere ta illa noli me tãgere nõ
dũ eni ascẽdi ad patrẽ meũ.
Dñs regenerat. Celsi me
riti maria: q̃ solẽ xr̃s resurgẽ
tẽ videre meruisti mortaliũ p
ma: obtine vt nr̃o visu gũe sue
letificet i celis. Lãtate.

IAduuabit. Sctã luciã
In illo tpe. Rogabat ihesũ
quidã pharisẽus: vt manducaret cũ illo. Et ingressus domũ
pharisei discubbit. Et reliqua

OMnes. Ant. ego papa.
Ante pedes lachry
me cuius oni vel fletũ pectus
ad exẽplũ penitẽdi mõ emolliant. Cõsiderauit nãq; qd fecerat: r noluit moderari qd faceret. Supervenientes ingressa
est. nõ iussa venit: inter epulas
lachrymas obtulit. Dicite q̃
dolore ardet: q̃ flere iter epulas nõ erubescat. Fragrans
ihesus muneribꝰ intimus marie
q̃ pcordus affatim punit sacratavnguẽto vestigia. Unde
meruit pectã suoꝝ delictorũ
veniã. Peccaminũ nr̃oꝝ
sordes pessimus diluat mũdẽ
tibus diuino cõte. Uñ.

Hanc eẽ illã mariã credimus: r q̃ marcus septẽ
demonia eiecta fuisse testat.
Per septẽ ãt demonia vniuersa vitia designãt. Septenario
enim nũero vniuersitas figurat.
Septẽ ergo demonia maria
habuit: q̃ vniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce q: tur pitudinis sue maculas aspexit lauda ad fontẽ mie cucurrit.
Celsi meriti maria q̃ solẽ xr̃s
resurgẽtẽ ab iferis videre meruisti pma mortaliũ in terris
Obtine sacris pab⁹. vt nos

ſu fue maieſtatis tecū letifica re dignet i celis. ℣. Erigua nō holocausta votoꝝ deferēs aſſi dūꝫ ſuffragatrix ſp pia digne rio eſſe. Obtine.

Ec ergo mūer q: ꝑ fue ab illicitis intēta: vnguētū qđ ſibi p odore carnis ſue turpit exhibuerat: hoc iam deo lau dabiliter offerebat. Oculi ter rena cōcupierat: ſed hos iā p pnitētiā pterēs flebat. Capil los ad cōpositionē vult exhi buerat: ſed ipſis iā lachrymis tergebat. Ore ſupba dixerat: ſz pedes dñi oſculās: hoc in re dēptoris ſui veſtigia figebat. Quot ergo in ſe habuit oble tamēta: tot de ſe iuenit holo cauſta. ℟. O felix ſacroꝝ la chrymis rigatio pedū: p quā ꝓmeruit maria dici et eē eius dilecta. Et quo paſcunt i erbe reſci. ℣. Angelico pollet cō rehec et hi p xp̄m. Et q̄ Glia. Et quo. ℣. Optimā ptē elegit

Luchibus in laud. an. Excelſis oīs mūdus exul tat in ſolēnitate ſcē marie ma gdalene. Dñs reg. Pe ctore ſincero dñm maria recō dēs vnxit purgantē ſe baptiſ mi gurgite ſcō. ℟. Jubila u. Suſtolle maria ſupplicū i e therea vota: ꝓprias q̄ meruiſti fletu dilui noxas. ℣. Deꝰ de meꝰ an. Qui tecū capiēt eter ni mūera regni p famul xp̄m poſce maria piū. ℟. Bñdici. an. Intercede ſupplicans aſſi due p nob ieſum dñm ma ria magdalene. ℣. Lauadte. Mulierē fortē.

O Maria noli flere. iā nō queras aliū hortulanꝰ hic eſt vere ac colonꝰ mētiū: intra mētis hortū q̄re mētis operariū. Unde planctus et la mētū: qđ mentē nō erigis: qđ reuoluis monumētū tecū eſt quē diligis: ieſū q̄s et inuen tū habes nec itelligis. Unde gemis: vnde ploras: verū ha bes gaudiū: latet i te qđ igno ras doloris ſolatiū: intus ha bes q̄s foras lāguoris reme diū. Nam non miror ſi neſci ſti magiſtrū dum ſeminat ſe men quod eſt verbū chriſti te magis illuminat: et raboni re ſpondiſti cum mariam nomi nat. Pedes chriſti: quos laui ſti fletu lota gratie: quē ab ipo recepiſti funde rore venie: re ſurgēs quē vidiſti fac conſor tes glie. Et loria et honor deo cui⁹ ꝓfert gra inuitāti phari ſeo, marie ſuſpiria cernivite q

datreo gr̃e p̃ p̃sidia. Amẽ. ℣. Dimissa sũt ei pcã mlta. ℟. Q̃n dilexit mlnũ. Alĩ. O mũdi lãpas et margarita p̃fulgida: q̃ resurrectiõez xp̃i nũciãdo aplox̃ ap̃ ola ñra meruisti maria magdalena: sp pia exoratrix p̃ nob assis ad deũ q̃ te elegit. ℣. Vñs Oño. Largire nob. Oꝛõ. ut sĩcõ vndre getũlio. ãñ. Euge fue. ℣. Justꝰ germi. Oño. Laudibꝰ gr̃a. ꝛa pmã. ãñ. Deꝰ cuꝰ. ℣. Deꝰ in no. ãñ. Te. iure. ℣. Quicũq; ad. iij. ãñ. Pectore. ℣. Legẽ po. La. Mlierẽ fortẽ. ℣. ꝛ. ꝛ. de cõt vnꝰ v̄girs dicit. Ad. vl. Alĩ. Sustollesꝰ. Deke. Cap. ALeuauit fortitudie lũbos suos: et roborauit brachiũ suũ: gustauit et vidit q̃m bona ẽ negociatio eiꝰ: nõ extinguet i nocte lucerna eiꝰ. ad. ix. an. Intercede. ss. Mirabilia. Cap. MUlier timẽs deũ ipa laudabit: date ei de fructu mãuũ suaꝝ: et laudẽt eã i portis opa eiꝰ. ad. ix. an. Laudibꝰ. psal. ferialeꝰ. La. Mlierẽ fortẽ. ℣. O maria noli flere. ℣. Dimissa sũt ei pcã mlta. Alĩ. Jnclita sce marie magdalene solẽnia: suscipiat alacris pia. mr̃ ecclia. aue sca deo digna: aue dulcis et benigna: obti ne nob gaudia: q̃ possides cũ gña. ℣. Mđt. Oño. Largire. Mđeo. de sco appollinare martyre. Dic ẽ de martyr. ℣. Glã

OOtiuus. Oño. et bono. nos dñe bti apolinaris martyris tui natal' sp exoptat q̃ et ocũditate nob sue glorñ cationis i'sudat: et tibi nos reddat acceptos. p̃ do. ℣. Sci apollinaris mar. iij. lec. hanc cũ

BEatus oñone vñ. Lec. i. Bappolinaris ab ãtiochia pertũ aplm secu.ꝰ et rome ab eodẽ eps ordinatꝰ: rauẽnã direct.ꝰ ẽ. vbi vbũ dei p̃dicãs: ĩtus ẽ a paganis: et diu fustibꝰ cesus: ac nudis pedibꝰ sup prunas impositꝰ ab vrbe expulsus est. Sz nõlõge ab vrbe xp̃iani habebãt tuguriũ: vbi missas celebrauit: et in mari baptisauit: timẽtesq; deũ mistrabãt ei. Post multos. Lectio. ij. Tu annos ad emulã p̃cepit predicans verbũ dei: vtutes opido. post tertiũ annũ reuersus rauẽnã: nõlõge ab vrbe missꝰ apud qñdã militẽ noie byrrineũ: cuiꝰ filiũ cecũ illuians: ei cũ parentibꝰ baptisauit. Quo facto a paganis ligatꝰ: et ad ferũ deductus vulneraf. Lec. iij.

Quinq; pduct⁹ ad simulachr̃ appollinis oꝛonē fecisset illud solutū ē ⁊ destructū est tēplū. Quo audito tradit cuidā centurioni occulto xp̃iano custodiēdus q̃ media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē sequētes pagani ꝓpe pontē appḧende rūt. Qui tādiu cesus quousq; moꝛtu⁹ estimaret. Post pductus a discipulis in vicū i quo lepꝛosi moꝛabant: septē dies supuixit: admonēs ecclesiā ne a fide christi discederet. Sicq; martyr xi post q̃ ecclesiaz ānis viginti octo: mēse vno: diebus quattuo: rexisset: moꝛtu⁹ sub dñspasiano cesare: sepult⁹ ē foris murū in arcba saxea sub terra xv. kls augusti. Et ce tera ꝛc cōi vn⁹ mar. ⁊ pōtif.

¶ Scē xp̃ine virgis Oꝛo

Indulgentiā nob dñe bt̃a xp̃ina virgo ⁊ martyr iploꝛet: q̃ ubi gr̃a sp exinit ⁊ merito ca stitat⁹ ⁊ tue pfessiōe virtutis Per. Ad matu. tres lec. hāt cū noct. ꝓpter vigiliā ⁊ oia fiāt de virgine vsq; ad missaz q̃ erit

Ad tpib⁹. de vigil. l. j.

Diocletiani imꝑatoris q̃ dā de tyro sacra virgo annoꝛ circiter duodecim noie christi na: vbani xp̃ianoꝛ psecutoris filia. Quā i excelsaz turrim cū duodecim puellis posit̃ ⁊ deos aureos spernentē: signauit angel⁹ in xp̃o dicēs: Christina viriliter age: i conspectu enim triū iudicū cibū habes a deo missum Que videꝫ panē albū sup mel dulce: gr̃as egit deo dicēs Duodecim dies sūt exquo non comedi. Lec. ij. Deo aūt facto: dedit frusta deoꝛ p̃is sui pauperib⁹ Quod sciēs p̃i⁹ puellas iussit deꝛolari: ⁊ christinā virgis cedi ⁊ cathenatā in carcere recludi. Cū q; i eculeo suspēsa vngulis raderet: piecat carnes suas in facie p̃is sui dicēs. Comedevirtutē coꝛpis tui. Tūc rota ferrea adducit: ⁊ supposito igne valido: oleo pfundi iubet: sed ipa oꝛāte: cōbusti sunt plusq; mille quīgēti idolis seruiētes hinc lapide in collo ei⁹ ligato mitti i mare: vbi a xp̃o baptisata exiēs iterū i carcere reclusit. Que ait Dñe iesu xp̃e redde vbano fm ea q̃ gessiti me qui ipsa nocte cū magnis cruciatibus emisit spiritū. Lec. iij. Post hec venit ali⁹ iudex noe ziron: q ꝓmo eā in carthagine plenā pice resina ⁊ oleo mitti iussit: deinde caput ei⁹ radi ⁊

prunas ardentes supponi. Que cū nō lederet ducta ē ad templū appollinis: t ibi cū orasset: cō minuit ē idolū i pulueré t credidérūt i dñū ac ita circa tria milia Judeorū pterriti expirauerūt. Tūc tertiū iudex noie iuuenū iussit spētes circa eā apponi t mámilla eius t lingua abcīdis: virgo pariē lingue i oculū iudicis pūctēs excecauit eū. Cui⁹ iussu pcussa virgo in latere orās dñm emisit spīm: quarto decimo etatis sue áno. Que eius intercessione venerāda nobis sempiterna a dño impetret gaudia. Letera de sō virginis t martyr. ¶ Scti iacobi apli sermō in die. Dedi. vi. t ad matu. Letera de sō ei⁹ apli

Bēna celestis sulelumina ria iacobe necnō ioānes theologe: poscite nobis vnā rogātibus quā venit xp̄s gratis dare miseris. Q̄ nunc xp̄e de cat hic nobis per dñm. Oro.

Sto dñe plebi tue sciñ cato: t custodi apl̄i tui iacobi munita pñdijs: t quem fatiōe tibi placeat: t secura de seruiat. Per. Eodē die mēo. Lectio de martyrio apl̄oloto. t cuculato. ēi Gaudēt i celis Letami.

Deus mūdi creator: t dño rector: q hūc die beatorū xp̄oforū t cuculati martyrū passiōe p̄secrasti: p̄cedentes q martyrū coronā tuā meramur eorū intercessiōb⁹ ab eternis gehēne incendijs liberemur. Per. Ad matu. L.

Iacob⁹ apls dñi nr̄i ihesu xp̄i frat̄ bti ioānis euāgeliste ocm iudeā t samariā visitans ostēdebat ex scripturis scīs oia q̄ per prophetas dicta erant in dño ihesu xp̄o esse cōpleta. Hermogenes āt quā magus misit philetū discipulū suū cū aliquot pharisēis ad eū asserens ex xp̄o nō esse filius dei. Jacobus vo assertionibus eius in xp̄o euacuatis ondit ex scripturis scīs hūc esse filiū dei. Hermogenē āt conuersus L. t. esse filiū dei. ad hermogenē philetus dixit ei: iacobū q se fuū ihesu xp̄i asserit: scias te iuuare nō posse. Nā in noie eius multa miracula facies oēsq; scripturas scīs méoriter retinēs ondit ex eis hūc esse filiū dei. quē iudei crucifixerūt. Hermogenes iratus misit philetū dicens. Videtis ne iacob⁹ soluat te ab his viculis. Quo nūciato iacobo misit sudariū suū dicēs. Hec

piat we ⁊ dicat. Dñs ihs christus erigit elisos: ipse soluit cõpeditos. Quo facto: solutus venit ad iacobũ Lectio iij.

O oés aũt magus m fit post eũ demones dicens: Xpm iacobum cũ philecto mihi adducite vt vindicer in eos. Qui cum venissent ceperunt vlulatum in aere dare sũper apostolum. Quibus apostolus ait: Precipio vobis in nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti: vt hermogenẽ nõ ledentes xpm ad me vinctum adducatis. Quo adducto: dixit apostolus ad philetũ: Ipse te ligauit tu eũ solue. Quo facto ait apostolus. Nõ enim est disciplinẽ: vt inuitus qs cõuertatur Ipse vero solus oés codices suos in mare mergẽs dixit ad iacobũ. Animarũ liberator: accipe me penitentẽ quẽ hactenus habuisti inuidẽte. Lectio iiij

Apostolus confirmis eũ in fide ita perfectũ eũ reddidit vt multe virtutes per eũ fierẽt a dño. Quod audientes pharisei dixerũt ad iacobũ: vt quid predicas xpm quẽ oẽs crucifixũ scimus? Tũc apostolus ostendit eis qualiter incarnatio dñi: passio: resurrectio: ⁊ in celũ ascẽsio: a pphetis prenunciata in xpo erãt cõpleta. Dixerũtq; oés peccauim⁹ Dic nobis quid faciem⁹? Quibus ipse ait: Credite ⁊ baptizemini: ⁊ celebunt peccã vĩa. Lectio v.

Admirabar aũt pontifex videns tñ populũ credidisse: zelo repletus exortaus seditionẽ grauissimã: ita vt mittẽtes funem in collo eius duxerunt eũ ad herodem: qui iussit eũ decollari. Cumq; duceretur parabolicum quendã ad eum damãtẽ a doloribus liberauit. Hoc videns iosias q fuerẽ in collo eius misit: corruẽs ad pedes eius dixit. Obsecro te vt dñs mihi indulgentiã. Lectio vj.

Intelligẽs apostolus eo: eius a deo visitatum: dixit. Credis q ihesus christus est verus dñs⁹? Qui ait. Credo. Hoc audiẽs abiathar dixit. Nisi recedẽs a iacobo: maledixeris nomen xpi: cũ ipso decollaberis. Qui ait: Maledicet⁹ tu: nomẽ do xpi est bñdictũ; sicla. Cũq; peruenissent ad locũ allata lagena aque apostolus baptizauit eũ ⁊ osculãs eũ: fecit signaculũ crucis in fronte ei⁹: ⁊ ita perfect⁹ in fide xpi: cũ aplo decollatus est. Scõm matheũ

In illo tpe: Accessit ad ie
suz mr filios zebedei cũ fi
lijs suis adorãs: et rogans aliqd
abeo. Et reli. Omne.h.q̃ cẽ-pa.

Quãde occasione accepit
hec mulier vt a dño glo
riã et dignitate peteret filios su
os: q nihil pdixerat de gllã re
gni: sz solũmõ de supplicio pas
sionis: predixerat enim discipu
lis suis se hiero solymã ascẽsũ
rũ tradẽdũ morte cõdemnandũ
deludendũ: flagellandũ: cruci
figendũ. Sz hec causa iciebat
est ad petendã dignitatẽ filios
suos: q post oia dixerat dño:
et tertia die resurget. Lec. vig.
Putabat enim mulier q dñs
post resurrectionẽ suã regna
turus esset in terra corporaliter: ido
dixit. Dic vt sedãt hi duo vnus
a dextris: et alius a sinistris in re
gno tuo. Rñdẽs dñs dixit. Ne
scitis q̃d petatis. Mox q̃dẽ pe
tierat: sz dñs discipulos increpa
vit: q̃ sciui petitionẽ mris ex
suasione filios pcessisse. Lec. ix.
Interrogat dñs si possent bi
bere calicẽ quẽ ipse bibiturus
erat: id est si eandẽ passionẽ
sufferre possent quã ipe passu
rus erat p eis. Calicẽ q̃dẽ meũ
bibetis. De iacobo nõ ẽ dubiũ
quin ipe calicẽ dñi biberit. De
ioãne vo dubitat q̃ ipe p mar
tyriũ vitã nõ finiuit. Sed q̃ a
domitiano i seruitiũ olei missus
est: et añ aristodemũ
nemi bibẽs illesus pmãsit: nec
nõ cũ reliqs aplis flagellat⁹ le
git ip⁹ parat⁹ ad passionẽ: da
tũ est q̃ calicẽ passionis bibe
ret. Et cetera de cõmun⁹ apl̃ãr. Lid. q
est. oia fiãt de scõ iacobo cũ de
Laues aplor. et nico. et scãm
na. ¶ Dece Anne mrio marie
Lid vel. supplet. fer. añ. Felix
anna cella mũdicie lumẽ mũ
di vena clemẽtie spes salutis
portalaticie nos diuine cõmẽ
da gratie. psalter. Lap

Mulierẽ fortẽ q̃s inueni
et procul et de vltimis finibus pre
tiũ eius. cõfidit in ea cor viri sui: et spo
lia nõ indigebit. Dõs dignetur
Alme mr anna: ple prm.
na melle cãna: cui marẽ
passa nulla coequãda. Ave p
dicãda sup exaltãda mr mris
poli regis atq̃ soli. Quã q̃s ve
ut fari sive venerari reddet fi
bi votũ xp̃s p quẽ totũ. Ergo
te rogamus rogãtes supplica
mus vt q̃s potes velis pce de
nos celis placãs nob⁹ natã mi
do p te dat illa natũ suũ tuũ
potentem tuũ. Laus sit trinitati
laus sit vnitati laus pij agnato

lausq; pacito. amē. ℣. Diffusa est gr̄a. añ. Hec est radix anna pia virga flozēs est maria xp̄o flos est inclyt⁹ digna radix est honore cui⁹ virga tali flore fecūdat celit⁹. ꝓs. Magn. Oro.

DEus q̄ beatā annā dilectissime genitricis tue matrē egregiaz hodierna die ad celestis vite sublevasti gaudia: facias ꝙ gloriose ei⁹ meritis ad eternā ptingere beatitudinē ex cui⁹ puerperio salutari⁹ salute mūdi humanā dignat⁹ es assumere carnē. Qui vi. et reg. cū do. pie. Deo. de scō iacobo apso ci añ. In regnatōe ℣. Annūciauerūt. Oro. Esto dñe Tue cat pecl. ad altare tue anne cātando Regnū mundi Regre in cēli. ℣. Oram⁹ nob⁹ de

QUesumus ops Oro. de⁹ vt q̄ beatē ánē solēnia colim⁹ ei⁹ meriis⁹ et ꝓcib⁹ idulgentiā ꝓseqūmur et gr̄am. Per xp̄m. In ecclesiastico de scā maria. Ad cōplendā ñāt sicut i festo scē trinita. Modo ꝓdicto dicunt vel. de scā ānā videlicet vbi dedicata est eccla vel capella vel altare i honore eiusdē: et tūc ad ꝓmas vel. de scā anna fiat. Ubi ꝓ nō est eccla dedicata nec capella i honore tpli⁹ dicant vespe. de scō iacobo apso et mēo. de scā ānā cū ora ne ꝓdicta. Ad matu. inui. Ad scē matris anne memoriā Oēs xp̄o canam⁹ gloriā. ℣. Venite

IN anne puerpio Ter in nor fugit hui⁹ scī et illuxit cū gaudio dies toti⁹ pplī. Hec radix iesse germinat exortes cū ctis illecebris et germē ei⁹ illuminat nos sedētes in tenebris pia mr̄ et būlis de q̄ maria p dōt tuis adesto famulis quos culpa grauis de p̄mit. Ā felix et merita manēs cū sūmo iudice succurre mr̄ inclyta vt viua m⁹ pacifice et q̄cq̄d hic deliq mus vite p̄ imūdicia abstergas illud p̄timē⁹ p diuinā clemētiā p̄ si nato q̄ gl̄a de cū scō spū q̄ p anne suffragia ꝙ seruet nos in ecclesiastico. amē. In. i. no. añ. Lyri plaudāt alacriter angelorū boim cōgratulādo piter mīri regime virginū. ℣. Dñe dñs nr̄. añ. Pī p̄cellens virginitatis ecclesiastico erat noie mr̄ anna q̄ nobilis regali fulsit semie. ℣. Leli enar. añ. In tres partes diuidit ei⁹ substantiā dant templo dāt paupib⁹ seruāt sibi tertiā. ℣. Dñi est ter. ℣. Diffusa.

HOdie frēs charissi Le⁹ mi⁹ hr̄ate mr̄is scē dei ge

nitricis ac ꝑpetue virginis ꝫ ma
rie; festiuã celebrãm° memoriã
in q̃ carnis r eluxit ergastulũ:
r subuecta est venerabiliter ad
superos scõr obsequijs ange
lorũ. ℟. Felix anna fœcũ, hõre
rũ mira nitẽs specie regũ fulsit
git antiquor ecclara ꝑgenie.
Quæ medelã vitiorũ matres
gessit gfe. ℣. Hec dtã miserꝛ
succurrat inopie. Que. Le. ii.

AD eternũ siquidẽ pisar
charũ ac ꝓphetarũ xte
rũ gllosa r felix puerit ꝓtulxr
niã. Et quoꝛ carne carnis tra
xit origiñ: vt ꝑ vẽtris sui fru
ctũ ꝓpio suo re° mitteret redẽ
ptorẽ. ℟. Matronarũ hec ma
trona claruit in sclo nũc in ce
lis ii patrona pietatis titulo
Cui° paria cũcta bona puene
rũt pplo. ℣. Anna parẽs esto
ꝓna cũctis in ꝑiculo. Cui°

GAudeat igit sacro L. ii.
sancta mater ecclia: hui°
sce matrone munita suffragijs
r in eꝰ laudibus cũ oi devotio
ne tota resultet. Hec est enim illa
supne bñdictõis terra de qua
celestis figul° ollã spei nre cõ
posuit: q̃ ex diuini roris hym
bre cõceptũ verbũ dei humano
generi ꝓtulit incaratũ. ℟.
Ex cõceptu cõtugali anne mi

rõ ordine radix boni fructus ma
h spirat vno germine felix q̃
fuisti tali ĩmaculata virgie. ℣.
Nos in hora fac finali mori si
ne crimine felix. Glã. ℟. In
q̃ nocte Anna quoq; pluri
mos ducũt in cõiugio steriles
atq; tristes sb legis opprobrio
pa. Fructa. ad. Exprobrabat
huic pontifex Joachim q̃ fisset
ret infecũdus cũ fecũdis seꝛ
ctis iũgeret. ꝓ. Deus nr. ãna.
Joachim et obprobrio mtẽ
plo tristis exijt nec ad domũ
vel vxorẽ sed ad pastores tri
sit. ℟. Fũdamẽta. ℣. Spũa

FElix anna que in L. iij
operatione redẽptiõis
nostre velut radix videt in flo
rem: r q̃ celestis virga egres
sa est beatissima virgo maria
que filiũ suũ dñm nr̃m ihm xp̃m
genuit cuius dulcedinis iocũda refec
tio: in celo r in terra angelos
r homies pascit. ℟. Exiuit
creuit spina hec matrona no
bilis spina tamen officina da
ruit mirabilis, de qua prodijt
Regina celi venerabilis. ℣.
Nos a fraude serpẽtina saluet

Amẽ humilis, Re L.
Bethleẽ quippe ciuita
te dauid r radice iesse ortũda

prodijt: cuius beata soboles maria videlicet xpm peperit qui captiuitatē iacob auertit & parietē veteris inimicitie inter deū & hominē: homo dē in sua carne destruxit. ℟. Quaz potēs esse diceris in regno beatoꝝ que genitrix agnoscēris regine angelorū Insignis quippe diceris patrona miserorū. ℣. Impetra nobis miseris veniā peccatorū. In. L. vj.

O Quā gloriosa est mater ista & q̄ digna solēni attollenda preconio que matrē, nobis nr̄e redēptōis attulit: & in illa testamentū hereditatis supne induit. Vere btā & oī veneratione habēda: & quodā sacro priuilegio predicāda mr̄ huiꝰ sacratissime virginis: q̄ oīs pcellit matres i capiēdo & generādo eā q̄ suū & oim gīnauit auctorē. Gaude igit & letare o felix mr̄ & p ceteris matribꝰ felicior: q̄ meruisti tante prolis gaudere priuilegio p quā angelī leticiā: iusti gratiā peccatores veniā iuenīt i eternū. ℟. O q̄ digne veneraris ab humano germie q̄ mariā mūdo paris magno dei munere Jpa virgo singlaris dignet succurrere. ℣. Anna mr̄ salutaris facnos xpo viuere. Jpa. Glia. Jp.

In tu noc. aīa. Joachi & ciugi angelꝰ apparuit dīcēsq̄ nimiū dulcit cōpescuit ꝙ Læta. ℣. aīa. Preces vre sunt accepte habebitisq̄ filiā p quā dē magnificē pstabit cūctis gētib⁹. Dño reg. etul. aīa. Vinc cognoscūt se mutuo cōiugali federe & agūt laudes dño p cōcesso munere. ꝙ. Lætatē. ℣. Adiuuabit eā. In tu sci eā.

Jxit gīnati Joachim matrē Jhesu xpi filiq̄ dauid filiq̄ abrāā. Et rel. Ome. ō diuer

Matheus sic tractatibꝰ Ingit euāgelista scribens librū generationis iesu xpi: ceteris pretermissis horū filiuz nūcupauit quia ad hos tm̄ facta est & xpo promissio. Ad abrāā inquit In semine tuo benedicent oēs gētes terre. Ad dauid vero ait: De fructu ventris tui ponā super sedē tuā. ℟. Eua mater cōruptele pomi fit edulio & formauitq̄ sequele ineī cōtagio Anna cōferas spem medele sacro puerperio ℣. Esto memor dīlecte huiꝰ in exilio. In. L. vij.

Abrāā genuit ysaac: ysaac autē genuit iacob. Exequitur ergo hūanā generationē

xpi in matthęus ab ipo promissionis exordio: hoc est ad abrahã gñatores cõmemorãs q̃s p ducit ad ioseph virũ marie de qua nat⁹ est xp̃s. ℟. Anna mirmis xpi nouo pie cõsidera que marie meruisti ppinare vbera Ecce felix ascẽdisti supcelsa siderea. ℣. Tui luxa mortis tristi nos ab hoste libera. Ec. Lr

QUicqd tñ i insigni genealogia xpi ad euangelicã respicit hystoriã: totũ ex abundãti recurrit ad annã vtpa sit quasi quedã mera legis t gre per quã dignitas hũane videt in xp̃o refloruisse nature Et et⁹ ni ꝓcetre pdut qđ de scã ecclia lõge añ spũsscũs ait: Grndo nẽ fecit t vẽdidit t angulũ tradidit cananeo. Sindonis huius cido: nine⁹ puritas est: t mũdicia virginalis quã bta anna mr̃ manib⁹ suis ꝓtexit ut eruit dñi genitricẽ xi mariã ad diẽ tpalis ort⁹ in forma humana t palatio vteri sui corpaliter edurit. ℟. Bta virgo virginũ mr̃is tue pcib⁹ remissionẽ criminũ pcura supplicib⁹ Et fac vite post terminũ letos in celestib⁹. ℣. Succurre cunctis dñe cũctis assistẽtib⁹. Et. Glia. Et. ℣. Ora p nob bta anna. In lau.

OMnis scõr concio añ. matrẽ collaudet vginis de cuius puerpio salus pcessit hoie. ꝓ. Dñs regẽ. añ. Hec ple cruotissime petit a pie lumine t meruit dignissime mariã ꝛc⁹ virginũ. ꝓ. Jubilate. añ. Et ioachim ple habuit vitevirũ et mie anna mariã genuit matrẽ regis iustitie. ꝓ. Deus me⁹. añ. Surpsit esse clara voluit cue mũdo odoriferũ dũ anna prolẽ genuit florẽ scõrum. ꝓ. Bñdicti. añ. Anna floret vtliliũ in sũmi regis curia thronũ adepta regiũ cũ imortali gla. ꝓ. Lauda. Capitulũ Mulierẽ fortẽ. Hymnus

FElix anna p alios digna laude fidelium mundi replevit gaudijs per sacrũ puerperiũ. Hec de carnis ppagine nariã nobis ptulit q̃ suo reddit germine quod eua tristis abstulit Ovas celestis gre mr̃ regine virginũ ptẽpamur anticipare missione criminũ. qmento mr̃ inclyta ad quã potẽs es p filiũ t nobis ꝓce solita pcura ꝛc gratiã. cuius vnctꝫ pcib⁹ datoris bonoꝛ oium, et gaudijs celestib⁹ fruamur post exiliũ. patri nato ꝫ glia det cũ s̃ spũ q p tuũ suffragia: cõseruet nos

in exitu. amē. ℣. Elegit eā. añ. Anna stellā matutinā magni maris ℟ reginā pepit clemētie cui qua vere iocūdat q; tū cō tēplat reuelata facie. ℣. Būdictus. Dio Deꝰ q; bratā annā Ad ꝑmā añ Omis scōr. ℣. Deꝰ in no. añ Brās. ℣. Qui cūq; vult. Ad. iu. añ. Hec plē. ℣. Legē po. Ca. Mulierē fo. ℟. Diffusa est. vt in cōi vnius virg. Ad. vi. añ Exioachim ℣. Defecit. Capitū.

MUlte filie cōgregauerūt diuitias: tu supg essa eas vniuersas: fallax grā ℟ vana ē pulchritudo mūer timēs dū ipa laudabit. Ad. ix. añ. Anna ℣ Mirabilia. Capitulū.

MAnū suā apuit inopi: ℟ palmas suas extēdit ad pauperē ió fortitudo ℟ decor indumentū eiꝰ: ℟ ridebit i die nouissimo. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit eā Dio vtā. Ad. ij. vesp. añ Dis scōr. ℣. Dirit dñs. ℣. Laudate pueri. ℣. Letat⁹ sum ℣. Bti oēs. ℣. Lauda birlm Cap. Mulierē fortē. ℟. Bta virgo. hym Aue mr anna. ℣ Elegit eā. añ. Anna florē portauit grā flōs odorē spirat mūdicie alme pces matris ℟ filie nos cōducant eterne glie. ℣.

Magn. Dio Deꝰ q; bratā annā Mdco. hat⁹ sptē dormiētiū martyribus Oratio.

DEus q; gliosos resurrectiōis eterne pcones sptē dormiētes magnifice cōzonasti: psta q̄s vt eoz pcibus resurrectione sanctā: q̄ in eis mirabiliter pceostēsa est ꝓseqūmur. ꝑ. Ad matu. ij. lec. Inuita. dup.

SUb decio impatore L. facta in xp̄ianos graui persecutiōe: sptē xp̄iani: ciuitatis epheſioz ciues: scz maximianus: malchus: martianꝰ: dionysiꝰ: ioānes: seraphion: ℟ cōstantinꝰ fugiētes rabiē absconderūt se in spelūca in mōteelio: statuētes malchū i habitu mēdici emere victualia. In qua spelūca dormierūt pr secula multa. Lecito. ij.

Quo ultimo trecētis septuaginta duobꝰ annis regnāte impatore xp̄ianissimo theodosio surrexit detestāda hereſis: nitens rebellere gñalis fidē resurrectionis: vigilātes sancti ℟ vnꝰ noctis spacio se dormisse putātes: malchū ad ciuitatē miserūt vt emeret necessaria. Qui videns crucē sup portā ciuitatis erectā: ℟ oēs nomē dñi inuocātes valde mirari cepit platiſq;

argentēis ceperūt intuentes mirari dicētes: Hic inuenis thesaurū inuenit: duremus eū ad pōsulē ciuitatis. Lic. Cum ꝫ pōsul ab eo inquireret: vbi thesaurum inuenisset cadēs malebus ad pedes ei⁹ dixit Rogo vos vbi ē deci⁹ impator: Ego enim ꝛ socij mei fugiētes psecutionē eius: abscōdimus nos in spelunca mōtis celij Marin⁹ epūs ciuitatis hec audiēs dixit eamus cū eo ad locū. Et veniētes ad spelunca viderūt sctōs dei sedētes: et erāt facies eoꝝ vt rose florentes. Et adorātes eos: miserūt p impatore. Qui cū venissent adorāsse eos fleuit. Qui dixerunt ei: Propter te suscitauit nos deus nr̄ aīa dē magnere surrectionis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuorū credas. Et cū hec dixissent: reddiderūt spūm sm̄ p̄ceptū dei. Impator vo flēs et osculās scōs reliquas eoꝝ: cōgregatis plurimis epīs ꝛ fidelibus viris: fecerūt in eodē loco dignā memoriā eoꝝ. Cetera vt cō: plurimo. martr. ¶ Eōd̄ sanctōrum

OMnipotens epī. Oro sempiterne deus tribue nobis famulis tuis p̄ intercessionē scōrū sanctorū epī postulantibus petōꝝ veniā: quereūb⁹ salutis veniā: pulsantib⁹ aperire gni celestis aulā: vt ad eterni maiestatis tue habitationē te adiuuāte puenire mereamur. Per. Eodē die natalicio. vt scō pātaleonte martr. Oro

DEus qui hūc diē bti pātaleonis martyrio cōsecrasti: p̄sta qs: vt ipius interuentu hoc in nr̄is florentat actib⁹: qs p̄mptos remuneret celestib⁹. p. Ad matu. in. lect. vt cōt. Inuit. duplex. Cetera vt cōmu⁹ cōfes. ꝛ pōn. ¶ Eōd̄ scōrū sanctarū simplicis faustini ꝛ beatricis

PResta qs mart. Oso. Pōs deus vt hīc pp̄ls christianus martyrū tuoꝝ felicis simplicij faustini et beatricis tpali solēnitate cōgaudeat: ita pfruat eterna. ꝛ qs votis celebrat pio cōp̄hendat effectu. p Ad matu. in lect. Inuitat. du.

LIberio vrbis rome Li. epō missō i exiliū a cōstantino augusto hereticō: dam⁹ romanus ordinauit in loco eius epm felicē p̄sbterū. Quisacto cōsilio: declarauit cōstantinū hereticū: ꝛ scōs baptizatū ab eusebio. Quo facto cepit felix ꝛ epatu a cōstantino augu

filio cōstātini augusti. Ex inde ductꝰ in ciuitatē: coronā martyrii capitis abscisiōe pro meruit ⁊ sepultꝰ est in via aure lia. Temporibus dio cleciani ⁊ maximiani erat ro me q̄dā virgo beatrix noie so ror bti simplicij ⁊ faustini q p xpi nomine post diuersa tor mēta capite cecī sunt. Quorū corpa sepeliuit beatrix cū eri spo ⁊ ioāne p̄sbytero. Post hec lucrecius vicinꝰ possessor p̄diū bte beatricis cōe cū frib⁹ ambiēs: fecit eā dijs sacrifica re nolentē carceri mācipari. ⁊ postea a fris suis nocte p̄sora ri ⁊ sic spūm tradidit dño Li. Post hec ingressus lucretius in p̄diū sctōꝝ: ⁊ fecit cōuiuiū: in q̄ infantulus dixit ei. Audi lucreti: Occidisti ⁊ inuasisti: ecce datus es in possessionē diaboli. Ad hāc vocē sathanas in eū ingressus, p tres horas eū vexauit: donec tolleret aiaꝫ ei⁹. De q̄ oēs q aderāt p̄terri ti xpiani effecti sunt: narrātes pala passionē bte virginis in cōuiuio vindicatā. Cetera de cōi plurī. martyr. ¶ Sctōrum abdon ⁊ sēnes martyrū. Ho

DEus qui sctis martyrib⁹ tuis abdon ⁊ sennē ad hāc gloriā venīdi copiosū mu nus gr̄e cōtulisti: da famulis tuis tuoꝝ venīa delictorū vi sctōꝝ tuoꝝ intercedēt⁹ me ritis ab oībus mereamur ad uersitatibus liberari. p dñm. Ad matu. Inuitat. du. ig. lect. fit.

DEcius impator ro Li. mā reuertēs ꝺ p̄sida ad duxit duos xp̄anos abdō ⁊ sen nē dicēs Dij nr̄i tradidēr nob wstes reipublice ⁊ romāi ipe rij. Et introducti sunt ornati ex auro ⁊ lapidib⁹ p̄ciosis victi ca thenis Quos cū vidisset oīs se nat⁹ ceperūt mirari i aspectib⁹ Deci⁹ dixit ad eos Li. ꝺoꝝ. Sacrificate dijs: ⁊ possidebit oia via: ⁊ pacē romani impij. Qui dixerūt Nos semel offerē tes nosmet deo ip̄m adorare simulachris manufactis nūq̄ humiliabimur Deci⁹ iussit eos de nudatos ad simulacrū solis: ⁊ ad sacrificandū cōpelli. Sicti ꝺo erpuētes i simulachrū dixe rū valeriano. Facq̄ potes. Tunc valerian⁹ p̄fect⁹ Li. iussit eos diu plūbatis cedi ⁊ i amphiteatrū duci. Et dimissi sunt ad eos duo leones: ⁊ q̄ tu or vsi. Quiētes ad pedes sctōꝝ: ita custodiebāt eos: vt ne mo poterat accedē, ad eos ppt

impetū ferarū. Valerian⁹ ira plen⁹ fecit eos occidi: ⁊ corpa eox añ simulachꝝ solis iacta ri. Post triduū qrm⁹ sc̄i diaco nus corpa eoꝝ sepeliuit in do mo sua. Cetera de cōi plmor mar. ℣ Scī germani cōfi Oro

Exaudi nos salutaris nr̄: ⁊ q: voces nr̄e nō merē tur audiri sci germani cōfesso ris tui atq; pōtificis iteruētio q̄s sit accepta p nob. p̄cr. Ad matu. tres lec. hāt. L. i.

Beatus germ⁹ antisio dorēsis oppidi indigena fuit parētib⁹ spēdidis p̄creatus: ⁊ ab ip̄is infantie rudimētis stu dijs liberalib⁹ instinutus. In q̄ doctrine cōsolatio cū ingenij vbertate ꝓsentiēs eruditissimū duplicato bono: id est nature ⁊ idustrie reddiderūt. Atq; vt in eū p̄fectio l̄rax plena ꝓflue ret: p̄auditor gallicana itra vr bem romā ciuilis iuris sciam p̄fecte addidicit. Deinde ad ho norē p̄fecture i vrbe antisiodo rēsi nobilē sibi sumpsit vxorē Post hec ordum cōsensu L. ii. eps postulat⁹ sacerdotiū inui tus assūpsit. In q̄ longū sz spō taneū martyriū durit calcat̄ se culi pōpa: hūilitas cōuersatio nis eligit: vxor i sororē mutat substātia i paupes dispēsat. Et die vo sumptis sacerdotij: nūq; panē frumēti: nō vinū: nō ace tū: nō legumē: nō oleū nō sal adusz ꝓdiēdi sapor̄ accepit In refectiōib⁹ primū ci L. iii. nere ꝓlibauit: deinde panē or deaceū sumpsit: quē tm̄ spe ex cussit ⁊ moluit. Pro stratu sup posito cilicio: ⁊ suppositovno rēsi sacculo cōtent⁹ fuit. Nocti bus nūq; vestimēta: raro cin gulū: raro calciamēta detraxit Dormiēs vacās lōgū tps som nū inter tormēta capere nō pote rat: donec virtutib⁹ plenus in dño obdormiuit. Cetera de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōtif. Ad vincula petri ad. i. ves. añ Solue iubē te deo terrarū petre carbenas q facis vt pateāt celestia regna bratis. Mai. feria. L. ep.

Petrus quidē seruabat in carcere: oro āt fiebat sine inter missione ab ecclia ad deū p eo

℟. Dixit angel⁹. Tym.

Nam done pasto petre de mes accipe vota p̄cantū ⁊ peti vincla: resolue tibi ptāte tradi ta qua cūctis celū vbi claudis ape. io. Annue xp̄e. ℣. In ām ter. añ Tu es pastor ouiū p̄n ceps aplor̄ t tradite sūt cla. re gni celor̄. ps. Magt. Oratio.

DEus q btũ petrũ apm a vinculis absolutũ ille fũabire fecisti: nr̃or q̃s absolue vincula petr̃i ⁊ oĩa mala a nobis ꝓpiciat⁹ exclude. Per. Deo. ℟. Machabeis mar. añ. Gaudẽt ice. ℣. Letamini

ORaterna nos martyr̃ tuor̃ dñe corona letificet que ⁊ fidei nr̃e p̃fectũ incremẽta virtutiũ: ⁊ multiplici nos suffragio cõsoleť. Per. Ad mat. mutl. Tu es pastor ouiũ p̃ncepsq; ap̃lor̃. Tibi tradite sunt claues regni celor̃. ℣. Uenite hym. Jam bone pastor. Annue xp̃e. In. j. noc. añ. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdã de ecclia occidit aũt iacobũ fratrẽ ioãnis gladio. ℣. Leli cnar. añ. Uidẽs aũt quia placeret iudeis apposuit ap̃hẽdere ⁊ petrũ. ℣. Bñdicam añ. Petr⁹ qdẽ seruabat in carcere ⁊ oratio ñebat sine intermissione ab ecclia ad dñm p eo. ℣. Exurgens. ℣. In oẽm ter. L. j.

NOtandũ nobis est frẽs charissimi q̃ de causa celebrat festiuitas sci petri. q̃ dicit ad vincula: kalendis augusti. hec ecclia qbusdã dicit causa Romanor̃ qdã dux noie grinus habebat filiã gutturosaz noie balbinã. Habebat aũt ipe dux tratũ alexandrũ papã in carcere clausum. ℣. Misit impius herodes rex manus vt affligeret quosdã de ecclia: Occidit aũt iacobũ fratrẽ ioãnis gladio. ℣. Uidẽs aũt q: placeret iudeis apposuit ap̃hẽdere ⁊ petrũ.

YPsa vo puella L. ij. Occidebat sepissime ad carcerẽ vbi btus papa alexãder cathenis tenebat ligatus ⁊ deosculabat cathenas: qbus ipe sctus ligat⁹ erat sez ob gratiã recuperãde sanitatis. ℣. Uidẽs aũt callid⁹ hostis q: placeret iudeis Apposuit ap̃hẽdere ⁊ petrũ. ℣. Misit impius rex herodes man⁹ vt affligeret quosdã de ecclesia. Ap. L. iij.

QUi btus alexãder dixit: Noli filia mea deosculari has cathenas: sed q̃re potius sci petri: qbus vinct⁹ fuerat: ⁊ oscularet eas: ⁊ inde recipies sanitatẽ. Que mox ad p̃ez suũ venies: narrabat ei sicẽ audierat a p̃fato papa. ℣. Cũq; tyrãnus inimicus cõprehẽdisset petr̃ apostolũ misit eũ in carcerẽ Uolẽs post pasca pducere eũ pplo. ℣. Uidẽs aũt q: placeret iudeis apposuit ap̃hẽdere ⁊ petrũ. Uolẽs. Hũã. Uo. In. q. noc. añ

Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ catħenis duab⁹ & custodes ante ostiū custodiebāt carcerē. Oes gētes. Cūq; pductur⁹ eū esset herodes ecce angel⁹ dñi astitit & lumē refulsit i habitaculo carceris pcussoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter. Exaudi dñe vocē meā. Exiēs petrus apls sequebat angelū & nesciebat q̄ verū est q̄d fiebat p angelū estimabat aūt se visum videre. Exaudi dñe oīa.

Cōstitues eos. Cui.

Quod audiēs pī puelle misit nūcios: q̄ pergerēt carcerē: vbi apls fuerat ligat⁹: indeq; secū afferēt bonas ſci petri. Qđ & ita factū é. Quas dū osculās puella ꝑfata bonas ſci petri integrā illico cepit sanitatē. Petr⁹ quidē apls seruabat i carcere. Oīo aūt fiebat sine intermissione ab ecclia ad dñū p eo. Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ catheNis duab⁹. Oīo.

Sequēs būs alexāder exiēs de carcere: constituit celebrari hāc solēnitatē kalēdis augusti in honore bti petri, & i ei⁹ noie edificauit ecclīaz: q̄ dī ad vincula. In q̄ eni vi sert solēnitate cathene ei⁹ deosculant applo & vote: auxiliante dño nro iesu xpo: q̄ cū pie & spū scō viuit & regnat de⁹ p oīa scła sclorū. Amē.

Cū vero pductur⁹ eū esset herodes in ipa nocte erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ catħenis duab⁹. Et custodes ante ostiū custodiebāt carcerē vbi erat petr⁹ apls. In

Exultem⁹ in dño d. v. lectissimi & spūali iocunditate letemur: q̄: vnigenitus dei filī⁹ iesus xpo ad inīmica nobis dispēsatiōis & diuinitatis suem ysteria aplīca ordinis pmū bīm petrū dignat⁹ est ꝓrogare. Cui⁹ hodierna festiuitas speciē & decus cōtulit orbi terrarū. Ille pm⁹ est in dñi cōfessione: q̄ primū⁹ est i aplica dignitate. Ecce angel⁹ dñi astitit & lumē refulsit i habitaculo carceri pcussoq; latere petri excitauit eū dicēs Surge surge velociter. Et continuo ceciderūt cathene de manib⁹ eius angelo dicēte. Sur. Bīa. Sur

In iq̄ noctē. Trāseūtes pmā & secundā custodiā venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta est eis. Cōsi

tebimur. Et exeūtes processerūt vicū vnū & cōtinuo discē-

ſtangel⁹ ab eo. ℣. Dñs reg. erulen. Petr⁹ ad ſe reuerſus dixit nūc ſcio vere q̄ miſit dñs angelū ſuū ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oi expectatōe plebis iudeoꝝ. ℣. Dñs reg. ira. Nimis ℣. Sēdz matb.

IN illo tpe: Venit ieſus in partes ceſaree philippi ⁊ interrogauit diſcipulos ſuos dicēs. Quē dicūt homines eſſe filiū hois. Et reſ. Sermo. b. augu.

DOmino nro ieſu xpō requirēte: quēnam eū homines eſſe dicerēt: ⁊ opiniones varias hoium diſcipulis reſpōdētib⁹. Rurſuſq; dño interrogāte ⁊ dicēte: Vos autē quē me eſſe dicitis? Petr⁹ reſpōdit: Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Tunc dixit dñs: Beatus es simō bariona: q̄ tibi nō reuelauit caro ⁊ ſanguis: ſed pat̄ me⁹ q̄ in celis eſt. Surge petre ⁊ induce veſtimēta tua accipe fortitudinē ad ſaluandas gētes. Quia cecidēr̄t cathene de manibus tuis. Angel⁹ dñi aſtitit ⁊ lumē refulſit, in habitaculo carceris. percuſſoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter. Quia L. viii.

ITē de eadē ſam quare beatus: quia tibi nō reuelauit caro ⁊ ſanguis: ſed pater meus qui in celis eſt. Ideo beatus: quia tibi non caro ⁊ ſanguis reuelauit. Si enim caro ⁊ ſanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Quia vero caro ⁊ ſanguis tibi non reuelauit: ſed pater meus qui in celis eſt: de meo nō de tuo. Quare de meo Quia omnia que habet pater mea ſunt. Tu autem. Dixit angelus ad petrum circumda tibi veſtimentū tuum ⁊ ſequere me. Et egrediēs ſequebatur eum. Tranſeuntes autem primā ⁊ ſecundam cuſtodiā venerunt ad portam ferream que ducit ad ciuitatē que vltro aperta eſt eis. Et.

ECce auditiſti eadē ſam quare beatus: audi ⁊ quare petrus addidit dominus. Et ego dico tibi: tanq̄ diceret: Quia tu dixiſti mihi: Tu es chriſtus filius dei viui. Et ego dico tibi: quia tu es petrus. Simon quippe antea vocabatur. Quia enim chriſtus petra: petrus populus chriſtianus. Petra enim principale nomen eſt: ideo petrus a petra: nō petra a petro: quomō nō a chriſtiano xp̄s: ſed a chriſto chriſtianus vocatur. Tu.

℟. Quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū & i celis Et qđ cunq; solueris sup terrā erit solutū & in celis. ℣. Tu es inqt petr⁹ xp̄s filius dei viui Rñdēs dñs ait & ego dico tibi q; tu es petr⁹ & sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. Et qđ Glā. Et ℣. Tu es petr⁹. In laudi. añ. Angel⁹ dñi astitit & lumen refulsit i habitaculo carceris percusso q; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter. ℣s. Dñs regnā. Dixit angel⁹ ad petrū circūda tibi vestimentū tuū & sequere me. ℣s. Jubilate añ. Exiēs petr⁹ sequebat eū & nesciebat q; verū est qđ fiebat per angelū. ℣s. Deus deus meus. añ. Misit dñs angelū suū & liberauit me de manu herodis alla. ℣s. Benedicam. añ. Solue iubente deo terrarū petre cathenas q; facis vt pateāt celestia regna beatis. ℣s. Laudate. Cap. Petr⁹ qdē. Hym. Exultet celū ℣. Annūciauerūt opa dei. añ. Quecunq; ligaueris sup terrā erit ligatū & i celis & quodcunq; solueris sup terrā erit solutū & in celis dixit dñs simoni petro. ℣s. Benedicta. Ora. Deus q; beatū petrū. Mem. de martyribus an. Justorū est enim. ℣. Mirabilis deus. Ora. Fraterna nos. Ad prima añ. Angel⁹ dñi. ℣s. Deus in nomine. ℣s. Te iure. ℣s. Quicūq; vult. Ad tertiam añ. Dixit angel⁹ xp̄s Legē po. Cap. Petr⁹ quidē. ℟. & ℣. de cōi vnius apl̄i. Ad vesperas añ. Exiēs petr⁹ ℣s. Desecit. Capitulū.

Angel⁹ dñi astitit & lumē refulsit in habitaculo carceris percusso q; latere petri: excitauit eū dicēs: surge velociter & cōtinuo ceciderūt cathene de manib⁹ eius. Ad. xii. añ. Solue. ℣s. Mirabilia. Capitulū

Exiēs petr⁹ sequebat eū & nesciebat q; verū ē qđ fiebat per angelū. Ad. xii. vesperas añ. Angelus dñi. ℣s. Dixit ℣. Et cetera ut supra. & de cōi apl̄oꝝ. Cap. Petr⁹ quidē. Hym. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt opa dei. añ. Petrus ad se reuersus dixit nunc scio vere q; misit dñs angelū suū & eripuit me de manu herodis & de oi expectatiōe plebis iudeoꝝ. ℣s. Mgt. Ora. Deus q; beatū petrū. Mem. de scō stephano martyre cōi añ. Vicesimo. ℟. Gla & ho. Ora.

Deus q; nos beati stephani martyris tui atq; pōtificis annua solēnitate letificas concede ppitius: vt cui⁹ natalitia co

lim⁹: ꝛ eiusdē cōfessione gaudeamus. Per. ¶ Sci stephani mar. Dio vīs. Ad matu. tres lec. sant. Inuit. dup.

BEatus stephan⁹ epūs Ierusalē vrbis rome: cōgregato vniuerso clero: sic eos alloquit dicēs. Frēs ꝛ cōmilitones mei audistis p̄cepta diaboli seua vulgariui si qs xp̄ian⁹ extēius fuerit a pagano: oēs facultates ei⁹ accipiat Vos eni fratres respuite facultates terrenas: vt regnū celeste p̄apiatis. Nolite timere p̄incipes scli: sz adorate cū celi: ꝛ xp̄m filiū eius. Iussitq; beat⁹ stepha Ierusalē mane: vt altera die in cripta nepotiana cōgregarent. Et facto cōuēticulo in eadē cripta: inuēti sunt ibi p̄mixti sex⁹ viri ꝛ mulieres centū ꝛ octo Quos eadē die btūs stephan⁹ in nomine xp̄i baptizauit ꝛ obtulit pro eor⁹ expiatiōe sacrificiū at q; participati sunt oēs. Ierusalē. Post hec obtulit sacrificiū deo ī cimiterio scē lucie. Audiēs igit hec valerian⁹ que gesta fuerāt ac de tēpli euersiōe ꝛ quia esset cū stephano maxima multitudo xp̄ianor⁹: misit milites ad eū q; inuenēt beatū stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiq; intrepid⁹ eō stās ait altaris solēnia: ꝛ iugiter cepta p̄cies: in eodē loco sicut sua decollat⁹ est sede: pergēs ad dñm sub die q̄rto nonarū augusti Letera de cōmuni vni⁹ mar. ꝛ pōtif. ¶ Inuentione sci stephani p̄thomar. sociorūq; ei⁹ martyrū. Ad vesp. suppsalā. Sicut p fidē. Ps. Iubilate. Cap. Iustor⁹ aie. ℣. Sacerdos et. hym Sanctor⁹ meritis. ℣. Letamini in d. Ostēdit scūs gamaliel p visū luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos ꝛ quartū argenteū croco plenū ꝛ dixit hi sunt nostri loculi ꝛ nre reliquie hic autē sanguineas habēs rosas loculus est sancti stephani q sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. Pg.

DEus qui Dio. Magt. tuor⁹ sanctor⁹ tuor⁹q; splendor: mirabilis qui hodierna die beati stephani martyris tui nichodemi gamalielis atq; abibon inuentionē gloriosaq; reuelasti da nobis qm̄s i eterna leticia ꝛ eor⁹ societate gaudere. Per. ad matut. inuitato. Adoremus regē magnū dominū Qui in sanctis suis est mirabilis. ℣s Venite. hymn⁹

Sanctorū meritis. In primo
nocturn. ñ. Luciano venerabi
li presbytero quiescēti in stra
tu suo de reuelatione sanctarū
reliquiarū prothomartyris ste
phani talis diuinitus ostensa
est visio. ℣. Beatus vir. ñ.
Luz adhuc previgilaret vir
venerandus tanqz in excessu
mentis repēte effectus est. ℣.
Quare fre. ñ. Uidit igitur as
sistere sibi virū etate senē statu
ra procerū vultu decorū. ℣.
In dño cōfi. ℣. Letamī in do
mino ⁊ exultate iusti. Lect.

Luciano presbytero cui re
uelauit dns septimo do
norū principis anno locū se
pulchri ⁊ reliquiarū beati ste
phani prothomartyris ga
melielis abibon ⁊ nichodemi
qui in euangelio ⁊ in actibus
apl̄oz legunt scripsit hāc re
lationē ꝙ greco sermone ad om
nīū eccl̄iarū noticiā. ℣. Bea
tus gamaliel doctoris gentiū
pauli discipulus appuit xp̄i
sacerdoti luciano in vestitu cā
dido amictus pallio. Et virgā
manu gestabat aureā. ℣. Al
ciatus caligis in supficie deau
ratis quasi deambulās coraz
Qui dū qui Lect. eo Et.
esceret in basilica bap
tisterū in stratu suo in secta se
ria, parasceues circa horā ter
tiam noctis: dūqz adhuc pe
ne vigilaret: tanqz in excessu
mentis effectus: vidit virū se
nem statura procerū: vultu de
corū, plicā barbā habentē pal
liū albū stola cui inerāt gē
mule auree. intrinsecꝰ aūt ha
bentes setē crucis signū calcia
tuz caligis in supficie deaura
tis. Hiceti vir manu tenebat
virgā aureā: dequa tāgēs vo
cauit eū ter nomine suo: luciane:
luciane luciane. Unde et dicio
anni epō hierosolymitano q̄
tenus cū summa diligentia no
stros patefaciat loculos. ℣.
Igit dissimulata gamaliel trā
bulatione venit ad eū: virga
quā manu gestabat tetigit eū
vocās illū tertio luciane: lucia
ne luciane: surge. ℣. Cui sacer
dos rūdit quis es dñe at ille
dixit ad eū. Luciane. Lect. ij.

Umqz venerabilis pre
sbyter inquireret ab eo
qs esset: ⁊ qui esset secū. Dixit
ei. Ego sum gamaliel q̄ mun
ui apl̄m paulū. Essqz mecū do
min̄ stephanus a iudeis hie
rosolimis pro xp̄o lapidatus
Cuius corpus auib⁹ ⁊ canib⁹
in campo piectū: ego sepeliui

in prędio meo viginti miliaribus a ciuitate. ℟. Vade luciane ⁊ dic iobi epō hierosolimitano: vsq̄q clauū sum⁹ vsq̄q nō aperis nobis. Tuis enim tpibus reuelandi fumus. ℣. Ap inobis veloci⁹ vt p nos lx stiūm ie sue humano gēneri aperiat ꝛus. Tuis. Glā. Tu. In.u.no.aū. Vir dei gamaliel ait luciano nō mei solūmodo causa sollicitus sum sed poti⁹ p illis qui mecū sunt. ℟. Dñe qo babi. ℣. Isti etenim maximo digni sunt honore veneratiin terris quos in celo rex re gū immēsa cumulauit gloria ℟. Lōserua me do. ii. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi: apud wies loco tenēt humili. ℟. Dñi est terra. ℣. Exultēt iusti in cōspectu dei. Ille vero qui hui⁹ Lxx. Illocello iacet cōtiguus ipe el nichodemus nepos meus q postq̄ audiuit a chūstovt renasceretur ex aqua ⁊ spū sctō statim baptisatus est. Pro q̄ postmodū idignati pncipes sacerdotū. conabāt illū mortitradere: sed nostre ppinquitatis ob reuerentiā nō pfecerūt ꝫ multis plagis eū extra vbē a fligētes semiuiuū reliq̄ rūt. Qui ad pedes bti stephani iussi sepelture tradidi Tertius est abibas filius meus: qui ab aplis baptizatus castus ⁊ immaculat⁹ exiuit de mūdo ⁊ sepult⁹ est mecū in tertia theca excelsiore. ℟. Lucian⁹ pbyter dixit dñe tu quis es ⁊ q̄ sunt te cū at ille ego suz gamaliel paili quondā doctor aplī q rūtu rta me quiescat Ille est dñs stephanus. ℣. Qui a tudeis hierosolymis lapidat⁹ adlacerā dū bstus ⁊ aubus est posit⁹ sed p dei puidentiā pmānt intactus. Ille Lectio. ℣. Dixitq̄ ei pbyter. Vbi vos inuenient⁹ dñe? Qui ait In meo agello q̄ dicit bonoz viroz possessio. Qui cū exiri lassēt ozauit dicēs. Dñe iesu si est hec vīsio tua a te fac vt iterū ac tertio manifestet mihi. Et cepit ieiunare vsq̄ ad aliud paraſceue. Et iterū apparuit ei gamaliel afferēs tres calatos aureos rosis plenos. Duo habebāt rosas albas: ⁊ tertius rubicūdas: ⁊ quartus erat croco plenus ℟. Cum ierem ego gamaliel sancitatē christi leuite Stephani fidē eius ac deuotionē credēs me in resurrectione partē habiturū cū eo

feci me sepelire. In monume/
to meo nouo. ℣. Audito: dñi
nichodem⁹ ibidē sepultus est
& abibas filius me⁹ mecū est
reposītus vbi requieſcit btūs
Stephanus. In. L. vi.

ET dixit ei gamaliel Qui
rosas habet rubeas est dñs
stephān⁹: & secūdus est nicho
dem⁹ tertius vo argēteus est
abibas filius me⁹: q vnit⁹ est
calato meo. Et cū hec dixisset
euanuit ab eo. Jpe vo gratias
agēs dño vuotis ieiunijs: ter
tiam reuelationē expectauit.
Qua apte facta: nūcauit hec
ioāni epo: q lachrymatus est
p gaudio dicēs Si vt dicis ha
ristime audisti: oportet me in
de trāsferre pthomartyrē ste
phanū. ℣. Sacerdos dñi lucia
nus pstrauit se i oratione rogā
tū & dicēs: dñe ieſu xpe si est
hec visio ec'te Presta vt iterū
ac tertio manifestet mihi. ℣.
Ut cōfusus fiducialiter annūci
em reuelationē scōz suoz
tuoz Pres. Glia. Pre. In ieiu.
nijs. In ieiunijs & oronib⁹
pstituto apparuit iterū sctūs
gamaliel luciāo presbytero &
dixit āre dissimasti frat & nō re
tulisti que dicta sūt tibi ioāni
epo. ℣. Exultate iusti i dño.

Nēne vides quāta sit siccitas
& turbatio in toto mūdo & tu
negligenter agis. ℣. Vīdicā.
ap. Surge & vade & dic ioāni
epo vt aptet nobis & faciat lo
cū orationis vt p nr̄as intercessio
nē misereat dñs pplo suo. ℣.
Dei venerūt gen. ℣. Justorū

QUm aūt luci. L. vii. aie.
anus tortatus epi in cra
stino in ḡdas aceruo q erat in
agro illo effodere statuissz: ap
paruit gamaliel cuidā mona
cho noīe migecio innocēti vi
ro dicēs. Vade & dic luciano
frustra labores in aceruo illo
nō eni ibi sum⁹ nō sz querat
nos in loco q dī bonoz virorz
possessio. Quo oī so luciano
gñificauit dñō q: mulier⁹ ē & ali⁹
testis i reuelatōe scōz. ℣. Sā
ctus gamaliel visu viri lucia
no diligēter aia aduerte q dico
& statī exposuit coram eo tres
calatos aureos Et quart⁹ ar
gēteus plenus erat croco. ℣.
Unus ex tribus calat' ruben
tes habebat rosas tanq̄ san
guinē: alij vero duo referti
erāt rosis albis Et. Ecl. vii.

QUnq̄ sodiētes thecas i
uenissent: nūciāt hec io
anni epo Qui assumptis secū
duobus epis pcessit ad locū:

Apertaq; theca bti stephani terremot⁹ magn⁹ fact⁹ ē ⁊ ōēs q aderāt odor pfudit suauissimus. Et eadē hora septuaginta tres aie a diuersis infirmitatib⁹ sunt curate. ℣. Videns o frater luciāe hos calatos bic rosas hūs pulcherrimas loculus est p̄cios⁹ martyris stephani Qui sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. ℟. Introgressus ostiū sepulchri inuenes eū i parte orientali Qui

℣. Osculātes bti Le. ix.

stephani reliquias thecē dauserūt: quē postea in sancti ecclīaz syon vbi archidiacon⁹ quondā ab aplis fuerat ordinat⁹ cū hymnis ⁊ gaudio trāstulerūt. Quo sctō sufficiēs pluuia pietate diuina descendēs imēsaz siccitatē terre madefaciēs irrigauit. Inuitemur fres ihus sctī charitatē: vt cū eo mereamur celi claritatē. ℟. Sctūs ioānes epūs lachrimans p̄ gaudio bñdixit dñm ⁊ dixit ad lucianū p̄sbiterū. Oportet me inde trāsferre btm̄ protho martirē stephanū Qui tā Angelus apparuit positus Incōciōe hoim. ℣. Qui p̄m⁹ apud iudeos vnica bella peregit ⁊ iesum a xp̄i⁹ vtutis xi videre pmeruit. Qui. Gla In ℣. Justi aūt imp In lau. Ant.

Gressus lucian⁹ p̄sbyter a sctō ioāne epo iussit vt cōsurgeret oēs diluculo ⁊ foderēt i cacerno illo vbi putabāt eē corpora sctōr p̄m. Dominꝰ reg an. Apparuit sctūs gamaliel cuidā monacho nomie megicio inocēti ⁊ simplici viro dicēs ad eūvade ⁊ dic luciāo inuanū labor as in acervo illo nō sbi sumus mō p̄s. Jubilate. Ant. Ibi olim positi fuim⁹ exequiar tpe plācit⁹ nūc quere nos in loco illo q dī bonor ū virorꝝ possessio. p̄s. Deus deus. Ant. Audiēs ergo lucianus verba monachi migecij bñdicit dñm qz inuētus est ⁊ alius testis in reuelatiōe scōr p̄s. Bñdicite. Ant. Dum inuētū esset sacratissimū beati stephani corpus statim terremotus fact⁹ est magnus atq; oēs q aderāt odor pfudit suauissim⁹. p̄s. Laudate. Cap. Justorū aie hym. Rex glorie mar. ℟. Mirabilis dr⁹. an. Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima septuaginta ⁊ tres tūc a variis languoribus curati sunt hoies p̄ inuētiōe corporis sci stepha

vi dilectissimi martyris dei
gñicâtes. ℣. Bñd. Dño De⁹
q ẽs scõz. Ad. ij. ati Egressus
luciam⁹. ℣. De⁹ in no. am Te
ture. ℣. Quicũq; vult. Ad. iij
am. Apparuit. ℣. Legẽ pone
Lãp. ℟. ℣. ẽi pmoz mar.
ad oẽs w. dicam⁹. Ad. vj am.
Ibi olim. ℣. Defecit Ad. vij. am
Dũ inuentã. ℣. Mirabili. Ad
h. vesp. am Egressus lucia. psal.
feri. Lãp. Justor aie. Hymn⁹
Rex gloose mar. ℟. Mirabilis
de⁹. am. Hodie scũs ioãnes põ
tifex cũ maximo clero plebisq;
impudio pciosas pti⁹ omartyr
ris stepam religas in sicam trã
stulit ecclã syon vbi quẽdã
archidiacon⁹ funct⁹ est officio
cui⁹ pia apud dñm sit p nob in
tercessio qñs. ℣. Magt. Oõe
Deus qui. ℣. Scti osualdi re
gis et mar. ofõ

OMps
sempiterne de⁹ q hodier
nã diẽ trati osualdi martyrio
cõsecrasti: cõcede ppitꝰ: vt cu
ius passionẽ celebram⁹: ei⁹ pa
trocinia sentiamus. ℣. Ad
matutinas tres lc. ñr. Jnuit. hymn. ℣.

REgnauit aũt osualdus
xp̃ianissim⁹ rex nostran
hymbroz nouẽ ãnis: q cõple
to annoz curriculo occisus est
cõmisso graui ꝓlio a pagana
gẽte: paganoq; rege merciox
Al quo etiã pdecessor su⁹ eccle
uinus pemptus est i loco mar
scelde nũcupato ano etatis sue
tricesimo octauo die qntomẽ
sis augusti. Cui⁹ quãta fides
in dñm fuerat et devotio: post
morte virtutũ miraculis decla
rat. Nã in loco vbi a paganis
pro patria dimicãs interfect⁹
est vsq; hodie sanitates infir
morũ celebrant. Lectio. ij.
Et multis qdẽ miraculis i lo
cõsillo vel de puluere loci ppe
tratis: duo dicam⁹. Nõ multũ
post interfectionẽ sci equus cu
iusdã iter p locũ facientis subi
to lacescẽs caput i terrã declina
re spumas ex ore dimittere: et
in terrã cepit ruere. Desiliuit
eques expectans hora mortis
equi. Sed cũ equus p horore di
uersas se i partes torqret: vo
lutãdo deuenit in illũ locũ vbi
sanctus rex occubuit: statimq; sa
nus cõsurgẽs: herbas auidꝰ
carpere cepit. Quo viso vir ite
ligẽs aliqd mire sanitatis loco
inesse: posito ibi signo ascẽdit
equũ: deueniensq; ad hospitiũ
inuenit ibi puellã paralyticã.
Jpsoq; narrante factũ: ducta est
puella ad locũ vbi parũ horum
ens integrã recepit sanitatem

ri ost hec vidés alit iter[illegible] fu-
facies spaciú illi⁹ loci ectero cá
po viridius: ex hoc intelligés
aliqué sanctú ibi interfecti la-
gauit & puluere loci i limbo
speras cú eo mirmis pdesse.
Uenies ad wispité: iuenit vi
nas cenátes i vino. Jussus
discúbere cú eis appédit linte
um cú puluere i poste parietis
Et accesio grádi igne dom⁹ se-
no tecta volúbus in altú scin
tillis flámа cóbusta est sola.
Diuulgata igit causa rei geste
multi & lège ad locú venientes
ad sanitate sibi & suis recupe-
rátes paulatim q; de puluere
sumétes fossas ad mesurá sta
ture virilis altam redd: derút

Lectra de cóvnio nativitatis
ff. Trásfiguratio ihesu xpi dñi
nri Ad hmas vesp.

ASsumpsit ihesus discipu
los & ascéd it i monte & trásfi-
gurat⁹ est ante eos. Laudate
pueri. Dú trásfiguraret ie
sus moysen & helyas cú dño
loquétes discipulis apparue-
rúnt. Lau. w. o. gés. Túc
petr⁹ dixit ad ihesum dñe si vis
faciam⁹ hic tria tabernacula ti
bi vnú moysi vnú & helye vnú
p⁹. Lauda aia mea. Ad-
huc eo loquéte ecce nubes luci
da obúbr: auit eos. Lauda
te w qñam. De qua voz insso
nuit hic est filius me⁹ dilectus
in q̃ mihi cóplacuit m audi
te. Lauda hieru. w. Lez.

SAluatore expectam⁹ do
minú nr̃m ihesum xp̃m q
reformabit corp⁹ humi natis
nr̃e cónfiguratú corpori claritа
tis sue sm operationé q̃ possit &
subijcere sibi oia. Assumés
ihesus petrú & iacobú & ioannē
fratré ei⁹ In monte excelsuz cú
eis seorsum ascéd it ibi se trás-
figurás sue glie claritate eis ost
dit. Ne vidétes ei⁹ passionē
turbarét sz fortiori solicitate
firmarent. In. Glia. In. Dyn

CElestis forma glie quaz
spes árit ecclie in móte
xp̃s indicat: supra solé emicat.
Ecce memorada scús hic cuz
trib⁹ discipulis cú moyse & he-
lya grata pmittit oqa. assistút
testes gre legis atq; pphetie
de nube testimoniú sonat p̃is
ad filiú. Uificata facie xp̃s de
clarat hodie qs sit bonor: cre-
dentiú deo pie fruentiú. Iste
ionis mysteriú corda leuat fi-
deliú vnde solẽni gaudio da
mat nr̃a deuotio. Pater cúvni
genito & spú paclito vn⁹ nob
hác gloriá largire p̃r p̃sentis

℣. Adorem⁹ patrē ⁊ filiū cū scō spū. ℟. Regnātē in maiestate sua. Alī. Visionē quā vidistis nemini dixeritis donec filiꝰ hois resurgat a mortuis

DEus q̄ ꝑ. Magt: Deo nos sacrū trāsfiguratiōnis tue diē votis hodie laudib⁹ ꝓpire cōcedis: tribue nob q̄s ad tue diuinitatis cōtēplatiōez ꝓpingere: q nr̄e hūanitatis dignatꝰ es fieri particeps Qui vi. ⁊ reg. cū dn̄. p. in vnit. ꝓ oia se. Amen. Deo. sub festo dn̄ marty. sixto felicissimo

DEus q̄ nos agap. Deo. cōcedis scōz martyrū tuoz sixti: felicissimi ⁊ agapiti natalicia colere da nob q̄s in eterna beatitudine dn̄ eoz̄ societate gaudere. ꝓ. Ad matutinū. inuita. Christū regē regū hodie transfigurantez. Venite adoremus dn̄m. ps. Venite.

OSator rerū re hym. parator cui xp̄e regū metuēde cēsor ⁊ p̄ces nr̄as patiter laudes aspice gratis. Noctis in cursu tibi vota laudū ꝓgimus: p̄sta tibi sint vt apta nos q̄z cōcētu refoue pennis luminis auctor. Inter hebrā moysenq̄z vates: vt iubar solis facie refulgēs candida vestē nivis instar albe tu micuisti. Tu dei patris: patre teste ꝓles cū sīs scōz decus angelōz tu salus mūdi: via virtus crederis esse. Gloria virtus sit tibi creator cūcta qui sol⁹ retines gubernās in throno regni sine fine regnās trin⁹ ⁊ vnus amē In. j. oct. aī. Hodie dn̄s ihesus xp̄s facie vt sol in mōte resplēduit ac vestimēntis tāq̄z nix cādid⁹ emicuit. ℣. Dn̄i est terra. in. Ecce nubes lucida obūbrauit eos paterna vox audita est hic est filiꝰ meus p̄. Tu ferte do. aī. Petrꝰ ⁊ qui cū illo p̄sentes erāt xp̄o letificati viderūt gl̄iaz dei. ℣. Deus nr̄e re. ℟. Celi aperti sunt super eū. ℟. Et vox patris intonuit hic est filiꝰ meus dilectꝰ

PEtrꝰ ad p̄dicatōez Le. j. mortis dn̄ice scādalizatus sentētia dn̄i fuerat increpatus: ꝓuocati discipuli vt abnegarēt se ⁊ tollerēt crucē suā ⁊ mortiferū aio sequerent magistrū. Grādis error audiendū ⁊ q̄ posset ꝓncipe aplorꝰ pcussō ꝑpetuo etiā alios metū ifere: idcirco tristib⁹ leta succedūt ⁊ dicit. Filiꝰ hois venturꝰ est in gl̄ia p̄is sui cū angelis suis. Times mortē: audi gl̄iam

ssūpcōnis. Vereris crucē: ausculta ăgelōz misteria. Et tūc ingt reddet vnicuiq; ſm opa eius. Non est distinctio iudei ethnici viri ⁊ mulieris pauperū ⁊ diuitū Ubi nō ꝓlone sed opa cōsiderant. ℣. Assūptis hodie dñs ihesus trib⁹ discipulis mōtē vt oraret subito excelsum soluſq; orans coraz eis trāsfiguratus est facieſq; eius vt sol resplēduit. Ac vestimēta eius vt nix facta sunt cādida. ℣. Ut aūt testimoniū haberet a lege ⁊ ꝓphetis hincinde cū eo moyses ⁊ helyas visi sunt in maiestate. Ac. Lec. ij.

AMen dico vobis sunt quidaz de hic stantibus qui nō gustabūt mortē: donec videāt filiū hois venientē in regno suo. Terrorē aplorū spe medicare volucrat ꝓmissorū dicēs. Filius hois venturus est in gla patris sui cū angelis suis. Insup auctoritate iudicis addita iudiciū addidit: ⁊ reddet vnicuiq; ſm opa sua. Poterat aplōz tacita cogitatio istiusmodi scādalū. sustinere. Occisionē ⁊ mortē nunc dicis esse vēturā: qđ aūt ꝓmittis te affuturū in gla patris cū ăgelorū misteriis ⁊ iudicio ptāte: hoc indies erit ⁊ in ipa longa differt. Prouidēs ergo occultoz cōgnitor qd possent obijcere pītez timorē pīti cō pēsat ꝓmio. Quod eni dicit: Sunt quidā de hic stantibus qui nō gustabūt mortē donec videāt filiū hois veniētē in regno suo. Ut qualis vēturus sit postea: ob incredulitatē nr̄am in pīti tpe demōstret ℣. Lorā tribus discipulis trāsfiguratus dñs moyse ⁊ helya. Hincinde secū loquēntib⁹: ostēdit se in maiestate. ℣. Ut in ore duorū vel triū testiū stet oē verbū. Hinc. L. iij.

AT post dies sex assūpsit ihesus petrū: ⁊ iacobū ⁊ ioānē fratrē eius. Quare petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ ioānes i qbusdā euāgeliorū locis sepant a ceteris aut qd ꝓuilegij habēt extra alios aplos: crebro diximus Nūc querit: quō post dies sex assūpserat eos: ⁊ duxerit in mōtē excelsū: cū lucas euāgelista octēnariū numerū ponat Sed facilis rñsio est quia hic medij ponūt dies: ibi ꝓm⁹ addit ⁊ extrem⁹ Nō eni dī Post dies octo assūpsit ihs petrū iacobū ⁊ ioānē: sz die octaua. Et duxit eos in montē excelsum

seorsum. Ducere ad mōtana discipulos: pars regni est. Ducūt seorsum: q; mīti vocati pauci electi. Et trāsfigurat⁹ est ante eos: qualis futur⁹ est tpe iudicādi: talis apīs apparuit. ℟. Primogenit⁹ pdu cet ore pīs: fecit oriri lumē in terris. Ego i altissimis habitaui et thronus meus in colūna nubis. ℣. Priusq; mōtes fierent aut formaret orbis terre a sclo et isclm. Ego. Glia. Ego In. ij. noctib⁹. Rūdens petr⁹ ait ad iesū dñe si vis faciam⁹ hic tria tabernacula. Oēs gētes. Accedētes discipuli ad dñm iesum pīs voce timētes ceciderūt in facies suas ei. Magnus dñs. Inter duos vates tres discipl̄os apparuit iesus xp̄s ytm ore duorum vel triū testiū stet oē verbū. Quā dilecta. Adorate dñm. ℣. In aula sca eius. Alle.

Quod aūt dicit trāsfiguratus est ante eos. Nemo putet pīsnā cū forma et facie pdidisse vel amisisse corporis veritatē et assūpsisse corpus spūale vel aereū: sed quo mō trāsformaat⁹ sit: euāgelista demōstrat dicēs: Et resplēduit facies eius sicē sol: vestimēta aūt eius facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostendit: et cādor describit vestiū: nō substātia tollit sed gloria cōmutat: Resplēduit facies eius sicut sol. Certe trāsformatus est dñs in eā gloriā q̄ vēturus est postea in regno suo. Trāsformatio splēdorē addidit facie nō subtraxit. Et si corpus spūale fuerit: nō et vestimēta mutata sunt q̄ tātū fuere cādida: vt alius euāgelista dixerit q̄lia fullo sup terrā nō potest facere. ℟. Claruit magnitudo dei virt⁹ et apparuit discipl̄s q̄m sic voluit tiissigurari excelsus dñs, vt ipa claritate oīderet maiestatē. ℣. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montē: et facta est corā eis facies sicut sol vestimēta eius sicut nix. Q̄m. Lectio. v.

Ecce apparuit illi moyses et helyas cū eo loquētes. Scribis et pharisei tētantibus eū: et de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postulationē cōfutauit ratione prudēti. Hic vero vt apīor augeat fidē vat signum de celo helia inde descēdens quo ascēderat: et moyse abuentis resurgēte. Qđ et achaz p

claiam ꝓcipiẽ: vt petat sibi sig-
nũ ex excelso: vel de inferno
Naz'qꝫ dictũ est: apparuit il-
lis moyses ⁊ helyas cũ illo lo
quẽtes. Et in alio refert euãge
lio: q nũciassent ei: q hieroso
lymis passur⁹ esset lex oñdit ⁊
ꝓphete qz ⁊ passionẽ dñi ⁊ re
surrectionẽ crebris vocib⁹ nũ
ciarunt. ℟. Hodie in monte
trãsfigurato dño apti sunt ce
li ⁊ nubes ꝑclara sup eũ dicẽ
dit ⁊ vox patris intonuit: Hic
est filius meus dilect⁹ in quo
mihi cõplacui. ℣. Intonuit de
celo dñs ⁊ altissimus sup at-
tonitos dedit vocẽ suã in nu-
be tonantẽ Hic Le vj.
Espõdens aũt petrus
dixit ad iesum: Dñe bonũ est
nos hic esse. Qui ad mõtana
cõscẽderat: nõ vult ad terrena
descẽdere: sed sp in sublimib⁹
ꝑseuerare. Si vis faciam⁹ hic
tria tabernacla: tibi vnũ: moy
si vnũ: ⁊ helye vnũ. Erras pe-
tre: ñe ⁊ ali⁹ euãgelista testat:
nesciẽs qd dicas. Noli tria ta
bernacla q̃rere: cũ vnũ sit taber
naculũ euãgelii: i q̃ lex ⁊ ꝓphe
te recapitulãdi sunt Si aũt q̃ris
tria tabernacula neq̃ꝫ seruos
cũ dño ꝑseras sz fac tria taber
nacula: imo vnũ: ꝑri ⁊ filio et
spũi scõ: vt q̃ꝫ est vna diuitas
vnũ sit ⁊ i pectore tuo tabnacu
lũ. ℟. Discipli xꝑi nub lucide
splẽdore obũbrati voceq̃ dei
ꝑris ⁊ nubis clamãtis perturbati
In facies ceciderũt. ℣. Tãte tãq̃
reuerẽde visiõis nouitatẽ nõ
ferẽtes. In In.ut.noc ãñ Ecce
apti sũt sup eũ ⁊ vox ꝑris audi
ta est Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹ hũc
audite ps Do.reg.ex.ãñ Vox
de celo somuit ⁊ vox ꝑris audi
ta est hic est filius meus dilectus
in q̃ mihi bñ cõplacui ipm au
dite ps. Cãtate.ãñ. Visionẽ
quã vidistis nemi dixeritis donec
filius hois resurgat a mortuis.
ps. Dñs reg.ira. ℣. Dñe miſe
rere nr̃i. ℟. Intonuit ⁊ celo dñs

In illo tpe: Scdm mathe.
Assumpsit iesus ꝑ petrũ et
ioannẽ ⁊ iacobũ fratrẽ ei⁹: ⁊ du
xit illos ī mõtẽ excelsuz seorsũ.
Et reꝛ Omelia.beatus pa-
Nomis euãgelica lectio
dilectissimi: que ꝑ aures cor-
poris introijt in interiorẽ mẽ
tiũ nostrarũ auditũ ad magni
sacramẽti sacrificiũ intelligen-
tiam vocat: subtiliter eam in-
dagare laboremus. Quã qñ
aspirãte gr̃a dei facili⁹ assequa
mur: si cõsiderationẽ nr̃az ad
eã q paulo superius sunt mar-

ratā referamus. Saluator enī humani gñis xp̄s ds cōdēs eā fidē: q̄ impios ad iustitiā re uocat: z mortuos puocat ad vitā. Ad hc discipulos suos doctrine monitis z operū miraculis inbuebat vt idē z vnigenitus dei z filius hoīs crederet: nō vnū horū sine alio p derit ad salutē. Et cū his erat piculi dñm iesū xp̄m aut tñ mō sine hoīe aut sine deo solū hoiez dū credidisse cū vtrūq; esset pariter cōfitendū. Quia sicut ds vera humanitas ita hoī inerat vera diuinitas. ℟. Hodie pater de celis testificatus est filiū quo audito discipuli timuerunt valde pstratiq; sunt ad vocē di enī. Hic est filius meus in quo mihi bene cōplacui. ℣. Celi apti sunt super eū: vox patris audita est.

ADhuc eo loquē Lectio. viii. te: ecce nubes lucida obumbrabuit eos z vox de nube dicēs: Hic est filiꝰ meus dilectus in q̄ mihi bene cōplacui: ipm audite. Quis imprudēter interrogauerat: ppter ea dñi ratiōez nō meret: sed pater respondet p filio: vt verbū dñi cōpleret. Ego testimoniū non dico de me sed pater q̄ me misit: ipe p me dicit testimoniū Nubes aūt videt lucida z obumbrabat eos vt qui carnale in frondibus aut tentoriis querebāt tabernaculum: nubis lucide operient vmbraculo Vox quoq; de celo pfis loquētis audit: q̄ testimoniū p hibrat filio z petrū errore sublato doceat veritatē: imo per petrū ceteros q̄ pl̄os. Hic est ait filius meus dilectus. huic fiendū est tabernaculū: huic obtp andū. Hic est filiꝰ: illi serui sunt moyses z helyas: debēt z ipi nobiscū in penetralibus cordis sui dño tabernaculū pparare. ℟. Descendētibus illis de mōte pcepit iesus dicēs nemī dixeritis visionē quā vidistis donec filiꝰ hoīs a mortuis resurgat. ℣. Nemoris eꝰ aliquo mō impediret si hec visio statim in pplo diuulgaret

ET audiētes Per. Lectio. xi. discipuli cecidērūt in facie suā z timuerūt valde. Triplicē ob causaz pauore terrēt Vel q̄ se errasse cognouerāt vel quia nubes lucida operuerat eos aut q̄ de pfis vocē loquentē audierāt. Humana fragilitas cōspectū maioris glie formidat et ferre nō sustinēs

ac toto aio ⁊ corpore cõtremiscẽs ad terrã cadit: ãnto qs ampliora q̃ierit: tãto magis ad inferiora collabit: ñ ignorauerit mẽsurã suã. Et accessit ieſus ⁊ tetigit eos. Quia illi tacebãt ⁊ surgere nõ poterãt ipe clemẽter accedit ⁊ tãgit eos vt tactu fuget timorẽ: ⁊ debilita membra solidet. Dixitq; eis Surgite ⁊ nolite timẽ. Quos manu sanauerat: sanat ipso rio Nolite timere. Primũ timor expellit: vt postea doctrina tribuat. Leuãtes aũt oculos suos neminẽ viderũt niſi solũ ieſum Rationabiliter post hꝝ surrexerit: nõ vident niſi solũ ieſum ne ſi moyses ⁊ helyas pseuerassent cũ dño: phis vox videret icerta cui potiſſimũ daret teſtimoniũ. Videt ergo ieſus ſanẽ ablata nube: ⁊ moyſen ⁊ helyã euanuiſſe Quia postq; legis ⁊ ꝓphetarũ vmbra diſceſſerat: que vlamẽto suo apoſtolos texerat vẽrũ lumẽ in euãgelio repit. Et deſcẽdentibus illis de mõte: ꝓcepit illis ihs dicẽs Nemini dixeritis visionẽ donec filius hois a mortuis reſurgat. Futuri regni ꝑmediatio ⁊ gla triũphãtis demõſtrata fuerãt in mõte. Nõ vult ergo hoc in ppto ꝑdicari. ne ⁊ incredibile eſſet rei magnitudine: ⁊ post tãtã gllaz apud rudes aios ſequẽs crux ſcãdalũ faceret. Videns petr⁹ moyſen ⁊ helyã in gẽa ⁊ ieſum in medio eoz vt ſolẽ virtute fulgentẽ ait. Dñe bonũ eſt nos hic eſſe. Si vis faciamus hic tria tabernacula tibi vnũ moyſi vnũ ⁊ helye vnũ. ℣. Petrus vo ⁊ qui cũ illo erãt valde ꝛecti ficati viderũt maieſtatẽ dñi ⁊ eos gẽtes hinc inde cũ illo ait ad ieſũ petr⁹. Dñe. Gẽa. Si. ℣. Ad dorem⁹ patrẽ ⁊ filiũ cũ ſcto ſpũ. ℟. Regnantẽ in ma.

ACceſſit ieſus Jn laa. aii. ⁊ diuine vocis pauore ꝓſtratos: tetigit diſcipulos ſuos dicẽs ſurgite ⁊ nolite timere. ꝓ. Dño regna. aii. Jeſus ad diſcipulos tacẽtes acceſſit tetigit ſurgere ꝓcepit ne timerẽt dixit eis q ſurgẽtes ꝓter ieſum neminẽ viderũt. ꝓ. Jubilate. aii Ut teſtimoniũ haberet a lege ⁊ ꝓphis i medio moyſi ⁊ helye trãſfigurat⁹ apparuit ieſus. ꝓ. Deꝰ deus meꝰ aii Lex p moyſen ſignata eſt ⁊ ꝓpetie p helyã q in maieſtate viſi ſunt cũ dño fulgẽtes in mõte ⁊ loquẽtes. ꝓ. Bñdici.

ēn. Descendēntib⁹ illis de mō/te p̄cepit iesus dicēs nemini dixeritis visionē donec a mortuis filius hois resurgat. ℣. Laudate dñ. Cap. Saluatorē

O Nata lux de lumine
ne iesu redēptor sēcl: dignare clemēs supplicū laudes p̄cesq; sumē. Qui carne quōdā p̄tegi dignat⁹ es pro p̄ditis nos mēbra cōfer effici tui corporis. Pro sole vultus flāmeus vt nīr aspectu cādidus in mōte dignus testib⁹ apparuisti cōditor. Quates alūnis additos tuis alūnis cōsedēs otriq; te diuinit⁹ dēū credere. Te vox paterna celitus suū vocauit filiū: quē nos fideli pectore regē fatemur gloriē. Quōcede nos q̄s almis micare moribus vt ad polos gaudia bonus vehamur actibus. Laudes tibi nos pāgim⁹ eterne regū rex de⁹ q es trinus et vn⁹ deus p cūcta regnās secla. Amē. ℣. Sit nomē dñi. ℟. Ex hoc nūc. ℣. Tribus discipulis de ei⁹ morte turbatis ne dī fidi p̄dicta resurrectiōe dubitarēt trāsfiguratus dñs gloriā quā p̄diterat⁹ ostendit. Euāgelium. Cap. Sequentia. Ego quidem arguo et castigo quos cunq; diligo. Estote ergo emulatores boni et penitemini. Ecce sto ad ostium et pulso. Si quis audierit vocē meā et aperuerit mihi ianuā intrabo ad illū et cenabo cū illo et ipse mecū. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo. Sicut et ego vici et sedeo cū patre meo in throno eius. Qui habet aurē audiat quid spūs dicat ecclīs. ℟. Deo gr̄ās. Ad tertiā. Ant. Descendēntib⁹ illis de mōte p̄cepit iesus dicēs nemini dixeritis visionē donec a mortuis filius hois resurgat. ℣. Dñe in ira. Ad iij. ant. Ieius. ℣. Lege pone. Cap. Saluatorē. ℟. Adorem⁹ patrē et filiū cū sctō spū Alla all. ℣. Regnantē in maiestate sua Alla. ℣. Dies sctificatus. Ad vj. an. Ut testi. ℣. Defecit

Dotā facim⁹ vob dñi nr̄i iesu xp̄i virtutē et p̄sciētiā: speculatores facti illi⁹ magnitudis. ℣. Dies sctificat⁹ illuxit nob. Alle. al. ℣. Uenite gētes adorate dñm. ℟. Adorate. Ad sext. Descēdēntib⁹. ℣. Mira

Accepit dñs iesus Cap. ro p̄ie honorē et gloriam vocē de ipsa huiusc̄modi ad eū a magnifica gla Hic ē fili⁹ me⁹ in q̄ mihi cōplacui. ℟. Adorem⁹ dñm. Alla alla. ℣. In aula sctā eius. Alla. ℣. Adorate dñm. ℟. Dēs angeli ei⁹. Ad vj. an. Accessit iesus. ℣. Dixit dñs. ℣. Cōfitebor. ℣. Beatus vir. ℣. Laudate pueri dñm. ℣. In exitu isrl. Cap. Saluatorē. ℟. Cōfirmādis et ad ve

sculo scientiã p̃uehendio di/
sapulis Moyses ⁊ helias cũ
dño loquẽtes apparuere. ℣.
Quã xp̃i euangeliũ a lege ⁊ p
phetis testimoniũ ꝓstat habe
re. Mor. Glã. hym. O nata
lux. ℣. Adorem⁹ p̃iez. ℟. Re
gnãtẽ. ad. Vodie ad p̃cis voce
trãsfigurato dño morses et
helyas affuerũt splẽdidi excel
sum ei⁹ quẽ cõpletur⁹ erat lo
quẽtes. ℣. Mgt. Oõe De⁹ q
hodierna. ¶ Festũ dulcissimi
nois iesu fiat septimo id⁹ au/
gusti: festũ mai⁹ dup. Octa. cũ
tegebo. Ad. ĩ. vi. sup p̃s. ad

HSolis ortu vsq; ad occasũ
laudabile no/
mẽ dñi iesu be
nedictũ alla.
p̃s. Laudate
pue. dñm. Dis enĩ qũcq; iuoca/
uerit nomẽ dñi salu⁹ erit alla.
p̃s. Dilexi. alla. Dirupisti dñe
vincla mea tibi sacrificabo lo
stiã laudis ⁊ nomẽ tuũ iuoca
bo alla. p̃s. Credidi ppter. ãt
Illuc ascẽderũt trib⁹ trib⁹ dñi
testimoniũ isr̃l ad cõfitendũ
nomini dñi alla. p̃s. Letatus
sum. ℣. In cõspectu angelorũ
psallã tibi adorabo ad tẽplũ
sanctũ tuũ ⁊ cõfitebor nomi tuo
dñe all. p̃s. Cõfitebor. iiij. La.

HUmiliauit semetip̃sum
dñs iesus factus obedi
ens vsq; ad mortẽ: mortẽ aũt
crucis: ppter qđ ⁊ de⁹ exalta
uit illũ ⁊ donauit illi nomẽ qđ
est sup omne nomẽ: vt in nõie
iesu omne genu flectat: celesti
um terrestriũ ⁊ infernorũ. ℣.
Magnificate dominũ mecum
⁊ exaltemus nomen eius in
idipsum Quia ire⁹ letabitur
cor nostrum Et in nomine san
cto eius sperabimus. ℟. Nar/
rate omnia mirabilia eius lau
damini in nomine sancto eius
Quia. Gloria. Et. hymnus.

EXultet cor: precordijs so
nante iesu nõie p̃cel/
lit in deitijs omni plenũ dul/
cedine. Nomẽ cõfortãs mise
ros iesus qui sanat scelera no
men deterrẽs inferos: nomen
fugans mortifera. Nomen so
nans suauiter in metro prosa
carmine: quod leuat nos ala
criter mulcens suo solamine.
Nomen excelsum resonet ie
sus in ore omium: ⁊ cor cũ voce
consonet: vt sanet omne vitiũ
Iesu salus peccantiũ: adesto
nr̃is p̃cibus: sis director erra
tiũ: ⁊ parce nr̃is actib⁹ Nomẽ
tuũ nos munitat p̃seruans a

periculis: ⁊ in bonis perficiat amotis culpe maculis. Tibi xp̃e sit gl̃a: fulgens hoc iacro noie bono: tu⁹ sit latria iesu tr nigne dñe. Gl̃a tibi w. q natus est ⁊ vir. ℣. Omis terra adoret te ⁊⁹ ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat noi tuo dñe. añ. Ego aũt in dño gaudebo ⁊ exultabo in ⁊o iesu meo q⁹ fecit mihi magna q potẽs est ⁊ scañ nomẽ ei⁹

DEus q̃ p̃e mgt. Dio. gl̃oriosissimũ nomẽ iesu xp̃i vnigeniti filu tui fecisti fidelib⁹ tuis sũmo suauitatis affectu amabile ⁊ malignis spiritibus tremendũ atq; terribile cõcede ppitius⁹ vt oẽs q hoc nomẽ iesu ⁊uote veneranꝫ i terris scẽ ꝓsolatõis dulcedinẽ in p̃senti capiãt: ⁊ i futuro gaudiũ exultatõis ⁊ interminabilis iubilatõis obtineãt. Per eũ. Deinde fiat solẽnis memo. de trãsfiguratõe. añ. Hodie ad p̃is. ℣. Adoram⁹ patrẽ ⁊ filiũ Dño De⁹ q vnigenitũ. Ad cõplet. añ. Misere mihi dñe sm iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ. ℟. Cũ inuo. La. Tui nobis.

ALmach⁹ dñi hym.

Nũc pãgat noia summi. Messias sother emanuel saba oth adonay. Est vnigenitus via vita manus homousyon. Principiũ ꝓmogenitus sapia virt⁹. Ipha caput finisq; nũ vocitat ⁊ est o. Eons ⁊ origo boni paraclitus ac mediator. Agn⁹ ouis vitul⁹ serpẽs aries leo vermis Os verbũ splẽdor sol gl̃a lux ⁊ ymago. Panis ficus vitis mõs ianua petra lapisq;. Angel⁹ ⁊ spõsus pastor q; ꝓpheta sacerdos. Emanathos kyrios theos pãthocrator ⁊ ysus. Hoibus his. Signat iesus. Et in dño laudes. Amẽ. ℣. Custodinos w. añ. O rex gl̃orie inter scõs tuos q semp es laudabilis ⁊ tñ ineffabilis tu in nobis dñe ⁊ nomẽ tuũ inuocatũ est sup nos ne tr relinquas nos tr⁹ nr̃ vt in die iudicij nos collocare digneris inter scõs ⁊ electos tuos rex tr nedic.e. ℟. Nũc dimittis. Hoc cõplemẽ mutabit p octãꝫ dr octauis agit. Ad matu. inuit. Honorem⁹ exaltem⁹ nomẽ iesu nobile Exultem⁹ iubilemus est sũme diligibile. ℟. Venite

IEsu dulcis memo hym.

Ria dãs xra cordis gaudia fz sup mel ⁊ oia dulcis eius p̃sentia Qui canit suaui⁹ audit nil iocũdius nil cogitat dulci⁹ q; iesus xri filius. Iesu spes

gnitēnib⁹: ⁊ pius es pētib⁹ ⁊ bon⁹ te q̄rētib⁹: sz qđ̄ inuenīēnib⁹. Iesu dulcedo cordiū ⁊ vite lumē mentiū: excedis omne gaudiū: ⁊ oē cōsideriū. Nec lingua pōt dicere: nec lr̄a exp̄mere: exptus nouit credē qđ sit iesuz diligere. Iesu rex admirabilis ⁊ triūphator nobilis: dulcedo ineffabilis: totꝰ cōsiderabilis: mane nobiscū dñe: nos tuo replēs lucie pulsa nocis caligie: tua pasce dulcedine. ℣. Ma tibi dñe q̄ natꝰ es In.j.noct.añ. Vi in currib⁹ ⁊ hi in eqs: nos aūtin noie dñi dei nr̄i inuocabim⁹. ℣. Exaudiat te ℟. añ. Meor ero nobis tui dñe in oī gñatione ⁊ gñatione. ℣. Eructauit. añ. Secūdū nomen tuū iesu dñe: sic et laus tua i fines terre. ℣. Magnꝰ dñs. ℣. Laudabo nomē dī cū cāntico. ℟. Et magnificabo eū in laude. Let.j.

Ym festū festo succedit leta mēs trāsferē: ⁊ terra iubilat: diffusis gaudijs plenis hodie. Heri celebrauim⁹ iesū in celso mōtis vtice trāsfiguratū hodie⁊ imis terris hūiliatū. Heri q̄lis apud pīez erat ihs pdebat corpis sui cādore: hodie celebram⁹ quō latēs diuinitas opat nr̄a sub humilina tura sacra saluis. Heri q̄les erimus fm spem: suo ofdit splēdore: hodie q̄les fm fidē bīō abem⁹ viuere more. Heri suā nob charitatē cōmēdauit ad pmiū hodie mistrat sua charitas ad meritū: Illa in patria ista in via. Illa in gīa ꝓsūmante: ista in doctrina cū gr̄a misericorditer coopante. Prouocat itaq; sacra solēnitas huius dignissimi festi: repetenda iustor famosissima gesta: et veteris ac noue sacratissima mysteria legis: vt sic eo gīosior hui⁹ appareat nois institutio q̄ dispar ⁊ inutilis inuenit cōparatio ois: q̄ nō sub hui⁹ iesu nois agat cultu. ℟. Tu es ip̄e rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ q̄ mādas salutes iacob. In te inimicos nr̄os vēntilabimus cornu ⁊ in noie tuo sperneme⁹ insurgētes in nob. ℣. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomē tuū. In hac so lēnitate kr̄i nr̄a spes tota erigit fides auget: charitas diffudit sūme ⁊ indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cōmēdat. Et iubilātib⁹ celestis curie ordinib⁹: in mētis excessu famulāt etherei ciues

Rosei applaudūt martyres
qz dū iesus est in aio roburyt
ctores se indytos noscūt. Et
pfessores cādidi laudāt cū ca
nore iubilo dū ibsvt mel dul
cescit i ore. Ut dū melos sua
uis iesus pulsat vgineas au
res: filie hierlm canētes cur i
tāt: hymnidice gaudēt: cater
uati exultāt ⁊ insimul oēs pri
mordia salutis dicētes. Jesu
nr̄a redēptio amor et dulce
riū. Hec est illa preclara festiui
tas quā pres diu suspirarunt
lōge añ pdixerūt pphete my
stice signauerūt figure. Ut tā
dē ille paranymphus gabriel
celestis nuncianit marie. Qđ
ex te nascet scīm: vocabit filiꝰ
dei ⁊ nomēciꝰ iesus. Sal
vos facnos dñe deꝰ nr̄ ⁊ congre
ga nos de nationibꝰ. Ut confite
mur noi tuo scō: ⁊ gloriemur in
laude tua. Et speret in te q
nouerūt nomē tuū qm̄ nō de
reliqsti q̄rētes te dñe. Ut con.

Iesus fons vite
figmatꝰ: q q̄ttuor in riuos
se diffundit p plateas. Jesus a
deo nobis factꝰ est: sapientia
iustitia: sciificatō atq redēptō
In pdicatiōe sapia iustitia in
petōr absolutiōe: in cōuersa
tione sciificatio: in passione re
dēptio. Unū scriptū est. Tres
riui fluxerūt a iesu: vbū dolo
ris in quo pfessio: sanguis asp
sionis in q̄ afflictio: aq̄ emun
dationis in q̄ cōpūctio designa
tur. Hoc ē nomē qđ paulꝰ por
tabat coram gētibꝰ et regibꝰ vt
lucerna sup candelabrū. Mu a
bile est enī ac suauissimū. Unū
qđā ait. Si scribas: si cōferas
non sapit mihi nisi legero ibi
iesuz. Si disputes aut pferas
nō sapit mihi nisi sonuerit ibi
iesus. Jesus ergo nomē dul
ce et delectabile: nomē cōsola
tās peccatorē ⁊ nomē bte spei
Ergo ihu esto mihi iesus. Ne
pereat nos huiꝰ sacratissimi
nois multa vtuositas. Hoc ē
nomē qđ ceci gustauit, visū: sur
dis auditū: claudis gressum
sermonē mutis: vitā mortuis
totiq diaboli plātē de obses
sis corporibus vtus huiꝰ nois
effugauit. Nec pfecto minor
excellētie ⁊ sublimitatis est q̄
vtutis. Unū scriptū est. Nomē
saluatoris mei fris mei: car
nis mee: sanguis mei. Nomē
sctūs abscōditū: sed i fine scło
rū reuelatū. Nomē mirabile
nomē ineffabile: nomē inesti
mabile: imo eo mirabilius q̄
inestimabile; eo magis gratū

quo' gratuitū. Hoc aūt nomē impositū ei est: ab etno: ab angelo ⁊ a pīcioseph. Ab etno: cū iesus a potēcia saluādi saluator: interptat. Ab anglo: cū ab habitu saluādi saluator dicit: qz ei ꝓuenit a sue cōceptionis ꝓncipio. A patre suo ioseph hoc nomē ipositū est: cū ab actu passiōis ⁊ nře redēptionis future iesus saluator appellat⁹ est. Tu. ℟. Osculet me osculo oris sui qz melioza sūt vbera tua vino fragrātia vnguētis optimis. Oleū effusum nomē tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. ℟. Trahe me post te curremꝰ hi! in odoze vnguēto rū tuoz. Oleū. Glia. Ideo. In.p.noct.an. Deus in nomine tuo saluū me fac: ⁊ virtute tua iudica me. ℣. Ipsum. an. Sic psalmū dicā nomē tuo in seculū seculi vt reddā vota mea de die in die. ℣. Exaudi deꝰ depcōnē. Sit nomē deꝰ bñdictū in scla q nat⁹ est de vgine maria. ℣. Deꝰ iudicium. ℟. Bñdic aīa mea do. ℣. Et oīa q̄ intra me sunt nomē scō eius. Lucū. Oleū effusum nomē tuū Est pauldubio interpolatum ⁊ nomē sponsi nři iesu similitudo. Nec ociose spūssc̄s alterū cōprauit. Oleū lucet: oleum pascit: oleū vngit. Fouet igne: nutrit carne. lenit dolozē Oleū ergo lux cibꝰ ⁊ medicina Sic qdem nomē spōsi: lucet p̄dicatū: pascit recogitatū: iuocatū lenit et vngit. Uñ pura in toto orbe tāta ⁊ tam subita lux fidei: q̄ de predicato iesu noīe? In huiꝰ nois luce: vocauit nos deꝰ in admirabile lumē suū. Uñ scriptū est. Fuistis aliqñ tenebre: nūc aūt lux in dño. Preterea est ⁊ cibus hoc nomē iesus. In nō totiēs cōfortaris quotiēs recordaris: Quid eā mentē cogitātis impinguat: Quid ita excecatos repat sensus: virtutes roborat bonos mozes vegetat: castas fouet affectiōes? Aridus est oīs aie cibꝰ: si oleo isto nō infundet. Insipidꝰ est: si non hoc sale condiat. Jesus ē mel in ore: in aure melos: in corde iubilus. ℣. In semita iudicioꝝ tuoz̄ dñe: sustinuimꝰ nomē tuū: ⁊ memoriale tuum in desiderio aie. Aīa mea desiderauit te in nocte sed et spiritꝰ meus in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te. ℟. Vere tu es deꝰ absc̄ditus deus israel saluator. Anima mea.

Quod reliquū ē ꝓsequa
mur: dictum⁹ nomen dei
ēt medicinā. Tristat aliqs ve
strū veniat in cor: ieſus ⁊ inde
saliat in os: ⁊ ecce ad exortuz
nois lumē: nubilū cōfugit
redit serenū. Labit qs in cri
mē: currit insuper ad laqueū
mortis ⁊spando nōne in iuo
cet nomē vitē ꝓfectū reſurget
ad vitā: Cui aliqñ stent añ fa
cie saluatoris nois duricia vi
afflictī cordis: ignauie torpo
rācor ani: lāguor accidie: Cui
fōs lachrymarū exhauſt⁹ in
uocato ieſu nō ꝯtinuo erupit
vberior: flurit suauior: Cui i
periculis palpitāti ⁊ trepidāti
inuocatū vtutis nomē nō sta
tim fiduciam ꝓstitit ⁊ depulit
metū: Dubys estuāti ⁊ fluctu
anti emicuit sp certitudo. Ad
uersis diffidēti ⁊misq; deſici
enti hoc inuocato noie nūq;
defuit fortitudo Denicq; scptū
est. Inuoca me in die tribula
tiōis: eruā te ⁊ honorificabis
me. Nihil tā ire ipetū cohibet
supbie tumorē sedat: sanat li
uoris vuln⁹: restringit luxurie
fluxū: extinguit libidinis flāmā
hti tēpat auaritie ac toti⁹ inde
coris fugat pruriginez Nēpe
cū ieſuz mihi noio: boiez mi
hi ꝓpono mitē ⁊ humilē cor
de: benignū: sobriū: castū mi
sericordē: ⁊ oi denicq honesta
te ac sctitate cōspicuū: cūdēq;
ipm deū oipotentē: q me suo
exēplo sanet ⁊ roboret adiu
turo. Hec cōta mihi sonāt cuz
sonuerit ieſus. Sumo mihi
itaq; exēpla de hoie: sed auxi
liū a potēte. Illa tāq; pigmē
tarias spēs: hoc vñ acuā eas.
Et facio ꝓfectionē cui fide me
dicoq; nēo facē possit. ℣ Ob
secro aūt vos frēs p nomē d̄ñi
mi nr̄i ieſu xp̄i. Ut idipsuz
dicatis oēs et nō sint in vobis
scismata. ℟ Discedat ergo ab
iniqtate oīs q nominat nomē

℣ Dic tibi Le. vj. dñe. Ut.

Selectuariuz hēs o ania
mea recōdituī in vasculo voca
buli hui⁹ qs est ieſus salutife
rū certe: qdq; nulli vnq; pesti
tue ineniat inefficax. Sp tibi
in sinu sit: sp in manu: et oēs
tui in ieſuz sensus dirigant et
act⁹. Ad hoc te inuitat cū dic.
Pone me vt signaculū in cor
de tuo: vt signaculū i brachio
Sic q hēs vñ ⁊ brachio me
dearis ⁊ cordi. Hēs inq; in no
mine ieſu vñ tuos act⁹ vt pa
uos corrigas vt minim⁹ ꝓfectus
adipleas: vñ tuos sensus vt

seruées ne corrũpant aut si corrũpant sanes. O ꝙ pulcher es angelis tuis dñe iesu i forma dei: in die eternitatis tue i splẽdoribꝰ sc̃oꝝ ab lucifer genitꝰ splẽdor: et figura substãie tue qui dẽ ppetuꝰ mimecꝫ fucatꝰ candor vite eterne: quã mihi decorus es dñe mi i ipa huiꝰ positiõe decoris: eteni vbi te crimanisti vbi naturalibꝰ radijs lumẽ indeficiẽs eruisti: ibi pietas magis emicuit: ibi charitas plus effulsit: ibi ãpliꝰ gꝛa radiauit. Quã clara mihi oritis stella ex iacob: ꝙ lucidus flos de radice iesse egrederis ꝙ iocũdũ lumẽ in tenebris visitasti me oriẽs ex alto. Quaꝫ spectabilis et stupẽdus etiam erutibꝰ supnis in ceptu & virgine: i vite innocẽtia: in doctrine affluẽtia: in choruscatiõibus miraculoꝝ: in reuelationibꝰ sacramẽtoꝝ. Quã rutilis post occasuꝫ sol iustitie de corde tre resurgis: ꝙ formosus in stola tua demũ rex glie in alta celoꝝ te recipis. Quare nõ p his oibꝰ oia ossa mea dicãt dñe qs sicꝫ tui? Ihs nazarenꝰ rex iudeoꝝ fili dauid ui miserere mei: Jesu fili dauid miserere mei. Ut videã volũtatẽ dei. Et visitẽ tẽplũ eius.

Aspice i me et miserere mei sm iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuum dñe. Ut. Glia. Et.

Ad diuua nos deꝰ salutaris nr̃i et ppter gliaꝫ nois tui dñe libera nos et ppitius esto pctis nr̃is ppter nomẽ tuũ. De us venerunt. Cõfitebor tibi dñe deꝰ meꝰ in toto corde meo et gllificabo nomẽ tuũ in eternũ. Inclina dñe. Afferte dño patrie gẽtiũ afferte dño gliaꝫ et honorẽ afferte nomino gliaꝫ nois eiꝰ. Cãtate.

℣. Nõ nob dñe nõ nob. ℟. Sꝫ noi tuo da gliaꝫ

In illo tpe Angls dñi appuit in somnis ioseph dicẽs. Joseph fili dauid noli timere accipe mariã cõiugẽ tuã. Et rel.

Joseph mariã noluit traducere: noluit eã diffamare: sꝫ voluit eã occulte dimittere Occulte eã a se dimittere volebat sicut pius: sicut mãsuetus sicut misericors. Juste humiliãs se in oibꝰ cauebat et timebat sibimet illiꝰ tãte scitatis cõiunctionẽ adhibere. Idcirco dixit dimittã eã: et a me lõge facilem eã et a cognatiõe mea. Maioꝝ enim erat eiꝰ dignitas. supex-

cellit eiꝰ scitas: nec mee ꝯgruit
dignitati. Hec aũt eo cogitãte
angelus dñi p visũ appuit illi
dicẽs: Quar dubitas ioseph
Quare imprudenter cogitas?
Quare irrõnabiliť meditaris
Deꝰ est enī q generať. Qđ enī
nascet ex ea despũ scõ ẽ: q; sci
licz hui' natiuitaſ coopator
spũsscũs est. Ille qđẽ ẽ ꝺ quo
scriptura p̃mũciauit dicẽs: Pu
er natꝰ ẽ nob ⁊ filꝰ datꝰ ẽ no
bis. Pariet inq; filiũ: ⁊ vocab
nomẽ eiꝰ iesũ. Virgo generat
et tu ioseph hũc genitũ vocab
iesũ q interp̃tať saluator. Ipe
enī saluũ faciet pplm suum a
pcts eorũ. Vocabis inq; no
mẽ eiꝰ hoc qđ añ fuit: qđ añ
scťa noiatũ est. Nõ tu eĩ impo
nes nomẽ: nec ex te ei vocabu
lũ cõstitue: sz noia ⁊ voca exul
tãdo iesum id est saluatorẽ eu
testare. ℣. Ecce cõcipies ⁊ pa
ries filiũ. Et vocabiť nomẽ eiꝰ
iesus. ℣. Hic erit magnꝰ: filiꝰ
altissimi vocabiť: et dabit illi
dñs ꝺ sedẽ dauid pris eiꝰ Et

EXtpe iesus ce L. viii.
pisse saluare ne cõsi de-
res: sed etiã antiquissimũ sal
uatorẽ. Ipse enim saluũ faciet
pplm suum a pcts eor. Duo
etenī per hoc verbũ p̃clara ꝺ
signamť: qđ ⁊ deus fuerit ⁊ do
minus: pus añ incarnationez
xp̃s: ⁊ qđ pplꝰ eius ab eo sal
uandus iã tũc annũciabať. Et
iõ dictũ est. Ipse saluet pplm
suũ a pctis eor vt vere deus.
Dei enī est virtutis a pctõ sal
uare vel ꝓccata dimittere. Ju
ste ꝙ filiꝰ dei hũc pplm suum
venit vt dictũ est ipm liberare
a pctis atq; saluare sive ex iu
deis sive ex gentibus. De quo
ipe p ppham iã fuerat elocu
tus dicẽs. Dñs dixit ad me fi
lius meus es tu ego hodie ge
nui te. Pete a me et dabo tibi
gẽtes hereditatẽ tuã ⁊ possessi
onẽ tuã terminos terre. Ipse
saluabit pplm suum a pecca
tis eorum: sanguine videlicet
suo cũctos redimens: morte
sua ꝺ mortis eos liberãs pote
state. Ipe saluabit hoc ẽ salua
tor omium horũ atq; credẽtiũ
Hoc aũt totũ factũ est. Quid
totũ: Hoc de vnigeniti desce
one. hoc ꝺ dñi incarnatiõe: hoc
de angeli ad virginẽ destinati
one hoc de ipsius virginis ꝺ
sponsatiõe ⁊ castitate: hoc ꝺ hu
ius sacratissimi iesu nois ex
altatione. Hoc enī totũ factũ
est ad totius mũdi salutem.
Hoc aũt totũ factũ est vt vnũ

cõpleret ⁊ vnũ cõsummaret.
Quid? Illud q̃ virgo genuit
q̃ virgo pmãńt: ⁊ intacta vir
go pseuerauit. Ecce inq̃t vgo
in vtero cõcipiet ⁊ pariet filiũ
Pariet filiũ ad denuo reparã
dũ adã: ad inobedientiã euẽ p
marie obedientiã excludendã
Ad erigendũ iacentiũ genus
qđ p mulieris temerariã cre
dulitatẽ fuerat añ deiectũ.℟.
Cum appropinquasset ihesus
hierosolymis tũrbe aũt q̃ pre
cedebãt ⁊ que sequebant cla
mabant dicentes osanna filio
dauid bñdictus qui venit in
noie dñi Rex israel osanna in
excelsis.℣. Dñe saluũ me fac
o dñe bene ꝓsperare bñdict⁹
q̃ venit in noie dñi. Ret. L. ix.

ET vocabũt nomẽ eius
emanuel: qđ interpreta
tur nobiscũ deus. Vocant no
men eius ꝓius angeli psallẽ
tes in ei⁹ generatiõe atq̃ gau
dẽtes sicut deũ oiuꝫ ⁊ regem
pacis ad hiezrrientẽ. Dein
de apl̃i vnigeniti dei dñatio
nẽ atq̃ virtutẽ osibus gẽtibus
predicãtes. Adhuc ⁊ sci mar
tyres contra ignes ⁊ gladios
vsq̃ ad mortẽ resistẽtes. Dein
de cuncti credẽtes hocipsum
nomen vsq̃ ad consummati
onem seculi memorãtes atq̃
laudãtes. Et vocabunt nomẽ
eius emanuel: quod interpre
tatur nobiscum deus. Qui vo
cabunt: niñ iusti quorum vo
cabitur in terra nomen nouũ
Non sicut ꝓius in figuris ⁊ in
imaginibus: sed facie ad faci
em apparentem: nobiscũ de
us. Gibralx patri credentium
tribus horis ipis licet nõ per
ipsam ineffabilẽ deitatis sue
substantiam: sed potius p an
gelicam ispeciem a meridie vi
sus est. Nobis triginta tribus
annis in terra apparuit: ⁊ cuꝫ
hominibus cõuersari dignã
tus est. Jacob breui tempore
per angelum nihilomin⁹ ap
paruit colluctans cũ eo: quiq̃
se ab eo superari permisit vt
hunc mundum corde merito
benediceret atq̃ ita nominã
ret. Nobiscum deus: amplã
us magisq̃ ꝓ nobis magni
ficum certamẽ adimplens et
vsq̃ ad mortem accedens vt
morte sua mortem occideret
et benedictionẽ atq̃ immorta
litatem mundo corde ꝓpho
cõdonaret: q̃ fiducialiter dicit
nobiscũ deus. Per euangeli
starũ ⁊ apostolorũ ꝓdicationẽ
per sancti sui corporis sacra

mentū: p gllose crucis signaculū: p gllosi nois sui exaltationē. Per ista g oia nobiscū deus. Jpi honor ⁊ gla in scla scloz amē. Hec aūt scripta sūt vt credatis q; ihs est xps filius dei: ⁊ vt credētes vitam habeatis. In noie ei⁹. ℣. Cōfitemi dño ⁊ inuocate nomen ei⁹ annūciate inter gētes opa eius. Ut supra. In pn. ℣. Tē deū. In lau. ℣. Adiutoriū nr̄m in noie dñi. ℟. Qui fec̄ ce. ⁊ ter.

OCatū est nomē ei⁹ alla. ihesus qđ vocatū est ab angelo priusq̄ in vtero ꝯciperet alla. ℣. Dñs regn. Laudate nomē dñi nr̄i ihesu xp̄i q̄ nia suauis est ipe et in eternū nia ei⁹ alla. ℣. Jubilate. ℟. Bñdicā te dñe ihesu vita mea ⁊ in noie tuo leuabo manꝰ meas alla. ℣. Deꝰ deꝰ. Isti tulerūt spolia ipioz ⁊ decātauerūt nom̄ tuū dñe ⁊ victrice manū tuā laudauerūt pariē dñe deꝰ nr̄. ℣. Bñdicite. Juuenes et vgines senes cū iunioribꝰ laudēt nomē dñi q; exaltatū est nomen ei⁹ solius alla. ℣. Oēs pp̄e. Laudate. ℟. Omnibus q̄ inuocāt nomē dñi nr̄i ihesu xp̄i in oi loco ipsoz ⁊ nr̄o gra vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ domino ihesu xp̄o.

YEsu auctor pie. xp̄e. clemētie totiꝰ spes leticie dulcoris fons ⁊ gr̄e vere cordis delitie. Jesu decus angelicū in aure dulce cāticū in ore mel mirificū in corde nectar celicū. Jesu flos mr̄is virgis fauꝰ nr̄e dulcedinis dec⁹ hūani generis da lucē veri lumis Jesu sol serenior ⁊ balsamo suauior oi dulcore dulcior p̄ cūctis amabilior. Jesu sūma benignitas mira cordis iocunditas: incōp̄hēsa bonitas: nos strigat tua charitas. Et vtutūret gle rex insignis victorie ihesu largitor gr̄e: honor celestis curie. Te celi chorus p̄dicat ⁊ tuas laudes replicat ihesus orbē letificat: ⁊ nos bo pacificat. Illa tibi dñe q̄nat⁹ es ℣. Sit nomē dñi ihesu bñdictū ℟. Et hoc nūc ⁊ vsq̄ in scm. ℣. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugē tuā qđ enī in ea natū est de spū scō est pariet aūt filiū ⁊ vocab nomē eius ihesum: ipse enī saluū faciet pplm suū a pcis eoz̄. ℣. Bñs Dño. Deus q̄ gloriosissimū. Ad pmā. Vocatū est. Cetera oia ficut in vi natalis dñi. Ad. iij. Laus.

ps. Lege pone. La. Dñe q in ℟. Laudabo nome dei cũ cã tico all' all'. Et magnificabo eũ in laude alla all'. Bñdic aia mea dño. ℟. Et oia q̃ intra me sũt noi scõ ei⁹. Dio. De⁹ q gẽ ti simũ. Ad vj. añ. Bñdi/ Oc̃s tẽ. Defecit. Capm Mne qcũq facitis in vbo: aut in ope oia i noie dñi nri ihesu xpi facite gr̃as agẽtes deo p ipm. ℟. Bñdicaia mea dño. Alla all'. Et oia q̃ intra me sũt noi scõ ei⁹. Alla. ℣. Nõ nob dñe nõ nobis. ℟. Sed noi nuo da gliaz. Ad ic. añ Juuenes. Mirabilia. Enũciam⁹ aũt. Capm. vob frẽs in noie dñi nri ihesu xpi vt subtrahatis vos ab oi fratre ambulãte inordinate et nõ sm traditionẽ quã acce/ perũt a nob. ℟. Nõ nob dñe nõ nob. Alla all'. Sed noi nuo da gliam. Alla. Sit no mẽ dñi ihesu bñdictũ. Ex we nũc Dio. De⁹ q Ad. ij. vẽ. añ. Uocatũ est. Psal q ad pmas vẽ dicunt. p totã octa. Cap. Oibus q. ℟. Hec aũt scripta. hrm. Exultet corpe. Dis terra añ. Exurgẽs aũt ioseph a sõno fecit sicẽ ꝓceperat ei an/ gelus dñi z accepit cõiugẽ suã et nõ cognoscebat eã donec pe perit filiũ suũ ꝓmogẽitũ z vo cauit nomẽ ei⁹ ihesum all'as Mãt. Dio. De⁹ q gẽtilissimũ Quotidie infra oct. fiat fũ/ tiũ cũ ꝑdict: inuita. hrm. añis et psal. sic in pma a die. ℣. et Bria. sm ordinẽ noc. dicãt q̃s de octa. agit. Cõple nõ mutat nisi q̃s de alio festo agit. Tũc eni fiat sic in festo sce trinit. p oc. añ lau. ℣. Adiutoriũ nr̃m. In lau. hec sola. añ. Uocatũ est nomẽ ei⁹. Dñs reg. La. z ps. et ℣. sicut in pma die. añ. sup Bñ. Mãt. Dicẽt de añis sup psal. ad pmas vẽ cũ repe titõe earũ. Ad pmã sup psal. Quicũq vult. Añ. Te iure laudãt. Notandũ est etiã q̃ q̃s fũ tiũ ꝺ oct. tũc in me olim hymnum dicat. Glia tibi dñe nisi in fine. Alma chorus dies dñicus infra oct. cõtigerit et vacauerit a festo scti laurẽtij et festo scõrũ hypoliti sociorũ q̃ et⁹ z nisi hystoria inchoãda fuerit: ad pmas vẽ. añ. Uocatũ est. Psal. q in pma die. Le/ tera oia sic in pma die ꝑter ℟. q̃s nõ dicet. Ideo. de scõ si oc currat de dñica de trinitate et pce dẽtio añ crucẽ. In rec curr do de oibus sctis. añ. Salua/

ꝓ: mōdi. ℣. Letamī in dño.
Ofo. Infirmitatē. Ad matu-
dia fiāt ſicut in ꝓma die. Tres
ꝓme lec. de oct. Ꝑcē. lec. de ſe
ſto triū lec. nūc ibidē ꝓſigente.
Ad ſēct nieē. lecti. de octa. ſci
laurētij qñ feſtū triū lect. non
cōtingit. Tres vltie lec. de ꝯpo
ſitione euāgelij ſicut in prima
die. ad lau. primā: et alias ho
ras. Cetera fiāt ſicut per octa.

¶ Sexta die ꝺ ꝓſtitutōꝭ noīs

QUoniā in hūrt ꝺ cō Li.
ſolatiōis plenitudē i ſa
cri noīs ieſu diuū ꝓcēplādo i
mo:ari. Videam⁹ igit ꝺ icōꝑ
hēſibili huⁱ⁹ ſacētiſſimi noīs in
ſtitutiōe: qb⁹ nēpe lr̄is integra
tur: et fortaſſis nō videbit inu
tile: nec decrit deuotis venera
bile ſacr̄m. Duab⁹ ex ſyllabis
ieſus cōſtat paucis tñ lr̄is syl
labe cōſtituunt. Sed qd i hac
lr̄arū ſerie: charissime queri:
Audi. Si enī vt ait ſaluato:
oēs capilli vīi numerati ſunt
q̄s nature aſcribitis: q̄ntoma
gis ꝺe ſub numero pauco: in
q̄rū admiratiōe tāta copia ple
nitudinis ſapiētie et ſciētie dei
celi et terre: et oiuꝫ q̄ in eis ſūt
inutilis cōſideratio putet? Glo
riā ꝑbuit viro in capillis: ait bo
ri in folijs. Nec eſt in obliuiōe
eo:um: quantomagis gloriā
nō dabit nomini ſuo in ſacri
noīs ieſu lr̄is? In his duabus
ſyllabis latet totū q̄s q̄rimus
q̄s adhuc neſcimus quid eſt
vſq; ieſus fiat omia in oſibus.
Opera enī dei perfecta ſunt:
nec vnuꝫ iota: aut vnus apex
ꝓteribit donec oia fiant: q:
omnia numero pōdere et mē
ſura fecit et ſtatuit. Tu. Le.ij.

HIus ergo nominis in
tegritatio: cuꝫ operis eſt
dei: vnum iota nō erit inane.
Quare hec omia dico? Quia
lr̄e hebreoꝝ omnes pene in
terꝑtabiles ſunt grece aut la
tine non ſic: neq; barbaro:uꝫ
lr̄e. Sicut nempe diuinitatis
maieſtas immenſa dignatur
ſub exigua carnis maſſa late
re:ita et inundans ſue bonitas
dulcedinis paucis ſub literis
ſignari: ad noſtrū gaudiū me
ritum et ꝓmiū. Sacrum fra
tres audite my ſterium. No
ſtris mentis auribus reſonet
hoc nomen ieſus benedictū:
quod apud hebreos trib⁹ li
teris cōꝑhendit cum titulo
principium vite exemplū con
cluſione: et principium eſt cō
cluſio. Iſte principium in die
virtutis dei in ſplendoribꝰ ſcō

tum ante luciferum genitus. Iste verbū in principio apud deum. Iste principiū: in quo creauit deus celū ⁊ terram: et omnia que in eis sunt. Iste est qui interrogantibus iudeis: quis esset dixit: principiuz qui ⁊ loquor vobis. Iste est coclusio ⁊ finis apō eos: in quos fines seculorum deuenerunt: cum verbū dei principium sit caro finis hominū factuz. Iste caput et finis: qui oia morte concluſit: cum dixerat cōsummatum est. Benehinc ait zacharias propheta. In diebus illis erit dominus vnus: ⁊ nomen eius verum. Tu. Lec. iij.

Liquet ex dictis saluatoꝛ esse iesum primum ⁊ nouissimū. Primū in creatione: nouissimū in redēptiōe. primū in benefaciendo: nouissimū in retribuendo: ⁊ hoc qd est. nisi vt veritas vocis signati certitudinem indicet: Si iacob post luctamis nexus hoc solenne nomen israel meruit sibi imponi: tribus confectuz et syllabis: vir videns deum interpretātibus: sub figurato velamine xp̄m iesum futurū significantibus: multomagis duabus in xp̄i iesu noie signatur mysticū leticie sacramentum. Admiremur eum: cui sapiētie nō est numerus: cui magnitudinis nō est finis: vt soli potiꝰ vni faceret rēpublicā. Duabus syllabis: paucisq cōnexis litteris voluit notesci: ex voluntate ac ptāte dignante sua bonitate. Quare iesum si bene scis: sat est ñ cetera nescis. Nā hoc est nescire: sine xp̄o iesu pūma scire. Apō stolū audi. Nihil me iudicaui scire inter vos: nisi iesuz xp̄m et hūc crucifixum. Tu. Idē ria de sanctis. ¶ Tertia die de sanctificatione nois. Lec. j.

Nostra rursum replicat gaudia ista festiuitas sācta: vt cuius animus minus refocillabatur in beati nominis iesu integratione: iam adipe ⁊ pinguedine sanctificationis eiusdem repleatur anima eiꝰ et labijs exultationis laudet nomen domini sanctum. Ipa nāq; felix nominis interpretatio sic nos in eo sanctificat vt dignissima laude super omia sanctificetur in nobis. Iesus vere salus interpretatur. Et merito: quia domini est salus et super populum suum bñdictio eius. Cuiꝰ eius? Eiꝰ di

eo q opat⁹ est salutē in medio terre q ertēdit inuitātes mā⁹ suas ad retribuendū: vt veni entes cū exultatiōe portantes manipulos iusticie ab oriente et occidēte: recūberēt cū abrā ysaac et iacob i regno pr̄is. Nā qui tū dilatat ort⁹ ab occidēte lōge fecit a nob iniq̄tates nostras misertus nr̄i. Lectio.

YSte est ꝺn̄s q̄ misit re⁹ et sanauit oēs de iterritionib⁹ su⁹. Sic nob ē sal⁹ vt suo actu bīō piter fit nr̄i termin⁹ dolor⁹ et p deitatē in gl̄ia termin⁹ felicitatis eīne. Laueam⁹ igitur kr̄m: ne sibi degeneres simus Nēpe sic p bonos gl̄ificat: ita et p malos ad ei⁹ opprobriuz et ꝺtēptū blasphemat iust⁹ ie sus ꝙ⁹ nr̄. Sciāt em⁹ illū i nobis: vt et ille nos sciēcet in se. Qui nō sciēcat ieſū: nō sctiſicabit ab eo. Sciēcam⁹ ieſum in nob: q̄n scientes eū sctm̄ timem⁹ eū. et sollicite vigilem⁹ ne forte violem⁹ sctitatē nr̄is ei⁹ p opa mala. Sicut q veste fulgida exstit fugit sordes: ne coinqnet eā: sic q in corde suscipit ieſuz: sollicit⁹ eē debet: ne ꝺtaminet eū. Lucis pfecto ad tenebras nō est ꝺuētio: nec ieſu xp̄i ad beliał. Scias ḡ: si cōtaminat⁹ fuerit in nob ille q fuit i natura incōtaminabil⁹ est: iniuriā istā nr̄o vindicabit

SPirat Lectio. interitu. opa salutis et exercet Je sus interptat salutaris: nec sine merito clamem⁹ pinde singuli. Cōuertenos de⁹ salutar⁹ nr̄: et auerte irā tuā a nob. Si ēo sanguis hirco⁹ aut tauro rū: et cinis vitule aspsus inq̄natos sctificabat ad emūdatiōnē carnis peccatricis: q̄nto magis sāguis xp̄i: quē p nob effudit abūde: q et p spm̄ scm̄ semetipm obtulit imaculatū ꝺo p̄i: emūdabit sctificabitq̄ ꝺsciētiā nr̄az: ad seruiēdū ꝺo vi uēti vt digne famulemur ei: et repromissionē accipiāt: q vocati sūt hēditatis eīne. Nō ens onat scūs: nisi sāguie tinct⁹. Si guine ieſu rigeris: vt salutaris sit tibi ieſus. Oremus igit frēs assidue ad ieſuz: vt suam nob infūdat gr̄az: p quā pueniam⁹ ad interminabilē felicitatē: q̄ salutaris appellat. Dicam⁹ ḡ. Oñde nob dñe ieſu mīaz tuā: et salutare tuum da nobis. Mēo de scō romano.

¶ Quarta die de scō laurentio: cū mēo. de octauis: nā ad vesp. matu et missā. ¶ Quinta

die de scḗptiḗe nois iesu. Le.j.

Gaudia festi cṓtẽplãtes: dulcissimi nois iesu ꝛ scripṫionẽ ꝑcrutemur. Ad nr̃az doctrinã mẽtisq; cṓsolationẽ aduertẽdũ eẽ arbitror: nṓ ociosũ: qd ſb legis figura ꝓterite factũ ẽ: qṑ nobilicũ gr̃ose agit in re: q̃ in eternũ ẽ pmãsura. Legim⁹ vtiq; apud hebreos: tetragrámaton reuerẽtie ꝛ hr̃oris nomẽ dei fuisse dignitatiſ mũ sũmi pṓtificis fr̃ṓti supemines atq; lamina aurea sculptũ. Hoc ſris q̃ttuor hebraicis scriptũ sci ꝑcinere ꝑtes magni eẽ mysterij. Tetragrámaton náz nr̃a in ligua sonat: iste est ꝓncipiũ vite. Nec ꝑfecto hoc aliud nomẽ venerabile iesus: q̃ ꝓncipiũ vite: hoc ẽ saluatorẽ eẽ xp̃m iesuz designare ꝑ bitet. Signat ꝙ iure sub iesus nomie: qṑ in figura ꝓfuit sub altero. O nomẽ cũctis admirabile: terribile peccatorib⁹: ꝛ amabile iustis: Nec ſb latuit in sõno iacob: q eũ scalã vidisset terrã celo sociãtẽ ait. O q̃ terribilis ẽ loc⁹ iste. Sacrũ mysteriũ innuẽs: vt malis ſ reꝛ terribilis: q̃s spũ oris sui interficeret: q bonis venerat ꝛ angelus ꝓphẽ: ꝛ fieret ꝓfuturi scũ xp̃s iesus: q inibi natus ẽ. vbi scalã viderat iacob. Jesus igit est scala celi: q: iesu scandit celũ. Signet in fronte mẽtis deuote: q̃ aia iusti mẽrito nũcupat. T. Le.ij.

Gaude igit gaudio magno scutifer iesu xp̃i: q dũ gurgite scõ imergeris: sacro mũgeris crismate: atq; alta fronte crucis signo insignit⁹ fueris totus in te describi ibs. Jmpressus aie caracter indelibil iesu nomẽ gr̃ose iportat. Hic in apocalyp̃si scriptũ est. Videbũt faciẽ ei⁹ ꝛ nomẽ ei⁹ scriptũ i frõtib⁹ suis. Qṑ lamiaz auri typice gestabat in fronte pṓtifex: iã eternaliter iust⁹ qſ q̃ sub noie gerit i aia. O gẽs scã: gen⁹ electum: regale sacerdotiũ: ppls acq̃sitionis: vob credẽtib⁹ hr̃o: ꝛ vr̃⁹: vt virtutes iesu annũcietis de die in diẽ: donec auferat luna: q: ex tenebris vos vocauit i admirabile lumẽ nois sui ꝛ gr̃e. Gaudete: iterũ dico ꝛ exultate: q: noia vr̃a scripta sũt in celis ꝑ iesuz xp̃m: q est ꝓmogenit⁹ mortuor̃: ꝛ pdestinat⁹ filius dei in vr̃ute. Jdeo ꝓnunt⁹ vt decuit: nomẽ ei⁹ inscriptũ dixerat: sicut ꝑ ꝓphetã ait. Jn

capite libri scriptū est de me:
vt facerē voluntatē tuā Tu.

NOn absq; pphetico plagio: reor id
ē actū ab iniquo pilato: sicut
nec qđ carpbas pōtifex ppha
tauit nesciēter dictū. Melius ē
vt vn⁹ moriat p ppło: qđ vt
tota gēs pereat. Denique iudeis
nīb⁹ iudicis pilat⁹ ait: Qđ scri
pſi scripſi: qñ p titulo triūpha
li crucis Jhs nazarenus rex iu
deoꝝ. Hoc trib⁹ linguis scri
ptū ē: hebraica: greca: z latina
vt xpi fides toto orbe fraxi an
nūciaret ad salutē. Nomē ibu
ad ꝑtumeliā crucis: i hierlm in
terris: vt iucunditas ad gliam in
hierlm cui⁹ principatus i humꝝ
in celis. Vñ iohes in apocalyp
si vidit scām ciuitatē hierlm
habētē claritatē dei. Dicit in
fundamētis duodeci portarū la
pides pciosos ornatarūz nomi
a pstolorum: z agni ieſu xpi splē
dide descripta. Vbi z templum
erat dei z agn⁹ ille xp̄s ihesus:
oi maiestatis gllā plenuz. Vi
hoc clarissimi festiuitat⁹ nos
ingredi: vt sic vidicatū nob
esse z bonū ita z nos manea
mus in illo. Deo. te scō spū bur

Ano. Sexta die. Lectio. j.

VIdamus bonus dñs scire sp appetit: cogimur iferre
quō iesu amenissimū nomē p
nūciari ē. Propterea audi: Re
uelabit filius meus iesus: cū his
q cū eo iocūdabūt. Et sequit:
Post paucos ānos morietur filius
meus iesus: z pueret iesum. Sa
tis nāq; ex effectu manifesta pa
tet hui⁹ diuini oraculi pnūcia
ta vitas. Quid manifestius apti
ius ue ille pphetico vaticinio?
Jn deo gaudebo: z exultabo
in deo iesu meo. Quē nascē
dū corporis nō viderat oculo:
lōge nouit ex noie patris etre.
Nā duius ille esaias dicē. Ex u
ro nīus mee vocauit me no
mine meo: meo uti p nō alieno
q: iesus fm carnē saluator ap
pellat⁹ est q ab eterno saluator
erat fm diuinitatē. Vi sicio nō
est ignotū sacrosanctū nomē ibu
cū a tot tātisq; viris ūdei tesli
mōio dignis: pphetice ac mi
rifice pnūciatū est. Tu Lectio ij.

QUamq; vo in veteri testō
nōnulli appelati sūt no
mine iesus: vt ihs naue: q iosue
dicebat. Jesus sirac: et iesus
filius sodech. Eoꝝ tñ null⁹ futu
rus erat q saluū faceret ppm
suū a petis eorū. Pres fateor
in lege pnoiati fuere aūq; na
ti: ysmael: z isaac samsō. iosias

chr̃i: agag: hieremias: atq; iohãnes baptista. sed oẽs iesus xp̃s ẽ⁹ grece cẽsẽt. Alios vo ex lege saluatores nouimus moysẽ. cirũ ⁊ ioseph: nec eoz alig q̃ lis iste: ad quẽ genuflectim⁹: Jesus noie ⁊ re p̃figurabat. Sunt ⁊ isti saluatores: nã gsqs eoz magne salutis fuit promotor: aut ppũ remouit ædeus: aut ab iminẽti clade liberauit patriã. singuli tñ sub vmbra ægẽtes in spe aduẽt⁹ dñi nr̃i iesu xp̃i. Nã ⁊ iesus xp̃s hr̃i ⁊ hodie. Recte ergo ei iuste impositũ est sibi nomẽ: qđ est laudabile ab ortu solis vsq; ad occasũ. Si enim hoiuz ꝓcem⁹ Si angelorũ iubil⁹ cano: mẽtes allicit: iubilãtes animas efficit: vt se vix capere possint: nõ min⁹ plecto hoc verbũ iesus: qđ p̃nũciari mandauit in mille gñatiões. Nob speculãtib⁹ q̃ nõliez hoi log sit iesus verbũ sp manens in ore ⁊ ope: q̃ sp est verbũ dei manãs ex corde: Nr̃ iesus ẽ v̈bũ dei: qz v̈bũ dei caro factũ habitauit in nob. Tu. Riplici noie deuo. Ln. teunigenitũ et p̃nũciatuz saluatorẽ nr̃m ex euãgelio didicim⁹. Prio filius dei appellat scõs xp̃s: tertio iesus. Vocat eteni filius dei inẽntũ ẽ de deo de⁹. Xp̃s: qz hõ a psona diuina ẽntũ ad hũanã naturaz assũpsit. Jesus vt de⁹ hũanitati p̃uct⁹. Frẽsigit knñ: q i puluere estis: expgiscimini ⁊ laudate. Ecce dñs vẽit cũ salute: vẽit cũ vnguẽto: vẽit cũ gña. Neq; enim sine salute vẽit iesus neq; xp̃s sine vnctiõe: neq; sine gña venit filius dei. Jpe egdẽ sal⁹: ipe vnctio ipe gña. Deũ ⁊ dñm nr̃m iesum xp̃m his modis cognoscim⁹: noie. natura natiuitate: ꝑ tãte: ⁊ pfessiõe. Vñ iesus saluator ẽ sci p̃dixerunt pphe: de eo testat p̃s: de se ipe p̃fitet. Ap̃li p̃dicãt: religiosi credũt: demões confitent iudei negãt: gẽtiles in passiõe ꝓgnoscũt. Obmutescat g̃ ois impietas: q̃ filiũ dei iesus xp̃s incarnatũ spernit ⁊ abnegat. Ale: edas o aia xp̃iana Lõ fiteamur noi scõ dñi: ⁊ glorificemur i laude: Cui honor et gña per infinita scloz sclã. Amen. Tu. Septima die de sancto hypolito socijsq; ei⁹. in lecti. sant. Tres prime lec. de cõi plurimoz martyrũ. Vñ die lecti. in scõ laurẽcio. Tres

ſtrim electi. de ꝓpꝛietate ſcōꝝ
cū ꝓpꝛiis laudib⁹: cū memo-
ria tñ de nocte ieſu. ¶ Dñica
infra octa. ñ ꝓtingat: oia ſiant
ſicut in ꝓma die: ꝑter. Te. qđ
ñ dicet. Deo. de ſcō. Deo.
de ſcō laurentio. de. de. do.
de trinitate: et ꝓceſſio in in
troitu chori. Saluator. Lci.

NOn latet nos dilectiſſi-
mi deo ⁊ hoīb⁹: quō no
uiſſimis diēb⁹ iſtis deus ſuā
multiplicauit miſericordiaꝫ:
vt nobiſcū gratioſe magnifi-
caret letitiā: q nō ſolū aduenit
dñator: dñs: ſed q̄lis q̄ntuſue
fuerat oſtēdit: cū pie ⁊ māſue-
te manifeſtauit ſuū nomē co-
rā oīb⁹. Credidērūt patriar-
che: de xp̄i futura incarnatiōe
certificati ꝓphetę fuere: quibus
p̄fecto hoc de quo agim⁹ de-
uotū nomen manifeſte nō eſt
reuelatū. Jacob xp̄m incarnādū
predixit. Nō auferet inq̄t ſce
ptrū de iuda: ⁊ dux ⁊ ſemore
ei⁹: donec veniat q mittēd⁹ ē.
Hoc mirabile myſterium. ſz mi
rabilior dei bonitas: vt glioſū
ſui nomē ieſu venerandū nob
ſua mediāte paſſiōe exaltaret
qđ p̄⁹ fuerat abſcōditū. Vo-
cabulū iſtud ieſu dulce ⁊ glio
ſū: oī adoratu cultuq̄ digniſ-
ſimū ⁊ nomē ſup oē nomē nō
decuit ab oīb⁹ appellari: neq
ab eis afferri i mūdū: ſz ab ex
cellētiori maioriq̄ natura an-
gelica. Gabriel ergo ad mariā
ait. Ecce ꝯcipies in vtero: ⁊ pa
ries filiū: ⁊ vocab nomē ei⁹ ie
ſū. Hoc nēpe nomē nouū: qđ
ex dñi. nō hois nouauit. Lq.

QUanq̄ eni. legiſſet deo
acceptiſſim⁹ moyſes
diuina oracula acceperat: ⁊ vt
amic⁹ ad amicū locut⁹ ē ei dē
hoc venerabile nomē nō vidit
apte. Petēti vidē faciē ei⁹ ait.
Nō potes vidē faciē meā ⁊ vi
uere: ſz poſteriora mea videb
ꝓpꝛis iſrl moyſe ſignat⁹: incar
nationē: circūciſionē: paſſiōez
⁊ aſcēſionē: q dei poſteriora ap
pellant: re ⁊ nōie vidit quē ſi
le in ruby nec anteriorib⁹ inui
ſibilis dei maieſtatis potuit cer
nere viuēs. Noluit ei⁹ nomen
noſci ad ſalutis pleitudinē de
celis: vſq̄ dū naſceret pleitu-
dine tp̄is: ⁊ noiaret i terris. Ja
facie noiat: de⁹ ego ſū: i poſte
rioribus ibs appellat. Primuꝫ
nomē ignoti dei ⁊ timoris Je
ſus nomen ab omnibus ꝓfe
ſtatū eſt ⁊ amoris. Jbs amor
indicibilis: amor delectabilis
amor iextinguibilis. Jbs pi

abluit maculā nec ipa coignet mēte ſcificat: nec reat⁹ ad pnā obliget: ad gr̄az iuſtificat Ūñ apl's ait. Abluti eſtis: ſctificati eſtis: iuſtificati eſtis i noie dñi nr̄i ihesu xp̄i. Hoc ḡ nomē dñi q̄cūq; iuocauerit ſaluus erit.

QUeremur igit̄ b. l. in. suotiſſimū nomē t oīa q̄cūq; facim⁹ i ūbo aut ope vt ſuadet apl's i noie ihu faciam⁹ Quippe bñ erit oīb⁹ iuocātib⁹ eū ỹitate: t volūtatē timētiū ſe faciet t depcationes eorū exaudiet ibs. Jeſū btūs ignatiꝰ ſue paſſiōis i agōe iuocauit: t bñ ūbi erat: beſtias ferociſſimas: ardētiſſimos ignes: ac cēta genera tormētorū ſupauit: gſſoſū mēoriale vltra būa ni eſtimatiōes cor̄ ſuo iſcriptū ſuſcepit de mādu dñi ieſu ſēpitnū. Nāq; cor̄ pticulari ſciſſo: lr̄is aureis iſcriptꝰ iuenit ieſus. cui⁹ ob mirabilē gr̄az plures veneraīt eū fideles. Diōyſiꝰ atheniēſis hui⁹ vrtute nois cecū illumiauit. Euāgeliſte iohēs venenū nō nocuit: di ie in noie ieſu tēplū deiecit. Ariſtodimꝰ itoxicatos mortuos ſuſcitauit. Claudū ſedētē i porta: petr⁹ t iohēs erexerūt. Enee paralitico petr⁹ greſſū reſtauraūit Ac thabitā viduā mortuā vite pſtine reduxit viuā. Merito ergo colēdū t veneradū eſt tā efficax nomē: ad cuius virtutem gratiā t conſolatiōnē tot vtilitatū ꝓfiſtūt mirarula. Tu. Mediolet hiant de ſcō. Si tñ dies dnic⁹ ſcta die euenerit: tūc fit mediolec. de ſcō laurētio. Tres vltie lec. de exp̄one euāge. fiēt in pma die. In laudes vna aīa. Mediol. de ſcō: de trinitate. ℣ In octa. Ad pmas vel. ſup pſalmos vna ſola aīa. ℣ Sol oritꝰ. Cetera oīa fiēt in pma die. Memo de ſcō eutebio: t ſcō laurentio. L. e.

QUicūq; ūb⁹ ſalutiferū ieſu nomē cor̄ hoīb⁹: copioſa merces reꝓmittit i cel. Veneremur igit̄ inuocando: inuocem⁹ cōfitēdo: t cōfitemur noi ſcō ei⁹ qm̄ bonū eſt Qm̄ q cōfitet: cōfitebit a dño ieſu xp̄o cor̄ deo p̄re et angelis in cel: ſz in cel. O vere btā cōfeſſio hoīs: ſz felicissima ieſu filij virginis. Illa cōfeſſio moriētis et merētis in via. Iſta in eternū viuētis atq; p̄miātis in patria. Illa laudis: iſta retributiōis. Illa in pegrinatiōe iſta in btā quiete. Corde fit ei voce ieſum venerare: t ope ne

ꝺ: tractes: qz q ore aut opere
ſi negat fidē negat: ꝛ ē miſerabi
li deterior. Nec q̄ſquā de fide
ieſu req̄rit⁹: celare hz nomen
hoc gl̄oſiſſimū. Qui enī p: o
noie ieſu mori patū nō ſe iue
nerit: nec ſe nouerit forte xp̄ia
nū: pauli vt teſtant miracula
amputato capite: palpitās lin
gua ter ieſū pfeſſus ē: ad cui⁹
noīs pfeſſionē tres ſōtes: vbi
l̄ſguidi ꝛ infirmi ſanant: nūrū
inmodū cruperūt. Saul⁹ au
dita voce hac. Ego ſum ieſus
quē tu pſeq̄ris cec⁹ eccidit: ab
anania in ieſu noīe baptiſat:
atq; ab ſuis oculi ſquamis ca
dēnt⁹ illūinat. Gaudeam⁹ igit
cū āgelica ꝯcio ⁊ dulce nomē vt
ab ip̄o laudemur: ꝛ vasa gūe
cī paulo ſim⁹ electa. Nō ſcri
ptū ē. Vas electiōis ē mihi: vt
portet nomē meū coꝝ regib⁹
Hoc deuotiſſimū nomē L. u
frēs mēte honorem⁹ dū cogi
tat: voce dū audit: ore dum
enūciat: oratione dū legit: inſpi
rata viſione aut ſcriptura dū
videt: qz p̄fecto oīb⁹ his mo
dis ē hz ieſus. Et ꝓterea nō
venerabile ſolū hoīb⁹: ſz ꝛ de
mōnibus multū terribile. L la
mant nāq; ſp: ieſu cur venisti
nō tp̄s nr̄e pdē. Xp̄i diſcipul
hec p̄cepta tradita eſt: vt ſuo in
noie ceremonia ſūgerēt. Ange
li: p̄fecto hoc nomē letabile cū
ſu eo ipſoꝝ ruina repat. Hinc
ſubtili⁹ fuit pphetatū: vtilius
poptatū: gratioſi⁹ nob publi
catū. Et q̄ Ꝟ greco ſtultū: ꝛ iu
deo ſcādaloſū: his tñ q ſalui
fūt ſūme ⁊ tuoſū eſt. Nec i me
rito vēdica: ſibi nomē q̄ ē ſu
per oē nomē. Hoc ergo nomē
deuotiſſime veneremur: a q̄
nr̄a fluūt cūcta p̄fidia. Jeſum
dulcia p̄cordia pulſent. eius
aīrū nr̄i deducāt oculi: atq;
crebris ſingultib⁹ arida ſuſpi
rēt pectora. Quoꝝ nō erūt cō
pūcta corda tot vbi vident le
gunt⁹ facta miracla. O ergo
dulciſſime ieſu: ſi dulce ē flere
ꝛ te in mūdo quā dulce eſt ꝛ
te ieſu gaudere in celo. Lan.
& rultet tā angelica turba ob
hui⁹ feſti ſacrati noīs ieſu di
uina myſteria. Ne p tāte dmi
gnitatis dignitate: intonet ca
nor iubil⁹ cordi ꝛ ori ſaluter.
Gaudeat ſe nr̄a ēgio tāti noīs
illuſtrata honorib⁹ pp⁹ us ſe
dēs ⁊ tenebris ſentiat ſe amiſſe
caligīe: ꝛ i B bīō noie gau
deat ſcepiſſe ſalutē. Letet pia
mr̄ eccl̄ia hui⁹ feſtiuitat⁹ deo
rata gaudijs: xp̄ianor⁹ deuot⁹

melodijs vociferet hec ecclia
xpi. Lōgaudēt hui⁹ festissimi
festi pcuratores ꝙ quo nō de⁹
retinet ꝫ grāz ꝑferi huanaꝫco
piosi meredi materiā: vt ple
nius gloriemr i laude sui. Hoc
fidei: ꝫ spei: hoc charitatis no
mē: fundamētū merito nūcu
pata ē nō pōt qsq; alīs pone
re: q: id positū ē xps iesus. Et
culp: m⁹ de hoc lapide āgula
ri q creuit i mōtē vasta taber
naculi festa: ꝛ cauti fim⁹ ne se
gnes dilectiōe: glūtiōe pigri
iueniamur i xpō iesu. Hūc di
ligē ex toto corde teneris: to
ti aīa ꝛ oīb⁹ viribꝰ tuis. Ecce
hō. Nihil reliqt: q totū sibi vē
dicat pspice qd negas: vide
qd potes mēsures ope qd de
bes iesu xpō ⁊o regi imortali:
qui vult ꝛ imperat p scla deus
atq; vēturꝰ est iudicare viuos
ꝛ mortuos ꝛ seculū p ignē. T.

¶ Hodie lec. de sco eusebio

Lectio. vij. Sctm Lucā.

In illo tpe. Postq; cōsumi
mati sunt dies octo vt circūc
deret puer: vocatū est nomen
eius iesus. Et rel. Hom. de di

Nq; eni uersus tractatū
querere est xpianis cur
voluerit dūs circūcidi: ppter
quid circūcisus est ppter qd
passus: ppter quid tali ac tāto
noie vocat⁹ ꝛ Nihil woꝛ ppter
se: ꝫ oīa ppter electos: oīa p
pter delicta nra. Qd woꝛatū ē
inqt ab āgelo pusq; iveter cō
ceperet. Vocatū plane nō ipo
situ: nēpe hoc nomē ei est ab
eterno. A natura ppria hꝫ vt sit
saluator. Innatū ei ꝫ nomen
nō indutū ab hūana vel āgelica
creatura. Si qd dicimus ep e
gregi⁹ ille ppba hūc ipm puer
ū mittis noīb⁹ appellādū fo
re ꝓcidēs ꝫ vnū tacuisse videt
q̄ solum ꝑmonuit āgelus: vt
testat cui ag̃elista vocatū est no
mē ei⁹ ꝛ Exultauit esaias vt vi
deret hūc diē ꝛ vidit ꝛ gauisus
ē. Denīq; ꝛ loq̄bat ḡtulabūd⁹
ꝛ laudās dū: puer natꝰ ē nob
ꝛ filius datꝰ est nob: cuius ipe
riū sup humerū ei⁹: ꝛ vocabit
nomē ei⁹ admirabil⁹ ꝯsiliarius
deus fortis: ꝑ futuri scli ꝑn
ceps pacis. Magna qdē noia
sed vbi est nomē qđ est super
oē nomen Jesu in quo omne
genu flectat. Forte in his oī
bus vnū illud inuenies: ꝫ ex
ꝑsum quod i modo ꝛ effusū
Nēpe ipm de quo sponsa in
cītico amoris oleū inqt effu

sum nomē tuū Le. vij

Abes vnū in his oībus

appellatiõib⁹ ieſum: nec oſino aut vocari poſſet aut eē ſalua tor: ſi forte hoc ꝙppiā nō feciſ ſet. Nūqd nō hoc admirabile eū ſumus ſinguli ex pte: in mū tatiõe vtiq; naturarū. Hoc nē pe eſt ſaluatiõis nr̄e ꝓncipiū cū incipim⁹ reſpuere ꝙd dili gebam⁹ velle vñ letabamur ꝓplecti ꝙd timebamus: ſeq; ꝙd fugiebam⁹: optare ꝙd cōtēne bam⁹. Admirabilis plane q hec operat mirabilia: ſz nihil ominus ⁊ ꝓſilariū ſeſe exhibe at neceſſe ē in electiõe penitē tie: ⁊ vite ordinatiõe: ne forte ſit nob abſq; ſciēna zelus vbi ſit hoīi prudēna deſit. Sane opus eſt vt deū ꝙz ꝓbem⁹ in remiſſione videz petāz: qz nec ſine hac ſalus nobis ꝓſta re pōt: ⁊ nemo pōt dimittere p tā niſi ſolus de⁹. Verū nec id ꝙdē ſufficit ad ſalutē niſi forte ꝙz expiamur i expugná do ipugnātes nos: ne ab eiſdē rurſū ꝓcupiſcētus ſupemur: ⁊ ſiāt nouiſſima nr̄a deteriora p oribus. Videt ne aliqd deeſſe ſaluatori: ꝓſāe deeſſet ꝙd ma ximū ē: niſi pi ēt fu: uri ſcīvt p eū ſcz īmortalē reſurgēm⁹: q; per pītis ſcū pāem gīamur ad mortē. Neq; hoc ſatis ſi nō etiā ꝓncepo pacis pīn nr̄e recō ciliaret cui tradituruſ ē regnū neſorte ſicut ſi ly pdītōis vti q; nō ſalutis reſurrecturi vide remur ad penā. Mltiplicabit ſane ei⁹ iperiū vt merito ſalua tor dicat etiā ꝓ multitudine ſaluādorū. Et pacis nō erit fi mus: vt verā nouerimus eſſe ſalu tē: que nō poſſit timere deſe ctū ieſu noīe iuocato. T. L. ff.

POſtq; cōſūmati ſūt dies octo vt circūcideret pu er vocatū eſt nomē ei⁹ ieſus. Magnū ⁊ mirabile ſacrm cir cuncidit puer ⁊ vocat ieſus. Quid ſibi vult iſta connexio. Li circuciſio nēpe ſaluādi ma gis q; ſaluatoris eſſe videt: ⁊ ſaluatorē circūcidē decet ma gis q; circūcidi. Sed agnoſce mediatorē dei ⁊ hoīum q ab ipo natiuitat⁹ ſue exordio di uinis hūana ſociat: ima ſūmis Naſcit ex muliere: ſz cui fecū ditas fruct⁹ ſic accedit: vt nō decidat flos vginitatis: pānis inuoluit: ſz i pānis ipis ágeli cis laudib⁹ honorat. Abſcō dit in ꝓſepio ſz pdit ſtella ra diāte ⁊ celo Sic et circūciſio veritatē ſuſcepte hūanitatis: ⁊ nomē q; ē ſup ōe nomē glo riā indicat maieſtatis. Circū

cidit tāq̄ vi abrae fili⁹: ihesus
cat tāq̄ filius dei. Nō ē in eo
magni nois vmbra: sed iesu
veritas manifesta. Lectus q
dem indictū nomē euāgelista
testat quod vocatū est ab an
gelo p̄riusq̄ in vtero cōciperetur. Et attende verbi pfundi
tatē. Postq̄ natus est iesus:
vocat ab hoibus qđ vocatus
est ab angelis p̄riusq̄ in vte
ro cōciperet. Idē quippe ⁊ an
geli saluator ⁊ hominis: sz ho
minis ab incarnatione: ange
li ab initio creature. Vocatuz
est ergo nomē eius iesus: qđ
vocatū erat ab angelo. In ore
duorum vel triū testium stat
oē verbū: et ipsum quod in
ppheta abbreuiatū manifesti
us in euangelio legit caro fa
ctum. Vos ergo fratres mei
respicit hec parabola: Jesus
enim nec euangelico eguit te
stimonio nec humano: sz tri
plex nobis salutis nostre testi
moniū: ab angelo maria et io
seph reliquit: ne forte videa
mur assumpsisse nomē dei in
vanū. In layz. oēs ahe dican
tur: ⁊ cetera sicut in p̄ima die
memo. fiat de scō eusebio: ⁊ qđ
scō laurē. ⁊c. ℣ Officiū misse
dulcissimi nois iesu. Introit⁹.

IN noīe iesu
ōe gēu flectat
celestiū terre
striū ⁊ iferno
rū ⁊ oīs lingua
p̄fiteatur: dñs
nr̄ iesus xp̄s in gla dei p̄tris
℣ Laudate dñm qm̄ bonus
DEus q̄ glorioſissi Oīo.
mū nomen dñi nr̄i iesu
xp̄i vnigeniti filij tui: fecisti fi
delib⁹ tuis sūmo suauitatis af
fectu amabile: ⁊ malignis spi
ritib⁹ tremēdū atq̄ terribile
p̄cede ppti⁹ vt oēs q̄ istc no
mē iesu deuote venerāt i tris
cē p̄solatiōis dulcedinē in p̄
senti p̄cipiāt: ⁊ i futuro gaudi
um exultatiōis ⁊ interminabi
lis iubilatiōis obtineāt. p eūd.
IN diēb⁹ Le. sctōrū apl̄oz
illis. Petrus ipletus spū
scō dixit. P̄rincipes pplī ⁊ seni
ores audite. Si nos hodie di
iudicamur i bñficio hois infir
mi in quo iste saluus fact⁹ est
Notū sit oīb⁹ vob ⁊ oi plebi
israel: q̄ in noīe dñi nr̄i iesu
xp̄i nazareni quē vos crucifixi
stis quē d⁹ suscitauit a mor
tuis: i hoc ipe astat coram vob sa
nus. Hic ē lapis q̄ reprobat⁹
ē a vob edificātib⁹: hic fact⁹ est
in caput anguli. Et nō est i ali

quo alio saluꝝ. Nec est aliꝰ nomẽ sub celo datũ hoibꝫ i quo oporteat nos saluos fieri.

Cõstituit dñs pi ad dexterã suã iesũ xp̃m in celestib⁹ suꝑ oẽm p̃ncipatum potestatẽ ⁊ virtutẽ ⁊ dñationẽ: ⁊ oẽ nomẽ qđ noiat nõ solũ i hoc seculo sz̃ctiã in futuro ⁊ oia subiecit sub pedibus ei⁹. ℟ Adiuua nos deꝰ salutaris nr̃i ⁊ ppt gliaꝫ nois tui dñe libba nos ⁊ ppiꝰ esto pctis nr̃is ppt nom̃ tuũ.

℣ Dulce cordi nomẽ iesu melos auri mel in esu: cor̃ dat in iubilũ ⁊ fugat mũdi tẽbilum.

Vltis ibs nazã Secũdꝰ oren⁹ iudeoꝝ rex amen⁹ pius pulcher floridꝰ. Deo salute sue gẽis sbit motꝰ cũ tor mẽtis factꝰ pallẽs inuidꝰ. Dulce nomẽ ⁊ cognomẽ btrãsceẽdẽs ẽ p̃nomẽ oibꝰ noibꝰ. Dulcet reos sanat eos fouet recreat munit eos fugat ab insultibus. Eius regis subvexillo: statu degis in trãquillo hostes tui fugiũt. Nomẽ eiꝰ meditatiõ: bellũ fugat apparatũ: hostes vincit rugiũt. Hoc ẽ nomẽ recolẽdũ: qđ sic sp ẽ tremẽdũ maligꝝis spiritibꝰ. Hoc ẽ nomẽ salutare: ⁊ solamẽ singulare: qđ succurrit tristibꝰ. Hoc nõ decet honorare: archa cordis serare: cogitare: pamꝫ amore sꝫ heroico. Ignatius hoc tenuit: illud passus insonuit cor ei⁹ sc̃issũ patuit iscriptiõibus celico. Si qđ maiora cupimus dñi q iesus sit nr̃m⁹ q ẽ amantissim⁹ ⁊ qrit nos amare. Amat feruẽtissime: amat ꝑstãtissime amat benignissime ⁊ nos vult iuuare. Nomẽ suũ fecit tale vt sit cũctis cordiale: capitale p̃ncipale: dilectũ ex intimis.

Hoc habent nature iura vt emãtẽ tota cura reamentur. placitura pstãtes ex aio. Iesu nomẽ oẽ bonũ tenet: dulcẽ sacit somũ: ꝑmeret regni thronũ: auditũ letificat. In hac luce splẽdor p̃is: i hoc patꝫ decoratoris: i hoc fulget honor fris: hoc frẽs magnificat. Caput iesu cor mẽs manꝰ pes ⁊ corpꝰ vigor: sanꝰ sanguis xp̃i ⁊ hũanus parãt hoibꝰ. Hoc tormẽt passa dura: his lesura ⁊ nãre parant pia cura purgat lacrimis. Ergo si quis velit scire q̃re nomẽ iesu mire facit bonos ꝓcupire sui hereditatẽ. Hic pulcher i decore sũmꝰ deꝰ i valore: mitis lenis in dulcore: pnus ad clemẽtiã. Hic est rex generosus: ibs forma speciꝰ

ſus: ieſus lingua gloſus: z mi
rificus ope. Ieſus fortis ani-
moſus: ibo pugil vigoroſus
ieſus vnus copioſus: z gaudet
tribuẽ. Ieſus pie viſceroſus:
ieſus ductor lumoſus: ieſus ẽ
delitioſus: z ſapit dulciſſime.
Ieſus fama gloſus: ieſus cũ
ctis fructuoſus: ieſus tot⁹ vir
oſus z fouet ſuos optie. Sũ
m⁹ potẽs i vigore: ſũm⁹ celſus
i honore: ſumus grat⁹ i amo
re: ocm laudẽ ꝓtinet. In ſcien
do ſume ſapit: abiendo cũcta
capit: diligẽdo corda rapit: z
illata retinet. Ava nomẽ nob
gratũ: dulcis ibo appellatũ ſit
in corde hic firmatũ vt nõ poſ
ſit erui. Hoc reatũ petõꝫ: tol
lat p̃ſtet iubiloꝫ odas vitaꝫ
glorꝫ tenet tom pfrui. Scõm

IN illo tpe Angelus dñi appuit ioſeph dicẽs. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariã ꝓiugẽ tuã: Qñ enim i ea natũ eſt de ſpũ ſcõ ẽ. Pariet aũt filiũ z voca bis nomẽ ei⁹ ieſũ. Ipe enim ſal uũ faciet pplm ſuũ a peccatis eorũ Hoc aũt totũ factũ ẽ vt adim pleret qđ dictũ eſt a dño p p phtã dicẽtẽ Ecce virgo i vtero hẽbit z pariet filiũ z vocabit nomẽ ei⁹ emanuel: qđ interpretat nobiſcũ dr⁹. Credo. Offer. In nomine meo demonia eiciẽt i nguis loquẽt nouis: ſerpẽtes tol lẽt: z ſi mortiferũ qđ biberint nõ eis nocebit: ſup egros ma nus ponẽt et bñ hẽbũt alla.

IN veneratõe nois Sanctiſſimi dilecti filiꝫ tui dñi nr̃i ieſu xp̃i tibi deus pater mia ꝫ deuotis mentibus hoſtias im molamus ſuppliciter deprecantes: vt earũ virtute: cunctis egentibus preſtet auxiliũ z in eodẽ nomine delectantes ſalutarẽ ſui pp̃oſitũ ꝓſeqnt effectũ. p eundẽ. Pfatio. Qui per car. Cõio. Vincẽti dabo manna abſcõditũ: z dabo illi calculũ cãdidũ z in calculo nomen nouũ ſcriptũ qđ nemo ſcit niſi

euāgelio x octa. agit: sed hāc
Crēdo. Sequēntia per octa.
Jesus pulcher in arcore tē.
¶ Sancti donati epi cōfess. et
OEus tuoꝝ mart. q. ho-
gilla sacerdotū pſta ḡs:
vt sci martyris tui dōati atq;
pontificis cur⁹ festa celebrātes
sentiam⁹ auxiliū p. Tā matu-
tines lectiones fiant. Lectio. j.
BEatus donatus nutrit⁹ a
bīcō pigmentio pſbytero:
in diuinis ⁊ hūanis litterīs eru
dit⁹ est. Cū quo iulian⁹ ſbdita
con⁹ ordinat⁹: reiecto ḡdu ad
iperiū aſpirauit. Qui btm̄ pi
gmētiū rome i custodia tenēs
pīem ⁊ mīrem bti donati gla
Donat⁹ vo l. q dio occidit
lecō: hitauit cū hilario mona
cho fuiēs dño orōnib⁹ ⁊ vigi
lijs. Defūctoꝝ btō satiro epō
i locū ei⁹ dōat⁹ succeſſit. Quo
missā celebrāte: ſpellētib⁹ pa
gānis calix de māu diacōi cor
ruēs ꝓfract⁹ ē. Quē vir dei do
nat⁹ edito cruc̄is signo: i statū
tū pſtinū reintegrauit. Le. ij.
Demiꝝ tent⁹ btūs dōat⁹ a q̄
dratiāo augusto: simlꝝ cū eo
btūs hylari⁹ iubet sacrificare
Quib⁹ rnuētib⁹ hylari⁹ fusti
b⁹ cesus ſpm̄ exalauit Donat⁹
vo ore ei⁹ lapidib⁹ ꝓtuso: i car
cere recludit. Vbi cū dñs ꝑ eū
mlta miracula oparet: gladio
pcussus est. Cetera de cōi vn⁹
mar. ¶ Sci ciriaci ſocioꝝq;
OEus q nos ci⁹ mar. ecc̄o
annua bti ciriaci marty
ris tui ſociorūq; ei⁹ solēnita
te letificas: ꝓcede ꝓpit⁹ vt q̄
rū natalicia colim⁹: virtutē q̄
passiōis imitemur. p. Tā ma
tutinales lectiones fiant iuxta dn. Le. j.
DIoclecian⁹ augusti⁹ fecit
cōprehēdi ciriacū romā
ne ecc̄lie diaconū cū alijs scis
et in custodia publica recludi:
vbi cū mlto tpe posit⁹ cēt: mi
ras ꝑ eū dñs virtutes opabat
Godē tpe artemia filia Le. q.
iperatoris a demōio verabat:
clamāte demōe p os ei⁹. Nisi
venerit ciriac⁹ diacon⁹: nō eā
bo. Adduct⁹ ciriac⁹ mūdauit
eā: q̄ mox credidit ⁊ baptiza
ta ē i tri fuitio pmanēs. Le. ij.
Mortuo Diocletiāo: maxim⁹
fili⁹ ei⁹ tenuit ciriacū ⁊ cōmēda
uit eum carpasio vicario suo
Jpe vo iussit picē liq̄ri et sup
caput ciriaci ifūdi. post hec ci
riac⁹ i catasta suspēsus fusti
busq; cesus: cū alijs vigītiuno
capite trūcat⁹ ē. Quoꝝ corpa
marcell⁹ papa sepeliuit. Cete
ra de cōi plurimoꝝ mar.

¶ Sci romani martyr. ad vñ. sup psal. Mgt. Añ. Dixit romanꝰ ad bti laurẽtiũ video añ te iuuenẽ pulcherrimũ festina me baptizare. ℟. Magt Resta ąs ops dꝰ. Oro. vt q bti romani martyris tui natalicia colimꝰ itercessióe etꝰ in tui nois amore roborem̃ur. p. Ad matu. tres lec. hãt cimo. ꝓpter vigil. totũ fuitiũ hãt de sci. vsq; ad missã q erit

Um btũs. de vigil. Lc. j. laurẽtiꝰ fuisz a ministris decij ꝓchẽ ius: eidẽ phitaꝰ iussit eũ duci i catasta extẽdi torq̃ri. Qui dũ torq̃ret subridẽs et gras agẽs ait. Bñs es dñe q nob miscricordiã qui me mi nõ sumꝰ ꝑstituisti. Da nobis dñe gratiã tuã vt cognoscãt oes circũstãtes q; tu ꝓsolaris gaudẽ hora. Lc. y. Suos tuos. romanꝰ miles credidit xp̃o p verba bti laurẽtij: et ait illi. Video añ te iuuenẽ pulchrrimũ cũ illo intheo exigẽtẽ membra tua Quiobrẽ adiuro te p xp̃z ne me derelinq̃s. Hoc audiẽs decius dixit. Dicti sumꝰ p artez magicã. Et iussit eũ de catasta solui: et hypolito reddi. Tu. Teniẽs ãt romanꝰ cũ Lcõ. ij. aq̃ misit se ad pedes bti laurẽtij rogãs vt baptizaret. Quo facto: decius dixit. Et hibete eũ fustib⁹. Romanꝰ vo nõ interrogatꝰ cepit clamãe. xp̃ianus sũ. Tũc iussit deciꝰ vt ipsa hora capite pũiret. Ductꝰ igit fozas muros porte salarie: et cõllatꝰ est. Cuiꝰ corpꝰ iustinꝰ sepeliuit. Cetera de cõi vnius mar. ¶ In festo sci laurẽtij ad vñ sup psal. feria. Añ. Puer meꝰ noli timere q; ego sũ tecũ si trãseris ꝑ ignẽ flãma nõ nocebit te Psal. feria. Lcõ Ui parce semi at parce et metet: et q; seminati bñdictionib⁹ de bñdictionib⁹ et metet. ℟. Beatꝰ laurẽtiꝰ dixit. ℣. Gaudeo. Hym. Martyr. dei. ℣. Dispsit dedit pauperib⁹. Añ. Beatus laurẽtiꝰ dũ in craticula supra posit⁹ vereret ad ipũssimũ tyrannũ dixit: assatũ est iã vsa et mãduca nã facultates ecclie quas regis in celestes thesauros manꝰ pauperũ deportauerũt

Ol nob. ꝓ Mgt. Oro. ąs ops deꝰ vt triũphũ bti laurẽtij martyris tui quẽ despectis ignib⁹ cõsũmauit interris ꝑpetua celozũ luce conspicuũ digno fidei feruore veneremur. p. do. Tũc cat ꝓcs. ad altare cius dẽ cãtando

uerunt esse. ℣. Qui a bono. Oro. Da nobis qs oēs deus vitio. ℟. Quere. Dic eius sedē ad matu. In redēdo de scō ma ria. Ad matu. inuita. Regem sempiternū pnis mēnb⁹ ado remus. Qui martyrē suū di gne p merita coronauit. lau rētiū. ℣. Uenite. Hymn. Ma tyr dei. In. i. noc. an. Quo p grederis sine filio pater quo sacerdos scē sine ministro p peras. ℟. Beatus vir. ℣. Beatus laurentius dixit. an. Noli me derelinq̄re pater scē q̄ thesau ros tuos iā expendi quos tra didisti mihi. ℟. Quare fre ℣. Quid in me ergo displicuit pa ternitati tue. In. Nō ego te de sero fili nec derelinquo: sed maiora tibi ardent p fide xpi certamina. ℟. Dñe qd. ℣. Be atus laurus dixit. ℟. Glā et ho.

POst passionē bea ti sixti milites iuenerūt be atū laurētiū: et duxerūt eū ad decium. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri ecclesie. Quo nō re spondēte: tradidit eū valeria no dicēs: Exquire thesauros et sacrificet dus. Quod si no luerit: diuersis eū penis inter fice. Valerianus vero tradi dit eum hypolito: qui missū eū in carcerē. Tu ℣. Lenita la lentius bonū opus operatus est q̄ p xpm crucis cecos illu minauit. Et thesauros eccīe dedit p superib⁹. ℣. Cū apud sedē gloriosissimi patriarche diaconatus fungeret officio puritate innocētie vite sortis simeq̄ mortis triūpho applico se cōsortio copulauit. Et the. Alius ℣. p hebs. qñ hunt me dite lec. de scō laure. ℣. Dispē sit dedit pauperibus iustica ei⁹ manet in sclm scia. Et. ℟.

BEatus laurentius pon bat manus sup oculos cecoꝝ et illuminabant. Quod videns hypolitus dixit. Ostē de mihi thesauros ecclesie. Cui laurentius ait. O hypoli te ñ credideris in xpm et the sauros tibi ostendo: et vitā eter nā pmitto. Credidit q̄ hypo litus et cū familia sua bapti zatus est. ℣. Quo pgrederis sine filio pi quo sacerdos scē sine diacono ppe as. Tu nū q̄ sine ministro sacrificiū offer re cōsueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati me nūqd degenerē me pbasti: et pire certe vī q̄ idoneū misisti leger; cui omittēdi dñici corpis et sanguinis ꝓsecrationē. Tu

ALtera die fecit vs. L. iii. lerismus hypolito sibi p̃stare laurẽtiũ ⁊ ait illi Depone ptinaciã: ⁊ thesauros esse manifesta. Bt̃us laurẽti⁹ dixit Da mihi iducias biduo vl tri duo ⁊ ꝓferam tibi thesauros Valerian⁹ dixit ad hypolitũ In tua pollicitatione bẽat triduo iducias. ℟. Noli me arrogãre pr̃sẽ: qz thesauros tuos iã erpẽdi: nõ ego te derelinquo filiũ neq; derelinquo. Sz maiora tibi debent p fide xp̃i certamina: ℣. Nos q̃q; senes leuiora pugne curriculũ recipimus: te q̃q; iuuenẽ magnũ gl̃iosiorẽ de tyranno triũphus expectat: post triduũ me seq̃ris sacerdotẽ leuita. Sz. Glia. Sed. In. noctiũ. Bt̃us laurẽtius orabat dicẽs: dñe iesu xp̃e de⁹ de celo miserere mei fuo tuo. ꝑs. Cũ inuoca. ℣. Quia accusat⁹ nõ negaui nomẽ scũm tuũ: iterroga me te xp̃m cfessus sum. ℟. Bt̃us laurẽtius dixit mea nor obscurũ nõ habet sz oia ilustrescũt. ℣. Verba mea ℣. Quia ipe dñs nouit qz accusatus nõ negaui. ℟. Dixit roman⁹ ad bt̃m laurentiũ: video aĩ te iuuenez pulcherrimũ: festina me baptisare. ꝑs. Dñe dñs nr̃. ℣. Asserẽs autẽ ceũcũ aqua: misit se ad pedes eius. ℣. Posuisti dñe. Le. iii.

TUnc bt̃us laurẽti⁹ collegit cecos ⁊ claudos: debiles ⁊ paupes: ⁊ abscondit eos i domo hypoliti. Elapsis vo trib⁹ diebꝫ: bt̃us laurẽti⁹ p̃sentauit se decio cũ multitudie collecta dicẽs. Ecce sũt thesauri eterni: q nũq̃ minuunt. ℟. Bt̃us laurẽti⁹ clamauit ⁊ dixit deũ meũ colo: illi soli seruio Et iõ nõ timeo tormenta tua ℣. Mea nox obscura nõ hẽt: sz oia in luce clarescũt. Et. L. ℣ Decius gĩt furore plen⁹ iussit eũ expoliari ⁊ sco: plũb⁹ cedi: ⁊ lamĩis ferreis ardẽtib⁹ latera eius aduri: ⁊ ꝑ tẽsa in cataracta plũbaꝝ macta ri. Sz scũs martyr diuina gr̃a inuisibilis manebat: letusq; gr̃as agebat. T. ℟. Strinxerũt corporis mẽbra posita in craticula. Subtus ignibꝫ prunas insultat leuita xp̃i: bt̃e laurẽti martyr xp̃i intercede p nobis ℣. Lamĩces vo vrgẽtes ministrabãt carbones subter craticulã ferreã. Subtus ignẽ. L. vi

POst oia tormẽta xp̃i genera parata: iussit decꝫ lectũ ferreũ afferri in modũ craticule

ꝙ btm̃ laurẽtiũ ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ expoliatũ sup illũ extẽdi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificiũ deo in odorẽ suauitatis. Carnifices vorzgẽtes ministrabãt carbones sbter crate ferreã: et corp⁹ bti laurẽtij furcis ferreis cõpmebãt. Qui dixit. Ecce nuser: assasti vnaz ptẽ: gira aliã ⁊ mãduca. Post hec btũs laurẽti⁹ dixit: Gras ago tibi dñe: qz ianuas tuas ingredi merui. Et hec dicẽs expirauit Cui⁹ corp⁹ hypolit⁹ ⁊ iustin⁹ pbr ẽ sepelierunt in via tyburtina. ℟. Btũs laurẽtius dixit. Ego me obtuli sacrificiũ deo. In odorez suauitatis. ℣. Gaudeo plane qz hostia xpi effici merui. In odo. Glz. In. In tq. noc. añ. Stricterũt corpoz s mẽbza posita sup craticulã ministrãtib⁹ pzunas insultat leuita xpi. ps. In dño cõfi. ℣. Carnifices vero vzgẽtes ministrabãt carbones sbter crate ferreã. añ. Igne me examinasti ⁊ nõ ẽ iuẽta i me iniqtas ps. Exaudi dñe iustic. ℣. Probasti dñe coz meum et visitasti nocte. añ. Interrogatus te dñm pfessus sũ: assat⁹ gras ago. ps. Dñe in vtu. ℣. Gras tibi ago dñe ihesu xpe qz ianuas tuas ingredi merui. ℣. Ihesus vt pal.

In vigilia bti Laurẽtij

In illo tpe. Dixit dñs. Nisi granũ frumẽti cadẽs in terrã mortuũ fuerit: ipsũ solũ manet. Et ret. Omelia bti augu. epi

Agnoscat fides vita granũ qđ cecidit in terrã ⁊ mortuũ multiplicatũ ẽ. Agnoscat inquã hoc granũ fides vita qz ipm habitat in mente via. Hoc eni qđ de semetipo dixerat ihesus nulli⁹ ambigit xpian⁹. Sz plane illo grano mortuo multiplicato mlta grana sũt sparsa in terra: et qb⁹ est btũs laurẽti⁹. Cui⁹ festiuitatẽ hodie celebram⁹. T. ℟. In craticula tormẽtũ nõ negaui ⁊ adigne applicatus. Te dñm ihesũ xpm pfessus sũ. ℣. Accusat⁹ nõ negaui nomẽ sẽm tuũ interrogat⁹. Te

De illis aũt granis L. vir ispis toto orbe terrarũ quãta pullulauerit segesvidemus: gaudẽtes sum⁹: si tñ a nos pilli⁹ gratiã ad horreũ pertinem⁹. Neqz eni ad horreũ pertinet qcqd de segete est. Eadẽ qppe pluuia vtilis ⁊ nutritoria ⁊ triticũ pascit ⁊ paleã. Ab fit vt sit vtrũqz in horrea pdat vtrũqz in agro nutriat: ⁊ simil vtrũqz in area triturẽt. Nunc

tps ẽ eligẽdi anteq̃ veniat vẽ
tilatio: ꝛ hat mox ſepatio: ſiẽ
i area granũ adhuc mũdatõe
diſcernit: nõdũ vẽtilabro vlti
mo ſepante. ℟. Gaudeo pla
ne q: hoſtia xp̃i effici merui
accuſat⁹ nõ negaui nomẽ ſcm̃
tuũ. Interrogatus te xp̃m cõ
feſſus ſũ: aſſatu⁹ gr̃as ago. ℣
Ego me obtuli ſacrificiũ deo
in odorẽ ſuauitatis. Interro.

AUdite grana ſcã q̃ [illegible] vic eſſe nõ dubito. Nã ſi dubito: granũ ſcm̃ nõ ero Au dite inquã me imo audi pmũ granũ p me. Nõ ametis aias vias in hoc ſclo. Qui amat in hoc ſclo aiam ſuã. pdet eam Granũ loq̃t: qõ mortuũ mul tiplicat loq̃t audiat q: nõ mẽ tẽ. Qõ admonuit: ipſe fecit. Inſtruxit p̃cepto: p̃ceſſit exem plo. Nõ amauit xp̃s i hoc ſclo aiam ſuã. nõ amauit btũs lau rẽtiꝰ in ℟ ſclo aiaz ſuã q: ſi nõ cupet ad celoꝝ palatia migra re ſupplicia ꝛ incẽdia nõ tolle ret. ℣. Meruit eẽ hoſtia xp̃i leuita laurẽtiꝰ q dũ affaret nõ negauit dñz. Et iõ inuẽtus eſt ſacrificiũ laudis. ℣. In craticu la poſitꝰ deũ nõ negauit ꝛ ad ignẽ applicatus xp̃m ꝓfeſſus eſt. Et iõ. Glã. Et iẽ. [illegible] qui ẽ ſcs. ℣. O hypolite ſer vus dei eſt. nã qñ ſcs laurẽti us in dñica cu ceteris ꝛ tũc erit ſe cũ ℟. O hypolite ſi credide ris in dñm ieſũ xp̃m. Et the ſauros tibi oñdo. Et vitã eter nã pmitto. ℣. Si dictis inq̃t facta recõpẽſes facia q̃ bo ris: cui btũs laurẽtius dixit tu mihi tantũmõ p̃be aſſenſũ Et thxſau. Glã. Et vi. ℣. Diſp

LIt dedit. In laudibꝰ an. LAurẽtius igreſſus ẽ mar tyr ꝛ ꝓfeſſus eſt nomẽ dñi ie ſu xp̃i. ℣. Dñs regnauit Laurẽ tius bonũ opus operatꝰ eſt q p ſignũ crucis cecos illũinauit. ℣. Jubilate deo. Aldixit aia mea poſt te q: caro mea igne cremata eſt p te deus meꝰ ℣. Deꝰ deus meꝰ Miſit dñs angelũ ſuũ ꝛ liberauit me de medio ignis: ꝛ nõ ſũ eſtuatꝰ. ℣. Benedicite. Btũs laurẽ tius orabat dicens: gr̃as tibi ago dñe q: tanuas tuas igre di meruiſti. Laudate. Cap. Qui pce ſemmat. Dñm. Deꝰ tuoz. ℣. Juſtus ger. In cra ticula te deũ nõ negaui: et ad ignẽ applicatus: te xp̃m ꝓfeſ ſus ſũ pbaſtico: meũ: ꝛ viſita ſti: ꝛ nõ eſt inuẽta in me iniq tas. ℣. Benedictus. Oratio.

DA nobis dñe deus vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: q̄ bt̄o laurēcio tribuisti tormentoꝝ suoꝝ incēdia superare. per. Ad. j. an. Laurētius ingressus. ℣. Deus in no. Ad tertiā an. Laurēti⁹ tonū ℣. Lege ꝑpo. Cap. Qui parce ℣. ℟. de cōmuni martyrio dicant. Ad ferā an. Ad hesit anima mea. ℣. Defecit. Cap.

POtens aūt est de⁹ oēm gratiā abundare facere in vobis: vt in oibus sp sufficientiā habē. ee abundetis in omne opus bonum sicut scriptum est. Dispersit dedit pauperib⁹: iustitia ei⁹ manet in scīm seculi. Ad ℣. an. Beat⁹ Laurētius. ℣. Mirabilia. L. a.

QUi aūt administrat semen seminanti: et panem ad manducandū prestabit et multiplicabit semen vestrū: et augebit incrementa frugū iustitie vestre. Ad ℣. vñ. an. Laurentius ingressus ℣. Psal. ferialis. L. a. Qui parce. hym. Deus tuoꝝ mi. Justus germinabit. Veni dilecte: bone veni: suscipiāt te angeli mei qñ allatus nō negasti me: pbat⁹ ꝓfessus es me ℣. Dñe. Oratio: Memo. de scō tyburtio

ali. Inclyt⁹ martyr tyburtius cū nudatus plantis sup prunas ardētes meederet: fabiano ꝑfecto dixit: videt mihi q̄ sup roseos flores incedā in nomine dñi mei ihesu xp̄i. ℣. Alia

BEati tyburtij Clio et hono. nos dñe foueāt ꝓtinuata ꝓfidia: q: nō deficis ꝓtinus ituri quos talib⁹ auxiliis ꝓcesseris adiuuari. p. (¶) In festo ti tyburtij mar. mat. inui. duplex tres lec. at. L. i.

BEatus tyburtius eruditus est in fide xp̄i a bō sebastiano: et a policarpo glorioso ꝓsbytero baptisatus. Qui oīomb⁹ vacās. quendā hoīem de alto lapsum: oībus membris suis quassatis: dicta sup vulnera ei⁹ oratione dñica et similibo: ꝓtinus restituit sani Habiamus ꝑse Letati. Tactus cōprehēdēs tyburtiū: iussit ante pedes ei⁹ carbōes ardentes effundi: et dixit ei. Tbura deꝝs in istis carbonibus adhuc: aut nudis pedib⁹ Beatus ty Let. supincede. burtius signū crucis faciens nudis pedib⁹ sup eos ingressus est dicens. Videt mihi q̄ sup roseos flores incedā in nomine dñi mei ihesu christi. Iratus

blanus: iussit eū gladio feriri Ductus est itaq; in viam lauicanā: tertio miliario ab vrbe. fusaq; oratione ad deū. vno ictu gladij verberat⁹ occubuit et ibidē sepultus est. Ad matutinū memoria de facto laurētio añ. **Laurēti⁹ ingressus.** Quere in die sancti laurentij sup laudes. ℣. **Dispsit dedit pauperibus.** Oro. **Da nobis q̄sumus omnipotēs d⁹.** Lectio de collectis martyris. Hac die crūt vespe de scā maria: cū pleno seruitio in crastinū: nisi dñica fuerit. l. die tertia. Ad p̄mas vespe. ad quas fiat memo. de sancto laurentio cum hac añ. **Puer meus.** Quere in vigilia sup p̄tas. ℣. **Dispsit dedit pauperib⁹.** Oro vt s. ¶ Sctō die fiat mēo. de sctō lauré. cū hac añ. **Puer meus.** Require hāc añaz ad p̄mas vē. sci lauré. ℣. **Dispsit de.** Oro vt s. ¶ Ter. da die ad matu. fiat memo. de sctō laurētio cū hac añ: **Incredibile.** Quere in p̄ma die sup p̄tas **Benedict⁹.** ℣. **Dispersit dedit pauperi.** Oro vt sup. Si dies vnicus in tertia die: vel i die sctē hypoliti euenerit: fiant medie lectiōes de sancto laurētio. Lectis aūt diebus ut memoria: nisi i die assumptionis beate marie. tunc eni nulla fiat memoria. ¶ In dñica vel in die tertia: vel in die sctī hypoliti: si dñica fuerit. Lec. j.

ODtpe accepta postestate btū laurēti⁹: cepit pregiōes curiose q̄rere vbicūq; scti clerici vel pauperes essent obscōditi. Et portans thesauros. prout cuiq; opus erat ministrabat. Qui veniēs in mōtē celiū: inuenit multitudinez xp̄ianoz i domo ciriace vidue Tūc cepit lauare pedes eozū: et sanauit ciriacū a multis infirmitatib⁹ capitis sui. Lec. ij. ¶ Veniens etiā in vicū q dicit canari⁹. inuenit multos xp̄ianos in domo marcelli xp̄iani congregatos. Et introiens: cū lachrymis lauit pedes eōz: et dedit eis de thesauro: quē btūs sixt⁹ precipiens tradidit Et in eadē domo aperuit oculos cuiusdā cecinoīe. crescētij ¶ Tunc exiens inde Lec. iij. beatus laurentius: et deferēs secum ea que necessaria erant sanctis: venit in vico patritij in cripta nepotiana: et inuenit ibi animas septuaginta: ex promiscui sexus. Et introiuit cum lachrymis ad eos

dans pace oib⁹: ⁊ inuenit ibi
pbyterꝝ noie iustinū q fuerat
ordiat⁹ a bto sixto epo. Et mi
sit se ad pedes ei⁹: ⁊ cepit sic
pauimēto ambo volutare: vt
mutuce sibi pedes oscularent.
Jbiq; btūs laurēti⁹ lauit o im
viroꝝ pedes. ⁊ cōmēdauit se
bto iustino. Tu Bti hypoliti
socio: qui ei⁹ mar. tā dño añ ex
pa. se. ℣. Justoꝝ aie. Et cela
bi cōi plimoꝝ mar. cū hac oño

OMn̄ qs ops de⁹ vt bti hy
polit⁹ martyris tui socio
rūq; ei⁹ venerāda solēnitas: ⁊
tuotionē nob augeat ⁊ salu
te. Per. Memo. de sco laure.
añ. Uau ꝑsiderator. Dre i die
ad. ti. vñ sup ꝑlal. Dñs. Di
spsit de. Oso vt ꝑ. Deñ dixit
meq. ꝑsecte. s. de cruce: de scā
maria: ⁊ de oib⁹ ꝑis. Ad ma
tu. inui. Mirabilē deꝰ. Ue
nite. hy⁹. Scoꝝ mer. Alle ⁊
ꝑlal. de cōi plimoꝝ mar. dicit
℣. Letamini in. Treslect. fine

POst tertiū regi. dñs. L. ī.
die sepulture bti laurē
tij: milites tenētes scm hypo
litū: ꝑduxerūt eū ad deciū. Cui
decius ait. Nūqd ⁊ tu magus
effect⁹ es: qz sepelisse coꝝpus
lanrētij diceris Hypolitus di
xit. Hoc feci: nō q̄si magus: sz
q̄si xp̄ian⁹. Deci⁹ iratus iussit
eū nudari: ⁊ lapidib⁹ os eius
tūdi Hypolit⁹ dixit: nō me de
nudasti: sz magis vestisti. Tu
℟. Bti ilim⁹ xp̄i martyr hypo
lit⁹ dū baptismi gr̄am accepis
set a bto laurētio ꝓcbat ma
nus sup oculos cecoꝝ ⁊ illūia
bant. ℣. Lecis illūiatis a scto
laurētio hypolit⁹ credidit ⁊ p
cipe meruit baptismi sacrm.

DEcius dixit L. ℣. Pone
Sacrifica dijs. ne p toꝝ
mēta moriaris: sic̄ laurētius
Hypolit⁹ dixit. Extēplū mere
ar fieri bti laurētij: quē tu mi
ser oꝛe polluto noiasti. Tūc ⁊
eius tradidit eū afflictū vale
riano dicēs. Accipe cōs facul
tates ei⁹: ⁊ interfice eū. ℟. Re
q̄sit⁹ a decio scūs hypolit⁹ ⁊
coꝝpe laurētij vt qd sepelisset
rūdit hypolit⁹ ⁊ dixit Xp̄ian⁹
ego sū ⁊ xp̄i martyrē diligēter
sepelui. ℣. Mirū mihi valde
est vt qd oꝛe polluto martyrē
noiasti. Christia. L. ii.

VAlerian⁹ igit̄ exq̄sitis
cultate sci hypoliti: oēm fami
liā ei⁹ xp̄ianā añ ꝓspectū suū
fecit adduci. Inter quos nu
tricē hypoliti plumbatis cedi
iussit: donec emitteret spm̄. Ce
teros ꝓo nūero decē ⁊ nouē:

in cōspectu hypoliti fecit excoriari. Ipm vero hypolitū pedibus ei⁹ ad colla equor⁹ indomitor⁹ ligatis. fecit p carderū z tribulos trahi: donec emitteret spm: taliq martyrio migrauit ad xp̄m. Quor⁹ corpa iustin⁹ sepeliuit. ℟. Expoliauit veste hypolitū dec⁹ q̄ iudebat in habitu xp̄iano z dixit ei. Sacrifica dys z acq̄esce p̄ceptis nr̄is z viue z fruere nitide palma. ℣. Cesar dixit ad hypolitū: quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. Sacri. Glā. Et viue. ℣. Justi aūt in per. In laud. añ.

DIxit cesar ad hypolitū: Tu magus factus es: respōdēs hypolitus dixit ad eū: nō sum ego magus sed seruus sum dñi mei ihesu xp̄i. ℣. Dñs regna. añ Dixit hypolitus ad deciū: nō me expoliasti sed magis vestisti. ℣. Jubilate. añ Cesar dixit ad hypolitū: quō factus es insipiēs vt nuditatē tuā non erubescas. ℣. Deꝰ deus meꝰ. añ Exp̄lū merear fieri laurēcij dilectissimi martyris. ℣. Benedicite. Añ. Tūc valerianꝰ in cōspectu hypoliti famulos illius martyrizari p̄cepit. ℣. Laudate. Laudate. Justoꝝ aie. hym. Rex glorie martr. ℣. Mirabilis deꝰ. añ. Orauit sanctꝰ hypolitus z ce magna et dixit: gr̄as tibi ago dñe mi ihesu xp̄e q̄r famulos meos in cōspectu meo pati video. ℣. Dñs. Oro. Da q̄ñs op̄s. vt s. Meo. de sco laurencio añ Laurentius bonū. gre in lau. p̄ma die. Deinde dicē meo. cōsuete. Ad p̄mā añ Dixit cesar. ℣. Deꝰ in noie. añ. Glā tibi trini. ℣. Quicunq; Ad. q. añ Dixit hypolitꝰ. ℣. Lege pone. La. ℟. z ℣. de cōi plurimoꝝ martyrū. Ad. vj. añ. Cesar dixit. ℣. Defec: Ad. ix añ Tūc valerianꝰ. ℣. Mirabilia. ¶ Si festū sci hypoliti in dñica euenerit: totū seruabit fiat de festo: z meo. de dñica: z de trini. z p̄cel. añ crucē. Ad p̄mas vs̄ sup psal. añ Sci per fidē. psal. feriale. La. Justo: uz aie. ℟. Expoliauit. hym. Sanctoꝝ meri. ℟. vt s. Ad matutines p̄mele. cū suis rōnib⁹ de p̄mo noc. cōis hysto. plurimoꝝ martyr. Et medie lec. de scō laurēcio. Le. cūq; Eo tpe vt s. cū ℣. z ℟. de p̄mo. noct. ita tñ q̄ sextū ℟. erit O hypolite. Ultime lec. de p̄prietate ecclie: q̄ habent cū suis. ℟. hys z laud.

nus passi pus. et tpa dnica cpit de scō hypolito soctozūq; ei⁹ Dixit ceta Justozū ale. Rex glose. Mirabilis deus. Absterget de⁹. ps. Magt.

Deus q nos bti eusebij confessoris tui annua solēnitate lētificas: cede ppitⁿ vt cui⁹ natalitia colim⁹: p eius ad te exēpla gradiamur. Per.

Adhesit. Gre pma die in lau. Deinde dicunt me qe psuete Ad matu in lec. cū not. pplet

In tempore illo. etc. Lec. i. quo liberi⁹ de exilio reuocat⁹ fuerat a cōstātio augusto hētico: vt vna cōione pstamiuarēt plebē. Eusebius pbyter vrbis rome cepit declarare liberiū hereticū: et amicū constātij. Quo facto ocupant ecclesiā a liberio. Ejcitur felix de epatu: subrogat liberi⁹: et ideo eusebi⁹ de Euge fuc.

Post hec pstātⁿ impator aggredit cū liberio eusebiū pbyterū dicēs: Tu solus xpian⁹ es in vrbe roma. Eusebi⁹ dixit. Sic pstidim⁹ in dño: q: nos fideles iuenerit rpe. Sit baptizati sum⁹ et benedictionē suā suim⁹: quā a bto iulio accepim⁹. Justⁿ ger. Liberi⁹ dixit: Et nos cui⁹ fugimur vice. Nonne ātenoras mīs? Eusebi⁹ dixit: Ita esses: si pseueraasses i fide: quā in pscutiōe pmo tenē vīsus fuerat Irat⁹ pstātⁿ subrogatu liberio: iclusit eusebiū i cā cubiculo dom⁹ sue: habēs sū lamiādine q̄nor pedes: vbi pstanter in oratione pseuerās: post sex mēses ibidē dormitiōē accepit nonodecimo kalēdas septēbris. Corp⁹ vo ei⁹ gregorius et ozos pbyti collegerūt et sepelierūt i cimiterio calixti iuxta corp⁹ bti xisti epi et mar. Jurauit dño. Justus vt. Justū dec sola an. Justū ads mirabilē. Dñs rex. Justⁿ corā. hym. et cetera vt in pcess. Dño vt. ij. Mēo. de scō laurē. Visit dñs. Gll in pma die in lau. Deinde dicūt me. psuete. Ad pmā. ih

Justum dedu. ℣. Deus in no. Ad.ij.ca. Justū ꝺcdu. Ad.vj. Lap. Custodiuit. Ad.ix. La. Sapiētia vi. Leta o ia de cēt vnt⁹ ꝓfect. ⁊ pōti. ad oſone ſub dicta ſūt vſq; ad miſſā: q̄ erit de vigi. ¶ In vigi. aſſumptionis bēmarie vgi. Ad ꝓmas vs. ſup pſalmos. Alia.

TOta pulchra es amica mea: ⁊ macula non eſt in te: fauus diſtillās labia tua: mel et lac ſub lingua tua odor vnguētoꝝ tuoꝝ ſuper oia aromata. ij enī bryaus trāſijt hymber abijt ⁊ recеſſit flores apparuerūt vinee floreſtes odorē dederūt ⁊ vox turturis audita eſt in terra noſtra ſurge ꝓpera amica mea veni delibāo veni coronaberis. ℣. Lauda pue. Alia mea liq̄facta ē vt dilect⁹ locut⁹ eſt: quesiui ⁊ nō inueni illū vocaui ⁊ nō rñdit mihi inuenerūt me cuſtodes ciuitatis ceciderūt me ⁊ vulnerauerūt me tulerūt pallū meū cuſtodes murorū filie hierlm nūcia te dilecto q̄ amore langueo. ℣. Lau. ꝙ. om. gē. Alia Qualis eſt dilect⁹ tuus ō dilecta o pulcherrima miſerū amicus meus candidus ⁊ rubicund⁹ electus ex milibus leua eius ſub capite meo: et dextera illius amplexabit me. ℣. Lauda anima. Alia Talis eſt dilect⁹ meus et ipſe eſt amicus meus filie hieruſalē. ℣. Lauda. dominum quoniā. Alia. Deſcendi i hortū meū vt viderē poma conuallium ⁊ inſpicerem ſi floruiſſet vinea ⁊ germinaſſet mala punica reuertere reuertē ſunamitis reuertere reuertē vt intueamur te. ℣. Lauda ie.

IN omnibus Lapin. requiem queſiui ⁊ in hēre ditate dñi morabor: tunc precepit et dixit mihi creator omnium et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟.

O Super ſalutem. Hym. Quaz glorioſa luce eburneas ſtrpis dauitice regia ples ſblimis reſidēs vgo maria: ſup̄ celigenas etheris oēs Tu cū vgineo mater bonoſ angeloꝝ ⁊ ho pectoris aulaz ſacris viſceribus caſta parauiſti nat⁹ hinc deus eſt corpe xp̄o. Quē cuncta veneras orbā adorat eui nūcupite genu flectit cē: q̄ q̄ nos petim⁹ te venēte abiecta tenebris gaudia lucis. Hoc

largire pl̄ lumínis oīs natū p
ppriū ſtamine ſcō q tecū nati
da viuit in ethera regnās ac
moderis ſcta cūcta. Dimē. ℣.
Exaltata es ſcā. ℟. Aſcendit
xp̄s ſup celos ⁊ ꝓparauit ſue
caſtiſſime mat̄i in mortalitatis
locū: ⁊ hec eſt illa p̄clara feſti
uitas oim ſcō⁹ feſtiuitatibus
incōparabilis: in q̄ gl̄oſa ⁊ felix
mirāt̄ celeſtis cu te ordini
bus ad ethereū puenit thala
mū quo pia fuit memorū ime
mo: neq; q̄ eriſtat. ꝑs. Magn.

Deus q vginalē Oto.
gulā bt̄e marie in q̄ ha
bitare es digere dignat⁹ es: da
q̄s: vt ſua nos deferſiōe mu
nitos: iocūdos facias ſuſcipi
re feſtiuitati. Qui viuis ⁊ re
Ad cōpleā. Scā maria vir
go intercede p toto mūdo q⁹
genuiſti regē orbis. ꝑs. Cū in
uoca. Cap̄ Tu in nob. hym.
Saluator. ℣. Cuſtodi nos. ā
Glorioſam⁹ te. ꝑs. Nūc dimit
Doc cōple. dic̄ q̄ tidie p̄ot. Ad
matut. inui. Ante te adorem⁹
regē regū. Cui⁹ hodie ad eth
reū vgo nr̄a aſſūpta eſt celum
ps. Venite. hym. Quē terra pō
In. j. no. ā. Ecce tu pulchra es
amica mea ecce tu pulcra oculi
li tui colūbarū. ꝑs. Dñe dñs.

ā. Sicut lilium inter ſpinas: ſic
amica mea inter filias. ꝑs. Le
li enar. ā. Fauus diſtillās la
bia tua ſpōſa ⁊ odor veſtimē
torū tuor̄ ſicut odor thuris.
ꝑs. Dñi eſt ter. ℣. Scā dei ge
nitrix vgo ſp maria. Lect̄.

Ogitis me o paula ⁊ eu
ſtochiū: imo charitas
xp̄i me cōp̄ulit: vt exhortatio
nis gr̄a ſermonē faciā ⁊ aſſū
pti hodie bt̄e vgīs marie: vt hab
at ſen̄ collegiū vim i die tāte
ſolēnitatis nun⁹ latini ſermo
nis: in q̄ diſcat infantia viate
nera lactis capiat dulcedinē
⁊ de cr̄iſtianis cr̄iſtiana cogitare vt
fauēte deo p ſingulos annos
tota hec dies exp̄ectat i laudē
⁊ cū gaudio celebret. ℟. Vidi
ſpecioſam ſicut colūbā aſcēdē
tē deſup riuos aq̄rū cui⁹ ine
ſtimabil⁹ odor erat nimis i re
ſurrēctis ei⁹. Et ſic̄ dies vene
rāda cōcūdabat eā flor̄es roſarū ⁊
lilia conuallīū. ℣. Que eſt iſta
q̄ aſcēdit p deſertū ſicut vgu
la fumi ex aromatib⁹ myrrhe

Deſor. l. q. ⁊ thuris. Et
ſi venerit in auri⁹ ar
ſtris illud apocriphū ⁊ trāſ
tu hui⁹ bt̄e virgis: dubia pro
certis recipiatis: q̄ multi lau
dorū pietatis amore ſtudioſe

gdi charū amplectunt: preci
pue cū de his nihil aliud expe
riri possit p certo: nisi q hodi
erna die gloīosa migrauit a cor
pore. ℟. Que est ista q̄ ascendit
sicut sol & formosa tanq̄ hie
rusalē. Vidērūt eā filie syō: et
beatā dixerūt & regine laudā
uerūt eā. ℣. Sicut dies verni
circūdabāt eā flores rosarū &
lilia cōuallium. Vide. Lec. iij.

OStrat aūt sepulchrū
eius cernentib⁹ nobis vs
q̄ ad pāa in vallis iosaphat
medio: q̄ vallis est inter mōtē
oliueti posita q̄ā & nu o pau
la oculis aspexisti. Ubi in ho
nore eius fabricata est ecclīa mi
ro lapideo tabulatu: i qua se
pulta fuisse vt scire potestis
ab oībus ibidē p̄dicat: sz nūc
vacuū esse cernentib⁹ oñditur.
℟. Ista est speciosa inter filias
hierlm sicut vidistis ei plenam
charitate & dilectiōe. In cubili
bus & in hortis aromatuz. ℣.
Ista est q̄ ascēdit de deserto de
litijs affluēs. Ju cu. Glīa. In.
In. ij. noc. āñ. Emissiones tue
paradisus malox punicoruz
cū pomox fructib⁹. p̄a. Eru
ctauit. iij. Fons hortox puteus
aquax viuentiū q̄ fluūt impetu
de libano p̄. Deus nr refu. iij.

Venit dilect⁹ meus in hortū
suū vt comedat fructū pomo
rū suoruū. p̄a. Fūdamenta. ℣.

NEcid Lītū. post partū
circo direrim: q: multi
nōox dubit itox fuerit simul
cū corpe assūpta an obierit re
licto corpe. Quō aūt aut quo
tpe aut a qb⁹ p sonte sepultū
corp⁹ eius inde sublatū fuerit
vel vbi trāspositū vt hūc sur
rexit nescit. Quamuis n nulli
astruere ex'inte eā iā resuscitatā
& leta cū trīo immortalitatei ce
lestib⁹ vestiri. ℟. Ornatā mo
nilib⁹ filii israhelm dīs cōcupi
uit. Et videtes eā filie syō beati
sīmā p̄dicauerūt dicētes vn
guentū effusuz nomē tuū. ℣.
Astitit regina a dextris tuis in
vestitu deaurato circūdata va

BEatū Lc. rietate. Et vi.
quoq̄ iohannē euāgeli
stam huius btē virginis mini
strū resurrexisse plurimi asse
uerāt: q: in sepulchro eius vt
fert nō nisi māna inuenit. Sz
qd horox veri⁹ cēseat ambigi
mus: sicut & de his quoq̄ q̄s
cū dño teste euāgelio resurre
xisse credim⁹. ℟. Sicut cedr⁹
exaltata sum in libano et sicut
cypressus in mōte syō q̄ā myr
rha electa. Dedi suauitatem

odoris. ℣ Sicut cinnamomū ⁊ balsamū aromatizās. Dedi

O Trū vero redie L.vi. rūt in terre puluere ē certū nō habem⁹ nisi q̄ legimus q⁊ multa corpa scōr̄ q̄ dormierāt surrexerūt ⁊ venerunt in scām ciuitatē hirlim ⁊ apparuerūt multis. De q̄bus vō nonnulli doctores senserūt etiā ⁊ in suis reliquerūt scriptis q̄d tā in illis p̄ p̄tua fit cōpleta resurrectio. ℣ Patent eni q̄ veri testes nō cēnt: nisi ⁊ vera ēēt eorū resurrectio. ℟ Sup salutē et oēm pulchritudinē dilecta es a dño: ⁊ regina celor̄ vocari digna es. Gaudēt chori angelor̄. Lōsortes ⁊ ciues nostri. ℣ Valde te nos oportet venerari q̄ tā scām ⁊ intacta es vgo. Gaudēt. Glia. Lō. In nōc. añ Veni in hortū meū soror mea spōsa: messui myrrā meā cū aromatib⁹ meis. ps. Lāta. Lomedi fauū cū melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. ps Dñs reg. exul. añ Surge aq̄lo ⁊ veni auster perfla hortū meū: ⁊ fluēt aromata illius. ps Lantate. ℣. Speciosa facta. Tres vlti. lec legunt in capis sericis.

In illo tpe: Scām lucam Intrauit iesus in q̄dā castellū ⁊ mulier quedā martha nōmine excepit illū in domū suā

A Et rēt. Omel. ve. bē. ps. Du enē⁹ ꝯditor mundi p redēptiōe gēis hūane cū dives ēēt: paup̄ p nob fieri voluit: vt sua pauptate nos ditites facēt. Qui etiā ⁊ sinu p̄is nō recēdēs tm̄ p nob hūiliari dignat⁹ est: vt pp̄ia domū non haberet vbi caput reclinaret. ℟ Quam pulchra es amica mea & pulchra es ⁊ decora: oculi tui colūbar̄. Vbi & eo q̄ intrinsec⁹ latet. ℣. Sicut vitta coccinea labia tua ⁊ eloquium tuū dulce. Vbi. L. vii.

O Ui ꝯcept⁹ de spū scō intra vterū vgis vt de⁹: sic nat⁹ humiliter vt hō. De cui⁹ ortu psalmista loqt. Eteni dñs dabit benignitatē: ⁊ terra nra dabit fructū suū. Dñs nēpe ōdit benignitatē q̄n gen⁹ hūanū a reatu p̄me p̄uaricatiōis p vnigenitū suū liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatē: q⁊ ei⁹ ingressu vginalis vteri tēplū spūs scti gra cōsecrauit. Terra āt nra ōdit fructū suū: q⁊ eadē vgo q̄ ex ada corp⁹ assūpserat filiū genuit: dinitate q̄dē deo p̄i coeq̄lē sic sibi car

nis veritate cõsubstãtialẽ. ℟. Bta es ẏgo maria dei genitrix q̃ credidisti dño ꝓfecta sũt in te q̃ dicta sũt tibi. Ecce exalta/ta es sup choros angl'oꝝ int/cede ꝓ nob ad dñm iesũ xp̃m. ℣. Benedicta & venerabilis es ẏgo maria q̃ sine tactu pudo/ris lucẽta es mr̃ saluatoris. Ec.

CUm g̃ ꝓgeret dñs p ciuitates & castella at/q̃ vicos cuãgeliũ regni ãnũci ando: iter fecit hierusalẽ: vbi e/rat quidã martha & maria: vbi etiã dñs q̃triduanũ lazarũ fra trẽ eaꝝ resuscitauit a mortuis Martha g̃ accepit eũ i domũ suã. Illi numirũ ministratura in mũdo: cui angli ministrãt in ce lo. Felices illi: q dñm i domũ suã suscipẽ meruerũt. Illi q̃q dñm i domũ suã recipiũt: q fi deliter ei⁹ ꝑcepta audiũt: libẽ tius q̃ ope adiplẽt. ℟. Felix nã es sacra ẏgo maria & oi laude dignissima. Quia ex te ortus ẽ sol iusticie xp̃s dñs nr̃. ℣. Ora ꝓ pplo interueni ꝓ clero intercede ꝓ devoto femineo sexu: sentiãt oẽs tuũ leuamẽ: qcũq celebrãt tuã assũptiõez. Quia Alla. Xp̃s. Per oct. ℟. Etãm me dicẽt oẽs gñatiões. Quia fe/cit mihi dñs magna: q potẽs est. Et scũm nomẽ eius. ℣. Ma/gnificat aia mea dñm: & exul/tauit spũs meus in deo salutari meo. Quia. Alla. Et. ℣. Exaltata es sctã dei genitrix. In lapo. añ.

HAssũpta ẽ maria in celũ gaudẽt angli laudãtes bñdicũt dñm. ℣. Dñs reg. ℟. Maria ẏgo assũpta ẽ ad etheream thalamũ in q̃ rex regũ stellato sedet solio. ℣. Jubila. ℟. In odorem vnguẽtoꝝ tuoꝝ curremus adolescẽtule dilexerũt te nimis. ℣. Deus &c. añ. Bñdicta a filio tuo dña q̃ ꝑ te fructus vite cõicauimus. ℣. Bñdicite. Ant. Pulchra es & decora filia hierlm terribil vt castroꝝ acies ordinata. ℣. Lau. Ca. In oib⁹ regẽ. ℣. O gloriosa fe. ℟. Elegit eã. añ. Quę ẽ ista q̃ ascẽdit sicut aurora consurgens pul chra vt luna electa vt sol terri bilis vt castroꝝ acies ordina/ta. ℣. Bñdictus. Ora.

OEnerãda nobis dñe bea/tę dei festiuitas opẽ cõferat sempiternã: in qua sancta dei genitrix mortẽ subiit tpalem: nec tñ mortis nexib⁹ detineri po tuit: q filiũ tuũ dñm nr̃m de se genuit incarnatũ. Qui te. Ad ꝑmã Assũpta est. ℣. Deus in nomine. Ad. ij. añ. Maria vir go. ℣. Legẽ pone. Ca. In oi/nibus requiẽ. ℟. Sci dei gẽ

Q dicat cū eodē cātu q̄ in pu
rifica. btē marie. per oct. do ℣
in octa. dicāt supiꝰ ℟. sicut
in cōmēo. ciusdē ℣. Post ptū
Dño Uenerāda nob. Ad. vj.
añ. In odorē. Defecit. Cap̄
QT sic in sy̅ō firmata su
℣ i ciuitate sciāta sil
requi ℣ in hierlm ptās mea.
℟. Post partū. ℣ Speciosa.
Dño Uenerāda. Ad. ij. añ.
Pulchra es. Mirabi. Ca.
QT radicaui in ppło ho
norificato ℣ in ptes dei
mei hereditas illi⁹ ℣ in ple
nitudine sc̄oꝝ detēmea. ℟.
Speciosa facta es. ℣. Elegit.
Dño Uenerāda. Cuꝰdictus
ordo hozarū seruet quotidie
p oct. Ad. ij. añ. Assūpta e
Dirit dñs. Cōfitebor. Be
atus vir. De pfundis. Memē
to. Jdē psal. cū ōdicta añā di
cant singule dieb⁹ p oct.
Cap̄. In oīb⁹ requiē. Can
dida vginitas paradisi chara
colonis: hortus ꝛclusus florē
ti cespite vernās. Cui merito
mūdus celebrat. ꝓconiato
tus. Que meruit dñm ꝓ
genere suū. Cui. Glia. ℣.
Dño bñm. dicat sēntia. Leta
būdus. Oō gllifica.
℟ Exaltata es. Hodie ma
ria virgo celos ascēdit gaude
te: q̄ cūxp̄o regnat in eternū.
ps. Dñs. Dño. Uenerāda. ij
die p octa. dicit cōple. sicut ad
hmas vē. Quotidie infra oc.
tās in dñica hoc mō fiat seruī.
Ad matut. inui. In honore be
atissime marie virginis Jubi
lemus dño. Uenite. Hym
Que fra pō. In octis añ.
Exaltata es scā dei genitrix su
per choros angelo⁹ ad ce
stia regna. Dñe do. Si
cut myrrha. Cui cnan.
paradisi porte p te nobis ap
te sunt. q̄s hodie gllōsa cū an
gelis triūphas. Dūi ē ter.
Specie tua. Eructa.
Aditiuabit rā. De⁹ ur. añ.
Sicut letantiū. Fūdamēta
Gaude maria. Lāte.
Dignare me. Dñe re
gna. cui. Post ptū. Lā
tet. ℣ Scā dei geni. Cc.
Sequat⁹ post ascēsiōez
dñi qd egerit btā virgo
maria: vnū ℣ p certo ē q̄ virgo
scā corpe ℣ mēte pmāsit. Qui
sane angls gabriel actū celest
panrmph⁹ itactā custodiuit: ℣
iohānes apls ℣ euāgelista cui
xp̄s eā ō cruce cōmisit virgo virgi
nē fuauit suisq; eā exhibuit ob
seqs. Ꝛ. d. j. no. historie dñi.

Non enī extimū illecebrosus aplō p̄ eī ēt fuit int̄ q̄s p̄ resurrectiōez intrās ⁊ exīēs familiarē habuit ō xp̄i icarnatōē tāto fiqdē veriꝰ: q̄nto ab initio plenīꝰ p̄ spīm scīm cūcta didicerat ⁊ p̄spexerat odiis vniuersa: Iz ⁊ apīl p eūdē spīm sācū oīa cōsūmarit ⁊ mōēz edocti pueneruntveritatē. Lectio. Nunc sme btāz vginē ⁊ si cēos venerati discipli eiꝰ famularent ossō dilectiōis ioānes tñ spliꝰ ⁊ specialius vsq; ad finē vite q sibi ꝑmissā accepit i suā ꝙsi mris filiꝰ ampliori solicitudine famulabat. Ex alnata esse. dicat q̄tidie ad laud. In lau. hec sola. añ. Assūpta ē p̄. Dñs reg. Ca. In oib⁹ reqē. Ō gūosa fcia. Elegit eā añ. Virgo prudentissima q̄ p gredet̄ q̄si aurora valde rutilās filia sīō tota ōrmosa ⁊ suauis es: pulchra vt lūa electa vt sol. Bñs. Dio. vīō. Q̄ dicēs dñice. i scīa die ptig. nūc hec ꝓdica añ. Virgo prud. dicta dicēs sup. ps. Bñs. Dio. Uenerāda nob. Mēo de scō lau. añ. Btūs laurēti⁹ orabat Regē hāc q̄az in lau. q̄ē. ℣. añ. ℟. Dispsit. Dio vt ī. Nūq̄ die p oct. Kāt mēo. ō cruce nec

de oib⁹ scīs: q̄ oīa. sūt creāti. Ad. i. añ. Assūpta ē p̄. Deꝰ ī no. Te iure. Quicūq; Ad. ig. ⁊ ad alias horas añe ca. ⁊ ℣. ⁊ ℟. sic i ḥma die dicit̄ nūr ⁊ ofo. Ad vēsp. añ. Assūpta ē p̄. Dixit ds. La. In oi bue. ps. m. Q̄ gūosa. Exalta es. ī. Quālis ē p̄. Mgl. Dio. Uenerāda nob. Eodem mō dñr ves. q̄tidie ut̄ra oct. cū alijs añ. sup ps. Mgl. mutant. Mēo. ō scō lau. añ. Btūs laurēti⁹ dū i craticula. vt ī ad ī. vēs. sup dñr. Mgl. Disp. Beati laurēty nos Dño. Dñe faciat passio venerāda letātes ⁊ vtes sufficienter recolun⁹: efficiat pmptiores. p Die. ig. ℣. Dctā dei ge. La.

Non enī pudicissima vginitas alicui discipulorū rectiꝰ q̄si vgini cōmēdat: vt cēt inuicē gta societas ⁊ floridus aspectꝰ necnō ⁊ venustꝰ puersandi vnās altnati pudicitiaꝝ splēdore decoraꝝ. ℣. Una fiqdē vtꝰ virtus. noc. La. ginitatis in ambob⁹: sz altera ꝓportio ī maria. Altera siqdē q̄: secūdio⁹: sz ipa vgo: sz altera: q̄ ⁊ ipa eadēz incorruptio: tñ secūditas integritatē lōge gūoso⁹ q̄ vginitas. La. iij

ḡcirco ⁊ fecūditas in illa to
ta verificata est ⁊ ṽginitas. Ni
hoḡn nusq̄ sm naturā nascēdi
ṽginitas vbi fecūditas p̄dica
tur: neq; fecūditas vbi ṽgitas
integra cōseruat. añ. Talis é.
ps Bñs. ỹdño. ℟ scō laurēn
cñ. In craticula. vt ī prima
die sup psal. Bñs. ⁊ Dispñt
dedit. Dño Bti laurē. Quoci
q; die oc. scī laurē. etiā si dñica
cōmig. fiat inde mēo. mīi ad
vē añ. Descēdi in hortū. ps.
Wḡt. Dño. ℟ scō agap. mar.
añ. Vicē ve. ⁊ Glia ⁊ ho.

LEtet ecclia tua dñe beati
agapiti martyris tui ꝓ-
sa suffragijs: atq; ei p̄cib⁹ glo
riosis et devota pmaneat ⁊ se
cura ꝓsistat. q. Dieb⁹ ⁊ Spe
cioſa scā eo
rum. Inc ḡq̄ Lectiosa scā eo
rum: q eqd est qđ ge-
nuit maria cuāgelizando suo
cōmendauit eloqo: verbū qđ
in ꝓncipio erat verbū: ⁊ vbū
erat apd deū: ⁊ de⁹ erat verbū
ipm genuit btā ⁊ gliosa virgo
maria. ℟. ℣. ḡ. noct. ita ñ q
Ad ℣. fit Btām. Le. ij.

VIrgitas igit lōge sacra
tio: ⁊ fecūditas vt ita dicā mi
to ineffabilio: ḡ suo potat il
le explicare eloqo. Nerūtñ ḡ
to ṽginitatis cognatio: virgi
nitas tāto btūs euāgelista ce
teris excellētio: ⁊ vicinio: vt
ideo qđ est qđ Le. ij. bo.
genuit virgo: totū put potuit
bō p spm scīm nob reseruit
manifestā ⁊ docuit. Cui⁹ etiā
cōuersatio p⁹ ascēsionē xpi ge
neraliter cū apīs fuit: ḡ usq;
dispgerent nec lucas meminit
dicēs: q egressi a mōte olive
ti hierosolymā venerūt ⁊ ascē
derūt in cenaculum vbi mane
bāt. Hac die ⁊ reliqs dieb⁹ in-
fra oct. dñr alie ō nocturne sc
Emissiones. Et alie alie que se
quunt sup psal. Bñs. ⁊ Wḡt
nisi in dñica q̄b⁹ dictis di añ.
Alia mea. si necesse fue. Wḡ.
℟ scō agapito mar. añ. Nisi
granū. ⁊ Just⁹ ger. Dño vīs,
hac die ad vē fiat mēo. ℟ scō
magno. añ. Vice vere mar. ⁊

ADesto Dño Glia ⁊ hono
dñe supplicatiōib⁹ nīis
et intercedēte bto magno mar-
tyre tuo ab hostili nos tue
deppiat⁹ incursu. Sequēti
vero die⁹ infra octa. fuerit o:
do ad ⁊. ⁊ ℟. ad matu. q in
cedēnb⁹ trib⁹ dieb⁹ si dicēdi
minie⁹ nō interuenerit p̄t añ.
sup psal. Bñs. et Wḡt. Si ve
ro dies dñica⁹ infra oct. fuge.
totū seruitū fiat de scā maria:

eccl̃ in sabbato hoc mō. Ad h
rias vō sup psal. añ. Assūpta
est. ℣. Dixit dñs. Cap. Ju ol
bus re. Nō dicat ℟. hymn. O
ḡ glo. ℣. Exaltata es. añ. Ma
ria. ℣. Mḡt. Oro. Venerá
da nos. Deo. tc. w. ℟ trini. si
necesse fuerit tc protect. fiat ad
crucez nihil aliq̃ dñica differat
ppt plenitatē xpi: vl qñ dies
dñicus tertia die infra oct. pi
gerit tūc cū vñi fiat mco. ℟ do
nica et de trin. tc pcet. ante
crucē oino differat vlq̃ ad p
mā dñicā sequtē In recessu
tc oīb⁹ scis. Qñcūq̃ dī tc oī
b⁹ scis ad vō in reuertēdo ad
pcet. sp dicat añā. Saluator
mūdi. ℣. Letamī in dño. Ofo
Infirmitatē no. Ad matu. in
vita Venite adorem⁹. ps. Ve
nite. hy. Quē terra. In. j. no.
ℜ. Ecce tu pul. ps. Dñe dñs.
Et cete añe cū suis psal. ℣. tc ℟
sic in. j. die dñr: pter. ir. ℟. qđ
erit illud Cādida virgi. L. i.

BEne angls ad mariā vir
ginē mittit: qz sp ē ange
lis cōnata vgitas profecto i
carne viuere pter carnē: non
terrena vita est: sed celestis.
Usi in carne angelicā gllaz ac
prare: maior est meritū q̃ habē
re eni angelū felicita L. ij.
tis est: esse vero virginē vir
tutis: dū hoc obtinē viribus nitit
cū gra. qđ habet angls ex na
tura. Utrūq̃ tñ tc esse virginē
vl angelū diuini numeris est
officiū: non humani. Lec. iiij.
Ave ingt angls gra plena. Et
bene plena: qz p partes ceteris
pstat: marie vero simul se to
ta infudit plenitudo gre. Tu.

HOc quippe est qđ L. iiij.
dauid canit. Descēdit si
cut pluuia in vellus. Uell⁹ ita
qz cū sit de corpe: nescit passio
nē corpis. Sic tc virginitas cū
sit in carne vitia carnis nescit.
Celestis plane hymber L. v.
virgineū in vellus placido se
infundit elapsu: tc tota diuini
tas nuda se cōtulit in carne:
qñ vbū caro factū est: tc deinde
p crucis patibulū expōsum
cunctis oīb⁹ pluuiā salutis effu
dit tc gre celestis bñdictis pfudit
Dominus ingt L. vj. mēbus
tecum. Mira res: etiā ille erat
cum virgine: qui ad virginem
mittebat angelum: et pcessit nuncium suum deus: sed
a deo non recessit. teneri autē
locis non potuit: quia omni
bus habet in locis: et totus
vbiq̃ est sine quo nihil et per
quem totum. Epīm lucam.

In.ill.t. Intrauit ihesus i qd dā castellū t mulier qdaz martha nomine excepit illū i domū suā. Et re. Dime. bri augst.

Dnctū euāgeliū frequēti sermōe cū legeret: audiuimus a religiosa feria susceptū eē dñm hospitio: ab ea q̄ martha vocabat. Et cū eēt occupata in cura ministrādi: sororem suam maria sedebat ad pedes dñi: t audiebat ꝙbū illius: laborabat illa vacabat ista illa erogabat ista iplebat. L. viij

Erūtamē martha laborās multū in illa occupatiōe t negocio ministrādi interpellabat dñm: t d sorore sua ꝙquesta est q̄ eā laborāte nō adiuuaret. Dñs āt p maria rñdit marthe: t ipe fact⁹ ē ei⁹ aduocat⁹ q tuder fuerat interpellat⁹ Martha ingt circa mlta es occupata: porro vnum ē necessarium: maria optimā ptem elegit: q̄ nō auferet ab ea. L. ix.

Audiuim⁹ eni interpellationē interpellātis: t sentētiā iudicis Que sentētia interpellātis rñdit suspectā fēcit. Erat eni maria intēta dulcedini ꝙbi di. Intenta erat martha quō pascēt dñm: itēta erat maria quō pasceret a dño. Martha cōtinuū dño ꝓparabat in cui⁹ gremio iam maria locūdabat. In lau. vna sola aīa dicat. Lap. t cetā sē in ꝑma die dicit. Zac ꝑma: t ad aliā hō. oia hāt sē mīstra oca. Zac. q. vō oia hāt sē in ꝑma die. ꝑter &. qd nō decet cū dyn. **Q ꝗ glīca.** Decepū ꝙ nō fuit ordo dierū in &. t &. ad matu. cātāt. t lec. legend nec alīs sup ꝓ. **Bñs et Mgt.** picēdia. ꝗ supdicus ordo &. t &. lec. t aīa. fuckis se quētib⁹ dieb⁹ infra oc. isa tñ q in die lune sp dñr &. t &. s. noc. br sto. se. ¶ Quinta die.

Quia iter salut⁹ nr̄e L. in laudib⁹ ē salutatores: hortor vos t cōmoneo i hac sacra solēnitate genitricis dei marie: nolite cessare a laude. Quod si ꝙgo es: gaude L. q. qz meruisti eē qd laudas: nō cura vt fias: q̄ digne laudare possis. Si ꝙtinēs es t casta: venerare et lauda: qz aliūde nō ꝓstat vt possis esse casta ꝗ et gr̄a dei q̄ fuit plenissime i ma. Quod si L. ris ꝗ laudas. ꝓiugata es aut ꝓcatrix: nihil omin⁹ ꝓfi: ē t lauda: qm̄ inde mia ꝓfluxit oīb⁹ t gr̄a vt laudēt. Et ꝗuis non sit speciosa laus in ore petōz: noli tñ cessa

sare a laude: q; inde ꝓmittit
venia. ¶ Sexta die. L.j
Hanc ḡ oēs pariꝫ festiui
tatē bīe marie deuotissime ce
lebrem⁹: q; hec est dies ꝑclara
in q̄ meruit exaltari sup chō
ros angloꝝ: ⁊ puenire vltra
q̄s nre hūanitatis ē natura. L.ij
Hec est in q̄ dico in q̄ vsq; ad
thronī celsitudinē inuenerata
mr ⁊ vgo ꝓcessit atq; in regni
solio sublimata: p⁹ xp̄m glio
sa resedit. Sic itaq; vbiq; cōfi
dent scā canit eccl̄ia: qō ō nul
lo alioꝝ sctōꝝ fas ē credē: vt
vltra angloꝝ vel archāgeloꝝ
merita trāscenderit. Lec.iij.
Hoc qppe ꝓuilegiū nō nate
est: sz gre: q; sup chorōs āge
lorū exaltata ꝙuotissime ho
die ꝑdicat. Quia ꝓcessit eam
dns ad celos: vt ꝑpararet ei
in etereis sedib⁹ locū: vt cū
eo regnare possit in perpetuū
Tu. ¶ Septima die. Lec.j.
Nulli dubiū est illā celes
tē hierlim tūt exultasse
ineffabili leticia: tūcq; iocūdata
ē iestimabili charitate. Qm̄
festiuitas q̄ hodie recolit ānua
uīb⁹: ill ē facta ꝓtinua. L.ij.
Credit etiā q; saluator ocum
tor⁹ festiu⁹ occurrit: ⁊ cū gau
dio ēs in throno collocauit.
Alias asit quō ipleuisse credit
quod i lege ipe ꝑcepit. Hono
ra patrē tuū ⁊ mrē tuā. L.iij.
Cū ꝓcz honorificauit ipe fi
bi testis ē: cum ad iudeos ait.
Ego glorificauī patrē meū: sz ho
norificabo ꝓcz. Denīq; vo⁹ euā
gelista cuz rediret a nazareth di
cit. Et erat subdit⁹ illis. ¶ In
octa. assūp. bīe marie ad ꝑmas
vī. sup psal. hec sola ānt. To
ta pulchra. ℣. Dixit dn̄s. Et ce
teri psal. de scā maria. La. R.
⁊ cetera oia fiāt sic ad ꝑmas vī
in ꝑma die cū ista oratione Ve
neranda no. ndeo. ō mar. tuo
Auxiliū tuū nob⁹ dne placa
tus ipēde: ⁊ intercedēt⁹ bris
martyrib⁹ tuis timothro ⁊ sim
phoriano: ꝙtenus sup nos
tue ꝓpiatiōis extēde. p. Ad
matu. ix. lec. fiāt. Inuitato. tri.
Hoc capitet hystoria sic i ꝑma
die ꝑter. ix. R. qō erit Candi
data vgo. L.j. da vginī.
Maria cūctis tāto vene
rabilior: q̄nto gloriosior: ⁊ quā
to vi tute altissimi extollit ad
sublimia: tāto clarior: resultat
in glia. Plena fide gr̄a: plēa:
deo: plena vtutib⁹ nō pōt pos
sidere plen⁹ gr̄am claritatis
eterne: quā plenissime accepit

vt mi ſkeret ſalutorie. L. ij.
ꝫ nāq; viderī oēs filie ſyō:
e btāq; dixerūt: ꝫ regine laudā
uerūt eā. Qm tāta ea videri q̄n
tā nullꝰ narrādo explicuit mo:
talitū. Quātomagꝫ trā: q talē
ac tātā eā fec: vt p eā ipē ſeret.
Tm dauid. Et dō ingt natꝰ eſt
in ea rīō: fūdauit eā altiſſimꝰ
tā igit talē ac tātā nati L. iij.
uitas: btā ꝫ ſupnoꝝ ciuitū ſoci
etas: ꝫ admirabil ebarita ſeo
rū vnanimitas: vbi neo āglo
rū: nō dico btē ỳgis marie: ꝫ
ſi neq; alicuiꝰ ſcōꝝ inuidēt
glāq; ſz totū i altero vnuſq; q
poſſidet. Qđ ḡtis pīlatoibus:
gliāret ꝫ honoret ꝫ ado:et
Vbi L. iij. ab oibus.
nō ſexꝰ: nō etas: nō di
gnitas: gnis: ſz meritoꝝ q̄litas
ſola diſcernit: vbi pmū ſtella
differt a ſtella claritate: q̄tis
oēs i ſuo ſint ordie ſuſcipiēdi.
Qđ ſi ē alia claritas ſol: ꝫ alia
claritas lūe: ꝫ alia claritas ſtel
larū: vna tm claritas ē: q̄ illu
Decirco btā dī L. v. ſtrā oīa
genitrix q̄ tātis ſ terra pdicat
laudib⁹ nō imerito credit ho
dierna die exaltata ꝫ glificata
ānū nouit ille q eam elegit ꝫ
ſua ſapia diſpoſuit oia. Qđ ſi
in ymopiis eiꝰ milie manſio
nes ſūt: credim⁹ ſplēdidiores
mſi hodie filiū mātis ſcīpſe
ſe: quā olim edificauit dominꝰ
ſubnixā colūnis ſeptē: in q̄ ni
mirū ymo parāt nuptie eccle
ſiarū dei: ꝫ ſederant terrenis
Deo nāq; vīo L. vj. eccleſia.
ỳgis ſpōſo imortali ỳginitas
ſecrat: vt ſit celeſte cōmertiū
Decirco hmi celebrate ſolemnit
ỳgis feſtū: q̄ celeſtē nob vitā i
terris oñdit. Qm q nō nubēt
neq; nubent erūt ſic angli dei
in celo. Nec mirū ſi angūs cō
parat ỳgitas q̄ āgloꝝ dño ſe
dere copulat nuptiaꝝ. Et ſi q̄
libet ỳgitas tm erigit vt ange
lis cōparet: multomagꝫ btā et
gloſaỳgo q̄ ſingl̄ari ꝫmēdat
pulegio: ꝫ imēſo di L. vij. mōi
monio. Treq; vir. le. et erūt
euāg. Intrauit ihs. legēdū
in pmo die Tm ſi dñica fuerit
legat euā. vt ō i dñica infra oc.
q: nō dz omitti. Dicit aut. oēs
aīe dicāt. ca. ꝫ. ſic i pma die
mēo. ꝫ mar. Dio vō Dicit
et ad alias ho. ꝫ ad ſcōas vō
oia fiāt ſic in dñica infra oct. ſi
mēo. ad. q. vō de marty. tmo
theo ꝫ appollinare nī oīde ꝫ
cōi plūmoꝝ mar. ñ pō. Si oct.
aſſūpti. ſi ab. q̄tigerit vīt. vel
fiant de octa. ꝫ mēo. ꝫ dñica

sco post mēo. de martyr. Et in dñica cruc vel. de scō bartholomeo: et mēo. de dñica sub silētio. s. p̄ mēo. & scō audoeno. Nota q̄ qñ aliū natiuitas occurrit in sab. vigilie: in bibliotheca nat̄ mēo. aliq̄ fiūt de eb. si serie p̄cedentes a festo. ix. lc. vacauerit. Jtē se. vndecimilla virginū excludit mēo. bte marie vir. Et notādū est q̄ qñ festū fim. ix. lc. in sabb. vigilie. bñs p̄mas vēs. sce vel. et de cā maria. Jtē q̄rta et vj. sce sab. q̄ tuor tp̄a. p totū āū excludit cōm. bte ma. Nota q̄ cōm. mēo. bte ma. et cōm. eo. scī loci fiēt cū regi. cho. s. cū ut b̄le. m̄: ñ bñtes. q. vē. sj. j. m̄ q̄ si pedit festū fim. nūq̄ fit se. du. Et tūc qñ cōm. bte marie impedit: fiat solēnis mēo. de scā maria: cui hec ad. **Sub tui p.** cū v. et oro. p tpe. ℣. Sco. et matha et appollinaria mar. ij. sē cū ℟. d̄no. ppl vigi. Letera oia cōi. sine. mar. vig. ad nu. q̄ erit d̄ vig. ℣. Sci bartholomei apli ou. sel. ad p̄mas vel. et ad matu. dicat hic

BArtholomee celi hyerusalē aureū milies supra solis radias: erige mētes nostras pro turbidas: egrasq̄ ut sanas cōsciētias. Per.

O mps sēpiterne dē: q̄ huius diei venerādā scāmq̄ leticiā in hon. bartholomei apli tui festiuitate tribuisti: da ecclie tue q̄s: et amare q̄ credidit: et p̄dicare q̄ docuit. p.

O Eus q̄ pamē. Ogdoaz scissimi cōfessoris tui antonini aie p̄tuliste: tribue q̄s ei⁹ nos apud te ita p̄iocinijs adiuuari: vt cū eo vitaz possi deam⁹ eternā. p.

IN̄ seriozē indiē. Venies aplūs xpi bartholome⁹ ingressus ē tēplū: in quo erat idolū noie astaroth: et q̄si pegrin⁹ ibi manē cepit. Mouēte igit aplo: nulla admō valebat rñsa: nec alicui ex his q̄s leserat: potat succurre. Tēplū vo erat plenū de láqueūbus. Perrexerūt g̃ ad aliā ciuitatē: vbi ali⁹ admō colebat. querentes cur d̄n⁹ eox nō daret eis rñsa. Rñdit admō. Qz pñte aplo dei bartholomeo loq nō audet. Dicūt ei. Quis est iste bartholome⁹? Qui ait Amic⁹ est dei omnipotētis: et ad nos venit in istā puincia: vt oēs ydola euacuet. Tūc

Et umq; reuerietes btñi apli
qu cissent p duos dies: quidá
plen⁹ demonio clamauit dicés
Apostole dei bartholomee:
incendūt me o:ones tue. Cui
apls dixit: Obmutesce et exi
ab eo: et statī liberat⁹ est hō
Qđ cū audiisset rex polimius
misit ad eū: vt veniret t sana
ret filiā suā lunatica. Leō.ng.

Perrexit igit apls dei ad
regē. Et vidēs puellā ca
tenis cōstrictā: iussit eā solui
dicēs: Soluite eā t leuate ac
cēdite: t cras ad me reducite.
Fecerūt aūt ministri sicut iussit
aplus. Quo facto non vltra
ve:auit ei demon. Tūc iussit
rex pcios sa munera dari apło:
ſ nō potuit inueniri. Tu. L.v.
Qūq; trāsisset nox: et aurora
assurgēt: aplus sol⁹ soli regi
apparuit in cubiculo suo clau
sis hostijs: et dicēs. Quare q̄
fuisti me cū munerib⁹ terre
nis quib⁹ nō indigeo. Leō.ep.
Ire te volo q: dñs nr̄ ihesus
xp̄s misit nos i oēs pūcias:
vt demōes q tu statuis fūt ex
pellam⁹: hoies q̄q; q eis credūt
puertam⁹. Si aūt credideris:
et baptisat⁹ fueris: demonē q
vob dabat mīa faciā vos vi
dere. Rex aūt hoc se facturū

Addiit pmisit. Leō.ſ.
Altera igit die sacrificā
tib⁹ cultorib⁹ idolor: aplo et
regē p̄sentib⁹: cepit demō cla
mare dicēs: Cessate miseri sa
crificare mihi: ne peiora pati
amini ego: q catheruis igneis
ab angelis ihesu xp̄i religat⁹ sū.
Tūc iussit aplus demonē exire
t simulachrū p̄fringē. L.vij.
Dicēs igit ingēs ignis egrp̄t⁹ ni
grior fuligine p̄minuit simu
lachrū. Quo viso rex polimi⁹.
cū vxore t filijs ac oi pplo ci
uitatis baptisat⁹: cepit aplo ad
herē. Qđ cū pōtifices idolor
ad astriagē regē frēm polimij
matorē cōquerēdo nūciassēt:
misit cū eis nūcios q aplm
vinctū ad eū p̄ducerēt. Tu. ſ
qui rex ait: Sic feciſti. Leō.
fratrē meū relinq̄re deos suos
t q̄ credē do huo: ita faciā te reli
q̄re deū tuū: t credē deo meo
Cui aplus ait: Si hoc poteris
facē vxo meo: qđ feci deo me
poteris me ad sacrificiū p̄uo
care. Si aūt ego deos tuos cō
minuā: t tu crede vxo meo. In
terea nūciatū est regi deū suū
corruisse. Irat⁹ rex iussit apm
decollari. Letera de cōmem
apli. Memo. de seō nudochi
Qđo. ſ. Ad secūdā q̄ſ.

Lues aplop. Lectus ¶ Sci
ADesto russi martyr. Dio.
Dñe supplicatiõib⁹ nr̃is:
et bti russi martyris tui inter
cessiõib⁹ gñdẽtes: nec minis
aduersãtiũ: nec vllo cõturbe
mur icursu. p. do. Ad mat. ig
RUssus nec. Inat. du. L. j.
patriti⁹ t excõsul duca
tũ agebat rauẽne cui⁹ vnica fi
lia infirmabat. Qui audiẽs de
noie apollinaris sacerdotis:
misit ad eũ rogãs: vt veniret
et sanaret eã. At vbi ingressus
est domũ cũ clericis suis: stati
defuncta est puella. Cui russus
ait: Utinã in domũ meã nõ in
B eat⁹ ap. L. t. troisses. Tu.
pollinaris ait russo: Cõsidens
age patrici: et mõ cognoscesꝫ
tutẽ dñi nr̃i ihu xpi. Cumq;
oratiõẽ ad deũ fudisset: ait ad
eã: Surge t ꝑstere saluatorẽ
tuũ. Quẽ ptin⁹ surgẽs clama
uit dicẽs: Magn⁹ est de⁹: quẽ
ꝑdicat appolinaris. t non est
alius ꝓter eũ. Baptisata est
igitur puella cũ pie t mẽte t fa
milia ꝓmiscui sexus aie trecẽ
te triginta quatuor: cũ multis
aliis et pagãis. Tu. Lectio. iij.
Russus vo patriti⁹ timẽs ce
sarez occlte diligebat btũ ap
pollinarẽ: t ministrabat ei. Fi
lia aũt ei⁹ cõsecrata ẽ xpo: t ꝓ
misit virgo. Idem vo russus
patri i⁹ post aliqs tẽps i capua
na vrbe sexto kalendas septẽ
bris ꝑ xpi noie sumpsit mar
tyriũ. Cetera oia fiant de cõi
uni⁹ martyris. ¶ Sci augusti
ni epi t ẽsess. atq; doctoris du
plex festum. ix. lec. Oia fiant de
cõmuni vni⁹ cõfessoris t põ
tifi. cũ cap. uni⁹ ẽsess. t docto.
OCap Dedit dñs. Dio.
EUs q beatũ augustinũ
ecclesie tue in exponẽdis scri
ptur̃e sacre mr̃isterijs doctorẽ
catholicũ optimũ t electũ an
tistitẽ puidisti da nobis eius
sp t doctrinis instrui: t oratione
fulciri. Deinde fiat pauli ẽ scõ
hermete martyr. Ad primas
ves. t ad manũ. cũ hac oratione
OEus qui beatũ hermetẽ.
martyrẽ tuũ virtute cõ
stãtie in passione roborasti: et
eius nob⁹ imitatiõe tribue ꝑ
amore tuo ꝓspera mundi de
spicere: t nulla ei⁹ aduersa for
midare. p. Ad mat. L. j.
EX puincia affrica na ci
uitate carthaginẽsi honestis pa
rentib⁹ et xpianis btũs augu
stin⁹ ꝓgenit⁹ est. Qui magna
diligentia secularibus litteris
eruditus: omnibus litteralib⁹

T

scientijs imbuitur. Lectio.ij.
Grāmaticā igit̄ prius in sua
ciuitate: t rhetoricā in cartha
gine docuit. Et post ea apud me
diolanum scolas rexit. In illa
vrbe tunc sanctus ambrosi-
us episcopatum tenebat: per
cuius doctrinam augustinus
ab erroris via conuersus cre
didit t baptisatus est. Lectio.iij.
Placuitq; ei percepta gratia
scolasticis quos rhetoricam
docuit renunciare: et ad affri
cam propriā domum remea
re. Post triennīū igit̄ adeo vi
uebat in bonis operibus: t di
bis q̄ deus sibi reuelabat: pre
sentes t absentes sermonib⁹ t
libris docebat. Factū est aut̄
vt sancto valerio episcopo iu
bente presbyt ordinaret. Tu.
Ordinat⁹ igit̄ in Lectio.iiij.
monasterio cum seruis
dei sm modū et regulā a scis
apls constitutaz viuere cepit
Sanctus vo valerius ordina
tor eius. vir pius t deū timēs
apud ꝓmate ep̄m suū secretio
ris egit: vtin loco suo in cadē
ecclīa augustinus ordinaret
ep̄s. Qui tūc multo instanti⁹
ac feruētius maiorem auctō
ritatē ꝑbū salutis eterne i dñi
predicabat ecclesia. Lectio.v.
Qui etiā sane dicere post per
ceptum baptismū consuerat christianos vel sacerdotes
absq; digna t cōpetente peni
tentia exire de corpore nō de
bere: quod t ipse fecit vltima
qua defunctus est egritudine
Beato igitur valerio ceteriq;
coepis id poscentibus: scūs
augustinus ꝙ inuitus est ep̄s
ordinatus. Vixit aut̄ beatus
augustinus annis septuaginta
fer in clericatu. In ep̄atu aut̄
annis fere quadraginta septē
Ultima vero egri. Lectio.vi.
tudine lecto suo recūbens se
ptē psalmos penitētiales coram
se rescriptos hēbat. Quos in
tuens legebat: t vbertim ac in
giter flebat. Ꝛ ne ciuitatis ac
eius ruinam videret: tertio
obsidionis mēse quinto kalē
das septembris migrauit ad
dñm. ℣. Reos vltricles. de ceu
sitone euangelij. Vae eis qui
terre. quorum cōperimus ꝓfec.t
doc. Ad secundas vē de scō
augustino omnia fiant de cōi.
vt predictum est. ℟. Sancte
augustine xp̄i. ℣. O scē augu
stine. Ad hās vē hat mēo. lo
lēnis de scō iohāne bapti. añ.
Misit herodes rex manus ap
prehendit iohānē t vinxit eū i car

erē q; dicebat ei: nō lz tibi habere vxorē fratris tui. Glia

S Anctī iobānis baptiste t martyris tui dñi cōs. veneranda festiuitas: salutaris auxiliū nobis p̄stet effectū. Per. Ide mo. fit solēnis de scā sabina virgine. Aī. Simile ē regnū.

B Eate sabine virginis tue et martyris dñe p̄cibus confidentes: q̄s clementiā tuā: vt eius meritis et p̄cib⁹ ad eterna gaudia peruenire valeam⁹. Per. Ubi ꝓ dicata est ecclēa in honore decollatiōis scī ioannis baptiste si festū fuerit duplex hoc mō fiant vespere de eo. Sup psal. aīa. Perpetuis nos dñe sancti iobānis baptiste tuere p̄sidijs t quāto fragiliores sumus: tanto magis necessarijs attolle suffragijs. Psalmi

E Xpectatio iustorū letitia: spes autē impiorū peribit: fortitudo simplicis via dñi: t pauor his qui operantur malū. Percepturus ꝓpr. Martyr dei qui vnicū. Gloria t honore aīa. Misit herodes rex manus. Magī. Scti ioānis bapt. ad. v. vs de scō augustīo. Ideo. de scō augustīo. solēniter fiat cū hac aī. Iste est q. Iust⁹ ger. Ofo. vt s. tuchat nico. de scā sabina pruatim. In decollatiōe beati ioannis bapti. Ad matutinū. Regē p̄cursoris dñm Uenite adorem⁹. Ps. Uenite. Hymn. Martyr dei. In primo noctur. Interrogatus ioānes ab herode dixit illicitū est fratris tui cōiugem accipere. Ps. Btūs vir. an. Joānes baptista arguebat herodē p̄opter herodiadē. Ps. Quare fremuerunt. Arguebat herodē ioannes p̄pter herodiadē quam tulerat fratri suo philippo vxorem. Ps. Dñe q̄d. ℣. Glia t hono. A Dest nobis fratres charissimi dies solennis quē ꝓsecrauit beati ioānis baptiste et p̄cursoris dñi purpureus sanguis innocenter p veritate q̄ xp̄s est ab impio herode pfusus martyrio Qui mirabiliter nat⁹ est sz mirabilius occisus. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit ioannē t vinxit eū in carcere q; metuebat eū ꝓp herodiadē Quā tulerat frī suo philippo vxorē. Arguebat herodē ioannes ꝓpter herodiadē. Quā.

NAtus est in pro. Lc. ij. phetia. in veritate emptus est. Nascēdo eni nuncauit salutatoris aduētū: monēdo ꝯdēnauit illicitū ⁊ incestū mīimoniū Et idcirco carceris obscuritate detrudit: deinde maligne muliercule insidias ꝓuentus capitalē subit ſniam ℣ Joānes baptista arguebat herodē. Propter herodiadē quā tulerat fratri ſuo philippo vxorē. ℣ Herodes eni tenuit ioānem ⁊ ligauit et posuit eū in carcere. propter. Lc. ij.

DEcollatus est aūt btūs ioānes in quodā castro arabie qđ macherōte dicit: ⁊ sepultus est in ciuitate sebastē Caput vo ei⁹ in hierosolymis humatū est. Tpibus vo iuliani pagani sepulchrū ei⁹ inuadētes: ossa eius dispersērūt. ⁊ iterū collectes cremauerūt ⁊ scōs cineres pulueri cōmixtos p agros ⁊ rura dispsērūt ℣ Metuebat herodes ioānē Sciens cūvirū iustū ⁊ sanctū Et custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat ⁊ libēter eū audiebat. Sciēs. Hūa. Et. Ant. ij. noc. aī Dicebat eni regi ioānes baptista nōlz tibi hēre vxorē fratris tui. ℣ Cū inuo. aī Herodes eni metuebat ioannē sciēs cūvirū iustū ⁊ scm ⁊ custodiebat eū: ℣. Verba. aī Audito eo multa faciebat ⁊ libēter eū audiebat. Dñe dñs nr. ℟. Posuisti dñe. Lcō. iiij.

OEt aūt. puidētia factū ē q̄sdā de hierosolymis monachos octonis illuc cāp idētibus venisse Qui inuēta mixta ossa q̄ poterāt furtim congregātes ad pīcm suū philippū hierosolymitanorū epm detulerūt. Caput vero eius i herodis palatio tpe martiani impatoris inuentū est a duobus monachis ocētalib⁹ q̄ venerāt adorare i hierosolymis Et postea pditū in quodā specu in vrna ignobiliter reconditū latuit: donec btūs baptista caput suū marcello abbati in codē specu degenti oīdēret. Quo inuēto cepit celebrare decollationē eius q̄rto kalēdas septēbris. ℣ Puelle saltāti ipetrauit mr. Nihil aliꝰ petas nisi caput ioānis baptiste ⁊ cōtristatus est rex ꝓpter iusiurandū ⁊ ꝓpter simul discūbentes. ℣ Dixit puella mr̄i sue qd petārat illa dixit. Ni. L. v.

IN pascha nāz decollat⁹ fuit: ⁊ āno reuoluto post

mysteriū dñice passiōis com
pletum postes inuentū caput
valerius q̄ post iouiniamū im
perauit p̄cepit cōstantinopoli
deportari. T. ℟. Petijt puel
la caput ioānis baptiste. Quo
accepto dedit mīri sue. ℣. Pu
elle saltāti īpauit mīf nīhil āli
ud petas nīsi caput ioānis ba
ptiste Quo ac. Lō. vj.
Unq̄ itrodes⁹ īpator
das baptiste reliq̄as velle cō
stātinopoli deferre: ⁊ plectēs
sua purpura thxcā in q̄ scm̄ ca
put erat portās eā ante ciuita
tē ⁊ stātinopolitanā septio mi
liario recōdidit: ibiq̄ magnā
atq̄ pulchrā trim̄ edificauit ec
clesiā. ℟. Lō tristat⁹ ē rex hxro
des ppter iusiurādū ⁊ ppt̄ sūt
discūbētes noluit eā ⁊tristari
sed misso spiculatore p̄cepit
āputare. Caput ioānis i car
cere. ℣. Herodes funest⁹ p̄ce
pit īferre ⁊āputare. Caput
Bīa La. In. iq. noc. aī. Cūq̄
itroisset filia herodiadis ⁊ sal
tasset ⁊ placuisset herodi: ait
illi pete a me q̄vis: ⁊ dabo ti
bi. ps. In do. ps. Aī. Jurauit
hxrodes puelle q̄cq̄d eni a me
petieris dabo tibi ⅓ dimidiū
regni mei. ps. Dñe. qs ha. ali.
Ait puella mīri sue q̄d petā at
illa dixit caput ioānis baptiste
ps. Bonū ē ps. ℣. Just⁹ vt pal

In illo tpe Scām marcū
Mīsit herodes rex man⁹
ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū i car
cere ppter herodiadē vxorē
philippi frīs sui q̄ duxerat eā
Et rel. Omel. vene. be. plbri. l.

Impleri videm⁹ in ioāne
q̄d de illo angelus zacha
rie puls̄ nasceret p̄dixit. Q̄
p̄cederet aī deū in spū ⁊ vītute
helie. Ambo nāq̄ cōmenti vi
uētes: ambo habitu inculti:
ābo in solitudie degētes am
bo p̄cones vītatis. ābo regis
⁊ regine p̄secutionē ppte in
stitiā ppessi sunt. Ille achab ⁊
iezabel: iste herodis ⁊ hero
diadis. T. ℟. Missō herodes
spiculatore p̄cepit āputare ca
put ioānis i carcere. Quo au
dito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tu
lerūt corpus eius ⁊ posuerūt
illud in monumēto. ℣. Misit
rex incredulus ministrū dete
stabilē: ⁊ āputare iussit caput
ioānis i carcere. Quo. L. vij.

Q Uerit fortasse aliq̄s q̄
iste herodes: q̄ frat
eius: q̄ etiā herodias de q̄b⁹
est ſmo? Herodes iste q̄ ioā
nē decollauit: ⁊ in passiōe re
dēptoris nīri pilato assensum

ꝑbuit: filius est illius herodis sub quo dñs natus est: cuius frater philippus herodiadē filiā arethe regis arabū accepit, vxorē. ℟. Accedētes discipuli scī ioānis baptiste. Tulerūt corp⁹ ei⁹ ⁊ sepelierūt illud ℣. Iussu herodis ꝑputatū est caput ioānis i carcere ⁊ audito discipulū ei⁹ venerūt. Tu. Lit.

HAnc herodiadē idē arethā postmodū ablatā ab eo dedit herodi. eo q̄ ipse maioris cēt potestatis ⁊ fame ꝓfectū ē ergo adulteriū publicū: qđ sicut phīs cā fuit ꝓcurandi ita fidelissimo ꝓconi nr̄i redēptoris materia fuit triūphā di. Quip hibēdo regis iniusti scelera: morte qdē iniusta, meruit plecti. Sz post mortis gustū a rege iusticie: cui testimoniū phibebat: iustā vite pennis coronā accepit. ℟. Percepturus iā vir scūs p labore requiem ⁊stās i ꝓfessiōe xp̄iane fidei. Subdit collū velut agn⁹ māsuet⁹ gladio. ℣ Corpe dissoluī gaudēs ⁊ cū xo viuere Sub. Glia. Sub. ℟. Ora p nobis bt̄e ioan. In lau. aī.

HErodes enim tenuit et ligauit ioānē ⁊ posuit in carcere ꝓpt herodiadē. ℣. Dñs reg aī. Puelle saltāti impauit mihi quodcūq; petas nisi caput ioānis baptiste. ꝑ. Jubilate. aī. Dñe mi rex da mihi in disco caput ioānis baptiste. ꝑ. Deus dē⁹. aī. Da mihi i disco caput ioānis baptiste: ⁊ contristatus est rex ꝓpter iusiurandum ꝑ. Vīdicate. aī. Misit rex incredulus ministrū detestabilē ⁊ amputare iussit caput ioānis baptiste. ꝑ. Lauda. Lap. Expectatio. Vrm. Deus tuos mili. ℣ Justus ger. aī. Missso herodes speculatore ꝓcepit āputare caput ioānis in carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ eius ⁊ posuerūt illud i monumēto. ℟. Vīdictus. Oco. Scti ioānis. Mēo. de scī sabia ⁊gie Oco Btē sabine. Ad. j. aī. Herodes. ꝑ. Dē⁹ in no. Ad. ij. aī. Puelle. ꝑ. Legē po. Lap. Expectatio. ℟. ⁊ ℣ decōi enius mar. ad ēs horas vīr. Ad vj. aī. Dñe mi. ꝑ. Desce. La.

YEsus i eternū nō cōmouebit ipy aūt nō habitabūt in terra. Ad. ix. aī. Misit. ꝑ. YEsus ⁊ Lap. Mirabi. Angustia liberat⁹ est ⁊ tradet ipius p eo. Ad vs aī. Herodes enī. Psal. feria. Ex

pectatio. hym. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Just⁹ ger. ant. Accedẽtes visci puli dñi iosue tulerũt coꝝ pꝰ eiꝰ & sepelierũt illũ. ps. Mgt. Oro vos. Deo. Oratio felicis & adaucti martyrũ⁹ ant. Gaudẽt le. ℣. Letami in dño. Oro. Mestatẽ tuã dñe supplices tẽpamur vt sicẽ nos tui ger scoꝝ tuoꝝ felicis & adaucti cõmemoratiõe letificas ita sp supplicatiõe tua tẽdas. pꝛ. ℣ Sanctoꝝ felicis & adaucti mar. ad mat. in. lectã cũ tribꝰ. duplic.

Cum furor diocletiã & maximiãi scõs vi diuersis penis interficeret: pfectꝰ insuper ecclie catholice noie & ope felicẽ ipietati sue oblatũ: ad dracũ vbis pfectus dirigi iusserũt. vt si sacrificare nolẽt eiꝰ pene puniret. Cũ ergo ductus esset ad tẽplũ seraphis & sacrificare cõpelleret: exuflauit i faciẽ statue eius: q̃ statim cecidit. Itẽ ductus est ad alias duas statuas scꝫ mercurij & diane & exuflans in eas statim corruerũt. Deductus igit ad pfectũ in eculeo suspensus est: & inde extra murũ ad arborẽ excelsam ducit, vt ibi sacrificaret q̃ fusa oratione exuflauit i eã: & cõtinuo radicitus est euulsa. Jussus igit in eodẽ loco decollari: & corpus eius inhumatum q̃ ad de[illegible]tũ relinq̃. collandũ duceret xp̃ianus q̃dã eidem obuians clamabat dicẽs. Et ego ex eadẽ lege suꝫ Ducti sũt ergo ambo & in eodẽ loco vbi arbor steterat pariter decollati sũt. Et q̃ huius nomẽ ignorabãt xp̃iani: eum adauctũ vocauerũt: eo q̃ sctõ felici auctus sit ad coronã. Et cetera de cõi plurimoꝝ mar. ℣ Scẽ cuthburge vgis non

Deus q̃ eximie mar. ofo castitatis pulegio famulã tuã cuthburgã multipliciter decorasti: da nob famulis tuis eius pmerẽte intercessione vtriusq̃ vite pperitatẽ: vt sicẽ eiꝰ festiuitatis nobiscũ agit interris: ita p̃ eiꝰ interuentũ: nri mẽoria apud te sp beati[illegible] cet. p. Tres lec. fiãt cu multa. duplic & cetera oia fiant de cõi vnius virgi. nõ mar. ℣ Scti egidij abbatis nouẽ lec. fiant. Oro.

Deus q̃ hodierna die de atũ egidiũ pfessorẽ tuũ atq̃ abbatẽ aulam regni celestis penetrare fecisti: tribue qsus vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos sentiamus pfouere suffragijs. Per.

ōdis. de scō pulco mar. o. s. o. mar. ℟ legit de eōi vni⁹ mar. cum ℣. Elia ℟ bo. ℟ cū bis tribus ℟. Iste seruꝰ. ℟. Iste cognouit. ℟ Desiderij. Sed i oī anal̄ vnelvuyk ℟ edmū di sp̄ dr̄ cū ℣. ℟ ℟. tr. ij. noc. vni⁹ mar. Qñ vo hoc festū in vj. fe. vl in sab. ꝓtig. tūc dī ℣. Posuisti. cū bis ℣ Desiderij. ℟ Dñe ꝓcuristi. ℟ Elia ℟ bo. Tñ vbi in se. ij. p̄cedēti no dicebat de scō rufo ꝓpter aliquā cōmemo. dicat tūc hoc in sab. ℣ Elia ℟ bo. cū ℟. p̄dicto. s. Iste seruꝰ. ceteris vtō. Tres vltie lec. legant ℟ ꝓprietate sci egidij fine expōnio.

Anno dñi. DCC. xiij. Regnante in francia Karolo Martello. Egidius abbas ad dñm migrauit. Cui⁹ corp⁹ in ecclesia sancti egidij in prouincia iuxta rodanū fluuiū honorifice sepultū est. Ibiq; ad hodiernū diē multis miraculis claret. Cui⁹ vita ꝓlixa scripta est. Ex qua hec pauca breuiter excerpta sunt.

Egidius natione grecus a ꝓgenitoribus parentibus oriundus fuit. Doctrina quoq; puero hoc ores sūmā scientia in breui superauit gra dei nō defuit: eius vitā oī morū honestate ornās. Quadā vo die dū ad ecclesiā pgeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: q̄ mox eger ꝓtinus sanitatē accepit. Ex. Lū. Quidā etiā a serpēte pcussus tumēti cute fatebat sese mortiferū virꝰ recepisse. Quē vir dei fusa oratione sanitati restituit. Quēdā vo demoniacū totā ecclesiam i die dñica ꝓturbātē: a demonio liberauit. Lē. iij. Cum q̄ mira gesta laudū ꝓconia segrent: ꝓpriā ꝓtiam ac res tūs fretauit mare ℟ ad quēdā locū iuxta rodanū fluuiū vbi erat antrū iuxta cui⁹ introitū fons pura aq̄ scaturiebat p uenit [illegible] scōi lec. ℟ scō rufo

Regnante igit egidius natiōe grecus a ꝓgenitoribus parentib⁹ oriundus fuit. Doctrina q̄z puero hoc ores sūmā scientia in breui superauit gra dei nō defuit: eius vitā oī morū honestate ornās. Quadā vo die dū ad ecclesiā pgeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: q̄ mox eger ꝓtinus sanitatē accepit. Ex. Lū. Quidā etiā a serpēte pcussus tumēti cute fatebat sese mortiferū virꝰ recepisse. Quē vir dei fusa oratione sanitati restituit. Quēdā vo demoniacū totā ecclesiam i die dñica ꝓturbātē: a demonio liberauit. Lē. iij. Cum q̄ mira gesta laudū ꝓconia segrent: ꝓpriā ꝓtiam ac res tūs fretauit mare ℟ ad quēdā locū iuxta rodanū fluuiū vbi erat antrū iuxta cui⁹ introitū fons pura aq̄ scaturiebat p uenit ad eōi lec. ℟ scō rufo mar. ℟ legit de eōi vni⁹ mar. cum ℣. Elia ℟ bo. ℟ cū bis tribus ℟. Iste seruꝰ. ℟. Iste cognouit. ℟ Desiderij. Sed i oī anal̄ vnelvuyk ℟ edmū di sp̄ dr̄ cū ℣. ℟ ℟. tr. ij. noc. vni⁹ mar. Qñ vo hoc festū in vj. fe. vl in sab. ꝓtig. tūc dī ℣. Posuisti. cū bis ℣ Desiderij. ℟ Dñe ꝓcuristi. ℟ Elia ℟ bo. Tñ vbi in se. ij. p̄cedēti no dicebat de scō rufo ꝓpter aliquā cōmemo. dicat tūc hoc in sab. ℣ Elia ℟ bo. cū ℟. p̄dicto. s. Iste seruꝰ. ceteris vtō. Tres vltie lec. legant ℟ ꝓprietate sci egidij fine expōnio.

Anno dñi. DCC. xiij. Regnante in francia Karolo Martello. Egidius abbas ad dñm migrauit. Cui⁹ corp⁹ in ecclesia sancti egidij in prouincia iuxta rodanū fluuiū honorifice sepultū est. Ibiq; ad hodiernū diē multis miraculis claret. Cui⁹ vita ꝓlixa scripta est. Ex qua hec pauca breuiter excerpta sunt.

Egidius natione grecus a ꝓgenitoribus parentibus oriundus fuit. Doctrina quoq;

ꝯ multo post sacerdotij dignitate honoratus. Lectio.ix. Cuius fama ad karolū regē frācoꝝ delata ipm ad se vocatū rogauit vt p se oraret. Fecerunt quidā turpe facinus qđ nemini ignotū nec ipi sibi occultum fuerat p̃fiteri. Proxima dñica duūvir scūs in missa p̃sentia dicto rege oraret: angelus dñi super altare cedulā posuit: in q̃ scriptū erat ipm regis petitionē et egidij p̃cibꝰ hoc ei esse dimissū si penitēs tm̃ ab illo deūsisteret. Post hec vir scūs ad monasteriū rediēs: confirmatis i dei timina fratribꝰ monasteriiq; rebus dispositis in dño obdormiuit. Tm̃ hoc festū i dñica p̃uige. sancti totū seruitiū tā dñi cant nihil de scō p̃eo p̃ter memoriā in ipa dñica. Festū vero scī egidij differat in crastinū ꝓpter lectionē hystorie tūc legant sex p̃me lec. de ꝓprietatibus scī egidij. et tres vltime lec. de exp̃sitione euāgelij. Nemo accendit lucernā. Et cetera de cōi vnius p̃fessoris et abbatis. ¶ Trāslatio scī cuthberti epi. Ofo.

PResta nobis q̃s ops et misericors deꝰ: vt q̃ bti cuthberti p̃fessoris tui atq; pōtificis trāslationis die venerabilem: p ipius suffragia pietatis tue semp̃ beneficia p̃sequamur. Per. Ad matu. ix. lec. Sunt de alio festo nisi sacte fuerint in. xl. tūc sant dic tres lect. de cōi et oratio. dup. et cetera de cōi vnius cōfes. et pontif. Lectio.j.

BOne indolis adolescēs cuthbertꝰ cū quadā die inter pueros luderet: qdā puer q̃si triennis ei occurrit: et cū lachrymis sibi ait. O sanctissime antistes cuthberte: nō decet te inter pueros ludere: quē dñs magistrū maioribus natu destinauit. Tu. Lectio.ij. Audiēs puer cuthbertus hec rediēs domū stabilior ex illo tpe esse cepit. Et relictis ictū rebus: monasteriale disciplinā subijt. Qui cū suscipiendoꝝ officio deseruiret angelū dñi suovt refert susceptū hospitio Quadā die dū iuuenē Lectio. iij. quendā domū ingredi coegisset pedesq; eius lauasset: et ad lauandis manibus dedisset: panē ad vescendū deferre voluit: sed rediēs hospitē nō inuenit. Circūspiciēs aūt vestigia ei⁹ quo ibisset nulla p̃mit⁹ inue

STupefactus Lectio. iiij. igit vidit supra mensā tres panes calidos insolitū cū

doris: ac mire suauitatis: et dixit. Cerno q̄ angel⁹ eū sit quē suscepi. Quo viso: maiorē ex hoc vtilib⁹ operā dedit. Lv Q ultis igit virtutibus p̄ditus ad episcopal⁹ culmē ex inuit⁹ assūptus ē. Qui cū parrochiā suā circuiret: et vbū dei p̄dicaret: vxorē cuiusdā comitis primā morti: a comite rogat⁹: in nomine dñi aspersione aq̄ benedicte plene sanatā reddidit marito lio quoq; tpe Lē.vi suo. veniēs quidā longe egritudinis acerbitate tabefactus ad eū accessit. Dataq; sup eū benedictione repuit pestē: quā medicorū manus pigmentorum cōpositione nequiuerat. Lcō.vii. sine ep̄one euāgeli

AD quoddā etiam monasterū veniens: dū meridiānā quietē sitire se diceret: aquā palato capiebat. Fratres ergo astantes: et inde bibētes mirabant: ad inuicem dicētes. se nunq̄ melius vinū antea bibisse. Tu. Lectio. viii. Q uobus annis in regimine episcopali transactis sciens in spiritu vir dei cuthbertus appropinquare die sui trāsitus: abiecit pondus curē pastoralis: atq; ad dilectū heremitice cōuersationis agonē totius remeare curauit: quatenus inolitā sibi sollicitudinis mundane spinetā: liberio: puisce cōpūctiōis flāma p̄sumēt. L.x. Q unq; tuos seremises in deserto quietis exultatione transisset subito: arreptus infirmitate: et trib⁹ hebdomadis cōtinuis decoctus: fratrib⁹ suis in dei seruitio cōfirmatis: crucē suū dñici corpis susceptione munivit: et erectis in celū oculis: spm̄ exalauit. Tu. Si hoc festū nō celebratū in.xl. in dñica cue. differat in crastinū: et tūc ad p̄mas vē de scō cuthberto fiat mēo. de scō bertino abbate. Alī Similabo. v. Justū dedux. Oīo. Ōps sempiterne deus. Et tūc fiāt mediate. ac eodē videl⁹ Egregi⁹ vir dicū ℣. et ℟. de. ij. noc. vnī⁹ p̄fec. et abbatis. Et post p̄e. Bñs q̄ at de eo mēo. cū hac añ. Justū dedux. minor: q̄re hanc amantau. vnī⁹ p̄fe. et ab. v. Just⁹ vt palma. Oīa. vt ℣ ℣ Sci pertini abba. Oīo.

OMPS sempiterne de⁹ q̄ mirabilit fulges in electis tuis ḡs te habitatore glificare vouisti. da nobis q̄s bti bertini cōfessoris tui atq; abbatis ita di

gnt solénia venerari: vt eius
suffragátib⁹ meritis tẽplum
tuũ mereamur fieri. Per. Ad
matu. tres lec. cũ noc. Lcõ. i.

OGregius vir dei bertin⁹
abbas post bti audoeni
obitũ multis in dei seruitio vixe
rat annis. Turbáq; monachos
nia dño sibi creditã: ꝑ distri
cte regule iugo mẽte sollicita
custodiebat: sciens qz scribit
Cui plus cõmittit: plus ab eo
Argus igit Lcõ. y. exigit.
bonoz operũ tributoz: al
missis eũ tumbus gãt. cauit
de qbus pauca dicem⁹: Qui
di de equo cadẽs supra petro
sam corruit terrã multisq; ei⁹
in corpe colliso mẽbris semo
rtuos ꝓstrato: mortẽ sibi adesse
putabat. Cui vir dei modicũ
vini bñdicti trãsmisit: q̃ hau
sto mox sanus effectus ẽ. Nõ
multo post bertin⁹ migrauit
Quidã de lõgin Lcõ. ad xp̃z
qua terra q audiẽdi z ambu
lãdi vsum amiserat: duob⁹ in
uitẽdo fustib⁹ multis pgra
tis scõz locis: tandẽ ad sepul
chrũ bti bertini ob gratiã re
cuperãde sanitatis puenit. Et
facta oratõe cũ lachrimis no
ctẽ resurrectionis dñice in p̃
sentia fratrũ diuina psallẽtiũ
sanitati restituit⁹ est. Et cetera
de eõ vnus ꝓfes. et abbatũ
¶ In vigilia natiuitatis btẽ
marie virginis Ad. j. vñ. ãt.

OEi genitrix v̄
go semp ma
ria intercede
p nobis dep
camur. Ps.
Laudate pu
eri. An. Bti pgenies vñ xp̃s
natus est q̃ gñosa est virgo q̃
celi regẽ genuit. ℣. Lau. w. o.
gen. ℟. Scã maria virgo iter
cede p toto mũdo qz genuisti
regẽ orbis. ps. Laud. aia mea
dñm. An. Sub tuã ꝓtectionẽ
cõfugimus vbi infirmi accep
rũt virtutẽ: et ꝓpter hoc tibi
psallim⁹ dei genitrix v̄go. ps.
Lau. d. qñ. bon⁹. An. Bti dei
genitrix maria virgo ppetua
tẽplũ dñi sacratũ spũs scisso
la fine exẽplo placuisti dño ie
su xpo: oza p ꝓpio intercedẽ
p clero itercede p tuoto femi
neo sexu. ps. Lau. hier. Lap.

OGo quasi vitis fructi
caui suauitatẽ odoris e
flores mei fructꝰ honoris z ho
nestatis. ℣. Stirps iesse. ℟. Ave
Ave maris stella. ℣. Scta dei
geni. ℟. Natiuitas tua dei ge
nitrix virgo gaudiũ annunci

sūt vniuerso mūdo ex te enī
ortus est sol iustic̄ie xp̄s deus
nr̄: qui solues maledictionē
dedit benedictionē: & phūdes
mortē donauit nob vitā sem
piternam. ℣. Magn. Oratio.

SUpplicationē seruoꝝ tuoꝝ de⁹ miserator: ex
audi vt q̄ in natiuitate dei ḡ
tricis & vg̃is egregamur: eius
intercessione b⁹ a te de instā
tibus periculis eruamur. p eū.
Ad cōplen. añ. Beata mr̄ & inu
pta vg̃o gl̄iosa regina mundi
intercede p nob ad dñm. ℣.
Lū inuoca. La. Tu in nobis.
hym. Saluator mūdi. ℣. Cu
stodi nos. añ. Glorificami⁹ te.
ps. Nūc dimit. Hec cōplet nō
mutat p totas octa. nūm ex
altatiōe scē crucis. Ad matu.
inuita. Lorde & voce ñre xp̄i
regē veneremur Virgis & ma
tris sub ꝺelect nobilis ortus. ℣.
Venite. hym. Quē terra. In
primo noct. añ. Hodie nata ē
bt̄a vg̃o maria ex pgenie da
uid p quā salus mūdi credē
tibus apparuit. ℣. Dñe dñs.
Añ. Btissime vg̃is marie na
tiuitatē deuotissime celebre
mus vt ipa p nob intercedat
ad dñm iesū xp̄m. ℣. Letemur.
añ. Hodie nata est vg̃o sacratissi
ma tūc illumiatus est mūdus
Ripse bt̄a radix scā & bñdictus
fructꝰ ei⁹ ℣. Dñi est terra. ℣.
Hodie dei genitrix. Leō. j.
Approbate piucundis est
apud xp̄ianos sc̄oꝝ patruꝫ
dies natalitios obseruare di
ligēter & tūc precipue vtutes eo
rū assignatas hist. ecclia recī
tat ad dei laudē: ex cui⁹ mu
nere sūt & ad istrumēta nume
rū. ℣. Hodie nata est bt̄a vg̃o
maria ex pgenie dauid p quā
salus mūdi credēti⁹ apparuit
Cuius vita gl̄iosa lucē dedit
seculo. ℣. Btissime vg̃is marie
natiuitatē deuotissime celebre
mus. Inter ā. l. gamus. Cui⁹
festa cōmemoratia btissime vg̃is
marie eo frequentiꝰ agit alios
festiuius: quo maiorē gr̄am
apud deū creditur inuenisse.
Vñ post alia quedā ipius an
tiquitꝰ a solēnia nō fuit cōten
ta devotio hoc eliū: quin natiui
tatis eius solēnitate supadderet
hodiernū. ℣. Beatissime vir
ginis marie natiuitatē deuo
tissime celebremus. Ut ipsa p
nobis intercedat ad dñm iesū
xp̄m. ℣. Lū iocunditate natiui
tatē beate marie celebremus.

HAc festiuitate die Leō. ij. Ut
peculiariter ecclesia ro

ãtand⁹ esse videret ille liber: qui de ortu ei⁹ atq; vita scripti⁹ inueniebat: si nõ iudicassent eũ patres inter apocripha numerandũ. ℟. Stirps iesse virgam pduxit virgaq; florẽ. Et super hunc florẽ. Requiescat spũs dñus. ℣ Virgo dei genitrix virgo est. flos filius ei⁹ Et super. Gloria. Requiescat. In.g.noc. Ant. Hodie nata est beata virgo maria ex semine abrae: letant archangeli: exultant oẽs sancti: et congaudet ois mũdus. Ẽructa. Ant. Dignũ nãq; est vt ei cũ sũma deuotiõe famulemur p quaz nobis virginitatis insigna pullularũt. Deus noster refu. Ant. Bñdicta et venerabilis ẽ ista maria virgo dei genitrix: cuius natiuitatẽ celebremus: vt intercessio ipsius sit p nob ad dñm. Fundamenta. ℣. Post partũ. Lectio. iii. ET qñ magnis ac sapiẽtibus viris ita visum est: nos alia q̃dã sed nõ aliena legẽtes ecclesiastici morẽ debitis officijs exeq̃mur. ℟. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid Cuius vita clyta cũctas illustrat eccle sias. ℣ Cũ iocunditate natiuitatem bte marie celebremus.

BEata igit dñi. L. ℣ Cui⁹ mater: perpetua virgo maria pulcz̃ nasceret: oracul enũciata est: et de signata miraculis. Nata vo progenie diuinit⁹ ordinata: priuilegio virtutũ insignis emicuit saluatorẽ edidit. Al quo gliosa in celo nũcz̃ terrigenis partocinari desistit. Tu ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiũ ãnũciauit vniuerso mũdo. Ex te enim ortus est sol iusticie xp̃s de⁹ nr̃ q̃ soluẽs maledictiõez dedit bñdictionẽ: et confundens mortẽ donauit nob vitã sẽpiternã. ℣ Felix nãq; es que sola genuisti dignitatẽ obtinuisti et virginalẽ pudicitiã nõ amisisti. Oroposi. Lcõ. v. Ex tione sequat ordine suo narrato. Jãz referam⁹ vnũ de preparatis nuptiarũ ritibus: ac de inde paucis expediam⁹. Dixit eterno⁹ ad ver. ẽ: de⁹ ad serpẽtẽ. Inimicitias ponã inter te et mulierẽ: semẽ tuũ et semẽ illi⁹. Ipa conteret caput tuũ. ℟. Ad mutũ dñi nr̃z diuinis honorẽ. Sicut spina rosã genuit iudea mariaz. ℣ Ut vitium virtus operiret gra culpã.

Sicut. Ssa. Sicut. In nati. noc
ai. Natiuitas ē hodie sē̄ ma
rie virginis cui⁹ pulchritudi
nē respexit de⁹ ⁊ visitauit hu
militatē suā. ℣. Cantate. an
Ista est speciosa electa dño cu
ius natiuitatē celebrem⁹ vt ip
sa p nob intercedat ad dñm ihū
nr̄m. ℟. Dñs reg. exul. Fe
lix nāq; es beata virgo maria
q̄ ⁊ genitricis dignitatē obti
nuisti ⁊ virginalē pudicitiā nō
amisisti. ℣. Cāte. ℣. Spe
ciosa facta. Tres vltime lect.
legant in capis festis. Inuñ
seti euāgelii scdm matheum
Liber generatiōis ihu xp̄i
filij dauid: filij abraam.
Et tex. Omex. sequ. hic pibit te
Prefatōe totius opis p̄mi
sit de quo dicturus erat
id est de xp̄o: p quē ascēdit ad
dauid: cui dictū est. De fructu
ventris tui ponā sup sedē tuā
Et a dauid vsq; ad abraā: cui
p̄missū est. In semine tuo bū
dicent̄ oēs gentes terre: ad
quē fuit p̄ncipiū p̄missionis.
℟. Btā pgenies vñ xp̄s nat⁹
est o q̄ gl̄iosa ē ⁊ go. Que celi
regē genuit. ℣. Felix certe ⁊ ol
laude dignissima sacra virgo
maria. Que ce. Leo. viii.
Deo posuit eū euāgelista
p̄ncipiū narrationis sue: ⁊ p̄
singulas genealogias descen
dit ad xp̄m: vt in eo: id est: in
xp̄o series gñatiōis termina
ret. Jō in xp̄o initiū libri inci
pit: q⁹ ille est p̄ncipiū sa
lutis nr̄e ⁊ finis: id est plectio
eterne beatitudinis. ℟. Lor
de et ao xp̄o canam⁹ gl̄iam.
In hac sacra sol⁹nitate p̄celse
genitricis dei marie. ℣. Oēs
in vnū cōgregati collaudem⁹
dñm ihesum xp̄m. In. Leo. ii.
Nam ⁊ moyses librum
creatiōis celi et terre se
scripsisse testat: in quo perim
ri hominis origine tetigerat.
Matheus librū generatiōis
ihesu xp̄i se esse scripturū p̄mi
sit: in quo salus generis hu
mani ostenderet: q̄ in noie ie
su sonat: q⁹ ihesus saluator in
terp̄retat. ℟. Sole iusticie re
gem paritura sup̄remū. Stel
la maria maris. hodie p̄esti
sit ad ortū. ℣. Lernere diuinū
lumē gaudete fideles. Stella
Ssa. hodie p. Justa octa. in
ordine rnioz ⁊ ibidē quot
die dicendo⁹ loco. iij. vj. ⁊ ix.
℟. dñr ista tria sequētia ℟. le
ria. p ordine p̄terq; in dnica:
in qua dñr alia ℟ Glorioſe
virginis marie ortū dignissi

mū recolam⁹. Cui⁹ dño hūi-
litatē respiciēs. Angelo narrā
te accepit redēptorē mūdi. ℣.
Hodie nata ē virgo maria ex
genie dauid. Cuius. Glia.
Angelo. ℟. Regali ex genie
maria exorta refulget. Cuius
precibus nos adiuuari mēte et
spiritu deuotissime poscimus
℣. Lorde t aio xpo cananus
gliam in his sacris solēnijs p
celse genitricis dei marie. Cu
ius. Glia Cuius. ℟. Nativi-
tas est hodie scē marie virgi
nis cuius vita inclyta cūctas
illustrat ecclias. Que sola fu
it digna portare dñm iesum
xpm. ℣. Ipsa enī quasi lucus
eminū inter fluctus hui⁹ scli
labentis gratia puslegij speci
alis effulsit. Que sola: Gloria
Que. ℣. Ora p nobis sancta
Dei genitrix. In lau. añ.
Nativitas est hodie sācte
marie virginis cui⁹ vita inclyta cūctas illustrat ecclias. ps.
Dñs reg. añ. Nativitas glorio-
se virgis marie ex semie abra
he orta de tribu iuda clara ex
stirpe dauid. ps. Jubilate. añ.
Regali ex genie maria exor
ta refulget cui⁹ precib⁹ nos ad-
iuari mēte t spū deuotissime
poscimus. ps. De⁹ deus. añ.
Lorde t aio xpo cananꝰ glo
riā in hac sacra solēnitate pre
celse genitricis dei marie. ps.
Benedicite. In Cuiocunditate
nativitatē beate marie celebre
mus vt ipsa p nobis interce-
dat ad dñm iesum xpm. ps.
Laudate. Cap Ego q̄si. hy⁹
O glioſa femina. ℣ Elegit eā
deus. añ. Nativitatē hodier-
nā ppetue virginis genitricis
dei marie solēniter celebrem⁹
qua celsitudo throni processit
alta. ps Benedictus. Oratio.
Supplicationē seruorū
tuor⁹ qr⁹ miſator eras
di: vt qui in nativitate dei ge-
nitricis t virginis marie con
greganur: eius intercessionī-
bus a te de instātibus pericu
lis eruamur. Per eund. Ad h
mā. añ. Nativitas. ps. De⁹ in
noie. añ. Gratias. ps. Quicūq;
Ad. in Nativitas glorioſe
ps Legē pone. Cap. Ego q̄si.
℟. Sancta dei genu. Et dicat
cū eodē cantu: q in pu: ifi. btē
marie. Per octa. ps t in octa
dicat cant⁹ sup idē ℟. sicut in
cōmemo. euisdē. Ad. vj. añ.
Regali ps Defecit. Ca.
Rāite ad me oēs q̄ con-
piscitis me: t a generationib⁹
meis iplemini: spūs eni me⁹

sup mel dulcis: et hereditas mea super mel ⁊ fauū. Ad. ix. añ. Cū iocūdi. ℣. Mirabilia

QUi audit me nō Lap. cōfundet: ⁊ qui operantur in me nō peccabūt: et qui elucidāt me: vitā eternā habebūt. Supdictus ordo horaꝝ seruet quotidie per octa. nisi in die exaltationis scē crucis Ad. ō. vs̄ añā. Natiuitas tua ℟s. Dixit dñs. ℣. Cōfitebor. Btūs vir. ℣s. De profundis. ℣s. Memento dñe. Et dicant hi psal. ad vs̄. quotidie cū ꝑdicta añ. per octa. qñ agitur de octa. Lap. Ego quasi. ℟. Solem iusticie. ℣ hym. dicit sēntia. Letabundus. vs̄ in purificatione ℣ Elegit eam deus. Añ Glorioſe virginis marie ortuz dignissimū recolamus cuius dñs humilitatē respiciens angelo nūciante concepit redēptorē mūdi alt. ℣s. Mḡt Oio Supplicationē. Ad has vs̄ nulla fat mēo. de scō gorgonio in audictia: nec cuiā sb silentio. Quotidie infra octa. nisi in dñica hoc modo dicit seruitiū ꝑter ℣. vel ℟. et añā super Bñdictus. Mḡt. qui mutant. ¶ Secūda die infra octa. ad matut. inuit. In hoc

nore. ℣s. Venite. hym. Quē terra. Tres Benedicta tu. ℣s. Dñe dñs noster. et cetere añe que sequunt cū suis psal: ficut in cōmēo. eiusdē ℣. Scta dei

QUid est fra Leō. i. geni. tres in hoc loco serpentis caput conterere nisi principalē diaboli suggestionē: id est concupiscentiā resistendo superare. ℟. Hodie na. Lq. Si ergo querat quenam mulier huiusmodi victoriā operata sit: profecto nō reperiēt in linea generationis humane: nec peruenīatur ad illam: de qua nunc agimus sanctarum sanctā. ℟. Beatissime. Le. liq. At si interrogaret: in quo serpentis caput vel ipa contriuerit: nimirū in eo q̄ virginitatē simul et humilitatem sacrificauit deo. ℟. Glorioſe virginis. ℣. Ora pro nobis. In laū. hec sola Añā. Natiuitas. ℣s. Dñs regnauit. Lap. Ego q̄si. hym Oglorioſa. ℟. Elegit eā añ. Dei genitrix. ℣s. Bñdict⁹. ⁊ alie añe que sequunt de hystoria dicantur infra octa. ad Bñdict⁹. et. Mḡt Oio. Supplicationē. Memoria de scō gorgonio marty. qñ Nisi granum. ℟. Justus germi. Oio.

Sancte martyr tui dñi gozgonij sua nos qs intercessione letificet ⁊ pia faciat solēnitate gaudere. Per. Nulla die infra octas hat memoria de cruce nec de oib⁹ sanctis: qr sunt oct. cū regi. chori Ad. j. añ. Nativitas. ps. Deus in no. qñ. Te iure. ps. Quicūq vult. Ad. iij. ⁊ ad alias ho. oia hāt sicut i pma die pnotatū est. Ad vesp. añ. Nativitas. ps. Dixit dñs. La. Ego qñ. hy⁹. Ave maris stel. ℣. Elegit eam. Bta pgenies. ps. Magn. Dio vrs. Hoc eode mo dicat matu. hre ⁊ vesp totas octauas in dñica: pter ℣. ⁊ ℟. ad matu. ⁊ añe sup. Bñdictus. Magn. q mutant. Tertia die ℣. Secā dñi genitrix. Le. j.

Virginitate nāq seruata pbat extinxisse cōcupiscentiā carnis: hūilitate q facit pauperē spū: concupiscentiā mētis. Sicq principali suggestiōe victa diaboli: vitiosum ei⁹ caput virtutis pede cōtriuit. Nō in hoc loco: sed eo qñ maxime triūphauit: q tua mūdissima carne corpata sapia vicit vsq; q malitia attingēs a fine vsq ad finē fortiter ⁊ disponēs oia suauiter. Nativitas glo. Le. ij.

Hec est ergo mulier: ad quaz diuinū illud intēdebat oraculū. Hāc qñq nascitura innoebat: hāc singulariter estimabat Expedito q pauci: ⁊ oraculum quoq de miraculis obsoluat. Nativitas tua. Le. iij.

Accepte sunt a scō moyse singule virge ⁊ singulis tribus israelis: noibus earū inscripte iubēte dño: ⁊ posite sunt i tabernaculo ei⁹. Inter qs vna q fuerat aaron: inuēta est sequēti die germinasse: floruisse ⁊ frōduisse ac pepisse amigdala. Regali ex pge. Le. iij. Cetera oia vt in festa die. Supplal. Bñdic. añ. Scā ma. Ad. ij. vel. oia sāt vt in. q. die: pter añ. suppl. Magn. añ. Sub tuā ptectōnē. Dio. de martyr. pbo ⁊ iacinto añ. Gaudēt in celis. Le. ij.

Beatoz mar. Dio. mini. tyrū tuoz pbi ⁊ iacinti nos qs dñe foueat pciosa cōfessio: ⁊ pia iugiter intercessio tueat. Per. ℣. Quarta die ℣.

Speciosa facta. Le. j.

Lēs ergo dominus hoc op⁹ magni esse myst̄ij: iussit seruare virgā ad monimentū. Monebant aūt filij israel pzsentia virge q̄rere sollicite qd significaret tā mirabile factū.

Beata pgenies. Lecto.ij.
Quod lōge post aperire per
gēs diuinit⁹ esaias. Egredietur
virga ex radice iesse: et flos
ex radice ei⁹ ascēdet. Et requies
cet sup eū spūs dñi. Lozde
Ad hec verba L.iij. et aio.
tanq̄ audītores ei⁹ dicerēt. O
pī esaia obscure loq̄ris: dic no
bis q̄s ipam rē manifeste. Ad
iecit claritatē et ait: Ecce virgo
cōcipiet et pariet filiū: et voca
bit nomē ei⁹ emanuel. Na
tiuitas est. Hec die et ceteris se
quen. dieb⁹ infra octa. dicunt
sine ℟ noc. s. Hodie nata. Vs
in.j.noc. et alie ante q̄ sequunt
suppsal. Magt Bñdic. nisi
in dñica. Deo. de mar. ptio et
iacincto. Dio vt̄. Sequēti⁹
vero dieb⁹ infra oct. seruet or
do ℟ v. et ℣. ad matu. qui in
pcedēt⁹ tribus dieb⁹ si dies
dñic⁹ nō iteruenerit. Quin
Filiū q̄z virgi dic.L.j.
nis: id est emanuelē pre
dicare exscribēs. Puer natus
est nobis: et filius datus est
nobis: et vocabit nomē ei⁹ ad
mirabilis cōsiliari⁹: deus for
tis: pī futuri scū: princeps pacis
Multiplicabit ℟. vt̄s. L.ij.
tius ip̄ erit et regni ei⁹ nō erit
finis. Quod ergo ex⁹ exigna
uit miracio: ℟ a secretis esaias
pdidit vaticinio. Et qđ vates
cecinit: psequēter rei exit⁹ ap
Ma sicut illa L.iij. probauit.
virga sine radice: sine quolibz
nature vsu artisue ministerio
fructificauit: ita virgo maria
sine cōiugali ope filiū peperit.
Filiū sane flore designatū et
fructu. Flore ppter speciē: fru
ctu ppter vtilitatē. Certa
Nata est igit̄ dra dic.L.j
tissima virgo maria: sic
legim⁹ p̄e nazareno: matre
ex tribu iuda: ex q̄ oriri deus
ex tribu iuda: ex q̄ oriri deus
ex tribu iuda: ex q̄ oriri deus

oct. ad festū exaltatōis scē cru
cis cōtinge. totū fiat seruī. de scā
maria hoc mō Ad pmas vesp.
ān. Nativitas. ℣. Dixit dñs.
Cap. Ego ḡh. Nō dī. ℟. Hym
Ave maris. Idē cātus dī sup
hūc hym ad vias q̄s vesp. dñi
cales infra octa. z i oct. sicut in
in pma die ℣. Scā dei genitrix
ān. Nativitas tua ℣. Magī.
Dño. Supplicationē. Deo. d
dñica z de trinitate pces. fiat
ad crucē: nisi aliq̄ dñica oīno
differat. In reuertēdo de oīb⁹
scis: vtā. i alio festo. Ad mat.
tota dī hystō. sicut i pma die
absq̄ ℟. Solē iusticie. z absq̄
℟. Stirps iesse. Nonū ℟. erit
Ad nutū extunc loco ℟. Stir
psiesse. Ad nutū dñi.
dicunt duo ℟la sequentia suo

ABraā genuit ordine. L. j.
genuit isaac. Isaac ān ge
nuit iacob. Spiritualiter per
hos patriarchas ad nostrā sa
lutē xp̄s veniēs in mundū: z
hoc oīm in seipso gerēs offi
ciū i eo⁹ interp̄tatiōe nominū
nostrā voluit designare salutē
℟. Hodie nata. Lectio. ij.
In abraā q: ipe est p: oīm cre
dentiū: atq̄ oībus clamare li
citū est z dicere abba pr. In isa
ac q: gaudiū est oīm fideliū de
quo angel⁹ cecinit. Ecce annū
cio vobis gaudiū magnū: q̄s
erit oi pplo. ℟. Btissime. L. iij
In iacob supplātatore: q: ipse
subneruauit z ꝓtriuit diabolū
vastatorē humani gn̄is z vasa
ei⁹ disrupit. Moraliter ąq̄ in
terp̄tationes nominū ad no
strā edificationē ꝑtinere mul
tis modis nosc̄unt. ℟. Glori
ose virginis. Le. iij.
SIcut xp̄s vbiq̄ nr̄e salu
tis gerebat causam: ita z patri
archarū nomina nostrū dsig
nāt profectū. In abraā vt pa
tres sumus multarū virtutū:
z hereditario iure multiplica
tionē bonorū possideam⁹. ℟.
Nativitas gloriose. Lectio. v.
In isaac: vt gaudiū habeam⁹
in dño iuxta apostolū. Gaude
te in dño sp̄iterū dico gaude
te. In iacob: vt supplātatores
sumus vitiorū nostrorū z car
nalium desideriorū: ac diaboli po
testatē: imo sub pedē calcem⁹
℟. Nativitas tua. Lectio. vj.
In iuda vt puniam⁹ faciē do
mini in cōfessiōe: z ꝓfiteamur
noi ei⁹: z laudem⁹ eū in scla se
culorū. In phares vero: vt di
uidam⁹. nos ab ipijs: actusq̄
nr̄os ab eorū societate secerna
mus. ℟. Regali ex progenie

In illo tpe: Loquēte ieſu ad turbas: extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi. Btūs vēter q te portauit: & vbera q ſuxiſti. Et rñ. Q Vigne de uotiōis & fidei hec mulier oñdit q ſcribis & phariſeis dñm tētanīb⁹ ſit & blaſphemātib⁹ tāta eius incarnatione p̄ oibus cognoſcit ſinceritate: tāta fiducia cōfitet vt p̄ſentiū puocet calūniā & futuroꝝ cōfundat hereticorū perfidiā. Btā pgenies. Q Vāſicut tūc iudei ſpūſſci opa blaſphemādo verū cōſubſtātiale q̄ p̄ri filiū negabāt: ſic hereticī negādo mariā ſp vginē que ſpūſſci opante virtute na ſcituro ex būanis membris vnigenito de carnis ſue materiā miniſtraſſe verū cōſubſtātialē q̄ matri filiū bois p̄fiteri nō de bent dixerūt. Lorde & ait. Sicaro vbi dī p̄m carnē naſcēris a carne vginis mīris p nūciat extranea: ſine cā vēter qui eū portaſſet & vbera que lactaſſent btificarent. Qua enī p̄ſequentia ei⁹ lacte credat nutritus: cui⁹ ſcie negat cē ꝓceptus Cū ex vni⁹ eiuſdēq̄ fontis origine p̄m phiſicos vterq̄ liquor emanare p̄ſpexit. Ad nutū de In lau. vita ſola an. dicat. La. & cetera ſicut i p̄ma die. Ad .j. & ad alias bo. oia fiāt ſic infra oct. Ad .ij. veſ. oia fiāt ſic i prima die: p̄ter R. cū b̄m. Aue maria. Cinceps vero no ſequet ordo dicēdi in ℣. & R. ad matu. cantādis: & ilec. legēdis nec i aliis ſup xp̄o ſ. et B̄ſs cantādis: ſed ſuppdict⁹ ordo p̄ſiculoꝝ lec. & R. & añ. ſeruet in ſequē. ſeruꝰ infra octa. Ita añ: q̄ die lune ſp dicant ℣. & R. de p̄mo noc. In exaltatione ſce crucis ad veſ. añ. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſtinuit q̄ meruit portare p̄cia bui⁹ ſeculi. & dicat hic Alia. Alia in ieria. Capitulū

Obi aūt abſit gloriari niſi i cruce dñi nr̄i ieſu x̄pi: per quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē & ego mūdo. O crux viride lignū q̄ ſup te pepēdit redēptor rex iſrael o q̄ dulce lignū q̄ dulces clauos quā dulcia ferens pondera O q̄ pretioſum lignū q̄ p̄cioſa gēma q̄ x̄pm meruit ſuſtinere. Cuſtodi dñe gregē tuū quē rede

misti xp̃e p lignū scē crucis. O
q̃ pci. Glā. O q̃. Et hic dicat
una alla. ℣. cui ñne dia. hym.
Impleta sunt que cōcinit
dauid fidelis carmie dicē
do natōibus regnauit a ligno
dñ°. Arbor decora ⁊ fulgida:
ornata regis purpura: electa
digno stipite tā scā mēbra tige
re. Beata cui° brachijs pcciū
xp̃edit sclī: statera facta ē cor
poris: predāq; tulit tartari. O
crux aue spes vnica hoc exalta
tionis tpe: auge pijs iustitiā:
reisq; dona veniā. Te sūma de
us trinitas collaudet oīs spūs
quos p crucis mysteriū salua;
rege p scla. amē. ℣. Hoc signū
crucis. Et dī. ñe alla. ℟. O
crux bñdicta que sola fuisti di
gna portare regē celoꝝ ⁊ dñz
ps Magt. ita q̃ hic ñe. ℣. ⁊
℣. ñe alla dicunt. Oro
Deus q vnigeniti filij tui
dñi nri iesu xp̃i pcioso sangui
ne humanū gen° redimere di
gnat° es: cōcede ppitius: vt q
ad adorandā viuifica crucē ad
uenīūt: a pctōꝝ suoꝝ nexib° li
berent. Per eūd. Mēo. fiat de
martyrib° cornelio ⁊ cyp̃iano
Postea q̃s soleniter Oro
ps de° vt hīc ppls xp̃ia
nus ad scōꝝ sacerdotū tuorū
cornelij ⁊ cyp̃iani tpalē soleñ
nitatē cōcurrit: ita p̃stuat eter
na ⁊ q̃ votis celebrat: pio cō
p̃hēdat affectu. Per. Ilo
ta q̃ quacūq; feria festū exalta
tionis scē crucis cōtigerit: fiat
pcessio añ crucē ad p̃mas ves.
tūc cat pcessio añ crucē cantā
do añ O crux gloriosa o crux
adorāda ⁊ oliginū p̃cioſuz ⁊ ad
mirabile signū p q̃ ⁊ diabol°
est vict° ⁊ mūdus xp̃i sanguie
redēptus. ℣ finiat ſp cū Alla.
℣. Dicite in natio. ⁊ dī ℟. ñe
Deus q pno Oro alla
bis filiū: uū crulis pati
bulū subire voluisti: vt inimi
ci a nobis expelleres potestatē
cōcede nobis famulis tuis vt
in resurrectōis ei° gaudijs sp
viuam°. Per eūd., Regre hec
oia q̃ dicūt hic ad ves. ⁊ ad
pcessi. in inuētione scē crucis
Nullū tñ ℟. adves. vel ad me
tum. alla tice In redcūdo de scā
maria añ Bta dīgeni. ℣. Ele
git eam. Oro Supplicationē
Si hec festū in dñica cōtigerit
tūc fiat hīc p̃mo mēo. de dñica
⁊ de trinitate sub silētio dū dī
primū Bñdicamus. Deinde
mēo. soleniter de martyrib° ⁊
postea fiat pcessio añ crucē vīg.
Et missa dñicalis I cap. dī. Go

dēmō fiat tā ꝺ mēo. ꝺūicali ꝙ de marty. qñ i. ℍ. fer. idē festū cōtingit. Ue spe ⁊ mat. de scā maria dicūt extra chorū sīc in ꝓdictis ferijs infra oct. fine alia qua mēo. Cōpleto. i. sīl extra chorū di ficut extra oct. cū hac añ. **Beata mater.** sup psal. Ad mat. vo de scā maria extra chorū dicēdas. Inui. hym. añe. ⁊ psal. ficut in ferijs infra oct. cū lec. sīc in ferijs extra oct. videlicet lec. **Scā maria virgo.** cū alijs lec. seqntib⁹ ⁊ cū ℣. ⁊ ℟. Fm ordinē nocturnoꝝ ficut in fra octa. cū hym. ⁊ psal. ficut extra octa. añ. vo sup **Bñdic.** ficut infra octa. Tñ ad pmaz de scā maria di añ **Nativitas** ℣. **Deus in nomine.** ℣. **Lau. ℣. om. gē.** ℣. **Cōfitemini.** Cap. **In oibus requiē.** ℟. **Ave maria.** ℣ Scā dei genitrix. Oro **Supplicationē.** Ad. iij. ⁊ ad alias hor. oia fiant ficut extra oct. cū añ. cap. vso de nativit. Ad cōple. de die oia fiāt ficut in fes. scē trini. Ad matu. inui. **Regē dñm q p crucis mysteriū redemit mundus Uenite adorem⁹.** ℣. **Uenite.** hym.

PAnge lingua gl̄ose p̄lium certaminis ⁊ sup crucis trophēū dic triumphū nobilē qualiter redēptor orbis into/latus vicerit. De parētis pri/mi plasti fraude facta cōdolēs qñ pomi noxialis morte mor/su corruit ipse lignū tunc no/tauit damna ligni vt solueret

Hoc opus nr̄e salutis ordo de poposcerat: multiformis p̄ditoris ars vt artez falleret ⁊ medelaz ferret inde hostis vnde leserat. Qñ venit ergo sacri plenitudo tēpis missus est ab arce p̄ris nat⁹ orbis cōditor: atq; ventre virgināli carne facta⁹ p̄dūt. Glia ⁊ hono: deo v̄sq; quo altissimo vna p̄ri filioq; inclyto paclyto cui laus est ⁊ potestas p̄ eterna sēcula. Amē. In. i. noc. añ. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bñdicim⁹ tibi qr̄ p sanctā crucē tuā redemisti mūdū ℣. Dñe ℣. nr̄. añ. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deus nr̄. ℣. Dñe in ⁊tute. añ. Nos aūt gl̄iari oportet in cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i. ℣. Dñi est ter. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cum dñs. Lect. j.

IEmpe illo postq; cōstantino augusto extra maxēntiū tyrānū ꝓperāti ad belluz: signū scē crucis celitus fuisset ostēsum: ⁊ ipo feliciter obti/nēte triumphū ab helena ma/

rē dicti ꝓstātini scā crux fuisz
inuēta :regina cōpos voti ef-
fecta;ita salutare lignū fecit se
cari p mediū: vt z crucē cōstā
tinopolī ꝛferret ad filiū: z cru
cē biero solymis thecis argen
teis cōderet z seruaret in ꝛoco
sapiēti vsa ꝓfilio scilcetivt vbi
fuerat mēbris dñicis aptata
supplicio:ibidē gēmicata vne
raret a pplo ℟. Dulce lignū
dulces clauos dulce pondus
sustinuit Que digna fuit por-
tare ꝑciū huiꝰ scli ℣. Hoc signū
crucis erit in celo cū dñs ad iu
dicandū venerit. Que. Lec.

OUltorū ita ꝛ tēpor la
bēte curriculo cū exigē
te mole peccaminū flagellū ri
p mitteret dñs pplm suū xp̄ia
nū per seuitiā paganorū: cōs-
droe quid i ppban ꝰ z ipius re
gnū est adept ꝰ psarū. Qui cū
ad sepulchrū dñi voluisset ac
cedere: territ ꝰ fugit: sed tñ li-
gni salutaris partē asportauit
℟. Hoc signū crucis erit in ce-
lo cū dñs ad iudicandū vene
nit Tūc manifesta erūt abscō-
dita cordis vīi. ℣. Cū sederit
filiꝰ hois i sede maiestatis sue
z ceperit iudicare scīm p ignē
FEcerat eni si Lib. Tūc.
bi turrim argenteā in q̄
interlucētibus gēmis thronū
extruxerat aureū: qui filio suo
tradito regno i phano huius
cemodi residebat: z crucē dñi
cā quasi collegā posuerat: z se
ab incolis vt ꝛū coli iubebat.
℟. Adoramꝰ te xp̄e z bñdicimus tibi Quia p crucē tuā re-
demisti mundū. ℣. Tuā crucē adoramus dñe tuā glorioſaz
recolimꝰ passionē. Quia Glia
Quia In. ℣. no. ait. Salua nos
xp̄e saluator p virtutē scē cru-
cis q saluasti petrū in mari mi
serere nobis ℟. Exaltabo. aīa
Saluator mūdi salua nos q
per crucē z sanguinē redemi-
sti nos auxiliare nobis te xp̄e
camur deꝰ nr̄. ℣. Oēs gen. aīa.
Adoramus crucis signaculū
per quod salutis sumpsimus
sacramentū. ℟. Jubilate ꝛ. ſ.
Ad die lec. hāt de martyri scd
hoc ℣. Exultent iusti. Lec. iiij.

IMenuit dominus cesar ꝛatis
simū papā cōmeliū cum
vniuerso clero suo: quē prece
pit per centū cellas in exiliū ꝛ
portari. Quo facto multi xp̄i
ani ad eū veniebāt vna cū btō
cypriano episcopo. Deciꝰ hoc
audito: iussit eū capite puniri
si sacrificare contemneret. ℟.
Sancti tui domine. Lectio. v.

cū unctꝰ duceret ad, tēplū mar
tis cerialis miles rogauit eū p
vxore sua que quotꝰ annis la
cuit paralytica. Ad quē vir dei
ingressus fusa oratione cā sana
uit. Quo viso ceteri milites
credētes baptizati sunt. Decꝰ
hoc audiēs iussit ōes capite pu
niri si sacrificare nō tenerēt. Et
decollati sūt vna cū beato Cor
nelio p̄miscui sexus viginti t
vnꝰ cū ipō t vxore sua sub die
octauo kalēdas octobris. ℟.
Uerbera carnifex cū. Lectio vi.
Cyprianus bis exulās ab exi
lio reuocatꝰ capite plecti iubet
Ductusq; ad locū: lacernam t
birrū quibus indutꝰ erat exuēs
posuit ad genua sua. Tunicā
suā diaconibꝰ tradidit t spicu
latori viginti aureos dari pre
cepit. Manusq; p̄pria oculos su
os texit: t sic gladio percussus
martyriū cōsūmauit. ℟. O ve
ner ande martyr In.vii.noc.an
Tuā crucē adoramꝰ dñe tuā
gl̄iosam recolimꝰ passionē mi
serere nr̄i q passus es p nobis
ps. Notꝰ in iudea. an. Crux al
ma fulget p quā salꝰ redditā ē
mūdo crux vincit crux regnat
crux pellit oē crimē alt. ps. Lā
tate. an. Crux fidelis inter oēs
arbor vna nobil' nulla silua talē
p̄fert frōde flore germine dulce
lignū dulces clauos dulce pō
dus sustinēs. ps. Dñs regꝰ exl.
℣. Adoramꝰ te. Tres vlti. lec.
te p̄prietate hystō. sine exposi.
euāge. legant. Le. vii.

In tempore illo eraclius fi
de catholicꝰ arcē tenebat ip̄ij
pergēs itaq; filiꝰ cosdroe p̄ra
eraclii iurta danubiū cū suo
cōscendit exercitu. Tandē in
spirante clementia saluatoris
vtrisq; p̄cipibꝰ placuit vt ip̄i
singuli i medio pōte fluminis
dimicarent ꝓ gliger̄t t cui sors
victoriā cōtulisset ipse sine dā
no vtriusq; exercitus imperiū
vsurparet. ℟. Tuā crucē ado
ramꝰ dñe tuā gl̄iosam recoli
mus passionē Miserere nr̄i q
passus es p nobis. ℣. Adora
mus te xp̄e t bñdicimꝰ tibi qꝛ
p crucē tuā redemisti mūdū.

Unctꝰ p̄dicta Le.vii Mi
pactio vtriq; parti pla
cuisset: in pōtis medio sunt cō
gressi. Tādē fideli suo eraclio
xp̄s cōcessit de hoste triūphū.
Tūc ip̄e cū suo exercitu regna
q̄ cosdroe tenuerat circūqua
q; plustrās: ad sedē ip̄ius pue
nit eūq; sedentē in throno re
perit. Quē cū credere in xp̄m
noluisset eraclius interfecit fi-

gūq; ei⁹ paruulū baptizari fecit ⁊ lignū crucis q̄s ipius abstulerat assumens: hierosolymā pperauit. ℟. O crux gl̄iosa o crux adorāda o lignū p̄ciosum ⁊ admirabile signū p̄r quod ⁊ diabol⁹ est vict⁹ ⁊ mūdus xp̄i sanguie redēptus. ℣. Mihi āt absit gl̄iari nisi i cruce dn̄i nr̄i Ihesu xp̄i. P̄er. Lit.

OVnq; p̄ porta quā dn̄s intrauit q̄n̄ ad passionē venit ornamētis impalib⁹ ⁊ coratus: equo ihidē volusset intrare: repēte lapides portē recēdentes clauserūt se inuicē: ⁊ fact⁹ est paries vn⁹. Lūas in altū mirātes respicerēt vide rūt signū crucis i celo flāmeo fulgore fulgentē ℟. P̄er tuā crucē salua nos xp̄e redēptor qui morte nostrā moriēdo ⁊ strux̄isti Et vitā resurgēdo reparasti. ℣. Miserere nobis Ihesu benigne q̄ passus es clemēter p̄ nobis. Et. Gl̄ia. Et. ℣. Dicite i nati⁹ibus. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno. sine all̄a. In

OMagnū pietatis opus mors mortua tūc est q̄n̄ in ligno mortua vita fuit. ℣. Dn̄s reg. ān. Ecce crucē dn̄i fugite partes aduersę vicit leo ⁊ tribu iuda radix da/uid alla. ℣. Jubila. ān. O crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitatis. ℣. Deus ⁊ me⁹. ān. Sup oīa ligna cedro⁊ tu sola excelsior qua vita mūdi pepēdit i qua xp̄s triumphauit ⁊ mors mortez superauit in eternū. ℣. Benedicite. ān. Crux b̄ndicta nitet dn̄is q̄ carne pepēdit atq; cruore suo vulnera nr̄a lauit. ℣. Laudate. Lo. Mihi āt. Dom.

OCrux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talē p̄fert fronde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce p̄ondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre p̄ciū seculi atq; portū p̄parari nauta mūdo naufrago quem sacer cruor: punxit fusus agni corpore. Gl̄ia ⁊ hon⁹. ℣. Adore te terra adoret. ān. O crux b̄ndicta q̄ in te pepēdit saluator mūdi ⁊ in te triūphauit rex angelorū. ⁊ dn̄i sine all̄a. ℣. B̄ndic. Oro

De⁹ q̄ vnigeniti filij tui [illegible] solēniter hat ⁊ martyrib⁹ cū octone vt ℣. ad vēs. Deinde de scā maria fiat eiā solēnis memo. cū vna ān. ⁊ nocturnis hystorie natiuitatis vt sup̄ notatur fm ordinē. Sz si dn̄ica sit dī ān. sicut i die nati. sup ps.

Benedict⁹ Deus qui dñica p̄notat̄ **Postea** de dñica fiet solemnis mēo. ℣ de trini. cū in dñica voc festū. cōtige. Et cātet hōc missa dñicalis ℣ cap. ℣ oportet. Ad hmā añ. **O magnū.** ℘s. **Deus in no.** añ. **Gratias.** ℘s. **Quicū q̄vult.** ℟ Jesu christe cū alla. Ad. iij. añ. **Ecce crucē** ℘s. **Lege pone.** Cap. **Mihi aūt.** ℟. **Hoc signū crucis erit in celo.** cū all. ℣. **Cū dñs ad iudiciū venerit.** ℣ **Dicite in nationib⁹.** Ofo. **Deus qui vnigeniti filii.** Ad. vi. añ. **O crux.** ℘s. **Defecit**

QErbū enī crucis peū **Gentib⁹** qdē stultitia est his aūt q̄ salui fiunt: idest nobis virtus dei est. ℟. **Dicite in nationibus alla.** ℣. **Quia dñs regnauit alla alla.** ℣ **Adorem⁹ te xp̄e.** Ofo. **De⁹ q̄ vnige.** Ad. v. añ. **Crux benedicta.** ℘s. **Mira**

NOs aūt p̄dicam⁹ Cap. **bilia.** Carnus xp̄m crucifixum: iudeis qdē scandalū gētibus aūt stultitiā: ipis aūt vocatis iudeis atq; grecis xp̄m dei virtutē atq; sapientiā. ℟. **Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi Alla alla.** ℣. **Quia p crucē.** ℣. **Dis terra.** Ofo. **De⁹ q̄ vnige. filij tui.** Ad. ij. vel. aiij. **O magnū.** psal. ferij. Cā. **Mihi aūt**

℟. **Per tuā crucē. hymn. Crux fidelis inter oēs arbor.** ℣ **Dis terra adorēt te dē.** añ. **O crux splendidior cūctis astris mūdo celebris hoib⁹ multū amabilis sanctior: vniuersis q̄ sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pondera salua p̄sentem caterua in tuis hodie laudib⁹ cōgregata. sine alla.** ℘s **Magi.** Ofo vt supra. **Deo. de** scta maria solēniter fiat cū hac añ. **Nativitas tua.** ℣ **Scta dei genet.** Ofo **Supplicationes sermonē tuorū.** **Deinde fiat solemnis mēo. de** scto nichomede martyr. cū hac añ. **Hic est vere martyr.** ℣ **Gloria et honore coronasti eū do.** ℟ **Et constituisti.**

ADesto dñe pplo Ofo. **Tuo vt beati nichomedis martyris tui merita p̄clara suscipiēs: ad impetrandā miam tuā sp ei⁹ patrocinijs adiuetur. Per.** Cū fi dñica fuerit fiat mēo. de scto nichomede sub silētio: cū memo. dñicali. Ad cōple. ofa fiāt sicut in festo scē trinit. Nesp. de scta maria extra chorū. sb silē. dicāt. ℟ mō Super. ℘s hec sola. añ. **Dei genitrix.** ℘s. **Dixit dominus** ceteri psal. ℟ scā maria. Cap. **Ego q̄si vitis.** ℟.

Ad nunus. hymn. Aue maris stel. ℣. Sctā dei ge. añ. Natiuitas tua. ℣. Magn. Oro. Supplicatiōs seruoꝝ. Cōplet. Aīr extra cho. dicat nē extra oct. cū hac añ. Sup ps̄al. Beata mr. In oct. natiui. bt̄ marie ad matu. inuita. trip. hymn. añ. ℣. ℟. ℣. ℟. tota reliq̄ hysto. cātet nē in dñica in fra octa. prenotat.

Nde tñ hoc mō dicunt L. Otādū aūt q ip̄i pgenitores xp̄i q in genealogia ei⁹ ponunt. ꝛ enumerati sunt: nō sine grādi mr̄sterio ab euāgelista assumūt maxime cū apls dicat. Oia in figura ptingebāt Sed nē humanā natiui L. ō. tatē xp̄i p̄cesserāt ipe: ita q̄ꝫ testimoniū illi dabāt ex p̄figuratiōe. Nā nullꝰ eoꝝ est q nō noie aut actu incarnationē significet xp̄i ꝛ ip̄m esse demōstret qui in patriarchis p̄figuratus: ꝛ in ꝓphetis p̄missus atq; in aplis p̄dicatus est Igitur abrahā in Lectio. ip̄terp̄tatur pater multarū gentiū: vel pater videns populū Quē significat hoc nomine ni si illuꝝ de quo sibi ita promissum est. In semīe inquit tuo benedicent omnes cognationes terre. Et esaias ait. Si posuerit p̄ peccō aiam suā videbit semen longeuū: ꝛ voluntas dñi in manu ei⁹ diriget L. Idez etiā ait. Tu mq̄ dñe pater nr̄ redēptor nr̄: a seculo nomē tuū: abraam nescuit nos: ꝛ israel ignorauit nos. Quomodo autē abrahā actu significaueritxp̄m: testat illud quod dñi p̄cepto exiuit de terra sua ꝛ de cognatione sua vt apud exteros locupletaret et esset in gentē magnā. Lec. v. Hoc enim nūc cernimus veraciter impletū: cum xp̄s relicta terra ꝛ cognatione iudeorum p̄repollet vt videmus in populis gentiū. Isaac quoꝝ qui interpretat risus vel gaudium: significat illud de quo dixit ad pastores angelus. Annuncio vobis gaudium magnum: quod erit omni populo. Tu autem. Lectio sexta. Quomodo vero actibus suis isaac significet christū: longum est per totū enarrare cuꝝ pene omnes actus eius quos scriptura narrat: cōuenām mr̄sterio ad christū vt illud est qđ mactandus ipse ad aram portaueratligna: sicut xp̄s passionis sue tempore crucem propriō gestauit in corpore. Tu.

Tres vltime lectiones de expositione euāgelij secm lucas vt supra in dnica infra octa. legant. ℣. Ora pro nobis. Ad laudes oēs ānē. dicunt. Post matuti. fiat memoria de sancto nichomede martyre cum oratione vt sup. Deinde de dominica si octa. in dnica cōtigerit. Ad primā et ad oēs alias horas oia fiāt sicut infra octa. Ad. ij. vesp. oia fiāt sicut in prima die: pter ℟. qđ nō dicet cū hymn. Aue maris stel. Memoria de scā editha ⁊gine nō

DEus q̄ hodiē martyr. Oro. dilectionis tuis castitatis exēplū prebuisti dū de virgine filiū tuū dñm nr̄m nasci voluisti: sctē edithe virginis tue precibus nobis mētis et corporis tribue puritatē per quā a te nobis promissam percipiam⁹ felicitatē. Per eūd. Deinde fiat memoria de martyr. eufemia cum socijs suis Oratio.

PResta q̄m dñe pcibus nr̄is cū exultatione pcurrū vt quoz diē passionis annua deuotione recolim⁹ etiā fidei cōstantiā subsequamur. Per. Si vero octa. nati. de tate marie in dnica cōtigerit. ad matu. legatur expositio euāg. Loquēte ihesu. Et tūc in festo sancti lamberti fiat plenū seruitiū de scā maria: q: alias nō potest fieri: nisi mēo. de festo. rē. ℣ Scē edithe virginis. ix. lec. Ad matu.

INterueniēte sctō Lec. i. vyntonie pontifice ethelualdo: immo intercedēte que fortis est vt mors xp̄i dilectione: regina vlfridis venerabilis scē edithe genitrix de mundiali regno et thalamo virginali scē dei genitricis vyntonie successit monasterio. Pro auro texta purpura: induitur nigra tunica: et p regali diademate fusco velat flammeolo.

Que intantū placuit post Lec. ij. habitū religionis vt magistra efficeret castitatis: et virgineo cōtubernio eiusdē monasterij mater p̄ficeret. Hucigit transfert ei⁹ filia editha de scā radice vt virgula thuris et oliua speciosa ppagata. Huc itaq; xp̄ianissimus rex edgarus p̄ scē edithe aduenit cū p̄ncipū patrūq; caterua pplūq; affluētia velut ad xp̄i curiā et diuia spōsalia. Triūphat ciuitas ī aduētu regio: patrē patrie et pacis p̄cipē amplectēdo. Lec. iij. Fit etiā rex edgarus tanq̄ pignus datur⁹ ad nuptias vel su

as oblaturus primitias accessit coram dño: dat manus supno arbitro sit melchisedech oratione cū regno cōsulit faciē omni tali officio. protēdit paulimēto insigne palliū ad gradus autētici altaris sūme dei genitricis: quasi ante thronū et pedes diuine maiestatis: diuersa infundit opulēta tēporalia et eterna. Tres mes. lec. hāt de marty. de cōi hystō. plurimorū martyrū cū .v. et .R. de ig. noc. nisi qñ hoc festū in dñica vel in .ij. feria trī cōtigerit: tūc enī dicunt .v. et .R. de p̄mo noc. p̄līmoz mar. Tres vltime lec. de p̄prietate scē editheiegātur sine expositi. cuāge. L. vij.

REx coronulas aureas armillas anulos monilia variarūq; rerū radiātia ornamēta virgini preposuit. mater vero nigrū scīmoniale velū psalteriū et calicē cū patena dñice passionis inde subiūgit Oret oēs in cōmuni vt p̄scius oium deū ostendere dignet quā vitā indocilis eras electione libera sortietur. Lectio. vij. O virgo sacra de medio splendentiū coronū solū velū et sanctitatis pignora suscipiēs cetera seculi virginibus intacta reliquit. Tunc rex cū sorore de cōiuge facta in cōuentu angelorū et hominū paruulo xpo paruulā suam desponsauit vnde se dominicos socios factos esse congaudent. Lectio. xi. Collecta itaq; in ecclesie gremiū in virginale collegiū adeo tota vita eius erat charitas: benignitas: ac hilaritas redolēs in oēs vt nihil aliud q̄s paradisus delectabilis q̄s odor agri pleni cui bñdixit dñs esse merito videret. Post matutinal memoria de marty Dico vt supra. Hac die erunt vesperē de sancta editha: et memoria de sancto lamberto episcopo et martyre. Et cetera de cōmuni vni⁹ virginis nō martyris. ¶ Si aliquod festū nouē lec. in aliqua feria quattuor tēporum cōtigerit totū seruitiū fiat de festo: sed post missam de festo fiat missa de ieiunio vsq; ad principale altare. Si vero aliquod festū triū lectionū in aliqua feria predicta quattuor temporū septēbris acciderit: fiant matutini de festo: cū nocturnis et missa de ieiunio: cum memoria de festo ad missam de ieiunio: nisi hystoria Petro omitte-p hebdomadē

cantanda sit: tunc cui nō dicā tur de sancto tres lec. sed de fe ria. matu. fiāt vt percātet hy storia: z festū trū lec. omnino pretermittat z̄c. ¶ Sancti Lā berti epi z martyris. Oratio.

SAncti lamberti martyris tui atq; pōtificis dñe ēs nos tibi cōmendet oro: z sicut hūc diē eius gloriosa accolat pāssio: ita nos ipsius semper muniamur suffragio. Per. ad. Ad matu. tres lec. Lec. pma.

GLoriosus vir dñs lamber tus sumpto episcopatu in timore dñi p̄fectus erat: et quotidie in oībus opibus bo nis augebat. Cū igit̄ p custo dia gregis sui multa suppli cia tolerasset: insurrexerūt cōtra eū duo pessimi viri: z secula ri potētia tumētes res suę eccle sie iniuste invaserūt. Lec. ij. Q unq; eorū insolentiā nullus sedare posset: amici pontifi cis ira replet: ignorāte viro dei: eos sēl crudeliter interfecerūt. Erat aūt eis quidā cōsangui neus nōie dodo: opibus ple nus: ac superbia tumid⁹ q necē p̄dictoꝝ in ipso scō zelasci animū apposuit. Lectio. iij. Et igit̄ collecta multitudine armatoꝝ. dū vir sanctus in quadā diocesi sue sedemora retur: z matutinale officiū no ctu cū fratribus psoluisset: af fuit armatus: q clausas fores cōfringēs sup sanctū virū vbi orabat irruit. Sanctus igit lā berius letali mortis ictu iaculat⁹: beatis meritis ditatū celo red didit spiritū. Cetera ofa de cōi vnius martyris z pōtificis. Si vero dies dñicus in crastino sancti lamberti cōtigerit. tūc in ipsa dñica erūt vesp. de scā maria cū p̄cesso seruitio in crastino. Sci endū vero est: q; si festū sci lamberti in dñica cōtigerit: fiat memo. de ipso ad p̄mas vesp. z ad matu. z mes. lec. i hyslo. Preto dñe. p quindecim dies durauerit. Si vero in sēda fe ria euenerit: tūc fiet de ipo me moria ad primas vespe. z ad matu. que erūt de sci editha: z medie lec. Et tūc in dñica p̄ce cedēte fiat trīa memo. de mar tyribus eusemia luciano z ge miniano ad primas vesp. z ad matu. z ad missam. Si in. iij. feria cōtigerit: tūc fiet de eo trīa memo. post merito. scē marie ad. ij. vesp. scē edithe z ad mat. de cōmemo. bte marie: q tunc erūt eadē feria. iij. z festū trū lec. omino pretermittat. Si hec

festū in quarta feria cōtigerit nihil de eo penitus fiat illo anno. Si vero in quinta feria acciderit fiat de eo tantū memoria ad primas vesperas et ad matutinū. de cōmemoratione beate marie virginis: que fient eadē feria quinta. Si in sexta feria cōtigerit: fiant de eo tres lectiones cū nocturno. Si in sabbato contigerit: fiat de eo memoria. ℣. Sancti matthei apostoli et euāgeliste duplex festū. Ad primas vesperas añ. Placentes deo facti dilecti quoniā gratia et misericordia est i sanctos eius et respectus in electos illius. Psalterius. A.

Similitudo vultus quatuor animaliū: facies hominis et facies leonis a dextris ipsorū quattuor: facies autē bouis a sinistris ipsorū quatuor et facies aquile desup ipsorum quattuor. ℟. Quatuor aialia

Matthee sancte domino pollens munere: sedulis xp̄m interpella questibus: vt nos in mūdi guberne turbinibus: ne post eternū sorbeat interitus. ℟. nmue xp̄e. ℣. In omnē terr. Ecce ego iohannes vidi hostiū apertū in celo et ecce sedes posita erat in celo et in medio sedis et in circuitu eius quatuor aialia plena oculis ante et retro et dabāt gloriā et honorē et bñdictionē sedēti sup thronū viuēti in secula seculorū. ℟. Magī. Oro.

Al nobis q̄s op̄s de: vt beati matthei apl̄i tui et euāgeliste quā p̄uenim⁹ brā solēnitas et deuotionē nobis augeat et salutē. P̄. Deo. Hat pauis de ico laudo ep̄o et cōfes. Oratio

Presta q̄s op̄s tuus vt q beati laudi ꝓfessoris tui atq̄ p̄ōtifici; solēnitatē agim⁹ eius intercessiōe eterna brītudinē cōseqūmur. p.

Regē euāgelistarū dñm Venite adorem⁹. Venite. Matthee scē. Annue xp̄e. Lōuocatis ieius duodecim apl̄is misit illos p̄dicare regnū dei egressi aūt euāgelizabāt et curabāt vbiq̄. Celi enarant. Mittēs dūs et alios ad predicandū dicebat illis messis quidē multa operarij aūt pauci. Bñdicā. Jesu xp̄i dñi gratia credētibus populis doctores et euāgeliste sunt in ministeriū fidei missi. Eructauit. ℣. In omnē terrā exiuit so.

ORant duo ntagi zaroes
& arphaxat in ethiopia:
qui se dos esse dicebāt: & cre
debat eis rex eglipp⁹ cū omni
ppło suo: vt ex lōginquis re
gionibus ethiopie venire & et
ador:arent eos. ℣. Faciebant eni
gressus subito hoim figi: & im
mobiles stare q̄diu volui! & et
Visus hoim & auditus a suo
officio refrenabant. Imperā
bant serpēnibus vt percuterēt
& ipi incātando curabant. ℟.
In visione noctis vidi & ecce vēt⁹
turbinis veniebat ab aquilōe
nubesq; magna & ignis involu
ens splēdorq; in circuitu ei⁹
Et ex medio eoz simulacrū qua
tuor animaliū & aspect⁹ horis erat
in eis. ℣. De medio autē eius
quasi species electri hoc est ex
medio ignis. Et. Lectio.

QUrā ergo deus hoim ge
rēs ꝓtra hos magos misit dñs
bnīm matheū aplm qui eoz p̄
stigia cepit detegere. Omnes
eni quos illi ligebāt: hoc nō
mine iesu xp̄i soluebat Quos il
li ledebāt: iste curabat: infirmos
sanabat: demones; fugabat
Et nō solū eos curabat: quos
illi ledebāt sed & oēs qui ad eū
ferebant ab infirmitatibus di
uersis atq; a demonib⁹ obses
sos Suscepit aūt filiā regine
suā eunuchus ille a philippo
diacono baptisatus. ℟. Quat
tuor facies vni erant: et quat
tuor penne vni: pedes eoz pe
des recti planta pedis eorum
vt planta vituli. Et scintille qua
si aspectus eris candentis. ℣.
Sub pēnis eoz manus hois
in quatuor partib⁹. Et scdm.

IN diebus illis Lectio.
Dodorus est filius eglip
pi: quē cū magi suscitare non
possent: vocatus est aplūs. In
gressusq; ad defunctū erp̄sit
man⁹ suas ad celū: inuocato
xp̄i nōie: appīxndēsq; manū
defuncti: eū suscitauit. Quod
videns rex: credēs in dñm ba
ptisat⁹ est cū vxore sua & filia
ephigenia: q̄ virginitatē suam
deo dedicauit. ℟. Similitudo vul
tus animalium facies horis & facies
leonis a dextris ipsorū qua
tuor. facies vero vituli a sini
stris ipsoz quatuor: facies aūt
aquile desup ipsoz quatuor.
Et facies & pēne extente desup
erāt. ℣. Due penne singulorū
iungebant & due tegebāt corpo
ra eoz. Et. Alla. Et.

Sapientia dñi euāgelij ere
perūt abyssi & annūciātes se
cūdam rore celesti mūdo into

nant. ℣. Omnes gen. ℟. Labia eorũ salutare dissemina-uerũt sapientiã opus scti̇ digñ benedictione plenũ fecerũt ministeriũ sibi traditũ deuote impleuerũt. ℣. Exaudi dñe. ℟. Elegit eos ex omni carne et dedit illis p̃cepta et legẽ vite et disciplinę. ℣. Exaudi dñe.

Lectio. iii.

BAptisato igit̃ oi ppło: ꝯstruxit rex ecclesiã in q̃ sedit btũs mathe annis viginti tribus. Ordinauitq; epos et p̃sbyteros: et ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vo rege regnauit hyrtacus p eo q̃ cepit agere cũ aplo: vt ephigeniaz suo copularet conuugio. Cui apls. Jube ingt cõuenire eaz cũ ppło et audias quãta bona loquat de bono ꝯiugio q̃m satis deo accepta sunt conugia scã. ℣. Facies et pennas p quatuor partes habebãt. Incedentes nõ reuertebãt sed vnũq; q̃ ibat ante faciẽ suaz. ℣. Pedes eorũ pedes recti plãta pedis eorũ vt plãta vituli. Incedentes nõ reuertebãt sed vnũq; q̃ ibat ante faciẽ suaz.

Lectio. iiii.

QOngregato igit̃ ppło sil cũ ephigenia cũ aplis multa de bono ꝯiugio diceret adiecit: Si regis sponsaz regis seruus vsurpare vo luerit: viuꝰ tradat incendĩo. Tu ergo rex ephigeniaz xp̃o dedicatã et regis celestis sponsaz quõ tuo poteris copulare matrimonio? Similitudo aspectꝰ animaliũ vt carbonũ ignis ardẽtiũ et velut aspectꝰ lãpadarũ. Ubi erat spũs ipetus illuc gradiebant nec reuertebant cũ ãbularẽt. ℣. Et vnũ quodq; eorũ ibat añ faciẽ suã

Lectio. v.

IRatus hyrta Ubi. cus hec audiẽs abcessit: cũq; celebrata ab apostolo missa vnusquisq; ad ppria remeasset: apls iurta altare remãsit vbi fuerat corpus dñi ab eo ꝓfectũ: ibi cõsũmaret martyrium. Missus est igit̃ ab hyrta co speculator: q aplm exp̃ssis manibus orantẽ ictu gladij a tergo punxit: et sic martirẽ fecit. Quo audito discipuli bti aplĩ martyriũ eius cũ gaudio celebrarunt et pax famule xp̃i ephigenie: et vniuersę ecclesie hyrtaco mortuo ꝯfirmata est ℣. Quatuor aialia ibãt et reuertebant in ſſimilitudinẽ fulguris ꝯtuorũ aialiũ. Splẽ. Glo. Splẽ

In.iij noct. ad. Electi sunt in xpo ab mūdi cōstitutione vt essent sci & immaculati in ꝓspectu ei in charitate. ℣. Confitebimur. ℟. Sapientiā eoꝝ narrabūt oēs ppli & laudē eoꝝ pnūciat ois ecclia. ℣. Dñs regnauit exultet. ℟. Spū intelligentie repleuit eos dñs & ipitū ꝝ hymbres miserūt eloqa sapientie sue. ℣. Dñs regna. tras. ℣. Nimis honorati. Secundū Nullo tpe Cū trās marinū iret iesus: vidit hoiez sedentez in theloneo matheum noie: & ait illi sequere me. & re.

Omel. ve. be. ꝑsb. L. vij

Qdit saluator hoiez nō tā corporeo intuitu ꝝ interne miserationis aspectib⁹. Et misertus est eius: qui humanis tñ studijs dedit⁹: & tpalib⁹ lucris inhiās: necdū euāgelico noie dign⁹ erat. Cū aspicerē ad ea: apparuit rota vna iuxta ea quatuor hīs facies Et vna fīlitudo ipāꝝ quatuor ℣. Aspectus rotaꝝ & opus earū quasi visio maris Et

Quod obidy. L. vij supna puidētia fieri disposuit & nullū enormitas aut immūditias suoꝝ sceleꝝ a spōnea venia reuocaret: cū hūc tā tis mūdi nexib⁹ absolutū: tāz celeste factū cōspiceret: vt cōiugato cū angelicis spiritib⁹ vocabulo euāgelista noiaret matheū inquit noie. ℟. Statura erat rotarū & altitudo horribilis totūq; corp⁹ plenū oculis Et aspect⁹ earū & opa quasi fuisset rota in medio rote ℣. Per quattuor partes ibāt: & nō reuertebant cū ambularēt. Et.

Matthens hebraice L. ſt latine dī donat⁹ Quod plecto nomē illi apte ꝓgruit q tm̄ supne gre munus accepit. Vocabat & Leui: qđ interpretat addit⁹ siue assūptus. Quia per electionē assumpt⁹ est a dño: & additus est ad numerū grad⁹ apūd. Vidit ergo dñs publicanū: & miserādo ait illi. Seqre me. Sequere aūt dixit nō tā incessu pedū ꝝ executione morū. Et surgēs secut⁹ est eū ℟. Cū ambularēt animalia ambulabāt & rote iuxta ea Quo cūq; ibat spūs illuc pariter & rote eleuabant sequētes eū. ℣ Cū eleuarent animalia de terra eleuabāt & rote iuxta ea. Quo Glia. Illuc. ℣. Dedisti hereditatē.

Electi deo & In lau ab. hoibus sci euāgeliste q ordinauerit ipa xpi bono odo

rem sanctæ adsumatõ ex vestris. Dñs reg. ii. Dederũt in celebratiõe operis sancti dei ideo memoria eorũ est i bñdictione in seculũ seculi. ℟. Jubilate. ii. Ex oi carne laudauerit nomẽ sanctũ dñi vt amplificarẽt nomẽ sanctitatis. ℟. Deꝰ deus meꝰ. iii. Implcuit eos dñs spũ sapie & intellectꝰ & iocunditatẽ & exultationẽ thesaurizauit sup eos ℟. Bñdicti. iii. Datũ est opꝰ eorũ i veritate ideo i terra sua duplicia possidebunt & letitia sempiterna erit eis in xpõ ℟. Laudate. La. Similitudo. ℣. Exultet celũ. ℣. Annũciauerũt opa dei. iii. In medio & in circuitu sedis dei ãttuor animalia sex alas habẽtia oculis vndiq; plẽa nõ cessant nocte ac die dicere scũs scũs scũs dñs deꝰ opsq erat & q est & q venturus est. ℟. Bñdictꝰ.

BEati matthei apli tui et euãgeliste dñe precibus adiuuemur vt qd possibilitas nr̃a nõ obtinet: ei nobis intercessione tuet. p. Ideo. ut sctõ laudo epo & cõfes primatiz. O io vñs Ad. i. aii. Dilecti ℟. Deꝰ i no. iii. Hias ℟. Quicunq; vult. Ad. iii. aii. Dederũt ℟. Legẽ pone. Cap. Similitudo. ℟. & ℣. & cõi apl̃oz sũ oẽs hostias dicunt. Ad. vi Ex omni ℟. Dẽ

fecit in salutã. Capitulum

SImilitudo vultꝰ ai aliuz & aspectus eorũ quasi carbonum ignis ardentiũ: & quasi aspectus lãpadarũ. Ad. ii. aii. Datum ℟. Mirabilia. Cap.

HEc erat visio discurrens in medio animalium splẽdor ignis & de igne fulgur egrediens: & animalia ibãt & reuertebantur in similitudinẽ fulguris coruscantis. Ad vesp. aii. Jurauit dñs. ℟. Dixit ℣. Et alie aiẽ cũ suis psalmis & de cõmuni apl̃oz. Cap. Similitudo. ℟. Dũ ambularẽt. Prim. Exultet celũ. ℣. Annũciauerũt aii. Sapientiã antiquoz exquisierũt sci euãgeliste & ppheta rũ dictis narrationẽ suã cõfirmauerũt. ℟. Magt. Oõo. Beati matthei. Memoria solemnis fiat de sancto martirio sociozũq; eius martyrũ. Oratio

ADmitte quesumus omnipotens deus: vt nos sanctorũ martyrũ tuoz mauricij & cuperij: cãdidi: victoris: vitalis: innocenty ac sociorũ eorundẽ letis: licet festiua solemnitas: vt quoz suffragijs inuitemur natalitijs gliemur. Per.

¶ Sci mauricij socioꝝq; ei⁹ martyr ipleo. Dño vt supra. Ad

Diocletianus quondā romane reipublice ꝓnceps: cū maximiano collega iperiū tenuit: q cundē maximianū in galliaꝝ ꝓsequi xp̄ianos destinauit. Cuius an adiutoriū legionē thebeoꝝ ire p̄cepit. Que legio ser milia ser cētos seraginta ser viros validos et armis instructos habebat qui oēs xp̄iani erant. Maximian⁹ aūt octodo- Lec. ii. rū venit: ibiq; idolis sacrificaturus: iussit omnē exercitū suum ad sacrificia ꝙuenire. Qđ cū ad noticiā thebee legiōis ꝓueniss̄et: octodorū ꝓteriens ad locū cui agaunū nomē est celeriter ꝓperauit. Lec. iii.

Erant aūt in eadē legiōe primicerius mauricius signifer cruberius ⁊ cādidus senatores viri in reb⁹ bellicis strenui erāt: ⁊ virtute nobiles: sed fide nobiliores. Dictūq; est eis cesarē iussisse omnes milites dīs offerre libamīa ⁊ vt ipsi octodorū rediret Lec. iiii.

Unde ubi q legiones erant respōderūt se ad cōmittenda sacrilegia octodorū nolle redire. Quod cū maximiā nūciatū fuisset: ira repletꝰ iussit decimū quēq; funesta morte perire. Tradunt ergo neci quos ordo repit numerandi. Lec. v.

Sanctus vero mauriciꝰ paululū a satellitib⁹ regys segregatus cōuocata legione ait: Gratulor virtuti vestre cōmilitones mei: q amore religionis nullū vobis ꝓceptū cesaris formidine attulit. Gaudentibus quodammodo animis tradi ad necē gloriosam cōmilitones vestros vidistis Lec. vi.

Milites igit xp̄i a sancto mauricio cōfortati: eq̄li animoq; oēs aio vnawoce cesari renūciant dicētes: Nō inquiras longius latitātes: nos oēs xp̄ianos esse cognosce. Cum ergo hec cesari nūciata fuissent: precepit vt iterū decimū quēq; Lectio. vii. trucidarēt

Peragunt igit iussa crudelia ⁊ reliquis vt octodorū veniant iubet ad sacrificandum Scūs vo mauriciꝰ cesari nūciaut dicens: Milites sumus impatoris tui: sed tū seruitute liberā cōfitemur deo: a q̄ vite eroꝝ diū sūpsimus. seq in hoc impatorē nō possum⁹ vt auctorē iterū negem⁹ deū. Xp̄iani sum⁹: ꝓseq xp̄ianos nō pos

sum⁹. Insup abiles hui⁹ legi-
onis aios cognosce. Tela pti-
mus: fide catholicũ pectus est
firmatũ. Occide pserne: rese-
cãdas gladijs ceruices plem⁹
Q unqz ẏba L. viij initrepidi.
legiõis cesari nũciata essent:
ille quasi nihil sceleris ppetra
tũ fuisset ire ppẽ exercitũ iubet
& circũdari legionẽ imperat
nullũqz de tãto sctõz exercitu
relinqui. Omnis etas sine di-
scretiõe a carnificib⁹ perimit
Lanit ergo corpora sctõz & de-
uote deo aie fideli mortis
pfessiõe cõmendant. Sicqz in
terfecta est illa plane btõz le-
peracta tãdẽ cede L. gio
inter oẽs scõz pcussores pda
diuidit sic: vt quicũqz legiõis
illius militẽ iugulasset: iugula
ti spolijs vteret. Hec aũt tm de
numero illoz & multitudine
martyruz nobis cõpata sunt
noia scz mauricij: exuperij cã
didi: victoris: inocẽtij: atqz vi
talis. Cetera vo nobis inco-
gnita: in libro vite sunt scripta
Cetera de cõi plmoz marty.
Scẽ tecle ẏgi. iij. le. cũ noc.
oia hãt de cõi vm⁹ ẏginis nõ
mar. Q si festũ scẽ tecle ẏgi. in
sabba. q̃tuoz tẽpoz euene. fiẽt
missa. de scã tecla & missa de q̃

tuor poris⁹.

Firmin⁹ vo cũ ẽet decẽ &
septẽ fere annoz: lris &
catholica doctrina instructus
cepit religiõis studio pficere
Tã ad ecclãz vtilis singlis in
biter itendẽs laudes & hono
res do & scis ei⁹ reddẽ ppera-
unqz pfice L. g. bat assidue
ret ános fere septẽ: in religiõis
studijs & sapie gradib⁹ ad vir
tutũ culmia pmineret. Hone
stus vo presbyter cũ i senectu
tis sue tpe aggrauat⁹ esset: se-
pe dirigebat cũ per vicos & sb
urbana ciuitati: vt pdicatiõis
verbo pplm iã deo devotũ cõ
firmaret & ad xpiane religiõis
studiũ reuocaret. Lectio iij.
Considerãs vtro honest⁹ gra
tiã spiritalẽ in eo esse diret it
eũ ad honoratũ tholosane vr
bis episcopũ: qui eum in epi-
scopat⁹ gradũ & grãz ipositis
manib⁹ cõsecrauit. Cõfessus
est igit xpm in martyrio btũs
firmin⁹ epc̃s & martyrisat⁹ est
in ciuitate ambianensiuz: sub
die septimo kl's octobris. Ce
tera de cõi vm martyr. & põtif.
Scõz mar. cypriani & iust⁹

ne ꝑginis.ait.lec. Iniuria. dup. cū ofone ve cōi. Lid mst. L. i.

O Jpr̃ianus vō ep̃s iancts iustinā virgine ꝓmouit in monāsterio virginū abbatissam: ⁊ cōstituit eā matrē in monasterio virginū. Multos etiā cypr̃ianus ꝑ verbū dei illuminabat ⁊ ꝓuertebat augēs gregē xp̃o. Sctūs vero cypr̃ianus ep̃s ꝑ epl̃as suas oēs: ⁊ paul⁹ apl̃us cōsolabat ⁊ cōfirmabat: ⁊ p̃ ciuitates singulas multos cōuertebat de errore. Malignus aūt serpēs Lec.ij. vt assolet sez diabol⁹ ꝑ suos impios hoies cui bolunio commiū ozīs suggessit: q: cypr̃anus ep̃s docto: xp̃ianoz ipīe destruit gliam deoz nostrorū: ⁊ oēm orientē seducit per magicas artes cū quadā virgine noīe iustina: suadēt. dyo nō immolare. Lectio tercia. Ducti sunt igit cypr̃ianus et iustina ad fluuiū qui vocat gallus vt decollarent. Teogn⁹ vero quidā xp̃ian⁹ videns cypr̃anū q: ducit decollari: curr̃ens osculatus est cū. Ferinus quidā regis cognatus hoc videns irat⁹ teognitū iussit decollari. Sicq; cypr̃ian⁹: teogn⁹ ⁊ iustina martyrū ꝑsumauerūt. Et cetera de cōi pl̃ur. mar.

℣. Setoz cosme ⁊ damiani fratrū martyrum. lect. Oso.

O Zigniſcet te dñe ic̃iōz martyrū tuoz cosme ⁊ damiani ⁊rata solēnitas: q̄ et illis gloriā sempiternā: et opē nobis ineffabili tua ꝓuidentia cōtulisti. ꝑ. Ad matutina. duplex Lec.j.

T Empor⁹ diocletiani ⁊ maximiani ip̃atoz facta est ꝑsecutio xp̃ianoz in ciuitate egea. Sedēs itaq; procōsul lisias ꝑ tribūali: cosmā ⁊ damianū iussit sibi ꝓsentari. Lūq; sacrificare nollēt: iussit eos vinctos torqueri: ⁊ sic in mare iactari. Sed statim angel⁹ dñi affuit ꝑ vincula eoz disrupit ⁊ eiecit eos de mari illesos. Audiēs ista ꝓconsul Lec.ij. furore cōmotus. iussit eos in carcere recip̃i. Sequenti aūt die iussit eos ꝓduci: ignēq; copiosū succēdi ⁊ in eū sctōs martyres iactari. Jp̃i vero in eo steterūt illesi: ita vt nec capillus eoz ex⁹t⁹ esset ab igne. Tunc iussit eos in ecu Lec.iij. leū suspendi ⁊ torqueri: crucifixosq; lapidari: sed angelus dñi eos custodiebat illesos. Videns aūt ꝓconsul quod ni-

bil eis nocere posset: turbat⁹ pfes vsq; ad morte. capita eo ruz amputari fecit. Et statim carnifices accedentes gladio amputauerũt capita eorũ. Et sic in pace scas aias dño reddi derũt suscipientes victorie palmã. ℟. Hec est vera frater. Et cetera de cõi plurimoz mar. ¶ Beti michaelis archangeli. Ad vesperas suy psal. añ.

EXcelsi regis filiũ collaudãt celi: quẽ cherubin & seraphin sãctus pclamãt seduli. Psal. feriales. Laplm

SIgnificauit dñs q̃ oportet fieri cito loquẽs per angelũ suũ seruo suo ioanni qui testimoniũ perhibuit verbo dei & testimoniũ ihesu christi in his quecunq; vidit. ℟. Te sanctũ dñm in excelsis. ℣. Cherubin. Hymnus.

IBi xp̃e splendor patris vita virtus cordiũ in cõspectu angelorum voris voce psallimus alternãtes cõcrepando melos damus vocibus. Collaudemus venerãtes omnes celi milites: sed precipue primatem celestis exercitus michaelem in virtute conterentẽ zabulon. Quo custode pcul pelle rex xp̃e pyssime ortie nephas inimici mũdo corde & corpore paradiso redde tuonos sola dementia. Gloriã pli melodis psonemus vocibus gloriã xpo canamus gloriã paraclito qui deus trinus & vnus erat ante secula Amen. ℣. In ospectu ãgelorũ psallã tibi deus meus. ℟. Adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ & cõfitebor nomini tuo. añ. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret ioãnes archãgel⁹ michael tuba cecinit ignosce dñe deus noster q aperis librũ & solvis signacula eius alleluia. ℣.

DEus q̃ nutu diuo ordine angelorũ ministeria hominũq; dispẽsas cõcede propitius: vt a quibus tibi ministrãtib⁹ in celo semp assistitur ab his in terra vita nra muniatur. Per. Dñe ex pces. sa altare eiusdẽ cãtando ℟. Fidelis sermo. ℣. Steterit angel⁹ iuxta arã tẽplĩ. ℟. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. Oratio.

BEati michaelis archangeli intercessione suffulti te dñe supplices deprecamur vt quos honore psequimur cõungamus & mente. Per dñ.

In redeūdo ꝛc sca maria. Ad cōple. oia fiāt sicut in festo scē trinitatis. Ad matu. inuitato. Lūcta agmina angelor adorent regē celorū Et inter eos egregius michael archāgelus venite adorem⁹. ℣. Venite. ℣. Tibi xp̄e. In. i. noc. aii. Introibo in domū tuā dñe ⁊ adorabo ad templū scm̄ tuū. ℣. Uerba mea. aii. Stetit angelus iuxta arā tēpli habens thuribulū aureū in manu sua ℣. Dñe dñs nr̄. aii. Ascendit fum⁹ aromatū in ꝓspectu dñi ꝛc manu angeli. In. ii. cōn. ℣. Stetit angel⁹ iuxta arā tē.

Quē esse angelor ordines testante sacro eloquio scimus. Angelos: archangelos: virtutes: potestates principatus: dñationes: thronos: cherubin ⁊ seraphin Enumeratisq; angelorū choris ministeria subtiliter exprimam⁹. Greca etenī lingua angeli nūcij vocant. ℟. Factum est silentiū in celo dū cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo ⁊ audita est vox milia miliū dicentiū Salus honor ⁊ virtus oīpotēti ꝛc. ℣. Milia miliū ministrabāt ei ⁊ decies mīles centena milia assistebāt

Sciendū est. l. ij. ci. Ba. q̄ angelorū vocabulū: nomē officij est: nō nature Nā illi sci celestis patrie sp quidē spūs sunt: sed tūc solū angeli vocant: cū p eos aliqua nūciantur. Sed q minima nūciāt angeli: q vero sūma nunciāt archāgeli vocant. ℟. Stetit angelus iuxta arā templi habēs thuribulū aureū in manu sua ⁊ data sunt ei incēsa multa Et ascēdit fum⁹ aromatū ꝛc manu angeli in cōspectu dñi. ℣. Factū est silentiū in celo ⁊ accepit angel⁹ thuribulū ⁊ ipleuit illud ꝛc igne altaris. Et. l. iij.

Hidcirco puatis noīb⁹ censent: vt signet p vocabula etiā in opatione qd valeāt. Nō enim ideo ppria noīa sortiunt: ne eorū p sone sine noīb⁹ scribi nō possint in celo. Sed cū ad nos aliqd ministraturi aduenīūt apud nos etiam noīa a ministerijs trahūt. ℟. Hic est michael archāgel⁹ princeps militie angelor Cuius honor: p̄stat dñificia pplor Et eos pducit ad regna celor ℣. Archāgele xp̄i p gratiā quā meruisti te ꝛcamur vt eripi asnos a laqueo mortis. Cui⁹ Gloria Et In. ij. noc. aii. Mi

chael archágele veni in adiu
toziū ppło tē. Dñe qs ha-
bi. Michael ꝓpositus paradi
si qđ honorificāt angelozū ci
ues. ps. Exaltabo. i. añ. Glio
sus apparuisti in cōspectu dñi
ppterea tecozē induit te dñs.
ps. Dēs gē. ℣. Accēdit fumus

MIchael qs vt tē L. iiij.
Gabriel aūt fortitudo
tri. Raphael vero dī medici
na tri. Et qz angelozū nola in-
terpretādo pstrinxim⁹. nūc su
pereſt vt ipsa officiozū voca-
bula breuiter exequmur Virtu
tes eni vocant illi spūs p qs
etiā miracula frequēter fiunt.
Potestates etiā vocant hi qui
in hoc potētius ceteris in suo
ordine ꝓceperūt: vt eozū ditio
ni virtutes aduerse subiecte
sint z refrenate: ne cozda ho-
minū tm tentare valeāt quātū
volūt. ℟. Venit michael ar
chágelus cuz multitudine an
gelozū cui tradidit tē aīas san
ctozū Ut pducat eas in para-
disum exultatiōis. ℣. Data est
potestas archágelo michaeli
sup aias scōz. Ut per. Lec. v.

PRincipatus etiā vocant
qui ipsis bonis angelo
rū spiritibus p̄sunt z eis diui
na mysteria expleda disponūt
Dñationes aūt vocant q etiā
ptātes principatuū dissimūtudi
ne alia trāscendūt Qui cū mi
ra potētia pēnimētp eo qz eis
ceteri agmina ad obediendū
subiecta sunt dñationes vocā
tur. ℟. In tpe illo cōsurget mi
chael q stat p filios vrōis Et ve-
niet tps quale nō fuit ex eo ex
quo gētes esse ceperūt vsqz ad
tēpus illud. ℣. In tpe illo sal-
uabit ppls ois q inuētus fue
rit scriptꝰ i libro vite. Et. L. vj

THroni quoqz illa agmi-
na vocant: qbus ad ex-
ercēda sua indicia sp tus pre
sidet: q tāta tātis grā replē
tur: vt in eis dñs sedeat z per
eos sua iudicia discernat Cherū
bin quoqz plenitudo sciētie dī
Et idcirco therubin vocant:
quia tāto pfectiore sciētia ple-
na sunt: quāto caritatē tri vi-
cinis ꝓtēplant. Seraphin vo
cant agmina q ex singulari p
p̄inquitate cōditoris sui incō
parabiliter ardēt amore: quo
rū pfecto flāma amor est. ℟.
Fidelis sermo z oi acceptiōe
dign⁹ michael archágelꝰ q pu
gnauit cū diabolo Hīa tri ille
victor in celis extitit Et ille ho
stis antiquus passus est ruinā
magnā. ℣. Gaudent angeli z

exultant archangeli ⁊ collaudant christū regem virtutes celorū quia qui seducebat omnes gētes peremptus est a michaele archāgelo. Gratia. Gloria pa. Et ille. In tertio nocturno ān. Concussum est mare ⁊ contremuit terra vbi archangelus michael descendebat de celo. ℣. Dñs regn. exul. ān. Data sunt ei incēsa multa vt adoleret ea ante altare aureū qđ est ante oculos domini. ℣. Dominus regnauit ps. ān. Laudemus dñm quē laudant angeli quem cherubin ⁊ seraphin sanctus sanctus sanctus pdamant. ℣. Būdicam ia primū. ℣. In conspectu angelorū. L. vij

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad iesum dicentes. Quis putas maior est in regno celorū: Et reliq. Omelia beati maximi episcopi

Si diligēter audistis euāgelicā lectionē intelligere potestis que ministris dei reuerētia debeat: vel qua ipsos clericos inuicē humilitate se oporteat preuenire. Ait enim dñs percuntātibus discipulis quis eorū in regno celorū maior esset futur⁹: statuto corā eis puero: Quicūq; humiliauerit se sicut paruulus iste: hic maior est in regno celorū. ℟. In conspectu gentiū nolite timere vos enim in cordibus vestris adorate ⁊ timete dñm. Angel⁹ enim eius vobiscū est. ℣. Cantate ei canticū nouū tyme pallite ei in voce exultatione. Ange. L. vij.

Ex hoc intelligim⁹ qđ humilitate preuenit ad regnū: simplicitate penetrat ad celū. Quicūq; ergo cupit diuinitatis vestigia apprehēdere humilitatis ima sectet. Quicūq; vult fratrē suū preuenire regnādo: prius illum preueniat obsequēdo. Sicut ait apostolus. Honore inuicē preuenientes. ℟. In cōspectu angelorum psallā tibi adorabo ad tēplum sanctū tuū Et confitebor nomini tuo dñe. ℣. Deus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. Et. L. ix.

Vincat ergo cuz officijs vt possit vincere sanctitate. Si enim te nō leserit: fratris obsequiū meretur vt diligas. Quod si forsitan leserit magis obsequiū meretur vt vincas. Nec enim nostre xp̄iānitatis summa est vt amātibus vicissitudinē: ledentibus pari

entiã repẽdamus. Qui ergo fuerit patiẽtior ad iniuriã: potẽtior constituet in regno. Nõ enĩz ad imperiũ puenit celoz ſupbia: diuitijs pfectura: ſed humilitate: pauptate lenitate Arta enim ⁊ anguſta eſt via q̃ ducit ad regnũ. Tã eni anguſta eſt diuiti porta celeſtis: q̃ eſt camelo ac⁹ foramẽ exiguũ Unde ait dñs. Facilius eſt camelũ p foramẽ acus trãſire q̃ diuitẽ intrare in regnũ celozũ ℟. Te ſcñ dñm in excelſis laudãt oẽs angeli dicẽtes Te decet laus ⁊ honor dñe. ℣. Cherubin quoq; ⁊ ſerapin ſanctꝰ pclamãt ⁊ omnis celicus ordo dicens. Te ꝛc. Glia. Laus. ℣. Aſcendit fumus. ℟. In cõſpectu dñi. In laudibus añã.

CUm preliaret michael archangelus cũz draconẽ audita eſt vox dicentiũ ſalus deo noſtro alla. ℣. Dñs regnauit. añ Dũ cõmitteret bellũ draco cũ michaele archãgelo audita eſt vox mĩlia miliũ dicentiũ ſalus deo noſtro. ps. Jubilate. añ Archãgele michael pſtitui te principẽ ſup omnes animas ſuſcipiẽdas. ps. Deus meus. añ Angeli dñi dñm bñdicite in eternũ. ps. Bñdicite. añ Angeli archãgeli throni ⁊ dñationes principatus ⁊ poteſtas virtutes celoz laudate dñm de celis alla. ps. Laudate. Cap Significauit. hym

OBtuſte ſctoz deus angelorũ rector humani generis ⁊ auctor nobis eternum tribue benignus ſcãdere celũ. Angelum pacis michael ad iſtã celitus mitti rogitemꝰ aulam nobis vt crebro veniãt ⁊ creſcãt proſpera cũcta. Angelus fortis gabriel vt hoſtẽ pellat antiquũ volitet ab alto ſepius tẽplũ veniẽs ad iſtud vi ſere noſtrũ Angelũ nobis medicũ ſalutis mitte de celis raphael vt oẽs ſanet egrotos pariterq; nr̃os dirigat actꝰ. Sanctæ mi nr̃i genitrix maria totus ⁊ nobis chorus angelorũ ſemp aſſiſtat ſimul ⁊ bt̃a cõcio tota. Preſtet hoc nobis dñitas bt̃a pt̃is ac nati pariterq; ſci ſpũs cuius reboat in oi gĩa mũdo ℣. Laudate dñm oẽs angeli eius. ℟. Laudate eũ oẽs virtutes eius. Anc alla. añ Factũ eſt ſilentiũ in celo dũ draco cõmitteret bellũ ⁊ michael pugnauit cũ eo ⁊ fecit victoriã alla. ps. Benedicius. Oſo. Deus qui miro ordine. Ad pmã añ.

Dūp:eliaret. ℣. Deus in no. añ. Gratias tibi. ℣. Quicūq; vult. ℟. Jesu xp̃e. cum alla. ℣. Qui sedes. Ad.iij.añ. Dū cō mitteret. ℣. Legē pōe. Cap. Significauit de⁹. ℟. Stetit an gelus iuxta ārā tēpli alla alla. ℣. Habēs thuribulū aur cū in manu sua. ℣. Ascendit fum⁹ Oro.vt.ℨ Ad.vj.añ. Archan

Angelꝰ. Defecit. Cap.

FActū est p̃liū magnū in celo michael ⁊ angeli ei⁹ p̃liabant cū draconē ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius ⁊ nō valuerūt neq; locꝰ inuentus est eorū amplꝰ in celo. ℟. Ascendit fumꝰ aromatū alla alla. ℣. In cōspectu dñi de manu angeli. ℣. In cōspectu angelorꝫ. Oro.vt supꝫ Ad.ij.añ. Ange

lꝰ. Mirabilia. Cap.

FActū est silentiū in celo dū draco cōmitteret bellū et michael pugnauit cū eo ⁊ secuta victoriā. ℟. In cōspectu angelorꝫ psallā tibi deus meꝰ Alla alla. ℣. Adorabo ad templū scm̃ tuū ⁊ cōfitebor nomi tuo. ℣. Laudate dūm oēs angeli eius. ℟. Laudate eū oēs virtutes eiꝰ cū alla. Hac die erūt vēl. de sctō hieronymo: hoc mō. Ad vesp. sup psal. añ. Justū

deduxit psal. ser. Cap. Dedit dūs. ℟. Miles xp̃i. hym. Iste confessor. ℣. Amauit eū. añ Cō

fessorꝫ. Magt. Oro.

OEus qui nobis p beatū hieronymū confessorē sacerdotē tuū scripture sctē veritatē ⁊ mystica sacramēta revelare dignatus es: presta q̃s vt cuius natalicia colimus: eius semp erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. p. Mēo. de sctō michaele soleniter cuz hac. añ. Michael gabriel cherubin ⁊ seraphin q nō cessāt clamare quotidie dicētes: dignus es dñe accipere gloriaz alla. ℣. Laudate dñz oēs āgeli eiꝰ. Oro Deus q miro ordi. Ad cōple. oia añ sic in festo sce trinitatis. Ubi vero dedicata est ecclesia in honore sctī michaelis archangeli: tūc erūt vesp. eo hoc mō. Ad vesp. de sctō michaele. añ. Dū p̃liaret. ps. feri. Cap. Significauit deꝰ. ℟. Fidelis sermo. hym. Xp̃e scōꝝ ℣. Laudate dñz oēs āgeli eiꝰ añ. Michael gabriel. vt ō. pa. Magt. Oro deꝰ q miro ordi. Mēo. de scō hieronymo solē niter. ℣. In festo hieronymi, presbyteri ⁊ cōfessoꝛ. atq; octo. ix. lec. fiat duplex festū. Ad

matu.inuꝰ Justꝰ sio. ꝑs. Veni te.hym. Iste ꝓfessor. Añe.ps ℟. ℣. ℟. cõi vniꝰ ꝓfes. ℟ põtif.

HIeronymus vir in oppido stridonis qđ a gothis versum est.: dalmatie quondã pãnonieqz cõfiniũ fuit: pie eusebio natus est. Ue ste xpi puer rome susceptus ibi qz lris grecis ac latinis apme erditus est. In arte qdẽ gram matica donatũ habuit ꝓceptorẽ. In rhetorica vero victorinũ oratorẽ. ℟. Euge serue. Post ꝫ aũt omne mũda ℣ narũ litterarꝫ studiũ adeptꝰ ẽ probatissimorũ monachorũ habitũ factũqz imitatꝰ est. Uo luptatẽqz corporis: penni frãgens iciunio: post triennium quidã ex clericoꝝ monachorũqz ordinibꝰ ꝑ ꝑtulãtia quoqz ingluuie discursãtes ad effugandũ ab vrbe hieronymũ qvitorũqz coꝝscribẽs vitia reꝓhenderat iidias parauerũt ℣ Justus germina. Lec. iq. ℟ gressus igit roma ad orientẽ tendẽs: ad gregoriũ cõstantinopolitane vrbis epm ꝓfectus est. Ubi sctarꝫ scripturarũ studijs sufficiẽter eruditꝰ in siriã ꝓrexit. Ad deserta inde loca letus ꝓperauit: ꝛ post quadrieniũ inibi cõpletũ bethleem ꝓrexit. ℟. Jurauit dominꝰ. ℣ etera oia ℟. dicũt ꝑ ordinẽ ꝛc cõmuꝰ ꝓfes. ꝛ pon.

BEthleẽ igit manẽs ℣. tiõ nobis in diuine scripture trãslatione profecit: vt ad hebreorũ fontẽ pene non egeamꝰ accedere. Litteris nãqz grecis latinis atqz hebraicis sufficiẽter edoctus: oẽs veteris testamenti libros ex hebreo in latinũ cõuertit. ℣. ℟. Damasẽ quoqz caldaico stilo locutũ: ꝛ iob iustũ arabico in romanã linguã mutauit. Psalteriũ ąqz p feria s distinxit ꝛ vnicuiqz ferie nocturnũ ꝛdit. Euãgeliũ matthei ex hebreo fecit esse romanũ. Epłas ꝛ euãgelia per anni circulũ dicẽda: ꝛ cetera ad officiũ ptinẽtia rationabiliter ordinauit. Hunãqz hereticis ꝓperꝰ ℣. vicit. Unde cõtra excelsum porphiriũ ꝛ iulianũ augustũ alios cõtra xpm latrãtes magno sudabat ingenio. Quantus fuerit iste sanctus: ex testimẽto scti augustini ꝓbat. Nã in libro primo contra errorẽ iuliani manichei sic ait: Nec sanctũ hieronymũ contẽnendum arbitreris: qui ab orien

te in occidente ad instar solis resplenduit. Hic vero serius et pleris octoginta octo ānis in dño requieuit. Tres vltime lc cno. legant de expositiõe euã gelij. Vos estis sal terre. Que re de cõi vni⁹ cõfessoris & pont. In lau. ãi. Justũ deduxit. ps. Dñs regnauit. & alie ad te. q̃ sequunt. Cap. Dedit dñs nym & cetera de cõi vni⁹ cõfessoris & põti. cũ cap de cõi vni⁹ cõfes. & pont. Ad. q̃. vsq; ãi. Justũ &. psal feriales. Cap. Dedit do. Ve. Sctẽ hieronyme xpi confes. Oratiõ. Jesu redẽptor. Justꝰ germinabũ. Iste est. ps. Magn. Deo vt sup. Mẽo. de sctõ remigio sociisq; eius & cõis cõfessoris & pont.

Exaudi q̃s dñe. Oratiõ. Oppm tuũ cũ scõrũ cõfessorũ tuorũ remigij germanum vdasti & bauonis episcoporũ tibi patrocinio supplicantẽ vt tẽporalis vite tribuas nos pace gaudere & eternũ reperire subsidiũ. Per dñm. Mẽo de sctõ meloro mar. cũ ãi. & oõ de cõi mu. ℣. Scõrũ remigij germani vdasti & bononis epoꝝ et confes. ad mat. in. lec. ij. ꝑme le. de cõi plu. confes. & tres med. lec. de sctõ meloro de cõi vni⁹ mar. Et ij. vlti. lec. de expositiõe euãge. Sint lũbi vñ ꝑcincti &c. ficti. in. lect. Et cetera de cõi. plur. confes. cũ supradicta oõe sc̃z. Exaudi q̃s do. Dñe deus vt supra de sctõ remigio sociisq; eius & mẽo. de sctõ thoma

Deus q̃ ecclesiã tuã in bti põtificis thome angelica puritate & virtutũ gẽma decorasti cõcede nobis famulis tuis: vt eiꝰ suffragãtibus meritis angelorũ cuz ipo mereamur agminibꝰ sociari. Per dñm. Mẽo de sctõ leodegario epo & martyre. Oratio.

Deus q̃ hodierna die bti leodegarii martyrẽ tuũ atq; põtificẽ gẽma & honore coronasti: tribue nobis ꝓpitius vt qui gloriã nõ meremur: indulgẽtiã ipo interueniẽte cõsequamur. Per. ℣. Beati thome confessoris epi & confes. Ad ma. L. i.

Beatus thomas natione anglicus: angelicꝰ homo iste & nobilibꝰ parẽtibus & catholicis originẽ trahens: a ꝑmea etate morũ honestate ꝑclarꝰ. Sic in studijs litterarũ sollicitꝰ ꝓfecit q̃ tã i humanis sciẽtijs q̃m in diuinis honorẽ magisterij est adeptus. L. ij. Hic demũ in ecclia herfordẽ ꝙ pastor effectꝰ: sp studuit de

virtute in virtutē ingredi. Qui in virtutū culmine positus in tēplo dei sic effulsit: vt merito dici posset pfulū gēma. Jura vero ecclie sue viriliter defēsabat indutꝰ iusticia vt lozica. Hic pōtifex curā inopū ꝛ ēgerēs in elemosynis cibozuz pannozūqz: ꝛ sp ppzijs ministrās manibꝰ. Jn iustis opibꝰ sp devotꝰ: corpus macerabat ppzijū mlto ieiunio. Obitū suum sciēs appzopinq̄re fribꝰ ꝑgregatis in vnū: dixit dissolutionē sui corporis imminere Socijs suis dans osculū pacis: emisit spiritū. Mediæ lectio. de sco leodegario. Le.

BEatꝰ leodegariꝰ ex nobilissima francozū pgenie ezortꝰ: in agnsuduneñi vrbe xo. disponēte pōtifex effectꝰ est. Quē ebroinꝰ maiozdomꝰ regie exosuz habuit: qz nec ei adulabat vt ceteri: nec minas eius timuit. Moztuo autē rege ebroinus pluribus exosus precibus leodegarij liberatus a morte in monasterio tonsoratus est. Sed quia christo militare nō potuit: secularia arma arripiēs totum quod passus fuit: in leodegariū vindicare disposuit. Tu. Lectio. ij.

Cumqz hostilis ebroini exercitus irrumpere festinaret: timens vir scūs: ne qd dāni cōmissus sibi grex pse pateret. apertis claustris: spōte se pro omnibus obtulit inimicis: q mox ab eius capite oculæ eruerunt. Tu. Lectio tertia.

Post hec in custodia positus fame cruciatur: et tamen incessanter gratias agebat. Qō cum cognouisset ebroinus: labia eius secari fecit. Sed cuz nec sic a gratiarumactione cessaret: iussit eum dam in abscōdita siluaruz duci: et ibi decapitari. Quo facto: a religiosis viris decenter est sepultus. Tu autem. Tres vltime lectiones ꝛ expositione euangelij. Homo quidam peregre. Cetera omnia ꝛ cōmunia cuz predicta oratione. ¶ Sancte fidis virginis tres lectiones.

DEus qui presentē diem beate fidis virginis martyrio facis esse solennē: presta ecclesie tue: vt cuius meritis gloziatur: eius precibus adiuuet. Per. Ad.

SAncta fidis agannēñū ciuitate fuit oriūda a nobilibusqz parētibus procreata. Juuenis q dē etate tpe passiōis: sz sensu

ꝛ oꝑe senex apparuit. Pulcra facie: sed pulchriorfide. Vanc ꝓses ciuitatē ꝓfectā ingressus: suis aspectibus iussit ꝓ

Ꝓses igit ab L.u sentari. illa interrogauit nomē ꝛ cultū fidei sue. Virgo rñdit: Fidis vocor. Ꝓses dixit: Quis est cultus fidei tue? Scā respōdit Et ab exordio iuuēntis mee xp̄iana sum: ꝛ dño ihesu xp̄o ꝛ uotissima mēte ꝛseruio. L.iū

Tunc ꝓses ira succēsus: iussit lectū ereū afferri: ꝛ illā supim poni: ac subter ignē poni. Multi aūt scē fidis videtes cōstantiā: i xp̄um crediderūt. Postea vero ducta est btā fidis vna cū primo ꝛ feliciano: q pariter ꝑ vna xp̄i ꝓfessiōe ꝛcollati sunt De quorū passione pridie nonas octobris nos gaudere voluit xp̄s: cui est honor ⁊ laus.

Et celera ꝛ cōi vnius virginis ꝛ martyris. ¶ Scōꝝ marci marcelli ꝛ apulei mart. ꝛres lect. ꝛ cōi plurimoꝝ mar. cuꝝ inuita. duplici. Oio.

SAnctoꝝ martyrū tuoꝝ nos dñe marci marcelli ꝛ apulei btā merita ꝓsequant: ꝛ tuo semp faciāt amore feruētes. ꝑ

Et celera ꝛ cōi plurimoꝝ mar.

¶ Scti dionysii soꝛiorūq; ꝛ martyrū. Ad vesp. Sicut ꝑ fidē. Psal. feria. Cap. Justorum aie. ℟. Uir indyt⁹. Hym. Sācoꝝ meritis. ℣. Letamini in. ad. Insignes ꝓconijs alme tue nobilitatis cōsonāt voces collaudātes verbo supplici ꝓsequamur, aue inclyte martyr: angeloꝝ cōsors aploꝝ socius ꝓphetarū cōciuis ꝛ martyrū coꝛtes scē dionysii cui socijs tuis ꝛtercede ꝑ nr̄a oīmq; salute. ℣. Magt. Oratio.

OEus q̄ hodierna die bra tū dionysiū virtute cōstantie in passione roborasti: qꝝ illi ad ꝓdicandū gentibus gloriā tuā rusticū ꝛ eleutherium socia/re dignat⁹ es: tribue nobis ꝗs ex eoꝝ imitatiōe ꝑ amore tuo ꝓspera mūdi ꝛspicere: ꝛ nulla eius aduersa formidare. ꝑ. Ad matu. inuita. Adorem⁹ re gē magnū dñm Qui in sctis suis sp̄ est mirabilis. ℣. Uenite. Hym. Sctoꝝ meritis. In. I. noc. ad. Sanctus dionysius q tradēte btō clemēte btī ꝓtri apli successore verbi diuini semina gētibus eroganda susce ꝓrat. ℣. Btūs vir. ad. Quo amplius gētilitatis seruere cognovit errorē illuc intrepidus ac caloꝛe fidei armat⁹ accessit

ac pariſius dño ducẽte puenit
ꝓs. Quare ſre. ad. Nõ veritus
incredule gẽtis expetere ſeri-
tatẽ: qz virtutẽ ſuã ꝑteritarũ
penarũ recordatio roborabat
ꝓ. In dño cõfi. ℣. Etenim in

PRecioſus dñi dio L. 1.
nyſius athleta poſt paſ-
ſionẽ petri z pauli romã veni
ens: a bto papa clemẽte bono
rifice ſuſceptus eſt. Qui dixit
et. In tui fortẽ aplat⁹ oẽz gal-
liã ſuſcipe: opuſqz fac euãgeli-
ſte: ſocioſqz ei adhibẽs: data
oĩb⁹ pace dimiſit eos a ſe. ℟.
poſt paſſionẽ dñi in vniuer-
ſas gẽtibus, ꝑdicatio ꝓfutura
ſucceſſit: ita vt fide creſcente
multi mererent fieri cõfeſſo-
res. Quos catholica poſtmo
duz gauderet eccla ꝓmeruiſſe
martyres. ℣. Qui cũ inimere
ſuas cerneret paſſiões: q̃ dño
ieſu xpo docẽte didicerãt: re-
pleti ſpũs ſcti gra docuerunt.

SAnct⁹ igit L. Quos.
dionyſius quo ampli⁹
apõ gallias ſeruere coguit gẽ
tilitatis errorẽ: illuc intrepid⁹
z fidei calore armat⁹ acceſſit:
et pariſi⁹ dño ducẽte puenit.
Ubi cũ maximã xp̃i gfaz i lu-
crãdis ꝓpũs ſuiſſet adeptus:
eccliaz cõſtruxit: et officia cle-
ricoz dño ſeruientiũ ibi con-
ſtituit ꝓbataſqz ꝓsonas hono
re ſecũdi ordinis ampliauit.
℟. Gratias ago tibi dñe: q in
feſtãtis inimici iacula ꝓbatio
nẽ fidelium tuoz ꝓſtitiſti eſſe: z
nõ vlnera: ſz talẽ tuis marty-
ribus tribuis ꝓlaboze mercẽ
dẽ. Vt nullũ tuoz fuiſſe gau-
deat hoſtis imbellẽ. ℣. Quin
immo ꝓpꝛtuũ eis largiris tri
umphũ vt eccle tue ſp ſint in

IN tantas L. exẽpliũ. Vt.
p illũ dñs dignabat ex
ercere virtutes: vt rebelliũ coz
da nõ min⁹ miraculis q̃ ꝓdica-
tione obtineret. Dirigit a do-
miciano ſtirpi⁹ ꝓfect⁹ vt ido-
lis dionyſiũ ſacrificare cõpel
leret: aut ſecuri ꝓcuteret. ℟.
Beatiſſim⁹ dionyſi⁹ xp̃i mar-
tyr tradẽte bto clemẽte eccla
da gẽtibus ſemina diuina ſu-
ſcepit. Et quo ꝑfius gẽtilitat⁹
errorem ſeruere cognouit. Il-
luc intrepidus: et calore fidei
armat⁹ acceſſit. ℣. Et pariſius
dño ducẽte puenit: nõ verit⁹
incredule gẽtis expetere ſeri-
tatẽ. Et. Glia. Illuc. n.y.nor.

a Eccleſiã illis q̃ necdũ in lo-
cis erat: z ꝓpꝛis illenonã ꝓſtru-
xit: ac officia ſeruiẽtiũ clerico
rũ ex more ꝓſtituit: ꝓbataſqz

ꝓsouas honore secundi ordinis ampliauit. ℟. Dñe qs ha. ℣. Lineꝝ ergo fide ꝛ miam assponés paulati sociabat ꝛo quos diabolo sb̄traxbat. ℟. Cósecrua. ℣. Miroꝝ modo inermi viro nó valebat plebs armata reñstere. ℟. Dñi est

℣. Exultēt iusti. L. iij.

Hunc sctūs dionisi⁹ capit ꝛ cū sctis rustico ꝛ eleutherio ꝛcā ꝑfecto ustit. Cui ꝑfectus ait: Tu es ne ille senex: q ꝛo rū culturas tuacuas? Cui sctūs dionysi⁹ ait: Senex quidē iuꝫ corpore: sed feruore fidei ꝛ salutari cōfessione dñi mei ihesu xp̄i manco semp nouus: ꝛ nouos ei filios gignere nō cesso ℟. Tantas p̄llū dñs dignabat exercere ⁊tutes. Ut rebellū corda nō min⁹ miraculis q̄ ꝑdicatiōibus obtineret ℣. In quo lux celestis gratie inestimabiliter radiabat. Ut re. L. v.

℣. Refectus dixit ad beatū dionysiū Dic cui⁹ numinis te prohiteris esse cultorez? Tūc bi tres q̄si vno ore respōderūt: In hoc inquiūt manifestū est nos esse vtrissimos christianos: cū corde credam⁹ ore cōfiteamur: ꝛ ope pio colam⁹ patrē ꝛ filiū ꝛ spīrtūsctm̄ trinū et vnū deū ac dñm. ℟. Dū sacrū mysteriū sctūs dionysi⁹ celebraret in carcere apparuit ei dñs ihesus xp̄s cū multitudie angelorū. Dansq; illi sctā dixit Accipe hoc chare me⁹ quod mor cōplebo tibi vna cū pie meo ℣. Mecū eni ē maxima merces tua ꝛ bis qui audierūt te salus in regno meo. Dāsq;.

Iratus vo ꝑfectus L. vj. iussit eos varijs tormētis affici. Et cū nec sic a laude xp̄i cessaret: in carcere ē eos recludi fecit. Ubi cū btūs dionysi⁹ sacrū mysteriū celebraret: hostia qua frāgebat panis sctūs: iuxta resplēduit sup cū: vt eos qui aderāt miraret. ℟. Mecū est maxima merces tua: ꝛ bis qui audierūt te sal⁹ in regno meo. Nunc facies fortiter Et erit nomē tuū in laude ℣. Dilectio ꝛ benignitas quā habes semp ꝛ p quibuscūq; petieris impetrabis. Nūc. Bāa. Et In ij. noc. an. Tantas p illū dñs dignabat exercere ⁊tutes: vt rebelliū corda nō min⁹ miraculis q̄ ꝑdicatiōib⁹ obtineret ℟. Exultate iusti. ān. Dum sacrū mysteriū btūs dionisius celebraret in carcere apparuit ei cū multitudine angelorū

dñs ieſus xp̃s. ℟. Bñdicaz. an. Danſcz illi ſcā dixit accipe hoc chare meus q̃ mox cōple bo tibi vna cū patre meo p̃s. Deꝰ vne. ℣. Juſtoꝝ aie. Lectio

IN p̃dicta aūt luce veni ns dñs ieſus xp̃s: accepit pa nē ſcīm ⁊ dedit illi dicēs. Ac/cipe hoc chare meus quod mox cōplebo tibi vna cū patre meo: qm̃ mecū eſt maxia mer ces tua: ⁊ bis q te audierūt ſa ſus in regno meo. Nūc facies fortiter ⁊ erit nomē tuū in lau de. Dilectio ⁊ benignitas quā habes ſp ⁊ p quibuſcūcz petie ritis ſpetrabis. ℟. Adeſt nāqz bti dionyſij ſacratiſſima dies in q̃ triūphās agone expleuit Et coronā victorie accipe me/ruit de manu dñi. ℣. Qué dñs poſt apłos ſic honorauit: vt oē: gallia eius apoſtolatū ſuſ/ſtineret quicqz eaz ſuo ſanguine cōſecrauit Lectio.vij.

POſt hec deducti ſunt bti martyres ad preſentiā p̃fecti Qui cū ſacrificare nollent du cti ſunt ad locū decollationis Ubi cū genibus flexis oratio nē fudiſſet: primus a pontibus vno eodēqz momēto decolla ti ſunt. ℟. Vir inclytꝰ dionyſius martyr dñi p̃cioſus ſuccē ſus igne divini amoris cōſtā ter ſuſtinuit ſupplicia paſſiōis Et p̃ imanitatē tormētorū p/ uenit ad ſocietatē angelorū ℣. Cuiꝰ interceſſio nobis obti/neat veniam q̃ per tormenta paſſiōis eternā meruit palmā ⁊ ſempiternā coronā Lectio.

QUorū etiā capitibus ab ſcīſis: lingue dñm fate/bant. Ad declarāda ḡz mar/tyris dionyſij merita: ſcīm ca dauer ſe exiit: ⁊ caput p̃pꝛiū brachys pēdulis cepit portā re: ⁊ ad locū vbi nūc iacet por tauit. ℟. Beatꝰ dionyſius ru ſticus ⁊ eleutherius in hac er/go fidei cōſtantia p̃rmanētes Reddētes corpora: Beatas animas celo cū gaudio intule rūt. ℣. Beatorum anime ſan/ctorum dionyſij ruſtici ⁊ eleu therij relictis glebis ſecuti ſunt ſaluatorē. Redden. Glā p̃ri. Beatas animas. ℣. Juſti aūt in p̃petuū. In laud. an

HIſti viri bti dionyſij nunqz ſuſtinuerūt abeſſe p̃ ſen/tia quos in vna interrogatio percuſſoris inuenit p̃s. Domi nus regnauit. an. In hac ergo fidei conſtanna permanen/tes reddentes terre corpora beata: celo animas intulerunt

ps Jubilate. ℣ Tali nāq; ad
dñm meruerī pfessiōe migra
re: vt āputatis capitib⁹ adhuc
putaret lingua palpitās dño
ꝓfiteri. ps De⁹ a⁹ meus. ℣ Ip
Bt̄a nimiū ꝛ dco nr̄o gratia so
cietas: inter q̄s nec pm⁹ alter
potuit cē nec tert⁹: iꝫ trimā
tē cōfitētes: trino meruerūt co
ronari martyrio. ps. Dñdici.
℣ Et facta est comes multitu
do celestj exercit⁹ animi cor
pori bti dionysij caput' ppriū
exprimātis laudās deū ꝛ dicēs
gīa tibi dñe. ps Lauda. Ca.
Justoꝝ aie. hymn. Rex glorie
℟ Mirabilis de⁹. ℣ Hodie
Hodie nāq; bti dionysij sacratissima
dies: in qua triūphās agonez
explcuit: ꝛ coronā victorie ac
cipe meruit de manu dñi. ps.
Bñs. Oro. Deus q. Ad. j. ant.
Hi sancti viri. ps. De⁹ in nō. Ad
iij. ant. In hac. ps. Legē pone.
Cap. Bē. ꝛ ℣. de cōi plurimorū
martyr. ad oēs ho. dñr. Ad. vj.
ant. Tali nāq. ps. Dilexit. Ad
ix. ant. Et facta est. ps. Mirabi
lia. Ad ij. vs ant. Hi sancti viri
Psalmi festiales cap. Justorū
aie. hymn. Rex glorie. ℟. Mi
rabilis de⁹. ant. O bte dionysi
magna est fides tua intercede
ꝓ nobis ad dñm deū nr̄m: vt
q̄ titate tibi sum⁹ dissimiles
sua gīa largiēte faciat esse con
sortes. ps. Magn. Oro vt ī.
Mōco. fiat de cō gratione so
cioꝝ cuiꝰq; et⁹ martyrib⁹ Ora
℟ Presta q̄s op̄s a⁹: vt si
cut scōꝝ tuoꝝ gratis victo
ris casū floriū sociorūq; co
rū: nos natalitia celebrāda nō
deserunt: ita iugiter suffragia
comitent. per. ℣ Sci gratis
sociorūq; ei⁹ martyr. ij. lec. ora
fiat de cōi pluri. mar. cū predi
cta oratione. Presta q̄s. ℣ Sci
nichasij sociorūq; eius mar.
℟ Deus q̄ sanctā nob⁹ Ora.
huius diei solēnitatē in
honore scōꝝ martyrū tuorū
nichasij quirini ꝛ scuuiculi cō
secrasti: adesto familie tue ꝓci
bus ꝛ dona: vt quoꝝ festa ce
lebram⁹: eoꝝ merito et auxi
lio sublcuemur. Per. Ad ma
tu. ij. lec. cū mul. dupli. L. j.
℟ Beatus nichasius eps: et
Bgrin⁹ ꝓsbyter: ꝛ scuuicu
lus q̄ diacon⁹: q a bt̄o clemēte
cū bt̄o dionysio ad ꝓdicādum
in gallias directi fuerāt ad vr
bē rothomagēsiū voto cōi ꝓ
gere decreuerūt. Quib⁹ sisini⁹
a domitiano ad delendū no
mē xp̄ianitatis direct⁹: sic ait.
Estis ne vos seductores ꝓ

mi: q cū sene illo quē parisius extinxi: ad auertēdū ppīm ve Tunc scūs nicha L. ij. nisius ait. Nō eni sum⁹ seducto res: sed reductores hoim ad cognitionē creatoris sui. Si sinni⁹ vo ait. Quia ergo puer tutis ppīm cōuertite vosmet ipos ad cultura deoz nroz. Qđ si nolueritis: in cōspectu eoz quos decepistis male sb acti p:bitis sub terra. Lui scti martyres q̄si ex vno oze dixerunt. Ne putes hoim stultissime z scelestissime nr̄ minis tuis terreri. Qđ eni minaris diu est qđ optauimus. L. iij. Tunc sinnni⁹ fecit eos decollari: z corpa eoz cū b⁹ z aui bus derelīq. Succedēte vero nocturno silētio: sci appbēsis pp:ijs capitib⁹ trāsmeato vado: qđ nūc vadū nichasij dicitur regescūt: in insula eiusdez fluminis amenissima: in eccle sia ad eoz honorē cōstructa: in possessiō: q̄nd⁹ pientie matrone: eoz monitis ad fidē cōuerse. Et cēteris de cōi pūmoz mar. ¶ Trāslatio sci eduuardi regis z pfes. dup. festū. Ad vs ad. Amauit eū ps. al. feriat. Cap. Justū dedu. R. Miles xpī. Hymn. Iste pfessor. d.

Amauit eū. ad. Similiter. Oratio.

DEus q̄ btm̄ Dio. Mgt. regē eduuardū pfessorē tuū eternitatis gl̄ia corona sti: fac nos q̄s ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare possimus in celis. Per. Dicat p cel. ad altare eiusdem cātādo R. Scte eduuarde xpī cōfes.

℣. Ora p nobis. Dio.

DEus q̄ vnigenitū filium tuū dñm nr̄m iesum xp̄m glorioso regi eduuardo i forma visibili demōstrasti: tribue q̄s vt ei⁹ meritis z p̄cib⁹ ad eterna ipsius dñi nr̄i iesu xpī visionē p̄tigere mereamur. Qui tecū vi. z re. In redeūdo d scā ma ta: ad cōple. oia fiāt sicut in festo scē trinita. Ad matu. z ad oēs alias ho. oia fiāt sicut de vno pfes. z abbate: excepta

PRecios⁹ pitulis L. ij. athleta omni⁹ z rex insignis eduuardus: ex antiquis anglor⁹ regibus generosa carnis origine pdūt oriundus. Editus ergo puer egregi⁹ eduardus maria pentū emunit diligētia: z in etate tenera scti spūs informat disciplis L. ij. Derū ingruente grandinosa danor⁹ tēpestate: ad suos sinos in venstriam gl̄iosus puer

rescducit ne tã imani ꝓcella se
uiẽtiũ fluctuũ citꝰ ab sorbeat
Qua cessãte: a ducibꝰ ⁊ põtifi
cibꝰ reductꝰ in regno angloꝝ
xps dñi cõsecratur. Tu. L. ip.
In die festiuitatis gloriose pẽ
thecostes rex eduuardus in ec
clesia bti petri apud vest mo
nasteriũ existens: circa horã q̃
victima agni paschal percipit a
ppõ: prupit in risũ: ita vt oẽs
mirarent ꝑ circuitus. Post
pacta solẽnia q̃sita a suis tãti
risus cã. Rex inquit dacie: cui
suuerno erat vocabulũ: volẽs
infinita classe anglie fines in
uadere: cũ de scapha ad nauẽ
pedẽ extẽdẽt: i mare ꝺmersus
miserabiliter expirauit. Quo
mihi celitꝰ ostẽso: in huiusmo
di gaudio tripudiauit mea in
tentio. Tu. aũt. L. ip.
Erat etiã aliqñ dictꝰ rex
in ecclia ꝑdicta añ altare sctẽ
trinitatis: ⁊ cũ eo deuotꝰ deo
seruꝰ comes leofricus. Inilla
q̃z horã: q̃ pri sacerdos imo
lat filiũ: vidit astare sup mẽsã
dñicã eũdẽ iesũ xpm. Qui de
xtera regẽ bñdicẽs extẽsa: suã
vtriscz manifestauit spẽm: sꝑ
cio susc̃z visibilẽ exhibet maie
statẽ. Lũcz comes soli sibi vi
sionẽ hãc ostẽsã loco se moue
ret vt dño suo tãta gaudia cõi
caret. Respiciẽs eũ rex: ꝑmo
netvt stet quẽ admodũ stabat
Sta inqt sta. sustine ⁊ expecta
En quẽ vides vivo: ⁊ quẽ visi
bilr cernis visibilẽ adoro. L. ꝺ
Tuo viri ex anglia hierosoly
mã ꝓfecti obuium habu
erunt senioꝛem lactei candoꝛ
ris: reuerẽdiqz admodũ vultꝰ
Qui cũ ab eis didicisset: cuius
cẽnt regiõis incole: q̃ue eoꝝ
rex cẽt: ait illt. Rogo vos frẽs
ad regẽ vestrũ reuertimi: eiqz
qs̃ ꝑ vos mãdauero nũciate.
Ego sũ iohãnes apls ⁊ euãge
lista q̃ regẽ vestrũ ꝑpẽ castita
tẽ diligo quia eũ primũ deo
cognosco. Tu aũt. Lectio. vi.
Tice legationis mee ad ipm
fũgi vꝫ postulo: quẽ huismo
di salutari conuenit inter sig
nio. Cumqz ad celebritatẽ cc
clesie cuius cã dedicatiõis exi
steret: vt sb nominis mei titu
lo dedicari debuisz: i pegrini
specie eidem regi apparui: et
ꝓ sancti iohãnis amoꝛe be
neficiũ elemosynã suplicaui:
q̃ ad vcẽ meã pietatis motus
visceribus: regiũ quem gesta
bat amulum de digito suo ex
traxit: mihiqz munifica largi
tione cõsignauit. Tu. L. cõ. vi

Qui ab amore ⁊ deuotiõne hominis dei vsq; hodie ꝓseruaui eiusq; munꝰ remitto cũ gña: infra ipſ modicũ ꝛnia redditurꝰ gnoza. Nã infra ꝑſentis anni dimidiũ imortali mecũ vestiet ſindone q̃ gñosa carnis pꝛefulget integritate. Reuertiꝫ ad patriã L.e.vir. ꝑſpero itinẽ legati aplici regẽ adeũt: introductiq; i cubiculũ ſalutatione ex parte aplꝰ ꝑmittãt ſulũ: porrigũt: ⁊ q̃cũq; ſibi miũcta fuerãt ꝓpoꝛd nẽ exponũt. Quibꝰ audit rex ſctũs vehemẽter exultãs ait. Gras i gt ago deo meo ⁊ ſcõ etꝰ aplõ q vos de tã lõginq̃ peregrinatiõe reduxit ad ꝓpriã: ⁊ me ad palmã vocare dignatꝰ ẽ eternã Ret vo gñosus. die L.cõ.ix. ſue vocatiõs expectabat aduꝛtꝰ: ſeꝫ ita pꝛepare ſatagebat ad exitũ vt vallari ꝑſtia ſcõꝝ mereret angelorũ. Anno igit dñice incarnationis millesimo ſeragesimoquito in ipa nocte qua ẏgo puerpa ſine dolore regẽ celoꝝ itacta pgenuit: aduersa coꝛpis valitudie rex gñosus affligit. Et nonis ianarij die clausit extremũ: ⁊ secꝰ alta rebeati petri apoſtoli ſuis dignam exequijs meruit ſepulturam. Ad eius tumbã diuersa fiunt a chriſto ipſo intercedente miracula: ⁊ odoris eius ſuauitas ⁊ fragrantia mẽbra reddit inualida celeſti medicamine ſolidata. ℣. Ora pro nobis. Ad laus. Laplm Justus cor ſuum. Ad.ij. Laplm Justum deduxit. Ad.vj. Laplm. Cuſtodiuit eũ Ad.ix. Laplm Sapientia vnditꝰ. Ad.x̃. Tũa Justum deduxit. minor. pſal. ferial. Lap. Justus cor ſuum. Rem. Sancte. N. chriſti confeſſor. Hymnꝰ Jeſu redẽptor. ℣. Justꝰ ger. Tũa. Jſte ẽ qui añ. Oꝛo Deus qui beatũ. Memo. de ſcõ calixto papa ⁊ mart. Oꝛo. Deus qui nos conſpicis ex noſtra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos miſericorditer per ſancti calixti martyris tui atq; põtificis exẽpla reſtaura per. ℣. Sancti calixti papẽ et martyris. Ad matut. in. lect. Inuitatoꝛium duplex. Lcõ. j.

In Temporibus maximiani et alexandri facta eſt inquiſitio in vrbe romana de chriſtianis vt cogerentur idolis immolare. Tunc palmatius conſul cum multitudine militum venit trans tyberim:

vbi erāt multi christiani cum
btō calixto papa, inter ꝗs erat
btūs calopodius ꝓsbyter se-
nex. Ingressi vero decem mili
tes cenaculū: subito cęci facti
sunt dicētes. Nec ędite lumina
ria: qr hoc obscurat. est. Et ait
calopodius. Deus q videt oia
ipse cecauit oculos vros. L. q.
Palpātes igit de cēderūt ꝺ ce
naculo cecati. Qꝺ vidēs pal
matius timore pterrit⁹: fugiēs
nūciauit hec alexandro. Cur
rēsq palmati⁹ ad btm calixtū
cecidit ad pedes ei⁹ rogās eū
vt a cultura demonū eū libe
raret. Quo baptizato cū oi do
mo sua: alexād. r hec audiens
calopodiū gladio feriri fecit:
et calixtū incarcerari. Lec. iq.
Erat aūt in eade custodia mi
les quidā noie huatus vlceri
bus r doloꝛib⁹ plen⁹. Hic mi
sit se ad pedes scī calixti petēs
ab eo baptizari. Qui mox vt
baptizatus est ab oib⁹ vlceri
bus mūdat⁹ est. Hoc audiens
alexāder fecit multē plūbatis
xpicere: r calixtū p fenestram
domus ꝓcipitari: r ligato ad
collū ei⁹ saxo: in puteū demer
gi iussit. Cui⁹ coꝛp⁹ auferēs ꝓ
sbyter noctu cū clericis de pu
teo eleuauit r sepeliuit in cimi
terio calopodij vīa aurelia: ꝓ
die idus octobris. T. Letera
de cōi vnū⁹ mar. r pōti. cū oīo
ne suꝑdicta. ¶ Sci vulfrāni
epi r pfessꝛ. xii. kl. ꝺ cōi vni⁹
pfessꝛ pōti. eiꝺcū oione ꝺ cōi
sc⁹ Da ꝗs oꝑs dn⁹. ¶ Sancti
michael in mōte tūba. ad vs
sup psal. nō. Ere. hīre. gis. ꝓs.
feria. L. xv. Significauit. ℟.
Archāgeli michaelis interuē
tione suffulti te dne deprecā
mur. Ut ꝗs timore pfequ
mur cōtigam⁹ r mēte. ℣. Perpe
tuū nob dne tue miseratiōis
ꝓsta subsidiū qb⁹ r angelica
pstituisti suffragia non deesse.
Ut. Hūs. Con. hym. ℣. r alī.
sup psal. Dixit. cū oīone hīc in
alio festo. Mēo. de scō vulfrā
no. Oīo vt ꝺ. Ad matu. ix. lec.
hāt tota cātet hystoria sicut in
alio festo. ꝓter. ix. ℟. qꝺ erit
Archangeli michaelis. L. j.

POst hec gens francoꝝ xpi
gra insignita. lōge late
q vndiq; p puincias sup tot
colla pr dominui set. Michael
archāgelus paradisi ꝓpositꝰ:
q prius oñderat se velle vene
rari in mōte gargano multis
indicijs debet honorari in lo
co hoc q tūba ab incolis vo
Hic vero locus L. q. catur.

oli opacissima silua claudeba
tur sz postea eā flumie occeani
vndiqz circūdāte in arene for
mi est redact⁹. Sed mare re
cessu suo deuotis ppūs bis in
die iter pbet limina pretēbus
archāgeli michahelis. L.e.iij.
Iam videdū est qliteridē lo
cus angelica reuelatiōe dedi
cat⁹ est Postqz deo amabilis
pfati loci epūs authbert⁹ bis
fuissz āmonit⁹ i somnis: vt in
dicti sūmitate loci edē in ho
nore sci michaelis ꝓstrueret.
Cōtigit taurū cu iusdā a fure
ibi ad tēpus abscōdi. Tertio
āmonit⁹ est epūs asperi⁹ vt eo
loco edē ꝓstruēt: quo taurus
erat abscōse ligatus. L.eō.iij.

Quum de loci requireret
āplitudine ꝛ qlitate: resꝑ
ponsuz accepit in somnis edi
ficationis euz debere statuere
modū quē videret iuuenum
pedibus in circuitu primi esse.
Et piscopus vo de. Lectio.v.
viiōe cert⁹ pdictū locū ingres
sus cū purgari fecit ꝛ planari
De quo etiā loco duas rupes
mire magnitudinis i somnis
āmonit⁹ auxilio sci michaelis
fretus vtutēqz multorū remo
uere volētiū deficere videbat
facillime solus āmouit. L.e.vj.

Cumqz epūs de magnitudine
fabrice adhuc dubitaret: no
cte media ros iacuit sup verti
cē mōtis: vbi aūt fundamēta
collocāda erāt siccitas fuit. Di
ctūqz est epō. Uade ꝛ sicut si
gnatū vider]: fūdamēta iace.

Unc epūs grās. Le.vij.
agēs deo fabricā in cul
mine mōtis in modum cripte
rotundā: centū vt estimat ho
minū capacē ad similitudinē
illi⁹ in mōte gargano ꝓstruxit
Post hec monitu bti L.viij.
michaelis missi sunt nūcij ad
mōtē garganū p pignoꝛib⁹
bti michaelis deferēdis. Qui
ab epō loci et abbate venera
bilit recepti causaz sui aduēt⁹
Tra L.ix. humili exposuerūt
dūq; eis pignora parsvidelicz
rubei pallioli qs ipe btus mi
chael sup altare qd ipe manu
cōstruxerat posuit: ꝛ ps mar
moris sup qs stetit: cui⁹ vesti
gia vsqz hodie supertāt dicto
loco. Authbertus vero epūs
dicta munera honorifice susci
piēs op⁹ consūmauit ꝛ officia
duodeci clericoꝝ ibi cōstituit.
Duasqz villas ꝺ epatu suo eis
p sua tradidit iuste tatiōe. Ad
lau.oēs sñe dicunt. Ad.j.añi.
Dū preliaret epūs. De⁹ in noie.

℟. Te iuste ꝓ. Quicūq. ℟. Jesu xp̄e. cum alia. ℣. Qui sedes. Ad alias .w. oia fiāt sicut in alio festo. Ad .ij. vō oia fiāt ut ꝓter ℟. qs nō dicet. Et memo. ꝛ. sctā etheldredā Oro.

DEus q̄ es sp̄ōsus virginū refrigeriū ꝓtinētiū ꝛ salus oim te diligētiū: cōcede ꝓpitius: vt q̄ bt̄e ⁊ginis etheldrede trāslatiōis die venerā mur: ei⁹ ꝓcamꝰ tue maiestatis dementiā sentiamus. Per. Sctē etheldrede virginis non mar. ix. lec. ꝛ cōi vni⁹ virginis non mar. cum p̄dicta oratione. ¶ Sci luce euāge. ad .j. vō ad placētes ꝛo. psal. ferial. La. Similitudo vultus. ℟. Quattuor animalia. Hym. Annue xp̄e ℣. In oēm terrā. ad. Ecce ego. ps. Dīl. Regre hec oia in festo sci matthei apī ⁊ euāgeli.

INterueniat ꝓ nobis q̄sō dn̄e q̄s sctūs lucas euangelista tu⁹ q̄ crucis mortificationē iugiter in suo corpe ꝓtui nois honore portauit. per. Dēo. ꝛ. sctē iusto mar. Oro.

DEus q̄ bt̄ō iusto talem fortitudinē tribuisti: vt in puerili corpusculo gl̄iosus ꝓ amore tuo subiret martyrium: cōcede ꝓpitius: vt ip⁹ intercedētibus meritis ab omnibus nos absoluas pctis. Ad cōpleto oia fiant sicut in festo sce trinitatis. Ad matu. ix. lec. tota cantet hystoria sicut in festo sci matthei apī ⁊ euāgeliste cū hym. ⁊ cōi vni⁹ apī. L.j

GLoriosissimus euangelista iesu xp̄i lucas natione syrus arte nichilominꝰ medicus discipulus apl̄oꝝ fuit. Quoꝝ almiſcos actus put vidit lucido disertoq̄ sermone ꝓsecutus est in brevi libello: quē ad charissimū sibi theophilū scripsit. Cuius quoq̄ libri pulchra inchoatio scilicz videt esse. Primum quidem sermonē feci ꝛ oibus o theophile q̄ cepit iesus facere ꝛ docere quousq̄ paulū secū Le.ij cere. cutus est egregiū doctorē gētium vsq̄ ad triūphum passionis eius: quē cū coapostolo suo rome exceperat individuus comes pegrinatiōis ac tribulationis eius vbiq̄ certans pmānsit. Cuius ꝓcipue pegrinationis et sacre doctrine gesta cū gestis alioꝝ annectens apl̄oꝝ: libꝝ vnū ad laudē nōminis xp̄i ad memoriā ipse ꝓ et vniuersalis ecclie sancte sacrū volumen cōtexuit. Lec. ij.

Qui dū eundē glorioſiſſimū paulū doctorē gētiū ſequeret̄ per plurimas terre mariſq; tribulationes: digne ab eo huiuſmodi teſtimonio diligētie meruit laudari. Sic enī de eo ſcribēs chorinthys ait. Salutat vos lucas medic⁹ chariſſimus meus: q̄ eſt in dño fidelis. Et thimotheo illuſtri viro ſcribēs dicit. Lucas mecū eſt

ET in alio Lectio. ſolus. quoq; epiſtole ſue loco ſic ait ꝛ eo inter reliqua ſalutationis verba. Eccleſie dei q̄ erat corinthi: miſimus etiam fratrem noſtrū lucā: cuius eſt laus in euāgelio per oēs ſcās eccleſias. Vere omni ore laudabilis eſt iſte q̄ meruit a tanto apoſtolo laudari ꝛ p̄dicari. Laudemus ergo Lectio. v. eum cū illo et nos chariſſimi ꝛ conſona voce cordis ꝛ oris veneremur: ꝛ verū medicū a deo miſſum animarū predicemus: cuius oſa doctrine verba nihil aliud reſonare videntur: niſi anime languentis medicinam veram. Lectio. vi. Ab ipſo ergo pueritie ſue tēpore caſtus perſeuerans: neq; vxorem neq; liberos dicit habuiſſe. Sed apoſtolice p̄dicatiōis opus exercēs: obiit ſeptuageſimoq̄rto etatis ſue anno plenus ſpiritu ſcto. Cuius ſacrū corpus in bithinia ē humatū. Sed poſtea cōſtantinopolitanā vrbē eſt tranſlatum. Ibi multa ꝛ magna p̄digiorum miracula ad laudē noīs ſui per merita ſancti euāgeliſte operari dignatur dñs noſter ieſus xp̄s. Qui viuit et regnat cū deo p̄e in vnitate ſpiritus ſancti deus per omnia ſecla ſeculorum amē. Secm

IN illo tempore: lucam. Designauit dñs ieſus et alios ſeptuagintaduos ꝛ miſit illos binos ante faciem ſuam in omnē ciuitatē ꝛ locum quo erat ipſe venturus. Et reł. Omelia beati gregorii papē.

DOminus ꝛ ſaluator nr̄ frēs chariſſimi aliquā do nos ſermonibus aliquando operibus admonet. Ipa enī facta eius p̄cepta ſunt. Quia dum aliquid tacitus facit. qd agere debeamus innoteſcit. Ecce enī binos in p̄ L. vij. dicationē diſcipl̄os mittit. Quorū duo ſūt p̄cepta charitatis videlicet amor dei et primi: ꝛ minus. Quę iter duos charitas haberi nō poteſt. Lectio. ix.

Deinde cū p̄ximū ad semet ipsum charitatē habere dicit sed dilectionē in alterū extendit: vt esse charitas possit. Ipse nos ad p̄dicandū mittit discipulos vt hoc tacite nob̄ insinuet: q̄ charitatē erga alium nō habet: p̄dicationis officiū nullatenus suscipere debet. Ad laud. ℟. ad oēs tres. oia sancta vt ē dictū est cū oratione huius diei. Ideo. de scō iusto oratio vt ē. Ad. ij. vel sup psal. hec sola ait. Dilecti deo. Dixit dominus. et ceteri psal. de apl̄is. Cap. Simile est regnum celorum homini negotiatori. ℣. Cū ambularet. Cetera vt ē dictū. Et nūc. ℟. Fuit homo. Cetera ad. Sile est. ℣. Diffusa.

DEus q̄ hodiernā diē venerabilē nobis in beatē virginis fede fuide trānitu p̄stituisti: cōcede p̄pitius: vt ipius intercessiōe transire ad gaudia etna mereamur. Per. ¶ Sancte Fedefuide virginis et martiris nō mar. ij. lec. oia ē cōi vnius virginis nō mar. cū oratione vt ē. ¶ Scārū vndecim milliū virginū tres lec. fiant cū oratione.

DEus q̄ scām nobis huius diei leticiā p̄cōmeoratōe beatārū virginū martyrūq̄ tuarū glōsa passi⁹ e fecisti: adesto familie tue p̄cib⁹: et da vt quarū hodie festa celebram⁹ eaz merita: z intercessiōib⁹ libe remur. p. Ad matutinū. Ad. ij. Fuit in britā dup. L. j. ni e filius⁹ rex qdā deo ac uotus hūs filiā noie vrsulam Cui⁹ famā gētilis qdā potēs tyrānus audiēs cū mūeribus z blādicijs nō p̄ceret: minis z terroribus eā accipe voluit in Cuius legatus virgo L. ij. vxorē p̄ne sollicitudini ait. Noli mi p̄: sup hac re mecū p̄tractare sed accē p̄mcue etatis virgines mihi p̄quire: z tā mihi q̄s singul' earū mille vgines, dētur. Cōparatis nob̄ trieribus vndecim: triennū nobis dent inducie. Quo facto concordi duoz regū studio naues ascēdēs basileā applicuerūt: vbi relictis trierib⁹ romam pedē p̄erlustra L. ij. fres adierūt tisq̄ ibi p̄ aliquot dies scōrū liminibus basileā reuertētes nauib⁹ ascēsis co'oniā vbi nūc corpa eaz requiescūt pueuerūt Et barbari q̄ coloniā obsidebāt cognita virginali ꝓstantia in eas irruētes: oēm illā gloriosaz multitudinē crudeliter peremerūt. Et cetera de cōi plurimaz vir. Si hoc festū i sabbato p̄tigerit: totū fiat p̄prium

de festo. Solebat eni fieri de
méo. tm: ꝛ cõmẽo. bie marie
in aliq̃ feria ꝓcedente in eade
bebꝰ vbi ꝓuenié⁹ posſi ce-
lebrari celebrat. Si hoc festũ
in dñica euenerit fiat méo. de
festo ꝛ medie lec. de vi: gnib⁹
¶ Sci romani epi ꝛ cõfes. ng.
sec. cũ noc. rẽ. ꝛ cõi vni⁹ ꝓfes.
ꝛ põtiſ. cũ hac oꝛone.

DEus cui dilũs romanus
pontifex ita scitatis gra dece-
ratus cõplacuit: vt tuoꝝ ꝓfec-
tiũ in celis pmereret scõꝝ da
ecclie tue ꝙs ei⁹ interuẽtu ꝓpi-
tiã cõsequi leticiã: cui⁹ depo-
tiõis diem gratulãdo celebrat
solenne. Per. ¶ Scõꝝ crispi
ni ꝛ crispiniam mar. ix lẽ. fiat.

DEus q̃ fides marty Lio-
rib⁹ tuis crispino ꝛ crif-
piniano coronã martyrũ pre-
stitisti: ꝓcede ꝙs: vt eoꝝ inter
cessione venis cõseqũmur deli-
ctoꝝ ꝛ eterne gaudia vitꝝ. p.

OCrispi Ad matu. L. j.
ꝛ crispinian⁹ suessionis
ciuitatẽ ingressi: hospitiũ sue
pegrinatõis elegerũt. Cogni
taq̃ gẽtiliũ crudelitate labo-
manuũ viuere cupiẽtes: artẽ
sutoriam didicerunt. Lec. q.
Maximianus hoc audiẽs: p
eis pquirẽdis rictiouarũ dire
xit: q̃s in pdicta vrbe inuenit
calciamẽta pauperũ fartiẽtes
Lũq̃ eos a fide xpi nõ posset
reuocare fustib⁹ eos cedi fecit
ꝛ ad singuloꝝ colla molas in
spẽdi iussit: ꝛ in fluuio sub gla
Post hec Lec. ie demergi.
pice adipe ꝛ oleo feruẽtibus:
eos ꝓcipitari iussit. Quibus
oĩsum est eos illucescẽte die
victores a dño coronari. Ma
ximian⁹ aũt satellites sui rici
ouari virũq̃ gladio ferir iuſ
sit: ꝛ corpa canib⁹ dereling: q̃
xpo custodiẽte mãserũt intacta
Dechiel. e de scõ iohãne be-
uerlaco: sal; de cõi vni⁹ ꝓfes.
ꝛ põtiſ. tres vltie lec. ꝛ cr põne
euãg. s. Descendẽs ie sus. ꝛ ce
tera de cõi plurimoꝝ marty.
¶ Ad p'oꝝ ĩnonis ꝛ iude ad
vtraq̃ vs ad matut. ꝛ ad ig.

SLimus q̃m diligẽ cap.
tibus deũ oia cooper
in bonũ: his q̃ sm ꝓpositum
vocati sũt scti. ℟. Qui sũt isti.

BEate ĩnõ ꝛ tha- Hym.
dee indyte cernite nr̃os
gemit⁹ cũ fletib⁹ quiꝝ plapsũ
meruim⁹ baratrũ p vos celo
rũ mereamur aditũ. Annue
christe. Et dicat in hoc hym.
per horum tibi chara merita
et cetera de cõi ap'oꝝ cũ oc-

Oncede qs oꝑs deꝰ: vt sicut apl̄oꝝ tuoꝝ simonis & iude gl̄iosa nat̄alicia celebrantes: ita eoꝝ ꝓtectionibus muniamur. Per dñm. Ad complendum. Oia hāt sicut in festo scē trinitatis. Ad matutinas. Lectio.

Symon cananeꝰ & iudas zelotes cū ꝑfidā fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen & arphaxat: q̄s facie seti mathei de ethiopia fugerāt. Tēpore illo dux regis ꝑsarū alias babylonie & ꝑtra indos q̄ fines ꝑfide inuaserāt susceperat bellum. Quo dū suos cōsulēte: nullū ei dabāt. Tūc iudeoꝝ L. u. respōsum. ꝑtifices in alia ciuitate pcte rūt. Quibꝰ demō ibi manentibus ait. Dij vti vobis rūsuꝝ dare nō ꝑnt: q̄ apl̄i dei viui: vnus simon et alter iudas ibi sunt. Nullusq̄ deus illis ꝑsentibus audet loqui. Tūc dux pergit eos secat. Quibus inuētis q̄siuit q̄ essent aut q̄re venissent. Sanctus simon rūdit. L. ij. apl̄i sumus ictu xp̄i salutiferꝝ vie causa venimꝰ: vt deū qui in celis est possimus cognoscere. Cui dux varadag ait. Qm̄ audio deos nr̄os non esse ausos vobis p̄sentibus loqui vos nobis p̄dicite quos bri li exitus habituri sumus. Tu. Dixit ei simon. Lectio. Hodie intermitte profectionē: & cras venīt nuncij pacē nunciātes & tributum solitum referentes. Jussit ergo duc eos in crastinū custodiri. Crastina vero die hora tertia venerūt quos p̄miserāt cuꝝ legatis indorum: omnia sicut apl̄i ꝑdixerant nunciātes. Quo igitur duxit. Lectio. v. ad regem apl̄os. Qui rogatu regis & ducis morabant in babylonia vno anno & mēsibus tribus: multa miracula faciētes. Intra qs tēpus vna cū rege & primatibꝰ suis quadraginta milia hoim baptizati sunt: exceptis mulieribus et parulis. Quo facto fugerūt predicti magi in ciuitatem samur: et omnē populū contra apl̄os incitauerūt. L. vj. Quo cū peruenissent apl̄i tenti sunt & ducti ad templū solis. Stabat autē in vna edē tēpli quadriga solis & in alia quadriga lune. Factoq̄ silentio: dixit simō ad simulachrū solis. Precipio tibi demō: exi de simulachro solis & ꝓminus

illud. Quod cum iudas simulachro lune dixisset egressi duo ethiopes horribiles vultu: confringentes simulachra ululatum dire vocis emittebant. Tunc omnes pontifices in apostolos xpi irruentes interfecerunt eos. Tres vtiq; lectiones legantur de expositione euangelii. Secm̃ iohannem.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Hec mando vobis vt diligatis invicez. Et reliq̃ Omel. excerpta ex comen. beati augusti. ep̃i.

Merito magister bonus dilectionem sic sepe cõmendat tanq̃ sola precipienda sit: sine qua non pñt cetera bona prodesse: et que non potest haberi sine ceteris bonis quibus homo efficit bon⁹. L. vij. Pro hac autez dilectione: patienter debemus etiã mundi odia sustinere. Necesse est enim vt mundus nos oderit: quos cernit nolle diligere quod diligit. Sed plurimum de seipso dominus consolat qui cũ dixisset. Hec mãdo vobis vt diligatis invicẽ: adiecit et ait. Si mundus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit ergo se mẽ L. e. huit.

brum supra vertices extollite. Recusas esse in corpe: si non vis odiũ mũdi sustinere cum capite. Si de mũdo inqt esses: mũdus qõ suum erat diligeret. Universe vtiq; hoc ait ecclesie quã plerũq; etiã tpam mundi noie appellat: sicut est illud. Deus erat in xpo mundum reconcilians sibi. Non venit filius hois vt iudicet mũdum: sed vt saluet mundus per ipsum. Et cetera ad matutinum et ad oẽs alias horas de cõi apostolorum dicuntur. Lap.

Scimus quoniã. Ofo. Deus qui nos per beatos apostos tuos simonẽ et iudam ad agnitionem tui nominis venire tribuisti da nobis eorum gloriã sempiternã et pficiẽdo celebrare et celebrando profficere. Per dñm. Ad scdas vẽ. R. Ciues apostolorũ. vt s̃ in cõi aplor. ij. Sancti quintini mar. iij. lec. cũ nocturno. Ad vigilias: ofa fiãt de festo ad vẽ ad matutinum et ad alias horas vsq; ad missam: que erit de vigilia

Sancti quintini Ofo. nos dñe martyris tui: veneranda festiuitas muniat et fragilitati nostre subsidium exoret. Per dominum nrm.

Sanct⁹. Tūd matu. L.c.ī. quintⁿ ad p̄dicandū verbū dei in gallias direct⁹: in vrbe ambianēsiū resedit: ibiq; dñi fidē annūciare cepit. Tūc a domitiāo direct⁹ ē rictiouarus vt xp̄ianos puniret. L.v. Veniēs itaq; rictiouar⁹ ad ciuitatē ambianēsiū: famā quintini audiēs ꝯprehēdi cū fecit: et sibi p̄sentari. Qui dixit. Quid passus es: vt eū qui ab hostibus crucifixus est colas? Quintin⁹ rñdit. Vera nobilitas ē recognoscēre factorē celi: terre: oiuz creaturaꝝ. L.c.ix. Tūc rictiouar⁹ ait. Quisnā sacrificia dūs aliogn diuersis tormentis fecisti iterire. Quintⁿ ait. Fac qđ vis: q: mīnas tuas nō timeo. Rictiouar⁹ ꝯ iussit eū cedi: calcē: aceto: et sinapi in os ei⁹ infundi. Et post multas penas: iussit eū decollari. Quo facto colūba cādida ex ei⁹ collo exiēs celos penetrauit. Tu aūt. Et cetera de cōi vnius martyris. ¶ In vigilia o⁹ scōz

Ad p̄mas vel. Ant. Scti dei oēs q estis cōsortes supnorū ciuiū intercedite p nobis. ℣. Laudate pu. ℟. O quā gloriosus est regnū in quo cū xp̄o gaudēt oēs sci amicti stolis albis sequūt agnū quocūq; ierit. ℣. Laudate dñm oēs gen. Ant. Fulgebūt insti et tāq; scintille in arundineto discurrēt iudicabunt nationes et regnabūt in eternū. ℣. Lauda aia mea. ℟. Scīs: verū est lumē et admirabile ministrās lucē his qui p̄manserūt in agone certamis recipient a xp̄o iplendorē sempiternū in quo assidue felices letant. ℣. Laudate dñm qñ. ℟. Oēs electi dei inki memoramini ñr deū vt vīs adiuti p̄cib⁹ meremur vobis adiungi. ℣. Lauda hieru. Lec.

Ecce ego iohannes vidi alterū angelū ascendentem ab ortu solis habentem signū dei viui: et clamauit voce magna quatuor ágelis quibus datum est nocere terre: et mari dicēs nolite nocere terre et mari neq; arboribus quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eoꝝ. ℣. Laudem dicite deo nr̄o oēs sancti eius: qui timetis deum pusilli: et magni. Qñ regnauit dñs deus noster omnipotēs. ℟. Gaudeamus et exultem⁹: et demus gloriā ei. ℣. Genus electum gens scā populus acquisitiōis memores memoriam

date deū. Q̄m. Glia. Hymn⁹.

IEsu saluator seculi redēp
tis ope subueni et pia dei
genitrix salutē posce miseris.
Cetus omnes angelici patri
archarum cunei et prophe
tarum merita nobis precēt ve
niam. Q̄ apostola xpi preuius et
clauiger ethere⁹ cū ceteris apo
stolis nos soluant nexu crimi
nis. Q̄ horus sacratus mar ty
rū cōfessio sacerdotū et virgi
nalis castitas nos a peccatis ab
luant. Clericor suffragia om
nes ciues celici annuant vo
tis supplicum et vite poscant
premium. Laus honor vir
tus gloria deo patri z filio san
cto simul paraclito i sempiter
na secula. Amē. ℣. Letamini
in dño. ℟. Beati estis san
cti oēs qui meruistis cō
sortes fieri celestium virtutu
et pfrui claritatis gloria: ideo
q̄ precamur vt memores nr̄i
intercedere dignemini p nob
ad dominū deū nostrum. ℟.

OMine deus o Magt.
deus noster multiplica
super nos gratiam tuam: et
sanctorum tuorū quorū pre
uenimus gloriosa solemnia:
tribue subsequi in sancta pro
fessione leticiā. Per dominū.
Nulla fiat mēo ad vas vē nec
ad matu nec ad scas vesperas
nisi q̄ hoc festū in dñica cōti
gerit: tūc em fiat mēo. quati
or dñica: sz nō ō trini. nec etiā
fiat pcessio. Similiter fiat ad
scas vē q̄ hoc festū in sabbo
cōtigerit. Ad cōplen. ℟. Scōr
precibus eōrum redde salutē
corpis et aie xp̄e tuis famlis.
℣. Lū inuo. Ant. Tu in nob
hym. Saluator mūdi. ℣. Lu
stodi nos. ℟. Lucē tuā. ℣.
Nūc dimittis. Ad matu. mūdi
Uenite adorem⁹ dñm. Qui
in scis gl̄iosus est. ℣. Uenite.
hy. Jbu saluator scl̄i. In pmo
noct. Adesto de⁹ vn⁹ oīpo
tēs pater z filiꝰ z spūs sanctꝰ.
℣. Dñe dñs nr̄. ℟. Sic lilium
inter spinas sic amica mea in
ter filias. ℣. Celi enarāt. Ant.
Laudem⁹ dñm q̄ laudant
āgeli q̄ cherubin z seraphin
scūs scūs scūs pclamāt. ℣.
Bñdic. ℟. Letami in dño.
Sciēdū est q̄ in hac festiuita
te seruet ordo prepostet⁹ in
lectionib⁹ legēdis z respōso
rijs candādis quantū ad dig
nitatē lectionū et cātorū: ita
tamē q̄ excellētior pson̄a pri
mas lectiones legat. Et ita fiet
de cēteris nē in aliis festis du

ꝓcessꝰ ſi: aſcēſus. Primū. B. ꝙ suoꝝ excellētiozū cantice ꝛ ita fiat tꝛiſcēſus mō lēonū ip ſarū ordine ſuato: octaua. lē. legat et. viij. B. cātet ſic ibidē notatū ſit. ij. lē. legat ſacerdos ſi. B. tres ſacerdotes cātēt. Le ctꝛa in ſapiōi ḡdu. Benedictio In charitate ꝓfecta cōfirmet nos trinitas ſcā. Leō. j. de tri nitate ꝛ legat ab excellēnozi p

LEgimꝰ in eccliaſti ſona. cis hyſtoꝛijs q̄ ſcūs bo nifacius q̄ q̄rtus a btō grego rio romane vrbis ep̄atū teme bat ſuis p̄cibus a foca ceſare ipetrauit donari eccle xp̄i tē plū rome qđ ab antiqs p̄ibꝰ panteon vocabat. qꝛ hoc q̄n fi mulachꝝ oim videret cē de ozū. In quo elimiata oī ſpur citia fecit eccliam ſcē dei gen tricis atq; oim ſcōꝝ xp̄i: vt ex eius multitudine demonū: multitudo ibi ſcōꝝ a fidelibꝰ in memoria haberet. B. Sū m: trinitati ſimplici deo vna diuinitas eālis gīa coeterna maieſtas p̄ſpliq; ſcōq; flami ni. Qui totū ſubdit ſuis o. bē legibus. ℣. P:eſtet nob gīaz deitaz btā p̄ſis acnati pariter q; ſpūs almi. Qui. Benedicto Per intercessionē ſue matris benedicat nos filius dī oēs.

BLeō. ij. de ſancta maria. Beata quoq; dī gēitrix ꝛ ſp̄ vgo mansit: tēplū dei viui: ſacrariū ſpūſſci: vgo aī par tū: vgo in ptu: vgo poſt partū p̄ſtis diei ſolēnitate cū ſuis vginibꝰ expers nullo mō cre dēda eſt. Verū qꝛ nō ſolū hu ius ſcē genitricis dei: ſz etiā oī um ſcōꝝ honore hec dies de dicata ē: nos frēs tātoꝝ patro cinia itercessoꝝ tota mētis in tentiōe ꝯamꝰ: vt eoꝝ p̄cibus ad eterna gaudia p̄ducamur

℣. Felix nāq; es ſacra virgo maria: ℟. oī laude digniſſima Quia ex te ortus ē ſol iuſticie xp̄s deꝰ nr̄. ℣. Ora p̄ pplo mterueni p̄ clero intercede p̄ te uoto femineo ſeru: ſentiāt ā tuū leuamē: quicūq; celebrāt tuā ſolēnitatē. Quia ex. Benedictio Ad ſocietatē ciuiū ſupno rum perducat nos rex angelo rū. Leō. iij. de angelis.

OMnipotentē dī ītaq; frēs laudemus ꝛ glorificemꝰ q ſupna celoꝝ regna ſpīritibꝰ angelicis ad laudē ꝛ honorē nois ſui atq; maieſtatis in p̄ petuū miro ordine collocauit De qbus plura loq; ptimeſci mus: qꝛ ſoli deo ſcire eſt quā

vel quāadmodū eor nob in uisibilis absq; ꝛagione seu diminutiōe in sua sola puritate ꝓfitat natura. Sz tñ nouē eē ordines angelor ad dei iudicia ac ministeria cōplenda: testante sacro eloquio cognouimus. Te seraphin vsim in excelsis laudāt oēs angeli dicentes. Te decet laus ⁊ honor dñe ℣ Cherubin quoq; ac seraphin sine pclamāt: ⁊ osanna celicus ordo dicēs. Te. Glia. Laus. In q̄ nocan. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioāne baptista. ℣ Bonū est cōfiteri dño. Ant. Estote fortes in bello: et pugnate cū antiquo serpente ⁊ accipietis regnū eternū hēditatis. ℣ Benedicā. Ant. Isti sunt sancti: qui pro dei amore mīas hominū cōtempserūt sed martyres in regnum eternū exultant cū angelis: o q̄ pciosa est mors sctōr: qui assidue assistunt ante dominū et ab invicem nō sunt separati. ℣ Deus venerunt gentes. ℟ Exultent iusti. Benedictio. Patriarcharuz merita nos ducant ad regna celestia. Lectio. vij.

De patriarchis ⁊ pphetis.

Stadhuc frēs q̄s ō hac eāde tā pulchra tāq; preclara festiuitate loq debeam? q̄ nō solū angelicis spiritib? sed etiā oib? scis: q ab exordio mūdi in terra sunt per eccliā honorabiliter dedicata cōsistit. Ex qbus pmi fuerūt patriarche viri religiosi atq; suoꝝ invita sua pies pphetarū et apostolorū quor memoria nō derelinq̄t ⁊ nomē cor manet in eternū q: deo digni inuenti sūt: hos sequē electio pphetarū: cū quibus locut? est deus: ⁊ oēndit illis secreta sua: vt vētura tāq; p̄sētia agnoscerēt ⁊ nūciarent ℟ Inter natos mulierū non surrexit maior ioāne baptista Quivia dño pparauit in hēremo. ℣ Fuit hō missus a deo: cui nomē ioānes erat. Quivi

Benedictio. Apostoloz intercessio nos iungat angelor cōsortio. Lcō. v. de apostol

IOanni athlete dei electo ꝓcordat duoden? apostoz numerus: quos a pīs miraculoz xpi virtutibus ad cōponendū nouē fidei fundamētū erigēdūq; adhuc tenere statū ecclesie diuina puidētia et oib? quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terrā sen? eor pdicatiōis exiret: ⁊ in fines orbis terre p̄cederēt ℣ ba. Quivere

vince: id est xp̃o tanq̃ palmi
tes adherẽtes: quor fructus
in sempiternũ pmanẽs nõ mar
cesci: q̃bus ipe dñs locut⁹ est
dicẽs. Vos estis lux mũdi. ℣.
℟. Luces apl̃or ⁊ domestici
dei aduenerũt hodie. Portã
tes fac: ⁊ illũinãtes patriã da
re pacẽ gentibus. Et liberare
pp̃m dñi. ℣. Audite pce. sup
plicũ vite eterne poscentes p
mia q̃ fertis in dextris mani
pulos iustitie: quiq̃ gaudẽtes
aduenistis hodie. Portã. Gl̃a.
dicto. ℣Martyrũ ⁊ stãtia nos
ducat ad regna celestia. ℟.

Apostolis ac martyrib⁹
subiunctũ est triũphale
martyrũ nomẽ: q̃ p diuersa
tormẽtor genera xpi passio
nẽ nõ lacescẽtib⁹ mẽtib⁹ pce
dior imitabant. Alij siquidẽ
ferro pempti: alij flãmis exu
sti. Alij flagellis verberati: alij
vectibus pforati. Alij cruci
fi patibulo: alij pelagi piculo
demersi. Alij viui excoriati:
alij viculis mãcipati. Alij lin
guis puati: alij lapidibus ob
ruti. Alij frigore afflicti: alij fa
me cruciati: alij vero trũcatis
manib⁹: siue ceteris ceteris mẽ
bris: spectaculũ cõtumelie in
pp̃lis nudi ppter nomen dñi
portãtes. ℟. O q̃ stantia mar
tyrũ laudabilis: o charitas in
extinguibilis: o patiẽtia inuin
cibilis: q̃ inter pl̃uras pe
quẽ nũ visa sit despicabilis. In
ueniet in laudẽ ⁊ gl̃iam ⁊ ho
norẽ. In tpe retributionis. ℣.
Nobis ergo petim⁹ pys sbue
niãt meritis honorificati a pẽ
q̃ est in celis Jnuenie. Gl̃a. In
tẽ. In. iq. noc. an. Sint lũbi ver
pcincti ⁊ lucerne ardẽtes i ma
nibus vr̃is ⁊ vos similes ho
minib⁹ expectãtib⁹ dñm suũ
qñ reuertat a nuptijs. Ex
altate. an. Virgines sctẽ dei
orate p nobis vt scelerũ veniã
p vos accipe mereamur. ℣.
Eructauit. ℟. Laudẽ dicite
deo nr̃o oẽs sci ei⁹ ⁊ q timetis
eũ pusilli ⁊ magni: qñ regna
bit dñs de⁹ nr̃ omps gaudea
mus ⁊ exultem⁹ ⁊ demus glo
riã ei. ℣. Quã dilecta. ℟. Ju
stor̃ aie in manu dei sũt. Vl
dicto. Sctī euãgelij lectio sit
nob salꝰ ⁊ pfectio. Gl̃a mat.

In illo tpe. Videns iesus
turbas ascẽdit io mõtem
Et cũ sedisset accesserũt ad eũ
discipuli ei⁹. Et. rel. Omel.

Q̃uãdo vero hec ep̃ib⁹
sacerdotib⁹ atq̃ docto
ribus siue pfessoribus hu-

dici festiuitatē nō ignotā esse credim⁹. ℣Qui corda fideliuz spiritualiter q̄si hymnis⁹ irrigāt celestibus: vt pferre feliciter īmarcessibilē vinoz opz rū possint fructū. Qui talēta sibi tradita nō solū reddere: verū etiā cū vsura sine fraude amplificare curauerūt. ℣Quia bonū qđ p gr̄am spūs sancti intelligēdo didicere. nō sibimetipsis pfuturū: sz alijs subiecto rū mētib⁹ sm aplī p̄ceptū arguēdo obsecrādo: increpādo cum ōi doctrīa faciēdo inserere nitebā tur. ℟. Sint lumbi vr̄i precincti et lucerne ardentes in manib⁹ vr̄is Et vos similes hoib⁹ expectā tib⁹ dñm suū q̄n reuertat a nu ptijs. ℣. Vigilate ergo q: nescitis q̄ hora dñs venturus sit. Et vos. ℟Benedicto. Chorus scāz virginū intercedat p nob ad dñm. Deū. vig. et vginib⁹

℣Idcirco mihi q̄nz virgines significare q̄nz pertinet ad p̄tinētiā a carnis illecebris Cōtinēdus est enī animi appetitus a voluptate oculoz et auriū: a voluptate olfaciēdi gustādi siue tāgēdi. Sz q: ista p̄tinētia partim cozā deo sit vt illi placeat interiori gaudio: partim cozā hoibus tm vt glōria hūana capiat. quinq; dicunt sapiētes et quinq; stulte: q: vtraq; p̄tinētia est cuius diuerso lomite gaudeat Lāpades ād sūt que manib⁹ portāt: opa q̄ sm istā p̄tinētiā nūt. Dictū est enī: Luceāt opa vra cozā hominib⁹

Ista lectio legat ab vno solo puero in suppellicio. Et interi p̄cedāt quinq; pueri de vestiarijs ordinati in suppellicijs capitib⁹ velatis amicti albis et cereos ardentes in manib⁹ portātes ad gradū chori tenētes accedāt. Finita itaq; lectiōe hī incipiāt ad altare cōuersi. ℟. Audiui vocē de celo venientē venite oēs vgines sapientissime Oleū recondite in vasis vestris dū spōsus aduenerit. Et pcantēta chorus: quo facto pdicti pueri hī cātēt. ℣Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chorus Oleū. Vbi finitis eodēm⁹ et ordine quo accesserūt vsq; ad vestibulū redeāt. ℟Benedicto Sanctoz meritis mereamur gaudia lucis

℣Lectio ii. de osibus sci

Ergo agite frēs eggrediamur iter vite reuertamur ad ciuitatē in qua scripti sum⁹ et decreti ciues. Nō sum⁹ hospites sz ciues scioz et domestici

dei ⁊ illi⁹ hæredes: coheredes
autē xp̄i. Huius nobis tanq̄
as aperiat fortitudo: ⁊ fiducia
latū p̄rebeat ingressum. Cō
deremus ergo inclytā virtu
illius felicitatē inquātū p̄sidē
rare possibile est. Ut enī vere
est: cōp̄rehendere nullus ser̄mo
sufficiat. Dicit de ea quod ī
loco sic: q̄ aufugiet ab ea do
lor: tristicia ⁊ gemitus. Quid
hac vita beatū⁹ vbi nō est pau
pertatis metus: nō egritudi
imbecillitas. Nemo ibi deci
nemo inuidet: cupiditas nul
la inardescit: nulli ibi de fide
rui: nulla honoris pulsat aui
potestatis ambitio. Nullus ibi
diaboli metus: inuidie demo
nū nulle: terror ḡ hebēne p̄cul
Mors neq̄ corp̄is neq̄ aīe:
sed immortalitatis munera io
cūda. Nulla erit tunc vsq̄ dis
cordia: sz cūcta cōsona: cūcta
q̄uenientia: q̄ omnium sanctoꝝ
vna p̄cordia. Pax certa ⁊ leti
cia p̄manua: tranquilla sunt oīa
⁊ quieta. Tuꝝ. Lōcede no
bis dñe ḳs vēnia delictoꝝ et
intercedēntibus scis quoꝝ ho
die solēnia celebram⁹. Tales
nob tribue deuotionē. Ut ad
coꝝpuenire mereamur socie
tatē ꝛ. Adiuuēt nos coꝝ me
rita quoꝝ p̄pria ip̄ediūt scele
ra exeuiet intercessio accusat
q̄s actio ⁊ q̄ eis tribuisti cele
stis palmā triūphi nob vnā
nō deneges petri. Tale. Ōra.
Ut ad ℟. Iusti aūt in ꝑpetuū.

Q Uidturbā in laud. aīa.
magnā quā dinumera
re poterat ex oib⁹ gentib⁹ stā
tes aī thronū ei⁹. Dñs reg.
aī. Et cōs angeli stabāt in cir
cuitu throni ⁊ ceciderūt in cō
spectu ei⁹ in facies suas ⁊ ado
rauerūt cūm. Jubilate. Re
demisti nos dñe de⁹ i san
guine tuo ex oi tribu ⁊ lingua
⁊ p̄plo ⁊ natione ⁊ fecisti nos
deo nr̄o regnū. De⁹ de⁹ ī
Būdicite dñm oēs angeli ei⁹
agite diē letitie ⁊ p̄fitemini ei.
p̄s. Būdicite aī. Hymn⁹ oi
bus scis cius filiꝰ israel po
pulo ap̄propinquāti sibi glia
bec est oibus scis ei⁹. Lau
date. Lāp. Ecce ego. Hym.

Q Uiste redēptor oīum:
p̄serua tuos famlos bte
sp virginis placat⁹ scis p̄ces
Bī á quoq̄ agmia celestiū spi
rituū p̄terita p̄nia futura ma
la pellite. Q ates enim iudicis
aplīq̄ dñi: supplicit exposci
mus saluari vīis p̄ces. Q ar
tyres dei inclīti p̄fessoresq̄ lu

clãi vtis oronibus nos ferte in ecclesiãb⁹ ℟. horus scãꝫ vgi nũ clericoꝫ ℟. oium fi cũ scis oibus ꝓsortes rpi sacte. ℟. é té auferte phdã credẽtiũ dꝛ hnibus vt xpo laudes debitas psoluam⁹ alacriter. ℟. ũa pũ ingemto eiusꝫ vnigenitovna cũ scõ spũ in sempiterna scla. Amẽ. ℣. Mirabilis deus. ℟. Te gliosus aplorꝫ chorus te pphetarũ laudabilis numerus te martyꝫ cãdidatus laudat exercitus te oẽs electi voce cõfitent vnanimes bta trinitas vnus de⁹ ꝓs. Bñdi. Dio

OMnꝑs sempiterne deus qui nos oium scõꝝ merita sub vna tribuisti celebrita te venerari: qs vt desideratã nobis tue ppitiatiõis abundãtiã multiplicatis intercessoribus largiaris. Per. Ad ꝓmã. Vidi turbã. ℣. De⁹ in no Ad. iij. añ. Et oẽs angeli. ℣. Lege ꝓ. Lãp. Ecce ego iõẽs ℟. de cõl pluri mozũ mar. ad oẽs horas dicũt. Ad. vj. añ. Redemisti ℣. Defecit. Lãp.

AVdiui numerũ signatorũ centũ qdraginta quatuor milia signati ex omni tribu filiorꝫ isrl Ad. ix. añ. Hymnus ℣. Mirabilia. Lapsum

AVdi turbã magnã quaꝫ dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gẽtib⁹ tribub⁹ pplis linguis stãtes ante thronũ in ꝓspectu agni amicti stolis albis palme in manibus eoꝝ. Ad. ij. añ. Vidi turbã ℣. Cõfite. Credidi ꝓpt. In ꝙuertẽdo Eripe me. Lauda hier⁹m. Lãp. Ecce ego ioãnes ℟. Justi in ꝑpetuum viuẽt et apud dñm est merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ Altꝫ altissimũ ℣. Jõ accipiẽt regnũ decoris et diadema speciei de manu dñi Et cogitatio eãꝝ. Glia laus et honor decus ptãs et iubilatõ pri ac nato et spũi sctõ. Aꝑ pud hym. Xpe redẽptor. ℣. Mirabilis de⁹ añ. Saluator mũdi salua nos oẽs: scã dei genitrix vgo sp maria ora p nob pcibus q̃s scõꝝ aplorꝫ: martyrũ et cfessorꝫ atq; scãꝫ virginũ suppliciter petimus: vt a malis oib⁹ eruamur tuis q̃ b⁹ mũc et sp ꝑfrui mereamur ꝑa. Mgt. Dio. Opt. sempit terne de⁹ Finitis diebꝰ ispis oiũ cõꝝ statim incipiant festiue vel moꝛtuoꝝ ꝙuentꝰ et totũ seruitiũ discurrat sicut in annuerlarijs cõꝝ ꝓtinue p totã horã qua vespe defunctoꝝ

ñr ⁊ laud. ⁊ misse q̄ dicunt in crasti. cāpane pulsant in claustro. Ad vō ait. **Placebo dño in regione viuoꝝ.** ℣. **Dilexi.** vsq; ℣. **Placebo.** Hucusq; psal. nō psallat. sz statim loco ante cantet sm vsum Sarum. ait. **Heu me q̄ incolatus meus p̄lōgat⁹ est.** Ad dñm cū tribularer. ait. **Dñs custodit te ab oi malo custodiat aiam tuā dñs.** ℣. **Lauui oculos.** ℟. **Si iniq̄tates obseruaueris dñe dñe q̄s sustinebit.** ℣. **De profundis.** ait. **Cpa manuū tuaꝝ dñe ne despicias.** ℣. **Cōtebor.** ⁊ ait. **Porta inferi.** ℟. **Erue dñe.** Sub silētio dicit ait. **Audiui vocē de celo dicentē: beati mortui q̄ in dño moriunt.** ℣. **Mgr. ℟. Requiē. xpe. kyrie. Pr nr ⁊ Aue maria.** sine pnūcia. **Et ne nos.** dicit ℣. **Lauda aia mea.** Finito ℣. cūcti sacerdos executor officii ⁊ cū ora. loco nec habitu mutato ⁊. **Requiē eternā. Et lux** ℟. **Porta inferi. Erue** ℣. **Credo videre In terra. Dñs. vobis.** ℟. **Et cū spiritu. Oremus.**

Ad cliū de⁹ oim cōditor ⁊ redēptor aiab⁹ famulorꝝ famularūq; tuaꝝ: remissionem cūctorꝝ tribue pcatoꝝ vt indulgentiā quā sp optauerūt p̄ces supplicatiōib⁹ ꝓsequant. Hic terminet sic. **Qui cū deo pre ⁊ spū scō vi. ⁊ re. de⁹ p oia sēcla sēclorꝝ Amē.** Nō dicat hic **Dñs vobiscū.** sed statim idē facer. dicat **Requiescāt in pace. Chorus amē.** Deinde dicat cōtra. de die vt s. ad. j. vō ait **Scōrꝝ pabus.** ℣. **Cū invoca. Hym. Saluator. ⁊ Custodi nos.** ait **Luce tuā.** ℣. **Nūc dimit.** Pro corpe p̄sti cui⁹ scōa fuerit di cit oratiōem tā ad **Placebo.** q̄ ad **Dirige.** Oratio maior videlz

Deus cui ppriū est misereri sp ⁊ parcere te supplices deprecamur, p aia famuli tui. N. quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt nō tradas eā in manus inimici: nec obliuiscaris in finē: sz iubeas illā ab angelis scis suscipi atq; ad regionē viuorū p̄duci: vt q̄ in te spauit ⁊ credidit: scōrꝝ tuorꝝ mereat̄ societate letari. per. Ité in die tricenali vel quo cūq; fuerit vel cōmemoratione ei⁹ defuncti dicat ista oratio ad

Placebo tantū. Oratio

Deus cui ppriū est misereri sp ⁊ parcere: ppitiare aie famuli tui vel famule tue: ⁊ oia ei⁹ pcā dimitte: vt mortis vin

culis absolutis trãsire mereatur ad vitã. Per. In anniversarijs de quocunq; dicit ista oio

Ad Placebo mñ. Dio.

DEus indulgentiarũ dñe da aie famuli tui vel famule tue. N. cuius anniuersariũ depositionis diẽ cõmemoramus refrigery sedẽ quietis beatitudinẽ lũinis claritatẽ. p. In preceptis defunctis dr ista oio ad Pla

DEus q̃ inter cẽt. cebo. splicos sacerdotes famulos tuos pontificali dignitate cõferri fecisti ppta qs vt quorũ vicẽ ad horã gerebãt in terris: eorũ ppetuo consortio letẽtur in celis. Per. Pro fratribus et sororibus defunctis dicit ista

Oratio ad Placebo mñ.

DEus venie largitor: et humane salutis auctor: quesumus clementiã tuã vt nrãrũ congregationũ frẽs et sorores q̃ ex hoc seculo trãsierũt: intercedẽte beata maria semp virgine et beato michaele archangelo cũ omnibus sctis tuis ad ppetue beatitudinis cõsortiũ puenire cõcedas. Per. Dio generalis ad Place. mñ. oio Fideliũ deꝰ. vt ℟. sic terminat Qui cũ deo. vt ℟. Nõ dicat. Dñs vobis. nec Regescant in pa. Cũ completa cõmẽoratione aiarũ: statim sine inuit. et sine psal. Uenite. incipiat ad. sup psal. Tñ añ Dirige nõ dicat tñ post Place vt in .xl. et qñ orationes pdicte dicant. Laus vt ab hac die aiarum usq; ad ãtẽ sc. añ paschã tũc oio Fideliũ sic termiat Qui cũ deo vt ℟. Regescant in pace. Amẽ. Sine Dñs vo. post oio. ¶ In die aiarũ añ matu. pulsatis cãpanis more dñicali. Ad matutinas ne Dñe labia. et Deꝰ in adiutoriũ sine pã. Uenite. incipiat in superiori gradu añ. et fiat. ix. lectiones. añ Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viã meã. ps Uerba mea. añ Lõuertere dñe et eripe aiam meã qñ nõ est in morte qui memor sit tui. ps. Dñe ne in furore. añ Nequã rapiat vt leo aiam meã dũ nõ ẽ q̃ redimat neq; q̃ saluum faciat. ps. Deus ne in. ℣. Ad porta ifernj. ℟. Erue dñe. vt ℟. Pr̃ nr̃. Et ne nos. Nõ dicat Jube dñe. nec Tu aũt. Nec benedictio a lectore petat in istis lectionibus. ℣. Parce mihi dñe nichil enim sunt dies mei Quid est hõ q̃ magnificas eũ: aut qd apponis erga eũ cor tuũ Uisitas eũ diluculo: et subito probas illũ. Usq; quo nõ parcis mihi:

nec dimittis me vt gluttiā saliuā meā ꝓpeccaui. Quid facia tibi o custos hoīuz? Quare posuisti me ꝓtrariū tibi: et factꝰ sū mihimetipi grauis? Cur nō tollis peccatū meū: et ꝙre nō auferis iniqtatē meā. Ecce nūc in puluere dormio et si mane me ꝙsieris nō subsistā. ℟. Credo q redēptor meꝰ viuit et in nouissimo die de tra surrecturꝰ sum. Et in carne mea videbo deū saluatorē meū. ℣. Quez viderꝰ sū ego ipse et nō alius et oculi mei ꝓspexerunt. Et L. q.

MEdet aiaz meā vite mee Dimittā aduersū me eloquz meū loq̄r in amaritudine aīa mee. dicā deo noli me cōdēnare. Iudica mihi: cur me ita iudices? Nūqd bonū tibi videt si calūnieris et oppmas me opꝰ manuū tuarū: et ꝓsiliū impiorū adiuues? Nūcquid oculi carnei tibi sūt aut sicut videt hō et tu videb. Nūcqd sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut hūana sūt ita: vt ꝙras iniqtatē meā: et peccatū meū scrutēris? Et scias q nihil impiū fecerim cū sit nemo q de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū. Tu eis dñe dona requiem et lo cū indulgētie. ℣. Qui vēturꝰ es iudicare viuos et mortuos et seculū ꝓ ignē. Tu eis. L. q.

MAnus tue dñe fecerunt me et plasmauerūt me totū in circuitu et sic repēte ꝓcipitas me. Memēto ꝙso q sicut lutū fecerīs me: et in puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseū me coagulasti? Pelle et carnib⁹ vestisti me ossib⁹ et neruis cōpegisti me. Vitā et misericordiaz tribuisti mihi et visitatio tua custodiuit spiritū meū. ℟. Dñe quando veneris iudicare terrā vbi me abscondā a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me condēnare. Quia peccaui. Sciendū est q quando corpus adest ꝓsens cumulū fuerit et in anniuersariis ꝓpriis corporibus īm et in die animarū repetat terniū. vi. z. ix. ℟. In secūdo noct. ā. In loco pascue ibi me collocauit. ℣. Dñs regit mē. Delicta iuuētutis mee et ignorantias meas ne memineris domine. ℣. Ad te leuaui. ℟. Credo vidēre bona dñi in terra viuentiū. ℣. Dñs illūi. ℣. In memoria eterna. L. q.

QUātas habeo iniqtates ⁊ petā: scelera mea atq; delicta oñde mihi. Cur faciem tuā abscōdis: ⁊ arbitrar̄ me inimicū tuū? Contra foliū qđ vēto rapit oñdis potētiā tuā ⁊ stipulā ñcā pseqūris. Scribis enī ꝓtra me amaritudines: ⁊ ꝓsumē me vis pcīs adolescētie mee. Posuisti in nervo pedē meū ⁊ obseruasti oēs sēitas meas: ⁊ vestigia pedū meoꝝ cōsiderasti. Qui q̄si putredo ꝓsumēd⁹ fū: ⁊ q̄si vestimētum qđ ꝓmedit a tinea ℟. Heu mihi dñe q: peccaui nimis i vita mea qđ faciā miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miſere mei Dū venerīs i nouissimo die. ℣. Aia mea turbata ē valde sed tu dñe succurre ei. Dū. Le. v.

HOmo nat⁹ de mūlere brē vi viuēs tpe: replet mltis miserijs. Qui q̄si flos egredit ⁊ pterit. ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nūq̄ in eodē statu pmanet. Et dignuꝝ ducis sup huiusmōi apire oculos tuos et adducē eū tecū in iudiciū. qs pōt facē mūdū de imūdo ꝓceptū semie: nōne tu q sol⁹ es: Breues dies hois sūt: mēr⁹ mēsūū ei⁹ apd te ē. Cōstituisti termios ei⁹ q ptergrinō pote-

runt. Recede ḡ paululū ab eo vt requescat donec optata veniat et sicut mercēnarij dies eius. ℟. Ne reco:deris pcā mea dñe. Dū veneris iudicare seculū p ignē. ℣. Dirige dñe de⁹ me⁹ in ꝓspectu tuo viā meam

QUis mihi hoc. L. vi. Dū tribuat vt in iferno pteges me: ⁊ abscōdas me donec ptrāseat furo: tu⁹: ⁊ ꝓstituas mihi tp̄s in q̄ reco:deris mei Putas ne mo:tuꝰ hō rursum viuat: Cūctis diebꝰ qbꝰ nunc milito: expecto donec veniat imutatio mea. Vocabis me ⁊ ego rñdebo tibi. Opi manuū tuaruꝝ porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumeraſti: sed parce pcīs meis. ℟. Dñe secundū actū meuꝝ noli me iudicare nihil dignū in cō spectu tuo egi. Idco deprecor maiestatē tuā. Vt tu deus deleas iniqtatē meā. ℣. Amplꝰ laua me dñe ab iniusticia mea ⁊ a delicto meo mūda me: q: tibi soli peccaui. Idco. In. ip. noc. añ. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuādū me respice. Expectis. Añ. Sana dñe aīaꝝ meā q: pecca ui tibi. ℣. Btūs q̄ intel. añ. Si iuit aia mea ad dēū fōtē viuū

qñ veniã ⁊ apparebo añ facie dñi. ℣. Quē admodũ. ℟. Requiem eternã. Lcõ. vñ. Pũs me⁹ at: ẽ uabũt dies mei breuiabũt ⁊ solũ mihi superest sepulchrũ. Nõ peccaui ⁊ i amaritudĩe nub⁹ mozat oculus me⁹ Liba me dñe ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuiusuis manꝰ pugnet ꝓtra me. Dies mei trãsierũt: cogitationes mee dissipate sunt: torquẽtes cor meũ Noctẽ verterũt i diẽ ⁊ rursus post tenebras spero lucẽ. Si sustinuero infernꝰ domꝰ mea est ⁊ in tenebris stravi lectulũ meũ. Putredini dixi: Pater meꝰ es: mr mea et soror mea vermib⁹ Ubi ẽ ergo nũc ꝑsolatio mea: ⁊ patiẽtia mea Tu es dñe deus meꝰ ℟. Peccaui ẽ me q̃tidie ⁊ nõ repenitentẽ timor mortis ꝑturbat me. Qui i inferno nulla ẽ redẽptio miserere mei dñe ⁊ salua me. ℣. Deus in nõie tuo saluũ me facet in ꝓtute libera me. Qui. L. vñ.

PEllis mee ꝑsũptis carnibus adhesit os meũ ⁊ derelicta sũt tũmõ labia circa dẽtes meos. Miserere mei mei miserere mei saltẽ vos amici mei qr manꝰ dñi tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicẽ deꝰ: ⁊ carnib⁹ meis saturamini? Quis mihi tribuat vt scribant sermões mei? Quis mihi det vt exarẽtur i libro stilo ferreo ⁊ plũbi lamina vel celte sculpant in silice? Scio enim q redẽptor meus viuit: ⁊ i nouissimo die de terra surrecturꝰ sũ: ⁊ rursũ circũdabor pelle mea: ⁊ i carne mea videbo deũ saluatorẽ meũ Quẽ visurꝰ sum ego ipse ⁊ oculi mei ꝓspecturi sũt eum nõ alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiem eternã dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Qui lazarũ resuscitasti a monumẽto fetidũ tu eis dñe dona requiem. Et lux. L.

QUare de vulua eduxisti me? Quis vtinã ꝓsũptꝰ essẽs ne oculꝰ me videret. Fuissem q̃si nõ essẽs de vtero tulla tus ad tumulũ Nũqd nõ paucitas dieꝝ meoꝝ finiet breui: Dimitte me ergo dñe: vt plãgã paululũ dolorẽ meũ ãteq̃ vadã ⁊ nõ revertar ad terrã tenebrosã: ⁊ opertã mortis caligine. Terrã miserie ⁊ tenebrarũ: vbi vmbra mortis ⁊ nullꝰ ordo: sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda. Qũ celi mouẽdi sũt et

terra. Cū veneris iudicare sclz
ptignē. Dies illa dies ire ca
lamitatis ⁊ miserie dies magna ⁊ amara valde. Qñ ce. Et
dicat vs. Dū veneris. Ar
dētes aie flēt sine fine ābulātes
p tenebras dicūtq singule vbi
vix vix: quāte sūt tenebre Dū
ve. Creator oīm rex de q
me de limo tre formasti ⁊ mi
rabiliter sanguie ppio rede
misti corp meū lz mō putre
scat de sepulchro faciesin die
iudicij resuscitari: exaudi ex
audi me ⁊ aiam meā in sinu a
brahe patriarche tui iubeas col
locari. Dū ve. Deīn repetat ℟.
Libera. Qñcūq corp adest
pns ⁊ i oib annuer. ⁊ tricena
li. ⁊ qñ vltio sit fuitū mortu
ū añ pascha sperit vltimū
℟. Libera me. cū his trib ℣.
Dies illa. Qñ celx dicit vsq
Dū ve. Quid ḡ miserrim
qd dicā vt qd faciā dū nil bo
ni pferā añ tm iudicē. Dū ve.
℣. Nūc xpe te petim nuserere
ās qvenisti redimē pditos no
li dānare redēptos. Dū ve. em
de repetat ℟. Libera. qñ pt
sorā ānā obfuerit qñcūq dicit
℟. Libera me. dēmod ⁊ or
do fuit hic qñ annuerſa
rio suprādictū est in dñica ꝑ-
ma aduēt dñi p. tū. vs. Lec.
℣. in pulpito legāt. In oi. iḡ.
⁊. vj. feria p anniū qñ fuit vigi
lie mortuor cū. ix. ps. et tres
lec. tm: tūc erit. iij. ℟. Libera
me dñe de viis inferni. Qui
portas creas ⁊ fregisti et visi
tasti infernū ⁊ dedisti eis lumē
vt viderēt te q erāt in penis te
nebraz. ℣. Clamātes ⁊ dicen
tes aduenisti redēptor noster
Qui por. non repetat ℟. Et
notādū ē q sp in vigiliis mor
tuor cū ix. psal. ⁊. iij lec. tm. dī
hec sola añ. sup psal. añ le. sex
Dirige. tūc dī hic ℣. tm sex
Cōplaceat tibi dñe vt eruas
me. ℟. Dñe ad adiuuādū me
respice. In lau. vo dicat facer
dos ℣. Requiescāt in pace. ℟.
Amē. iste ℣. dī sp añ lau. su
pdicto mō nisi ab hac die aia
rū vsq ad. iij. feriā añ pascha
Nā tūc nō seqnt lau. omnes si
cut i hac die aiaz. Ab hac die
vsq ad. iij. feriā añ pascha nō
sequant lau. omnes siue corp
pns fuerit siue nō. sz sp post
vltimū ℟. statī dī. Kyrieleiſō
Cōcl. kyrieleiſō dicto modo
Pr nr. Et ne nos. Deide
dī. Exaltabo. sine nota mo
re solito: cū ℣. ⁊ orationib dī

ctare sunt ad lau. alio tpe lau. Vo tūc dīr post matut de die z de scā maria: z tūc post psal Būdict⁹. dī Kyriel. xp̄el. kyriel. more solito Pr̄ nr̄. Et ne nos cū psal. Voce mea ad. el ℣. z oīonib⁹ q dicebāt ad Placebo. Deinde dī psal Ad te leuaui. Al pascha z tpe ad tēpū oīum scōz dīr Placebo Dirige. z lau. sicut pra vs de die z de scā maria qn̄ ei quētu dīr. In pascha vo tpe dīr. ij. lec. cū. ij. ℟. z. ij. psal. z cū. ij. aī. sup psal. aī lec. q̄ sic dz nocte. dī z oīa ut sup psal. ad. vē. scz Placebo dīr. Et oēs aīe sup psal. in lau. pcunt. Post oct. vo pasce in q cūp̄ser. ī choro officiū mortuoz incipiat a p̄ma noc. z cō pleant duo sequēter nocturni in eade hebd. n̄ fiem pōt: siue aūt possit siue nō decet p̄ma nō seruet ordo nocturnoz sz lectiarū in hoc tpe. Ita tn̄ q̄ pro corpe pntī cuiuscūq; fiendi et in anniuersarijs z in trigint. epoz in p̄dicto tpe sp dicunt alie psal. ℣. lec. z ℟. de. ī. noc. Sciendū est aūt q̄ in tpe pascali sp crit. ij. Libera me. cuz his. ij. ℣. scz ℣Dies illa vice. ℣Quid ergo. ℣Nunc xp̄e. In die aūt ai ℣ laus. ℣. Requiescāt in pace. ℟ Amē.

Exultabūt ℣ Iu laud. an. dño ossa humiliata. p̄s Miserere. aī Exaudi dñe oīonē meā ad te ois caro veniet. p̄s Te decet. aī Me⁹ suscepit dextera tua dñe. p̄s. Deus de⁹ meus. aī Al porta inferi erue dñe aīam meā. p̄s Ego dixi. aī Ois spūs laudet dñm. p̄s Laudate p̄uz ce. ℣ Requiē eternā. aī Ego sum resurrectio z vita q̄ credit in me etiā si mortuus fuerit viuet z ois q̄ viuit z credit in me nō morietur in eternū. p̄s Būdic. Kyriel. xp̄el. kyriel. pater nr̄. sine p̄uīs Et ne. dī p̄s. Exaltabo. ℣ Deide dicat sacerdos loco nec habitu mutato. ℣ Requiem eternā. Al porta mea. Credo videre. Dñe exaudi oīo. Dñs vob̄. Oīo Fidelium deus. in nec habitu mutato eodmō p̄ oīa q̄ p̄notatū ē ad Placebo. Quib⁹ dictis stat⁹ dicunt mat. de scā maria ī quētu more solito z p̄ma collecta vide Precedens fiat mēo. de mar. eustachio socijsq; ei⁹ cū aī Stolā est. ℣ Mirabil. oīo

TAnobis q̄s dñe scōz martyz tuoz eustachij

cū socijs suis intercessiōe leti
cia ꝛ pace: vt quoꝝ gaudem⁹
triūphis ptegamur subsidijs
per. Non di⁹. Ad te leua.
nec vlla pstratio flat i crastino
hac die: q; ꝑ festiuū festū ha
bet. Ad ꝓma nec ad alias ho
ras dī Deus in adiutoriū. nec
hym: sed statim incipiat in sup
riori gradu ait Regez eternā
dona eis dñe ꝛ lux ꝑpetua lu
ceat eis. ℣. De⁹ in no. Bti im
macula. Retribue. Finit ꝑ. n
ne Sūa pii. repetita ait. p⁹ ℣
statim sequat Kyrieleis. xp̄e ky
rieleis. p̄ nr̄. Et ne nos Sed li
bera. Requiem eternā. A porta
inferi. Erue dñe. Credo vide
re bona dñi. Dñs vobis. Oro
fideliuꝝ deus. que terminet
Qui cū ꝛo pa. Requiescāt i pa
ce. Amē. No dicat Dñs vobis.
post orōnē. Hoc modo dicat
ꝛ finiunt oēs a hore huius di
ei. Post ꝓmā vero in capitulū
intrent more solito: ꝛ post lec.
de martyrilogio dicat sacer.
℣. Preciosa est in cōspectu dñi.
cū hac oratione tantū. Sctā ma
ria mater. quę terminetur sic.
Qui i trinitate pfectā vi. ꝛ reg
de⁹ poia se. se. Amē. Dñs vo
biscū. Et cū spiri. Benedicam⁹
dño. Deo gra. Hac die dicunt
oēs hore ali missaꝝ. Si hec cō
memoratio alias in dñica ꝓti
gerit: differat vsq; in crastinū. et
historia Vidi dñm inchoet in
ipsa dñica: ꝛ fiant memoriē de
martyrib⁹ eustachio socijsq;
eius. Nota q; ista regula non
obseruet̄ in eccl̄ia Sarū et
i eccl̄ijs dedicatis i honore sce
marie vir. Lectio. iij. ō martyr
rib⁹ eustachio socijsq; ei⁹. ℣.

IN diebus traiani impera
toris demonū p:evalen
te fallacia: erat quidam magi
ster militū nomine placidas:
genere insignis: opib⁹ iusticie
pollēs ꝛ potēs in ꝓlio. hic ha
bebat vroꝛē sibi cōsimilē: quē
misericors dñs ad fidei sue a
gnitionē vocauit. Et baptiza
tus ē cū vroꝛe ꝛ filijs suis mu
tatoq; nomine vocat⁹ ē eustachi⁹
Post multos dies. Lectio. ij.
factus est concursus ꝑsiuum
in terra romanoꝝ. Cōtra quos
eustachi⁹ dispositꝰ ꝓfectus ē
Cui post victoriā redeūti oc
currit impator adrian⁹. Alte
ra die impator tēplū ingressus
iussit eustachiū pro victoria
dijs sacrificare. Qui ait. Xp̄o
deo sacrifico: alium non scio
imperator hoc Lectio. iij.
videns: ꝓcepit bouem eneū

cedi: t cū Machabeis cū virgine t
filijs introduci. Xpō vos introducti: cū tibi cantes manū offerauerunt. Et ecce vox de celo venit dicēs. Venite populi coronas vobis a deo paratas. Tūc hymnū cantātes alias deo reddiderūt t nō tetigit ignis etiā capillū capitis eoꝝ. Et in eo. nat ad matu t ad missā de eō cū Machabeis socijs ejus in eade hystoria Vidi dñm Ofones mortuorū post laus. p corpe phīl. Ofio. Deꝰ cui proprium est misereri In anniuersarijs de quib⁹ fuerit dicta ofo ad laū. Oratio.

OMnīs clemptme deꝰ cui nūq̄ sine spe mie supplicat: ppitiare aie famuli tui vel famule tue: vt qui hac vita in tui nois confessione decessit: sanctoꝝ tuoꝝ numero facias aggregari. Per. pro episcopis oratio ad laudes. Oratio.

DEus cuiꝰ mie nō est numerꝰ: suscipe pro animabus famulorꝝ tuorꝝ pontificū pcesnrās: t lucis eis leticieꝝ regionē in sanctoꝝ tuorꝝ societate cōcede. p. do. pro fribꝰ t sororibus ad laud. dicitur ista oratio.

INclina dñe aurē tuaz ad pces nras qbꝰ miaz tuaz supplices vepcamur: vt aias famulorū famularūq̄ tuarū quas de hoc scio migrare iussisti: in pacis ac lucis regione constituas t sctoꝝ tuoꝝ iubeas esse consortes. Et fit terminatur. Per xpm dñm nrm: Oremus Oremus dilecti pro famiharibꝰ p quib⁹ ad placitū: qbꝰ expletis sequat ofo generalī laudicitis

ANimabꝰ q̄s dñe. Ofio. oiuz fidelīū defunctorū ofo pficiat supplicātiū: vt eas et a pcis oibꝰ exuas: t tue redēptiōis facias esse pticipes. Qui cū deo. Requescāt in pace amē. Dñs vobiscū. Sciendū est q̄ qn corpus adest pñs nō fuerit ep̄s vel aliq̄s magnꝰ semp dīr. iij. ofones tam ad Placebo q̄ ad Dirige sb una conclusione prima p corpe pñti. secda p epīs tertia p fribꝰ t sororib⁹. iij. generalis. Itē in oibꝰ anniuersa. sp dīr. iij. ofo. taz ad Placeb q̄ ad Dirige sb una terminatione. Prima anniuersa. ofio. ij. ofo. p epīs. iij. p fribꝰ et sororibꝰ. iiij. generalis. Sill fiat in tricēnali: ita tñ q̄ prima ofio. sit p tricēnali. Itē q̄n vig. mortuorū fuit cū. ix. p̄sal. t. iij. lec. tūc dicunt. iij. ofio. tam ad Placebo q̄ ad Dirige prima p epīs. ij. p fribꝰ t sororib⁹. iij. gene

ralis. ¶ Sce venefrede virginis ꝛ mar. ad ꝓmas vñ. aũ. Hec est ygo. ꝓs sel. La. Dñe deus ſſ. Regnũ mũdi. hym. Virgis proles. ad. Diffusa est. an. Aue gẽma claritatis ad instar carbũculi: aue rosa paradiſi more fragrãs balſami venefreda ygo felix gẽma meritis assistẽtes tuis festis celi iũge gaudijs ſſa. Mag. Oſo.

O Mps sempitne deus q̃ hodiẽ venefredã virginitatis ꝓmio decorasti: fac nos q̃s ei⁹ intercessiõe mũdi hui⁹ blãdimẽta postponere et cum ipa ꝑpetuis gẽtẽ sedẽ obtinere ꝑ. ¶ Ad matu. ix. lec. ſãt L. j

O Encrabilis dei fu⁹ dñs noster a nobilib⁹ viris. s. bengo pie ꝛ petro mr e iuxta fabrinã in ꝓuincia q̃ di⁹ pous oriũdus: a ꝓmordijs infãtie suos xl tres dies cũ noctib⁹ ieiunãs pugil in oronib⁹ vir ad prãdiũ ab ecclia poterat di uelli. Qui parẽtib⁹ relictis monachus effect⁹ diuersis in locis ecclesias ꝓstruxit: ꝛ frẽs dignos ꝓpinis obsequijs mãcipauit: sibi ꝓuisaz a deo q̃ turus mãsionẽ. Ducẽte vo illuz spũ scõ: pucnit ad ꝑdiũ cuiusdã nobilissimi uiri. i noie dix nit. Qui filiꝰ vni⁹ potẽtissimi senatoris a rege sicilie nomine oi honestate cõspicuus apparebat. Ad hũc vir dei cũ aduenisset q̃ secreto reuebat in pectore nobili viro ad uocato: secretius ꝓpalauit. Domine ad te sum celesti instinctu ꝛ stinatus nõ sine certa causa tue tuorũq̃ salutis: si meis acq̃ueris petitionibus ꝑeto itaq̃ ẽtẽ⁹ ꝛ possessionẽ tibi a ꝓgenitoribus deriuata partẽ deo et mihi ꝓcedas: vt ibi ecclesiã fabricẽ ꝑ te ꝛ oĩbus xp̃icolis deo seruituras. Cuius petitionib⁹ vir nobilis q̃si celit⁹ admonit⁹ benigne annuẽs: villã in q̃ ad cũ venerat dei seruitijs liberã et ꝛ se ꝛ de oĩbus successorib⁹ eius cõcessit ab oĩ exactiõe solutã. Sicq̃ nutu ꝛt vir scũs in breui animũ illi⁹ obtinuerat: vt statim ꝛ illo loco ad aliuz sua suppellectilia trãsferret. ꝛ filiã nom̃e venefredã quaz sue posteritatis spem hẽbat vnicã ad xp̃i honorẽ ꝛ ad mor̃ honestatem illi cõmitteret informandã. Scõ dei itaq̃ basilicẽ ꝓstruẽde op⁹ diligẽtissime accelerãte: xp̃i mysteria dictim deuotissime celebrãte: ille no

bilis vir tenith ex aduerso nō longe inde sua figēs tabernaculā: mēte sincera xpi seruitio adherebat cū vxore deuota.

Uenefreda vero Le.iij. celesti dogmate morin ebriata xpi mādata q̄ a vectore suo p̄dicabant: ardēti desiderio ⁊ auribꝰ patulis hauriebat: tenaci memoria recōdebat: in primo operibꝰ exhibitura qđ tūc in aio congerebat Dēm vo virū abdicare disp̄ōebat: sed hoc parentibꝰ suis innotescere formidabat. Illos offendere nō sibi idoneū forte credebat. ⁊ro fundit⁹ ꝓiūgi salutiferū esse sciebat. In hoc igitur certamie spūali: virginis animus nō modico distrahebat anfractu Nō immemor tū virgo vectoris sui p̄dicātis renūciare patri ⁊ matri ⁊rp̄z sequi: cū cōsciū sui audacter fecit esse secreti. Le.iij.

Pater inquit sctissime spetra mihi ab vtroq̄z parēte omne scū luxū amodo, licere abdicare: et virginitatē meaz celesti sponso integrā cōseruare. Hec audiens vir sanctus: facillime quod petebat obtinuit ab vtroq̄z parente. Tū q̄ illius funditus imbuebant consilio. Tū etiā q̄ illos imbuerat diuini nectaris plenitudo Parētes igit onere depositi illā nubēdi seculo: ceperūt rerū suarū opulentiā xpi pauperibus erogare. Puella desideriū suū adepta se semp extendēs ad interioza: soli vo inhians nullaq̄z admittēs terrena pedibꝰ beati viri assidebat votiua sitibūdo hauriēs cozde q̄ responsi sui mozibꝰ aiebat. Cū aūt in exercicijs q̄ ad salutē aie ptinēt studiosissime invigilaret cernēs diabolꝰ illa puincia virtutez suā eneruari totus cōtra eā insurgere cepit

Quadā aūt die Le.v. dñica virginis parētibꝰ ad ecclesiā pgētibꝰ vt dei mysterijs ⁊ sci viri interessent p̄dicatōibus: virgine venefreda quodā cozpozis iucōmodo domi remanere coacta: ecce quidā iuuenis nole cardoꝰ regis alani filiꝰ palatiuz p̄ijs ingrediens eā solā repiebat. Statimq̄z de cōcubitu sermonē inseruit dicens. se regis filū diuitijs ⁊ honoribꝰ refertū ⁊ illā affluēter locupletaturū si sue voluntati daret assensuz Illa vultu demisso ruboze suffusa dissimulās animi ꝓpositū

simulauit ꝓmo se grauiter ferre q̄ incōptā iuenisset. Decut vt saltez modicū pateret: donec a thalamo dēcēsus redisset. Hec dicēs solūmō ad hōrā euelli ab eo ꝗrebat. Qō tidē procos temerari⁹ ꝓcessit. L. vj.

YLla vō mox thalamū ingressa ex altera ꝑte camere vsus ecclesiaz iter arripuit Que fuga mox iuueni motuit Ille vō arrepto gladio velocit insequēs apphendit eam in descensu cuiu⁹dā mōtis añ ostiū eccl̄e: z hys vbis eā allocut⁹ est. Olim te amaui z legalib⁹ ꝙplerib⁹ te mihi ꝓiugere desideraui. Quare te petentē cōtemnis? aut statim mihi ꝓsenties: aut vitā isto gladio cōsumabis. Illa ꝓius ad ecclesiaz lumina vertēs z neminē aspiciēs furibūdo cōfidēter rndit Regis eterni filio tūcta matrimonio: nullū aliū admissura sum dū vixero. Exime gladiū z vt placet vtere: nec mmen nec blādicie sepabūt me ab illius amore. Ille vero extracto gladio: caput ei⁹ āputauit. Mox vero vbi caput virgis ad terrā corruit: fons lymbus z pecoribus saluberrim⁹ vbertim emanauit. Hec expōnitor. L. vj.

QUo ꝓpter vō virginis in loco q̄ ceciderat remanēte: caput ipius⁹ dc ꝓcliui ruit in ecclesiā: inter pedes astātiū Unde stupefacti z attoniti ꝯparentes q̄ alij accurrūt quā totius: rē certius cognituri: virginēq; deuotā cōperientes esse decollatā lamentabilē ꝓ diderūt clamorē Quē vir sanctus audiens: ad cetū pueri⁹ astantiū. Virginē quoq; quaz deo cōsecraturus erat: peremptaz cernēs z pemptorē illius gladiū suū p herbā tergētem adhuc madidū cruore cōspiciens: his verbis impiū est aggressus. O pfis inqt regie dignatis homicida celestis curiā nō peniter tantū scelus perpetrasse pacē cōturbasti z ecclesiam tuo sacrilegio fedasti. nec dici dñice reuerentiā exhibuisti. Nūc ipm deū meū dēprecor quaten⁹ que cō indigne cōmisisti: digna recē pensatione recipias. His dictis iuuenis ad terrā corruens: illico expirauit Mirūq; dictu corpus defuncti liquefactū in cōspectu astātiuū disparuit: mul is asserētibus telluere debiscēte fuisse absorptum: et cū spiritu suo in barathro demersuz L. vij

Dehinc scūs caput virgis tro sculás ꝛ suo ordine cōponēs reliquo corpi adegit ꝛ palliū suū supsternēs ad altar emissá celebratur⁹ accessit Qua pacta ad corp⁹ remeás hoc sermone ad pplm vsus est Scitote dilectissimi hāc dei virginē votū sctimonialis fecisse ꝛ interceptā morte tp̄us exolvendi nō habuisse. Unde condecet nos humi pcumbentes devoti⁹ deū p illa interpellare: multas in posterū p cá habituri cōmoditates. ꝓpe vrō man⁹ ad celū erpádēs: dixit. Dñe ihesu xp̄e pro cui⁹ amore hec ego terrena respuēs celestia cōcupiuit q̄q̄ nō ignoremus ipam p tuo nomie passaꝫ in celestis gaudij finib⁹ repōtaꝫ: nīo vlteri⁹ no indigere cōtubernio tñ votorū tuoꝝ affectorꝫ clemētissime precipe vt ala huī⁹ puelle redivīua grātue misericordie nomē tuum magnificet: adhuc i tua plebe ꝛ post lōga vite spacia multiplicato bone cōuersatiōis fenore ad te redeat spōsū suū vnicū xi p̄is filiū: cū quo ꝛ cuz spū scō vivis ꝛ glōris de⁹ p̄r infinita secula seculoꝝ. Cūq̄ ac̄s rñdissent: amē: puella q̄si a sōno educta resedit tergēs ꝛ emūdās faciē suā a puluere ꝛ sudore: surgēsq̄ ecclīaz intrauit ꝛ deo grās ibidē libauit. Postro vbi caput ipsi⁹ collotenus relectū ꝛ postea vīute divina cōpactū fuerat: allrdo q̄dā in modū filij locū sectiōis semper obducebat. Lege.

H. Omines aūt illi⁹ puericie q̄ nondū deū cognouerāt videntes infausti iuuenis cōfusionē ꝛ glorioſe virginis resuscitationē: pedib⁹ bti viri benoi paoluti: dei misteriꝫ petierūt imbui. Quos ille deuote suscipiēs sacri baptismatis vnda purificauit ꝛ diuinis sermōibus instructos in dei seruitio cōfirmauit. Ait dei virgo venefreda tota vie sancti viri pedib⁹ adherēs: illius ēmōibus sedula intendebat: ꝛ te velare cū suis parētib⁹ obnixe deposcebat. Vir aūt scūs coram parētib⁹: ꝛ multis alijs eā sacro velamie indutā consecrauit atq̄ regularis ꝓpositi disciplinis plenissime informauit: q̄ statim toti⁹ virtutis arcez aggrediēs: i breui totius ordinis adepta est peritiā. Uñ vir dei admodū letificat⁹: parētes in vnū conuocatos: ꝛ alios dei

seruos sic est affatus. Vos inquit hactenꝰ meis petitionibꝰ ⁊ cõsiliꝭ pmptos exhibuistis nũc vero in vobis exuberantibus dei beneficijs incedite vigilanter pꝰ stẽ sam vobis viã salutis. Et qñ alias vocat me deꝰ ⁊ me ad pfis carituri estis filie vestre admonitiõibus solerter intendite ⁊ exẽplis. Ad virginẽ cõuersus ait. Te meis exercitijs succedere pcepit deus: ⁊ virgines in dei seruitio hic tecũ mãsuras congregare. Vicesimo annis septẽ peractis te diuinitus admonitã: oportebit aliũ inuisere locum. Tu.

Lectura de cõi vnius virginis ⁊ mar. ¶ Sti leonardi pfes. ⁊ abbatis. lec. hãt. Oio

PRecesnr̃as qs dñe celesti dono psequere: vt qui ꝛbti leonardi cõfessoris tui atq; abbatis patrocinijs gloriamur: eius meritis atq; suffragijs apud te semp mereamur adiuuari. Per. Lec. i.

BEatus igit̃ leonardus tẽporibus anastasij impatoris in puincia gallicana claris parẽtibus collateralibus clodonei regis francie extitit oriundus. Quẽ clodoneꝰ quondã paganus sed p predicationez sancti remigij remensiũ archiepi ad fidẽ cõuersus de sacro fonte leuauit leonardus factus adolescens relicta regali militia spũ tactꝰ diuino sequi voluit archiepiscopi remigij vestigia. Cuius doctrinã et morũ honestatez sequens: plurimis miraculis chorruscabat Lectio. ij.

Qui cũ a rege impetrasset vt omnes quos in ergastulis visitaret solueret: vbicũq; incarceratos audisset: ad eoꝝ liberationẽ impiger currebat. Crescẽteq; fama eiꝰ: multi ad eũ cõfluentes gr̃a recuperande sanitatis redibãt ab eo sani.

OLens ergo Lect. iij. famã hoim declinare ⁊ soli ꝛo fuire: adijt siluã noie pauũ. Quo cũ rex ⁊ regina venandi cã aduenissent: cõtigit reginã partu periclitari. Cui cũ medici nõ possent subuenire: satellites siluã vlulatibus repleuerunt. Tu. Lectio. iij.

Vir dei hoc audiẽs: mox aduenit. Cũq; pro ea ꝛationez ad deũ fudisset: regina illico ⁊ optatũ partũ habuit ⁊ remediũ a doloribꝰ sensit. Quo viso: rex munera pciosa viro ꝛi obtulit q̃ oia vir scũs recusa-

uit. Dedit igit sibi ex tātū de ea dē silua: q̄ntū vnus noctis spacio cuz ascello suo circuire S anctus ergo L. vi. potuisset. leonardus ꝓstruxit in eodem loco oratoriū in honore beate marie q̄ appellauit nobiliacū: eo q̄ a nobili rege donatū esset. Cōgregatisq; ibi fratribus: multo tpe vixit. Ubi ppt aq̄ penuriā: fontē indeficientis aq̄ a deo suis ꝓcib⁹ ipetrauit. Multisq; clarus miraculis i dño obdormiēs: in eodē loco sepultus est. Tres vltie lec. de ei⁹ oratione cuiusq; Nemo accēdit lucernā. Et cetera de cōi vnius cōfes. z abba. ℂ Scōr quattuor coronatorū mar. iij. lect. Dño.

PResta q̄s ops de⁹ vtq; gllosos martyres tuos dauid iū: nicostratū: simphoriani castoriū atq; simpliciū fortes in sua ꝓfessione cognouim⁹ pios apd te in nra intercessione sentiam⁹. Per. Ad matut.

IN Empe inuit. dup. Le. ij. quo diocletian⁹ exercuit in pānoniā ad metalla de mōtibus abscidēda: inter mōtes metallicos inuenit claudiū: nicostratū: simphorianū. castoriū: atq; simpliciū magna peritia artis illius imbutos sed occulte xp̄ianos. Quib⁹ inuidentes socij: accusarūt eos q̄ ymperator L. ū cēm xp̄iani. hoc audiēs iussit lāpadio tribuno eos audire z in quo reat⁹ inueniret pena ferire. Qui iussit scōs dei sibi pnātari: z oñdit eis ola gña tormētoz dicēs. Nisi sacrificaueritis do soli: his penis pibitis. Sci martyres dixerūt. Minas tuas nō timem⁹. Irat⁹ lāpadius iussit eos iā scorpionibus mactari. Et adē horā lāpadi⁹ arreptus a demonio expirauit. Hoc audiēs impator iussit loculos plūbeos fieri z scōs dei viuos inclusos in fluuiū ꝓcipitari. Quos nichodem⁹ xp̄ianus post q̄dragintadies leuauit: z eiā i domo sua reposuit Cetera de cōi pāmoz martyrū ℂ Sci theodori mar. iij. lect.

DEus q̄ nos fiant. Dño. Obtu theodori martyris tui ꝓfessiōe gllosa circūdas. et ptegis: ꝓsta q̄s ei⁹ nos imitatiōe ꝓficere z oratione fulciri. p.

Ad matu. inui. dup. L. j.

IN Empibus maximiani z maximi impatorū: tēr⁹ est ibi odorus et cū eo multi alij ad militādū in legiōe maritimorū. Qui cuz idolis sacrificare

cõtẽneret adduct⁹ est ad brin
cam ꝓpositũ: ⁊ ait. Ego xp̃ian⁹
sum ⁊ simolare simulachris p
ceptum non accepi. Lectio.ij.
Iratus ꝓtes brincas: plurib⁹
eũ tormẽtis affecit. Sed cum
eũ sic superare nõ posset: dicta
uit sniaz dicẽs. Theodosiũ pre
ceptis impatoꝝ nõ obtẽpan-
tẽ: sed in xp̃m credẽtẽ igni iu
beo tradi qõ ⁊ factũ est. L. ij.
Magnũ enĩ miraculũ flãma
in spẽ camere facta: corp⁹ cir
cũuallauit: ⁊ erat nõ quasi cor
pus ardẽs: sed q̃si panis qui
coquit. Btus vo martyr erat
in medio flãme sine afflictiõe
laudãs deũ: ⁊ ita reddidit ce
lo spũm. Leca ꝫ cõi vni⁹ mar.
Si hoc festũ in die martis cõ
tige. sp crũt ves. de scta maria
ipo die cũ pleno seruitio i die
mercu. tñ vbi agit de fest. loci:
fiat cõmẽo. de te marie in. vj.
feria sequente. ℣ Sancti mar
tini epi et cõfessoris. Ad
primas vesperas añã.

Beatũ ponti
ficẽ q rotis vi
sceri⁹ dilige
bat xp̃m regẽ
⁊ nõ formida
bat ipiũ ꝑn
patũ o martine dulcedo me

dicamẽtũ ⁊ medicẽ o sciissima
aia quã ⁊ si gladi⁹ psecutoris
nõ abstulit: tñ palmã marty
rij non amisit. Psal. sec. La.
Ecce sacer. ℟. Btus martin⁹.
Hym. Iste ꝓfes. ℣. Timauit eũ
añ. O martine o pie q̃ piũ est
gaudere ꝫ te o martie ꝓbis
cõpar apls ꝓfert⁹ ꝑsulũ gem
ma fide ⁊ meritis egregie pie
tate mĩa charitate ineffabilis
succurre nob nũc ⁊ añ xtũ. ℣
Deus q ꝓspi Oro. Mgt.
Deus q: ecclis nr̃a ꝓtute
subsistim⁹ ꝓcede ꝓpiꝰ: vt int
cessione bti martini ꝓfessoris
tui atq; põtificis cõtra oia ad
uersa muniamur. p. Deo. de
Psco mẽna marty. Oro.
Presta q̃s ops xp̃e: vt q
bti mẽne martyris tui natali
cia colim⁹: intercessiõe ei⁹ i tui
nois amore roborem⁹. Per
Tũc cat pcessio ad altare scti
martini cãtãdo ℟. Martinus
abrahe. ℣. Ora ꝑ nob. Oro.
Deus bonitatis auctor ⁊
bonoꝝ dispsator: ꝓcede
ppitius: vt q bti martini con
fessoris tui atq; põtificis solẽ
nitatẽ veneramur: ei⁹ patroci
nio atq; suffragio maiestatis
tue ppiationẽ cõsequamur.
Per christum dominũ nr̃m.

In reuertendo de scâ maria. Ad matuti. inui. Martin⁹ ec te migrat hic pauper celo diues Quē scīoꝝ cōcētus xp̄o psal lēs deduxit in celestib⁹ hym nis laudem⁹ in hunc deū. ꝑs. Uenite. hym. Iste ꝓfes. In. j. noc. aī. Scūs martin⁹ obituꝝ suū lōge ante ꝑsciuit q̄ t discipulos in vnū cōgregauit atq̄ sui dissolutionē imminere ꝑdixit. ꝑs. Btūs vir. an. Cū repente viri⁹ corpis cepit desiuri tāc meroꝝ t luct⁹ oim vox plā gentiū vnaq̄ ꝑcantiū ne pastoꝝ oues ꝛferas. ꝑs. Quare fre. aī. Scim⁹ qdē te p̄i desiderare xp̄m sed salua sūt tibi p̄mia tua nr̄i poti⁹ miſere q̄s deseris p̄. ꝑs. Dñe qd mł. ℣.

MArti L. Amauit eū. Uus sabarie p̄inonioꝝ oppido oriūdus fuit: sed intra italiā ticini alit⁹ est: parēti bus nō infimis: gētilibus tñ. Quicq̄ militie cingulo a p̄fido iuliano addict⁹ est: licet in uit⁹. Ipe enī armatā militiā in adolescētia secut⁹ sub rege cōstātino ꝛinde sub pfido iuliano iuxta parentū suoꝝ nobilitatē non tñ spōte fruebat. Nā cuꝝ decē esset annoꝝ. inuitis parētib⁹ ad eccl̄iā ꝓfugiens secq̄ cathecuminū fieri postulauit. Sed vir scūs magis elegit ꝛo celesti seruire: q̄ sub ipatoꝛe militare terreno. ℟. Hic est martin⁹ electꝰ dei pōtifex. Lui dñs post apl̄os tātā gratiā ꝓferre dignat⁹ est vt in virtute trinitatis ꝛifice mereret fieri triū mortuoꝝ suscitator magnificus. ℣. Sce trinitatis fidē martin⁹ ꝓfessus est. Lui.

HIc etiā martinus L. benign⁹ patiēs atq̄ humilis nōdū in xp̄o regenerat⁹ opē ferebat miseris. Alebat egentes nudosq̄ vestiebat. Quodā aūt tpe cū adhuc eēt cathecuminus mtio hyemali frigoꝛe: cū nihil haberet preter clamidē quā indut⁹ erat: media eiusdē clamidis parte abscisa: nudū pauperē quendā vestiuit. Qua etiā nocte sequēte: dñm iesum xp̄m inter angelicos exercit⁹ vestitū aspexit: audiuitq̄ dñm voce clara dicentē. Martin⁹ adhuc catha cumin⁹: hac me veste cōtexit. ℟. Dū sacramēta offerret ꝛatus martin⁹. Glob⁹ ignē⁹ apparuit sup caput ei⁹. ℣. Dum ent ad deū p̄ces emitteret et pro vniuerso grege sibi commisso ꝛpearet. S.o. Lec. iij.

Qum aũt esset annorum duo de vigintí: ad baptísmũ cõuolauit: nec tñ stati militie renũciauit: tribuni sui ꝑcibus deuict⁹ cui ꝙ gubernũ familiare ꝑstabat: q trãsacto tribunat⁹ sui officio reuũciaturuz se sclo pollicebat. Qua expectatiõe martin⁹ suspẽ sus ꝑ biennũ fere postea q̃ est baptisma cõsecut⁹: solo sc̃z noie militauit. ℟. Btũs martinus obitũ suũ longe añ ꝑsciuit dixitq; fratrib⁹ Dissolutionẽ sui corpis iminere. Quia iudicauit se iã resolui. ℣. Virib⁹ corporis cepit repẽte destitui ꝙ o catisq; discipulis in vnũ dixit. Disso. Elia. Quia. In q̃ noc. añ. Dñe iã satis est q̃ hucusq; certaui sed quoad ipe iusseris militabo at si ꝑcis etati bonũ est mihi hos ꝑ q̃b⁹ timeo ipe custodias. ꝑs. Cũ iuo. añ. Artus febre satisc̃tes spũi fuire cogebat stratuq; suo illo nobili recubãs nec terram videre iã dignat⁹ est celo totus inhiabat. ꝑs. Verba mea. ab. Sitte me linq; celũ videre vt spũs dirigat ad dñm: nihil i me reperiet inimic⁹ sz sinus abrae me suscipiet. ꝑs. Dñe dñs nr̃. ℣. Justũ deduxit dñs. L. iij.

Relicta tãdẽ milítia hũi pietatie vrbis ep̃m adijt: ⁊ apd eũ aliquãdiu cõmorat⁹ ẽ. Eo tpe ei quidã cathecumin⁹ adhesit: cupiẽs sanctissimi viri ĩstrui disciplinis. Paucis q̃ppe interpositis diebus q̃dã lãguore correptus absente sco viro: subita morte ꝑuctus ẽ. ℟. Dixerũt discipuli ad btũ martinũ: cur nos pr̃ deseris: aut cui nos desolatos reliqs. Inuadẽt enĩ gregẽ tuũ lupi rapaces ℣. Scim⁹ qdẽ pr̃ deũderare tex ꝑm: sz salua sũt tibi ꝑmia tua nec dilata minus enĩ nr̃i poti⁹ miserec̃s deser. Reuersus L. v. Jnus. post triduũ martin⁹ fusa ad deũ oõne: cũ viteresti tuit. Qui ⁊ baptizat⁹ est ab eo ⁊ postea multis vtil ãnis. Sub eo tpe martin⁹ ad ep̃atũ turonice eccl̃ie petebat. ℟. Dñe si adhuc pplo tuo suz necessarius nõ recuso ꝓpter eos subire laborẽ. Fiat volũtas tua. ℣. Jã enĩ dñe satis est q̃ hucusq; certaui: sz quoad ipe iusseris militabo: at si pareis etati bonũ est mihi. Fiat. L. vi.

Jamq; sũpto ep̃atu ãlez sibi de⁹ gr̃az ꝑstitit nõ est nr̃e facultatis euoluere. Idemipe

cõstantissime pseuerabat qui prius fuerat. Eadez in corde ei⁹ hũilitas: eadẽ i vestitu ei⁹ vilitas erat. Ideo vo oia sez maiora sunt in eo qꝫ vt verb explicari queant. Nã nulla hora momentũqz pterijt: quo nõ aut oroni aut lectioi vacaret. ℟. Oculis acmanib⁹ in celũ semp intent⁹. Inuictuz ab oratione spũ non relaxabat. ℣. Nihil eni terreni aliꝰ diuino ante ponẽs officio: sempqz se mentẽ ad ea que supna sũt extẽdens. Inuictũ. Ella. Inui. In.iij.nocturn.añ. Media nocte dñica sanct⁹ discessit: quẽ celi ciues mox obuiant multi audierũt voces in sublimi q̃ vitro purior lacte candidior carne quoqz mõstrat⁹ ẽ gẽma sacerdotũ ps. Dñe q̃ habita. Añ. Glificati hois viderunt gllaz q affuerũt: nã caro quaz cinis semp obtexerat ita resplẽduit vt q̃dã resurrectiõis dec⁹ z exitia pferret ps. Dñe in ẏrute. Añ. Adest multitudo mõachoꝝ ac ẏginũ q̃ specialiter gllã pcipue flebãt cũ sentirent magis eẽ gaudẽdũ si ratiõez vis doloris admitteret. ps.

Dñi est ter. ✠ Justus Martin⁹ Le vij. vt pal. aũt obitũ suũ lõge ante p̃scluit. Dixitqz fratrib⁹ suis dissolutionẽ sui corpis imminere. Interea causa extitit: q̃ cõdatensem dioceſim visitaret. Nã clericis illi⁹ ecclesie inter se discordantibus: pacẽ reformare cupiẽs licet finẽ dierũ suoꝝ nõ ignoraret. pficisci tñ ob illã causaz nõ recusabat. Bonã hãc ẏtutum suarũ ꝓsumationẽ existimãs: si pacẽ reddita ecclesie reliq̃eret. Igit aliquãdiu sctũs martin⁹ in ecclesia ad quã ierat cõmorat⁹ pace inter clericos restituta: cũ iã regredi ad monasteriũ cogitaret: viribꝰ corpis cepit repente deficere. Cõuocatisqz discipulis invnũ indicauit se iã resolui. ℟. Obeatũ virũ in cui⁹ trãsitu scõꝝ cantat numer⁹. Angelorꝝ exultat chor⁹ oiumqz celestiũ virtutũ occurrit psallentiũ exercit⁹. ℣. Ecclesia illi⁹ virtute roborat sacerdotes dei revelatiõe gloriãt quẽ michael assũpsit cũ angelis Angelorꝝ. L. viij.

TUnc vero meror z luct⁹ oim vox vna plãgentiũ. Cur nos pi deseris: aut cui nos desolatos relinquis ad ẽt eni gregẽ tuũ lupi rapaces. Tunc ille mor⁹ his fletibus vt totus

semp in dño misericordie vi/
scerib⁹ affluebat: lachrymasse
phibet. Cōuersusq; ad dñm
hac tñi fletib⁹ voce rñdit. Dñe
si adhuc pplo tuo sū necessa/
rius nō recuso p eis laborē:
fiat volūtas tua. ℟m O quā/
tus lucr⁹ erat hoim quāta pci
pue merētiū lemēta monacho
rum. Quia ꝛ piū est gaudere
martino ꝛ piū est flere marti
nū. ℣. Bti viri corpus vsq; ad
locū sepulchri hymnis cano/
ra celestib⁹ turba psequit. Qui

QUinq; in oīsomb⁹ Le. ix.
ꝛ vigilijs fanisētes ari⁹
spū seruire cogebat nobiliq;
stratu suo in cinere ꝛ cilitio re
cubās a discipl̄is rogarer: vt
salte vilia sineret stramēta sup
poni. Nō decet mgt̄m xp̄ianū
nū nisi in cinere mori. Et ego
si aliud vob exēplū relinq̄ ipe
peccaui. Post hec vidit diabo
lū ppe assistē. Cui ait. Quid
hic stas cruēta bestia? Nihil in
me funestē reperies: sed sinus
abrae me suscepiet. Et hec di/
cēs: octogesimo primo etatis
sue āno media nocte dñica in
uictū ab oīone spūm dño exa/
lauit ℟. Martin⁹ abrae sinu
let⁹ excipit. Martin⁹ hic paup
et modic⁹. Celū vlues ingre/
ditur hymnis celestib⁹ hono
rat. ℣. Martin⁹ epūs migra/
uit a sclo viuit in xp̄o gēma sa
cerdotū. Martin⁹. Glia. Le.
℣. Ora pro nobis. In lau. aīe.

OIxerūt discipli ad bt̄m
martinū cur nos pr̄ de
seris aut cui nos desolatos re
linquis nu adēt eni gregē tuū
lupi rapaces? ℟. Dñs reg. aīe.
Dñe si adhuc pplo tuo suz ne
cessarius nō recuso laborē fi/
at volūtas tua. ℣. Jubila. aīe.
O viruz ineffabilē nec labore
victū nec morte vincendū qui
nec mori timuit nec viuere re
cusauit. ℟. Deꝰ de⁹. aīe. Oclis
ac manib⁹ in celū semp intēt⁹
inuictū ab oīone spūs nō rela
xabat alla al. ℟. Bñdicite. aīe.
Martin⁹ abrae sinu letus exci
pit martin⁹ hic paup ꝛ modi
cus celū vlues ingredit hym/
nis celestibus honorat̄. ℟.
Lauda. Cap. Ecce sacerdos.
hym. Jesu redē. ℣. Just⁹ ger.
aīe. O quātus lucr⁹ olim quā/
ta pcipue lamēta monachoꝝ
ac virginū chorus: qz ꝛ piū
est gaudere martino ꝛ piū est
flere martinū. ℟. Bñs. Oīo.
Deꝰ q cōspicis. Mēo. de sctō
mēna mart. oīo. et ē. Ad pri
mi aīe. Dixerūt discipuli. ℟.

De⁹ in nole. Ad.iij. añ Dñe ñ adhuc. ℟. Legẽ po. ℣. Ecce sacer. ℟. ℣. de cõi viñ⁹ pfes. ℣ ponti. ad ofa ho. dñr ñr℣ cap. Ad.vi. añ O virũ. ℟. De fecit. Cap. Bñdictionẽ. Ad.ix añ. Martin⁹. ℟. Mirabilia. Cap. Cognouit eũ Ad.x. vẽ añ Dixerũt discipli. psal. feri. Cap. Ecce sacer. hym. Jesu re dem. ℣. Just⁹ ger. añ. O beatũ viz cui⁹ aia paradisũ possidet vñ exultãt angli letamt archã geli cho:⁹ sctõz pclamat tur ba vginũ iuitat mane nobiscũ in eternũ. ℟. Mgt. Cõio.vi.ẽ. hoc eodẽ mõ dñr vel. q̃ dixit p ect. qñ d̃ scõ martino fit seruit mor: excepto q añe sup psal. Mgt. et Bñs. mutant. Quotidie infra oct. sci martini qñ ℟ eo agit hoc mõ fiat seruitiũ Inuita. Martin⁹ eccc. ℟. Nemte. hym. Iste pfes. in.no. añ Martinus adhuc cathecumi nus hac me veste cõterit. ℟. Btũs vir. añ. Scẽ trinitatis ñ dẽ martin⁹ cõfessus ẽ ℣ btissimã gr̃az recepit. ℟. Quare fre. añ. Btũs martin⁹ dixit iu liano xpi eni sũ miles pugna re mihi non licet. ℟. Dñe qd. añ. Ego signo crucis nõ clipeo pter⁹ aut galea hostis cuneos penetrabo securꝰ. ℟. Cũ iuo. añ. Cõfido i dño q filia mea pcib⁹ tuis reddita sit sanitati. ℟. Verba mea. añ. Tetrarch⁹ cognita ei⁹ virtute ad baptismũ gr̃az puenit. ℟. Dñe dñs. añ. Dñs ihesus xp̃s nõ se inqt pur puratũ nec diademate renitẽ te venturũ esse pdixit. ℟. Dñe qs ba. añ. Dũ sacramẽta offerret btũs martin⁹ glob⁹ igneus appuit sup caput ei⁹. ℟. Dñe in vir. añ. O ineffabilem virũ p quẽ nob tanta miracula chorusc̃t. ℟. Dñe ẽ ter. ℣. Amauit eũ. Leones de miraculis vel de vita sci martini legant p totas octas. qñ de eo fit

Accidit autẽ quitiũ. Le. dũ btũs martinus iter ageret: vt cuiusdã gẽtilis corpus qꝫ ad sepulchrũ ferebat obuiũ hẽret. Qui cuz videret lintheamia corpi supiecta vẽto volitari: pphanos sacrificiorũ rit⁹ agi credidit. Elevatoꝫ crucis signo: iussit plebẽ stare: onusqꝫ deponere. Cui⁹ mãdatũ plebs pterire nõ poterat: donec cognita virtute dedit eis abrũdi ℣ tollẽdi corpis ptãtẽ. ℣. ℟. Fin ordinẽ noc.

Item dũ in vi dñr. Le.ũ. eo quodã: tẽplũ antiquũ

diruisset ꝛ arborē pinū phano
primā vellet excidere ꝛ obstitit
ei loci antistes cū turba gētiliū
q dixit eā succidi nō oportere: qz
domui erat dedicata. Tūc ait
ei vir⁹. Nec eaz succidam⁹: tu
ruentē accipe: ꝛ si tecū est deus
tu⁹: euades. Ipse aūt hoc p-
mittēte succidūt xpi leti. Mar
tin⁹ vō eo loco ligatus erat: q
arborē casurā nēo dubitabat.
Quaz iā sup se ruentē signo
crucis oppositō: diuersam in
partē ruere fecit: q oēs circū
stantes pene pstrauit: q viso

Oēs baptizati sūt. ℣. Um
Um i vico quodā pha-
no antiq̄ ignē intulisset agēte
vēto in primā domū flāmarū
globi ferebāt. Q⁹ videns mar
tin⁹ tectū ascēdēs flāmis se op
posuit. Cui⁹ vtute ꝛ tra vim vē
ti: reuersus ignis: tecta inno-
cua nō lesa dedit. ℟. Te dēū. ℣.
Ora p nob. ℟ In laud. ḡnitꝰ ex
sole aīe. Dixerūt discipuli ei⁹.
Dñs reg. Ca. hym. ꝛ ℣. sicut
in pma die. Ad ℓ. ꝛ ant. q̄ in die infra oc. sup psal.
Bñdc Dñe Magī vel ad mēoriā
de scō martino cū de alia festo
sit seruitū. aī. Sacerdos dei
martine apti sūt tibi celi ꝛ re-
gnū pīis tuis. ℣. Sacerdos di
martine pastor egregie ora p
nobis dēū. ℟. Scūs martin⁹.
aī. Lūrepē. Et alie aīe q̄ se-
quunt de noc. insi a oc. sci mar
tini q̄n fit de eo mēo. sp hī cur
hoc ℣. tā adv̄s q̄ ad matut. ℓ.
Ora p nobis. ℟. Qui ter q̄ ad. q. vē
sci bug. tūc nī dicat ℣. Dimi
sit eī. videlicet ad mēo. b scō
martino. ℓ. Io. De⁹ q̄ spicis.
Mēo. cōsuete dicant q̄ cete-
rus non regit. ¶ Notādū est
vbi vou⁹ fr̄a oct. sci martini ō
eo plenū seruitū fieri nē pote
rit propter festū loci vel ppt alia
aliā rationabilē causā tūc aī.
Martin⁹ adhuc catb⁹ ēps. ōs
aīe videt de noc. seq̄n. sez post
aīaz. Sacerdos dei mar. ep.
et post aī. Sacerdos dei mar
tine pastor. ad mēoriā de scō
martino dicant infra oct. ꝛ sp
cū supdicto ℣. ꝛ vō. tā adv̄s
q̄ ad matut. Ad pmā aī. Di-
xerūt discipuli eius. De⁹ in nōie
Ad iū. ꝛ ad nlias ho. ora nāt
sicut i pma die. ¶ Sel bricij
epi ꝛ pfes. Ad vē aīe ꝛ psal
ferial. Cap. Ecce sacer. hym.
ꝛ cetera de cōi vni⁹ cōfes. ꝛ pō.

Oratio. Conserua cū hac oīone.
Q⁹ dñe pplm tuū inter
cessione bti bricij cōfessoris
tui atq̄ pōtificis in tuo amo-

re cõſiſtuni vt miſereamur ipſo intercedẽte ꝓſortes ſi eri celeſtium gaudio rũ. Per. Deo. de ſcõ martino añ. Sacerdos ꝺi martine pa. Deinde mẽorie cõ ſuete dicunt. Ad matut. in lẽ. ſñã ſine regie chori. ℟. Ama

BRiccius cũ Leõ. uit eũ. eſſet ꝓmeue etatis: beato martino multas ferebat inui dias: uñ cuidã infirmio ſctõ martinũ q̃rẽti ait. Si deliruꝫ illũ q̃ris: ecce celũ ſoluto ſicut amẽs reſpicat. Qꝺ cũ poſtea ſe dixiſſe negaſſet: ait ei martinus. Obtinui apꝺ deũ vt poſt me epꝰ haꝫ: ſed ſcias te in epatu multa aduerſa paſſurum. Briccius hoc audiẽs deridebat eum. Multaq; opprobria martinꝰ paſſus eſt ab eo. Sꝫ nõ mouebat: ſepe illꝺ ꝓmeoꝛãs. Si xps meã paſſus ẽ: cur ego nõ patiar briccũ. T. L. ℣.

YGit poſt deceſſuꝫ bti martini ꝺeptus briccius epiſcopatũ oꝛꝺinem vacabat. Quia quãuis ſupbus eſſet ⁊ vanus caſtꝰ tñ erat. Tricẽſimo aute oꝛꝺinatiõis ſue anno: mulier ad quã cubicularij veſtimẽta ablueda portabãt ꝺcepit ⁊ peperit: ⁊ oẽ crimẽ ꝑpls turono rũ ſup epm reflectũt: volẽtes eũ lapidare: ille virilit hec negãs afferte inqt mihi iſamẽ Oblatoq; triginta dies ab ortu hñte ait. Adiuro te per xpm: ſi ego te genera ui coꝛã cũctis edicas Qui ait: nõ es tu pi meꝰ. L. ℣

QUmq; ꝑpls hoc magiꝰ eis artibus aſcriberet: briccꝰ prunas ardẽtes in birro ſuo vſq; ad ſepulchꝝ bti martini portauit. Quibꝰ pie cius veſtis inuſta apparuit: ⁊ ait. Die hoc veſtimẽtũ ab igne eſt illeſuꝫ: ſic coꝛpus meũ a tactu mulieris ẽ impollutũ. Popu'is vo nõ credẽtibꝰ miſſis affectꝰ iiurijs ab epatu deiecit: romã petẽs ⁊ pape cũcta referẽs. Deptimo igit anno cũ auctoritate pape i ſede ſua turonis receptꝰ ẽ. poſt ſeptẽ ãnos in dño quieuit. Cetera de cõi vitꝰ ꝓfeſſoꝝ ⁊ põti. ℟. Juſtũ

PEꝺuxit dñs. In lau. añ.

POſt exceſſuꝫ beatiſſimi martini epi btũs briccius cathedram epalẽ ſuſcepit. ℣. Dñs regna. ℟. Tricẽſimo oꝛꝺinatiõis ſue anno oꝛit ꝓtra cũ lamẽtabile crimẽ nã quẽdã mulier que cubicularijs veſtimẽta ablucbat ꝺcepit ⁊ peperit ⁊ oẽ crimẽ epo obiiciũt. ℣. Jubilate. ℟. Illo quoq; negãte:

tussit afferri sibi infantē: cūq
fuisset oblat⁹ triginta ab ortu
hab:o dies ait ad eū brictius:
adiuro te p deū viuū vt si ego
te genera uicorā cūctis edicas.
ps. De⁹ de⁹. añ. Ridens aūt
illis corā oi populo btō viro
dixit: nō es tu inquipi me⁹ ps.
Būdicte. añ. Scūs brict⁹ sa
tisfaciēs pplo prunas ardētes
ab vrbe in birro suo deferēs
t añ sepulchrū bti martini co
rā pplo pyciēs vestimētū suū
inustū apparuit. ps. Laudate
Lap Ecce sacer. hym Jesu re
℣. Justus ger. añ Pplis autē
nō credētib⁹ ab epatu cū pyci
entibus romā petit flēs t cui
lis atq; dicēs merito hec pati
or qr peccaui in sctm dei. ps.
Būs. Dio. Lōserua qnis w.
Mēo. ō scō martino. Ad pmā
añ. Post excessū ps. De⁹ i no.
Ad. iij. añ Tricesimo. ps Le
ge pone. Lap Ecce sacerdos
℟. t ℣. de cōi vnī cōfes. pon.
ad oēs horas dūr silr t cap.
Ad. vj. añ. Illo quoq; ps. De
lecit. Lap. Būdictionē. Ad. ix
añ. Sctūs brictius. ps. Mira
bilia. Lap. Cognouit eum.
Si hoc festū scti brictij. i dñi
ca cōtigerit totū fit officiū de
festo t mēo. de dūica. Ad pri
mas vē sup psal. añ. Justum
deduxit. Maior. psal. feriales
Lap. Ecce sacerdos ℟. Miles
xpi. hym. t cetera de cōi vt ō.
Dño. Cōserua qs dne. Mēo.
de scō martino t postea de te
mpore. Deinde de trinitate t
pces. añ crucē. Ad matuti. iij.
pme lec. de pprijs lec. sci bric
ij cū ℣. t ℟. de pmo noc. cōis
hystorie vnī cōfes. t pōi Et.
iij. meū lec. de scō martino cū
℣. Justū deduxit. t cū ℟. ō prio
noc. hysto. scī martini. Tres
vltie lec. de exponē euāg. Hō
qdā nobilis. cū ℣. t ℟. de iij.
noc. cōis hystorie vnī cōfes. et
pōi. ℣. Ora p nobis. Ad lau.
oia fiāt vt ō. Ad pmā añ. Te
iure. ps. Quicūq; vult. Ad cē
alias horas oia fiant vt sup
dictū est. Ad secundas vē añ.
Post excessum. ps. Dixit dñs.
t ceteri psal. de dūica. La. Ec
ce sacerd. hym Jesu redē. ℣.
Justus germi. añ. Iste est. ps.
Dēt. Dño vt ō. Si dies dñi
ca in. iij. die vel in die sci bric
ij aut in. iij. die cuenerit fiat me
die lec. de scō martino: ceteris
aūt diebꝰ tm mēo. Tamen in
festo sci machuti epi fiat med
lect. de scō martino q̄cūq; die
p̄gerit Lec. de scō martino.

Aliud ꝯ tēplū in. Lej vico cui nomē leprosus: antiqs errorib⁹ cenōib⁹ ædi catuni cum non potuit hunia na gentiliū vi repellī: post triduū angelico fult⁹ auxilio vi dētib⁹ gentilib⁹ ⁊ ipedire nō valētib⁹ pēit⁹ subuertit. Quo viso multi gētiliū in xp̄m credi In pago ctiā. Leo q derūt gētiliū sacra subuertēs cuidā pagāo cū gladio petere volē ti collū nudū obtulit. Sz ipe⁹ retro cadēs: suisq cognoscēs ip̄z tetarē venā postulauit a scō Et cū ali⁹ eū petere vellet: ferrū ei de mānib⁹ excussū nō ꝑpa uellā vo p:ralyr Le.i ruit tica vix tenui spū viuētē oleo bñdicto restituit sanitati. Nullus q egrot⁹ ad eū fere accessit q nō cōtinuo sanitatē recepit.

Ete in lec.d sco martino. Lj.

Metracii⁹ quidā p̄sularis bñs suū demoniacū ad quē null⁹ ausus fuit accedere rogauit martinū ad domū suā in q̄ erat demoniac⁹ descēdere: q dixit: Si suū videro liberatū xp̄ian⁹ ero. Quo p̄misso martin⁹ suū liberauit: ⁊ tetra ciuz in xp̄m credētem postea q̄ unmartin⁹ Le.q baptizauit domū cuiuscā ingrederet in limie restitit: videns in atrio demonē. Qui ei⁹ iussu egressus de familia quēdā arripuit q dēub⁹ obuios q̄sq. laniare cepit. Populo in fugā verso: martin⁹ in ei⁹ os digitos itulit dicēs: Tu potēs hos deuora quo nō valēte: cū pectos exire demō nō posset fluxu ventris n umportāLe.ij eiect⁹ est. ciuitatis pisius martin⁹ ingrederet leprosus deformē osculādo ⁊ benedicēdo: a sua mūdauit lepra: sed ⁊ Ambrosia vestimēti ei⁹ vel fila cilicij mista sanare morbos sepe cōpertū est. ¶ Seti machuti epi et confes.ix. lec. sant. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus pp̄ā tui p̄cessere audi: vt inter cessione bti machuti cōfessoris tui atq̄ pōtificis: cui⁹ hodie annua festiuitatez recolim⁹ cuz tēporalib⁹ incremētis eterne p̄speritatis capiamus agumentū. Per .dñm.

Gloriosus d mattu Lj. confessor xp̄i machutus britānica p̄sapia generosus: generosiorib⁹ scis extitit moribus. Qui cū i puericia litteraturē traderet disciplīe sub bēda no eo tpe vitoscitate ⁊ scia famosissimo: ⁊ supiores indu

stria ⁊ iseriozes se humilitate supabat. Nihil qppe voluptati ꝓsentis creber in vigilys: assiduus i oziombus ⁊ in ieiunijs precipu⁹ ꝑsistebat. L.ii.

Interea defuncto regionis illius epo audita machuti fama: populi vndiqz cõfluunt: machutũ rapiunt: ⁊ licet multum: licet obnixe reclamantes licetqz sese ad hoc opus indignum ⁊ inutiles dicentẽ: gu nimcastri ih vrbis in qua pat eius comes fuit epm faciunt hoc igitur pondus L.cõ.iij. vt dictũ est inuitus suscipiens tamẽ honorẽ dicit esse contumeliã: ⁊ sublimitatẽ cathedre violentiã sibi factã. Accersitis ita ꝙ paucis secretoꝝ cõscijs nauim furti ascendit ⁊ ventis se pelagoqz cõmittens: prout nutui diuio placeret nauigauit. Cres mediet lec. de sancto martio cũ hoc. ℣. Justũ edu xit dñs: cũ iij. ℟. Im orame noct. hymne sancti martini.

Multi sunt qui virtutes beati martini Lect.iij. scripserũt: e quib⁹ prim⁹ fuit sulpitiꝰ: q martino adhuc viuẽte: libꝝ vnũ de miraclis ei⁹ et duos post mortẽ scripsit: qs dialogos voluit vocitari. L.v

In quib⁹ nõnulla de vitijs heremitarũ anachoritarũ videm paulin⁹ inseruit sz in nullo inseriozes nrm potuit repire martinũ. Paulinus vo nolane vrbis epus in quinq libris illa cõprehendit miracula que post eius trãsitũ demõstrant. Fuit eni paulinus cũ L.cõ.vj. energumini p cãcellos basilice aereo veherẽt volatu ⁊ sepe inputeũ q in ipsa habet basilica ipulsu demõis iactarent: inde extracti videntib⁹ pplis sani sunt repti. Extra vltime lec. de ppria tate sci machuti legẽdũ fine exposit. cuige. L.vij.

Beato igit machuto mor dũ in altũ tẽderet ãgelica legio occurrit: et quo tendat quove portũ teneat ⁊ a quo suscipi optaret indicauit. Mõstrat eni eũ fines gallicane britãnie petere: ⁊ ad insulã in qua aarõ vir angelice vite erat applicare: ⁊ cũ eo aliquãdiu habitare mandauit. Quib⁹ incunctanter vt indicata sunt ipletis: letat aaron de tãto hospite: machutus de amica societate: volat fama p vrbẽ: fit cõcursus: pplũ nouũ hoiem visuri nouã vba ꝙ ed dũ finio L.viij. audituri pdicatiõis ptẽdit: ecce desun

ctus: quidā ad ecclesiā exportat. Quē vir dei aspiciens: ad corpus accedēs orauit. Oratione finita: simul surgūt & sancto resuscitare: & mortuus de morte baptizatis igit ciuib⁹ machutus velit nolit ibi eps cōsecretur. Interea surrexit pyrata eius populus dicēs q̄ pyrata auctoritatē mutauit sedē suā. Sed non mutauit sedē q̄ nō aurit cupiditatē: lugetq; britannia exulē quē sanctōia gaudet habere hospitē. T Cerra Lcō.ir. quo⁹ oī fertilitate puata gēs fame oppressa clamat merito sepire: q̄ pdoniū scīm ne scīuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidā eoꝝ adeūt: miseriā exponūt: & vt eis misereat: gemitib⁹ deprecant. Quo reuerso tot⁹ psperitatis integritas pplo reformat. Qui tandē triduo correptus febre in cilicio et cinere recubans in celū tot⁹ suspēsus ore spūm exalauit. T. Leteta de cōiunus con: ell.: & pont. ¶ Sci edmūdi epi & cōfesso. ir. lectio. Oratio.

DEus qui largiflue bonitatis cōsilio ecclīaꝝ tuā bti edmūdi pfessoris tui atq; pontificis pclare vite meritis decorasti: & gloriosis lētificasti miraculis: pcede ppitius nobis famulis tuis vt & ipsius imitius reformemur exēplis: & ab osibus eius patrocinijs protegamur aduersis. p. dñm. ℣. Deo. fiat de scō machuto. Oro. vt. s. Et deinde méo. de scō martio Tūc cat procel. ad altare sācti edmūdi cantādo ℟. Scē edmūde xpi confes. Dū ℣. cant thurificet sacerdos altare scti edmūdi. Deīn imaginē & postea dicet sacerdos modesta voce ℣. Ora pro nobis. Oro.

PLebē in nobis eterne saluator: tue ℣ tutis opare medelā: vt q̄ bti edmūdi pfessoris tui atq; pontificis merita veneramur: ipi⁹ adiuti suffragijs acūctis aīarū nr̄arū q̄ languorib⁹ liberemur. p. In redemptōe de scā maria ad martyres. ¶ Ouū mīis tui. Lcō.i. Ecclesie gaudiū noui sci celebritāteleti celebrimus: gra de a celesti collegio & collegio noui consortio agi festuꝝ exultāt animo nunciam⁹ Gaudet quidem ecclesia se talem ac tantum produxisse filium: qui et alios sacro conuersationis dirigat exemplo: et percepto iaꝝ bti studio pmio firmā eis spem tribuat de salute. Tu. Lcō.ii.

Gaudet celestis patria nobilis habitatoris aduentu: exultant ciues celibes de celebris aggregatione conciuis: de condigno celi ꝓsorte nup ipis adhibito psallunt sci. Exurgite igiiur ei vos fidei zelatores ⁊ vna cū ecclia mr̃e nr̃a igēti leticia exultate q̄ nouell⁹ nobis apud xr̃ū pīon⁹ acreuit. Lin. Ō n ſiqdez iſte eſt b⁹ edmū dus archiep⁹ cātuariēſis qui ſalubriter pēſans ad factorez ſuuz facrurā affectu virigi naturali naturā q̄ lapſā repatorē debeꝫ cognoſcē ꝑmū creatorē ⁊ redēptorē ſuū affectuoſe ąſiuit. Recte nāq; intētiōis lumen baiulās: ad ipm pfectoꝝ operū ꝓceſſit greſſib⁹: ſaluti ſemitā alys ⁊ ſplēdorē vite ac doctrine claritatē demōſtrās. Eteni vtō ſuis actib⁹ aliqd referam⁹ q̄nto maiore ꝓficiebat etate: tanto pleniore cognitione in amorē dei exarſit. Et ne feruor ſpūs ſocie carnis extingueret ardore: carnē aſperitate cilicij edomās diſtrictis eā marcerauit ieiunijs: dū a multis permiſſis elegit cibarijs ab

Omni Leonij ſtinere. quoq; plicitatē odiens viuturnis vacabat vigilijs et excuſſo torpore oſoni ſedule inſiſtebat. Cōtriuit fragile carnis vaſculū: vt in eo theſaurū aie ſibi creditū cauti⁹ cōſeruaret. Doctor ꝺo ꝑclarus ac predicator eximi⁹ ⁊ auditorū mētibus ſciēte lumē infudit ⁊ pectoribus fideliū amotis vitiorū tribuit ſemia vtutū iniecit.

Hic ieſum credulita. Lecō. v. te firma cognoſcens ſtuduit ſe ſuo nomini coaptare. Et ſicut vocabat edmundus ſic ſe vel a criminū labe mūdū vt e mūdo abdicatū ſeu extra mundi ąplet⁹ poſitū opez teſtificatio Unde tanq; vi. ne ꝑbare ſpūalis oino ⁊ mundus a carnis ꝓſtaq; ſis in extremis agēs et corpus chriſti ſibi delatum reuerēter adorans: hec verba protuliſſe monſtrat. Tu es in quem credidi quez predicaui quem docui et tu teſtis es mihi quia inhil aliud volo q̄ tu vis: fiat voluntas tua. Lec. vij ⁊ expoſit. eua. Ꝺó qd á pegre. tin legat: octaua aut ⁊ in. de ꝑ pretate ſci edmūdi legātur.

Cum ſcūs edmūd. L. vij. dus ab hac vita ſubtractus verius viueret q̄ viriſſet eccleſiā poſtmodū illuſtrauit lumis fulgore pleniorīs. Nā

ꝙ eccls lumẽ: claudis reſtituit greſſũ: ꝙ alij cui⁹ lingua natura diutia taciturnitate ligauerat: liberã loquẽdi tribuit facultatẽ: lepro ſã quãdã mũdauit palynici mẽbra firmauit: hydropicũq; curauit. Vis et ꝯ plurimis alijs ꝯmode cauit miraculis: quoꝝ ſertẽ nõ duximus pñtibus inſerẽdã. Exultet pleno gaudio ferulis cãtuaria ꝙ ab eccleſie ſue area tam purũ granum tranſmiſit ad horreũ ſũmi regis. Lectꝯ.

Letet ꝙ põtifex eccleſie monaſterii qs taliũ ꝙ tantoꝝ patrum meruit honorari pſentia: duꝝ vnus ibi diu degens illud ſue vite nobilitauit moꝛib⁹. Et alter illuc accedẽs: ipm celo redita aia ſui corpis theſauro ditauit: vt ꝯſi pleret qs btũs martyr tot annas poſt longaꝝ moꝛã quã ecclie ſui tpe i eodẽ ꝓtraxerat monaſterio cũ ipis monachis de multis honorificẽtia ſibi ab eis exhibita rñdere non valeret: diuiſſe aſſerit q; ſibi aliqs eẽt ſucceſſurus: q dignã ipſis retributionẽ repẽderet ꝙ eodẽ. Et cetera ofa de cõi vnius cõfeſſ. ꝙ pontifi. ꝙ tñ. Mẽo. de ſcõ martino. ¶ Sancti hugonis epi ꝙ pfeſſ. iꝛ lẽ. Dño

DEus q btũ hugonẽ cõfeſſoꝛẽ tuũ atq; pontificẽ eminẽtia meritoꝝ ꝙ claritate ſignoꝝ excellẽter ornaſti cõcede ppitius: vt eo⁹ exẽpla nos ꝓuocẽt ꝙ ẏtutes illuſtrẽt. Per Mẽo de ſcõ cõmũdo confeſſ. cũ ſta añ. Iſte eſt. ℣ Juſt⁹ ger. Dño vtã. Deinde ſiat mẽo. de ſcõ amiano epo ꝙ pfeſſ. añ. Iſte ſctũs. ãre bãc añ. ad. i. vñ. vnius abbatis ℣. Juſtũ deduxit.

DEus q nos bti ami Dño ami pfeſſoꝛis tui atq; põtificis natalitia gloꝛioſa celebrare cõcedis: tribue qs eius nos ſemp ꝙ bñficijs ꝓueniri ꝙ oꝛationibus adiuuari. ꝓ xpm Poſtea nat nieme. de lancto martino. Ad matu. Lã

Ancte rectoꝛdationis hugo quondã lincolnienſis epus de remotis finib⁹ in partibus burgũdie nõ pcul ab alphib⁹ extitit oꝛtũdus: nobilitate generis satis clarus ꝙ originem ducẽs a parẽtib⁹ oꝛdinis militaris. Qui ab annis teneꝛis literis addictus cũ decẽnio attigiſſet monaſterio traditus eſt diſciplinis regularib⁹ imbuẽdus. Factus ho canonicus regularis: cũ qndecim eẽt annoꝝ officiũ priꝛatus cuius ſdez

celle suscepit: q̄ sub ei⁹ regimine tā in tpalibus q̄ in spūalibus floruit eleganter. T. L. ij.

Domare cū voluisset amplior carnē suā: ad ordinē cartusien siū dño disponēte trāsiuit vbi cū extraneis se benignū t affabilē exhiberet: post modicū tēpus domus curator est effectus. Interea rex anglie henricus tomū cartusiēsis ordinis ꝑstruxit in anglia ad cui⁹ regimē vir p̄cl⁹ regijs multiplicatis assumptus est curator memoratus. Qui sanctitatē priorē nouis meritis amplias regis gr̄az obtinuit: ita vt ad ecclesiē lincolnie regimen quā idē rex in manu sua diu tenuerat: rege procurāte p electionē canonicā vocaret. Lectio iij.

Presentata igit sibi electione ait se pontificalis officij dignitatē nō suscipe: niū p̄ris cartusie assensus peueniret. Quo obtēto cū tribi de vnanimi cōsensu capituli lincolnie p̄staret: tūc p̄mo ꝑsentiens eps cōsecrat. Nocte vo sequēti audiuit vocē dicentē sibi. Egressus es in salutē ppli tui t i salutē cū xp̄o tuo. Potestatis aūt secularis in ecclām seuientis impetus adeo ꝑstanter elidere ꝑsueuit vt t rerū et corpis sui piculū cōtennere videret vnde t ecclīas a seruitute liberauit: t iura amissa plurima recuperauit. Tres nichil lec. de scō anano cū p.t n. ij. nor. cōis hystorie vnius ꝑfessoris et pontif. Lcō. iij.

In illo tpe cū bunor exercitus a partibus orientalibus ad depopulādā oēm p̄uinciā exisset t cū sceleris cor aduersus galliam dira p̄cella detonaret btūs anianus eps aurelianensis ciuitatis vt bon⁹ pastor ouiū amore tenebat. Qui celestis tramitis tenēs ingressum atq̄ p oi potētis infusionē paraclyti: q̄ deuenire debrēt ꝑscius diuinū nutū exorās suo ouili petit suffragiū: q̄ sibi credēntibus oia ꝑstat. L. c. v.

Cui btūs cuurcius antistes ecclesiā aurelianēsem a pauimentis in magnā ecclīe fabricā cōstruxisset visū est huic scō anano ei⁹ post multos successores p tante fabrice decore tectis depositis fabricā ipam altius sublimare. Quo incepto cellio vo qdā q religq artificibus p̄erat dū p tegmē curreret pede lapso ita corruit vt nullo mō potuit ꝛsoplre. v.

S ctūs aman⁹ hoc vidēs festi
nāter eo cucurrit: ⁊ vbi vidit
eūvsq; ad mortē crudelitatē re
ductū: sp̄onto signo crucis o ri
ei⁹ ⁊ corpi suo: appḥēdit ma
nū ei⁹. Qui statī oino san⁹ sur
gēs locū d ḡ ceciderit iterato cō
scēdit. Postea scūs aman⁹ mi
tis fr̄ib⁹ clarus: in dño ob
dormiuit. Et ly. viii. xc. de p
petate sci hugonis fine expo

S Anct⁹ fuit cuz. L. vu.
isse dum viueret tomas
leprosos p q̄s trāsibat: ingredi
solebat Et cū eo iubēte viri fu
issent a seis sepati: ōes viros le
pros quātūcūq; d̄ osculo: osculi
dens Le. viii. lare solebat
hāc hūilitatē vuilhelm⁹ q̄ndā
lincolnie ecl̄ie cācellari⁹ vir vti
q; valde litterat⁹ ⁊ bon⁹ volu
it experiri si ex hoc ope elatio
tāgeret aium viri iusti: dixitq;
ei Martin⁹ leprosū osculādo
sanauit: vos leprosos q̄s oscu
lamini nō sanatis. Qui statiz
rīdit. Osculū martini carnē le
pr̄i sanauit: osculū vo leprosi
Solebat L. ir. aiaz meā sanat
aūt pōtifex ille dū viueret: sepe
liēdis mortuis diligēs hūani
tatis officiū exhibeb. Illi dñs
retributiōe digna: honorabi
lē ei tribuit sepulturā Eq nāq

die quo corp⁹ ei⁹ sepeliendū
ad lincolniē ecclīam ē ex la
tū rex anglie ⁊ rex scotie cū tri
bus archiepis baronib⁹ ⁊ ppli
multitudie apō lincolniā huic
sepulture specialiter pcucrūt.
Mēsio. hat de scō amano cū
pac aīi. Justū deduxit Mimor
℣. Just⁹ vt palmo vt ē. Me
mo. de scō martio. Et cela ois
ad vtraq; vē ⁊ ad matu. ⁊ ad
alias horas de cōi viri ꝓfes. ⁊
pōti. Et d. q. vē d scō hugone
hat mēo. d oct. sci martini aīi

O martine ℣ Amauit eū

O Oncede q̄s op̄s de⁹: vt
bti martini ꝓfessoris tui
atq; pōtificis frequētata solē
nitas: ad ppetuā pplo tuo p
ficiat salutē: ⁊ quē sepi⁹ vene
ramur in terris: semp bēam⁹
patronū in celis. p. ℣ In oct.
sci martini ad matu. inui. by⁹
aīe ⁊ psal. sicut in p̄ma. die. ℣
Amauit eū dñs. Tres lec. hāt

O Iracula q̄ dñs nr̄ I. i.
Iesus xp̄s p bt̄m martī
nū ātistitē suū: in corpe positū
opari dignat⁹ est: q̄tidie ad
corroborādā fidē credētiū cō
firmare dignat. ille nūc eror
nās virtutib⁹ eius tumulū q̄
in eo opatus est cū esset in mū
do. Et ille etiā p̄bet p eū bñfi

cia xpianis: q tūc missi ecclē pse-
lē gētibus perituris. ℟. Dic ē
martin⁹ electus dei. Lectio. q
Nemo ergo de aīactio ⁊ tur-
bus dubitet cū p̄sentiū signo
rū cernit mūera dispēsari: dū
videt claudos erigi: cecos illu
minari: demones effugari: ⁊
alia q̄q morboz gēa ipo me
dicante curari. ℟. Dū sacra.
Btūs igit martin⁹: apō L-tu
sabariā Pānonie ozt⁹: ad sal
uationē gētiū gallicaz dño di
sponēte dirigit. Qui ⁊ tur tib⁹
⁊ signis illustrāe: in vrbe turo
nica epātus honorē inuitus
pplo cogēte suscepit. In qua
glioſā agēs vitā p̄ q̄nquēniū
q̄q bis insup̄ geminat⁹ mēſi
bus cū decē dieb⁹ octogesimo
etatis sue anno media nocte
dñica quit i pace. ℟. O btūm
vir martinū ātistitē Qui nec
mozi timuit: nec viuē recusa-
uit. ℣. Btūs martin⁹ obitū su
um lōge añ p̄sciuit dixitq̄ fra
trib⁹ suis dissolutionē sui cor
poris iminere. Qui nec. Glia.
Qui Ista ℟ia dicant tri q̄ri
octa. in. v. fer. p̄tingūt: alias āt
dñr sp duo ℟. ix. lō. noc. cū p̄
dicto ℟. O btūm vir. Si vj. fe-
ria oct. p̄tigerit dñr duo ℟ia
de j. noct. cū lō. ℟ O btūm. Et
si in aliq̄ alia fe. p̄tigerit extra
sabā. dicūt duo ℟. de iij. noc.
cū p̄dicto ℟. O beatū Si oct.
sci marti. in sab. p̄tige. hoc p̄di
cto ℟. O beatū in illo āno oi
no p̄termittat. ℣. Ora p̄ Ju
lauis. hec sola añ. Diretur p̄.
Dñs reg. Cap. ⁊ cetera sic in p̄
ma die cū oīone. Cōcede q̄s
¶ Sci edmūdi regis ⁊ mar.
ad vō sup̄ psal. añ. Btūs vir.
vl Iste scūs p̄. feria. La. vnī
mar. ℟. Percepturus. Hym.
Martyr dei. ℣. Glia ⁊ ho. añ.
Nuc rex gētis anglozū miles
regis angelozum: o edmūde
flos martyrum: velud rosa
vel lilium funde p̄ces ad dñ
minum p̄ salute fideliuz. p̄s
O Eus inef Magt. Dīo
sabilis mie q̄ btissimū
regē edmūdū tribuisti p̄ tuo
noie inimicū moziēdo vicere
p̄cede ppitī⁹ familie tue: vt eo
iteruēiente mereat in se antiq
hostis icitamēta supando ex
tinguere. p̄. Si Deus ⁊ fe. sci
clemētis i vna eadēq̄ heb. cō
tigerint ad p̄mas vō sci ed
mūdi dies solet super psal. añ.
Btūs vir qui suff. La p̄. Simi
labo. Tūc cat p̄ef. ad altare
nullē cantādo ℟. Btūs vir
qui suffert. ℣. Ora p̄ no bis.

Dño. ꝓcessa ꝗs oēs dē ꝗre
l cōi vñ mar. In festō de
scā maria Ad mat. ix. lec. ſñt

PRouincie ꝗ ꝛ anglia ⁊ i
nūcupat: ꝓfuit ſcīs ed
mūdus ex antiq̄ ⁊ ſaxonū no
bili ꝓſapia ornūd⁹: a ꝑmeuo
ætatis tpe cultor veraciſſimus
fidei exiſtit xp̄iane. Eodē tpe
ipius hynguar cū alio bulba
noie conat⁹ eſt in exterminiū
adducere oēs fines britānie.
I dē vo hynguar poſt L. p.
mitor interfectionē euocās ꝗſ
dā piedeiæ ꝗs ſuo gladio ere
didit eē idignos: ſcilicet⁹ē ab
eis vbi eor ꝛex tūc vitā dege
ret. Audiuit eni ꝙ rex edmū
dus flor. ētate ⁊ robuſtis vi
rib⁹ bello p oia ſtrenu⁹ eſſet.
Qui eo tpe morabat i villa ꝙ
Q ōſue L. ix egliſdōe noiat.
uit eni eadē danor natō nūq̄
palā cū hoſte ptēdere: niſi inſi
dijs ꝓmentis. Qua ꝓpter vnū
de ꝓmilitionib⁹ dirigit ad ed
mundū: ꝙ explorēt qua ſit ei
ſūma familiaris. Ipe aūt cuz
multo comitatu ſubſequitur:
vt ip̄rouiſū facili⁹ ſuis legib⁹
ſbiugaret mandās imq̄ lega
tiōis baiulo vt incautū talit̄er

TErrema L. iiij loq̄tur
riſus metuendus dñs nr
hynguar tras ſbiugādo ſibi
armis ad hui⁹ ꝑuntie optatū
liti⁹ cū multis nauib⁹ hyema
tur⁹ applicuit: mādans vt cū
eo antiq̄s thesauros ⁊ ꝑmas
diuitias ſbeo regnatur⁹ diui
das vel morte morieris. L. v
Audito nūcio rex igemuit cō
ſulens vnū de epis ſuis quid
ſup his respondere deberet.
Qui timens ꝓ vita regis ad
cōſentiendū plurimis exhor
tabatur exēplis. Rex paululū
ꝓticuit: ⁊ ſic demū poſt multa
deuota ẏba nuncio respōde
bat. Hoc dicas dño tuo. No
uerit ꝙ ꝑ amore vite tpal xp̄ia
nus rex edmund⁹ ſe nō ſubdet
pagano duci. Tu. Lecio. vj.
Qui egreſſo nūcio. Ecce hyn
guar obuius iubet breuiloqo
vti. Quo verba regis referēte
impat tyrann⁹ circūfodi oēz
turbā ſuoz iteri⁹ ſolūq̄ regez
teneāt. quē ſuis iniqs legibus
cognouerat tā rebellē. Tunc
ſanct⁹ edmūd⁹ capit: ⁊ vincul
ſtrict⁹ ſiſtit eñ ducē. Lec. vij.

TAndē fatigat⁹ acri iſtā
tia ꝓducit ad arborē vi
ctimā ad quā aduersarū eum li
gātes ſagittis confodiūt in q̄
vulnera vulneri⁹ locū dabāt
dū iacula iacul ip̄rimebāt. Q̄ū

q̄ nec sic a laude dei cessaret: i
ter verba oronis capite trūcat' ē
Quam vo relinquen Leuites corpus caput in siluā rece
dētes asportauerūt: atq; inter
densa vepriū fruteta occulta
runt. Quib⁹ absentib⁹ xp̄iani
corp⁹ inuenientes: caput que
sierūt. atq; vbi es alter ad alte
rū clamantib⁹ caput respōdit
ber ber ber: qđ est: hic hic hic
Nec ea repetere destitit donec
oēs ad se pduxit. Tu Leō. tr.
Huic etiā miraculo dūs addi
dit aliud: dū celesti thesauro
insolitū custodē dedit. Inma
nis siqdē lupus caput ieiūn in
ter brachia cōplectens ab oi
bus feris q̄ auibus intactū cu
stodiuit: q̄ deferētes illud ad
corpus vsq; ad locū sepulchri
humiliter sequebat. Quo cū
corpore sepulto lupus nullū
ledens ad siluā redyt festinan
ter. Cetera de cōi vnius mar
C Sēt cecilie vginis q̄ martyr
ad. j. vō. sup psal. feriales añ
Triduanas de dño popposci in
ducias vt domū meā eccliam
psecrarē. Cap vnius virgis q̄
martyr. R. Cecilia me. Hymn.
Virginis plesq. Diffusa est
gr. Virgo glōsa semp euan
liū xp̄i gerebat in pectore suo
nōn diebus neq; noctibus a
colloquijs diuinis et oratio
ne cessabat. Magn. Do.
O Deus q̄ nos annua bēē ce
cilie vginis q̄ martyris
tue solēnitate letificas: da vt
quā veneramur officio: etiam
pie conuersationis seq̄mur exē
plo. p. Ad matu. inuit. Xpm
venerātes cō. Venite adorē.
Virginis ples. In j. noc. añā
Cecilia vgo almachiū exope
rabat tyburtiū: valerianū ad
corōas vocabat cō. Dñe dīs
nr̄as. Expansis manib⁹ ora
bat ad dūm vt eā eripet de ini
micis cōs Celi enar. Lili
cio cecilia mēbra vomabat dū
gemitibus exorabat cō. Dñi
Best ter. Diffusa. Lō. j.
Beata cecilia vgo dariss̄ma
absconditū euangelium
xp̄i semper gerebat in pectore
suo q̄ nō dieb⁹ neq; noctibus
a colloquijs diuinis et oōne
cessabat: hec valerianū habe
bat spōsū q̄ etiā in amorē ei⁹
purgēs die ōstituit nuptiarū
Cātātib⁹ igit organis cecilia
in corde suo soli deo decanta
bat dicēs. Fiat dñe cor meū q̄
corp⁹ meū imaculatū vt nō cō
fundar. T. Cātātib⁹ orga
nis cecilia vgo in corde suo so

li dño decãtabat dicens. Fiat dñe cor meũ imaculatũ vt nõ ꝯfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orãs suã dño pudicitiã cõmendabat. Fiat.

OEnit ergo nox in Le.ij. q̃ cũ suscepisset vna cũ sponso suo cubilis secreta: ait ad eũ. O amãtissime iuuenis est secretũ qđ tibi ꝯfiteor. Angelũ dei habeo amatorẽ: q̃ magno zelo custodit cor ꝓ meũ. Vide etiã si ꝛerserit q̃ tu me violenter polluto amore ꝓsequaris circa te suũ furorẽ exagitabit: ꝛ amittes florẽ tue gñissime iuuẽtutis. Si aũt cognouerit q̃ me imaculato amore diligas: ita te quoq; diliget sicut ꝛ me. ℟. Virgo gñosa spũ euãgeliũ xp̃i gerebat in pectore. Et nõ dieb⁹ neq; noctibus cessabat a colloquijs diuinis ꝛ oõne. ℣. Lilicio cecilia mẽdra ꝛmabat deũ gemitib⁹ ex orabat. Et. Lectio.iij.

OAlerian⁹ igit̃ more domini corrept⁹ dixit. Si vis vt credã ſmonib⁹ tuis: ostende mihi ip̃m angelũ dei. Que ait Si purgat⁹ fueris poteris cũ videre. Qui ait. Qui me purgabit vt videã ãgelũ? Cui illa Vade ad vrbanũ ep̃m hic te purgabit ꝛ iduet tex stimẽtis nouis: cũ qbus mox vt ingressus fueris cubiculũ meũ videbis sanctũ angelũ etiã effectuz amatorẽ tui ꝛ oĩa q̃ ab eo poposceris: ipetrabis ℟. Celicia me misit ad vos vt ostẽdatis mihi scñ vrbanũ. Qz ad ip̃m habeo secreta q̃ pferã ℣. Tũc valerian⁹ pgressꝰ ꝛ inuẽtis paupib⁹ dixit cecilia me misit ad vos. Vt ostẽ. Glia. Qz. In.ij. noc. Ant. Biduanis ac triduanis ieiunijs orãs: suã dño pudicitiã ꝓmẽdabat. ℣. Erucauit. Ant. Fiat dñe cor meũ ꝛ corpus meũ imaculatũ vt nõ ꝓfũdar. ℣. Dñe in pace. Ant. Dñe ihesu xp̃e seminator casti ꝓfilij suscipe seminũ fructꝰ quos in cecilia seiasti. ℣. Fũdamẽta. P ℣. Specie tua. Lec.iij.

PErgẽs ergo ad ep̃m valerianꝰ oĩa ꝟba cecilie dixit ei. Eps gras agens deo ip̃m baptizauit: ꝛ in fide diligẽter instructũ: remisit ad ceciliaz. Ille mẽs ergo valerianꝰ indutus cãdidis vestimẽtis ceciliã intra cubiculũ orantẽ iuenit ꝛ iuxta eã ãgelũ stantẽ duas coronas ferentẽ in manib⁹ suis: rosis ꝛ liljs albescẽtes: quarũ vnã dedit cecilie: ꝛ alterã valeriano

dicés. Istas coronas mundo corde ⁊ corpe ſuate. Valeriano quoq; dixit. Tibi de⁹ concessit petitioné tuam. Qui ait. Peto vt saluet frat me⁹. Angel⁹ hoc audiés ait. Sic te p famulá suá cecilią lucratus est dñs: ita p te ąq; tuũ lucrabit fratrẽ: ⁊cũ eo ad martyrų palmą attinges. ℟. Bta cecilia dixit tiburtio. Hodie te fateor meũ esse cognatũ. Qz amor dei te fecit esse ꝓptorẽ idolorũ. ℣. Sic amor dei fratrẽ tuũ mihi ꝓiugẽ fecit ita te mihi cognatũ

QUm igit ℣.e. fecit. Qz de fide ſinocinarẽt sup uenit tyburti⁹ frater valeriani ⁊ osculás caput ſctẽ cecilie ait. Miror hoc tpe rosarũ ⁊ liliorũ odorẽ unde respiret: Cui valerian⁹ ait. Hũc odorẽ me interpellãte sentire meruisti vñ mõ credés angelũ videre poteris. Qui ait. Si põt fieri vt angelũ dei videá: q̃ moza credẽdi: Cui cecilia. Hodie te fateor meũ esse cognatũ: ⁊ sicut amor dei mihi frẽm tuũ ꝓiugẽ fecit ita te mihi cognatum faciet ꝓptorẽ idolorũ. ℟. Domine iesu xp̃e pastor bone seminator casti ꝓfilij: suscipe seminũ fructų ąs i cecilią semiſti. Cecilia famula tua q̃si apis tibi argumẽtosa defuit. ℣. Ná spõsũ qué q̃si leonẽ ferocẽ accepit: ad te q̃si agnũ másuetis simũ ostiauit. Le. ℣. Unciusſu cecilie valerianus duxit eũ ad vrbanũ Qui i dño gaudés: baptizauit eũ. Qui etiá postea i fide mi pfecit vt angelos sepe videret et eoꝝ colloqo mitiões frueret ⁊ multa miracła deo fauente operet. ℟. Lilicio cecilia mẽbra mmabat dei gemitib⁹ et orabat. Almachiũ erupabat Tyburtiũ: valerianũ ad coronas wcabat. ℣. Nõ dieb⁹ neq; noctib⁹ cessabat a colloqis diuinis ⁊ oone. Almach. Glia. Tybur. In.iij.noc.xii. Bta cecilia dixit ad tyburtiũ: hodie te fateor meũ esse cognatũ: qz amor dei te fecit ẽ cõtẽptorẽ idolorũ. ℣. Cantate. iiij. Credimus xp̃m filiũ dei verũ esse q sibi talem elegit famulã. ℣. Dñs reg. er. iij. Nos scientes sanctũ nomẽ dñi oino negare non possumus. ℣. Cãtate. ℣. ℣. Adiuuabit eã deus. L. v℣

QUm igit almachius urbis pfectus xp̃ianos varijs penis afflictos occidere fecit. Tyburtius vo ⁊ valerian⁹

corpa eoꝝ sepelierūt. Ad tēti et diuersis penis afflictū i carcere recludunt. Lūꝯ aurora finē daret: venit ad eos cecilia dicēs. Eya milites xpi abijcite opa tenebrarū ⁊ induimini arma lucis. Lūꝫ coꝝ ꝓfecto pñtati nō potuit eos cogere vt ioui thura ponerēt gladio eos cedere iussit. ℟. Cecilia i tra cubiculū orantē inuenit et iuxta eaꝫ stantē angelum dei. Quem videns valerianus nimio terrore coꝝrept⁹ ē. ℣. Angelus dñi descēdit de celo ⁊ lumē refulsit i habitaculo. Quē

His vero duo Le vig. dus fratribus p martyrū palmā ad celū trāsmissis fit inquisitio de eoꝝ facultatibus. Unde cecilia tanꝯ valeriani ꝓiugē teneri ꝓses iussit. Quā cū sacrificare nollet iussit i domū suā ꝓduci: ⁊ ibidē fl̄amis balnearibus cōcremari. Quibus inclusa die integro ⁊ nocte: quasi in frigido loco integra illibata q̄ꝫ manſit. Tu. ℟. Obtā cecilia. Que duos frēs cōuertisti almachiū iudicē superasti vrbanū enim in vultu angelico demōstrasti. ℣. Beata es virgo ⁊ gloriosa ⁊ benedicta ⁊ mo oris tui. Que. Lec. ix.

Quo audito iussit ꝓses vt in eisdē balnearibus decollaret. Spiculator eā tertio petiens: caput eius amputare nō potuit: sed semineē eā reliqt q; quartā petitionē decollandus accipere non debuit. Per triduū aūt supuiens puellas suas beato vrbano cōmēdauit dicēs: Ad hoc triduanas a dño poposci inducias vt istas puellas tibi commendarē ⁊ domū meā ecclesie noie ꝓsecrarē: ⁊ his dictis reddidit spiritū. Cuius corpus vrbanus sepeliuit et domū suā ecclesiā cōsecrauit. ℟. Dum aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites xpi Abijcite opera tenebrarū ⁊ induimini arma lucis. ℣. Cecilia vacans lectioni cernens fribus et exhortans eos ait. Eya mili. Glia. Abijcite. ℣. Ora q; nobis. In laud. an.

Cantantibus organis cecilia dño decātabat dicens fiat cor meū imaculatuꝫ vt nō confundar. ℣. Dñs regnauit. ℣. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere: angelum dei habeo amatorē qui nimio zelo custodit corpus meum. ℣. Jubilate. ℣. Valerianus in cubiculo cecilię cū angelo orā

tem inuenit. ℣. Deus de⁹ ℟. Benedico te pater dñe mei ihesu christi quia per filiū tuum ignis extinct⁹ est a latere meo ℣. Benedicite. Ant. Cecilia famula tua dñe quasi apis argumentosa tibi deseruit ℣. Laudate. Cap. vnius virginis et martyris. Hym. Jesu corona virginū. ℣. Adducent regi. Ant. Dū aurora finē daret cecilia exclamabat dicens exercitus christi: abiicite opera tenebrarū et induimini arma lucis. ℣. Benedictus. Oro. Deus qui nos. Ad. i. an. Cantantibus. ℣. Deus in nomine. Ad tertiā ant. Est secretū. ℣. Legē pone. Cap. R. et ℣. de cōi vnius virginis et mar. ad oēs horas dicunt. Ad. vi. an. Valerianus. ℣. Defecit. Ad. ix. an. Cecilia. ℣. Mirabilis. ¶ Sācti clementis pape et martyris ad vē super psal. feriales ant. Iste scūs. Psal. feriales. Cap. Dis pontifex. ℟. Oremus. Hym. Martyr dei q. ℣. Glia et honore. Ad. Dedisti dñe habitaculū martyri tuo clementi in mari in modū templi marmorei angelicis manibus p̄paratum iter p̄bens pplo terre vt enarrent mirabilia tua. ℣.

DEus q nos Oro. Mgt. annua beati clementis martyrie tui atq; pōtificis solēnitate letificas cōcede ppitius: vt cuius natalitia colim⁹: virtutē quoq; passionis imitemur. p. Memo. de scā cecilia. Ant. O bt̄ cecilia q̄ duos fratres conuertisti almachiū iudicē superasti: vbanū ep̄m ivultu angelico demonstrasti. ℣. Adducēt re. Oro v. s. Mēo. de scā felicitate virgine et mar.

PResta q̄ñs trre. Oro. Deus. vt bt̄e felicitatis martyris tue solēnia recēsentes: meritis ip̄ius p̄tegamur et p̄cibus. per. Ad matutinum. Hym. ana. psal. et ℣. in singulis noct. de cōmuni vnius mart. dicunt. Le. i.

BEatus clemens romane ecclie ep̄s disciplinā beati petri ap̄li secutus: ita motū ornamentis pollebat vt oibus pplis cōplaceret. Et quos baptizauit publice m̄dicitari subiectos esse nō sinebat. Hic domicellā virginē neptē domitiani imp̄atoris sacro velo impositō: virginē p̄secrauit et theodorā sibimet iugē cōuersam castitatis ppositū p̄fiteri admonuit. ℣. Iste. scūs. Lcō. ii.

Iratus fisinnius clementē in ecclām insequt. Qui mox oōne clementis surdus et cecus efficit. Post missam beat⁹ clemens rogatu theodore ad ōmū fisinnū pergens: fusa oratione restituit eu visuz. Qui videns clementē iussit cū teneri. ℟. Justus germi. Lcō. iij. Erui putantes ligare clementem: columnas ligauerūt. Post hec ꝓcibus theodore fisinnius cōuersus ⁊ a btō clemente baptizatus est: ⁊ cū eo trecēti triginta tres. Et sicut p clementē fisinnius: ita p fisinnū multi nobiles ⁊ amici regis neruę cōuersi sūt ad xp̄z. Traian⁹ iperator: hoc audiēs iussit scām clementē in hereo qđ adiacz ciuitati eberdone sbire exiliū. ℟. Orem⁹ ōes ad dñz iesū xp̄z dixit btūs clemēs. Ut ꝓfessoꝝib⁹ suis sōtis venas aperiat. Ut debūficus ei⁹ gr̄ulemur. ℣ Qui pcussit in deserto sm̄ petrā ⁊ fluxerūt aq̄ in abūdāti a ipe nob latice affluēte ipartiat. Ut ꝓfe. Inueniēs. Lectio. Būa. Ut ād ibi multos xp̄ianos diuina relegatiōe dānatos ait. Nō meis meritis ad vos me misit dñs vt particeps fact⁹ passiōis vestre etiā ꝓsolatiōis efficiar. Qui cū ab eis didicisset q̄ a sexto miliario aquā suis deportarēt humeris: ait. Orem⁹ ōes ad dñz iesū xp̄z: vt ꝓfessoꝝib⁹ suis sōtis venas aperiat. Finita oratione btūs clemēs circūspiciēs vidit agnū stāte q̄ dextro pede leuato q̄si locū sibi ondēret In q̄ btūs clemēs breui sarculo pcutiēs fontē apuit: q̄ suo ipetu cuomēs fluuiū fecit. ℟. Ad tāti igit Lectio. Dēsderiū. miraculi famā ꝓcurrit oīs p̄uincia: ⁊ p doctrinā clemētis ꝓuersi sūt ad dñm: itaut in una die plusq̄ q̄ngēte aie baptizate sūt Infra ānū vo scte sūt ibi a credētib⁹ septuagita q̄ngēte ecclie ⁊ oīa idoloꝝ tēpla ꝑstructa sūt. Tūc insistētib⁹ pagāis missus est ibi dux arfidianus Qui cū videret ōes xp̄ianos mori paratos: cessit multitudini: ⁊ solū clementē cogebat sacrificare. ℟. Dñe p̄nem. Lectio. Qui cū a fide moueri nō posset ligata āchora ad collū ei⁹ in medio mar̄ ꝑcipitat. Fidēte igit ad litt⁹ maris multitudine xp̄iano⁹ ꝓtheb⁹ ⁊ comes⁹ dixerūt Orem⁹ oēs ad dñz vt oñdat nob martyris sui corp⁹. Quibus ozātib⁹: recessit mare per tria fere miliaria: ⁊ ingressi pa

puli p ſicꝫ: ꝙuenerũt i modũ
tẽpli marmorei habitaculũ a
deo paratũ ⁊ i archa ſaxea cor
pus bti clemẽtis ⁊ ancwrã iu
xta eũ poſitã. Reuelatũq; ẽ di
ſcipulis eius ne eũ tollerẽt: qꝛ
oĩ ãno die depoſitõis ei⁹ rece
deret mare: p ſeptẽ dies ꝑ ſiccũ ꝑbẽs iter. ℟. Oꝛãte ſctõ
clemẽtẽ appuit ei agn⁹ dei. De
ſub cui⁹ pede fons viu⁹ ema
nat. ℣. Fluminis ipet⁹ letificat ci
uitatẽ dei. ℟. Cũq; oſtẽ cõ
pleſſet ⁊ hinc inde circũſpiceret
vidit agnũ ſtãtẽ. De ſub. ℣. Flumis. Ereoltie lee. ut ex
ſitione cuiꝰ ee hõ qdã nobil.
legat ℟. Dediſti dñe habita
culũ martyri tuo clemẽti i ma
ri i modũ tẽpli marmorei ſge
licis manib⁹ ꝑparatũ iter ꝑbẽs
ꝑſo fre. Ut enarret mirabi
lia tua. ℣. Hoc dñe ad laudẽ ⁊
glaz nois tui fieri voluiſti. Ut
℟. Pbeb⁹ ⁊ corneli⁹ diſcipuli
bti clemẽtis dixerũt ad ꝑſim
Oꝛem⁹ ẽs ad dñm vt oſtendat
nob martyris ſui corp⁹ ⁊ Cũ
q; veniſſet turba ad eccliã diſci
puli ei⁹ exhortabant eos dicẽ
tes. Oꝛe. ℟. Oꝛa p nob bte cle
mẽs. Ut digni efficiamur ꝓ
miſſi onib⁹ xpi. ℣. Tu ãt mar
tyr xpi bte clemẽs ora p nob.
Ut. Glia. Ut. ℣. Ora p. Jn ſan
ℳOn meis meritis ãñ.
ad vos me miſit dñs ve
ſtris coronis ꝓticipẽ me fieri
ꝑs Dñs reg⁹ ñr. Oꝛãte ſcõ cle
mẽte apparuit ei agn⁹ dei. ꝑs.
Jubilate. ãñ. Vidi ſupra mõ
tẽ agnũ ſtãtẽ de ſub cui⁹ pede
fons viu⁹ emanat. ꝑs De⁹ de
us ãñ. De ſub cui⁹ pede fõs vi
us emanat flumis, ipet⁹ letifi
cat ciuitatem dei. ꝑs Benedici
ãñ. Oẽs gẽtes p girũ crediderũt xpm dñz. ꝑs Laud. Lap
Dis põtifex. ỹ. Dꝰ tuoꝝ
℣. Jſtu⁹ ger. ãñ. Oꝛem⁹ ẽs ad
dñm ieſũ xpm vt ꝓ ſeſſoribus
ſuis ſontẽ vrnas apiat. ꝑs Be
nedict⁹. Oſto De⁹ qnq; Deo
ꝑ ſcã felicitate vgie. Oſo. vſ.
Ad. j. ãñ. Nõ meis ꝑs De⁹ ino
Ad. iij. ãñ. Oꝛãte ꝑs. Legẽ p.
Lap. ℟. ⁊ ℣. de cõi viu⁹ mar.
⁊ põti. ad oẽs ſctas dicuntur
Ad. vi. ãñ Vidi ſupra montẽ
ꝑs Deſcẽ. Ad. ix. ãñ Oẽs gẽ
tes. ꝑs Mirabi. Ad ſcdas vꝛ
ãñ. Nõ meis meꝛi. ꝑs. ſerisles
Lap. Dis põtifex. ỹ. Deus
tuoꝝ. ℣. Juſt⁹ ger. ãñ. Jnuene
rũt in modũ tẽpli marmorei
habitaculũ a deo paratũ. ꝑs.
Wꝛt. Oſo vſ. Memoria ꝛ
ico griſogoni martyꝛe. Oſo.

A Deſto ḡsdñe ſupplicati
olib⁹ nr̄is: vt q ex iniqta
te nr̄a reos nos eſſe cognoſci
mus: bti grisogoni martyris
tui interceſſiõe liberemur p.
℣. Sci grisogoni mart. tui. ℟. ec.

O Jocletian⁹ ipera Lcõ.i
oto: in aqlegie partibus
poſit⁹ dũ interficeret xp̄ianos
relatio cucurrit ad eũ de o ib⁹
xp̄ianis a pfectura vrbana:
Eo tpe in vinculis erat rome
iuſſu diocletiani q daz vir dei
noie grisogon⁹: q p biennũ
multa p xp̄i noie ppeſſus fue
rat. Tũc reſcripſit diocletian⁹
ad pfectũ vrbis: vt ẽs xp̄ia
nos interficeret: grisogonũ vo
ad ſe deſtinaret. T u. Lcõ. u.
Qunq; ei p̄ſentaret ait. Acci
pe p̄fecture dignitatẽ adorãs
deos nr̄os. Qui ait. Deum ce
li colo: deor̄ ſimulachra ere
ans t poteſtates a te pmiſ
ſas velut lutũ abijciens. Ira
tus diocletianus: iuſſit eum
duci ad aquas gradatas t ibi
decollari. Corpuſq; eius iactũ
eſt ad litus in quo tres ſoro
res chriani ſime cũ zoilo ſene
preſbytero morabant. L. iq.
Hic igit̄ p̄sbr̄ter corpus bea
ti grisogoni in loculo ꝑdigno
collocauit et recondidit cũ om
ni diligentia in domo ſua: In
dicatũq; ei ẽ per reuelationẽ
vbi mare caput eius iactaſſet
Pergenſq; ad locum: ita illũ
inuenit quaſi eadem hora fu
iſſet abſciſum. Et afferẽs cor
pori eius compaginauit. Le
ctra de comun vnius martyr.
ri: cũ p̄dicta oio Ideſto dñe
vt ſupra. Si hoc [illegible]
cti grisogoni t feſtũ ſancti de
mentis in vna t eadẽ hebdo
mada cõtigerit dicunt hic de
ſancto grisogono ℟. tr. iq. no
ctu. vnus mart⁹. ita tamẽ q⁹
℟. Percepturus ſit. iq. ℟. ni
ſi q̄n hoc feſtũ in dñica cõtige
rit: tũc eni dicunt ℟. de p̄ma
noc. t q⁹ ℟. Percepturus ſit vl
timũ ℟. t hoc tm̄ in iij. noc. tr
martyrib⁹ decollat. ſp. ℣. Scẽ
katherine virginis t mar. ad
vñ ſupp̄ſal. ain. Aue virginũ
gemma katherina aue ſpon
ſa regis regũ gñoſa: aue vnus
xp̄i hoſtia tua venerãtib⁹ pa
trocinia implorata non tar
ges ſuffragia. p̄ſal. ſeria. La
uſ⁹ virginis t mar. ℟. O mal
ter ſcã q̄ tenuiſti bti. Cũ p̄ce
deuota famulantũ ſuſcipe vo
ta. ℣. Jam xp̄o iuncta ſponſo
q; tuo ſociata. Cum pre. Nõ
dicit vltra: ſed incipitur ꝑſa.

O Terne virgo memorie quáſibi ꝛeſpóderet glorie. ℟. ℣. Virginis ples egregie ſpóſuſq; virginis eccłie. ℟ ℣. Tu gaudes hodie ꝛe vnogſe. ℟. ℣ Et cátas i celo carmé leticie. ℟. ℣. Te laudátes iſtra reſpice ℟ ℣. Atq; nra clemat Chor. rńdeat ńe Suſcipe vota. Glia pa. Lūpce. Hym Virginis ples. ℣. Diffuſa eſt gra. añ. Incłita ſcē virginis katherine ſolēnia ſuſcapiat alacriter pia mater eccłia aue virgo ꝛo vigna aue dulcis ꝛ benigna obtine nobis gaudia q̄ poſſides

O cū gła. ꝑs Mag̃t. Oro

Ds ſempiterne ꝛe⁹ q̄ corpus głoſe virginis tue katherine in monte ſynai ab angelis ꝛeferri iuſſiſti: cōcede ꝓpitius: eius obtētu nos ad arcē virtutū ꝓuehi: vbi viſionis tue claritatē mereamur intueri. ꝑ. Tūc eat pceſſ. ad altare eiuſdē cantādo ℟. Virgo flagellat. ℣ Orap nob bta. Oro

Deus q̄ ꝛediſti legē moyſi in sūmitate mōtis ſynai: ꝛ in eodē loco ꝓ angelos tuos corpus beate katherine virginis ꝛ martyris tue mirabiliter collocaſti: ꝓſta q̄ms: vt eiꝰ meritis ꝛ ītercessiōe ad mō

tē q̄s ꝑs evalcam⁹ ꝑuenire. ꝑ xp̄m. In reuerētia ꝛe ſ. maria Ad matutinū Adoret vgi nū rex in ſcłoꝝ ſeclua Virgini qui katherine contulit celeſtia ꝑs Venite. Hym Virginis ꝓles. in. j. noc. añ Virgo ſcā katherina grecie gēma vrbe alexandrina coſti regis erat filia. ꝑs Dñe w. mr̄. añ Specie corporis ꝛecora nimis emituit ſed fide pulchrior ſponſo ſupno placuit. ꝑs Celi enar. añ. Tradit ergo a patre ꝛectoribꝰ erimijs imbuēda liberalibꝰ ſtudijs. ꝑs Dñi ē ter. ℣ Diffuſa.

Marcius impator. j. in alexādria: iuſſit oēs regni ſui incolas ad tēplū ꝛeorū ſuoꝝ cōuenire: ꝛ eis ſolēne ſacrificiū offerre. Erat aūt i eadē vrbe quedā puella noīe katherina ānis duo ꝛe viginti coſti quondā regis filia: liberalibus ſtudijs erudita. hec itaq; in palatio pīis reſidēs: cū audiret mugitū aialiū ꝛ qd̄ hec eſſet vidiciſſet corde wluit. ℟ Nobilis ꝛ pulchra prudēs katherina puella flagrat amore dei ſpernit vana gaudia mūdi ℣ Lui rex carne pī fuerat reginaq; mr̄. Fla. Le. ij.

Tunc virgo ſigno crucis

se munies audacter ad cōspe
ctū impatoris prupit. Cui nūc
ait. Salutatione tibi o impa
tor pferre nō cerem: si hec q̄ culti
bus dēmonū exhibes: creato
ri tuo impēderes: z solā illius
maiestatē adorandā intellige
res. Admirās vo impator ei⁹
sensum z cōstantiā iussit eā cu
stodiri. Misit igit nūcios vt ōēs
rhetoricos z grāmaticos ad
eū vocarēt. Venit ut itaq; qn
quaginta: q in oi scia se nōtis
simos esse asserebāt. ℣. Mar
tyrium tiens libamina cesaris
horrēs. Exclamat xp̄m preter
quē nil venerandū. ℣. Demo
nijs plena sunt hec ait idola
vana. Eccla. Lectio iij.

SEdēte igit impatore p
tribunali assunt oratores astat
z puella cōfidēs in dño: z con
uersa ad eos dixit Ego ancilla
dei fateor me nihil aliud scire
nisi xp̄m verū deū esse z hunc
crucifixū. Cumq; plura de fide
dissereret: stupefacti oratores
obmutuerūt. Quib⁹ impator
ait. Quid vos ignaui z degē
neres velut elingues sic obmu
tescitis? Unus eor ait. Scias
nos oēs ad xp̄m cōuerti. Ira
tus igit impator iussit eos igne
cremari. In qb⁹ illud mirabi
le cōtigit q̄ nec in vestimētis
nec in capillis vlla ignis lesio
appareret. ℣. Hec quadragenos
oratores supatos Dirigit ad
celos aurū velut igne pbatos
℣. Effectēs testes fidei q̄s pru
lit hostis. Diri. Glā. Dī. In q.
noc. an. Cū esset adhuc in an
nis virgo puerilib⁹ charis or
bata parētibus mūdi renūcia
uit opibus. ℣. Eructauit. An.
Maxētius instat ipius cū ido
lorū cultib⁹ puella voce libera
hec sūt clamat dēmonia z dēū
te xp̄e solū pdicat os virgineū
℣. De⁹ nr̄ refu. Ain. Cesar elec
tos cōuocat rhetores z grā
maticos aduersus illā dispu
taturos quos vincēs ℣go xp̄i
fidē vicit z martyres de di
gnos exhibuit. ℣. Fūdamēta

℣. Specietua. Lauj.

HIs itaq; gestis iubet ty
rānus virginē sco: pionib⁹ ce
di: dehinc in obscuro carcere
claudi: ibidē p duodeciz dies
fame z sīti cruciari. Cōtigit āt
eū extrema regiōis petere. Re
gina vo cū quodā milite por
phirio noie prima vigilia no
ctiū ad carcerē veniēs vt collo
quio ℣ginis potiret vidit, cla
ritatē magnā z āgelos dei pla
gas puelle aromatico vnguē

to cõsouere. ℟. O ℣ felices p te sctissima plures Quos iubet occidi p xp̃o turbid⁹ hostis. ℣. Cũ duce porphirio fit martyr

Mcesaris vxor. Quos. L.v

Vnc virgo reginá timẽ tẽ ꝓsolás ait. Forti aio esto q̃ post triduũ itura es ad dñm. Cũigit regina ⁊ dux porphirius ei⁹ sermonib⁹ exhilarati fuissent: pcedũt ⁊ carcere media nocte parati ad oĩa p xp̃i noie sustinẽda. Sed ⁊ ducenti milites porphirio obsequentes ei⁹ monitis ad xp̃m cõuersi sunt. ℟. Impius hãc cesar fieri iubet añ tribunal hãc vt peruertat ficut draco vel leo certat

℣. Illa manet ꝓstãs nil blãda vel aspera curãs. Hãc. Le.vj.

Reuersus omnia impera tor cũ scã virginẽ torquẽtis nõ posset superare: iussit fieri q̃tuor rotas: quaꝝ ortus ⁊ intimi circuli clauis pininẽtibus p̃figerent. Et due vno ordine voluerent: ⁊ alie due cõtrario ipetu agerent. Has inter medias virgo xp̃i exposita tacite oronis ẽba fudit ad dñm. Et ecce angel⁹ dñi ita molẽ illã ꝓcussit: vt partes auulse quattuor milia hoim necarẽt

℟. Virgo flagellat crucianda fame relegatur carcere clausa manet lux celica fusa refulget. Flagrat odor dulcis cãtãt celi agmina laudes. ℣. Sponsus amat spõsam saluator visitat illã. Fla. Bta. Fla. In.iij no. añi

Bãosam virginẽ tyrãnus flagellari iperat ⁊ cruciãdã fame in carcere recludi cui escã p columbã xp̃s misit. ℟. Lãtate. j. añi. Illa tro dũ agit gratias i tenebris lux emicat fragrat odor vincẽs balsama adest et cõcio angelica lacero corpori celestia adhibẽs medicamina. ℟. Dñs reg. ert. añi. Cũ cetu virgineo aducniẽs salutor spõsus spõsam pie visitat cõsolat ⁊ roborat cõstãs esto ait filia tecũ ego sum nil paueas. ℟. Lantate. ij. ℣. Adiuua

Tunc regina. L.vbit eã imparori se opponẽs: de seuitia eum redarguebat ⁊ ad fidẽ xp̃i exhortabat. Qd audiẽs tyrãn⁹: iussit vt exortis ꝑmo a pectore suis mãmillis lõgo cruciatu torq̃ret: ⁊ sic caput ei⁹ a ceruice rescideret ⁊ vt carnes ei⁹ feris ⁊ volatilib⁹ ꝓicerent. Quo facto cũ porphirius corpus ei⁹ sepelisset ⁊ rex illud cognouisset: ꝓcepit illũ cũ militib⁹ suis xp̃m piter

cõstitẽtib⁹ extra ciuitatẽ duci ⁊ ibidẽ decollari. ℟. Porrendo subdẽda rotaꝝ machinamento virgo dñi clamat de celis angel⁹ astat Ecce cẽtima dñi plebs rotaꝝ ruinã. ℣. Tanꝯ caldeis quondã somnat babylonis. Ecce. Lec. vii.

POstera aũt die matrẽ⁹ sedẽs pretribunali sanctã virginẽ iussit sibi ꝓsentari. Quã cũ superare nõ posset: iussit extra portã ciuitatis decollari. Que cũ ad locũ passionis puenisset orauit ⁊ dixit Expecto p te gladiũ iesu rex bone: tu meũ accipe spũm ⁊ fac miam meã agenti b⁹ memoriã. Et ecce vox de celo venit ad eã dicẽs. Veni dilecta mea ecce tibi patuit ianua: ⁊ ne solliciteris de omnibꝰ q̃ postulas q̃ postulas impetrasti. ℟. Percussa gladio dat lac p sanguiẽ collo Quã man⁹ angelica sepeliuit vertice syna. ℣. Mẽbris virgineis olei fluxit vnda salubris. Quã. Lec. ix.

ACta ergo hac voce: tũc virgo xpi lacteã ceruicẽ ptendẽs a speculatore pcussa est. Statimq; lac de corpe eius p sanguine effusum terrã vberius irrorauit. Angeli q̃q; assũptũ corpus ei⁹ in montẽ synai deportauerũt. In q̃ loco innumera ad laudem dei fiũt miracula De sepulchro ei⁹ riuus olei indeficiẽter manare videt Sed ⁊ de minutis ossib⁹ que de sarcofago cũ oleo effluũt: vbicũq; asportant stillat oleũ et quo puncta debiliũ corpora celeri mẽdicamẽ sanant. ℟. O mater nra. oti. ad vesp. ⁊ dñi hic fine prosa. ℣ Orapnobis

PAssionẽ gllõ In lau. asñ se virginis katherine de uote plebs celebret fidelis q̃ sui memores deo commẽdat meritis ⁊ iuuat vñicus. ꝑe. Dñs regnãña. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandũ est ducta ad celum manus oculos tendẽs collus sub iugulo ozãs dat gllas deo ꝓo. Jubilate. asñ. Expecto p te gladiũ iesu xpe rex bone: tu meũ da passiõ spũm ⁊ fac misericordiã meã agẽtib⁹ memoriã ꝓe. Deus deus meus. asñ. Vox de celo insonuit veni dilecta mea veni intra thalamus spõsi tui q̃ postulas impetrasti pro quibus oras salui erũt. ꝓe. Bñdicia. asñ. Quia votis mẽtib⁹ tua solẽnia pie recolimus o bta katherina ora p nobis. ꝓo. Laudate. Lec. vitus vir

ginis ⁊ mar. hym. Jesu coro/
na virginū. ℣. Adducent regi
virgines post eā. añ. Bñdicꝰ
ds rex celestis q̄ per merita
beate katherine virginis me/
delā līguidis ꝓstat sanitatis
ipsius corporis oleo fideliter
punctis. ℟. Bñdictus. Oro.
Ops sempiterne dꝰ. ℟. Ad
primā añ. Passionē. ℟. Deus
in no. Ad itū. añ. Post plīma.
ꝓ. Legē po. Cap. ℟. ⁊ ℣. de
cōi vnius virginis ⁊ mar. ad
oēs horas dicunt. Ad. vj. añ.
Expecto. ℟. Defecit in. Ad. it
añ. Quia ꝛuotis. ꝓ. Mira/
bilia. Ad. ij. vesp. añ. Passionē.
psal. feriales. Cap. vnius vir
ginis ⁊ mar. hym. Jesu coro
na virginū. ℣. Adducent regi
ḡines. añ. Prudēs ⁊ vigilis
virgo qualis es cū spōso illo
q̄ te elegit ⁊ mūdo ꝙ pulchra
ꝙ mirabilis quāta luce specta
bilis inter sꝛ̄ iuuēculas ⁊ hie
rusalē filias thalamo gaudes
regio ꝓiūcta ei filio ꝓ. Mḡt
Oro vt̄. Mēo. ⁊ scō lino pa
pa ⁊ martre. Oro ⁊ cōi vni
mer. ⁊ pōtif. ¶ Sanctilini pa
pe ⁊ mar. oia fiāt ⁊ cōi vnius
mar. ⁊ pōtif. cū trib⁹ lec. ⁊ cōi
¶ Scōꝝ saturnini ⁊ fisinnij
mar. iij. lec. fiant cū noc. ꝑter

DEus q̄ nos vigiliā Oro
beatorū martyrū tuorū
saturnini atq; fisinnij cōcedis
natalitijs ꝑfrui: eorꝝ nos tri/
bue meritis adiuuari. Per ℣.
Si hoc festū infra aduen. dñi
cōtigerit nihil fiat ⁊ festo nec
etiā mēo. nisi ih ad vesp. ⁊ ad
matu. bte marie virginis. Ad
matu. tres lect. Lec. j.

BEatus saturninus senex
cū esset in custodia vna cū bea
to fisinnio diacono: veniebāt
ad eū multi gētiles ⁊ baptizati
sunt ab eo. Quod audiēs lao
dicius vrbis ꝓfectus: iussit tri
bunal sibi ꝓparari ⁊ eos sibi ꝓ
sentari. Tu aut⁊. Lectio ij.
Ducti sunt igit vincti nudis
pedib⁹ coram ꝓfecto. Qui ait illi
Deponite vanas superstitiones
vestras: ⁊ adorate deos im/
mortales nostros: quos ipera
tores augusti nri adorāt. Cui
fisinnius ait. Nos petōres ado
ramus dñm ihesum xpm dei fi
lium, nā demonib⁹ ⁊ lapidibus
nunq̄ humiliabimur. Lectio iij.
Iratus aūt laodicius iussit vt
flāmas ad eorꝝ latera ponerēt
⁊ in equleo truderent. Quo fa
cto illi alacri vultu: grās deo
reddebāt. Jussit igit ꝓfectꝰ vt
ambo capite punirent. Depo/

sitī igit̄ ꝛc eculeo ducti sunt in via numētana secundo miliario ab vrbe: ⁊ ibidē ꝛcollati sunt. Cetera ꝛc cōmunu plurimorū martyrū.

¶ Hec sunt dominice per annū in quibus ymnū Rem ad maturi a duobus cantabit in suppellitijs ad gradus chori scilicet oibus dñicis ab octa. pasce vsq; ad ascensionē dñi quādo ꝛc dñica agit̄ vñ. ⁊ dñica infra octa. ascensionis dñi ⁊ dñica infra hebdo. natiuitatis dñi: ⁊ dñica infra octauas epiphanie: assumptionis ⁊ natiuitatis ꝛbrate marie ⁊ ꝛdicationis ecclesie.

¶ Hec sunt festa simplicia cū regimine chori in quibus vltimū Rem. ad matu. a duobus cātet in suppellitijs ad gradū chori scz sancti siluestri pape ⁊ cū in oibus festis cū regimine chori: que continuāt infra octa. ascēsi. dñi: ⁊ infra oct. ꝛdicationis ecclesie.

¶ Hec sunt dñice per annū in quibus Rem. ad primas ves. a duob⁹ ꝛc superiori gradu cantet in capis sericis ad gradū chori: scz dñica prima aduēt⁹ dñi: ⁊ in dñica ramispalmaꝝ ⁊ in festo sancti vincētij: ⁊ sancti clemētis. In oibus vo aliis festis simplicib⁹ ⁊ dñicis p annū dr Re. ad primas ves. si Rem habeat a duobus ꝛc sēda forma loco ⁊ habitis predictis.

¶ Hec sunt festa maiora duplicia in quibus tres vltime lectiones in capis sericis legant in pulpito ⁊ hat per ssio quacū q; die cōtigerint. Primꝰ dies pasce. Dies ascēsionis. Primꝰ dies pēthecostes. Festū sancte trinitatis. Festum ꝛc corpore xpi. Festū reliquiarū. Festū annūciationis Assumptionis ⁊ Natiuitatis ꝛbrate marie. Festum ꝛdicationis ecclesie: ⁊ festum loci. In festo vero omniū sanctorū: tres prime lectiones in capis sericis a dignioribus personis legantur.

¶ Hec sunt festa noue lect. q̄ nō habēt exp̄ssionē euāgelij ad matu. scōm vsum sarū scz sancti nicholai Lucie virginis Thome apostoli: fabiani ⁊ sebastiani: agnetis virginis sancti vincētij martyris: agathe virginis: gregorij pape: cuthberti ep̄i: benedicti abbatis: aldelini: barnabe apostoli: albani martyris: ioānis ⁊ pauli licet dñica fuerit: margarethe

virginis: inuctio sancti Stephani sociorūq; eius. Ypoliti sociorūq; eius licet vnica fuerit Bartholomei apī: egidij abbatis: nisi quādo differt a vnica in sctam seriā ppter inchoationē hystorie. Tunc enim legatur euāgeliū **Nemo accendit lucernā.** Exaltatio sācte crucis: edithe virginis: mauricij sociorūq; eius: dyonisij sociorūq; eius: trāslatio sancti eduardi regis t cōfessoris: michaelis in monte tumba: martini epi: machuti epi: edmūdi archiepi: hugonis epi: edmūdi regis t martyris: cecilie virginis: sancte katherine virginis t martyris. ꝛc.

Versus ꝛc conclusione orationum siue collectarum.

Per dñm dicas: si patrē presbyter oras.
Si christum memores: per eundē dicere debes.
Si loqueris christo: qui vnus scire memento.
Qui tecum: si sit collecte finis in ipso.

Laudem t gloriā omnipotentis dei eiusq; intemerate genitricis marie totiusq; milicie celestis. Ad honorē quoq; sancte ecclesie Sarum Anglicane: hoc breuiarū diuinorū officiorum vigilanti studio emendatū: atq; diuotissimo clero omnium referendi voluminū ademēs grauedinē: in duas partes hyemalem videlicet t estiualē diuisum ipsis quoq; partibus singulis singula tam dominicarū q̄ festiuitatum sanctorum: seruitiorūq; item cōmunū integerrima proprijs in locis officia adijciens: completū est feliciter Impressum Venetijs per Joannem hertzog de Landoia. Anno natiuitatis christianissime: post millesimū quatercentesimū nonagesimo quinto Kalendas Martias.

Fredericus egmondt
me fieri fecit.